

مۇسۇلمانلارنىڭ نە خەلقى

خَلْقُ الْمُؤْمِنِينَ

مۇھەممەد غەزەلىي

موسىلمانلارنىڭ نە خەلقى

ئۇيغۇر تەرجىمە ماركىزى

مۇندەرىجە

7..... كىرىش سۆز

10..... مۇقەددىمە

10..... ئىسلام ئاساسى ۋە ئەخلاق پىرىنسىپلىرى

16..... ئەخلاقنىڭ ئاجىزلىقى ئىماننىڭ ئاجىزلىقىنىڭ دەلىلى

21..... يۈكسەك دۇنيا ئۈچۈن

33..... ئىنسان ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا

45..... ئەخلاقى جىنايەتلەرنىڭ جازاسى

49..... ئەخلاقنىڭ دائىرىسى ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ

54..... ساداقەتەنلىك

71..... ئىشەنچلىك بولۇش

87..... ۋاپادارلىق

108..... ئىخلاسىمەنلىك

124..... گەپ سۆزدە ئەدەبلىك بولۇش

139..... ئاداۋەت ساقلىماسلىق

159..... كۈچلۈك، غەيرەتلىك بولۇش

173..... مۇلايىملىق ۋە ئەپپۇچانلىق

188..... سېخىيلىك ۋە مەردلىك

211..... سەۋرى قىلىش

229..... مۆتىدىل ۋە پاك - دىيانەتلىك بولۇش

245..... پاكلىق، گۈزەللىك، ساغلاملىق

260..... ھايالىق بولۇش

270..... قېرىنداشلىق

285..... ئىتتىپاقلىق

301..... دوست تۇتۇش

316..... شان - شەرەپ

332..... مېھرىبانلىق

348..... بىلىم ۋە ئەقىل

364..... ۋاقىتتىن پايدىلىنىش ۋە زاماندىن ئىبرەت ئېلىش

380..... خاتىمە

www.number.org

محمد الغزالي

مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقى

خلىق المسلم

تەرجىمە قىلغۇچى: يولۇچى

ئۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن
ئالەملەرنىڭ پەرۋىشىچىسى — ئاللاھقا چەكسىز مەدھىيەلەر بولسۇن!
ئىنسانىيەتنىڭ پەخىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئائىلە تاۋاباتلىرى ۋە
ساھابىلىرىغا شۇنداقلا قىيامەتكىچە شۇلارنىڭ يولىدا ماڭغانلارغا چەكسىز
سالام يوللايمىز.

20 — ئەسىر ئىسلام دۇنياسىدا كامالەتكە يەتكەن مۇتەپەككۇر،
تەتقىقاتچى ئىسلام ئالىمى مۇھەممەد غەزالى يېقىنقى زاماندىكى
ئىقتىدارلىق، مول - ھوسۇللۇق ئىسلام يازغۇچىلارنىڭ بىرى. مەشھۇر
ئىسلام دەۋەتچىسى بولۇپ، مىلادىيە 1917 - يىلى مىسىرنىڭ بۇھەيرە
ناھىيىسىنىڭ «نەكلەل ئىنەب» يېزىسىدا دۇنياغا كەلگەن. شۇنداقلا
ئۇستازلىرىدىن پروفېسسور، مۇھەممەد شەلتۇت، مۇھەممەد بەھىمى ۋە
داڭلىق ئۆلىمالاردىن پروفېسسور سەلىمە بىشىرى، ئەزھەر
ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى مۇھەممەد ئەبدۇ قاتارلىقلارمۇ شۇ يېزىدا
دۇنياغا كەلگەن.

مۇھەممەد غەزالى ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دىنى فاكۇلتېتىدىكى
ئوقۇشنى تاماملاپ ئىسلام دەۋىتى ساھەسىدە مۇتەخەسسەسە ئايلانغان.
ماگىستىرلىق ئۇنۋانىغا تەڭ كېلىدىغان ئالىي ئوقۇتقۇچىلىق ئۇنۋانىغا
ئېرىشكەن. يېرىم ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقتىنى مىسىرنىڭ خەيرى -
ساخاۋەت مىنىستىرلىكىگە قاراشلىق ھەر قايسى مەسچىتلەردە ئىماملىق،
ۋائىزلىق ۋە مۇددەرسلىك قىلىش ۋەزىپىلىرى بىلەن ئۆتكۈزگەن. خەيرى -
ساخاۋەت مىنىستىرلىكىنىڭ مىنىستىرى، دەۋەت باشقارمىسىنىڭ باشلىقى
ۋە مەسچىت باشقۇرۇش ھەيئىتىنىڭ باشلىقى ۋەزىپىلىرىنى ئۆز ئۈستىگە
ئالغان. ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە سەئۇدى ئەرەبىستاندىكى داڭلىق
ئۇنىۋېرسىتېتلاردىن پادىشاھ ئابدۇل ئەزىز ئۇنىۋېرسىتېتى، ئۇمۇل قورا
ئۇنىۋېرسىتېتى شۇنداقلا قاتار ئۇنىۋېرسىتېتى قاتارلىق نۇرغۇن
ئۇنىۋېرسىتېتلاردا ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. ئاخىرىدا ئالجىرىيەدىكى پادىشاھ
ئابدۇل قادىر ئىسلام ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مەكتەپ مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى
ئۆتەنگەن. كېيىن سالامەتلىكى ياخشى بولماي دەم ئېلىشقا چىققان.

www.number.org

ئۇ يەنە نۇرغۇن قۇرۇلتايلارغا قاتناشقان. 50 پارچىغا يېقىن كىتاب
يازغان. بۇلارنىڭ ئىچىدىكى مەشھۇرلىرى: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقى»،
«ھەقىقەت ئۇچقۇنلىرى»، «مۇسۇلمانلارنىڭ ئېتىقادى»، «مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالامنىڭ تارىخى»، «ھەقىقەت ئىزنالىرى»، «ئىسلامنى
قانداق چۈشىنىمىز»، «ئاللاھ بىلەن بىللە»، «قۇرئان كۇرسى»،
«ئىسلام دەۋىتى ھىجرىيە 15 - ئەسىرنى كۈتۈۋالدى»،
«مۇسۇلمانلارنىڭ مەدەنىيەت بىرلىكى دەستۇرى»، «ئىسلام ھاياتىدىكى
مۇشكىلاتلار»، «دەۋەتچىنىڭ قىيىنچىلىقلىرى»، «ئىسلام ھەققىدە 100
سوئال»، «ئىسلام دىنىنىڭ باشقا ئەللەردىكى كەلگۈسى»، «ھاياتلىق
قىسسىسى» قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

ئۇنىڭدىن باشقا غەزالى پادىشاھ فائىسالنىڭ ئىسلام دىنىغا خىزمەت
قىلىشتا تۆھپىسى زور بولغانلارغا بېرىدىغان دۇنياۋى مۇكاپاتغا ئېرىشكەن.
«يەمامە ۋە ئوتتۇرا شەرىق گېزىتى»، «مۇسۇلمانلار گېزىتى»، پارس
قولتۇقى «گۈلدەستە گېزىتى»، سەئۇدى «دەۋەت ژورنىلى»، «ئېھرام
ژورنىلى» قاتارلىق نۇرغۇن گېزىت - ژورناللارنىڭ مۇخبىرلىرى ئۇنى
زىيارەت قىلغان ۋە تەشۋىقات ئېلىپ بارغان.

دېمەك، غەزالى ئىسلام دۇنياسىدىكى زور شۆھرەتكە ۋە ئېتىراپ
قىلىشقا ئېرىشكەن تەتقىقاتچى مۇتەپەككۇر ئالىم بولۇپ، قوللىنىدىكى بۇ
كىتاب ئۇستازنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسەرلىرىنىڭ بىرى. بۇ كىتابنى
ئەستايىدىل ئوقۇپ چىققان كىشى كىتابنىڭ قىممىتىنىڭ قانداقلىقىنى
بىلىپ يېتىدۇ. مەن بۇ كىتابنى كۆرۈپ چىقىپ ئەخلاقنى
چۈشىنىشىمىزنىڭ ھەقىقەتەن يۈزەكى ۋە بىر تەرەپلىملىكىنى، ئەسلى
ئىسلام كۆزدە تۇتقان ئەخلاق بىز چۈشەنگەن ئەخلاق ئۇقۇمىدىن تولمۇ
چوڭقۇر ۋە ئەتراپلىق ئىكەنلىكىنى ھەقىقىي ھېس قىلدىم.

ئەگەر ئىخچام قىلىپ ئېيتساق، ئەخلاق بىر ئادەمنىڭ دۇنيا ۋە
ئاخىرەتتىكى غەلبە - مەغلۇبىيىتىگە ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىش ياكى
ئېرىشەلمەسلىكىگە تەسىر كۆرسىتىدىغان مۇھىم ئامىل.

www.number.org

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾

«روھىنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ. روھىنى كەمىستكەن (پاكلەمىغان) ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتەلمەيدۇ» .

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوهُمَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

«ھەرقانداق بىر قەۋم ئۆزىنى ئۆزگەرتىمىگىچە ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ» .

كىتابنىڭ مەزمۇنى چوڭقۇر پىكىر يۈگۈزۈشى ئەتراپلىق، مۇلاھىزە ئايەت ۋە ھەدىسلەرنىڭ باغلىنىشى تولىمۇ ئىلمىي بولۇپ، گەرچە كىتابتا ئىشلىتىلگەن ئەرەبچە جۈملە لوغەتلەر خېلىلا قىيىن بولسىمۇ، كىتابنىڭ مەزمۇنىنى چۈشىنىش ئاسان، ئوقۇغانسىڭىز ئوقۇغۇسى كېلىدۇ. بۇنى ئۇستازنىڭ «عَقِيدَةُ الْمُسْلِمِ - مۇسۇلمانلارنىڭ ئەقىدىسى» (ئەرەبچە) دېگەن كىتابىنى ئوقۇغانلار بولسا بىلىدۇ.

ئەخلاق توغرىسىدا تەتقىقاتچى ئىسلام ئالىملىرىنىڭ مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرى خېلى كۆپ بولسىمۇ، ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرى بىلەن يۈز كۆرۈشكىنى تولىمۇ ئاز، ھەتتا يوق دىيەرلىك.

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇستازنىڭ «خُلُقُ الْمُسْلِمِ - مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقى» ناملىق كىتابىنى تەرجىمە قىلىپ ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزغا سۈندۈق.

بۇ كىتاب دەمەشىق دارۇلقەلەم نەشىرىياتى تەرىپىدىن مىلادى 1998 - يىلى ھىجرىيە 1414 - يىلى تۈزىتىلىپ تۇراقلاشتۇرۇلغان. 13 - قېتىملىق نەشىر قىلىنغان ئەرەبچە نۇسخىسىدىن تەرجىمە قىلىنىپ تەييارلاندى.

سۈرە شەمس: 9-10 - ئايەتلەر
سۈرە رەئد: 11 - ئايەت.

كىتابىنى تەييارلاش جەريانىدا يېتەرسىزلىكلەر كۆرۈلمىدى دىگىلى بولمايدۇ. ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ تۈزۈتۈپ ئوقۇشىنى، ئاجىز تەرەپلىرىمىز كۆرۈلسە ئەپۇ قىلىپ، ئاللاھتىن مۇۋاپىقىيەت تىلەشنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئاخىرىدا ئەۋۋەل - ئاخىر ئاللاھقا چەكسىز مىننەتدارلىقىمىزنى بىلدۈرۈش بىلەن بىرگە خىزمىتىمىزنى مۇسۇلمانلارغا پايدىلىق قىلىشنى ھەم خالىس ئۆز رازىلىقى ئۈچۈن قىلىشنى ئاللاھتىن تىلەيمىز.

تەرجىمە قىلغۇچىدىن

كىرىش سۆز

ھازىرقى دەۋردە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقىدا پەيدا بولغان تۈرلۈك ئىللەتلەر ۋە چىگىلىكلەر تۈپەيلى ئۇلار دۇچ كەلگەن ئازغۇنلۇقلار، چۈشكۈنلۈكلەرنى ئوڭشاش نىيىتىدە، مەن قۇرئان ۋە ھەدىستىكى ئۇلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك لايىقەت ئېلىپ كېلىدىغان ئەخلاق پەزىلەتلەرنى جەملەپ كەڭ قېرىنداشلارنىڭ ھوزۇرىغا سۈندۈم.

بىز مەدەنىيەتنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدا ئەخلاق پەلسەپەسى، پەيلاسوپلارنىڭ تۇتقان يوللىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئىنسانلارنىڭ ھەرىكىتىنى كونترول قىلىش ئۈچۈن ئوتتۇرىغا قويغان ئۆلچەملىرىنى تەتقىق قىلىپ كۆرۈپ، ئۇلاردىكى چوڭقۇر تەپەككۈر، ھەقىقەتچىلىك، ئەخلاقچىلىق ئىدىيەلىرىدىن ھەيران قالغان ئىدۇق.

بىز ئىنسانىيەتكە ياخشىلىق يەتكۈزۈشنى ئويلىغان، ئۇلارنىڭ يوللىرىنى يورىتىپ بېرىشكە تىرىشقان كىشىلەرنىڭ ئەمگىكىنى يەردە قويماقچى ئەمەسمىز، بەلكى بىز يازغۇچىلارنىڭ نەزەرلىرىنى ئاخىرقى دىننىڭ پىشۋاسى ئېلىپ كەلگەن، ئۇنىڭ بىلەن دۇنيانى ئازغۇنلۇقتىن ھىدايەتكە باشلىغان ئۈنۈملۈك تەربىيە ئۇسۇللىرى ۋە بۈيۈك ئەخلاقلارغا قاراتماقچىمىز. شۇچاغدا ئۇلار ئىسلام دىنىدا نەپىس جاۋاھىراتلار بىلەن تولغان «كانلار» نىڭ بارلىقىنى، كىشىلەر مۇراسخۇرلۇق قىلىۋاتقان يۇنان ۋە رىم پەلسەپەلىرىنىڭ ئۇنىڭغا يېتىشەلمەيدىغانلىقىنى كۆرىدۇ.

مەلۇم بىر مۇسۇلمان ئالىمدىن:

- ئارىستوتىلنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسىنى ئوقۇدىلمۇ؟ - دەپ سورالغاندا،

- بەلكى مەن ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى - مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسىنى ئوقۇدۇم، دەپ جاۋاب بەرگەن!

دەرۋەقە بىز ئارىستوتىل ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش پەيلاسوپلارنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسى بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئىلگىرىكىلەر تەسەۋۋۇر

قىلغان، مىڭبىر جاپادا زورىغا ئوتتۇرىغا قويغان ئەخلاقلارنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسىدە كامالەتكە يەتكەن جانلىق ھەقىقەتكە ئايلىغانلىقىنى، ھەمدە بىر ئادەمنىڭ تارىخى، بىر ئۈمىدەتنىڭ ئەدەب - ئەخلاقى ۋە چوڭ بىر دىننىڭ بەلگىمىلىرى بولغانلىقىنى بايقىدۇق.

مانا بۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەدەب - ئەخلاق پىسخولوگىيىسىدۇر.

پىشانەم ئوڭدىن كېلىپ بۇ ئۇلۇغ ئىلىم ئۈستىدە ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىش، ئۇنى يېڭى ئۇسلۇبدا بايان قىلىپ بېرىش پۇرسىتىگە ئىگە بولغانلىقىم ئۈچۈن ئاللاھقا ھەمدۇ - سانالار ئېيتىمەن.

يېزىش ئۇسلۇبۇم مۇنداق بولدى:

دەسلەپتە ئىسلام دىنىدىكى ئەخلاق ۋە ئۇنىڭ باشقا تەلىماتلار، ئىبادەتلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، ئىنسان روھىيىتى ۋە مۇھىتىنىڭ ئۇنىڭغا بولغان تەسىرلىرى قاتارلىقلار توغرىسىدا توختالدىق. ئاندىن كېيىن ئىسلام دىنى بۇيرۇغان ئەخلاقى - پەزىلەتلەرنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدىم. ئىلگىرى - كېيىنلىك ياكى يۇقىرى - تۆۋەنلىكتە تەرتىپ ئورناتتىم. دەسلەپ شۇ ئەخلاق توغرىسىدا چۈشەنچە بەرگەندىن كېيىن ئۇنى كەڭ تۇرمۇشقا باغلىدىم. گەرچە قەدىمكى مۇراسىملىرىمدا پىشۋالىرىمىزنىڭ ئېيتقانلىرى، ئالىملىرىمىزنىڭ ھېكمەتلىرى ۋە ئەدىپلىرىمىزنىڭ ۋەز - نەسىھەتلىرى ئېشىپ - تېشىپ تۇرسىمۇ مەن پەقەت مۇناسىۋەتلىك ئايەت - ھەدىسلەرنى دەلىل قىلىش بىلەنلا كۇپايىلەندىم. چۈنكى مەن پەقەت شەرئەتكىلا مۇراجىئەت قىلىشنى، ئۇلارنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ رىئايە قىلىشى تەلەپ قىلىنىدىغان، يۈز ئۇرۇش خۇدا ھەققىدە كەمچىلىك ئۆتكۈزگەن ھېسابلىنىدىغان ئىلاھى تەلىماتلار بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ تەربىيىۋىي ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان تەرىپىنى ئوتتۇرىغا قويۇشنى مەقسەت قىلدىم. چۈنكى، خەلق ئارىسىدىكى ئەخلاقلارنىڭ سالمىقى بىلەن دىنى ئىبادەت تۈسىنى ئالغان ئەخلاقلارنىڭ سالمىقى ئوخشمايدۇ.

كېيىنكى ۋەزىپىمىز، مەيلى ئاپتور ياكى كىتابخان بولسۇن، ياخشىلىقنى كۆزلەش ۋە ئۇنىڭ راست يولىدا ئاداقچە مېڭىشتىن ئىبارەت.

— مۇھەممەت غەزالى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مۇقەددىمە

ئىسلام ئاساسى ۋە ئەخلاق پرىنسىپلىرى

ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «مەن گۈزەل ئەخلاقنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئۈچۈن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلدىم» دېگەن ئۇلۇغ سۆزى بىلەن ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر قىلىنىشىنىڭ تۈپ نىشانى ۋە چاقىرىقىدىكى روشەن پروگراممىسىنى ئېنىق ئىپادىلەپ بەردى.

قارىغاندا ھايات تارىخىدا مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن نۇرنى چېچىش، كىشىلەرنى ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئۇيۇشتۇرۇش ئۈچۈن كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەن بۇ پەيغەمبەرلىك (دىن) كىشىلەرنىڭ چۈشىنىپ ھەرىكەت قىلىشى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئەخلاقى پەزىلەتلىرىنى پۇختىلاش ۋە مۇكەممەللىك ئۇيۇقىنى كۆز ئالدىلىرىدا يورۇتۇپ بېرىشتىن باشقىنى مەقسەت قىلمايدىغان ئوخشايدۇ.

ئىسلامدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان، ھەم ئىماننىڭ ئاساسى ھېسابلانغان ئىبادەتلەر ئىنساننى چۈشىنىكىسىز غەيب ئىشلارغا باغلايدىغان مەۋھۇم پائالىيەت ۋە مەنىسىز ھەرىكەت ئەمەس، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. ئىسلام كىشىلەرنى تەكلىپ قىلغان ئىبادەتلەر كىشىلەر ئالدىدىكى شارائىت قانچىلىك ئۆزگەرسۇن، گۈزەل ئەخلاققا چىڭ يېپىشىپ توغرا ئەخلاق بىلەن ياشاشقا ئادەتلەنسۇن ئۈچۈن تەكرارلانغان مەشىق.

ئۇ ئىنسان جىسمانىي ۋە روھى ساغلاملىقىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن بېرىلىپ ئېلىپ بېرىۋاتقان تەنتەربىيە مەشىقلىرىگە ئوخشايدۇ.

ئىنسان تەنتەربىيە ئارقىلىق جىسمانىي ساغلاملىققا ئېرىشىشە، ئىبادەتلەر ئارقىلىق ئېسىل روھى ۋە گۈزەل ئەخلاقنى ساقلاپ قالدۇ.

قۇرئان ۋە ھەدىس بۇ ھەقىقەتلەرنى ئېنىق يورۇتۇپ بېرىدۇ، مەسلەن: ئاللاھ تائالا ناماز ئوقۇشقا بۇيرىغاندا ئۇنىڭ ھېكمىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

﴿نامازنى (تەئىد ئەركان بىلەن) ئوقۇغىن، ناماز ھەقىقەتەن قەبىھ ئىشلاردىن ۋە گۇناھلاردىن توسدۇ﴾

ناچار ئىشلاردىن يىراق بولۇش يامان سۆز ۋە يامان ئىشلاردىن خالى بولۇش، نامازنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز رەببىدىن بايان قىلغان ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: «مەن ناماز ئارقىلىق مېنىڭ بۈيۈكلۈگۈم ئۈچۈن كەمتەرلىك قىلغان، مەخلۇقاتلارغا زۇلۇم قىلمىغان، خاتالىقنى داۋاملاشتۇرمىغان، كۈننى مېنى ياد ئېتىش بىلەن ئۆتكۈزگەن ئاجىز، مۇساپىر، تۇل ئايال ۋە مۇسەبەتكە ئۇچرىغانلارغا مېھرى - شەپقەت يەتكۈزگەن كىشىنىڭ نامىزنى قوبۇل قىلمەن.»

پەرىز قىلىنغان زاكات مالدىن ئېلىنىدىغان باج ئەمەس، بەلكى مۇھىمى ئۇ كىشىلەر ئارىسىدا كۆيىنىش ۋە مېھرىبانلىقنى بارلىققا كەلتۈرۈش، ئۆزئارا مۇناسىۋەت ۋە دوستلۇق ئالاقىسىنى مۇستەھكەملەش ۋاستىسى.

قۇرئان كەرىم زاكات ئېلىشنىڭ ماھىيىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى گۇناھلاردىن پاكلىغىيەن ۋە ياخشىلىقلىرىنى كۆپەيتكەيسەن.﴾

كۆڭۈلنى روھى كەمچىلىكنىڭ كىرلىرىدىن پاكلاش، جەمئىيەت بىلەن بىرگە ئەخلاقى ئاڭنى يۈكسەلدۈرۈش زاكاتنىڭ بىرىنچى ھېكمىتى.

شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمان بېرىشكە تېگىشلىك سەدىقە دېگەن سۆزنىڭ دائىرىسىنى ناھايىتى كەڭ قىلىپ چۈشەندۈرگەن بولۇپ، ئۇ مۇنداق دېگەن: «قېرىندىشىڭنىڭ چىرايىغا كۈلۈپ قارىشىڭ سەدىقە، ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسىشىڭمۇ سەدىقە، يولدىن ئېزىپ قالغان كىشىگە يول كۆرسىتىپ قويىشىڭمۇ سەدىقە، يولدىن زىيانلىق نەرسىلەرنى تىكەن ۋە ئۈستىخانلارنى ئېلىۋېتىشكە سەدىقە، قاچاڭدىن قېرىندىشىڭنىڭ قاچىسىغا سۇ تۆكۈپ بېرىشىڭمۇ سەدىقە، كۆزى ئاجىز كىشىلەرگە يول كۆرسىتىپ بېرىشىڭمۇ سەدىقە.»

ئۆزئارا زىددىيەت ۋە گاڭگىراش ئىچىدە ئۇزۇن تۇرغان سەھرا مۇھىتىدا بۇنداق تەلىماتلارنىڭ بولۇشى زۇلمەتلىك جاھىلىيەتتىكى ئەرەپلەرنى يىتەكلەش ئۈچۈن يولغا قويغان ئاشۇ ئالى غايىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئىسلام دىنى رامزاننىمۇ يولغا قويدى ۋە ئۇنى بىر قىسىم يېمەك - ئىچمەكتىن ۋاقىتلىق مەھرۇم بولۇش دەپ قارىمىدى. بەلكى ئۇنى كۆڭۈلنى خاتا قىزىقىشلىرىدىن چەكلەپ، ھېسسىياتنى كونترول قىلىشنىڭ يولى دەپ قارىدى.

بۇنى دەلىلى سۈپىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «رامزان تۇتقان ئادەم يالغان سۆزلەش ۋە شۇ بويىچە ئىش قىلىشنى تەرك

ئەتمىسە، ئاللاھ ئۇنىڭ يېمەك - ئىچمىكىنى تەرك ئېتىشىگە موھتاج ئەمەس.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «يېمەك - ئىچمەكتىن توختاش روزا ھېسابلىنمايدۇ. بىمەنە، سەت سۆزلەردىن توختاش ئاندىن رامىزان ھېسابلىنىدۇ. بىرەرسى سېنى تىللىسا ياكى ساڭا قوپاللىق قىلسا مەن روزا تۇتۇغۇق دېگىن.»

مانا بۇ بىر ئادەم يېمەك - ئىچمەكنى تەرك ئېتىپ يامان گەپ سۆزنى تەرك ئەتمىسە روزا تۇتقۇچى ھېسابلىنمايدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. قۇرئان كەرىم رامىزاننىڭ نەتىجىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

﴿ئى مۆئمىنلەر! (گۇناھلاردىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن، سىلەردىن ئىلگىرىكىلەرگە روزا پەرز قىلىنغاندەك، سىلەرگەمۇ پەرز قىلىندى﴾

بىر قىسىم كىشىلەر مۇقەددەس زېمىن - ھەرەمگە قۇدرىتى يەتكەن مۇسۇلماننىڭ ئادا قىلىشقا بۇيرۇلغان ھەجنى ئادا قىلىشقا بېرىشنى باشقا دىندىكى ئىبادەتلەرگە ئوخشاش پەقەتلا بىر سەپەر قىلىش دەپ ئويلاپ قېلىشى مۇمكىن. بۇ خاتا. چۈنكى ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فِيهِ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾

ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.
ئىبنى ھۇزەيفە
سۈرە بەقەرە: 183

www.number.org

﴿ھەج ۋاقتى مەلۇم بىر قانچە ئايدۇر، (يەنى شەۋۋال، زۇلقەئدە ئايلىرى ۋە زۇلقەئدە جىجە ئېيىنىڭ ئون كۈنىدۇر) بۇ ئايلىرىدا ھەج قىلىشنى نىيەت قىلغان (يەنى ئېھرام باغلىغان) ئادەمنىڭ جىنسى ئالاقە قىلىشى، گۇناھ قىلىشى ۋە جاڭجال قىلىشى مەنئى قىلىنىدۇ، سىلەر قانداقلىكى ياخشى ئەمەلنى قىلساڭلار ئاللاھ ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ. (ئاخىرەتلىكلىكلەر ئۈچۈن) زاد - راھىلە ئېلىۋىلىڭلار، ئەڭ ياخشى زاد - راھىلە تەقۋادارلىقتۇر، ئى ئەقىل ئىگىلىرى! ماڭا تەقۋادارلىق قىلىڭلار.﴾

يۇقىرىدا ئۆتكەن ئىسلامنىڭ ئاساسى ھېسابلىغان بىر قىسىم ئىبادەتلەرنىڭ قىسقىچە چۈشەندۈرۈلىشىدىن دىن بىلەن ئەخلاقنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ نەقەدەر مۇستەھكەم ئىكەنلىكىگىنى كۆرىۋالالايمىز.

بۇ ئىبادەتلەر ماھىيەت ۋە كۆرۈنۈشتە بىر - بىرىگە ئوخشىمىسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «مەن گۈزەل ئەخلاقنى كامالەتكە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەۋەتلىدىم» دېگەن سۆز بىلەن كۆرسىتىپ بەرگەن ئاساسىي نىشاندا ئۆزئارا بىر نۇقتىدىن چىقىدۇ.

ناماز، روزا، زاكات، ھەج قاتارلىق ئىسلامى ئىبادەتلەر مۇسۇلمانلار يەتمەكچى بولغان مۇكەممەللىكنىڭ شوتىسى، ھاياتلىقنى قوغداش ۋە يۈكسەلدۈرۈشتىكى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىبادەتلەرنىڭ بۇ تەرتىپىگە دىندا ناھايىتى چوڭ ئورۇن بېرىلگەن.

مۇسۇلمان كىشى شۇ ئىبادەتلەر ئارقىلىق قەلبىنى پاكلاپ، روھىنى ساپلاشتۇرالمىسا، ئاللاھ ۋە كىشىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ياخشىلىيالمىسا ئۇ كىشى توغرا ئۇنۇم قازىنالمىغان، خاتالاشقان بولىدۇ. ئۇلۇغ ھەم كەرەملىك ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

سۈرە بەقەرە: 197

﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۖ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ﴾

«كىمكى گۇناھكار ھالدا ئاللاھقا مۇلاقات بولىدىكەن، ئۇ دوزاخقا كىرىدۇ، دوزاختا ئۇ ئۆلمەيدۇ ۋە (ئوبدان) ياشمايدۇ، كىمكى مۆمىن بولۇپ ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ھالدا ئاللاھقا مۇلاقات بولىدىكەن، ئۇ (ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا) يۇقىرى دەرىجىلەرگە ئېرىشىدۇ، ئۇ (دەرىجىلەر) دائىمىي تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدۇ، ئۇ يەرلەردە ئۇ مەڭگۈ قالىدۇ، ئەنە شۇ (كۇرىدىن ۋە گۇناھلاردىن) پاك بولغان ئادەمگە بېرىلىدىغان مۇكاپاتتۇر.»

ئەخلاقنىڭ ئاجىزلىقى ئىماننىڭ ئاجىزلىقىنىڭ دەلىلى

ئىمان پەسلىكتىن ساقلىغۇچى، ئۇلۇغلۇققا قوزغاتقۇچى كۈچ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا بەندىلىرىنى ياخشىلىققا چاقىرغان ياكى يامانلىقتىن يىراقلاشتۇرغاندا بۇنى كىشىلەرنىڭ قەلبىگە ئورۇنلاشقان ئىماننىڭ تەلىپى قىلىپ كۆپىنچە ئورۇندا «ئى ئىمان ئېيتقان كىشىلەر» دەيدۇ. ئاندىن كېيىن مەقسەتنى بايان قىلىپ بولۇپ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ «ئاللاھقا تەقۋا بولۇڭلار، راستچىلارنىڭ قاتارىدىن بولۇڭلار» دەيدۇ. مەسلەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەسكىن قىلىپ كۈچلۈك ئىمان، كۈچلۈك ئەخلاقنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. ئەخلاقى چېكىنىش ئىماننىڭ ئاجىزلىقىنىڭ ياكى يوقلىغىنىنىڭ ئىپادىسى ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويدى.

يۈزى قېلىن، ئىدىيىسى بۇزۇق، ھېچكىمدىن تارتىنماستىن رەزىل ئىشلارنى قىلىدىغان كىشى توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھايا ۋە ئىمان بىر - بىرىگە ناھايىتى يېقىن، بىرى كۆتۈرۈلۈپ كەتسە يەنە بىرىمۇ كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ.»

خوشنىسىغا ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان، تۆھمەت چاپلايدىغان كىشىلەرگە كەسكىن ھۆكۈم قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مۆمىن بولالمايدۇ، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مۆمىن بولالمايدۇ، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مۆمىن بولالمايدۇ. يا رەسۇلۇللاھ كىم دېيىلگەندە، خوشنىسى ئەزىيەت يەتكۈزۈشىدىن خاتىرجەم بولالمىغان كىشى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىگە قالايمىقان، بىھۇدە، تولا سۆزلەشتىن ئۆزىنى تارتىشنى ئۈگەتكەندە مۇنداق دېگەنلىكىنى بايقايسىز.

سۇرە تەۋبە: 119
ھاكىم ۋە تەبىرانى
ئىمام بۇخارى

«ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان كىشى ياخشى گەپ قىلسۇن ياكى سۈكۈت قىلىپ جىم تۇرسۇن.»

رەسۇلۇللا مۇشۇنداق ئەمىلى مېۋىگە ئېرىشكەنگە قەدەر سەممىي، مۇكەممەل ئىمان ئاساسىدا ئېسىل پەزىلەتلەرنى كىشىلەرگە سىڭدۈرۈش ۋە مۇستەھكەملەش ھەمدە ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىدا ئادەتكە ئايلاندۇرۇشنى ئۈزلۈكسىز داۋاملاشتۇرغان.

بىر قىسىم دىنغا ئەگەشكۈچىلەر تەلەپ قىلىنغان ئىبادەتلەرنى ئادا قىلىشقا سەل قارايدۇ. ئۆزلىرىنى جەمئىيەتتە ئادا قىلىشقا قاتتىق قىزغىندەك كۆرسىتىدۇ، شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە گۈزەل ئەخلاق ۋە ھەقىقىي ئىمان يول قويمايدىغان ئىشلارنى قىلىدۇ.

ئىسلام پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇنداق بۇزغۇنچى كىشىلەرنى ئاگاھلاندۇرغان. ئۇمىتىنى ئۇلاردىن ئېھتىيات قىلغۇزغان. چۈنكى ئىبادەتنىڭ شەكلىنى ئۇنىڭ روھىنى چۈشەنمەيدىغان كىشىلەرمۇ دورىيالايدۇ. بەلكىم كىچىك بالا نامازنىڭ ھەرىكەتلىرىنى دورىيالىشى، سۆزلىرىنى تەكرارلىيالىشى مۇمكىن. ئارتىس ھەج پائالىيەتلىرىنى بېرىلىپ دىلدىن قىلغان ھالىتىنى كۆرسىتىشى مۇمكىن. لېكىن بۇلار ساداقەت، بۈيۈك مەقسەتتىن ھېچنىمىنى ھەل قىلىپ بېرەلمەيدۇ. پەزىلەت ۋە يۈكسەكلىكنىڭ ئۆلچىمى خاتالاشمايدىغان مەنبەگە تايىنىدۇ. مانا بۇ بۈيۈك ئەخلاق.

بۇ توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۇنداق بىر بايان بار. بىر ئادەم رەسۇلۇللاھقا: «يارەسۇلۇللاھ بىر ئايال بار، ناماز، روزا ۋە سەدىقىسى كۆپ ئىكەن لېكىن خوشنىسىغا تىلى بىلەن ئەزىيەت بېرىدىكەن.» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ دوزاختا» دېدى. ئۇ ئادەم يەنە بىر ئايال ناماز، روزىسى ئاز، پىشلاق سەدىقە قىلىدۇ، (يەنى سەدىقىسىمۇ

كۆپ ئەمەس) خوشنىسىغا ئەزىيەت يەتكۈزمەيدىكەن دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئۇ جەننەتتە» دېدى.

بۇ جاۋاپتا ئېسىل ئەخلاقنىڭ قىممىتىگە ئالاھىدە ئېتىبار قىلىش، شۇنىڭدەك سەدىقنىڭ پايدىسىغا باشقىلارغا يېتىدىغان ئىجتىمائىي ئىبادەت ئىكەنلىكىگىنى ئەسكەرتىش بار، شۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقىگە ناماز، روزىغا توختىتىلغاندەك ئۆلچەم توختىتىلمىغان، ناماز، روزا كۆرۈنىشتە خۇسۇسىي ئىبادەت.

ئىسلام پەيغەمبىرى سوئالغا جاۋاب بېرىشى بىلەن بىرگە ئەخلاق بىلەن ھەقىقىي ئىمان ۋە ساغلام ئىبادەتنىڭ مۇناسىۋىتىنى يورۇتۇپ بەردى. ھەمدە گۈزەل ئەخلاقنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى بەخت - سائادەتنىڭ ئاساسى قىلدى.

ئەخلاق ئىشى ھەقىقەتەن مۇھىم. ئىمان، ياخشىلىق ۋە ئەخلاق ھېچكىم پارچىلىيالمىدىغان مۇستەھكەم بىر گەۋدە ئىكەنلىكىنى ئاڭ ۋە ئىدىيىگە سىڭدۈرۈش ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز نەسەت ۋە ئۇزۇن كۆرسەتمىلەر بەكمۇ زۆرۈر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىدىن بىر كۈنى مۇنداق دەپ سورىدى: «كىمنىڭ ۋەيران بولغۇچى ئىكەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟ ئۇلار: ھېچقانداق مال - مۈلكى بولمىغان كىشى ۋەيران بولغۇچى، قۇرۇق قول قالغان كىشى» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىيامەت كۈنى بىر ئادەم ناماز، زاكات ۋە روزا بىلەن كېلىدۇ، ئەمما بىرىنى تىللىغان، بىرىگە بۆھتان چاپلىغان، بىرىنىڭ مېلىنى يەۋالغان، بىرىنىڭ قېنىنى تۆككەن، بىرىنى ئۇرغان، ئۇنىڭ ياخشىلىقلىرى شۇلارغا ئېلىپ بېرىلىدۇ، ئۇنىڭ ياخشىلىقى تۈگىسە ئۇلارنىڭ گۇناھى ئۇنىڭغا ئارتىلىدۇ، ئاندىن ئۇ دوزاخقا تاشلىنىدۇ، مانا بۇ مېنىڭ ئۇمىتىمنىڭ قۇرۇق قول قالغۇچىسى.»

مانا بۇ قۇرۇق قول قالغۇچى - ۋەيران بولغۇچى، ئۇ دۇكىنىدا مىڭ كويلۇق مېلى بار، گەردىنىدە ئىككى مىڭ كوي قەرزى بار سودىگەرگە ئوخشايدۇ. بۇ بىچارە قانداقمۇ باي ھېسابلانسۇن؟! بىر قىسىم ئىبادەتلەرنى ئادا قىلىدىغان، يامانلىقى ئاشكارا، تەپ تارتمايدىغان، جېدەلخور مۇسۇلمان قانداقمۇ تەقۋا ھېسابلانسۇن!؟

شۇنداق بايان قىلىنغانكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئەھۋاللارغا مىسال كەلتۈرۈپ مۇنداق دېگەن: «گۈزەل ئەخلاق خۇددى سۇ قىرونى ئىرىتكەندەك خاتالىقلارنى ئىرىتىدۇ، ناچار ئەخلاق سىركە ھەسەلنى بۇزغاندەك ھەممىنى بۇزىدۇ.»

ئىنساننىڭ ۋۇجۇدىدا رەزىللىك چوڭقۇرلاشسا، يامانلىقى كۆپەيسە جەمئىيەتكە بولغان خەتىرى چوڭايسا ئىنسان خۇددى ئادەم كىيىمىدىن ئايرىلغاندەك ئىماندىن ئايرىلىپ ئۇنىڭ مەن مۆمىن دېيىشلىرى ساختا بولىدۇ. ئاللاھقا تەۋە تۇرۇپ ناچار ئىشلارنى قىلىشنىڭ ۋەجى نېمە؟

ئىماننىڭ دۇرۇس ئەخلاق بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىكى بۇ ئېنىق پىرىنسىپنى دەلىللەپ ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ ئىش بولۇپ بۇ تېپىلغان ئادەم گەرچە ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتۇپ، ھەج ۋە ھەج ئۆمرە قىلسىمۇ، مەن مۇسۇلمان دېسىمۇ مۇناپىق، بۇلار سۆزلىسە يالغان سۆزلەيدۇ، ۋەدە قىلسا خىلاپلىق قىلىدۇ، ئامانەت قويسا خىيانەت قىلىدۇ.» يەنە بىر باياندا مۇنداق دېگەن: «مۇناپىقنىڭ ئالامىتى ئۈچ، سۆزلىسە يالغان سۆزلەيدۇ، ۋەدە قىلسا خىلاپلىق قىلىدۇ، توختاملاشسا ئەمەل قىلمايدۇ، بۇلار ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتۇپ ئۆزىنى مۇسۇلمان دېسىمۇ يەنىلا مۇناپىق.» يەنە مۇنداق دېگەن: «تۆت ئىش بار، شۇ تېپىلغان ئادەم خالىس مۇناپىق، ئەگەر تۆت ئىشتىن بىرى تېپىلسا، شۇنى تەرك ئەتكىچە مۇناپىقنىڭ بىر ئالامىتى بولغان بولىدۇ،

ئامانەت قويۇلسا خىيانەت قىلىدۇ، سۆزلىسە يالغان سۆزلەيدۇ، ئەھدە قىلسا ئالدايدۇ، جېدەللەشسە سەت جېدەللىشىدۇ.»

يۈكسەك دۇنيا ئۈچۈن

بۇ تەلىماتلاردىن شۇ ئاشكارا بولىدۇكى، ئىسلام ئىنسانىيەتنى چوڭ قەدەم بىلەن پەزىلەت ۋە ئەدەب - ئەخلاق بىلەن نۇرلانغان ھاياتقا ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن كەلگەن، مۇشۇ يۈكسەك نىشانغا يەتكۈزىدىغان باسقۇچنى ئۆزىنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسى قىلغان، شۇنىڭدەك بۇنىڭغا تەسىر يەتكۈزگەنلەرنى بۇ نىشانغا قارشى چىققان ۋە ئۇنىڭدىن يىراقلاپ كەتكەن دەپ ھېسابلىغان.

ئەخلاق كېرەك قىلمىسىمۇ بولىدىغان، سەل قاراشقا بولىدىغان شەيئى ئەمەس. بەلكى ئۇ، دىن رازى بولىدىغان ۋە قوللاپ قۇۋۋەتلەيدىغان ھاياتلىقنىڭ ئاساسى.

ئىسلام ئېسىل پەزىلەتلەرنى رەتكە تۇرغۇزۇپ ئەگەشكۈچىلىرىنى شۇنىڭغا بىر - بىرلەپ پۇختا ئەمەل قىلىشقا بۇيرىدى، ئەگەر بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى ئەخلاقلىق بولۇش توغرىسىدىكى سۆزلىرىنى يىغساق ھەرقانداق ئىسلاھات كىتابىدىن كاتتا بولغان مىسلىسىز كىتاب بارلىققا كېلىدۇ، بىز گۈزەل ئەخلاقلارنى تەپسىلىي بايان قىلىشتىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گۈزەل ئەخلاق ۋە ئېسىل پەزىلەتلەرگە چاقىرىشتىكى قىزغىن تەشەببۇسلىرىنىڭ بىر قىسمىنى كەلتۈرۈپ ئۆتىمىز.

ئوسامە تىبىنى شەرىكتىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا جىمجىت سۈكۈتتە ئولتۇرۇۋاتاتتۇق، بىر بۆلۈك ئادەملەر كېلىپ، ئاللاھنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك بەندىلىرى كىم؟ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەخلاقى ئەڭ گۈزەل بولغان ئادەم» دەپ جاۋاب بەردى.

يەنە بىر باياندا: ئىنسانغا ئاتا قىلىنغان ئەڭ ياخشى نەرسە نېمە؟ دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «گۈزەل ئەخلاق» دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «سەت گەپ ۋە سەت گەپ قىلىشنىڭ ئىسلامدا ئورنى يوق، ئەخلاق جەھەتتە ئەڭ ياخشى كىشى ئىسلامى ئەڭ ياخشى كىشى» يەنە ئىمانى ئەڭ مۇكەممەل مۆئمىن كىم؟ دەپ سورالغاندا: «ئەخلاقى ئەڭ ياخشى كىشى» دەپ جاۋاب بەرگەن.

يەنە: «ئىمانى ئەڭ مۇكەممەل مۆئمىن كىم؟» دەپ سورالغاندا: «ئەخلاقى ئەڭ ياخشى كىشى» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىدىن بايان قىلىنىپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم دەيدۇ: «سەلەرگە مەن ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان، قىيامەت كۈنى ماڭا ئەڭ يېقىنلىرىم دەپ بېرەيمۇ؟ دەپ ئىككى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى، ئۇلار: دەپ بەرسىلە، يارەسۈلۈللاھ دېگەندە: «ئەخلاقى ئەڭ ياخشى بولغىنىڭلار» دېدى.

يەنە مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنى مۆئمىننىڭ تارازىسىغا گۈزەل ئەخلاق ئەڭ ئېغىر شەيئى يوق، ئاللاھ تائالا ئېغىزى سەت، پەس ئادەمنى يامان كۆرىدۇ، گۈزەل ئەخلاقلىق كىشى گۈزەل ئەخلاقى بىلەن ناماز ئوقۇغۇچى ۋە روزا تۇتقۇچىنىڭ دەرىجىسىگە يېتەلەيدۇ»

بۇ ئېنىق، جانلىق بايانلار ئىسلاھاتلار بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، پەيلاسوپتىن بارلىققا كەلگەن بولسا ئەجەپلىنەرلىك بولماس ئىدى، بۇ يەردە ئەجەپلىنەرلىكى شۇكى، دىن ئادەتتە نوقۇل ئىبادەتكە مەركەزلىشىدىغان تۇرۇپ يۇقىرىقىدەك بايانلار چوڭ دىننىڭ يولباشچىسىدىن بارلىققا كەلگەن.

ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى ھەر تەرەپلىمە ئىبادەتلەرگە چاقىردى، دۈشمەنگە قارشى ئۇزۇن جىھادنى ئاساس قىلغان دۆلەت بەرپا قىلدى. شۇنداق تۇرۇپ ئەگەشكۈچىلىرىگە قىيامەت كۈنىسى تارازغا ئەڭ ئېغىر نەرسىنىڭ گۈزەل ئەخلاق ئىكەنلىكىدىن خەۋەر بەردى. بۇ ئەخلاقنىڭ ئىسلامدىكى ئورنىنى ناھايىتى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

توغرا دىن ئىنسان بىلەن ئىنسان ئوتتۇرىسىدا گۈزەل ئەخلاق بولۇش بىلەن بىرگە ئۆزىنىڭ ساماۋى بولۇش تەبىئىتى بىلەن ئىنسان بىلەن پەرۋەردىگارى ئوتتۇرىسىدىكى گۈزەل مۇناسىۋەت. بۇنىڭ ئىككىلىسى بىرلا ھەقىقەتكە قايتىدۇ.

بىر قىسىم دىنلار ئۆزىگە ئەقىدە قىلىشنىڭ گۇناھلارنى ئۆچىرىدىغانلىقى، مەلۇم ئىتائەتنىڭ خاتالىقلارنى يۇيىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىدۇ. لېكىن ئىسلام بۇنداق دېمەيدۇ. ئۇ ئەقىدە، ياخشى ئەمەل ۋە مەجبۇرىيەتلەرنى ئادا قىلىشنىڭ يادروسى، تەلەپ قىلىنغان ئىتائەت يامانلىقتىن خالىي بولۇشى، ئارزۇ قىلىنغان مۇكەممەللىككە لايىق بولۇشى كېرەك دەيدۇ. يەنى يامانلىق ئىنسان قىلغان ياخشىلىق بىلەن تۈگەيدۇ، ياخشىلىقلار ئىنساننى يۈكسەكلىككە كۆتۈرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆممەتنى ياخشى چۈشەنسۇن، ئەخلاقنىڭ قىممىتىگە سەل قارىمىسۇن، ئەخلاق بىر خىل مۇراسىمغا ئايلىنىپ قالمىسۇن دەپ بۇ ھەققانىي پرىنسىپلارنى تەكىتلەشكە ئالاھىدە كۈچىگەن. ئەنەستىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر بەندە گەرچە كۆپ ئىبادەت قىلىپ كەتمىگەن بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ گۈزەل ئەخلاقى بىلەن ئاخىرەتتىكى يۇقىرى دەرىجە ۋە ئېسىل ئورۇنغا ئېرىشىدۇ. گەرچە كۆپ ئىبادەت قىلىپ كەتمىگەن بولسىمۇ، يەنە ئۇ ئۆزىنىڭ يامان ئەخلاقى بىلەن جەھەننەمدىكى ئەڭ پەس ئورۇنغىمۇ ئېرىشىدۇ.»

www.number.org

www.number.org

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بايان قىلىنىپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دەيدۇ: «مۆمىن ئۆزىنىڭ گۈزەل ئەخلاقى بىلەن روزا تۇتقۇچى ۋە كېچىسى ئىبادەت قىلغۇچىنىڭ دەرىجىسىگە ئېرىشەلەيدۇ.» يەنە بىر باياندا: «مۆمىن گۈزەل ئەخلاقى بىلەن كېچىسى ئىبادەت قىلغۇچى، كۈندۈزى روزا تۇتقۇچىنىڭ دەرىجىسىگە ئېرىشەلەيدۇ.»

ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم دەيدۇ: «ئىبادەتتە نورمال مۇسۇلمان ئۆزىنىڭ گۈزەل ئەخلاقى ۋە ئېسىل تەبىئىتى بىلەن كۈندۈزى توختىماي روزا تۇتقۇچى، كېچىسى ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى ئوقۇپ ناماز ئوقۇغۇچىنىڭ دەرىجىسىگە يېتىدۇ.»

ئەبۇ ھۈرەيرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۆمىننىڭ پەخرى ئۇنىڭ دىنى، مەردانلىقى، ئەقلى، مەرتىۋىسى، ئەخلاقىدۇر.»

يەنە ئەبۇ زەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: «دىلى ئىمان ئۈچۈن ساپ، قەلبى ساغلام، تىلى راستچىل، كۆڭلى خاتىرجەم، ئەخلاقى دۇرۇس كىشى غەلبىگە ئېرىشتى.»

گۈزەل ئەخلاق جەمئىيەتتە يىراقتىن ئوقۇتۇش ياكى بۇيرۇش، توسۇشلار بىلەن بارلىققا كەلمەيدۇ. گۈزەل ئەخلاقنى روھىيەتكە سىڭدۈرۈش ئۈچۈن ئۆگەتكۈچىنىڭ باشقىلارغا بۇنداق قىل ياكى ئۇنداق قىلما دېيىشى كۇپايە قىلمايدۇ. نەتىجىلىك تەلىم - تەربىيە ئۈچۈن ئۇزاق تەربىيەلەشكە، ئۈزلۈكسىز پەرۋىش قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئىمام ئەبۇداۋۇد
ئىمام ئەھمەد
ھاكىم
ئىبنى ھەببان

تەبىئىي

تەربىيە ياخشى ئۆلگىگە تايانغاندىلا ئاندىن ئۈنۈم بېرىدۇ. ناچار ئادەم ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە ياخشى ئۆلگىگە بولۇپ ياخشى تەسىر قالدۇرالمىدۇ. باشقىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان، ئەدەب - ئەخلاقى جەلپ قىلىدىغان، ئىش - پائالىيەتنى كىشىلەرنىڭ مېھرى - مۇھەببەت ۋە ھەۋىسىنى قوزغىدىغان كىشىلەر ياخشى تەسىر قالدۇرۇپ، شۇنداق كىشىلەر ياخشى ئۆلگىگە بولىدۇ. ئەگەشكۈچىلەردە ھۆرمەت ۋە قايىللىق بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن يىتەكچى يۇقىرى ئەخلاق - پەزىلەتلىك بولۇشى كېرەك.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسھابلىرى ئارىسىدا ئۆزى تەشۋىق قىلىۋاتقان ئەخلاقنىڭ بۈيۈك ئۆلگىسى ئىدى. ئۇ ۋەز - نەسىھەت قىلىشتىن بۇرۇنلا ئۆزىنىڭ پارلاق تۇرمۇش پائالىيەتنى ئارقىلىق ئېسىل ئەخلاقى پەزىلەتنى ئەسھابلىرى ئارىسىغا سىڭدۈرۈپ بولاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەت گەپ قىلمايتتى، قوپال ئەمەس ئىدى، ئۇ: (سىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىڭلار، ئەخلاقى ئەڭ ياخشى بولغىنىڭلار)» دەيتتى.

ئەنەستىن بايان قىلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئون يىل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىدە بولدۇم، ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ ماڭا بىرەر قېتىم: ھەي سېنى! دەپ باقمىدى. بىرەر ئىشقا بۇنى نېمىشقا قىلىدىك؟ بۇنى نېمىشقا قىلىمىدىك دەيدى.»

يەنە ئەنەستىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ھەرقانداق ئايال خىزمەتكار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە خالغان يېرىگە بارالايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرلەر بىلەن ئۇچراشسا قول ئېلىشىپ كۆرۈشەتتى. باشقىلار خوشلاشمىغىچە خوشلىشىپ ماڭمايتتى،

باشقىلار قولىغا قولىنى قويۇۋەتمەيتتى. تىزىنى باشقىلارنىڭ ئالدىغا چىقىرىپ ئولتۇرمايتتى. سورۇندا ئەدەبلىك بولۇپ چوڭچىلىق قىلمايتتى.

ئائىشەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىككى ئىشتىن بىرنى تاللاش توغرا كەلسە، گۇناھ بولمىسا ئاسىنىنى تاللايتتى. ئەگەر گۇناھ بولىدىغان بولسا بۇنىڭدىن ھەممىدىن بەك قاچاتتى، ئۇ ھەرگىز ئۆزى ئۈچۈن قىساس ئالغان ئەمەس، پەقەت ئاللاھنىڭلا ھۆرمىتى دەخلىگە ئۇچرىسا قىساس ئالاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشتىن باشقا ۋاقىتتا قولى بىلەن مەيلى ئايال ياكى خىزمەتچى بولسۇن بىرەرسىنى ئۇرۇپ باقمىغان.»

ئەنەستىن بايان قىلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە مېڭىۋاتاتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇچىسىدا گىرۋەكلىرى قوپال تون چاپان بار ئىدى، ئۇنىڭغا بىر ئەتراپى - تاغلىق ئۇچراپ ئۇنى قاتتىق تارتتى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گەردىنىگە قارىسام قاتتىق تارتقان سەۋەبتىن توننىڭ ياقىسى ئۇنىڭ گەردىنىگە ئىز چىقىرىپتۇ، تاغلىق: «ئى مۇھەممەد، ماڭا يېنىڭدىكى ئاللاھنىڭ مېلىدىن بۇيرۇپ بەر» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قارىدى ۋە كۈلدى، ئاندىن ئۇنىڭغا مال بېرىشكە بۇيرىدى.

ئائىشەدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ سىلىق - سىپايلىقنى ياخشى كۆرىدۇ. سىپايلىق قوپاللىققا ۋە ھەرقانداق نەرسىگە بەرمىگەن نەرسىلەرنى بېرىدۇ.»

يەنە بىر باياندا مۇنداق كەلگەن: «قانداق ئىشتا سىپايلىق بولىدىكەن ئۇ گۈزەللىشىدۇ. قانداق ئىشتا سىپايلىق يوقايدىكەن سەتلىشىدۇ.»

جەرىدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تائالا سىپايلىققا ھاماقەتلىككە بەرمىگەن نەرسىلەرنى، مۇكاپاتنى

بېرىدۇ، ئاللاھ بىر بەندىنى ياخشى كۆرسە ئۇنىڭغا سىپايلىقنى ئاتا قىلىدۇ، قانداقلا بىر ئائىلە سىپايلىقتىن ئايرىلىدىكەن، ئۇ پۈتۈن ياخشىلىقتىن ئايرىلغان بولىدۇ.»

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيدە نېمە ئىش قىلاتتى دەپ سورالغاندا ئۇ مۇنداق دېگەن: «ئۇ ئائىلىسىنىڭ خىزمىتىدە بولاتتى، ناماز ۋاقتى بولسا تاھارەت ئېلىپ نامازغا چىقاتتى.»

ئابدۇللاھ ئىبنى ھارىستىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدەك كۆپ تەبەسسۇم قىلىدىغان ئادەمنى كۆرمىدىم.

ئەنەستىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەرقانداق كىشىدىن ئەخلاقلىق ئىدى. مېنىڭ ئابا ئومەير دەپ چاقىرىلىدىغان ئەمچەكتىن ئايرىلغان بىر ئىنىم بار بولۇپ، ئۇنىڭ نوغەير ئىسىملىك كېسەلچان بىر قۇشقىچى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىچىك بالىلارغا كۆپىنەتتى، ئۇ ئۇنىڭغا «ئابا ئومەير نوغەيرگە نېمە بولدى؟» دەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاق پەزىلىتى توغرىسىدا ئۇنىڭ ھەرگىز بېخىللىق قىلمايدىغان كەڭ قورساق، سېخىي، ھەق ئالدىدا ناھايىتى باتۇر، قىلچە زۇلۇم قىلمايدىغان ئادىل، پۈتۈن ھاياتىدا يالغان ئېيتمايدىغان ئىشەنچلىك، راستچىل ئىكەنلىكى مەشھۇر.

ئاللاھ تائالا مۇسۇلمانلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گۈزەل ئەخلاق ۋە ئېسىل پەزىلەتلىرىگە ئەگىشىشىگە ئەمىر قىلىپ مۇنداق دېگەن:

تەبىرانى
ئىمام مۇسلىم
ئىمام تىرمىزى
ئىمام بۇخارى

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

«سەلەرگە - ئاللاھنى، ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلغان ۋە ئاللاھنى كۆپ ياد ئەتكەنلەرگە - رەسۇلۇللاھ ئەلۋەتتە ياخشى ئۆلگۈدۇر.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ ئېسىل، ئەڭ سېخىي، ئەڭ باتۇر كىشى ئىدى. بىر كېچىسى مەدىنە ئەھلى چۆچۈپ ئويغىنىشتى. كىشلەر ئاۋاز چىققان تەرەپكە مېڭىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قايتىپ كېلىۋاتقان ھالدا ئۇچراتتى. ئۇ بويىغا قىلىچ ئېسىپ ئەبى تەلەپنىڭ يالاڭ ئېتىغا مىنىپ ھەممىدىن بۇرۇن بىرىپ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ بولغان ئىدى. ئۇ: «ھېچ ئىش يوق» دەيتتى.

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: جەڭ قاتتىق قىزىپ ئۇرۇش ئەۋجىگە چىققاندا بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قوغدىناتتۇق. ئۇ دۈشمەنگە ئەڭ يېقىن تۇراتتى.

جابر ئىبنى ئابدۇللاھتىن بايان قىلىنىپ ئۇ: «رەسۇلۇللاھ بىر نەرسە سورالغاندا ياق دېمىگەن» دەيدۇ.

خەدىجە ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن: «سەن قىيىنچىلىقنى ئۈستۈڭگە ئالسەن، يوقسۇلغا كۆڭۈل بۆلسەن، ھەق ئىگىسىگە ياردەم بېرىسەن.»

ئۇنىڭغا يەتمىش مىڭ دەرھەم ئەكىلىپ ئالدىغا قويۇلغان، ئۇنى تەقسىملەپ تۈگىگەنگە قەدەر سورىغۇچىلارنى قايتۇرماي بېرىپ تۈگىتۈۋەتكەن.

ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئادەم كېلىپ نەرسە سورىدى، ئۇ: «ھازىر مەندە بىر نەرسە يوق، لېكىن مەن بىلەن بىرگە ماڭ، بىر نەرسە كېلىپ قالسا ئۇنى ھەل قىلىمىز» دېدى. ئۆمەر ئۇنىڭغا: «ئاللاھ سېنى سەن قانداق بولمىغان ئىشقا بۇيرىمىغان» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى

ياقتۇرمىدى، ئەنسا رلاردىن بىر كىشى يارەسۇلۇلاھ سەدىقە قىل، ئەرش ئىگىسىنىڭ دۇنيارىگىنى ئازلىتىۋىتىشىدىن قورقما، دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبەسسۇم قىلدى. خوشاللىقى چىرايىدىن بىلىندى ۋە: مۇشۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلدىم، - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسھابلىرى بىلەن دوستەك ئۆتەتتى، ئۇلاردىن ئۆزىنى ئېلىپ قاچمايتتى، كىشىلەرنىڭ مۆتۈۋەرلىرىنى ھۆرمەتلەيتتى، ئۇنى قەۋمىگە رەھبەر قىلاتتى.

كىشىلەرنى ئاگاھلاندۇراتتى، ئۇلارنى مۇھاپىزەت قىلاتتى، ساھابىلىرىنىڭ سۇرۇشتىسىنى قىلاتتى. سورۇندىكى ھەر بىر كىشىگە باراۋەر تېگىشلىك ئورۇن بېرەتتى. ھەرقانداق ئادەم كىمنىڭ كىمىدىن ھۆرمەتلىك ئىكەنلىكىنى ئالدىراپ بىلەلمەيتتى.

بىرەر ئادەم بىرەر ھاجەت بىلەن كەلسە، ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرسا ياكى ئۇنىڭ يېنىغا كەلسە ئۇ ھەرگىز بالدۇر كېتىپ قالمايتتى.

بىرەر كىشى ھاجىتىنى ئېيتسا ھاجىتىدىن چىقاتتى، ياكى چىرايلىق سۆزلەر بىلەن كۆڭلىنى ياسايتتى.

ئۇنىڭ ئەخلاقى پەزىلىتى كىشىلەر ئارىسىغا كەڭ تارقالغان. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئاتىسىغا ئوخشاش بولۇپ قالغان بولۇپ ئۇلار ئۇنىڭ ئالدىدا ھەق - ھوقۇقتا باراۋەر ئىدى.

ئۇ داۋاملىق خۇشخۇي، چىقىشقا، مۇلايم بولۇپ قوپال، يىرىك، ئېغىزى سەت، ۋارقىراپ - جاقرايدىغان، قارغايدىغان، قارىسىغا ماختايدىغان كىشى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن ھەرقانداق ئادەم كۆرۈشۈپ ئۆز مەقسىتىگە يېتەلەيتتى.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدەك گۈزەل ئەخلاقلىق كىشى يوق، ئۇنى ساھابىلىرى ياكى ئائىلىدىكىلىرىدىن قانداقلا بىر ئادەم چاقىرسا: لەببەيك - خوش، دەيتتى.»

www.number.org

جەرر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن ئىسلام كەلتۈرگەندىن بۇيان مېنى ئۆزىدىن تارتىپ باقمىدى، ئۇ ماڭا پەقەت تەبەسسۇم قىلىپلا قارايتتى.

ئۆز ئەسھابلىرى بىلەن چاقچاقلىشاتتى، ئۇلار بىلەن پىكىرلىشەتتى، ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى ئوينىتاتتى، قۇچىقىدا ئولتۇرغۇزاتتى.

ئەركىن كىشى بولسۇن، تۇل بولسۇن، دېدەك بولسۇن ياكى يوقسۇل بولسۇن چاقىرىقىنى قوبۇل قىلاتتى. كېسەل كىشى مەدىنىنىڭ ئەڭ چېتىدە بولسۇمۇ يوقلايتتى. ئۆزى ئېيتقۇچىنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلاتتى.

ئەنەس مۇنداق دېگەن: «بىرەر كىشى مەخپىي گەپ قىلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلىقىنىڭ يېنىغا كەلسە ئۇ بىشىنى ئۇنىڭدىنمۇ تۆۋەنرەك ئېگىپ بېرەتتى. بىرەرسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى تۇتقان بولسا باشقىلار قويۇۋەتمىگىچە ئۇ قويۇۋەتمەيتتى، ئۇچرىغان كىشىگە ئاۋال سالام قىلاتتى، ئەسھابلىرى بىلەن ئالدىن قول ئېلىشىپ كۆرۈشەتتى.»

ئۇنىڭ ساھابىلىرى ئالدىدا پۈتىنى مىنگەشتۈرۈپ ئولتۇرغانلىقى ھەرگىز مەلۇم ئەمەس.

يېنىغا كىرگەن كىشىلەرنى ھۆرمەتلەيتتى، بەزىدە مېھماننىڭ ئاستىغا كىيىمىنى سېلىپ بېرەتتى، ئۆزىنىڭ ئاستىدىكى ياستۇقىنى ئېلىپ بېرەتتى، ئولتۇرغىلى ئۇنىمىسا قەتئىي تۇرۇۋالاتتى.

ساھابىلىرىغا تەخەللۇس قىلاتتى، ئۇلارنى ھۆرمەتلەپ ئۇلار ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئىسىملىرى بىلەن چاقىراتتى، ئادەتتە زۆرۈر بولۇپ قالسىلا ھېچكىمنىڭ سۆزىنى ئۆزۈمگە تەمەيتتى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىرەر سوۋغات كەلسە ئۇ: ئۇنى پالانى ئايالىنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىڭلار، ئۇ خەدىجەنىڭ دوستى ئىدى، ئۇ خەدىجەنى ياخشى كۆرەتتى. دەيتتى.

ئائىشەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەدىجەنى كۆپ تىلغا ئالغانلىقىنى ئاڭلىغانلىغىم

www.number.org

ئۈچۈن ئۇنىڭغا كۈندەشلىك قىلغاندەك بىرەرسىگە كۈندەشلىك قىلىپ باقمىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوي ئۆلتۈرمەكچى بولسا ئۇنىڭ دوستلىرىغا سوۋغا قىلاتتى، خەدىچەنىڭ ھەمىشەسى ئۇنىڭدىن ئىجازەت سورىۋىدى، ئۇ خۇرسەن بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئايال كىرىۋىدى، ئۇنىڭغا خۇشخۇي بولۇپ قىزغىن ئەھۋال سورىدى. ئۇ ئايال چىقىپ كەتكەندە: ئۇ خەدىچە ھايات ۋاقتىدا بىزنىڭ ئۆيىگە كېلەتتى، باشقىلار بىلەن ياخشى يوقلىشىپ تۇرۇش ئىمان جۈملىسىدىن دېدى.»

ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا ئۇلارنىڭ دەرىجىسىنى ئايرىماستىن غەمغورلۇق قىلاتتى.

ئەبى قەتادەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئەجاشنىڭ ئەلچىلەر ئۆمىكى كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى تۇرۇپ ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلغىلى تۇردى. ساھابىلىرى: بولدى، بىز قىلايلى دېۋىدى، ئۇ: ئۇلار بىزنىڭ ساھابىلىرىمىزنىڭ ھۆرمىتىنى قىلغان، مەن پەقەت ئۇلارغا جاۋاب قايتۇرۇشنى ياخشى كۆرمەن.» دېدى.

ئەبى ئومامەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاسسىسىغا تايىنىپ بىزنىڭ يېنىمىزغا چىقتى. بىز ئۇنىڭ ئۈچۈن ئورنىمىزدىن تۇرىۋىدۇق ئۇ: ئەجەبىلەر ئۆزئارا چوڭ بىلىشىپ ئورنىدىن تۇرۇشقاندەك سىلەر تۇرماڭلار» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئاللاھنىڭ بەندىسى، باشقا بەندىلەر يېگەندەك يەيمەن، باشقىلار ئۆلتۈرگەندەك ئۆلتۈرمەن.»

ئۇ ئېشەككە مەنەتتى، كەينىگە ئادەم مىنگەشتۈرۋالاتتى، يوقسۇللارنى يوقلايتتى، كەمبەغەللەر بىلەن ئولتۇراتتى، ساھابىلىرى بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراتتى، سورۇن ئاخىرلاشقان بولسا ئاخىرىدا ئولتۇراتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆت دەرھەمگىمۇ توغرا كەلمەيدىغان سېلىنجا سېلىنغان ئۇلاغ ئۈستىدە ھەج قىلدى. ئۇ ئى ئاللاھ! بۇ ھەجنى رىيا ۋە ياكى ئابىرۇپپەرەسلىك بولمىغان ھەج قىلغىن دېدى.

www.number.org

مەككە پەتھى قىلىنغاندا ئۇ مۇسۇلمانلار قوشۇنى بىلەن بىللە مەككەگە كىردى، ئۇ ئۇلغى ئۈستىدە ئاللاھ ئۈچۈن كەمتەرلىك قىلىپ بېشىنى ئېگىۋالغان بولۇپ بېشى پۈتتۈرۈش تەككىلى تاس قالغان ئىدى.

ئۇ كۆپ سۈكۈت قىلاتتى، زۆرۈر بولمىسا گەپ قىلمايتتى، چىرايلىق گەپ قىلمىغان ئادەمنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمايتتى.

ئۇنىڭ كۈلكىسى تەبەسسۇم قىلىش ئىدى. سۆزلىرى ئېنىق بولۇپ زىيادە ياكى كەم ئەمەس ئىدى.

ساھابىلىرى ئۇنى ھۆرمەتلەپ ۋە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۇنىڭ يېنىدا كۈلۈشكە توغرا كەلسە تەبەسسۇم قىلاتتى.

ئۇنىڭ سۆزى كەڭ قورساقلىق، ياخشىلىق ۋە ئىشەنچ سۆزى بولۇپ سورۇندا ۋاراڭ - چۇرۇڭ يوق ئىدى، ئىززەت - ھۆرمەت ساقلىناتتى. ئۇ سۆزلىگەندە سورۇندا ئىشلىرى باشلىرىدا قۇش باردەك جىمجىت ئولتۇراتتى.

ئۇ ماڭسا بېرىلىپ ماڭاتتى، مېڭىشىدىن جانلىق، تېتىكىلىكى بىلىنىپ تۇراتتى.

ئېنى ئەبى ھالە مۇنداق دەيدۇ: ئۇنىڭ سۈكۈتى كەڭ قورساقلىق قىلىش، دىققەت قىلىش، ئورۇنلاشتۇرۇش، تەپەككۈر قىلىشتىن ئىبارەت تۆت ئىش ئۈچۈن ئىدى.

ئائىشە مۇنداق دەيدۇ: ئۇ سانغۇچى سانغىدەك دەرەجىدە دانە - دانە سۆزلەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇشبۇي نەرسىلەرنى ۋە خۇش پۇراقنى ياخشى كۆرەتتى، ھەمدە كۆپ ئىشلىتەتتى.

ئۇنىڭغا دۇنيا ئۆز ئايىغى بىلەن كەلگەن، غەلبە نۇسرەت ئۇنىڭغا قۇچاق ئاچقان. ئۇ دۇنياغا بېرىلىشتىن ئۆزىنى تارتقان. ئۇ ۋاپات بولغاندا تۆمۈر كىيىمى ئائىلىسىنىڭ خىراجىتى ئۈچۈن ئالغان پۇلغا يەھۇدىنىڭ يېنىدا گۆرۈگە قويۇلۇق ئىدى.

www.number.org

ئىنسان ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا

ئىسلام باشقا ساماۋى دىنلارغا ئوخشاش ئومومىي ئىسلاھ قىلىشتا ھەممىدىن بۇرۇن ئىنسانى روھنى پاكلاشنى ئاساس قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانى روھى يەنى خاراكتېرنى چوڭقۇر چۈشىنىشكە، ئىسلاھات تەلىماتلىرىنى ئۇنىڭ ماھىيىتىگە ئورۇنلاشتۇرۇشقا كۆپ كۈچەيدۇ.

پەيغەمبەرلەر ئىنسانى خاراكتېرنى ئۆز خىزمىتىنىڭ باش تېمىسى، تىرىشچانلىقنىڭ مەركىزى قىلغاندا ئۇلارنىڭ پەيغەمبەرلىكى داۋاملاشتى ۋە قوللىغۇچىلار ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا ئولاشتى، ئۇلارنىڭ تەلىماتلىرى ھاياتلىق سىناقلىرىدا ئاجراپ كېتىدىغان پوست، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆگۈپ، ئۆچۈپ كېتىدىغان سۈنئىي رەڭ بولمىدى... ھەرگىز ئۇنداق بولمىدى. ئۇلارنىڭ تەلىماتلىرى ئىنساننىڭ قان - قېنىغا سىڭىپ بۇ تەلىماتلار ئىنساننى تەبىئەتنىڭ ۋە سۈۋەسىلىرىنى تىزگىنلەيدىغان نىشانلىرىنى بەلگىلەپ بېرىدىغان كۈچكە ئايلاندى.

بەزىدە ئىلاھى تەلىمات جەمئىيەت، شارائىت ۋە ھۆكۈم توغۇرلۇق سۆزلەيدۇ، ھەمدە بۇ تەرەپلەردىكى كېسەللەرگە دورا تەقدىم قىلىدۇ، لېكىن بۇنىڭ بىلەن دىن ياخشى روھ، ياخشى ئاڭ يېتىلدۈرۈش تەبىئىتىدىن چىقىپ كەتمەيدۇ، دىن ئىسلاھاتنىڭ ھەممە تەرىپىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان پىراگىرامما، ئۇ ئىلغار مەدەنىيەتنىڭ مەڭگۈلۈك كاپالەتچىسى بولغان كۈچلۈك ئەخلاق.

بۇ ھەرگىزمۇ جەمئىيەت ۋە دۆلەت بەرپا قىلىشقا تىرىشىۋاتقانلارنىڭ خىزمىتىگە سەل قاراش ياكى ئۇلارنى چۆكۈرۈش ئەمەس بەلكى ئىنسانى روھنى ئىسلاھ قىلىشنى تەشەببۇس قىلىش، ھاياتلىقنى قوغداش ۋە ئۇنى بەخت - سائادەتلىك قىلىشتىكى روھى ئىسلاھاتنىڭ قىممىتىنى تەكىتلەش.

ئالايلىق قارا كۆڭۈل ئادەم قانۇن - تۈزۈملەرنى قالايمىقانلاشتۇرىدۇ. ئۆزىنىڭ پەس مەقسەتلىرىنى قانۇن - تۈزۈم بىلەن ئارىلاشتۇرىۋىتىدۇ. ئېسىل روھقا ئىگە كىشىلەر ئوخشىمىغان ئەھۋاللاردا قانۇننىڭ يوقۇقلىرىنى

ئېتىپ ئۇنى تېخىمۇ نۇرلاندۇرىدۇ، ئىشلارنى تېخىمۇ ياخشى يۈرۈشتۈرىدۇ.

دىئانەتلىك سوتچى ئۆزىنىڭ ئادالەتتى بىلەن ئۆزى ھۆكۈم قىلىۋاتقان قانۇننىڭ يېتەرسىزلىكىنى تولۇقلاپ كېتىدۇ، ئەمما زالىم سوتچى دۇرۇس قانۇننىمۇ ئەگرى قىلالايدۇ. ئىنسان روھىمۇ دۇنيا ھادىسىلىرى ئالدىدا دەل شۇنىڭغا ئوخشاش.

شۇنىڭ ئۈچۈن روھى ئىسلاھات ھاياتلىقتا ياخشىلىقنى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈشنىڭ بىرىنچى تايانچى كۈچى.

ئەگەر روھ ئىسلاھ قىلىنمىسا جاھاننى زۇلمەت قاپلاپ كىشىلەرنىڭ ھازىر ۋە كەلگۈسىنى پىتتە ئۆز ئىلكىگە ئالىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَالٍ﴾.

«ھەرقانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتەيدۇ، ئاللاھ بىرەر قەۋمنى ھالاک قىلماقچى بولسا، ئۇنىڭغا قارشى تۇرغىلى بولمايدۇ، ئۇلارغا ئازابنى دەپتى قىلىدىغان ئاللاھتىن باشقا ئىگىمۇ بولمايدۇ.»

ئاللاھ يەنە بۇزغۇنچى ئۈمىتلىرىنىڭ ھالاكتىنىڭ سەۋەبىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ؛ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعَيِّرًا نُّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾.

﴿بۇ كاپىرلارنىڭ گۇناھ قىلىش ئادىتى﴾ پىرئەۋىن جامائەسى ۋە ئۇلاردىن بۇرۇنقىلارنىڭ ئادىتىگە ئوخشايدۇ، ئۇلار ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلدى، گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن، ئاللاھ ئۇلارنى ھالاك قىلدى، ئاللاھ ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، ئاللاھنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر، بۇ (يەنى ئۇلارغا نازىل بولغان ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بىرەر قەۋم ئۆزلىرىنىڭ ھالىتىنى (كۇفرى ۋە گۇناھ بىلەن) ئۆزگەرتىمىگىچە ئاللاھ ئۇلارغا بەرگەن نېئىمىتىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ﴾

ئىسلام روھىنى ئىسلاھ قىلىشتا ئۇنىڭغا ئىككى تەرەپتىن دىققەت قىلىدۇ.

بىرىنچىدىن: ئىنساننىڭ روھىيىتىدە ياخشىلىق تەبىئىتى بار بولۇپ ئۇ ياخشىلىققا تەلپۈنىدۇ، ئۇنىڭغا ئېرىشسە خۇرسەن بولىدۇ، يامانلىقنى يامان كۆرىدۇ، ئۇنى قىلىپ سالسا غەمكىن بولىدۇ، توغرا، دۇرۇس ئىشلاردىن روھى كۈچىيىپ ئىلھاملنىدۇ.

يەنە بىر تەرەپتىن: بۇنىڭغا ياندېشىپ ئىنسان روھىيىتىدە يامان روھى خاراكتېرىمۇ بار بولۇپ، ئۇنىڭغا زىيانلىق ئىشلارنى چىرايلىق كۆرىتىدۇ، دۇرۇس يولدىن يىراقلاشتۇرىدۇ، ئاخىرى تېگى يوق ھاڭغا ئىتتىرىدۇ.

بىز بۇ يەردە بۇ يامان خاراكتېر ئىنسان بىلەن بىرگە يارىتىلغانمۇ ياكى ئىنسان تەبىئىتىدە كېيىن پەيدا بولغان ھادىسىمۇ دېگەننى ئېنىقلاش ئۈچۈن بۇ يامان خاراكتېرنى تارىخى نۇقتىدىن بايان قىلىپ ئولتۇرمايمىز. بىزنىڭ بۇ يەردە مۇھىم بىلىدىغىنىمىز ئىنسان تەبىئىتىدە ياخشىلىق ۋە يامانلىق خاراكتېرىدىن ئىبارەت ئاشۇ ئىككى خىل خۇسۇسىيەتنىڭ بارلىقى ئۇ ئىككىسىنىڭ ھەربىرى ئىنسانغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشىنى تالىشىدىغانلىقى، ئىنساننىڭ تەقدىرى بۇ ئىككىسىنىڭ قايسىسىنىڭ غەلبە قىلىشقا مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكى.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿وَتَنفَسٍ وَمَا سَوَّاهَا . فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا . قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا . وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾

﴿روھ بىلەن ۋە ئۇنى چىرايلىق قىلىپ ياراتقان، ئۇنىڭغا ياخشى ياماننى بىلدۈرگەن زات بىلەن قەسەمكى، روھىنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ. نەپسىنى (كۇفرى ۋە پىسقى - فۇجۇر بىلەن) كەستىكەن ئادەم چوقۇم ناۋمىد بولىدۇ.﴾

ئىسلام دىنى ئىنساننىڭ ياخشىلىق روھى يامانلىق خاراكتېرىدىن ئۈستۈن كېلىپ ئۇنى پەسلىشتۈرىدىغان، ھاڭغا ئىتتىرىدىغان ۋە سۆھبەتلىرىدىن قۇتۇلۇپ، ياخشىلىق تەبىئىتى كۈچىيىپ، ئالدى نۇرلىشىپ غەلبە يولىغا دادىل ماڭسۇن ئۈچۈن ئىنسانغا ھەقىقىي مۇكەممەل ياردەم بېرىشكە تىرىشىدۇ.

ئىسلام دىنى ئۆزىنىڭ بارلىق ناچارلىقلاردىن پاك، ساپ تەبىئەتلىك دىن ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿باتىل دىنلاردىن بۇرىلىپ ئىسلام دىنىغا يۈزلەنگىن، ئاللاھنىڭ دىنىغا (ئەگەشكىنكى) ئاللاھ ئىنسانلارنى شۇ دىن بىلەن ياراتقان، ئاللاھنىڭ ياراتقىنىدا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، بۇ توغرا دىندۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى بىلمەيدۇ.﴾

كۆزنىڭ ۋە زىپىسى قارىغۇ بولۇپ قالمىسلا كۆرۈش. قۇلاقنىڭ ۋە زىپىسى گاس بولۇپ قالمىسلا ئاڭلاش. ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ۋە زىپىسى ئۇنىڭغا مۇكەممەللىك، ياخشىلىق ۋە پەزىلەتتىن ئىبارەت ئەڭ مۇھىم نىشاندىن

بۇرۇشتىدىغان يامان خاراكتېر غالىپ كەلمىسىلا ھەق ئۈستىدە مۇستەھكەم تۇرۇش ۋە سۇيۇقىرىدىن تۆۋەنگە ئاققاندا ھەق تەرەپكە ئىنتىلىش.

ئىنسان تەبىئىتىدە پەيدا بولغان يامان تەرەپ ئۆتمۈشنىڭ ياكى چېكىنگەن مۇھىتنىڭ ناچار تەسىرى، ئۇ ئىنسان تەبىئىتىگە ئېلىپ كېلىدىغان زىيىنى سەۋەبلىك ناھايىتى خەتەرلىك، ھەقىقىي ئىسلاھ قىلغۇچىلارنىڭ كۆرىشى ئىنسان تەبىئىتىدە پەيدا بولغان يامان خاراكتېرگە قارشى تۇرىدۇ ۋە چەكلەيدۇ، ئىنسان تەبىئىتىنى ھاڭ ئېغىزىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئۇنى ئۆز ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىدىغان ئەسلىدىكى ساپ، تۈزۈك ھالىتىگە قايتۇرۇپ كېلىدۇ، ئىسلام بۇنىڭ يولىنى چۈشەندۈرگەن.

ئاللاھنىڭ كىتابىدىكى يۇقىرىدا ئۆتكەن دىن ئىنساننىڭ ئەسلى تەبىئىتى دېگەن سۆزنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزلىرىنى ئوقۇيمىز.

﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ: مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾.

﴿ئاللاھقا تۆۋبە بىلەن تايىنىڭلار ئاللاھتىن قورقۇڭلار، نامازنى ئادا قىلىڭلار، مۇشرىكلاردىن بولماڭلار، دىندا ئىختىلاپلىشىپ پىرقە - پىرقە بولۇپ ھەربىر پىرقە ئۆزىدىكى بىلەن خوشاللىنىدىغانلاردىن بولماڭلار﴾.

ئىنكار قىلىش ئەمەس بەلكى ئىمان كەلتۈرۈش، بۇزۇقلۇق ئەمەس بەلكى تەقۋالىق، تەبرىقچىلىق ئەمەس بەلكى دىن بىرلىكلا ئىنساننى ئەسلى تەبىئىتىگە قايتۇرۇپ كېلىدۇ. ئاللاھ ھەم بۇ نۇقتىنى كۆپ تەكرارلىغان:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ، ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾.

﴿بىز ئىنساننى شەك - شۈبھىسىز ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە ياراتتۇق، ئاندىن ئۇنى (چىرايلىق ياراتقان نېمىتىمىزگە شۈكرى قىلماي ئاسىيلىق قىلغانلىقتىن) دوزاخقا قايتۇردۇق، پەقەت ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا﴾

بۇ يەردىكى چىرايلىق ھەقىقىي تونۇش، ئۇنى چىڭ تۇتۇش، ئۇنىڭ تەلپى بويىچە مېڭىش، يۈكسەكلىك ۋە ئېسىل پەزىلەتكە ئېرىشىشنى ئاساسى نىشان قىلىش، بۇ ئىككىسىنى ئۆز ۋە ئۆزگىلەرنىڭ پىرىنسىپىدا يېتەكچى ئورۇندا تۇرغۇزۇش، يۈكسەك نىشاندا مۇكەممەللىكنى قولغا كەلتۈرۈش، ھاياتلىقتىكى ھەربىر ئىشتا مۇكەممەللىكنى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈشتۇر.

لېكىن كۆپىنچە كىشىلەرنى ھاۋايى - ھەۋەس بۇ يۈكسەك سەۋىيىگە يەتكىلى قويمايدۇ - دە، ئۇلار پەس ھالەتتە قېلىپ قالىدۇ. ئارقىدىن ئۇلارغا يەنە پەس ئارزۇلار قوشۇلىدۇ - دە، ئۇلارنى تېگى يوق ھاڭغا ئىتتىرىدۇ. مانا بۇلار چېكىنىپ كەتكەن ئەڭ تۆۋەن ئورۇندىكى كىشىلەر.

بۇ ئىلاھى قانۇنىيەت. توغرا يول تېپىش ۋە تاپالماسلىق قانۇنغا بويسۇنىدۇ. بۇ ناھايىتى ئادىل قانۇن. بۇنى قۇرئان كەرىم بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَكُورٌ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

﴿ئاللاھ بىرەر قەۋمنى ھىدايەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار ساقلىنىشقا تېگىشلىك ئىشلارنى بايان قىلماي تۇرۇپ، ئۇلارنى گۇمراھ قىلمايدۇ، (يەنى گۇمراھلىققا ھۆكۈم قىلمايدۇ)، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾.

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِعَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِزِّيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ».

«يەر يۈزىدە ناھەق تەكەببۇرلۇق قىلىدىغانلارغا مېنىڭ ئايەتلىرىمنى پەھىم قىلدۇرمايمەن، ئۇلار بارلىق مۇجىزىلەرنى كۆرگەندىمۇ ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ، ئۇلار ئەگەر توغرا يولنى كۆرسە، ئۇنىڭدا ماڭمايدۇ، گۇمراھلىق يولنى كۆرسە ئۇنىڭدا ماڭدۇ، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلدى ۋە ئۇنىڭدىن غاپىل بولدى»

كىم ئۆزىنىڭ دۇرۇسلۇق ھالىتىدە قېلىپ قالىدۇ، دۇنيادىكى ئەڭ تۆۋەن ئورۇنغا چېكىنىپ كېتىشتىن ساقلىنىپ قالايدۇ؟

بۇنىڭ جاۋابى تۆۋەندىكى ئايەتتە: «إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ». «پەقەت ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا.»

يۇقىرىقى ئايەتتىن گۈزەل ئەخلاق جانلىق ئىمان ۋە ياخشى ئەمەلنىڭ مېۋىسى ئىكەنلىكى ناھايىتى ئېنىق.

مانا بۇ ئىسلامنىڭ ئىنساننىڭ پاك تەبىئەتتىكى، ئۇنىڭ كۈچىيىش يولىغا تۇتقان مەيدانى.

ئەمما ئىنسان تەبىئىتىنىڭ يامان تەرىپىگە نىسبەتەن ئىسلام ئۇنىڭدىن ئاگاھلاندىرۇش، ئۇنىڭغا تىزگىن سېلىش، ئۇنى ھىدايەت تاپقان ئەقىلنىڭ باشقۇرىشىغا ساغلام تەبىئەتنىڭ يېتەكلىشىگە بويسۇنىدىغان قىلىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسان تەبىئىتىنىڭ بىر قىسىم تەرەپلىرىنى كۆرسىتىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئادەم بالىلىرى قېرىيدۇ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئاچكۆزلۈك، تۈگمەس ئارزۇ تەڭ قېرىيدۇ»

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئىنساندىكى ئەڭ يامان نەرسە ھەددىدىن ئارتۇق قورقۇنچاقلىق ۋە پىخسىقلىق» يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئەگەر ئادەم بالىلىرىغا بىر جىلغا ئالتۇن بېرىلسە يەنە ئىككىنچىسىنىڭ بولۇشىنى ياخشى كۆرىدۇ، ئىككىنچىسى بېرىلسە، ئۈچىنچىسىنىڭ بولۇشىنى ياخشى كۆرىدۇ، ئادەم ئەۋلادلىرىنىڭ قورسىقىنى پەقەت بىر قەبرىلا تولدۇرىدۇ. تەۋبە قىلىدىغان كىشى چوقۇم تەۋبە قىلسۇن.»

قۇرئان كەرىم ئىنسان تەبىئىتىنىڭ بۇ تەرەپلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن بولۇپ ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النُّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ».

«ئاياللار، ئوغۇللار، ئالتۇن كۈمۈشتىن توپلانغان كۆپ ماللار، ئارغىماقلار، چارۋىلار ۋە ئېكىنلەردىن ئىبارەت كۆڭۈل تارتىدىغان نەرسىلەرنىڭ مۇھەببىتى ئىنسانلارغا چىرايلىق كۆرسىتىلدى، ئۇلار دۇنيا تىرىكچىلىكىدە مەنپەئەتلىنىدىغان (ۋاقىتلىق) شەيئىلەردۇر، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا بولسا قايتىدىغان گۈزەل جاي (يەنى جەننەت) باردۇر، (شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىغا ئەمەس جەننەتكە قىزىقىش كېرەك.)»

ئىسلام دەسلەپتىنلا ئىنساننىڭ دىققىتىنى ئۆز خاھىشقا ئەگىشىش، كۆڭۈلنىڭ ئۈزۈلمەس ۋە سۆھبەتلىرىگە بويسۇنۇش كۆڭۈلنى قاندۇرالمىدۇ، ھەقىقەتكە تىكىمۇ ئۇيغۇن ئەمەس دېگەنگە قارىتىدۇ.

كۆڭۈل ئۆزى ئارزۇ قىلغان نەرسىگە ئېرىشىپ مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن يەنە بىرىگە ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇ ئۆز ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇش، گۇناھ ئۆتكۈزۈش ۋە جىنايەت سادىر قىلىشقا پەرۋا قىلىپ كەتمەيدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئان كەرىم بۇنداق خاتا خاھىشقا ئەگىشىشتىن ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الدَّيْنَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾

«نەپسى خاھىشقا ئەگەشمىگىنى، ئۇ سېنى ئاللاھنىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، ئاللاھنىڭ يولىدىن ئازغانلار ھېساب كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) نى ئۇنتۇغانلىقلىرى ئۈچۈن ھەقىقەتەن قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ»

دىنىسىزلىرنىڭ يولى ۋە ئۇلارغا ئەگەشمەسلىكنىڭ زۆرۈرلۈكى توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَ هُم لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾

«ئەگەر ھەقىقەت (يەنى قۇرئان) ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا بويسۇنىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئاسمانلار، زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار خاراپ بولغان بولاتتى، ئۇنداق بولغىنى يوق، ئۇلارغا (ۋەز - نەسپەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان) قۇرئاننى ئاتا قىلدۇق، ئۇلار ئۆزلىرىگە (ۋەز - نەسپەت بولغان) قۇرئاندىن يۈز ئۆرۈيدۇ.»

ئىنساننىڭ روھىيىتىدىكى چەكلەنگەن خاھىش بىلەن دۇرۇس تەلەپ ئوتتۇرىسىنى پەرقلىنىدۇرۇش ئىنتايىن مۇھىم. كۆپىنچە دىندارلار بۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئارىلاشتۇرۇپتەن يامان نەتىجە كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

چۈنكى ئىنساننىڭ ھاياتلىقتىكى ئورۇنلۇق ئارزۇلىرى خاتا ھالدا چەكلەنگەن رەزىل ئىش دەپ چۈشىنىۋېلىنسا، بۇنىڭ نەتىجىسى ئىنسان بۇ توغرا تەلەپلىرىنى قانۇن - تۈزۈمنىڭ ھۆرمىتىنى قىلماسلىق يولى بىلەن قاندۇرىدۇ - دە، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ روھىيىتى چېكىنگەن بولۇپ، شۇنىڭ بىلەن بارا - بارا قانۇن - تۈزۈمگە پەرۋاسىز قارايدىغان تېخىمۇ خاتالىشىدىغان بولۇپ، ئاخىرىدا ھەقىقىي گۇناھ ئىشلارنىمۇ قىلىۋېرىدىغان بولىدۇ.

قۇرئان كەرىم باشقا دىنلارغا ئوخشاش ئىنسان تەبىئىتىگە سەل قارىماستىن، بەلكى ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىپ ئىنساننىڭ روھىيىتىدىكى توغرا تەلەپلەرگە يول قويدى. كۆڭۈلنىڭ دۇرۇس ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇشقا ئارىلىشىپ ئۇنىڭغا قىيىنچىلىق پەيدا قىلىش ۋە چەكلەمە قويۇش ئارقىلىق تار يەردە قىستاشنى جىنايەت ۋە يامان قىلمىش دەپ. چۈنكى ئۇنداق قىلىش خاتالىق ئۆتكۈزۈشكە قىستىغان بىلەن باراۋەر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ. إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

«ئى ئىنسانلار! يەر يۈزىدىكى ھالال پاكىز نەرسىلەردىن يەڭلار، شەيتاننىڭ يوللىرىغا ئەگەشمەڭلار، چۈنكى شەيتان سىلەرگە ئوچۇق دۈشمەندۇر، شەيتان سىلەرنى ھەقىقەتەن يامانلىقلارغا، قەبىھ گۇناھلارغا ۋە ئاللاھ نامىدىن (ئاللاھ سىلەرگە ھالال قىلغان نەرسىلەرنى

ھارام دەپ، ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ھالال دەپ) سىلەر بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئېيتىشقا بۇيرىدى. ﴿

شۇنداق، توغرا ھالال ئىشنى چەكلەش ئاساسىز ھالدا ئاللاھنىڭ ئالدىغا ئۆتۈلگەنلىك، بۇ شەيتان بۇيرۇيدىغان جىنايەت ۋە يامانلىقنىڭ قېرىندىشى. ئىسلام دىنى ئىنساننىڭ تەبىئىتىنى قاتتىق قوللۇق بىلەن بىر تەرەپ قىلىشىنىمۇ، ئۇنىڭغا ھەددىدىن ئارتۇق يول قويۇشىنىمۇ توغرا تاپمايدۇ. ئۇنىڭغا چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەستىن، سەل قارىماستىن نورمال بولغان يولنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ئىنسان تەبىئىتى دىنسىزلىق ۋە ياكى مەيلىگە قويۇۋىتىش بىلەن ئەمەس بەلكى ئىمان ۋە ئەمەلىي سالىھ بىلەن ياخشىلانغىنىدەك ئىنساننىڭ تىپىرلاپ تۇرغان ھېسسىياتىمۇ ئىمان ۋە ياخشى ئەمەللەر ئارقىلىق توغرا قېلىپقا چۈشۈدۇ.

ئىنساننىڭ خاراكتېرى ۋە ھېسسىياتى پەقەت مۇستەھكەم ئەخلاق بىلەنلا توغرا يولغا چۈشۈدۇ، قۇرئان ئىنساننىڭ ئاجىز، مەيدانسىز، شەخسىيەتچى ئىكەنلىكىنى سۈپەتلەپ بولغاندىن كېيىن بۇ رەزىللىكلەردىن قۇتۇلۇشنىڭ يولى دىن ۋە ئۇنىڭ نەسىھەتلىرى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا. إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا. إِلَّا الْمُصَلِّينَ. الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ. وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ. لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ. وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ. وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ. إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ. وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾

﴿ئىنسان ھەقىقەتەن چىدامسىز يارىتىلدى، ئۇنىڭغا (يوقسۇزلۇق ياكى كېسەللىك، يا قورقۇنچتەك) بىرەر كۆڭۈلسىزلىك يەتكەن چاغدا، زارلانغۇچىدۇر، بىرەر ياخشىلىق يەتكەن چاغدا، بېخىللىق قىلغۇچىدۇر، پەقەت (تۆۋەندىكىلەر بۇنىڭدىن) مۇستەسنا، ئۇلار نامازغا ھەمىشە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر، ئۇلار ماللىرىدىن تىلەيدىغان پېقىرغا ۋە تىلەمەيدىغان پېقىرغا مۇئەييەن ھەق (يەنى زاكات بېرىدۇ، ئۇلار قىيامەت كۈنىگە تەستىق قىلىدىغانلاردۇر، ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ ئازابىدىن قورققۇچىلاردۇر. شۇبھىسىزكى ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارنىڭ ئازابى (ئاللاھ ئەمىر قىلغاندىن باشقا ھېچبىر ئادەم ئۈچۈن) ئەمىن بولغىلى بولمايدىغان نەرسىدۇر، ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى (ھارامدىن) ساقلىغۇچىلاردۇر.﴾

ئەخلاقنىڭ ئىنسان روھىيىتىدە بىراقلا شەكىللەنمەيدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. ئۇ بېشىدىلا مۇكەممەل، كۈچلۈك بارلىققا كەلمەيدۇ، بەلكى ئۇنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە پىشىپ يېتىلىشىگە جەريان كېتىدۇ. مانا بۇ ناماز، زاكاتقا ئوخشاش ئەمەللەرنىڭ تەكرار قىلىنىدىغانلىقىنىڭ ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىش، ئاللاھنىڭ ئازاۋىدىن ساقلىنىشقا تەكرار چاقىرىلغانلىقىنىڭ سىرى.

خۇلاسە، ئىسلام دىنى ئىنساننىڭ ساغلام تەبىئىتىنى ھۆرمەتلەيدۇ. ئۇنىڭغا مۇكەممەللىشىش يولىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. تىزگىنسىز ھەۋەسلەردىن ئاگاھلاندۇرۇپ ئۇنىڭغا چەكلىمە قويىدۇ. ئىسلام دىنى بۇيرىغان ئىبادەتلەر ئىنسان تەبىئىتىنى قوللاش ۋە كۈچەيتىش، ھېسسىياتىنى چېنىقتۇرۇش ۋە قېلىپلاشتۇرۇش. بۇ ئىبادەتلەر ئېسىل ئەخلاق ۋە ساغلام يولنىڭ بارلىققا كېلىشىنىڭ ئاساسى بولالمىسا، ئۇنداقتا ئۇ ئىبادەتلەر مۇكەممەل ئىجرا قىلىنىدىغان ۋەزىپىسىنى ئادا قىلالمىغان بولىدۇ.

ئەخلاقى جىنايەتلەرنىڭ جازاسى

ئىمانغا مەجبۇرلاش مۇئىمىن ئىنساننى بارلىققا كەلتۈرەلمىگەندەك، ياخشىلىققا مەجبۇرلاش ياخشى ئىنساننى بارلىققا كەلتۈرەلمەيدۇ. روھى ۋە ئەقلى ئەركىنلىكلا مەسئۇلىيەتنىڭ ئاساسى.

ئىسلام بۇ ھەقىقەتنى قەدىرلەيدۇ ۋە ھۆرمەتلەيدۇ. ئەخلاقمۇ مۇشۇ ئاساستا بارلىققا كەلگەن.

ئۇنداقتا ئىسلام دىنى ئىنسان تەبىئىتىگە بولغان قارشى ياخشى تۇرۇپ، ئىنسانغا ياخشىلىقنىڭ مەنسىنى چۈشەندۈرۈش ياكى ياخشىلىققا يېتەكلەشتە قاتتىق قوللۇق قىلىدۇ.

توغرا، ئىنساننىڭ تەبىئىتى ئەسلىدىن ياخشى، لېكىن بۇ ئىنسان ياخشىلىققا قىلىدىغان پەرىشتە دېگەنلىك ئەمەس. بەلكى بۇنىڭ مەنسى ياخشىلىق ئىنساننىڭ ئەسلى تەبىئىتىدە بىللە بار. خۇددى قەپەز ياكى كىشەندىن قۇتۇلغان قۇش ئۇچۇش تەبىئىتىگە قايتقانداك ياخشىلىق قىلىش پۇرسىتى ۋە ياخشىلىق قىلىش شارائىتى كەلسە، ياخشىلىقنى قوبۇل قىلىش ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئىسلامنىڭ قارىشىدا ساغلام بولغان ئەمەل كىشەننى بۇزۇپ تاشلاش، بېسىمنى يوقىتىش بولۇپ ئىنسان ياخشى ئەمەللەر بىلەن يەنىلا ياخشىلانمىسا، يۈكسەلمىسە ئۇنى كېسەل دەپ قاراپ ئۇنىڭغا چارە قوللىنىدۇ.

ئىسلام بۇنداق ئىنساننى ئۇنىڭ تۇرىشى باشقىلارغا زىيانلىق بولمىسا جەمئىيەتتىن ئايرىۋېتىشكە ھۆكۈم قىلمايدۇ، ئىسلام مۇشۇ ئۆلچەم دائىرىسىدە ئەخلاقى جىنايەتلەرگە قارشى تۇرىدۇ، دەسلىپدە مۇنداق قارايدۇ، ھەربىر ئىنسان دۇرۇس يول بىلەن ئۆز تىرىشچانلىقىنىڭ ھوسۇلىغا تايىنىپ ھالال ياشىشى كېرەك. ئەسلىدە ئۇنىڭ ماھىيىتىدە ئوغرىلىق دەيدىغان نەرسە يوق.

ئۇنداقتا ئۇنى ئوغرىلىق قىلدۇرغان نەرسە نېمە؟ ئۇنى قىيىنچىلىق شۇنىڭغا مەجبۇرلىغانمۇ؟ شۇنداق بولسا ئۇنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل

www.number.org

قىلغۇدەك زۆرۈر تەرەپلەرنى ھەل قىلىپ بېرىدۇ، بۇ جەمئىيەتنىڭ مەجبۇرىيىتى، ئەگەر بۇ تەرەپكە سەل قارالسا، ئىنسان ئوغرىلىققا تايىنىشقا مەجبۇر بولۇپ قالىدۇ. ئۇ چاغدا جىنايەتنىڭ جاۋابكارلىقى مەسئۇلىيەتسىز جەمئىيەتكە بولىدۇ. ئەگەر كىشىلەرنىڭ جىددى قىيىنچىلىقى ھەل قىلىنسا يەنە قولىنى ئوغرىلىققا سۇنسا ئاندىن ئۇنى جازالاشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئوغرىلىق قىلغۇچىنىڭ ئەھۋالى تەكشۈرىلىدۇ. جازالاشقا ئالدىرىماسلىق دىنى تەلەپ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «رەھبەرنىڭ جازالاپ خاتالاشقىندىن كەچۈرۈپ خاتالاشقىنى ياخشى.»

ئەگەر ئۇنىڭ ئەھۋالىنى تەكشۈرۈشتىن ئۇنىڭ تەبىئىتىنىڭ بۇزۇلغانلىقى، ئۇ ئۆزىنى قوينغا ئالغان، كۆڭۈل بۆلگەن جەمئىيەتنىڭ دۈشمىنىڭ ئايلانغانلىقى، جەمئىيەتنىڭ كۆيىنىشى، كۆڭۈل بۆلىشىگە جەمئىيەتنى پاراكەندە قىلىش، بۇزۇش ئارقىلىق جاۋاب قايتۇرۇۋاتقانلىقى ئاشكارىلانسا شۇ جەمئىيەتنىڭ ئۇنداق كىشىنى جازالاشى زۆرۈر.

قۇرئان قولى كېسىشكە تېگىشلىق بولغان ئوغرىلىق جىنايىتىنى زۇلۇم ۋە بۇزغۇنچىلىق دەپ سۈپەتلىدى، ھەمدە جازالانغان بۇ ئوغرى توغرىسىدا مۇنداق دېدى:

﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

﴿كىمكى (ئوغرىلىق قىلىپ كىشىلەرگە) زۇلۇم قىلغاندىن كېيىن تەۋبە قىلسا، (ئەمىلىنى) تۈزسە (يەنى ئوغرىلىق قىلىشتىن يانسا) ئاللاھ ئۇنىڭ تۈۋبىسىنى قوبۇل قىلىدۇ، ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.﴾

ئىسلام يولغا قويغان جازالاش بولسا ئادىل ۋە تىنچ جەمئىيەتنى ئادالەتكە زۇلۇم بىلەن، ئىسلاھاتقا بۇزغۇنچىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرغان شەخسنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلاپ قېلىشتۇر.

www.number.org

يۇقىرىقى ئەخلاقى جىنايەتلەرگە بېرىلگەن جازالار كىشىلەرنى گۈزەل ئەخلاققا مەجبۇرلاش، دۇرۇس يول تۇتۇشقا مەجبۇرلاش ئۈچۈن يولغا قويۇلمىغانلىقىنى بايان قىلىش ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن، مىسال ئىسلامنىڭ قارىشىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ يول ئىنسان قەلبىگە خىتاب قىلىش، ئۇلۇغلۇق ۋە مۇكەممەللىككە بولغان ئىنتىلىشىنى قوزغاش، قايىللىق ۋە مېھرى - مۇھەببەت يولى بىلەن ئۇلۇغ ياراتقۇچىغا يۈزلەندۈرۈش، بۇلارنى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تەبىئىي مەھسۇلاتى بولغان ئېسىل پەزىلەت بىلەن باغلاش.

ئۇلارنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش ۋە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە توغرا كېلىدۇ. مۇقىم، ساغلام جەمئىيەت بەرپا قىلىش جەريانىدا ئاساسلىق ھوسۇلغا ئېرىشىش مەقسەت قىلىنغان ئۈنۋېرسال ئېتىزدا زىيانداش ئوت - چۆپىلەرنى يۇلۇپ تاشلىغانغا ئوخشاش، پايدىسىز ھارام شاخلارنى ئېلىۋېتىشكە بولىدۇ.

ئومۇمىي ئىنسانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش ھەقىقەتەن مۇھىم، بارلىق ساماۋى دىنلاردا قانۇن قىلىنغان، تەۋراتتىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلغان، ئىسلام يولغا قويغان ئەخلاقى جازانى ئىنكار قىلىشنىڭ ۋەجى نېمە؟

ئىسلام ياخشىلىق ياكى يامانلىقنىڭ كۈچىشىدە رەزىللىك ياكى پەزىلەتنىڭ تارقىلىشىدا مۇھىتنىڭ زور مەسئۇلىيىتى بار دەپ قارايدۇ، ئۇنىڭ پاك ۋە دۇرۇس بولۇشىغا ياردەم بېرىدىغان جەمئىيەت بارلىققا كەلتۈرۈشكە تىرىشىش بۇنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز جىنايىتى ئۈچۈن تەۋبە يولى ئىزدىگەن قاتلىنىڭ ھېكايىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ ئەڭ ئالىم كىشىنى سوردى، ئۇنىڭغا بىر ئالىم كىشى كۆرسىتىلدى، ئۇ ئۇ ئالىم كىشىگە ئۆزىنىڭ يۈز ئادەم ئۆلتۈرگەنلىكىنى، ئۆزىگە تۆۋبە يولى بار - يوقلىقىنى سوردى. ئالىم كىشى ئۇنىڭغا: بار، ھېچكىم ئۇنىڭغا توسالغۇ بولالمايدۇ،

www.number.org

پالانى پالانى يۇرتقا بار، ئۇ يەردە ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان كىشىلەر بار، ئۇلار بىلەن ئاللاھقا ئىبادەت قىل ئۆز يۇرتۇڭغا قايتما، ئۇ يامان يۇرت، دېدى.»

يەنە بىر باياندا ئۇ بىر دەرۋىشنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن: « ماڭا تۆۋبە يولى بارمۇ دېدى. دەرۋىش: كەمچىلكىڭ كۆپكەن، ئېنىق بىلمەيمەن، لېكىن بۇ يەردە ئىككى كەنت بار، بىرنى نۇسرە، يەنە بىرنى كۇفرە دېيىلىدۇ، نۇسرەلىكلەر جەننەتكە لايىق ئەمەللەرنى قىلىدۇ، ئۇ يەردە باشقىلار تۇرغۇزۇلمايدۇ، ئەمما كۇفرەلىكلەر دوزاخقا لايىق ئەمەل قىلىدۇ، ئۇ يەردىمۇ باشقىلار تۇرغۇزۇلمايدۇ، سەن نۇسرەلىكلەرنىڭ يېنىغا بار، ئەگەر ئۇ يەردە تۇرساڭ شۇ كىشىلەردەك ئەمەل قىلساڭ تەۋبەڭنىڭ مەقبۇل بولۇشىدا گەپ يوق دېدى.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى مۇھىت ئامىلىنى ساغلام تەبىئەتنى قوغداپ، ھېسسىياتىنى كونترول قىلىپ، ئېسىل پەزىلەت بارلىققا كەلتۈرۈشتىكى مۇھىم ئامىللاردىن بىرى دەپ قارايدۇ.

www.number.org

ئىمام بۇخارى
تەبرىنى

ئەخلاقنىڭ دائىرىسى ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ

ھەربىر دىننىڭ ئۆز ئالاھىدىلىكى ھېسابلىنىدىغان ئۆزىگە خاس شوئارلىرى بار.

ئېنىقكى، ئىسلام دىنىدىمۇ مۇئەييەن قانۇنلار بولۇپ ئۇنىڭغا مۇسۇلمان بولغان كىشىلەر ئەمەل قىلىدۇ. بۇ ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى تۇراقلىق ئىش. بۇنىڭ باشقىلار بىلەن مۇناسىۋىتى يوق. لېكىن ئەخلاقى تەلىملەر بۇنداق ئەمەس. ھەربىر مۇسۇلمان پۈتۈن يەرشارى ئاھالىسىگە ئومۇميۈزلۈك ھالدا، سەمىمىي ھالدا گۈزەل ئەخلاق بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا بۇيرۇلغان، مەسىلەن: مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمانغا ۋە مۇسۇلمان ئەمەس كىشىلەرگە راست سۆزلىشى زۆرۈر. كەڭ قورساق بولۇش، ۋەدىگە ۋاپا قىلىش، ئادەمگەرچىلىك، ئۆزئارا ھەمكارلىشىش، مەردلىك قاتارلىقلارمۇ شۇنداق.

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە يەھۇدى ياكى خرىستىئانلار بىلەن مۇنازىرلەشكەندە مۇشەققەت پەيدا قىلماڭلار دېگەن: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِنَّمَا بَاتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّمَا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

«ئەھلى كىتاب بىلەن پەقەت ئەڭ چىرايلىق رەۋىشتە مۇنازىرىلىشىڭلار، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلغۇچىلار ۋە فىدىيە بېرىشتىن باش تارتقۇچىلار) بۇنىڭدىن مۇستەسنا، ئېيتىڭلاركى، بىزگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ۋە سىلەرگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ئىمان ئېيتتۇق، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار ۋە بىزنىڭ ئىلاھىمىز بىر دۇر، بىز ئاللاھقا بويسۇنغۇچىلارمىز.»

يەنە مۇسا ۋە ئەيسانىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ مۇشۇنداق كەسكىن مۇنازىرلەردە مۇسۇلمانلار بىلەن كۈچەپ كېتىشكەنلىرىنى ئەيىبلەپ

مۇنداق دەيدۇ: ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَكُنَّا أَعْمَالَنَا وَكُنَّا أَعْمَالِكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾

«بىز بىلەن ئاللاھ توغرىلىق مۇنازىرىلىشەمسىلەر؟ ھالبۇكى ئۇ ھەم بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىز، ھەم سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلاردۇر، بىزنىڭ ئەمەللىرىمىز ئۆزىمىز ئۈچۈندۇر، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزۈڭلار ئۈچۈندۇر، بىز ئاللاھقا سادىقمىز، دېگەن.»

مۇنداق بىر ئىش بولغان. بىر يەھۇدىيىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدا قەرزى بار بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قەرز سۈيىلەپ كېلىپ مۇنداق دېدى: ئى، ئابدۇلمۇتەللىپ جەمەتى، سىلەر قەرزنى بەك سوزىدىغان كىشىلەر ئىكەنسىلەر دېدى. ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆرمىتىگە تىل تەككۈزگەن يەھۇدىيىنى ئەدەبلىمەكچى بولۇپ، ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن قىلىچىغا قول ئۇزاتتى، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەرنى توختىتىپ: «ئىسلام دىنى، گەرچە بۇزۇق ياكى كاپىر بولسىمۇ ئۇلارغا ئادىل بولۇشقا بۇيرۇيدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «زۇلۇم قىلىنغۇچىنىڭ دۇئاسى، بەلكى ئۇ بۇزۇق ئادەم بولغان تەقدىردىمۇ ئىجابەت بولىدۇ، ئۇنىڭ بۇزۇقلىقى ئۆزىگە.» يەنە مۇنداق دېگەن: «زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ دۇئاسى، گەرچە كاپىر بولسىمۇ ئىجابەت قىلىنىدۇ، سەن گۇمانلىق ئىشلارنى تەرك ئەت، گۇمانى يوق ئىشلارنى چىڭ تۇت.» بۇ بايانلار مۇسۇلمانلارنى قارشى دىندىكىلەرگە يامانلىق قىلىشتىن چەكلەيدۇ. باشقا دىندىكىلەر بىلەن بولغان ئەڭ ياخشى مۇناسىۋەتنىڭ پاكىتلىرىدىن بىر ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر توغرىسىدىكى بايان بولۇپ، ئۇنىڭ ئائىلىسىدە بىر قوي ئۆلتۈرۈلگەن. ئۇ كەلگەندە: بىزنىڭ يەھۇدىي خوشنىمىزغا سۇندۇڭلارمۇ؟ مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ:

سۇرە بەقەرە: 139
ئىمام ئەھمەد
ئىمام ئەھمەد.

«جىبرىئىل ماڭا خوشنىغا ياخشىلىق قىلىشنى كۆپ تەۋسىيە قىلغاچقا مەن خوشنا كەلگۈسىدە مۇراسىم خور بولامدىكىن دەپ قالدۇم.» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم دېگەن.

شۇنىڭدەك ئىسلام دىنى ھەربىر ئىنساننى ئۆز ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا گەرچە ئۇلار كاپىر بولسىمۇ غەمخورلۇق قىلىشقا بۇيرىغان، ئۇنىڭ ھەقىقەتنى چىڭ تۇتۇشى كاپىر ئائىلىسىگە قوپاللىق قىلىشنى تەلەپ قىلمايدۇ.

﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبَعُ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

«ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن) ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن.» بۇ خۇسۇسىي تەرەپ ئەمما ئاممىۋى مەسىلىلەردە ئىسلام دىنى مىللەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى، گۈللىنىشى ۋە قۇدرەت تېپىشى ئەخلاققا مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى ئەگەر ئەخلاق يوقالسا ھاكىمىيەت ياكى مىللەتنىڭمۇ ھالاك بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغان .

مىللەت ئەخلاق بىلەن مەۋجۇت بولۇر. ئەخلاقىدىن ئايرىلسا ھالاك بولۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى ۋە جەمەتىگە سۆزلىگەن سۆزى بۇ ھەقىقەتنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئەرەپ ئارىلىدىكى رەھبەرلىك ئورنىنى كۆرسىتىپ بەرگەن بولۇپ ئۇلار ئەخلاق ئۇلارنىڭ سەلتەنەتنى داۋاملاشتۇرالايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرگەن.

ئەنەس ئىبنى مالكتىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز بىر ئۆيىدە ئىدۇق، ئۇ يەردە مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلاردىن بىر بۆلۈك كىشىلەر بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىز تەرەپكە كەلدى. ھەممەيلىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆز يېنىدا ئولتۇرۇشنى ئۈمىد قىلىپ ئورۇن بوشاتقىلى تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىشىكنىڭ ياغىچىنى تۇتۇپ ئۆرە تۇردى، ۋە: «قۇرەيشلەر چوڭ مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالدى، ئۇلار ئۈچ ئىشنى چىڭ تۇتسا ئۆز ئورنىنى ساقلاپ قالىدۇ، باشقىلار كۆپىنچە موھتاج بولسا كۆيۈنسە، ھۆكۈمدە ئادىل بولسا، ۋەدىگە ۋاپا قىلسا، كىم شۇنداق قىلمايدىكەن ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ، پەرىشتىلەرنىڭ ۋە بارلىق كىشىلەرنىڭ لەنتى بولىدۇ.» دېدى.

بۇ ھەدىس مەيلى مىللەت مەيلى دۆلەت ۋە ياكى ئائىلە بولسۇن ئۇلار بۈيۈك سۈپەت ۋە ئېسىل نىشانلار ئەمەلگە ئاشقاندىلا ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلىقى ساقلىنىپ، قۇدرەت تاپىدىغانلىقىنى كەسكىن ئوتتۇرىغا قويىدۇ.

ئەگەر كىشىلەر ئىسلام نامىنى كۆتىرىۋالغان، قۇرئاننى قانۇن قىلىمىز دېگەن بولسىمۇ ھۆكۈمەت ئادىل بولمىسا، موھتاجقا ياردەم قىلمىسا، ۋەدە كېلىشىملەرگە ئەمەل قىلمىسا ئۇ قۇرئان ئىسلام ماركىسىنى كۆتىرىۋالغان تۇرۇپ ئىسلام ئەخلاقىدىن ئايرىلىپ ئاسمان - زېمىن تەرىپىدىن لەنەت ۋە قارغىشقا لايىق بولۇپ ھاياتلىق تەرىپىدىن ئىنكار قىلىنىدۇ.

ھەسەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن دەپ بايان قىلىدۇ: «ئاللاھ بىر مىللەتكە ياخشىلىقنى ئىرادە قىلسا ئۇلارغا تەدبىرلىك كىشىنى رەھبەر قىلىدۇ. مال - دۇنيانى سېخىي كىشىلەرنىڭ قولىدا قىلىدۇ. ئەگەر بىر مىللەتكە يامانلىقنى ئىرادە قىلسا، ئۇلارغا قابىلىيەتسىز كىشىلەرنى رەھبەر قىلىدۇ، مال دۇنيانى بېخىلنىڭ قولىدا قىلىدۇ.»

ئىسلام ئۇستازى ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ ئادىل دۆلەتنى گەرچە كاپىر بولسىمۇ ساقلاپ قالدۇ، زالىم دۆلەتنى گەرچە مۇسۇلمان بولسىمۇ ساقلاپ قالمايدۇ.»

قۇرئان ۋە ھەدىستىكى ئاساسىي ئەخلاق ئۇ پۈتۈن دىن شۇنداقلا ئۆز نۆۋىتىدە پۈتۈن دۇنيا، ئەگەر قايسى بىر مىللەتنىڭ ئاللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە تەسىر يەتسە ياكى كىشىلەر ئارىسىدىكى ئورنى تۆۋەنلىسە، بۇ ئېسىل پەزىلەتنىڭ چېكىنگەنلىكى، ئەخلاقنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

ساداقەتمەنلىك

ئاللاھ كائىناتنى ھەقىقەت بىلەن ياراتقان، ئىنسانىيەتتىن ھەقىقەت ئۈچۈن ياشاشنى، پەقەت ھەقىقەتنى سۆزلەشنى، ھەقىقەتنى قىلىشنى تەلەپ قىلغان.

ئىنسانىيەتنىڭ ئازغۇنلۇقى، بەختسىزلىكى ئۇلارنىڭ بۇ ئېنىق پىرىنسىپنى ئۇنتۇغانلىقى، ساختىلىقلار ۋە پۈچەك خىياللار ئۇلارنىڭ روھى ۋە تەپەككۈرىنى ئېگەللىۋېلىپ، تۈز يول ۋە ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك ھەقىقەتلەردىن يىراقلاشتۇرۇۋەتكەنلىكىدىن كېلىپ چىققان.

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر قانداق ئىش، ھەر قانداق مەسىلە ۋە ھەر قانداق ھۆكۈمدە ساداقەتمەن بولۇش، مۇسۇلمان ئەخلاقلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ئاساسلىق بىر تارماق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ساداقەتمەنلىك ئۇلارنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ھەرىكەت شەكلىدۇر.

شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن ئىسلام جەمئىيىتى گۇمان، ئۆسەك سۆز ۋە شەكىلنىش قاتارلىقلارغا قارشى كۈرەش قىلىدۇ. چۈنكى پەقەت ھەقىقەتلا گەۋدىلىنىشكە ۋە غالىپ ئورۇندا تۇرۇشقا تىگىشلىك بولۇپ، تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشتا ھەقىقەتكە ئاساسلىنىش زۆرۈر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «گۇماندىن ساقلىنىڭلار، شۈبھىسىزكى، گۇماننىڭ تولىسى يالغاندۇر» يەنە مۇنداق دېگەن: «شەكىلك ئىشنى تاشلاپ شەكسىز ئىشنى قىلغىن، شۈبھىسىزكى راستچىللىق راھەتتۇر، يالغانچىلىق غەپلىكتۇر.»

قۇرئاندا خەلقلەرنىڭ گۇمانلىق ئىشلار ۋە خۇراپاتلارغا ئىشىنىپ ساختىلىقلار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ھازىرىسى ۋە كەلگۈسىنى نابۇت قىلغانلىقىغا كايىلغان: ﴿إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى﴾

«ئۇلارغا پەرۋەردىگار ئىدىن شەك - شۈبھىسىز ھىدايەت (يەنى پەيغەمبەر ۋە قۇرئان) كەلگەن تۇرۇقلۇق، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ۋە نەپسىلىرىنىڭ خاھىشىغا ئەگىشىدۇ.»

﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾

«ئۇلار مۇنداق ئاتاشتا ھېچقانداق ئىلىمگە ئەمەس، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ئاساسلىنىدۇ، گۇمان دېگەن ھەقىقىي ئىسپاتلاشتا ھېچ نەرسىگە يارىمايدۇ.»

ئىسلام دىنى ھەقىقەتنى قاتتىق ھۆرمەتلىگەنلىكى ئۈچۈن يالغانچى - كازاپلارغا ھەرۋاقت قاتتىق زەربە بېرىپ تۇرىدۇ.

مۆتىدىللىرىنىڭ ئانىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يالغانچىلىقنى ئەڭ يامان كۆرەتتى. بىرەرسىنىڭ يالغان ئېيتقانلىقىنى بىلسە تاكى ئۇ گۇناھىغا تەۋبە قىلمىغىچە ئۇنى ئەپۇ قىلمايتتى.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يالغانچىلىقنى ئەڭ يامان كۆرەتتى. بىرەرسى ئۇنىڭ يېنىدا يالغان ئېيتسا تەۋبە قىلمىغۇچە ئۇنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋەتمەيتتى.»

شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن ساھابىلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەتلەرگە ئۆزئارا رىئايە قىلىشقانلىقى، بىرەرسىنىڭ ئەخلاقىدىن چەتنىگەنلىكى بىلىنسە تاكى ئۇ راست يولغا قايتىمىغۇچە خۇددى ساق ئادەمنىڭ ئارىسىغا يۇقۇملۇق كىسىلى بار ئادەم كىرىپ قالغاندەك كۆپچىلىك ئۇنى ئارىسىغا ئالماي توپتىن ئايرىلىپ قالىدىغانلىقى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس.

سۇرە نەجم: 23
سۇرە نەجم: 28
ئىمام ئەھمەد.
ئىبنى ھەبىبان.

چۈنكى مۇسۇلمانلار جامائەسىنىڭ بەلگىسى راستچىللىق، ئىشنى پۇختا قىلىش، خاتا گەپ قىلماسلىق ئىدى.

يالغان ئېيتىش، ۋەدىگە خىلاپلىق قىلىش، ساختىلىق قىلىشلار بولسا مۇناپىقلىقنىڭ، دىن بىلەن ئالاقىسىنىڭ ئۈزۈلگەنلىكىنىڭ ئالامىتىدۇر ياكى ئۇ ھىيلىگەرلەر ۋە ساختىلىق قىلغۇچىلار يەنى ئەمەلىيەتكە خىلاپلىق قىلىشتا يالغانچىلارنىڭ ئۇسلۇبى بويىچە دىن بىلەن ئالاقىلىشىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

يالغانچىلىق ئوچۇق رەزىللىك بولۇپ، كۆڭۈلگە بۇزۇقچىلىق سىڭىشىپ كىرگەنلىكتىن، ھېچبىر زۇرۇرىيەتسىز ئەيمەنمەستىن، يامانلىققا ئارىلىشىپ قالماستىن بەلكى يامانلىقنى ئىجاد قىلىشقا باشلىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ھاياتلىقتا جۈرئەتسىزلىك ۋە ئاچكۆزلۈككە ئوخشاش گويا ساقايماس كېسەلدەك ئىنسانىيەتنى بۇلغاۋاتقان رەزىللىكلەر بار، مەسىلەن بەزىلەرنى پەرز قىلىنغان جىھادقا ئاتلاندىرۇلسا تەنلىرى شۈركەنگەن ھالەتتە يولغا چىقىشى، پەرز زاكاتنى بېرىشكە دەۋەت قىلىنسا بېرىۋېتىپ قوللىرى تىترەپ كېتىشى مۇمكىن، قورقۇنچاقلىق ۋە بېخىللىق بىلەن خاراكتېرلەنگەن بۇنداق قەلبلەر ئۆلۈمنى پەرۋاسىز ھالدا قارشى ئالىدىغان، مال - مۈلۈكىنى ھېسابلىماي تۈكۈپ بېرىدىغان قەلبلەرگە تۈپتىن ئوخشىمايدۇ، دېمەك، قۇربان بېرىشكە تېگىشلىك، نىدا قىلىشقا تېگىشلىك مەيدانغا چۈشكەن ۋاقتىدا ئۆزلىرىدە ئاچكۆزلۈك ياكى قورقۇنچاقلىقنىڭ ئىزنالىرىنى سەزگەن كىشىلەرنىڭ يا ئۇنداق، يا مۇنداق باھانىلارنى بولۇشى مۇمكىن، ئەمما يالغانچىلىق بىلەن خاراكتېرلەنگەن، كىشىلەرنى ئالداش بىلەن ياشايدىغان ئادەملەر ئۈچۈن ھېچقانداق باھانە - سەۋەب يوق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۆتىدىل خىيانەت قىلىش بىلەن يالغان ئېيتىش باشقا ھەممىسى تېپىلىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «مۆمىن قورقۇنچاق بولامدۇ؟» دەپ سورالغاندا «ھەئە» دەپ جاۋاب بەرگەن، «بېخىل بولامدۇ؟» دەپ سورالغاندا «ھەئە» دەپ جاۋاب بەرگەن، «يالغانچى بولامدۇ؟» دەپ سورالغاندا بولسا «ياق» دەپ جاۋاب بەرگەن. مانا بۇ جاۋابلاردىن بىز يۇقىرىدا بايان قىلىنغان كىشىلەر جىھادقا ياكى زاكاتقا يۈزلەنگەن ۋاقىتلىرىدا ئۇلاردا ئاجىزلىق ۋە يوقسۇلۇق خاھىشلىرىنىڭ ۋاقىتلىق ئەۋج ئالدىغانلىقى، ئۇزاق ئۆتمەي يوقىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بىر ھەقىقەتنى كۆرۈپ ئالالايمىز، بۇ ھەرگىزمۇ بىزنىڭ بېخىللىق قىلىش ياكى قورقۇنچاقلىق قىلىشقا يول ئېچىپ بەرگەنلىكىمىز ئەمەس، زاكاتنى بەرمەسلىك بىلەن جىھادنى تەرك ئېتىش كۇفرغا ئېلىپ بارىدىغان ئىككى ئىشك تۇرسا قانداقمۇ شۇنداق قىلالى؟!

قارام ساختىپەز ئېيتقان بىر قېتىملىق يالغاندىن كېلىپ چىققان زىياننىڭ دائىرىسى كەڭرى بولغانسىمۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ گۇناھى شۇنچە چوڭ بولىدۇ، تۇتۇقسىز خەۋەرنى نەچچە مىڭ كىشىگە تارقاتقان مۇخبىر چوڭ مەسىلىلەرنى ئەكسىچە مەلۇم قىلغان سىياسىئون، ئەر - ئايال كاتتىۋاشلارغا تۆھمەت چاپلاشنى مەقسەت قىلغان بەغەرەز كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئەڭ ئېغىر جىنايەت ئۆتكۈزگەن بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مەن بۈگۈن كېچە چۈشۈمدە ئىككى ئادەمنى كۆردۈم، ئۇلار مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ مۇنداق دېيىشتى: باياتىن جاۋغىيى يىرتىلغان ھالەتتە كۆرگەنلىرى يالغانچىلىقى ئەتراپقا تاراپ كەتكەن ئەشەددىي يالغانچى بولۇپ، ئۇنىڭغا تاكى قىيامەت كۈنىگىچە يېتىپ تۇرىدۇ»

دېمەك ھاكىملارنىڭ خەلققە يالغان ئېيتىشى مانا مۇشۇ قاتارغا كىرىدۇ، چۈنكى سەھنىدە تۇرۇپ ئېيتىلغان يالغان تېزلا ئەتراپى دۇنياغا تارايىدۇ.

يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «ئۈچ كىشى جەننەتكە كىرەلمەيدۇ: بىرى زىناخور قېرى، يەنە بىرى يالغانچى ئىمام، يەنە بىرى مۇتەكەببىر كەمبەغەل».

دىنغا يالغان ئېيتىش ئەڭ قەبىھ گۇناھ بولۇپ، ئۇنىڭ دەسلەپى ئاللاھ ياكى ئۇنىڭ پەيغەمبىرى دېمىگەننى دېدى دېيىشىدۇ. بۇ خىل يالغانچىلىقنىڭ ماھىيىتى قەبىھ، نەتىجىسى دەھشەتلىكدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن «سىلەرنىڭ ماڭا يالغان ئېيتقىنىڭلار بىر - بىرىڭلارغا يالغان ئېيتقىنىڭلارغا ئوخشىمايدۇ، كىمكى ماڭا غەرەزلىك ھالدا يالغان ئېيتىدىكەن، دوزاختىن ئۇرۇن تۇتۇپ قويسۇن!»

نادان كىشىلەر توقۇپ چىقىپ دىنغا زورلاپ تاڭغان، قىلچىلىك دىنى ئاساسى بولمىغان، بەلكى پەقەت ئويۇن - تاماشىدىنلا ئىبارەت بولغان «بىدئەت»، «يېڭىلىقلار» نىڭ ھەممىسى مانا مۇشۇ خىل يالغانچىلىق قاتارىغا كىرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ئۈمىتىنى بۇ قەبىھ «يېڭىلىقلار» نىڭ مەنبەسىدىن ئاگاھلاندۇرۇپ، ئۇلارنىڭ دولقۇنغا كىرىپ كېتىشتىن ھەزەرئەيلىتىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئۆزلىرىنىڭ كىتابىنىڭ ئايەتلىرى، ئۆتكەن مۇسۇلمان ئەجدادلىرىنىڭ سۈننەتلىرىنى چىڭ تۇتقۇزۇپ مۇنداق دېگەن: «ئۈمىتىمىنىڭ ئاخىرىدا بىر مۇنچە جادۇگەر، يالغانچى كىشىلەر مەيدانغا كېلىدۇ ئۇلار سىلەرگە سىلەر، ھەتتا سىلەرنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىڭلارمۇ ئاڭلاپ باقمىغان ئىشلارنى ھەدىس قىلىپ سۆزلەپ بېرىدۇ، ئۇلاردىن بەكمۇ ئېھتىيات قىلىڭلاركى سىلەرنى ئازدۇرىۋەتمىسۇن، سىلەرنى ئالداپ قويمىسۇن.»

ئەۋلادلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ بارلىق گەپ - سۆزلىرى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىدە راستچىل بولغان راستچىللىقنى ئۆزلىرىگە سىڭدۈرگەن

ھالەتتە چوڭ بولسۇن ئۈچۈن ئىسلام دىنى بالىلارغا كىچىكىدىن باشلاپلا راستچىللىق تەربىيىسى بېرىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئاس ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيدە ئولتۇراتتى، ئانام مېنى چاقىرىپ: بۇياققا كەل، ساڭا بىر نەرسە بېرەي دېدى، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئانامغا: «نېمە بەرمەكچى» دەپ سورىۋىدى ئانام: «خورما بېرەي دەيمەن» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر بەرمىسىڭىز، سىزگە بىر قېتىم يالغان ئېيتقاننىڭ گۇناھى يېزىلىدۇ!» دېدى، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى كىچىك بالىغا: كەل، مە دېسە، ئاندىن كېيىن بەرمىسە يالغان ئېيتقان بولىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتا - ئانىلارغا بالىلىرىنى راستچىللىقنى مۇقەددەس بىلىدىغان، يالغانچىلىقتىن ئۆزىنى پاك تۇتىدىغان قىلىپ تەربىيەلەشنى قانداق ئۆگىتىۋاتقانلىقىغا قاراڭ، ئەگەر ئاتا - ئانىلار بۇ ئىشلارغا سەل قاراپ يول قويسا بالىلار چوڭ بولغاندا يالغان ئېيتىشنى كىچىك ئىش دەپ ئويلايدىغان بولۇپ قالىدۇ. ھالبۇكى ئۇ ئاللاھنىڭ نەزىرىدە چوڭ گۇناھدۇر.

ھەتتا ئائىلىدىكى كىچىك ئىشلاردىمۇ ھەقىقەتنى قەتئىي ياقلاش، چوقۇم راستچىل بولۇش تەلەپ قىلىنىدۇ.

يەزىدىنىڭ قىزى ئەسمادىن بايان قىلىنىپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى، بىرىمىز يېگۈسى بار نەرسىنى يېگۈم يوق دېسىمۇ يالغان ئېيتقان بولامدۇ؟ دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىشقىلىپ يالغانچىلىقلا بولىدىكەن، چوڭ -

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام ئەھمەد.

www.number.org

كىچىك بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ھەممىسى يالغان ئېيتقانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ» دېگەن.

شەرىئەت بەلگىلىگۈچى ئاللاھ ھېچكىمگە ھەقىقەتتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش ياكى ئۇنى بېكىتىشكە سەل قاراشقا يوقۇق قالدۇرماستىن ئۈچۈن يالغان ئېيتىشنىڭ خەتىرى ۋە ئۇنىڭ يامان ئاقىۋەتلىرىنى بىزگە تولۇق بايان قىلىپ بەرگەن.

بەزى كىشىلەر كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن يالغان خەۋەر يەتكۈزسە ياكى گەپ توقۇسا گۇناھ بولماس دەپ ئويلاپ چاخچاق قىلىپ يالغان ئېيتىدۇ، ھالبۇكى كۆڭۈل ئېچىشنى دۇرۇس قىلغان ئىسلام دىنى كۆڭۈل ئېچىش ئۇسۇللىرىنىڭ ھەقىقەت ۋە ساپ راستچىللىق دائىرىسىدە بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ، چۈنكى پەقەت ھالال ئىشلارنى قىلىش، ھەقىقەتكە بويسۇنۇش، ھارام ۋە ناھەقچىلىكتىن ئۆزىنى تارتىش مۇھىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «خەلقنى كۈلدۈرۈش ئۈچۈن يالغان ئېيتىدىغان كىشىلەرنىڭ ھالىغا ۋاي، ئۇنىڭ ھالىغا ۋاي، ئۇنىڭ ھالىغا ۋاي...» يەنە مۇنداق دېگەن: «مەن جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر ھويلىدا چاخچاق قىلىپ بولسىمۇ يالغان ئېيتىمىغان كىشىگە باش بولغۇچىدۇرمەن» يەنە مۇنداق دېگەن: «بەندە چاخچاققا يالغاننى تەرك ئەتمىگۈچە، مۇنازىرىدە ئۆزىنىڭ دېگىنى ھەق بولسىمۇ، راستچىل بولمىغۇچە مۇكەممەل ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ.»

شۇنداق كىشىلەرمۇ باركى، ئۇلار ئەتراپىدىكىلەرنى تېخىمۇ كۈلدۈرۈش ئۈچۈن كۈچىنىڭ بارىچە تىرىشىدۇ، ھەتتا دوستلىرى ياكى دۈشمەنلىرىنىڭ ئېغىزلىرىدا ئېقىپ يۈرگەن، ئۆزىنىڭ ئابرويىغا داغ تەككۈزىدىغان، دۈشمەنلىرىنىڭ مەسخىرىسىگە قالىدىغان يالغان - ياۋىدەك سۆزلەرنى قىلىشتىنمۇ ئەيمەنمەيدۇ. دىنىمىز بۇ خىل مەسلەكنى قاتتىق

ئىمام مۇسلىم.
ئىمام تىرمىزى.
بەيھەقى.
ئىمام ئەھمەد.

چەكلىگەن. چۈنكى ھەقىقەت شۇكى، يالغان ئېيتىش بىلەن بولغان ئويۇن غەم - قايغۇ ۋە كۆڭۈل ئازارلىقى بىلەن ئاخىرلىشىدۇ.

ماختانچاقلىق يالغانچىلىقنىڭ تۇنجى قەدىمى، مۇسۇلمان باشقىلارنى تەرىپلىگەندە پەقەت ئۆزى بىلىدىغان ياخشى تەرەپلىرىنىلا ئوتتۇرىغا قويىشى، ئارتۇقچىلىقلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈش تە چىكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىكى لازىم، چۈنكى ماختالغۇچىنىڭ لايىقلىقى قانچىلىك بولۇشتىن قەتئىنەزەر تەرىپلەشنى چىكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشنىڭ ئۆزى بىر خىل يالغانچىلىق بولۇپ ھېسابلىنىدىغان خاتا قىلمىش. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنى ماختىغۇچىلارغا مۇنداق دېگەن: «خىرىستىئانلار مەريەمنىڭ ئوغلىنى زىيادە ئۇلۇغلاپ كەتكىندەك سىلەرمۇ مېنى زىيادە ئۇلۇغلاپ كەتمەڭلار.»

نۇرغۇن كىشىلەر باركى، ئۇزۇن قەسىدىلەرنى توقۇپ، پاساھەتلىك نۇتۇقلارنى ئوقۇپ قۇرۇق مەدھىيەلەرنى كاتتىۋاشلارغا يېلىنىدىغان دەسمايە قىلىۋالغان، ئۇلار تەخمىنسىگە ماختاپ ئۆزلىرى بىلگەنچە جۈبلىۋېدىغان بولغاچقا ئۇنىڭ - بۇنىڭدىن ئازغىنا دۇنياغا ئېرىشىش ئۈچۈن كۆپ ھاللاردا زالىم ھاكىملارنى ئادىل دەپ، قورقۇنچاق دۆتلەرنى باتۇر دەپ ماختاپ قويدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خىل ساختىپەز، غالىچىلارغا تاكى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ساختىلىقىدىن يانمىغۇچە ئۇلارنى ئارىغا ئالماسلىقىنى، رەسۋالىق ۋە مەھرۇملۇق ئىچىدە قالدۇرۇشنى تەۋسىيە قىلغان.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەداھلارنىڭ يۈزلىرىگە توپا چېچىشقا بۇيرىغان ئىدى.»

ھەدىس شەرھى قىلغۇچىلارنىڭ بايان قىلىشىچە بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇلغىنى ماختاشنى جان بېقىش يولى قىلغان كىشىلەردىن ئىبارەت

بولۇپ ياخشى ئىشنى تەشۋىق قىلىش، كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن ئۈلگە ئېلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش ئۈچۈن ماختىسا، بۇنداق كىشى مەداھ قاتارىغا كىرمەيدىكەن.

ئاقىل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قانداق قىلغاندا يېلىنىش ۋە زىيادە ماختاشتىن خالىي بولۇپ، ماختالغۇچىنى مەغرۇرلۇق ۋە ئۆزىنى چوڭ تۇتۇشتىن ساقلاپ قالغىلى بولىدىغانلىقىنى بىزگە ئۆگەتكەن.

ئەبۇبەكرەتە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى ماختىغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئادەمگە: «ۋاي ساڭا، ھەمرايىڭنى ھالاك قىلىدىڭ» دېدى ۋە بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن: «كىمكى قېرىندىشىنى ماختاشقا توغرا كەلسە ئەگەر قېرىندىشىنىڭ شۇنداق ئىكەنلىكىنى بىلسە مەن پالاننى شۇنداقمىكىن دەپ ئويلايمەن دەپسۇن.»

سودىگەر مېلىنى چۈشەندۈرۈش، باھاسىنى ئوتتۇرىغا قويۇش قاتارلىقلاردا يالغان ئېيتىشى مۇمكىن، بىزدىكى تىجارەت ئۇچىغا چىققان ئاچكۆزلۈك ئۈستىگە قۇرۇلغان بولۇپ، ساتقۇچى قىممەت سېتىۋېلىشنى كۆزلىسە، سېتىۋالغۇچى ئەرزان ئېلىۋېلىشنى كۆزلەيدۇ، شەخسىيەتچىلىك بازار ۋە مەھەللىلەردىكى ئالماشتۇرۇش ھەرىكەتلىرىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتىدۇ. ئىسلام دىنى بۇ خىل ياۋۇز مۇئامىلە ۋە ئۇنىڭدىكى قۇرۇق گەپ، جەڭگى - جېدەللەرنى يامان كۆرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سودىلاشقۇچىلار ئايرىلىپ كەتمىسىلا ئىختىيار ئۆز قوللىرىدۇر. ئەگەر راست ئېيتسا ۋە ئوچۇق گەپنى دېسە ئۇلارنىڭ سودىسىغا بەرىكەت بېرىلىدۇ. ناۋادا يالغان ئېيتىپ ھەقىقىي ئەھۋالنى يوشۇرسا ئېھتىمال مەلۇم مىقداردا پايدا

ئېلىشلىرى مۇمكىن، ئەمما ئۇلارنىڭ سودىسىنىڭ بەرىكىتى كۆتۈرۈۋېتىلىدۇ. سودىدىكى يالغان قەسەم سودىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ، بەرىكىتىنى تۈگىتىدۇ.»

بىر قىسىم مال سېتىۋالغۇچىلار ساددا، سودا تەجرىبىسى كەمچىل بولغاچقا مال ئىگىسى نېمە دېسە شۇنىڭغا تېزلا ئىشىنىپ كېتىدۇ. ئىماننى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بۇ سادىلىقىدىن پايدىلىنىپ ھەسسەلەپ پايدا ئېلىشنى ياكى مالنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇشنى كۆزلىمەسلىكىمىز لازىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قېرىندىشىڭ سېنىڭ دېگىنىڭگە ئىشىنىدىغان تۇرۇقلۇق سەن ئۇنىڭغا يالغان ئېيتساڭ، بۇ ئەڭ خىيانەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ھەرقانداق بىر مۇسۇلمان ئادەم مېلىنىڭ ئەيىبى بارلىقىنى بىلىپ تۇرۇپمۇ ئۇنى سېتىۋالغۇچىغا ئۇچۇق دېمەي سېتىشى دۇرۇس ئەمەس.»

ئىبنى ئەبى ئەۋفادىن بايان قىلىنىپ بىر ئادەم مېلىنى بازارغا ئەكىرىپ مۇسۇلمانلاردىن بىرسىنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن: «ھېچكىمدە يوق ئېسىل مال مەدەن بار» دەپ قەسەم ئىچكەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ھەققىدە بۇ ئايەت نازىل بولغان:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

«ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىنى ۋە قەسەملىرىنى ئازغىنا بەدەلگە تېگىشىدىغانلار ئاخىرەتتە (ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن) ھېچقانداق نېسۋىگە ئېرىشەلمەيدۇ، قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئۇلارغا (ئۇلارنى خوش قىلىدىغان)

ئىمام ئەھمەد.
ئىمام بۇخارى.
ئىمام بۇخارى.

سۆز قىلىدۇ، ئۇلارغا (رەھمەت كۆزى بىلەن) قارىمايدۇ، ئۇلارنى (گۇناھلاردىن) پاكلىمايدۇ، ئۇلار قاتتىق نازابقا قالىدۇ.»

يالغان گۇۋاھلىق بېرىش ئەڭ يامان گۇناھ بولۇپ، مۇسۇلمان گۇۋاھلىقتىن ئۆتكەن چاغدا گەرچە ئۆزىگە ئەڭ يېقىن بولغان، ئۆزى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىشىگە زىيان يېتىدىغان بولسىمۇ ھەقىقەتتە چىڭ تۇرىدۇ، تۇغقانچىلىق ياكى گۇرۇھۋازلىق ۋە ياكى ئۈمىد، قورقۇنۇش دېگەنلەر ئۇنى ھەقىقەتتىن تاندۇرۇۋېتەلمەيدۇ.

مەسلىھەت كېڭىشى ياكى خەلق ئىشلىرى ئورۇنلىرىغا تەيىنلەنگەن كىشىلەرنى ساپلاشتۇرۇش گۇۋاھلىقنىڭ قاتارىدىن بولۇپ، كىمكى ئىشەنچسىز، ئامانەتكە خىيانەت قىلىدىغان لايىقەتسىز كىشىلەرنى تاللاپ قويسا يالغان ئېيتقان، ھەقىقەتنى بۇرمىلىغان، يالغان گۇۋاھلىق بەرگەن ۋە ئادىللىق قىلمىغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۈيۈك ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُوا أَوْ نَعِرْتُمْ فَاِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾

«ئى مۇئمىنلەر! خۇدالىق ئۈچۈن گۇۋاھلىق بېرىشتە، ئۆزۈڭلارنىڭ ياكى ئاتا - ئاناڭلارنىڭ ياكى تۇغقانلىرىڭلارنىڭ زىيىنىغا (گۇۋاھلىق بېرىشكە) توغرا كەلگەن تەقدىردىمۇ، ئادالەتنى بەرپا قىلىشقا تىرىشىڭلار، (گۇۋاھلىق بېرىلگۈچى) باي بولسا (ئۇنىڭغا رىئايە قىلماستىن)، ياكى پېقىر بولسا (ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتماستىن) ھامان ئادىل گۇۋاھ بولۇڭلار، اللھ سىلەردىن ئۇلارغا يېقىندۇر (يەنى ئۇلارنىڭ مەنپەئەتىنىڭ نېمىدە بولىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ)، نەفسى - خاھىشىڭلارغا ئەگىشىپ

(ھەقىقەتتەن) بۇرۇلۇپ كەتمەڭلار. ئەگەر تىلىڭلارنى تولغىساڭلار (يەنى گۇۋاھلىقتىكى پاكىتنى بۇرمىلىساڭلار)، ياكى گۇۋاھلىقتىن باش تارتساڭلار، مۇنداقتا اللە ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن خەۋەردار بولۇپ تۇرغۇچىدۇر» .

ئەبۇبەكرەتە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەرگە ئەڭ چوڭ گۇناھنى دەپ بېرەيمۇ؟ (بۇ سوئالنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىغان) دەپ سورىغان، بىز بولىدۇ دەپ جاۋاب بېرىشكەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئۇ بولسىمۇ ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش، ئاتا - ئانىغا ئاسىيلىق قىلىش، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن ئىبارەت دېدى. يۆلىنىپ ئۆلتۈرۈلگۈچى ئىدى، قويۇپ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئاگاھ بولۇڭلاركى يالغان سۆزلەش ۋە يالغان گۇۋاھلىق بېرىشىمۇ شۇ قاتارغا كىرىدۇ دېدى، ئاخىرقى بۇ سۆزنى بىر قانچە قېتىم تەكرارلەۋەرگەنلىكىدىن ئەمدى توختىسا ئىكەن دېيىشىپ قالدۇق!»

يالغان گۇۋاھلىق بېرىش سېپى ئۆزىدىن يالغانچىلىق بولۇپ، ھەقىقەت يوشۇرۇلۇپلا قالماستىن بەلكى ئورنىغا ناھەقنى دەسسەتىش ئۈچۈن ھەقىقەتكە كۆز يۇمىلىدۇ، ئۇنىڭ خۇسۇسىي مەسىلىلەردە شەخسلەرگە، ئومۇمىي مەسىلىلەردە كەڭ خەلق ئاممىسىغا ئېلىپ كېلىدىغان خەتەرى بەك چوڭ.

شۇ ۋەجىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنتايىن ئەنسىرىگەن.

ھەرخىل ھۈنەر - كەسىپ ئەھلىلىرى ئۆزلىرىنىڭ سۆزلىرىنى رىئايە قىلىشقا تېگىشلىق قانۇنغا ئايلاندۇرۇش يەنى دېگەنلىرىگە ئەمەل قىلىشلىرى، ۋەدىلىرىگە خىلاپلىق قىلماسلىقلىرى لازىم. ئەپسۇسكى، دىنىمىز يالغان ۋەدىلەرنى مۇناپىقلىقنىڭ ئالامىتىدىن ھېسابلىغان تۇرۇقلۇق نۇرغۇن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا يەڭگىلىك بىلەن ۋەدە قىلىش، قىلغان

ۋەدىلىرىگە ئۆزلىرى ئەمەل قىلماسلىقتەك يامان ئادەت پەيدا بولۇپ قالغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەتتا پەيغەمبەر بولۇپ ئەۋەتىلىشىنىڭ ئالدىدىمۇ ئۆزىنىڭ دېگىنىگە ئەمەل قىلاتتى، ئاڭلىغانلىرىنى ھۆرمەتلەيتتى، بۇ ئۇزاتتىكى مۇكەممەل ئەركەكلىكنىڭ ئالامىتى ئىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبىل ھەمسا ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇشنىڭ ئالدىدىلا مەن ئۇنىڭغا بەيئەت قىلماقچى بولۇپ، ئۇنىڭغا مەلۇم بىر ئورۇندا تۇرۇپ تۇرۇشقا، پالانى ۋاقىتتا ئۆزەمنىڭ شۇيەرگە بارىدىغانلىقىمغا ۋەدە قىلغان ئىدىم، ئەمما مەن بۇ ۋەدەمنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن. پەقەت ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئېسىمگە كېلىپ ئۇ يەرگە بارسام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇ يەردە مېنى ساقلاپ تۇرغان ئىكەن!! مېنى كۆرۈپ: «يىگىت، ماڭا تولىمۇ جاپا سالدىڭ، ئۈچ كۈندىن بېرى مەن سېنى مۇشۇ يەردە ساقلاپ تۇرىۋاتىمەن» دېدى.

بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جابىر ئىبنى ئابدۇللاھقا بەھرەيىدىن كېلىدىغان مالدىن بۆلۈپ بېرىش ھەققىدە ۋەدە قىلدى، ئەمما مال كەلمەي تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ كەتكەچكە ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىشقا پۇرسەت بولمىدى، ئەمما بەھرەيىدىن كەلگەن مال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسى ئەبۇبەكرىنىڭ قولىغا تەگكەندىن كېيىن كىشىلەرگە نىدا قىلىپ «ئەي خالايتى، كىمگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەدە قىلغان بولسا ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدا قەرزى بولسا بىزنىڭ يېنىمىزغا كەلسۇن» دېدى.

قىلغان گەپلىرىمىزنىڭ قۇرۇق گەپكە ئايلىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ھەربىر ئېغىز سۆزنىڭ سالمىقىنى دەڭسەپ بېقىشىمىز، ھەق سۆزلەپ دېگەنلىرىمىزنى چوقۇم ئىجرا قىلىشىمىزنىڭ نەقەدەر مۇھىم ئىكەنلىكىگە

www.number.org

www.number.org

قاراڭ! يالغان ۋەدىلەر پايدىسىز بولۇپلا قالماي، بەلكى مەنپەئەتلىرىمىزنى يوققا چىقىرىدۇ، كىشىلەرگە زىيان يەتكۈزىدۇ، ۋاقىتلىرىمىزنى ئىسراپ قىلىدۇ. بىلىش كېرەككى ۋەدىگە ۋاپا قىلىش سەل قارىغىلى بولىدىغان ئۇنداق ئاددىي ئەخلاق ئەمەس، بەلكى پەيغەمبەرلىك خىسلەتلىرى قاتارىدا ئاللاھ بايان قىلغان ئېسىل ئەخلاقتۇر.

﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ئىسمائىل (نىڭ قىسسىسىنى) بايان قىلغىن، ئۇ ھەقىقەتەن ۋەدىسىدە راستچىل، ھەم رەسۇل ھەم پەيغەمبەر ئىدى. ئۇ ئائىلىسىدىكىلەرنى ناماز ئوقۇشقا، زاكات بېرىشكە بۇيرۇيتتى، پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشكەن ئىدى.﴾

يۇقىرىقى بايانلاردىن ۋەدىدە راستچىل بولۇشنىڭ نەقەدەر مۇھىم ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەنسە، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام دادىسى ئۇنىڭغا: «مەن سېنى بوغۇزلاپ قۇربانلىق قىلىشقا (ئەمىر قىلىنىپ) چۈشەپتىمەن، (پەيغەمبەرلەرنىڭ چۈشى ھەقىقەتتۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئىشلىرى ئاللاھنىڭ ئەمرى بويىچە بولىدۇ)، ئويلاپ باققىنا! سېنىڭ قانداق پىكرىڭ بار؟» دېگەندە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ الصَّابِرِينَ﴾ «خۇدا خالىسا (ئۇنىڭغا) مېنى سەبىر قىلغۇچى تاپسىن» دەپ جاۋاب بەرگەن چېغىدا ۋەدىسىدە ئەڭ راستچىل بولغان ئىدى.

بەزىلەر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغان ۋاقىتلىرىدا يالغان ئېيتىش ئارقىلىق ئاقىۋەتتىن قۇتۇلماقچى بولىدۇ، ئەمما بۇ ئەخمەقلىق، خورلۇق ۋە بىر يامانلىقتىن تېخىمۇ يەنە بىر يامانلىققا كىرگەنلىك بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسان ئۆزىنىڭ خاتالىقىنى ئېتىراپ قىلىشى كېرەك، بەلكى ئۇنىڭ راستچىللىقى ۋە پۇشايمان قىلىشى ئازابىنى يەڭگىللىتىشى مۇمكىن.

ھەق سۆزلىگەن چاغدا ئۆزىگە خەۋپ يېتىپ قېلىشتىن ئەنسىرىسىمۇ مۇسۇلمانغا لايىقى شۇكى، يۈرەكلىك بولۇپ، يالغانچىلىقنىڭ مەينەتچىلىكىدىن ئۆزىنى تارتىشى زۆرۈر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھالاك بولساڭلارمۇ راستچىللىقنى تاللاڭلار، شۇبھىسىزكى ئۇنىڭدا نىجاتلىق بار.» يەنە مۇنداق دېگەن: «بەندە يالغان سۆزلىسە پەرىشتە ئۇنىڭ سېسىقچىلىقىدىن قېچىپ بىر كىلومېتر يىراقلىققا كېتىدۇ.»

گەپ - سۆزدە راستچىل بولۇش ئىش - ھەرىكەتلەردە راستچىل بولۇشقا ئېلىپ بارىدۇ - دە، تەدرىجىي ھالدا ئەھۋالى ياخشىلىنىدۇ، شۇبھىسىزكى ئىنساننىڭ ھەقىقەتنى ياخشى كۆرىشى ئۇنىڭ قەلبى ۋە تەپەككۈرىغا نۇر بېغىشلايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا . يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئاللاھتىن قورقۇڭلار، توغرا سۆزنى قىلىڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارنى تۈزەيدۇ، (يەنى سىلەرنى ياخشى ئەمەللەرگە مۇۋەپپەق قىلىدۇ)، گۇناھڭلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، كىمكى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئىتائەت قىلسا زور مۇۋەپپەقىيەت قازانغان بولىدۇ.﴾

ئىخلاس بىلەن قىلىنغان ئىش شەك بولمىغان ئىشتۇر. چۈنكى ئۇ ئىشەنچتىن تۇغۇلغان، خاھىش ئارىلاشمىغان ئىشتۇر. چۈنكى ئۇ ساپ ئېتىقاد بىلەن يۇغۇرۇلغان، ئەگرىلىك بولمىغان ئىشتۇر، ئۇ ھەقىقەتتىن ئوقچۇپ چىققان، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرالىشى

ياكى قىلدۇرالماسلىقى شۇ مىللەت پەرزەتلەرنىڭ قانچىلىق ئىخلاس بىلەن ئىشلىشىگە باغلىق. ئۇلارنىڭ ئىخلاس بىلەن ئىشلەشتەك بايلىقى كۆپ بولسا تېزلا ئىلگىرىلەپ كېتىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ئوتتۇرا يولدا ھېرىپ قالىدۇ. چۈنكى قولىنىڭ ئۇچىدا ئىشلەپ قويۇش، تېگىگە يەتمەسلىك، بىلەرمەنلىك قىلىش ۋە سەل قاراش دېگەنلەر ھېچكىمگە قىلچىلىك پايدا ئېلىپ كەلمەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «راستچىل بولۇڭلار، چۈنكى راستچىللىق ياخشىلىققا باشلايدۇ، ياخشىلىق بولسا جەننەتكە باشلايدۇ، كىمكى داۋاملىق راست ئېيتسا ۋە راستچىللىقنى تاللىسا ئاخىرى ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا راستچىل دەپ پۈتۈلىدۇ، يالغانچىلىقتىن ھەزەر ئەيلەڭلار، چۈنكى يالغانچىلىق دېگەن پاسقىلىققا باشلايدۇ، شۇبھىسىزكى پاسقىلىق دوزاخقا ئېلىپ بارىدۇ، قانداق بىر بەندە داۋاملىق يالغان ئېيتىدىكەن ۋە يالغانچىلىقنى تاللايدىكەن، ئاخىرى ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا يالغانچى دەپ پۈتۈلىدۇ.»

داۋاملىق يالغان ئېيتىش نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان پاسقىلىق، پەسلىك ۋە ئىمانسىزلىقنىڭ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچىدۇر.

مالىك ئىبنى مەسئۇدىن ھەدىس بايان قىلىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بەندە داۋاملىق يالغان ئېيتىپ يالغانچىلىقنى تاللىسا ئۇنىڭ قەلبىدە بىر تال قارا چېكىت پەيدا بولۇپ، ئاخىرىدا پۈتۈن قەلبى قارىدايدۇ ۋە ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا يالغانچىلار قاتارىدا پۈتۈلىدۇ.»

بۇ ھەقتە ئاللاھ ئۆز كىتابىدا مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

﴿پەقەت ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىگە ئىشەنمەيدىغانلارلا (ئاللاھقا) يالغان چاپلايدۇ، (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يالغانچى ئەمەس) دەل ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى يالغانچىدۇر.﴾

راستچىلىق باشلىغان ياخشىلىق پەقەت تەۋرەنمەس ئىرادە ئىگىلىرىلا يېتەلەيدىغان ئالىي مەرتىۋە بولۇپ تۆۋەندىكى ئايەت سىزگە كۇپايە: ﴿يَسِّرَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ وَعَدْتُهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

﴿سىلەرنىڭ كۈن چىققان ۋە كۈن پاتقان تەرەپكە يۈز كەلتۈرۈشۈڭلارنىڭ ئۆزىلا ياخشى ئەمەلگە ياتمايدۇ، بەلكى ئاللاھقا، ئاخىرەت كۈنىگە، پەرىشتىلەرگە، كىتابقا (يەنى ئاللاھ نازىل قىلغان كىتابلارغا)، پەيغەمبەرلەرگە ئىمان كەلتۈرۈش، ئاللاھنى سۆيۈش يۈزىسىدىن خىش - ئەقىبالارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبنى سەبىللەرگە (يەنى پۇل - مېلىدىن ئالاقىسى ئۈزۈلۈپ قالغان مۇساپىرلارغا)، سائىللارغا ۋە قۇللىرىنىڭ ئازادلىققا ئېرىشىشىگە پۇل - مال ياردەم بېرىش، ناماز ئوقۇش، زاكات بېرىش، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، يوقسۇزلۇققا، كېسەللىككە، ۋە (ئاللاھنىڭ يولىدا قىلىنغان) ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرىش ياخشى ئەمەللەرگە كىرىدۇ، ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە كىشىلەر) (ئىماندا) راستچىل ئادەملەردۇر، ئەنە شۇلار تەقۋادار ئادەملەردۇر.﴾

ئىشەنچلىك بولۇش

ئىسلام دىنىمىز ئۆز ئىبتىقادچىلىرىنىڭ ئاللاھنىڭ ھەم كىشىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى ساقلايدىغان، ئىش - ھەرىكەتتە ئاشۇرۇش ياكى سەل قاراشتىن يىراق بولىدىغان قەلبىنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئىشەنچلىك بولۇشىنى كۈچلۈك تەلەپ قىلىدۇ.

شەرىئەتتە سۆزلەنگەن ئىشەنچلىك بولۇشنىڭ مەنىسى كەڭ بولۇپ كۆپ تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا ھەرىس ئادەمنىڭ ئۆز مەسئۇلىيىتىنى ھېس قىلىشى ۋە ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىستە سۆزلىگىنىدەك پەرۋەردىگارى ئالدىدا مەسئۇل ئىكەنلىكىگە قەتئىي ئىشىنىشىدىن ئىبارەت.

«ھەرىس ئىگە بولغۇچى بولۇپ، ئۆزى ئىگە بولغان نەرسىگە جاۋابكار. ئىمام ئىگە بولغۇچى، ئەر ئائىلىسىگە ئىگە بولغۇچى بولۇپ، ئائىلىسىدىن جاۋابكار، ئايال كىشى يولدىشىنىڭ ئۆيىگە ئىگە بولۇپ، ئۆزى ئىگە بولغان نەرسىدىن جاۋابكار. خىزمەتچى خوجايىنىڭ مېلىغا ئىگە بولغۇچى بولۇپ، ئۇ ئۆزى ئىگە بولغان نەرسىدىن جاۋابكار.»

بۇ ھەدىسنى بايان قىلغان ئىبنى ئۇمەر مۇنداق دەيدۇ: مەن بۇ ھەدىسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلىغان ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە «ئەركىشى دادىسىنىڭ مېلىنى قوغداشقا مەسئۇل بولۇپ ئۆز مەسئۇلىيىتىدىن جاۋابكار بولىدۇ.» دېدىمكىن دەپ ئويلايمەن.

ئاۋام خەلق ئىشەنچلىك بولۇشنى پەقەت ئامانەت قويغان نەرسىلەرنى ئوبدان ساقلاشتىن ئىبارەت بولغان ئىنتايىن تار دائىرىدە چۈشىنىدۇ. ھالبۇكى ئاللاھنىڭ دىنىدا ئۇنىڭ دائىرىسى تولمۇ كەڭ، مەنىسى چوڭقۇر، مەسئۇلىيىتى ئېغىر.

شۈبھىسىزكى، ئىشەنچلىك بولۇش مۇسۇلمانلار ئۇنىڭغا ياخشى رىئايە قىلىش ھەققىدە داۋاملىق بىر - بىرىگە نەسىھەت قىلىشىدىغان، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھتىن مەدەت تەلەپ قىلىشىدىغان ئىنتايىن ئۇلۇغ ئەخلاقىتۇر، ئاددىيىسى ئۇلارنىڭ بىرى سەپەرگە چىققاچى بولسا قېرىندىشى ئۇنىڭغا: «سېنىڭ ئىشەنچلىكلىكىڭ ۋە ئىشلىرىڭنىڭ نەتىجىسىنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم.» دەپ خوشلىشىدۇ.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە نۇتۇق سۆزلىسە ئىشەنچلىك بولمىغان، ۋەدىدە تۇرمىغان ئادەمدە ئىمان يوق، دېگەننى قوشۇپ قوياتتى.»

ئەڭ چوڭ بەخت بۇ دۇنيادا شور پېشانە بولۇپ قالماسلىق، ئۇ دۇنيادا نېسىۋىسىز قالماسلىقتىن ئىبارەت بولغاچقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىككى خىل ھالەتتىن تەڭ پاناھ تىلىگەن ۋە مۇنداق دېگەن: «ئى ئاللاھ! مەن سەن بىلەن ئاچلىقتىن پاناھ تىلەيمەن، چۈنكى ئۇنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر، خىيانەتچىلىكتىن پاناھ تىلەيمەن، چۈنكى ئۇ يامان توقلۇقتۇر.» دېمەك ئاچلىق دۇنيانىڭ قولىدىن كەتكىنى، خىيانەت دىنىنىڭ قولىدىن كەتكىنىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇپ، ئەۋەتلىشىنىڭ ئالدىدىلا ئۆز خەلقىنىڭ ئارىسىدا «ئىشەنچلىك» دېگەن نامغا ئېرىشكەن ئىدى، بىز يەنە مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ياخشى ئادەمنىڭ ئىككى قىزىغا سۇ بەرگەن، ئۇلارغا مېھرى - شەپقەت قىلغان، ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئىپپەت - شەرىپىنى ساقلىغان چىغىدىكى ئىشەنچلىكلىكىنىڭ ئىزىنى كۆرىۋالالايمىز:

﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ . فَجَاءَهُ إِذْ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا

ئىمام تىرمىزى.
ئىمام ئەھمەد.
ئىمام ئەبۇ داۋۇد.

سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.
قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿۱۰﴾

﴿مۇسا ئۇلارنىڭ قويلرىنى سۇغرىپ بەردى، ئاندىن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، (بىر دەرەخنىڭ) سايىسىگە بېرىپ (ئولتۇرۇپ)، پەرۋەردىگارم! ماڭا رىزىقتىن نېمىنى بەرسەڭ، مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا موھتاج دېدى. ئۇلارنىڭ (يەنى ئۇ ئىككى ئايالنىڭ) بىرى مۇسانىڭ يېنىغا ئۇياتچانلىق بىلەن مېڭىپ كېلىپ: (قويلرىمىزنى) سۇغرىپ بەرگەنلىكىڭنىڭ ھەقىقىتى بېرىش ئۈچۈن ئاتام سېنى راستىنلا چاقىرىدۇ دېدى، موسا ئۇنىڭ (يەنى شۇئەيىنىڭ) قېشىغا كېلىپ ئەھۋالنى ھېكايە قىلىپ بەردى، شۇئەيىپ: قورقمىغىن، زالىم قەۋمدىن قۇتۇلدۇڭ دېدى، ئۇلارنىڭ بىرى ئېيتتى: ئى ئاتا، ئۇنى سەن ئىشلەتكىن، بۇ سەن ئىشلەتكەنلىرىڭنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر، كۈچلۈك ئىشەنچلىكتۇر.﴾

پەيغەمبەرلەر ئەڭ ئاقكۆڭۈل، ئەڭ ئېسىل كىشىلەر ئارىسىدىن تاللاپ ئېلىنىدىغان بولغاچقا بۇنىڭ ھېچبىر ھەيران قىلارلىقى يوق. يوقسۇللۇق ۋە يالغۇزلۇقنىڭ دەردىنى تازا تارتىۋاتقان بىر ئادەم ئېسىل ئەخلاققا ئەھمىيەت بەرسە ئۇ ئەلۋەتتە ئىرادىلىك، ئىشەنچلىك ئادەم بولىدۇ، چۈنكى پەقەت شۇنداق ئادەملەر ئەخلاققا ئەھمىيەت بېرەلەيدۇ. بىلىش كېرەككى، ئاللاھنىڭ ھەم بەندىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى قوغداش جاپا ياكى ھالاۋەت ئالدىدىمۇ ئۆزگىرىپ قالمايدىغان كىشىلەرنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

ھەرىشىنى لايىقىدا، مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشۇمۇ ئىشەنچلىك بولۇشنىڭ دائىرىسىگە كىرىدۇ، ھەرقانداق ۋەزىپىسى پەقەت ئۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان ياخشى ئادەمگە تاپشۇرۇش لازىم، بۇ مەسئۇلىيىتى بولغان ئامانەت بولۇپ، نۇرغۇن ھەدىسلەر ئارقىلىق ئىسپاتلانغان.

www.number.org

ئەبۇزەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن (ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى، ماڭا بىرەر ئەمەلنى تاپشۇرماملا؟) دەپ سورىسام قولى بىلەن مۇرەمگە ئۇرۇپ: ئى ئەبۇزەر، سەن ھۆددىسىدىن چىقالمايسەن، ئۇ بىر ئامانەت، تېگىشلىك مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلمىغانلار قىيامەت كۈنىسى رەسۋالىق ۋە پۇشايمانغا قالدۇ، دېدى.»

بىر ئادەمنىڭ روھىي جەھەتتىكى سالاھىيىتى بىلەن ئىلمىي ۋە ئەمەلىي جەھەتتىكى سالاھىيىتى چوقۇم بىرگە بولۇشى ناتايىن. ئىخلاس ياخشى، ئىمان مۇستەھكەم بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ مەلۇم ۋەزىپىنى ئۆتەشكە تېگىشلىك لايىقلىقى بولماسلىقى مۇمكىن. راستچىل يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا قاراڭ، ئىقتىسادى ئىشلارنى باشقۇرۇشنى تەلەپ قىلىشتا ئۆزىنىڭ پەيغەمبەرلىكى ۋە تەقۋادارلىقىغا ئاساسلىنىپلا قالماستىن بەلكى ئامانەتكە خىيانەت قىلمايدىغانلىقى ۋە بىلىملىك ئىكەنلىكىگىمۇ ئاساسلانغان:

﴿اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾

﴿يۈسۈپ، مېنى (مىسىر) زېمىنىنىڭ خەزىنىلىرىنى باشقۇرۇشقا قويغىن، مەن ھەقىقەتەن (ئۇنى باشقۇرۇش يوللىرىنى) بىلىدىغان، ئوبدان ساقلىيالايدىغان ئادەممەن﴾ دېدى.

ئەبۇزەر ئەمەل تۇتۇشنى تەلەپ قىلغان ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سالاھىيىتىنىڭ يوقلۇقىنى بىلىپ بۇ ئىشتىن ئۇنى توستى.

ئىشەنچلىك بولۇش بىزدىن ئەمەلنى ھۆددىسىدىن ئەڭ ياخشى چىقالايدىغان ئادەمنى تاللاپ تاپشۇرۇشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ، ئەگەر بىز پارا ئېلىش، تۇغقاندارچىلىق ياكى باشقا ئوي - خىياللار سەۋەبىدىن قابىل

ئادەمنى قايرىپ قويۇپ ئاقايىل ئادەمنى ئۇنىڭ ئورنىغا دەسسەتسەك چوقۇمكى، بىز ئېغىر خىيانەتچىلىك قىلغان بولىمىز.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى تېخىمۇ ياخشى ئاللايدىغان ئادەم بار تۇرۇقلۇق گۇرۇھۋازلىق قىلىپ باشقا بىرسىنى ئەمەلگە تەيىن قىلسا بۇنداق ئادەم ئاللاھ، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە پۈتكۈل مۆئمىنلەرگە خىيانەت قىلغان بولىدۇ»

يەزىد ئىبنى ئەبۇسوفيان ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئەبۇبەكرى سىدىق مېنى شامغا ئەۋەتكەن چېغىدا ماگا: «ئى يەزىد، ئېھتىمال سېنىڭ تۇغقانلىرىڭ باردۇر، بەلكى سەن ئۇلارنى پەقەت تۇغقانلىق يۈزىسىدىن ئەمەلدار قىلىشىڭ مۇمكىن، شۇنداق قىلىشىڭدىن بەك ئەنسىرەيمەن. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: <كىمكى، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرەر ئىشى تاپشۇرۇلسا ئاندىن ئۇ ئىشنى يېقىنچىلىق قىلىپ باشقا بىرىگە تاپشۇرغان بولسا ئۇنىڭغا ئاللاھ لەنەت قىلىدۇ، ئاللاھ ئۇنىڭ ئەمەللىرىنى قوبۇل قىلمايدۇ، ئاخىرىدا ئۇنى جەھەننەمگە كىرگۈزىدۇ» دېگەن ئىدى» دېدى.

ئامانەت ۋە ئىشەنچلىك بولمىغان مىللەت خەلق مەنپەئەتى ئويۇنچۇققا ئايلىنىپ قالغان، لايىقەتلىك كىشىلەرنىڭ تەقدىرى بىلەن ئوينىشىپ ئورنىغا لايىقەتسىزلەر دەسىستىلىدىغان خەلقتۇر، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاخىر زاماندا يۈز بېرىدىغان بۇزۇقچىلىقلاردىن ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن.

بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ دەپ سورىغان چاغدا: «ئامانەت ۋە ئىشەنچلىك بولۇش زايە قىلىۋېتىلسە قىيامەتنىڭ بولۇشىنى كۈتكىن» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ ئادەم يەنە: «قانداق بولسا زايە قىلىۋەتكەن بولىدۇ؟» دەپ سورىغاندا:

www.number.org

«ئىش لايىقەتسىز ئادەمگە تاپشۇرۇلسا قىيامەتنى كۈتكىن» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئىشەنچلىك بولۇشنىڭ مەنالىرىنىڭ بىرسى شۇكى، ھەربىر ئادەم پۈتۈن كۈچىنى چىقىرىپ ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى مۇكەممەل ئادا قىلىشقا تىرىشىشى كېرەك، ئىسلام دىنى ھەربىر كىشىنىڭ ئۆز خىزمىتىگە باش چۆكۈرۈپ كۆڭۈل بۆلۈشى خەلقنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ھەق - ھوقۇقلىرىنى تولۇق، مۇۋاپىق ئادا قىلىشى ئۈچۈن جاپاغا چىداپ كۈنى تۈنگە ئۇلاپ ئىشلەشنى مۇقەددەس ئامانەت دەپ ھېسابلايدۇ، چۈنكى شەخسنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىسى ئاددىي بولسىمۇ تولۇق ئادا قىلماسلىقى خەلق ھاياتىدا سەل قاراش خاھىشنىڭ كۆپىيىشى، بۇنىڭغا ئەگىشىپ بۇزۇقچىلىق تارقىلىشى ۋە پۈتكۈل مىللەتنىڭ چېكىنىشىگە سەۋەب بولىدۇ.

مانا بۇ مەجبۇرىيەتلەرگە خىيانەت قىلىشنىڭ گۇناھى ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ئوخشاش بولمايدۇ، دىن ۋە مۇسۇلمانلار ئاممىسىغا زىيان كەلتۈرۈپ پۈتۈن دۆلەتنى ئاپەتكە دۇچار قىلغىنى ئەڭ يامان خىيانەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنىسى ئاللاھ تائالا ئىلگىرىكىلەر بىلەن كېيىنكىلەرنى بىر يەرگە جەملىگەن چاغدا ھەربىر خىيانەت قىلغۇچىغا بىردىن بايراق بېرىلسە، ئۈستىگە: «پالانىنىڭ خىيانىتى...» دەپ يېزىلىدۇ.»

يەنە بىر بايانتە «ھەربىر خىيانەت قىلغۇچىنىڭ سۆڭىكىگە بىر بايراق قىستۇرۇلغان بولۇپ خىيانەت قىلىش دەرىجىسىنىڭ ئېغىر -

يېنىكىلىكىگە قاراپ تۇرۇپ كۆتۈرىلىدۇ، بىلىش كېرەككى، خەلق ئىشلىرىدا خىيانەت قىلىشتىنمۇ ئارتۇق خىيانەت يوق» دېيىلگەن.

يەنى خەلقنىڭ ئىشلىرىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان ئادەمنىڭ ۋەزىپىسىنى تولۇق ئادا قىلماسلىقى، ساختىلىق قىلىشىدىنمۇ ئېغىر ئاقىۋىتى يامان بولغان خىيانەت بولمىسا كېرەك.

ئامانەتنىڭ مەنالىرىدىن بىرى شۇكى، ھەرقانداق شەخس ئۆزىگە تەيىن قىلىنغان مەنەسەپنى ئۆزى ياكى تۇغقانلىرىغا ناھەق پايدا ئېلىپ كېلىشى ئۈچۈن ئىشلەتمەسلىكى لازىم، چۈنكى، خەلقنىڭ مېلى بىلەن سەمىرىش جىنايەت.

ھەممىگە مەلۇمكى، بارلىق ھۆكۈمەت ياكى شىركەتلەر ئۆز خىزمەتچىلىرىگە مۇۋاپىق مىقداردا ھەق بېرىدۇ، ھەرخىل ئەگرى - يوللار بىلەن ئارتۇق ئېلىۋېلىشقا ئۇرۇنۇش ھارامى يېگەنلىك بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىز ئۇنى بىر خىزمەتكە قويۇپ مۇئەييەن ھەق بەرسەك، ئۇنىڭدىن ئارتۇق ئالغىنى خىيانەت بولىدۇ.» چۈنكى بۇ ئاجىزلار ۋە كەمبەغەللەرگە سەرپ قىلىدىغان، چوڭ - چوڭ مۇئەسسەسەلەرگە ساقلاپ قويىلىدىغان خەلق مېلىنى تارتىۋالغانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ:

﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ ثَوْفِي كَلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

«كىمكى غەنىمەتكە خىيانەت قىلىدىكەن، قىيامەت كۈنى ئۇ خىيانەت قىلغان نەرسىسى بىلەن (يەنى خىيانەت قىلغان نەرسىسى گەجگىسىگە ئارتىلغان ھالدا) كېلىدۇ، ھەركىشىنىڭ قىلغان ئەمىلىگە تولۇق مۇكاپات، (ياكى) تولۇق جازا بېرىلىدۇ، ئۇلارغا (ياخشىلىقلارنىڭ

www.number.org

ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىپ، ئاسىيلارنىڭ جازاسىنى ئاشۇرۇۋېتىپ) زۇلۇم قىلىنمايدۇ.﴾

ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشتا ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسىگە ئىزچىل رىئايە قىلىپ تاپشۇرۇلغان مەجبۇرىيەتكە خىيانەت قىلىشتىن سەسكەنگەنلەر ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئاللاھنىڭ دىنىغا ياردەم بېرىش ۋە ئۇنى بۈيۈكلۈككە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەش قىلغۇچىلاردىندۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ۋەزىپە ئۆتىگۈچى ئۆز خىزمىتىنى ئىجرا قىلىش جەريانىدا ھەممە ئىشىدا ھەقىقەتنى ياقلىسا ئۆيىگە بارغانغا قەدەر خۇدا يولىدا جېھاد قىلغۇچىلارغا ئوخشاش بولىدۇ.»

ئىسلام دىنى ھوقۇق - ئابروۋىنى ئۆز مەنپەئىتى ئۈچۈن قالايمىقان ئىشلىتىش ۋە پەس قىلمىشلاردىن ئۆزىنى تارتىشنى قاتتىق تەكىتلىگەن.

ئەدى ئىبنى ئومەير ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «ئاراڭلاردىن كىمنى ۋەزىپىگە تەيىن قىلساق ھەتتا يېتىن تۆۋەن نەرسىنى يوشۇرغان بولسىمۇ خىيانەت قىلغانلىق بولۇپ، قىيامەت كۈنى ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ چاغدا ئەنساپلاردىن بولغان قارا تەنلىك بىر ئادەم (مەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتىم) ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ماڭا تاپشۇرغان ۋەزىپىلەرنى قايتۇرۇۋالسىلا دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نېمە بولدى؟» دەپ سورىۋىدى، ئۇ ئادەم: «مەن سىلنىڭ مۇنداق - مۇنداق دېگەنلىكلىرىنى ئاڭلىدىم» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «مەن يەنە بىر قېتىم دەپ قوياي: ئاراڭلاردىن كىمنى بىرەر ئەمەلگە قويساق ئاز بولسۇن، كۆپ بولسۇن ھەممىنى ئېلىپ كەتسۇن، بېرىلگىنىنى ئالسۇن، چەكلەنگىنىدىن يانسۇن» دېدى.»

www.number.org

ئىلگىرى مۇنداق بىر ئىش بولغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەزىدى قەبىلىسىدىن ئىبنۇل لۇتەبىيە دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئادەمنى سەدىقە ئىشلىرىغا تەيىنلىگەن ئىدى، ئۇ ئادەم ئىشنى تۈگىتىپ كەلگەندىن كېيىن: «بۇلار سىلەرنىڭ، بۇلار بولسا ماڭا ھەدىيەدۇر» دېگەن. مۇشۇ ھەدىسنى بايان قىلغۇچىنىڭ ئېيتىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتىپ بولغاندىن كېيىن مۇنداق دېگەن: «ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتىپ بولغاندىن كېيىن سىلەرگە شۇنى مەلۇم قىلىمەنكى، مەن ئاراڭلاردىن بىرسىنى ئاللاھ ماڭا تاپشۇرغان ۋەزىپىگە تەيىن قىلسام ئۇ كېلىپ ئۇلار سىلەرنىڭ، بۇلار بولسا ماڭا ھەدىيەدۇر دەۋاتىدۇ. ئۇنىڭ گىپى راست بولسا ئۇنىڭغا ھەدىيە - سوغات كىلىشى ئۈچۈن ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرسا بولمامدۇ؟... ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، كىمكى بىرەر نەرسىنى ناھەق ئېلىۋالسا قىيامەت كۈنى ئۇنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ كېلىدۇ، ئاراڭلاردىن قىيامەت كۈنىسى كىشىنەۋاتقان تۈگە، ھۆڭرەۋاتقان كالا ياكى مەرەۋاتقان قوينى كۆتۈرۈپ ئاللاھ بىلەن مۇلاقات بولغۇچىنى كۆرۈم كۆرمىسۇن!» دېدى، ئاندىن كېيىن ئىككى قولىنى تاكى قولتۇقلىرى كۆرۈنگۈچە ئېگىز كۆتۈرۈپ «ئى ئاللاھ ئەمىرىڭنى يەتكۈزدۈممۇ؟» دېدى.

ئامانەت ۋە ئىشەنچلىك بولۇشنىڭ مەنالىرىدىن يەنە بىر شۇكى، ئاللاھ ساڭا نېئىمەت قىلىپ بەرگەن سەزگۈلىرىڭ، سېنى ئالاھىدە قىلغان ئارتۇقچىلىقلىرىڭ ۋە ساڭا ئىنئام قىلغان مال - مۈلۈك، بالا - چاقىلىرىڭ توغرىسىدا چوڭقۇر تەپەككۈر يۈرگۈزۈپ ئۇلار بولسا ئاللاھنىڭ ساڭا قويۇپ قويغان قىممەتلىك ئامانەتلىرى ئىكەنلىكىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى ئاللاھقا يېقىنچىلىق قىلىش، ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىشى ئۈچۈن ئىشلىتىش لازىم ئىكەنلىكىنى سىناق ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بىرەرسى سەندىن تارتىۋېلىنغاندا ئۇ پەقەت ئۆزۈمنىڭ خاس مۈلكۈم دەپ ئويلاپ تەنتەكلىك بىلەن زارلانماسلىق لازىم ئىكەنلىكىنى، ئاللاھ دەسلەپتە ئۆزى بەرگىنىنى

قايتىدىن قايتۇرۇۋالالايدىغانلىقىنى، بۇنىڭغا ئاللاھنىڭ تامامەن ھوقۇقلۇق ئىكەنلىكىنى، ئەگەر ئۇ نېئىمەتلەر ساڭا داۋاملىق بېرىلسە ئۇلارنى جىھادقا ئىشلىتىشىنى قورقۇنچاقلىق قىلماسلىقىنى، ئۇلار بىلەن مەغرۇرلىنىپ كېتىپ، ئاللاھقا تائەت ئىبادەت قىلىشتىن غاپىل بولماسلىقىنى، ياكى ئۇلارنى ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلىش ئۈچۈن ئىشلەتمەسلىك لازىم ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىشىڭ كېرەك.

ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ . وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئاللاغا، پەيغەمبەرگە خىيانەت قىلماڭلار، سىلەرگە قويۇلغان ئامانەتلەرگە بىلىپ تۇرۇپ خىيانەت قىلماڭلار، بىلىڭلاركى سىلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن بىر تۈرلۈك سىناقتۇر، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا چوڭ ساۋاب بار.﴾

ئىشەنچلىك بولۇشنىڭ مەنالىرىدىن يەنە شۇ باركى ئۆزىڭىز، قاتناشقان سورۇنلارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىنى قوغدىشىڭىز، سورۇندا بولۇنغان گەپ سۆزلەرنى قالايمىقان پاش قىلماسلىقىڭىز لازىم.

بىر قىسىم كىشىلەر سورۇننىڭ ئامانەتنى ساقلىماي سورۇندا بولۇنغان گەپ - سۆزلەرنى، سۆزلىگۈچىنىڭ ئىسمىنى ئاتا ياكى ئاتىماي كەلسە - كەلمەس تارقىتىپ يۈرگەنلىكى ئۈچۈن كىشىلەر ئارا مۇناسىۋەتكە تەسىر يېتىپ كۆپ مەنپەئەتلەر قولىدىن كېتىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىم كىمگە بىر سۆزنى دېگەن بولسا ئۇ ئامانەتتۇر»

سورۇن ئەدەب - ئەخلاق ۋە دىنىي شەرىئەتلەر بويىچە داۋاملاشتۇرۇلغان بولسا ئۇنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلاش لازىم. بولمىسا ھۆرمەت قىلىشقا لايىق ئەمەس.

سورۇن ئىچىدىكى گۇناھكارلارنىڭ ھىيلە ئىشلىتىپ باشقىلارغا ئازار يەتكۈزۈشنى قەستلەۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ھەرىس مۇسۇلمان كۈچىنىڭ يېتىشىچە بۇزۇقچىلىقنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تېزىدىن ئاتلىنىشى لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەجلىسنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىغا خىيانەت قىلىشقا بولمايدۇ، پەقەت ئۈچ مەجلىس بۇنىڭدىن مۇستەسنا، بىرى ناھەق قان تۆكۈلىدىغان سورۇن، يەنە بىرى زىنا - پاهىشە قىلىنىدىغان سورۇن، يەنە بىرى مالنى ناھەق ئېلىۋالدىغان سورۇن.»

ئىسلام دىنىنىڭ نەزىرىدە ئەر - ئاياللىق مۇناسىۋەت مۇقەددەستۇر. ئائىلىدە ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى بولغان ئىشلار مەخپىي ساقلىنىشى، قانچە يېقىن بولۇپ كېتىشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنى ھېچكىم بىلمەسلىكى لازىم. ئامما ئىچىدىكى بىر قىسىم نادان كىشىلەر ئائىلىسىدە بولغان ئىشلارنى سىرتتا دەپ يۈرۈيدۇ، بۇ بىر يۈزى قېلىنلىق بولۇپ ئاللاھ ھارام قىلغان.

يەزىدىنىڭ قىزى ئەسمادىن بايان قىلىنىشىچە، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا بولۇپ، بىرمۇنچە ئەر - ئاياللار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇلۇق ئىكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەپتۇ: «بەزى ئەرلەر ئايالى بىلەن قىلىشقانلىرىنى، يەنە بەزى ئاياللار ئەرلىرى بىلەن قىلىشقانلىرىنى باشقىلارغا دەپ يۈرىشى مۇمكىن. بۇ چاغدا قەۋم ئەيمەنگەن ھالدا جىم ئولتۇرۇشتى، مەن «ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئۇ ئەرلەر ھەقىقەتەن شۇنداق قىلىشىدۇ، ئۇ ئاياللارمۇ ھەقىقەتەن شۇنداق قىلىشىدۇ» دېدىم، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

ئۇنداق قىلماڭلار، بۇ خۇددى ئەر كەك شەيتان چىشى شەيتانغا يولۇقۇپ ئۇنى بېسىۋالغاندا كىشىلەر قاراپ تۇرغانغا ئوخشاش بىر ئىش.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنىسىدە ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا قىلىنىدىغان ئەڭ چوڭ خىيانەت ئەر ئايالى بىلەن، ئايالى ئېرى بىلەن بىرگە بولغاندىن كېيىن ئارىدىكى سىرلارنى باشقىلارغا ئاشكارىلاشتىن ئىبارەت.»

كىشىلەر لازىم بولغاندا قايتۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن بىزگە ۋاقىتلىق ئامانەت قويغان نەرسىلەرمۇ ئامانەت بولۇپ ئۇنىڭدىن سوئال - سوراققا تارتىلىمىز!

گەرچە مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى زېمىندا قىستاپ ئېتىقادى يولىدا ۋەتىنىدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھىجرەتكە ماڭغان چېغدا تاغىسىنىڭ ئوغلى ئەلى ئىبنى ئەبۇتالىپنى مۇشرىكلەر ئۆزىگە ئامانەت قويغان نەرسىلەرنى ئۆز قولىغا تاپشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن قالدۇرغان ئىدى. چۈنكى ئۇلۇغ ئادەم چۆكۈنەملەر بىلەن ئۆزىنىڭ ھۆرمىتىنى كەتكۈزمەيدۇ.

مەيمۇن ئىبنى مەھران مۇنداق دېگەن: ئۈچ ئىش بار، مەيلى ياخشى ياكى يامانغا بولسۇن ئادا قىلىش كېرەك: ئامانەت، ۋەدە، ئۇرۇق - تۇغقانلارغا ياخشىلىق قىلىش.

ئامانەت قويۇلغان نەرسىلەرنى ئوڭاي ئېرىشكىلى بولىدىغان ئولجا دەپ قاراش نومۇسسىزلا چە قىلىنغان ئوغرىلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ يولىدا قەتلى قىلىنىش ئامانەتكە خىيانەت قىلىشتىن باشقا ھەممە گۇناھلىرىغا كاپارەت بولىدۇ، (ئۇ مۇنداق دېدى)

بىرەر بەندە گەرچە ئاللاھ يولىدا قەتلى قىلىنغان بولسىمۇ ئېلىپ كېلىنىپ، «خىيانەت قىلغان ئامانەتنى تاپشۇر» دېيىلىدۇ، ئۇ «ئى پەرۋەردىگارم، دۇنيا ئۆتۈپ كەتكەن تۇرسا قانداق تاپشۇرىمەن؟» دەيدۇ، بۇ چاغدا: «ئۇنى ھاۋىيە (دوزاخنىڭ نامى بولۇپ ئىنتايىن چوڭقۇر بولىدۇ) دېگەن دوزاخنىڭ قىرغىقىغا ئېلىپ بېرىڭلار» دېيىلىدۇ، ئۇ دوزاخلارنىڭ قىرغىقىدا تۇرۇپ قارىسا ئۆزى خىيانەت قىلغان ئامانەت گويى ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان ۋاقتىدىكىدەك كۆرۈنىدۇ، ئۇ بۇنى تونۇپلا ئامانەتنى ئېلىش ئۈچۈن ئۆزىنى دوزاخقا ئاتىدۇ، ھەمدە مۇرىسىدە كۆتۈرۈپ مىڭ مۇشەققەتتە ئېلىپ چىقىدۇ، ئەمدى قىرغاققا چىقاي دېگەندە مۇرىسىدىن سېپىرىلىپ كېتىپ يەنە ھاۋىيەگە چۈشۈپ كېتىدۇ، بۇ چاغدا ئۇ ئامانەتنى قوغلاپ يەنە ھاۋىيەگە چۈشىدۇ. (ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد يەنە مۇنداق دېدى): ناماز ئامانەتتۇر، تاھارەت ئامانەتتۇر، تارازا ئامانەتتۇر، كەمچە ئامانەتتۇر (ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇن نەرسىلەرنى دېدى) بۇلارنىڭ ئەڭ قاتتىقى ساقلاپ بېرىشكە قويۇلغان ئامانەتتىن ئىبارەت.»

ھەدىسنى بايان قىلغۇچى مۇنداق دەيدۇ: «مەن بەرا ئىبنى ئازىبىنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ئىبنى مەسئۇدنىڭ دېگەنلىرىگە قارىمامسەن؟» دېسەم ئۇ «ئېمە دېدى؟» دەپ سورىۋىدى، دېگەنلىرىنى ئېيتىپ بەرسەم ئاڭلىغاندىن كېيىن: «راست دەيدۇ، ئاللاھنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾

«شۈبھىسىزكى، ئاللاھ سىلەرنى ئامانەتلەرنى ئىگىسىگە قايتۇرۇشقا، كىشىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم قىلغاندا ئادىل ھۆكۈم قىلىشقا بۇيرۇيدۇ.»

ئىشەنچلىك بولۇش، ئامانەتكە رىئايە قىلىش تۇيغۇسى پەقەت ئىنسان قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغىچە سىڭىپ كىرىپ ئۇنىڭ پۈتۈن روھىيىتىنى ئىگىلىگەن چاغدىلا ئاندىن ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرالايدۇ، ھەق - ھوقۇقنى قوغداشقا ئۈندەپ بەسكەشلىكلەردىن ساقلاپ قالالايدۇ.

ھۈزەيفە ئىبنى يەماننىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلغان ھەدىسىدە مانا مۇشۇ مەناغا ئىشارەت قىلىنغان: شۈبھىسىزكى، ئامانەت كىشىلەرنىڭ قەلبلىرىنىڭ قاتلاملىرىغا سىڭدۈرۈلگەندىن كېيىن قۇرئان نازىل بولغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئامانەتنىڭ تەپسىلاتىنى قۇرئان ۋە سۈننەتتىن ئوقۇپ بىلگەن.

شەرىئەتنى بىلىشىمۇ ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمىسا بولمايدۇ، ئامانەت قۇرئان ۋە سۈننەتنى ھەقىقىي چۈشىنىش دېمەكتۇر.

قەلب ئۆلسە ئامانەت يوقىلىدۇ، بۇ چاغدا ئايەتلەرنى تەكرارلاپ ھەدىسلەرنى ئۆگىنىشىمۇ كار قىلمايدۇ.

ئۆزلىرىنى مۇسۇلمان دەپ ئاتىۋالغان كىشىلەر، بەزىدە ئۆزلىرىنى ئىشەنچلىك دەپ قارايدۇ، ئەمما ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىدىغان قەلبتە ئامانەت ۋە ئىشەنچلىكنىڭ بولۇشى ناتايىن.

ھۈزەيفە يەنە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئارقىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ئامانەتنىڭ قەلبىدىن قانداق چىقىپ كېتىدىغانلىقى توغرىسىدا توختىلىپ مۇنداق دېدى: ئادەم بىر ئۇخلىغاندىن كېيىن قەلبىدىكى ئامانەت تۇيغۇسى قورۇلۇپ قەغەزدىكى سىياھ تامچىسىچىلىك قالىدۇ. يەنە بىر ئۇخلىسا تېخىمۇ قورۇلۇپ ۋە سۇسلاپ قولىدىكى قاپارتقۇچىلىك قالىدۇ. بۇنىڭ بىلەن كىشىلەر سودىلاشقاندا ئامانەتنى ناھايىتى كەم ئادا قىلىدۇ، ئىشەنچلىكلىككە ناھايىتى ئاز رىئايە قىلىدۇ. شۇنداق بولسىمۇ كىشىلەر، پالانى يۇرتتا ئىشەنچلىك بىر ئادەم بار ئىكەن دېيىشىدۇ، ھەتتا ئۇ نېمە دېگەن زېرەك، نېمە دېگەن ئەقىللىق!، نېمە دېگەن باتۇر! دەپ ماختىشىپ كېتىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ قەلبىدە زەررىچىلىكمۇ ئىمان يوق.

www.number.org

بۇ ھەدىس بىزگە ئامانەتنىڭ خائىن قەلبلەردىن قانداق چىقىپ كېتىدىغانلىقىنى، ئۇ خۇددى يامان كۆڭۈللەردىكى گۈزەل ئەسلىمىگە ئوخشاش غىل - پال ئۆتۈپ كېتىدىغانلىقى، بەزىدە ئۆتۈش جەريانىدا مەلۇم تەسىر كۆرسەتسىمۇ ئەمما ئۆلگەن قەلبنى تەسىرلەندۈرەلمەيدىغانلىقىنى، دەل شۇ چاغدا كىشىلەرنىڭ كاپىرلىق ياكى ئىمان دېگەنلەرگە پەرۋامۇ قىلماستىن ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇسى ۋە شەخسىيەتچىلىكى ئاساسىدا مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىنى ئەينەن تەسۋىرلەپ بېرىدۇ.

ئامانەت بۈيۈك ئىنئام بولۇپ، ئىقتىدارسىز ئادەملەر ئۇنىڭغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ، ئاللاھ بۇنىڭغا مىسال كەلتۈرۈپ ئۇنىڭ پۈتۈن كائىناتقىمۇ ئېغىر كەلگەنلىكىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ سەل قارىماسلىقى لازىملىقى، ئوبدان ئېتىبار بېرىش كېرەكلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾

﴿شۈبھىسىزكى، بىز ئامانەتنى (يەنى پەرزىلەرنى ۋە شەرىئەت تەكلىپلىرىنى) ئاسمانلارغا، زېمىنغا ۋە تاغلارغا تەگلىدۇق، ئۇلار ئۇنى ئۈستىگە ئالمىدى، ئۇنىڭ (ئېغىرلىقى) دىن قورقتى، ئۇنى ئىنسان ئۈستىگە ئالدى، ئىنسان ھەقىقەتەن (ئۆزىگە) زۇلۇم قىلغۇچىدۇر، ھەقىقەتەن ناداندۇر.﴾

ئۆزىگە زۇلۇم قىلىش، نادانلىق ئىنسان تەبىئىتىدىكى ئىككى ئاپەت بولۇپ، ئىنسان ئۇلار بىلەن كۈرەش قىلىش ئارقىلىق سىنالغان. ئىنسان ئۆزىگە زۇلۇم قىلىش خاھىشىنى ۋۇجۇدىدىن چىقىرىپ تاشلىمىغۇچە ئىمانى ساپ بولمايدۇ:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ﴾

﴿ئازابتىن ئەمىن بولۇش ئىمان ئېيتقان، ئىمانغا مۇشەرىكلىكنى ئارىلاشتۇرمىغان ئادەملەرگە مەنسۇپتۇر.﴾

تەبىئىتىدىكى نادانلىقنى چىقىرىپ تاشلىمىغۇچە، ئۇلاردا ساپ تەقۋادارلىق بولمايدۇ:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾

﴿ئاللاھتىن بەندىلىرى ئىچىدىن پەقەت ئالىملارلا قورقىدۇ.﴾

دېمەك، سىز يۇقىرىقى ئامانەتنى ئىنسانغا يۈكلىگەن ئاپەتنى ئوقۇغاندىن كېيىن ۋۇجۇدىدا زۇلۇم قىلىش، نادانلىق ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىگەن كىشىلەرنىڭ خىيانەت قىلىپ، ئىككى يۈزلىمىلىك مۇناپىقلىق قىلىپ ۋە ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈپ ئازابقا تېگىشلىك بولغانلىقىنى، پەقەت ئىمان ۋە ئامانەت ئىگىلىرىنىڭلا يەنى ئىمان ۋە ئىشەنچلىك بولۇشنى ئۆز ۋۇجۇدىغا سىڭدۈرگەن كىشىلەرنىڭلا قۇتۇلۇپ قالغانلىقىنى بايقايسىز.

﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

﴿(مەزكۇر ئامانەتكە خىيانەت قىلغانلىقى ئۈچۈن) مۇناپىق ئەرلەرنى، مۇناپىق ئاياللارنى، مۇشەرىك ئەرلەرنى، مۇشەرىك ئاياللارنى ئاللاھ ئازابلايدۇ، (مەزكۇر ئامانەتكە رىئايە قىلغانلىقى ئۈچۈن) مۆمىن ئەرلەر ۋە مۆمىن ئاياللارنى ئاللاھ ئەپۇ قىلىدۇ، (ئاللاھ مۆمىنلەرگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر.﴾

ۋاپادارلىق

مۇسۇلمان كېلىشىم تۈزسە كېلىشىمگە رىئايە قىلىشى، ۋەدە قىلسا ۋەدىسىدە تۇرۇشى لازىم. ئادەمنىڭ گېپىدە تۇرۇش، كىشىلەر ئارىسىدا ئىشەنچلىك، گېپىدىن يېنىۋالمايدۇ، توپىلاڭدىن توقاچ ئوغرىلىمايدۇ دەپ تونۇلىشى، ئىماننىڭ جۈملىسىدىن ئۆزى ۋاپا قىلىنىدىغان ۋەدە، ئەمەل قىلىنىدىغان قەسەم گۇناھ مەئىسىيەت بولمىسىلا ئۇنىڭغا ۋاپا قىلىش ۋە ئەمەل قىلىش لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى قەسەم ئىچىپ بولغاندىن كېيىن باشقا ئىشنىڭ قەسەم ئىچكەن ئىشتىن ياخشى ئىكەنلىكىنى بايقىسا قەسەمگە كاپالەت بېرىپ ئەنە شۇ ياخشى ئىشنى قىلسۇن.»

ھېچبىر ئادەمنىڭ ناھەق ئىشقا قەسەمنى ئىجرا قىلىشى دۇرۇس ئەمەس، ئۇنداق قەسەمنى بۇزۇۋەتكەن ياخشى.

ھەدىستە شۇنداق كەلگەن «بىرەرسىڭلار ناھەق قەسەمدە چىڭ تۇرغاندىكى گۇناھى (قەسەمنى بۇزۇپ) تېگىشلىك كاپالەتنى بەرگىنىگە قارىغاندا كۆپ بولىدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەركىم پەقەت ياخشى ئىشلارغىلا ۋەدە قىلىشى، ۋەدە قىلىپ بولغاندىن كېيىن پۈتۈن نىيەت مەقسىتى جېنى تېنىدە بولسىلا ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىش بولۇشى، ۋەدىگە ۋاپا قىلىشنىڭ ئەرلىكىنىڭ ۋە چىن ئېتىقادنىڭ ئالامىتى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى لازىم.

ۋەدىگە ۋاپا قىلىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئادەمدە ئىككى خىل ئالاھىدىلىك بولۇش كېرەك، بىرى ئەستە تۇتۇۋېلىش قابىلىيىتىنىڭ يۇقىرى بولۇشى، يەنە بىرى ئىرادىسىنىڭ چىڭ بولۇشى.

دېمەك، ئەستە تۇتۇش، قابىلىيىتىنىڭ تۆۋەن بولۇشى بىلەن ئىرادىسىنىڭ سۇس بولۇشى ۋەدىگە ۋاپا قىلىشتىكى ئىككى چوڭ توسالغۇ، ئىنساننىڭ ئارزۇ - ئۈمىدلىرى ھەرخىل، قىلىدىغان ئىشلىرىمۇ كۆپ، خىلمۇخىل ئىشلار يۈز بېرىپ تۇرىدۇ، شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن بەزى ئىشلار ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ قېلىشى مۇمكىن، شۇنىڭ ئۈچۈن بىر ئەسلىتىپ تۇرغۇچىنىڭ بولۇشى تولىمۇ زۆرۈر. قۇرئان كەرىمدە بۇ ھەقتىكى ئايەتلەر ناھايىتى كۆپ:

﴿اَتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

﴿ئى ئىنسانلار!﴾ سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن سىلەرگە نازىل قىلىنغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ئەگىشىڭلار، ئاللاھنى قوبۇل، (جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان، سىلەرنى ئازدۇرىدىغان) دوستلارغا ئەگەشمەڭلار، سىلەر ۋەز - نەسىھەتنى ئاز قوبۇل قىلىسىلەر.﴾

﴿وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾

﴿بۇ (يەنى ئىسلام دىنى) پەرۋەردىگارنىڭ توغرا يولىدۇر، ئىبىرەت ئالدىغان قەۋم ئۈچۈن ئايەتلەرنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلدۇق﴾

﴿وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِن آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾

﴿تەقۋادارلىق لىباسى ئەڭ ياخشىدۇر، ئەنە شۇلار (يەنى ئىنسان بالىلىرىغا سەترى ئەۋرەت ئۈچۈن لىباس ياراتماق) ئۇلارنىڭ ئىبىرەت ئېلىشى ئۈچۈن ئاللاھنىڭ (بەندىلىرىگە بولغان پەزىلى مەرھەمەتتىن كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلەردىندۇر.﴾

﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

﴿ئىبەرەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (زىمىندىن مېۋىلەرنى چىقارغاندەك، قىيامەتتە) ئۆلۈكلەرنى قەبرىلىرىدىن چىقىرىمىز.﴾

سەگەك مېڭىنىڭ بولۇشى ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۈچۈن تولمۇ زۆرۈر، چۈنكى ۋەدىسىنى ئۇنتۇپ قالغان ئادەم ۋەدىسىگە قانداقمۇ ۋاپا قىلالىسۇن؟! شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەدە ئايىتى ئەسلىتىش، تەۋسىيە قىلىش بىلەن ناخىرلاشتۇرۇلغان: ﴿وَيَعَاهِدُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

﴿ھۆكۈم چىقىرىلغان ياكى گۇۋاھلىق بېرىلگەن ئادەم﴾ تۇغىنىڭلار بولغان تەقدىردىمۇ، ئاللاھقا بېرىلگەن ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، ئىبەرەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن ئاللاھ سىلەرگە بۇ ئىشلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ﴾

ئىنسان بەرگەن ۋەدىسىنى ئېسىگە ئالغاندىن كېيىن ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىشى، ئىرادىسىگە كېلىشى، بۇنىڭ ئۈچۈن ھەرقانچە ئېغىر بەدەل تۆلەشكە توغرا كەلسمۇ بەرداشلىق بېرىدىغانلىقى توغرىسىدا بېلىنى چىڭ باغلىشى كېرەك.

كىشىلەر ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىش يولىدا ئوخشىمىغان تەقدىر قىسمەتلەرنى بېشىدىن كۆچۈرىشى مۇمكىن، چۈنكى تۆلىنىدىغان بەدەل ئېغىر بولۇشى يەنى مال - مۈلكى ياكى ھاياتى ياكى دوستلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىشى مۇمكىن، گەرچە شۇنداق بولسىمۇ قىلغان ۋەدىگە چوقۇم ۋاپا قىلىش كېرەك.

قۇرئان كەرىم بەزىلەرنىڭ جاپا چەكمەي بۇيۇكلۇككە ئېرىشىش، ئاز ئىشلەپ كۆپ پايدا ئېلىش ئويىدا بولغانلىقىنى سۆككەن:

www.number.org

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتُمُ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

﴿سىلەر تېخى ئىلگىرىكىلەر ئۇچرىغان كۈلپەتلەرگە ئۇچرىماي تۇرۇپ جەننەتكە كىرىشىنى ئويلايمسىلەر؟ سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن (مۆمىنلەر) ئېغىرچىلىقلارغا، كۈلپەتلەرگە ئۇچرىغان ۋە چۆچۈۋېتىلگەن ئىدى، ھەتتا پەيغەمبەر ۋە مۆمىنلەر (ئاللاھنىڭ بىزگە ۋەدە قىلغان) ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟﴾ دېگەن ئىدى، بىلىڭلاركى ئاللاھنىڭ ياردىمى ھەقىقەتەن يېقىندۇر.﴾

كىمكى ئۆزىدە سەگەك مېڭە بىلەن ئۇلۇغۇۋار قەلبىنى مۇجەسسەملەشتۈرگەن بولسا ئەنە شۇ ئادەم ۋەدىسىگە ۋاپا قىلالايدۇ.

مۇسۇلمانغا ئالاقىدار بولغان ۋەدىلەرنىڭ دەرىجىلىرى ئوخشاش ئەمەس، ئەڭ بۈيۈك، ئەڭ مۇقەددەس بولغان ۋەدە بەندە بىلەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ ۋەدىدۇر. چۈنكى ئاللاھ ئىنساننى ئۆز قۇدرىتى بىلەن يارىتىپ نېمەتلىرى بىلەن تەربىيلىگەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن بۇ ھەقىقەتنى تونۇشنى، ئېتىراپ قىلىشنى، ئېزىپ كەتمەسلىكىنى، بىلمەي قالماسلىقىنى ياكى ئىنكار قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلغان:

﴿أَلَمْ أَعْهَدْ لِإِيكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ❖ وَأَنْ عَابُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

www.number.org

«سەلەرگە (پەيغەمبەرئارقىلىق): «ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتانغا چوقۇنماڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن سەلەرگە ئاشكارا دۈشمەندۇر، ماڭلا ئىبادەت قىلىڭلار، بۇ توغرا يولدۇر» دەپ تەۋسىيە قىلمىدىمۇ؟»

گەرچە بىر قىسىم كىشىلەر پەيغەمبەرلەرنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالمىغان، ئۇلارنىڭ تەلىماتلىرىغا ئەمەل قىلمىغان بولسىمۇ ئەتراپتىكى مۇھىت قانچە بۇزۇق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ئۇلارنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇر قىسىملىرىدا پەرۋەردىگارىغا يېتەكلەيدىغان، ياراتقۇچىسىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان بىر خىل كۈچ بار.

مانا بۇ ئاللاھ بارلىق كىشىلەردىن ئالغان ۋەدىنىڭ مەنىسى.

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟ قَالُوا: بَلَىٰ شَهِدْنَا، أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ. ﴿۱۰۰﴾ أَوْ تَقُولُوا: إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ، وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَكَذَٰلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

«ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىڭ ئادەم بالىلىرىنى (يەنى نەسلىنى) ئۇلارنىڭ (ئاتىلىرىنىڭ) پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە گۇۋاھ قىلىپ: «مەن سەلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى، (يەنى ئاللاھ ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىگە ۋە بىرلىكىگە ئادەم بالىلىرىنى ئىقرار قىلدۇردى، ئۇلار ئىقرار قىلىپ بۇنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى)، ئۇلار: «ھەئە، سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىزدۇرسەن، گۇۋاھلىق بەردۇق» دېدى، (ئۇلارنى گۇۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ: «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە قالغان ئىكەنمىز» دېمەسلىكلىرى، ياكى «ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئىلگىرى (ساڭا بۇتلارنى) شېرىك كەلتۈرگەن ئىدى، بىزنىڭ پەقەت ئۇلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ قالغان يېرىمىز بار، (يەنى

بىزنىڭ ئۆزىمىز بار) گۇمراھلارنىڭ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن بىزنى ھالاك قىلالمىسەن؟» دېمەسلىكلىرى ئۈچۈندۇر، ئۇلارنىڭ (گۇمراھلىقتىن، ئاتا - بوۋىلىرىغا ئەگىشىشتىن) قايتىشىلىرى ئۈچۈن، ئايەتلىرىمىزنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلىمىز»

ئايەت تېكىستىدىن مەلۇم بولغىنىدەك ئاللاھ بىلەن بەندىلىرى ئوتتۇرىسىدا بۇنداق سۆزلىشىش بولغان ئەمەس. بۇ پەقەت ساغلام تەبىئەتنىڭ (روھنىڭ) ئاللاھقا تەلپۈنىدىغانلىقىنى، ئاللاھنى بىلىشكە ئىنتىلىدىغانلىقىنى، دۇنيادىكى ساناقسىز مۆجىزىلەردىن ۋە دەلىل - ئىسپاتلاردىن پايدىلىنىپ ئاللاھنى بىر دەپ تونۇيدىغانلىقىنى، مۇقەددەس بىلىدىغانلىقىنى، ئاللاھتىن يىراقلاشتۇرىدىغان ياكى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشكە ئېلىپ بارىدىغان ھەرقانداق ئەخمىقانە يوللاردىن قاچىدىغانلىقىنى تەسۋىرلەپ بېرىش ئۈچۈن قوللىنىلغان بەدىئىي ئۇسلۇبتىن ئىبارەت. بۇ خىل ئۇسلۇب ئەرەپ تىلىدا كۆپ قوللىنىلىدۇ، مەسىلەن: «تام قوزۇقتىن: «مېنى نېمە ئۈچۈن يارىسەن؟» دەپ سوراپتۇ، قوزۇق: «بۇنى مېنى قاققان ئادەمدىن سورا، چۈنكى ئارقامدىكىلەر ماڭا ئىختىيارلىق بەرمەيۋاتىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ» دېگەن مەشھۇر مەسەلگە ئوخشاش.

ئىنساننىڭ مۇشۇ ۋەدىگە ۋاپا قىلىشى بىلەن دۇنيالىق شەرىپى، ئاخىرەتلىك بەختى قولغا كېلىدۇ، ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ تۇرۇپمۇ ئاللاھنىڭ ئۆزىنى جازالىشىدىن ئەنسىرەش خاتا تەپەككۈردۇر.

﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ﴾

«ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! مېنىڭ سەلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ياد ئېتىڭلار، ماڭا بەرگەن (ئىمان ئېيتىش ۋە تائەت - ئىبادەت قىلىش

ھەققىدىكى) ۋە دەڭلارغا ۋاپا قىلغۇلار، مەنمۇ سىلەرگە قىلغان (ساۋاب بېرىش ھەققىدىكى) ۋە دەمگە ۋاپا قىلمەن، مەندىنلا قورۇقۇڭلار»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە بەيئەت قىلغىلى كەلگەن ئۆمەكلەرگە دىننىڭ نۇرغۇنلىغان تەلىماتلىرى ئىچىدىن ئۇلارنىڭ روھى ۋە ئەقلى ئىقتىدارىغا ماس كېلىدىغانلىرىنى تاللاپ ئاندىن بەيئەت ئالاتتى، ئەۋق ئىبنى مالىك ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز 8 - 7 ئادەم ئىدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە «ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە بەيئەت قىلماسىلەر؟» دېدى، بىز قوللىرىمىزنى ئىچىپ «بەيئەت قىلىمىز يارەسۇلۇللاھ!» دېدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا ئىبادەت قىلىسىلەر، ئۇنىڭغا ھېچ نەرسىنى شىپىرىك كەلتۈرمەيسىلەر. بەش ۋاق نامازنى ئادا قىلىسىلەر، ئاڭلىغاندىن كېيىن ئىتائەت قىلىسىلەر دېدى.» ئاخىرىدا پەس ئاۋازدا «كىشىلەردىن ھېچنەرسە تىلمەيسىلەر» دېگەننى قوشۇپ قويدى.»

ئەۋق ئىبنى مالىك مۇنداق دەيدۇ: ھەتتا ئۇلارنىڭ بىرەرسىنىڭ قامچىسى يەرگە چۈشۈپ كەتسىمۇ بىرەرسىدىن سۇنۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلمىغانلىقىنى كۆردۈم.

ساھابىلارنىڭ بەيئەتكە قانداق ۋاپا قىلغانلىقى ۋە ئەستايىدىل ئىجرا قىلغانلىقىغا قاراڭ، بۇ ھەرساھە كىشىلىرىگە قىلىنىدىغان نەسىھەتتىن ئىبارەت. مەسىلەن: ھاكىم زۇلۇم قىلماسلىقى، سودىگەر ساختىلىق ئىشلەتمەسلىكى، ئەمەلدار پارا ئالماسلىقى لازىم دېگەنلەرگە ئوخشاش، بەزى ئىسلام دۆلەتلىرىدە بىر قىسىم كىشىلەر ۋەدە قىلغان بولسىمۇ ۋاپا قىلمايدۇ. بۇ خۇددى كېسەلگە خاتا رېتسىپ يېزىپ بەرگەنگە ئوخشاش بولۇپ، كېسەللىكنى ئېغىرلاشتۇرۇپ قويۇشتىن باشقا ئىش ئەمەس.

ئىسلام تەلىماتلىرى بىر پۈتۈن گەۋدە بولۇپ پارچىلانمايدۇ، ھەرزامان، ھەرماكاندا ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش ۋاجىبتۇر.

سۈرە بەقەرە: 40
ئىمام مۇسلىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دىنىنى باشقا ئەرەپلەرگىمۇ يەتكۈزۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن ئەنسىزىلاردىن جانلىرى ۋە ماللىرى بىلەن دەۋەتنى پەيغەمبەرلىكنى قوغداش ۋە ھىمايە قىلىش ھەققىدە ئەھدە ئالغان ئىدى.

ئەنسىزىلار ئۈستىگە ئالغان بۇ ئەھدە ئاللاھقا ئۆزىنى ئاتاش، ھەققەت يولىدا ئۆزىنى قۇربان قىلىش، تارىخىمىزدىكى ئەڭ نۇرلۇق ھۆججەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بەدرى غازىتى ۋە كېيىنكى ئىسلام بىلەن بۇتپەرەسلىك ئوتتۇرىسىدىكى غازاتلاردا ئۇلار جانلىرىنى رازىلىق بىلەن تەقدىم قىلىشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىيىن مۇشكۈللەرگە يولۇققاندا دىننى غەلىپىگە ئېرىشتۈرۈش، ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى شەرەپكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن بېرىلگەن شۇ ئەھدىگە تايىناتتى، مۇسۇلمانلار ھۇنەين غازىتىدىكى بىرىنچى قېتىملىق ھۇجۇمدا غەلىبە قىلغاندا يېڭى مۇسۇلمان بولغان نۇرغۇن كىشىلەرنى تارقىتىۋېتىپ ھەج مەۋسۈمى مەزگىلىدىكى بىر كېچىسى ئەقەبە بەيئىتىدە بىرلەشكەن ۋاپادارلارنى مەيدانغا ئاتلىنىشقا چاقىرغان ئىدى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ «ھۇنەين» غازىتى كۈنىسى گەرچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا ئون مىڭدىن ئارتۇق ئادەم بولسىمۇ، ئەمما «ھۇۋازەن» قەبىلىسى بىلەن «غەتقان» قەبىلىلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە يوپۇرۇلۇپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەيداندا يالغۇز قويۇپ كېتىپ قېلىشقان، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوڭ تەرەپكە قاراپ: «ئى ئەنسىزىلار گۇرۇھى دەپ ئىدا قىلغاندا ئۇلار بىز تەييار ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، بىز سىلى بىلەن بىرگە، خاتىرجەم بولسىلا» دېيىشكەن، سول تەرەپكە قاراپ ئى ئەنسىزىلار گۇرۇھى دەپ ئىدا قىلغاندا ئۇلار بىز تەييار ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، بىز سىلى بىلەن بىرگە، خاتىرجەم بولسىلا» دېيىشكەن، بۇ

چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاق خىچىردىن چۈشۈپ: «مەن ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسىدۇرمەن» دېگەن.

مۇشرىكلار مەغلۇپ بولۇپ كېتىپ ئولجا ئالغاندىن كېيىن مۇھاجىر ۋە ئازاد كىشىلەرگە بۆلۈپ بەرگەن، ئەمما ئەنساىرلارغا ھېچنەرسە بەرمىگەن بۇ چاغدا ئۇلار: «جاپا كۈنلەردە بىز چاقىرىلىمىز، غەنمەت باشقىلارغا بېرىلىدۇ» دېيىشكەن، بۇ گەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكەندىن كېيىن ئۇلارنى يىغىپ: «ئى ئەنساىرلار جامائەتەسى، سىلەر نېمىلەرنى دەۋاتىسىلەر؟» دېگەندە ئۇلار جىم تۇرۇشقان، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەنساىرلار جامائەتەسى، كىشىلەر دۇنياغا ئىگە بولسا، سىلەر ماڭا ئىگە بولۇپ، ئۆيۈڭلارغا ئېلىپ كېتىشكە رازى بولامسىلەر؟» دېگەن، ئۇلار: «رازى بولىمىز» دېيىشكەن، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىشىلەر بىر يولغا، ئەنساىرلار باشقا بىر يولغا ماڭغان تەقدىردىمۇ مەن ئەلۋەتتە، ئەنساىرلار ماڭغان يولغا ماڭغان بولاتتىم» دېگەن.

ھەقىقەت شۇكى، پەيغەمبەرلىككە ئەنساىرلارغا ئوخشاش جانلىرى ۋە ماللىرىنى قۇربان قىلالايدىغان، ئازغىنە مەنپەئەت بىلەن ئالدا نىمايدىغان كىشىلەر كېرەك.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئولجا تەقسىملىشىدىكى تۇتقان يولى ئەنساىرلارنىڭ ئىمان - ئىخلاسىنى يۇقىرى مۆلچەرلىگەنلىكتىن بولغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمانى ئاجىز، سەھراىلىق كىشىلەرنىڭ دىنى مەجبۇرىيەتلەردىن نارازى بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا يەتكۈدەك مال - مۈلۈك بۆلۈپ بەرگەن. ئەنساىرلارنى بولسا ئۇلارنىڭ چىن - ئېتىقادىغا تاپشۇرغان. ئوخشاپ كېتىدىغان يەنە بىر سورۇندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىرسى ماڭا ياخشى كۆرۈنسىمۇ ئۇنى

www.number.org

تاشلاپ قويۇپ ئىنئامنى باشقا بىرىگە بېرىمەن، چۈنكى بەرمەسلىكىم تۈپەيلى ئۇنىڭ دوزاخقا دۈم چۈشۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيمەن»

بىر ئادەمنىڭ ھازىر ۋەكەلگۈسىدە پايدىلىنىشى ئۈچۈن ئۆتكەن كۈنلەرنى ئۇنتۇپ قالمىي ئەسلىپ تۇرۇشمۇ ۋاپادارلىقنىڭ جۈملىسىدىندۇر، مەسىلەن: ئىلگىرى نامرات بولۇپ ھازىر ئاللاھ باي قىلغان بولسا، ئىلگىرى كېسەلچان بولۇپ ھازىر ئاللاھ شىپالىق بەرگەن بولسا ئۆتمۈشىنى، ئاللاھنىڭ ئۆزىگە قىلغان پەزىلى - مەرھەمىتىنى پاك - پاكىز ئۇنتۇپ مەن ھېچقانداق كەمبەغەل بولۇپ باقمىغان، ھېچقانداق ئاغرىپ باقمىغان دەپ ئويلاپ ھازىرقى تۇرمۇشىدىن مەغرۇرلىنىپ ياشىشى تولىمۇ قوپاللىق ۋە نېئىمەتكە تانغانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇ بىر خىل ھىيلىگەرلىك، خىيانەتچىلىك بولۇپ، بەلكى مۇناپىقلىققا ئېلىپ بېرىشى مۇمكىن، ئېھتىمال ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن مەھرۇم قېلىشى مۇمكىن.

بايان قىلىنىشىچە مەدىنە خەلقىدىن بولغان سەئىدە دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئادەم ئەنساىرلارنىڭ سورۇنىغا كېلىپ: ئەگەر ئاللاھ ماڭا رىزىق بەرسە چوقۇم بارلىق ھەقىقەت كىشىلەرگە تارقىتىپ بېرىمەن، سەدىقە قىلىمەن، يېقىن تۇغقانلارغا سىلەر رەھى قىلىمەن دېگەن، شۇ كۈنلەردە تاغىسىنىڭ ئوغلى ۋاپات بولۇپ كېتىپ پۈتۈن مال - بىساتى ئۇنىڭغا مىراس قالغان، ئەمما ئۇ قىلغان ۋەدىسىنىڭ ھېچقايسىسىغا ۋاپا قىلمىغان، شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تائالا ئۇ ھەققىدە بۇ ئايەتلەرنى نازىل قىلغان:

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِن آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ

www.number.org

إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۷﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۸﴾

«ئەگەر ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزىلەر «ئەگەر ئاللاھ بىزگە ئۆز پەزىلىدىن ئاتا قىلسا (يەنى رىزىقىمىزنى كەڭ قىلسا) ئەلۋەتتە سەدىقە بېرەتتۇق، ئەلۋەتتە ياخشىلاردىن بولاتتۇق» دەپ ئاللاھقا ئەھدە قىلدى، ئاللاھ ئۇلارغا ئۆز پەزىلىدىن ئاتا قىلغان (يەنى باي قىلغان) چاغدا بېخىللىق قىلىشتى (يەنى ئەھدىنى بۇزۇپ، ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىشتىن يۈز ئۇرۇشتى)، ئۇلار (سەدىقە قىلىمىز، ياخشىلاردىن بولىمىز دەپ) ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىسىگە خىلاپلىق قىلغانلىقى، (ئىمانىنى، ئىھسانىنى دەۋا قىلىشتىكى) يالغانچىلىقلىرى ئۈچۈن، ئاللاھقا مۇلاقات بولىدىغان كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) گە قەدەر مۇناپىقلىقنىڭ دىللىرىدا (يىلتىز تارتىپ) تۇرۇشنى ئاللاھ ئۇلارنىڭ (ئىشىنىڭ) ئاقىۋىتى قىلدى، ئاللاھنىڭ ئۇلارنىڭ ئىچكى سىرلىرىنى، (ئۆزئارا قىلىشقان) يوشۇرۇن سۆزلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى، پۈتۈن غەيبلىرىنى چوڭقۇر بىلىدىغانلىقىنى ئۇلار ئۇقمامدۇ؟»

تۆۋەندىكى قىسسە بىزگە خىيانەتچىلىك ۋە نېئەتكە تۈزكۈرلۈك قىلىشنىڭ نەقەدەر يامان، شۇم ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «بەنى ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بولغان ئۈچ ئادەم بار ئىكەن، بىرسى ئاق كېسەل بولۇپ قالغان ئىكەن، يەنە بىرى تاز بولۇپ قالغان ئىكەن، يەنە بىرى ئەمما ئىكەن، ئاللاھ ئۇلارنى سىناپ باقماقچى بولۇپ پەرىشتە ئېۋەتىپتۇ، پەرىشتە ئاق كېسەل بولۇپ قالغان كىشىگە: «سەن نېمىنى ئەڭ ئارزۇ قىلىسەن؟» دەپ سوراپتۇ، ئۇ ئادەم: «تېرەمنىڭ چىرايلىق بولۇشىنى، كىشىلەر سەسكىنىدىغان مۇشۇ

كېسەلدىن خالاس بولۇشنى بەك ئارزۇ قىلمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، پەرىشتە ئۇنىڭ تېرىسىنى بىر سىيلىغان ئىكەن كېسەل ساقىيىپ چىرايلىق تېرە ئاتا قىلىنىپتۇ ئاندىن پەرىشتە «مالدىن نېمىنى ئەڭ ئارزۇ قىلىسەن؟» دەپ سوراپتۇ: «تۆگىنى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا بىر دانە نەسلىلىك تۆگە ئاتا قىلىنىپتۇ ۋە «ئاللاھ ساڭا بەرىكەت بەرسۇن» دەپتۇ.

ئاندىن كېيىن تازىنىڭ يېنىغا كېلىپ: «سەن نېمىنى ئەڭ ئارزۇ قىلىسەن؟» دەپ سوراپتۇ، «چىرايلىق چاچنى، كىشىلەر ئەيىبلەيدىغان مۇشۇ كېسىلىمنىڭ ساقىيىشىنى ئارزۇ قىلمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پەرىشتە ئۇنىڭ بېشىنى شۇنداق سىلىغان ئىكەن كېسەل ساقىيىپ چىرايلىق چاچ ئۈنۈپ چىقىپتۇ. ئارقىدىن پەرىشتە ئۇنىڭغا: «مالدىن نېمىنى ئارزۇ قىلىسەن» دەپ سورىغان ئىكەن «بوغاز كالىنى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، بۇ چاغدا ئۇنىڭغا كالا بېرىلىپتۇ ۋە «ئاللاھ ساڭا بەرىكەت بەرسۇن» دەپتۇ.

ئاندىن كېيىن ئەماننىڭ يېنىغا كېلىپ: «سەن نېمىنى ئەڭ ئارزۇ قىلىسەن؟» دەپ سوراپتۇ، «ئاللاھنىڭ كۆزۈمنى قايتۇرۇپ بېرىشىنى ئەڭ ئارزۇ قىلمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن: «مالدىن نېمىنى ئارزۇ قىلىسەن» دەپ سورىغان ئىكەن «بوغاز قوينى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ چارۋىلار تۇغۇپ ھەرقايسىسىنىڭ بىر توپ تۆگىسى، بىر توپ كالىسى ۋە بىر توپ قوينى بولۇپتۇ، بۇ چاغدا پەرىشتە ئادەم شەكلىدە كېلىپ ئاق كېسەل بولۇپ قالغىنىغا: «مەن بىر ئاجىز ئادەممەن، سەپەر جەريانىدا ئوزۇق - تۇلۇكۇم ۋە ئۇلۇقۇمدىن ئايرىلىپ قالدىم، پەقەت ئاللاھ، ئاندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ ياردىمى بىلەنلا مەنزىلگە يېتىپ بارالايمەن، سىلگە چىرايلىق تېرىنى بەرگەن زاتنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى بىلەن ماڭا بىر تۆگە بەرسىلە، مەنزىلگە بېرىۋالسام» دەپتۇ، بۇ چاغدا ئۇ كىشى: «ئىشىم بەك كۆپ، ۋاقتىم يوق» دەپتۇ، بۇ چاغدا ھېلىقى مۇساپىر: «مەن سىلنى تونغاندەك قىلمەن سىلى ئىلگىرى كىشىلەر مەسخىرە قىلىدىغان ئاق كېسەل ئەمەسمىدىلە، كەمبەغەل ئىدىلە، ئاللاھ سىلگە بەرگەن

ئەمەسمىدى؟» دەپ سوراپتۇ. بۇ چاغدا ئۇ كىشى «مەن بۇ مالنى مىراس ئالغان» دەپتۇ، مۇساپىر كىشى: «يالغان ئېيتقان بولسىلا ئاللاھ سىلنى ئەسلىرىگە قايتۇرىۋەتسۇن» دەپ قارغاپتۇ.

ئاندىن كېيىن تازىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئوخشاش سوئال سورىغان ئىكەن، ئوخشاش جاۋاب بېرىپتۇ، مۇساپىر كىشى يەنە: «يالغان ئېيتقان بولساڭ، ئاللاھ ئەسلىڭگە قايتۇرىۋەتسۇن» دەپ قاغاپتۇ. ئاخىرىدا ئەمەش كىشىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئوخشاش سوئال سوراپ ئوخشاش تەلەپنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىكەن ئەمەش كىشى: «مەن ئىلگىرى بىر ئەمەش ئىدىم، ئاللاھ كۆزۈمنى قايتۇرۇپ بەرگەن ئىدى، ئۆزۈڭ خالىغىنىڭنى ئالغىن، ئاللاھ ئۈچۈن ئالغان نەرسەڭنى ساڭا ئەۋەتتە ئايانماي بېرىمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، بۇ چاغدا پەرىشتە: «ماللىرىڭنى ئالغىن، سەن سىنالغان ئىدىڭ، سىناقتىن ئۆتتىڭ، ئاللاھ سەندىن رازى بولدى، ئىككى ھەمراھلىرىڭدىن نارازى بولدى» دېدى.

ئىسلام دىنى ئېتىقاد بەلگىلىمىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كېلىشىملەر، توختاملارنى قەدىرلەشكە تەۋسىيە قىلىدۇ. ئىچىدىكى شەرتلەرنى ئىجرا قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. ھەدىستە: «مۇسۇلمانلار شەرتلىرىگە باغلىنىشلىق» دېيىلگەن.

شۈبھىسىزكى تۈزۈلگەن كېلىشىمگە رىئايە قىلىدىغانلار تىجارەت ۋە باشقا تۈرلۈك ئىقتىسادىي مۇئامىلىلەردە ئىشەنچلىك بولىدۇ، ئەمما تۈزۈلگەن شەرتلەر شەرىئەت بەلگىلىمىلىرىگە ئۇيغۇن تۈزۈلگەن بولۇشى كېرەك. بولمىسا قەدىرلەش، رىئايە قىلىش تەلەپ قىلىنمايدۇ.

ئىسلام دىنى نىكاھ كېلىشىمىگە ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شەرىئەت ئەھمىيەت بېرىشكە تېگىشلىك ئاياللارنى سىلەرگە ھالال قىلغان شەرىئەت نىكاھتۇر.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەرقانداق بىر ئەرنىڭ ئايال كىشىنىڭ بىر تەڭگە ھەققىنى ئېلىۋېلىشى، ئۆزلىرى جەملىگەن رىشتىگە سەل قارىشى دۇرۇس ئەمەس.

ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «قانداق بىر ئەر بىر ئايالنىڭ بارلىق ھەق - ھوقۇقلىرىنى تولۇق ئادا قىلىش ئىرادىسىگە كەلمەي تۇرۇپ ئاز ياكى كۆپ تويۇق بىلەن بىر ئايالنى نىكاھقا ئالغان بولسا، ئايالنى ئالدىغان بولسا، ھەق - ھوقۇقىنى ئادا قىلماي ئۆلۈپ كەتكەن بولسا قىيامەت كۈنى زىنا قىلغان ھالىتىدە ئاللاھقا ئۇچرىشىدۇ. قانداق بىر ئادەم قايتۇرۇش نىيىتىگە كەلمەي تۇرۇپ قەرز ئالغان بولسا، ئالداپ ئۆلگۈچە قايتۇرمىغان بولسا، قىيامەت كۈنىدە ئاللاھقا ئوغرى ھالىتىدە ئۇچرىشىدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن، ساختىلىقتىن ئاگاھلاندىرۇپ ۋاپادارلىققا ئۈندەيدىغان ئايەتلەرنىڭ تەكرار نازىل بولۇشى، ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس،

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾

«ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، (قىيامەت كۈنى) ئەھدە ئۈستىدە (يەنى ئەھدىگە ۋاپا قىلغان، قىلىنمىغانلىق) ئۈستىدە ئەۋەتتە سوئال - سوراق قىلىنسىلەر!»

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾

«سىلەر ئەھدە تۈزۈشكەنلىرىڭلاردا، ئاللاھنىڭ ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، قەسىمىڭلارنى (ئاللاھنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ) پۇختىلىغاندىن كېيىن بۇزماڭلار، چۈنكى سىلەر ئاللاھنى گۇۋاھچى قىلىدىڭلار، شۈبھىسىزكى ئاللاھ قىلمىشىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ.»

ئاللاھ بىزگە ساختىلىق ۋە ھىلىگەرلىكنىڭ ئىشەنچىنى يوقىتىپ، قالايمىقانچىلىق پەيدا قىلىدىغانلىقى، ئالاقىنى بۇزۇپ كۈچلۈكلەرنى ئاجىزلاشقا ئايلاندۇرۇپ قويدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَدُّونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

﴿سەلەر پىششىق ئىگرگەن يىپنى چۇۇۇپ، پارچە - پارچە قىلىۋەتكەن خوتۇنلاردەك بولماڭلار (بۇ قەسەم ئىچىپ چىڭ ئەھدە قىلىشقاندەن كېيىن ئۆز ئەھدىنى بۇزغان ئادەمنىڭ مىسالدۇر) بىر جامائە (سان ۋە مال - مۈلۈك جەھەتتە) يەنە بىر جامائەدىن كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن، قەسىمىڭلارنى ئالدامچىلىقنىڭ ۋاستىسى قىلىۋالسىلەر (يەنى ئۆزئارا ياردەملىشىش ئۈستىدە بىر جامائە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشكەندەن كېيىن، سانى، پۇل - مېلى كۆپرەك يەنە بىر جامائەنى كۆرۈپلا ئىلگىرىكى جامائە بىلەن تۈزۈشكەن ئەھدىنى بۇزۇپ، كېيىنكى جامائە بىلەن ئەھدى تۈزىسىلەر)، ئاللاھ سىلەرنى ھەقىقەتەن بۇنىڭ (يەنى ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئەمرى) بىلەن سىنايدۇ، سىلەر دە - تالاش قىلىشقان ھەق - ناھەقنى قىيامەت كۈنى سىلەرگە چوقۇم ئېنىق ئايرىپ بېرىدۇ.﴾

بىر ئادەم ياكى بىر جامائە پايدىنى كۆزلەپ تۈزگەن كېلىشىمنى بۇزۇپ باشقا بىرسى بىلەن كېلىشىم تۈزۈشى مۇمكىن، ئىسلام دىنىمىز ئەخلاق پەزىلەتلەرنىڭ ۋاقىتلىق بولغان پايدا - مەنپەئەت بازىرىدا ئاياق - ئاستى بولۇپ قېلىشىنى ياخشى كۆرمەيدۇ، بايلىق ياكى كەمبەغەللىك، غەلبە قىلىش ياكى مەغلۇب بولۇشتىن قەتئىنەزەر شەخسىي ۋە جامائەلەرنىڭ كېلىشىملەرگە رىئايە قىلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا تۈزگەن ئەھدىگە ئېتىبار بېرىشكە كەسكىن ئەمىر قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

﴿قەدىمىڭلار ئىسلام دىنىدا ئىزچىل بولغاندىن كېيىن تەيىلپ يىقىلىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، قەسىمىڭلارنى ئۆزئارا ئالدامچىلىقنىڭ ۋاستىسى قىلىۋالغانلىقىڭلار، (كىشىلەرنى) ئاللاھنىڭ يولىدىن توسقانلىقىڭلار، (يەنى ئەھدىگە ۋاپا قىلىشتىن يۈز ئۆرۈگەنلىكىڭلار) ئۈچۈن ئازابىنى تېتىيىسىلەر، (سىلەر ئاخىرەتتە دوزاختا) چوڭ ئازابقا قالىسىلەر، سىلەر ئاللاھنىڭ ئەھدىنى ئەرزىمەس نەرسىگە سېتىۋەتمەڭلار، سىلەر ئەگەر بىلىسەڭلار، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب سىلەر ئۈچۈن (پانى دۇنيانىڭ نەرسىلىرىدىن ئارتۇقتۇر).﴾

ھەقىقەتكە ۋاپا قىلىش ۋە ئۇنىڭغا رىئايە قىلىش مەيلى مۇسۇلمان بىلەن بولسۇن كاپىر بىلەن بولسۇن ۋاجىپدۇر، چۈنكى پەزىلەت پارچىلانمايدىغان بولۇپ، ئادەم بىر قىسىم كىشىلەرگە رەزىل بولۇپ، يەنە بىر قىسىم كىشىلەرگە ئېسىل بولۇۋالسا بولمايدۇ، تۈزۈلگەن كېلىشىم، قىلىنغان ۋەدە، ھەق بولسىلا قانداق شەخس بىلەن ياكى قانداق زاماندا بولشىدىن قەتئىنەزەر رىئايە قىلىش ۋاجىپدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «فۇزۇل» كېلىشىمى توغرىسىدا: «ئىسلامدا تۈزۈلگەن كېلىشىم بولۇپ، مەن چاقىرىلغان بولسام چوقۇم بارا تىم» دېگەن.

ئەمر ئىبنى ھەسەن بايان قىلىنىشىچە ئۇ كىشى مۇنداق دېگەن: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانداق بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى ئۇنىڭ قېنىدىن خاتىرجەم قىلغاندىن كېيىن ئۇ ئادەم خاتىرجەم بولغۇچىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولسا گەرچە ئۆلتۈرۈلگۈچى كاپىر بولسىمۇ مەن ئۆلتۈرگۈچىدىن ئادا - جۇدادۇرمەن» دېگىنىنى ئاڭلىغان ئىدىم.»

مانا بۇ كەسكىن بايانلار بىزگە ئىسلام دىنىنىڭ ئۆزىگە ئىشەنمىگۈچىلەرگىمۇ ئېسىل مۇئامىلە قىلىش روھىنى ئېچىپ بېرىدۇ: ھالبۇكى يەھۇدىيلار ئۆزلىرىدىن باشقىلارنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىغا رىئايە قىلىشنى ئىنكار قىلىشىدۇ، ئۇلارغا ئېسىل مۇئامىلىدە بولۇشتىن بېخىللىق قىلىدۇ، بىز بولساق ئاللاھنىڭ پەرزەنتلىرى ۋە دوستلىرى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ پەقەت ئىسرائىلىيە خەلقىگە رەھمەت قىلىدۇ، ئۇلارنى ئەمىنلىكتە ساقلايدۇ دەپ قارايدۇ، ئىسلام دىنىنىڭ ئۆزىگە زىممىسىگە ئالغان، چېگرىسى دائىرىسىگە كىرگۈزگەن كىشىلەرنى نەقەدەر قوغدايدىغانلىقىنى بۇ ھەقتە مۇسۇلمانلارغا تەسىرلىك نەسىھەتلەرنى قىلغانلىقىغا قاراڭ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْلُوْا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالْتَقُوا وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

﴿ئى مۆئمىنلەر! ئاللاھنىڭ دىنىنىڭ ئالامەتلىرىنى (يەنى ھەجىدە تائەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلايدىغان ئىشلارنى) (تەرك ئېتىش بىلەن) شەھەرى ھەرام (دا ئۇرۇش قىلىشنى)، ھەدىنى (يەنى كەبىگە ئاتالغان قۇربانلىققا دەخلى - تەرۈز قىلىشنى)، قەلائىدە (يەنى ھەجىدە قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھايۋانغا ئېسىپ قويۇلغان نەرسە) لەرگە (چېقىلىشنى)، پەرۋەردىگارنىڭ پەزىلىنى ۋە رازىلىقىنى

تىلەپ بەيتۇللاغا (ھەج ئۈچۈن ياكى ئۆمرە ئۈچۈن) كەلگۈچىلەرگە (چېقىلىشنى) ھالال سانماڭلار، ئېھرامدىن چىققان چېغىڭلاردا شىكار قىلساڭلار بولىدۇ، بىرەر قەۋم (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ سىلەرنى مەسجىدى ھەرام (زىيارىتى) دىن توسقانلىقىدىن ئىبارەت دۈشمەنلىكى ھەرگىزمۇ سىلەرنىڭ ئۇلارغا چېقىلىشىڭلارغا سەۋەبچى بولمىسۇن، ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار، گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەڭلار.»

يۇقىرىقى ئايەتنىڭ كاپىرلار گەرچە بۇتپەرەس بولسىمۇ ئۇلارنىڭ ئىدىيىلىرىگە ماسلىشىپ كاپىرلارنىڭ كۆز قارىشىنى قانداق تەسۋىرلەپ بەرگەنلىكىگە، ئۇلارنى ئاللاھنىڭ پەزىلى - مەرھىمىتى ۋە رازىلىقىنى تەلەپ قىلغۇچىلار دەپ ھېسابلىغانلىقىغا مۇسۇلمانلاردىن قانچە كۈچلۈك بولۇپ كېتىشىدىن قەتئىنەزەر ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىشنى، گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەسلىكىنى تەلەپ قىلغانلىقىغا قاراڭ.

باشقا بىر كىتابتا مۇسۇلمانلارنىڭ غەيرى مۇسۇلمانلار بىلەن تۈزگەن كېلىشىملىرى، ئاللاھنىڭ بۇ توغرىدا نازىل قىلىنغان تەلىماتلىرى توغرىسىدا سۆزلىگەن ئىدۇق. تەپسىلاتىنى بىلمەكچى بولسىڭىز شۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلغايىسىز.

ئىسلام دىنى ئېتىبار بەرگەن، ۋاپا قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى ئالاھىدە تەكىتلىگەن ئىشلارنىڭ بىرسى قەرز ئىشلىرىدىن ئىبارەت، چۈنكى قەرز ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا توغرا ئادا قىلىشقا تېگىشلىك ئەڭ چوڭ ھەقتۇر، دىن قەرزنى ۋاقتىدا، تولۇق قايتۇرۇشقا توسقۇنلۇق قىلىدىغان تەمەخورلۇق، ساختىلىق، كۆز بويامچىلىق خاھىشلىرىنى تەنقىد قىلغان.

ئىسلام دىنى ھەممىدىن ئاۋال قاتتىق مەجبۇر بولمىسا ئىمكانقەدەر قەرز ئالماسلىقىنى تەلەپ قىلدى، قەرز ئالمىسىمۇ بولىدىغان ئاددىي ئىشلار

ئۈچۈنمۇ قەرز ئېلىشنى ھارام قىلدى، بەلكى ئۇ قىساس ئېلىشقا سەۋەبچى بولىدىغان گۇناھ ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان:

«قەرز ئالغۇچى قەرزنى قايتۇرماي ئۆلۈپ كېتىپ قالسا قەرز قىيامەت كۈنى ئۇ ئادەمدىن قىساس ئالىدۇ، پەقەت ئۈچ ئىش ئۈچۈن ئېلىنغان قەرز بۇنىڭ سىرتىدا، بىرىسى ئاللاھ ۋە ئۆزىنىڭ دۈشمىنىگە غالىب كېلىش ئۈچۈن ئېلىنغان قەرز، يەنە بىرى مۇسۇلماننى كېپەنلەش ئۈچۈن ئېلىنغان قەرز، يەنە بىرى توي قىلىپ ئۆزىنى گۇناھ - پاهىشىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئېلىنغان قەرز. مانا بۇ ئۈچ خىل قەرزنى ناۋادا ھايات ۋاقتىدا قايتۇرالمى تۈگەپ كېتىپ قالسا قىيامەت كۈنىسى ئاللاھ ئۆزى قايتۇرۇپ بېرىدۇ.»

يەنە بىر بايانتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ قىيامەت كۈنىسى قەرز ئالغۇچىنى ئالدىغا چاقىرىپ: «ئى ئادەم بالىسى، بۇ قەرزنى نېمە ئۈچۈن ئالدىڭ؟ كىشىلەرنىڭ ھەققىنى نېمىگە ئىشلىتىۋەتتىڭ؟» دەپ سورىيدۇ، ئۇ بەندە: «پەرۋەردىگارم، سەن بىلىسەن مەن ئۇ قەرزنى يەپ ئىچىش ياكى كىيىم - كېچەك كىيىپ بۇزۇش ئۈچۈن ئالدىم، مەن ياكى ئوغۇرلۇق، ياكى تۇتقىن قىلىنىشقا ئۇچىرىدىم دەپ جاۋاب قايتۇرىدۇ، بۇ چاغدا ئاللاھ: «راست ئېيتتى، مەن قەرزىڭنى قايتۇرۇشقا ھەقىقەتەن» دەيدۇ - دە، بىر نەرسىنى كەلتۈرۈپ ئۇ كىشىنىڭ ياخشىلىق تارازىسىغا سالدى، ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ كېتىدۇ ۋە ئاللاھنىڭ رەھمىتى بىلەن جەننەتكە كىرىدۇ.»

بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدىكى، ئاللاھ ئېغىر قىيىنچىلىقلارغا دۇچار بولۇپ، ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن قەرز ئالغان كىشىلەرنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىدىكەن، ئەمما ئۆزىنىڭ ئۆتكۈنچى ئارزۇ - ئارمانىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ئاقىۋەتنىڭ قانداق بولۇشى ۋە قەرزنى قانداق قايتۇرىشىنى ئويلىماي يەڭگىللىك بىلەن قەرز ئالغۇچىلار خۇددى ھەدىسلەردە بايان قىلىنغاندەك، يۈرەكلىك ئوغرىلار بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى كىشىلەرنىڭ ماللىرىنى قايتۇرۇشنى كۆڭلىدە پۈكۈپ قەرز ياكى ئارىيەت ئالغان بولسا ئاللاھ ئۇنى قايتۇرىشقا نېسىپ قىلىدۇ، قايتۇرماي ساختا قىلىشنى نىيەت قىلغان بولسا ئاللاھ قايتۇرۇشقا نېسىپ قىلمايدۇ.»

ئىسلام دىنى قەرزنى قايتۇرۇشقا شارائىت يارىتىپ تۈرلۈك كېسىللىكلەرنى ھازىرلاپ بەرگەن، بۇنىڭ بىلەن قەرز ئالغۇچىلارنىڭ قەرزنى قايتۇرۇشتىن ئۆزىنى قاقۇرىشى ھەتتا ساۋابى كۆپ بولغان ئەمەللەرنى بەدەل قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنى قاقۇرۇشنىڭ ئالدىنى ئالغان.

ئەبۇ قەتادە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئاللاھ يولىدا ئۆلتۈرۈلسەم گۇناھلىرىم تۈگۈلەمدۇ؟» دەپ سورىغاندا، «ئاللاھ رىزالىقنى ئۈمىد قىلغان بولساڭ، ئۇرۇش مەيدانىدىن چېكىنىمگەن بولساڭ تۈگۈلەمدۇ» دېگەن، (ئۇ ئادەم ئېنىق ئاڭلىيالمى) نېمە دېدىلە؟ دەپ سورىغاندا قايتا دەپ بەرگەن، ئاندىن كېيىن: «ئالغان قەرزنىڭ ساقىت بولۇپ كەتمەيدۇ، بۇنى ماڭا جىبرىئىل دەپ بەرگەن» دېگەن»

يەنە بىر بايانتتە «شەھىدىنىڭ قەرزىدىن باشقا ھەممە گۇناھلىرىنى كەچۈرۈم قىلىنىدۇ.» دېيىلگەن.

ئەقىل ئىگىلىرى قەرزنىڭ مۇسۇلماننىڭ ئاخىرەتتىكى دەرىجىسىگە خەتەر ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن قېرىندىشى ھاياتغا خەۋپ ئېلىپ كېلىش ئېھتىمالى بولغان بىرەر ئىشقا ئاتلىنىش ئالدىدا ئۇنىڭ گەردىندىكى قەرزلىرىنى ئادا قىلىۋېتىپ ئاندىن ئاتلىنىشقا ئۈندەيدىغان بولغان.

ئەبۇدەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىشىچە كىشىلەر جىھاتقا ماڭغاندا ئۇلارنىڭ ئۆتەر يولىدا تۇرۇپ ئاڭلىغۇدەك دەرىجىدە ندا قىلىپ:

ئىمام بۇخارى.
ئىمام مۇسلىم.
ئىمام مۇسلىم.

«ئى خالايىق، كىمنىڭ گەردىندە قەرز بولسا ئۇنى ئادا قىلىۋېتىپ ئاندىن ماڭسۇن، بولمىسا قايتىپ كەتسۇن.» دەيتتى.

مۇسۇلمانلار پەپ ئىچىش پاهىشە - زالالەت قىلىش ئۈچۈن قەرز ئالغانلىقى، ھەتتا ئاللاھ مۇتلەق ھارام قىلغان جازانە يولى بىلەن يەھۇدىي، ناسارالاردىن قەرز ئالغانلىقى ئۈچۈن يۇرۇت - ماكانلىرى ۋە مال - مۈلۈكلىرى ئېغىر مۇسبەتكە دۇچار بولۇشتى.

قەرزگە ۋاپا قىلىش ھازىرغىچە بىر مۇشكىلات بولۇپ كەلمەكتە، قانۇن قامچىسى بولمىغان بولسا كىشىلەرنىڭ نۇرغۇن ھەق - ھوقۇقلىرى زىيا بولۇپ كەتكەن بولاتتى.

شۈبھىسىزكى ئاللاھ بەندىلىرى ئىچىدىكى ۋاپادارلىرىنى دوست تۇتىدۇ، زالىم كەنت ئەھلىنى پەقەت تۆۋەندىكى سەۋەبتىن ھالاك قىلغان: ﴿وَمَا وَجَدْنَا لَأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾

«ئۇلارنىڭ تولىسىنىڭ (روزىمىساقتا) بەرگەن ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىدىغانلىقىنى بايقىدۇق، ئۇلارنىڭ تولىسىنىڭ شەكسىز پاسىقلار (يەنى ئاللاھنىڭ ئەمرى - پەرمانىدىن باش تارتقۇچىلار) ئىكەنلىكىنى بايقىدۇق.»

ئىخلاسەنلىك

شۈبھىسىزكى كىشىلەرنى ئىشلەشكە ئۈندەيدىغان، ياخشىلىق قىلىشقا ئىتىلىدۇرىدىغان، جاپا تارتىشقا تۈرتكە بولىدىغان ئامىللار خىلمۇخىل بولىدۇ، بەزىلەرنى ئەمگەك جەريانىدا بايقىغىلى بولىدۇ، بەزىلەر بولسا قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغا يوشۇرۇنغان بولىدۇ، ھەتتا بەزى چاغلاردا شۇ ئىشنى قىلغان ئادەمنىڭ ئۆزىمۇ بايقىيالمىي قېلىشى مۇمكىن.

ئىنسانلاردىكى ئوخشىمىغان غەرەز مەقسەتلەر ئاممىۋى ھەرىكەتنىڭ ئاساسىدىن ئىبارەت، بىر ئادەمنىڭ ھەرىكەتلىرىدىن شەخسىيەتچى ئىكەنلىكى، ياكى قورقۇنچاقلىقى ياكى ئاچكۆزلۈكى ياكى شۆھرەتپەرەسلىكىنى ئاسانلا بايقاپ ئالغىلى بولىدۇ، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ سۆز تېمىسى پەخىرلىنىش ياكى ئۆچمەنلىك ياكى مەغرۇرلۇقتىن ئىبارەت بولىدۇ.

ئىسلام دىنى كىشىلەرنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىگە تۈرتكە بولىدىغان ئەنە شۇنداق خاھىشلارغا ناھايىتى يۇقىرى دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ.

ئىسلام دىنىدا ئىشنىڭ قىممىتى ھەممىدىن ئاۋال نىيەت - مەقسەتكە باغلىق بولىدۇ.

بەزى كىشىلەر ياخشى ئىش قىلىپ كۆڭۈللەرنى مايىل قىلىش ياكى بولمىسا ئىلگىرى ئۆزىگە قىلغان ياخشىلىققا جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن باشقىلارغا نۇرغۇن ھەدىيەلەرنى بېرىۋېتىشى مۇمكىن. گەرچە ھەر ئىككىسى سېخىيلىق بولۇپ ھېسابلانسىمۇ ئىسلام دىنىدا خۇددى تۆۋەندىكى ئايەتتە دېيىلگەندەك كۆڭۈلنىڭ خاھىشلىرىدىن خالىي بولۇپ، پەقەت ئاللاھ ئۈچۈن بېرىلمىگۈچە ئۇ سەدىقە ھېسابلانمايدۇ:

﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (ئۇلار ئېيتىدۇ) «بىز سىلەرگە ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن تائام بېرىمىز، سىلەردىن (بۇنىڭ بەدىلىگە) ھېچقانداق مۇكاپات ۋە تەشەككۈر تەلەپ قىلمايمىز.»

﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۖ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾

﴿پاكلىنىش ئۈچۈن مال - مۈلكىنى (ياخشىلىق يوللىرىغا) سەرپ قىلىدىغان ئادەم ئۇنىڭدىن (يەنى ئوتتىن) يىراق قىلىنىدۇ، ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقى بىراۋنىڭ قىلغان ياخشىلىقىنى ياندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنىڭ رازىلىقى ئۈچۈندۇر، ئۇ (يەنى ئېھسان قىلغۇچى ئادەم) (پەرۋەردىگارنىڭ بەرگەن مۇكاپاتىدىن) چوقۇم رازى بولىدۇ.﴾

كۆڭۈل مايللىقنى دۇرۇسلاپ ئەرزىمەس ھەۋەسلەردىن خالىي قىلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئەمەللەر نىيەتلەرگە قاراپ بولىدۇ، ھەر ئادەم ھىجرەتنى نىيەت قىلغان بولسا ئۇنىڭ ھىجرىتى ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئۈچۈن بولىدۇ. (يەنى ئاللاھ ئۇنىڭغا ساۋاب بېرىدۇ)، كىمكى دۇنياغا ئېرىشىشنى ياكى ئايال كىشىنى كۆزلىگەن بولسا ئاللاھ ئۇنىڭ كۆزلىگىنىنى بېرىدۇ. (ئەمما ئاللاھنىڭ ساۋاب - مەرھەمەتتىن مەرھۇم قالدۇ.﴾

نەچچە مۇسۇلمان مۇساپىرلار مەككە بىلەن مەدىنىنىڭ ئارىلىقىدىكى ئۇزاق مۇساپىرنى ئوخشىمىغان نىيەت مەقسەتلەردە باسۇدۇ. گەرچە مۇساپىر، تارتىدىغان جاپا ئوخشاش بولسىمۇ دىنى ئىسلامنىڭ غەلبىسىنى، ئىسلام دىنى بىلەن ياشاشنى نىيەت قىلىش ئادەتتىكى مۇساپىر بىلەن مۇھاجىر (ھىجرەت قىلغۇچى) نىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىپ تۇرىدۇ.

دېمەك، كىمكى دىننى بۇزۇقچىلىقتىن ساقلاپ قېلىش، يېڭى شەھەردە يېڭى دۆلەتنى قۇرۇش ئۈچۈن مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت

قىلغان بولسا ئۇ مۇھاجىر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەمما باشقا ئىشلار ئۈچۈن ھىجرەت قىلغان بولسا مۇھاجىر بولالمايدۇ.

دۇرۇس نىيەت، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىخلاسمەن بولۇش ساپ دۇنيالىق ئىشلارنىمۇ ئاللاھ قوبۇل قىلىدىغان ئىبادەتكە ئۆزگەرتەلەيدۇ. نىيەت دۇرۇس بولمىسا ساپ تائەت - ئىبادەتلەر يامان گۇناھ - مەئسىيەتكە ئۆزگىرىپ كېتىپ ئىنسان ئۇنىڭدىن مەغلۇبىيەت ۋە زىيانكارلىقتىن باشقا ھېچنەرسىگە ئىگە بولالمايدۇ، تارتقان جاپالىرى ھەممىسى بېكار بولىدۇ.

قانداق بىر ئىنسان ئازادە سارايلارنى بىنا قىلغان بولسا باراقسان، مېۋىلىك باغ يېتىشتۈرگەن بولسا ئېگىز سارىيى، مېۋىلىك بېغى ئىچىدە دۇنيادىكى ئەڭ باياشات ھېسابلىنىدۇ، ناۋادا ئۇ مۇشۇلارنى خەلققە پايدا - مەنپەئەت يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەھيا قىلغان بولسا ساۋابى ئۇ ئادەمگە ئۈزۈلمەي يېتىپ تۇرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قانداق بىر ئادەم باشقىلارغا زۇلۇم قىلماي بوزەك ئەتمەي ھالال مال بىلەن قۇرۇلۇش سالغان بولسا ياكى باغ يېتىشتۈرگەن بولسا بەندىلىرىگە رەھىمدىل بولغان رەھمان تەبارەك ۋە تەئالانىڭ بەندىلىرىدىن بىرەرسى ئۇنىڭدىن پايدىلىنىدىغانلا بولسا ساۋابى ئۇ كىشىگە داۋاملىق يېزىلىپ تۇرىدۇ»

يەنە مۇنداق دېگەن: «قانداق بىر ئادەم مېۋىلىك دەرەخ سالغان بولسا ياكى زىرائەت تېرىغان بولسا، ئۇنىڭدىن قۇش ياكى ئىنسان يەپ پايدىلانغان بولسا بۇ شۇ ئادەم ئۈچۈن سەدىقە بولىدۇ.»

بەلكى كۆڭۈل تارتىدىغان بارلىق لەززەتلەرگە ياخشى نىيەت، ئۇلۇغۋار غايە تۈرتكە بولغان ياكى ھەمراھ بولغان بولسىلا ئۇ بىزنى ئاللاھقا يېقىنلاشتۇرىدىغان ئىبادەتكە ئۆزگىرىدۇ، مەسىلەن ئەركىشى ئۆزىنىڭ

ئىپتىتىنى ساقلاش، دىن - دىيانىتىنى قوغداپ قېلىش مەقسىتىدە ئايالى بىلەن جىما قىلغان بولسا بۇ شۇ ئەزىز ئۇچۇن سەدىقە ھېسابلىنىپ ئەجىر بېرىلىدۇ: «... بىرىڭلارنىڭ ئايالى بىلەن جىما قىلىشىمۇ (نىيەت دۇرۇس بولسا) سەدىقە بولالايدۇ.» ياخشى نىيەت بىلەن غىزالانغان، ئايال بالا - چاقىلىرىغا تاماق بەرگەن بولسا بۇنىڭ ئۇچۇنمۇ ساۋاب بېرىلىدۇ.

سەئىد ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەن خىراجەتنى ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ قىلغان بولساڭ ئەجىر بېرىلسەن، ئاددىيسى ئايالىڭنىڭ ئېغىزىغا سالغان تائامىڭىمۇ ئەجىر بېرىلسەن.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئۆزۈڭ يېگەن تائام سەن ئۇچۇن سەدىقە بولىدۇ، بالىلىرىڭغا يېدۈرگەن تائام سەن ئۇچۇن سەدىقە بولىدۇ، ئايالىڭغا يېدۈرگەن تائاممۇ سەن ئۇچۇن سەدىقە بولىدۇ. خىزمەتكارىڭغا بەرگەن تائاممۇ سەن ئۇچۇن سەدىقە بولىدۇ.»

قىسقىسى، ئىنسان نىيىتىنى ئاللاھ رىزالىقى ئۇچۇن خالىس قىلسا ئۇنىڭ بارلىق ھەرىكەتلىرى ھەتتا ئۇخلاش ئويغىنىشلىرى، ئارام ئېلىشلىرى ھەممىسى ئاللاھ رىزالىقى ئۇچۇن ئېلىنغان قەدەم ھېسابلىنىپ ئەجىر بېرىلىدۇ. نامرات بولغانلىقى ياكى سالامەتلىكى ياخشى بولمىغانلىقى ئۇچۇن ئۆزى ئارزۇ قىلغان ياخشى ئىشلارنى قىلالماسلىقى مۇمكىن. ئەمما كۆڭۈل سىرلىرىمىزنى بىلىپ تۇرغۇچى ئاللاھ ئىسلاھ قىلىشنى ئارزۇ قىلغانلارنى ئىسلاھ قىلغۇچىلارنىڭ دەرىجىسىگە، جىھاد قىلىشنى ئارزۇ قىلغانلارنى جىھاد قىلغۇچىلارنىڭ دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ، چۈنكى ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئۇلارنىڭ ئۇلۇغۋار غايىسى ھەممىنى بېسىپ چۈشىدۇ!

«ئۆسەر» غازىتىدا بىر مۇنچە ئەزلەر ئۆزلىرىنى ئاللاھ يولىغا ئاتىشىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئۆزى بىلەن ماڭدۇرالمىغان، بۇ چاغدا

ئۇلار ئۇرۇش مەيدانىغا بارالمىغانلىقى ئۇچۇن قايغۇرۇپ بۇقۇلداپ يىغلىغان ھالەتتە قايتىپ كېتىشكەن ۋە شۇلار توغرىسىدا بۇ ئايەت نازىل بولغان:

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْحَرًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾

«يەنە مۇنداق كىشىلەرنىمۇ ئەيىبلەشكە يول يوقتۇركى، ئۇلار (جىھادقا چىقىش ئۇچۇن) سەندىن ئۇلاغ سوراپ كەلگەندە، (ئۇلارغا سەن) (مېنىڭ سىلەرنى تەمىنلەيدىغان ئۇلاغلىرىم يوق) دېدىڭ؟ ئۇلار (جىھادقا چىقىشقا) سەرپ قىلىدىغان نەرسە تاپالمىغانلىقى ئۇچۇن غەمكىن، كۆزلىرىدىن ياش تۆككەن ھالدا قايتىشتى.»

سىزنىڭچە مۇشۇنداق مۇستەھكەم ئىشەنچ، شېھىت بولۇشقا بولغان چوڭقۇر ئارزۇ بېكار كېتەرمۇ؟ ياق، ھەرگىز بېكارغا كەتمەيدۇ، شۇنىڭ ئۇچۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىمانى ۋە ئىخلاسمەنلىكىگە يۇقىرى باھا بېرىپ «مەدىنىدە نۇرغۇن قەۋمنى قويۇپ كەلدۇق، بىز قايسى يولنى ماڭايلى ياكى قايسى جىلغىغا كىرەيلى ئۇلار بىز بىلەن بىرگە بولالايتتى، ئەمما قىيىنچىلىق ئۇلارنى توسۇپ قويدى» دېگەن.

دېمەك، ئۇلار ئامالسىزلىقتىن جىھادقا قاتنىشالمىغان بولسىمۇ، چىن نىيەت - مەقسەت ئۇچۇن ئۇلارغا جىھاد قىلغۇچىلارغا ئوخشاش ساۋاب بېرىلدى.

ھالبۇكى، ياخشى ئەمەلگە ياخشى بولمىغان غەرەز ئارىلىشىپ قالسا ئازاب ئېلىپ كېلىدىغان گۇناھ - مەئسىيەتكە ئايلىنىپ قالىدۇ: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ﴿۲﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾

«شۇنداق ناماز ئوقۇغۇچىلارغا ۋايىكى، ئۇلار نامازنى غەپلەت بىلەن ئوقۇيدۇ، نامازنى رىيا بىلەن ئوقۇيدۇ، ئۇلار قولغا بەرمەيدۇ»

قاراڭ، گەرچە ناماز ئۇلۇغ ئىبادەت بولسىمۇ ئۇنىڭدىكى ئىخلاسمەنلىك يوقىلىپ رىياخورلۇق ئارىلاشقاندىن كېيىن ئۇ ياخشىلىق ئېلىپ كەلمەيدىغان ئۆلۈك شەكىلگە، بەلكى جىنايەتكە ئايلىنىپ قالدى. دەل شۇنىڭغا ئوخشاش زاكاتمۇ ئاللاھ ئۈچۈن سېچىلىق قىلىدىغان، ئاللاھ دەرگاھىدا ساۋابىنى ئۈمىد قىلىدىغان قەلب ئىگىسىدىن بېرىلگەن بولسا قوبۇل قىلىنىدۇ، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ئۇمۇ بەھۇدە ئىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

﴿لَا تُبْطَلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدَرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾

﴿پۇل - مېلىنى كىشىلەرگە كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان، ئاللاھقا ۋە ئاخىرەتكە ئىمان كەلتۈرمەيدىغان كىشى (نىڭ قىلغان ئەمىلىنى بېكار قىلىۋەتكىنىگە) ئوخشاش، بەرگەن سەدىقەڭلارنى مىننەت قىلىش ۋە ئەزىيەت يەتكۈزۈش بىلەن بېكار قىلىۋەتمەڭلار، بۇنداق (پۇل - مېلىنى باشقىلارغا كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان) ئادەم خۇددى ئۈستىگە توپا - چاڭ قونۇپ قالغان، قاتتىق يامغۇردىن كېيىن (يۇيۇلۇپ) بۇرۇنقىدەك بولۇپ قالغان سىلىق تاشقا ئوخشايدۇ، ئۇلار قىلغان ئەمەللىرى ئۈچۈن (ئاخىرەتتە) ھېچقانداق ساۋابقا ئىگە بولالمايدۇ.﴾

خۇددى يۈزىنى توپا باسقان تاشتىن زىرائەت ئۆسمىگىنىدەك، ئىخلاسمەنلىك بولمىغان قەلبنىڭ ياخشى ئەمەللىرى قوبۇل قىلىنمايدۇ، ساختا سۈپىتى ناچار مېغىزغا ئەسقاتمايدۇ.

www.number.org

ئىخلاسمەنلىك نېمە دېگەن قىممەتلىك، نېمە دېگەن بەرىكەتلىك! ئىخلاسمەنلىك بولسا ئازغىنە نەرسىمۇ كۆپۈيۈپ تاغدەك بولىدۇ. ئۇ بولمىسا تاغدەك نەرسىمۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا كۈلدەك سورىلىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «دېننىڭنى ساپلىساڭ ساڭا ئازغىنە ئەمەلمۇ كۆپايە» دېگەن ئىكەن.

ياخشىلىقلارغا بېرىلىدىغان ئەجىرلەرنىڭ ئاز - كۆپلىكىگىنىڭ 10 ھەسسىسىدىن يەتتە يۈز ھەسسىسىگىچە بولغان ئارىلىقتا پەرقلىنىپ تۇرۇش. ئەنە شۇ پەقەت غايىب ئىشلارنى ھەم ئاشكارا ئىشلارنى بىلىپ تۇرغۇچى ئاللاھقىلا ئايان بولغان قەلبلەرنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغا يوشۇرۇنغان ئىخلاسمەنلىككە باغلىق.

دېمەك ئىچكى دۇنياسىنىڭ پاكلىقى ۋە مەنپەئەتنىڭ كۆپلىكىگە قاراپ تۇرۇپ ساۋاب خۇلاسىلىنىدۇ.

ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئىنساننىڭ ۋە دۇنيا ھاياتىنىڭ سىرتقى ھالىتىگە قاراپ بولمايدۇ، شۇبھىسىزكى ئاللاھ تەقۋادارلىق قىلغۇچى، ئىخلاسى قىلغۇچىلارغا يۈزلىنىدۇ، ئۇلارنىڭ قىلغان ئىبادەتلىرى ۋە ياخشى ئىشلىرىنى قوبۇل قىلىدۇ. ئۇندىن باشقا دۇنيانىڭ زىبۇ - زىننەتلىرى، ئىنسانلارنىڭ زورقىشىلىرىغا ئاللاھ قاراپمۇ قويمايدۇ ئۇنىڭ قىممىتى بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تەنلىرىڭلار ياكى سىرتقى كۆرۈنۈشۈڭلارغا ئەمەس، بەلكى قەلبىڭلارغا ۋە قىلغان ياخشى ئەمەللىرىڭلارغا قارايدۇ.»

ھەدىستە يەنە شۇنداق دېيىلىدۇ: «قىيامەت كۈنىسى دۇنيا ئېلىپ كېلىنىپ ئاللاھ ئۈچۈن قىلىنغانلىرى بىلەن ئاللاھ ئۈچۈن قىلىنمىغانلىرى ئايرىلىپ، ئاللاھ ئۈچۈن قىلىنمىغانلىرى دوزاخقا تاشلىنىدۇ.»

www.number.org

كىمكى دۇنيا ھاياتىدا ئەنە شۇ ھەقىقەتلەر بويىچە ياشىسا تۇرمۇشى خۇشاللىق ئىچىدە ئۆتسۇ، ئاقىۋىتى ئۇچۇن تەييارلىق قىلىدۇ، قولىدىن كەتكىنىگە پۇشايمان قىلمايدۇ، قىلغىنىغا ئۆكۈنمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى شېرىك يوق يېگانە ئاللاھقا ئىخلاىس قىلغان ھالەتتە، نامازنى ئادا قىلىپ، زاكاتنى بەرگەن ھالەتتە دۇنيادىن كەتكەن بولسا، ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولغان ھالەتتە كەتكەن بولىدۇ.»

بۇ مەزمۇن ئاللاھنىڭ بۇ ئايىتىدە بايان قىلىنغان: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾

﴿ئۇلار پەقەت ئىبادەتنى ئاللاھقا خالىىس قىلىنغان، ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغان ھالدا (يالغۇز) ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلدى، نامازنى ئادا قىلىشقا، زاكاتنى بېرىشكە (بۇيرۇلدى)، ئەنە شۇلار (يەنى ئىبادەت، ئىخلاىس، ناماز، زاكاتلار) توغرا دىندۇر.﴾

ئىنسان قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەن چېغىدا قەلبىدىكى ئىخلاىسمەنلىكى ئىنتايىن كۈچىيىپ پۈتۈن جىسمىغا ئۆز نۇرىنى چاچىدۇ. ئەنە شۇ چاغدا ئۇ ھاۋايى - ھەۋەسلەردىن قول ئۇزۇپ، خاتالىقلىرىغا تەۋبە قىلىپ ئاللاھقا تەلپۈنىدۇ، زارە - تەزەررۇ قىلىدۇ، رەھىم قىلىشنى ئۈمىد قىلىپ ئازابىدىن قورقىدۇ. قۇرئان كەرىم ئىنساننىڭ تېڭىرقاپ قالغان چېغىدا ئاللاھنىڭ ئۆزىنى مۇشكىلاتتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويىشىنى ئۈمىد قىلىپ پۈتۈن ئىخلاىسى بىلەن ئاللاھقا تۇنىدىغانلىقىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دېگەن:

﴿قُلْ مَنْ يُجِئِكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّإِنَّ أَجْمَانَ مِنْهُ - ذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۰﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكُرُونَ﴾

ئىسام ئىبنى ماجە.
سۇرە بەيىنە: 5

﴿ئى مۇھەممەد! بۇ كۇففارلارغا ئېيتقىنىكى، قۇرۇقلۇقنىڭ ۋە دېڭىزنىڭ قاراڭغۇلىقلىرى (يەنى بالايى - ئاپەتلىرى) دىن سىلەرنى كىم قۇتقۇزىدۇ؟ (بۇ قاراڭغۇلۇقلارنى كۆرگەن چېغىڭلاردا) ئەگەر ئاللاھ بىزنى بۇنىڭدىن قۇتقۇزسا چوقۇم شۇكۇر قىلغۇچىلاردىن بولىمىز، دەپ ئاللاھقا ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىلتىجا قىلىسىلەر، ئېيتقىنىكى، ﴿يالغۇز) ئاللاھ سىلەرنى ئۇلاردىن ۋە بارلىق غەمدىن قۇتقۇزىدۇ، ئاندىن سىلەر (بۇنى) تونۇغۇنۇڭلاردىن كېيىن، ئىمان ئېيتماي ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرىسىلەر﴾

كىشىلەر دۇچار بولىدىغان قىيىنچىلىقلار كېلىپ - كېتىپ تۇرىدىغان بولغاچقا ئۇلاردىكى بۇنداق چىن ئىخلاىسمەنلىك ئۇزۇنغا بارمايدۇ. ھالبۇكى بۈيۈك ئاللاھ ئۇلاردىن ئۆزىنى ھەقىقىي تونۇشنى، مەيلى ئاشكارا ياكى مەخپىي بولسۇن لايىقىدا قەدىرلىشىنى، ئۆزلىرىنىڭ ئاللاھ بىلەن بولغان ئالاقىسىنى سۇسلاشتۇرۇپ قويماي ئىخلاىسمەنلىكىنى قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىغىچە سىڭدۈرۈشىنى، قىلغان ئىشلىرىدا ئاللاھنىڭ غەيرىنى كۆزلىمەسلىكىنى تەلەپ قىلىدۇ.

ئىنساندىكى شەخسىيەتچىلىك، ماختانچاقلىق، مەنسىپەپەرەسلىك، شۆھرەتپەرەسلىك، مەغرۇرلۇق، ماختاشقا ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلىش خاھىشلىرى ھەرىر قېتىم قوزغىلىشى بىلەن ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى ئىخلاىسمەنلىكنىڭ ھارارىتى ئاستا - ئاستا پەسىيىپ قېلىشى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۇچۇن ئاللاھقا بولغان ئىخلاىسمەنلىك، چىن ئېتىقادنى يېڭىلاپ تۇرۇش لازىم. چۈنكى ئاللاھ ئارلاشمىلاردىن خالىي بولغان ساپ، ئىشنى ياخشى كۆرىدۇ. ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ «بىلىڭلاركى، (شېرىكتىن ۋەرىيادىن) ساپ دىن ئاللاھقا خاستۇر.»

سۇرە ئەنئام: 63-64
سۇرە زۇمەر: 3

خۇددى پىشقان مېۋىنى شىرنىلىك، يېڭى ھالەتتە ساقلاش زۆرۈر بولغىنىدەك، ئەخلاقى - پەزىلەتتە تۇرلۇك ئايەتلەردىن ساقلاپ پاك تۇتۇش تولمۇ زۆرۈر.

ئىسلام دىنى ياخشى ئىشلارغا رىياخورلۇقنىڭ ئارىلىشىپ قېلىشىنى بەك يامان كۆرىدۇ. ئۇنى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا شېرىك كەلتۈرگەنلىك دەپ ھېسابلايدۇ.

ئەمەلىيەتتە رىياخورلۇق بارلىق ئىشلىرىمىزنى پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىدۇ، ئەگەر ئۇ ھەرقايسى باسقۇچلار ۋە تەرەققىيات دەۋرلىرىنى باشتىن ئۆتكۈزسە، خۇددى يۇقۇملۇق كېسەللىك جاراھەتلىرى ئۆسۈپ تەرەققىي قىلغانغا ئوخشاش بىر خىل بۇتپەرەسلىككە ئايلىنىپ ئاخىرى كىشىنى دوزاخقا تاشلايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئازغىنە رىيامۇ ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرگەنلىكتۇر، ئاللاھنىڭ ئەۋلىيالىرى ۋە دوستلىرىنى دۈشمەن تۇتقانلار ئاللاھ بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا قارشىلاشقانلاردۇر، شۇبھىسىزكى، ئاللاھ قەلبلىرى ھىدايەت چىراقلىرىغا ئايلىنغان، كەتسە ئىزدەلمەيدىغان، كەلسە تونۇلمايدىغان، ئاللاھقا يوشۇرۇن، خالىس ئىبادەت قىلىدىغان تەقۋادار، ياخشى بەندىلىرىنى ياخشى كۆرىدۇ.»

ئىبنى ئابباستىن بايان قىلىنىشىچە بىر ئادەم: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، مەن بىر ئىشنى قىلسام ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قىلمەن، قىلغىنىمنىڭ كۆرۈلىشىنى ئارزۇ قىلمەن؟» دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بەرمىگەن كېيىن بۇ ئايەت نازىل بولغان: «فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَكَانَ يُشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا»

كىمكى، پەرۋەردىگارىغا مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلىدىكەن (يەنى ساۋابىنى ئۈمىد قىلىپ ئازابىدىن قورقىدىكەن) ياخشى ئىش قىلسۇن، پەرۋەردىگارىغا قىلىدىغان ئىبادەتكە ھېچكىمنى شېرىك كەلتۈرمىسۇن.»

ئىسلام دىنىنىڭ رىياخورلۇق ۋە ئۈنۈمدىن كېلىپ چىقىدىغان تۈرلۈك ئىللەتلەرگە بۇنچىلىك دەرىجىدە كۈچلۈك قارشى تۇرۇشى شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇ ئېغىر ئازغۇنلۇق، ھاۋايى - ھەۋەسلەرنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتىكى تۇيۇق يولدىن ئىبارەت. ئاشكارا رەزىللىك جىنايەت كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان، جەمئىيەتكە جىنايەتنى تارقىتىدىغان بولغاچقا خەلق ئۇنى ئىنكار قىلىدۇ، قارشى تۇرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن جىنايەت ئۆتكۈزگۈچى ئۆزىنىڭ يامانلىقىنى ھېس قىلىپ بۈگۈن ياكى ئەتە گۇناھغا تەۋبە قىلىپ يېتىشى مۇمكىن. ئەمما تائەت - ئىبادەت تونغا ئورالغان رەزىللىك شۇ كىشى ۋە پۈتۈن جەمئىيەت ئۈچۈن گۇناھ ئۆتكۈزۈپ تۇرۇپمۇ ئاللاھنى رازى قىلىۋاتمەن دەپ ئويلايدۇ. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇ ئۆزىنىڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكىنى قانداقمۇ ھېس قىلالىمۇ؟!

جەمئىيەتنىڭ بىلىملىك كىشىلەرنىڭ مۇناپىقلىقىدىن تارتىدىغان زىيىنى جىنايەتكە ئادەتلەنگەن ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ مۇناپىقلىقىدىن تارتىدىغان زىيىندىن كۆپ بولىدۇ، چۈنكى ئىقتىدارلىق كىشىلەرنىڭ ئىخلاسمەنلىكى ۋە ئىمان - ئېتىقادىنىڭ سۇسلاپ كېتىشى دۆلەتنى بىلىملىك كىشىلىرى بار تۇرۇپ بەختسىزلىكنىڭ دەردىنى تارتىدىغان، چېكىنىپ كېتىدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىلىمنى ھاۋايى - ھەۋەسنىڭ نىجاسەتلىرى بىلەن بۇلغاش بىلىمنىڭ مەرتەبىسىگە دەخلى - تەرۇز يەتكۈزگەنلىك، قىممىتىنى چۈشۈرۈشكە قەستەن ئۇرۇنغانلىق بولۇپ، ئىخلاسمەنلىك، ئېتىقادىنىڭ يوقالغانلىقىدىن كېلىپ چىقىدىغان يەنە بىر گۇناھدۇر. قىلغان ئىشى بىلەن ئادەملەرنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ پەرۋەردىگارىنىڭ رازىلىقىنى ئۇنتۇغان ئادەم دۆلتلىگىدىن ئۆزىنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلمەيۋاتقان، بۈيۈك، سېخى، ھەممىدىن سېھجەت، ھەممىدىن قۇدرەتلىك بولغان زاتتىن يۈز ئۇرۇپ ھېچنەرسىگە

ئىقتىدارى يەتمەيدىغان، ئاجىز، كەمبەغەل ئىنسانغا يۈزلىنىۋاتقان ئادەمدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ شەكسىز بولغان قىيامەت كۈنىسى ئىلگىرىكىلەرنى ۋە كېيىنكىلەرنى بىر يەرگە جەملىگەن چېغىدا بىر ئىدا قىلغۇچى <كىمكى قىلغان ئىشلىرىدا ئاللاھقا بىرەر سىنى شېرىك كەلتۈرگەن بولسا شۇنىڭدىن ساۋاب ئىزدىسۇن، چۈنكى ئاللاھ شېرىكتىن ئەڭ بەھاجەتتۇر> دەپ ئىدا قىلىدۇ.»

غازات قىلغۇچىلار ئۆزىنىڭ جىھادىنى ھەرخىل خاھىشلاردىن پاكلىشى، پۈتۈن نىيەت مەقسىتى ئاللاھ يولىدا ئۆزىنى پىدا قىلىپ شېھىت بولۇشتىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك، چۈنكى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھايات - ماماتىنى مۇقەددەس مەجبۇرىيەتكە ئاتىغان كىشىلەر بولۇپ، ھەرقانداق نام - ئاتاق، مەرتىۋە مەنەپىتىن ئۈستۈن تۇرىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىيىن ئاس ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن <ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ماڭا جىھاد ۋە غازات توغرىسىدا سۆزلەپ بەرسىلە؟ دېسەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام <ئى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر، ئەگەر سەن ئاللاھ رازىلىقىنى ئۈمىد قىلىپ جاپاغا چىداپ جىھاد قىلساڭ ئاللاھ سېنى ئەنە شۇنداق ھالەتتە تىرىلدۈرىدۇ، ئى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر: سەن قانداق مەقسەتتە ئۇرۇش قىلغان بولساڭ ياكى قەتلى قىلىنغان بولساڭ، ئاللاھ سېنى ئاشۇنداق ھالەتتە قايتا تىرىلدۈرىدۇ.>> دېدى.

خىزمەتچى دۆلەت مەنپەئەتى ۋە ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن يېزىشى، ھېسابلىشى، تەپەككۈر قىلىشى، جاپا چېكىشى، خىزمەت قىلىشى لازىم.

ئىمام تىرمىزى،
ئەبۇ داۋۇد.

ھاياتى يەم - خەشەك يېيىش بەدىلىگە كۈن بويى جاپا تارتىدۇ، ئىنسان بەزىدە پەقەت ئىش ھەققى ئېلىش ئۈچۈنلا ئىشلەپ ئۆزىنىڭ قەدىر قىممىتىنىڭ مېۋىسىنى ھاياتى دەرىجىسىگە چۈشۈرۈپ قويدۇ. ئەمما ئەقىل ئىگىسى ئۆزىنىڭ تەپەككۈر ۋە تىرىشچانلىقىنى ئۇلۇغۋار ھالەتتە ئۇلۇغۋار ئىشلارغا بېغىشلايدۇ.

ئەپسۇسكى نۇرغۇن خىزمەتچىلەر پۇل تېپىش، دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈش، يۇقىرىغا ئۆرلەشتىن باشقىنى بىلمەيدۇ، ئۇلار دىنى ۋە دۇنياسىنى ئەنە شۇ رامكا ئىچىگە كىرگۈزۋالغان، خۇشال بولۇشى ياكى نارازى بولۇشى، بوشىشى ياكى تېتىكىلىشىنى ئەنە شۇ داۋالغۇپ تۇرىدىغان تارازا بىلەن ئۆلچەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاخىر زامان بولغاندا يەنى قىيامەت كۈنىدە ئادەملەر ئۈچ پىرقىگە بۆلۈنىدۇ، بىر گۇرۇھى ئاللاھقا ئىخلاص بىلەن ئىبادەت قىلغان كىشىلەردۇر، يەنە بىر گۇرۇھى ئاللاھقا رىياخورلۇق بىلەن ئىبادەت قىلغان كىشىلەردۇر، يەنە بىر گۇرۇھى كىشىلەردىن پايدا ئېلىش ئۈچۈن قىلغان ئىبادەتتۇر، ئاللاھ كىشىلەردىن پايدا ئېلىش ئۈچۈن ئىبادەت قىلغان گۇرۇھنى بىر يەرگە جەملەپ: <مېنىڭ غالىپلىقىم ۋە بۈيۈكلۈكۈم بىلەن قەسەمكى، سىلەر ماڭا ئىبادەت قىلىشتىن نېمىنى مەقسەد قىلىدىڭلار؟> دەپ سورايدۇ، ئۇلار: <سېنىڭ غالىپلىقىڭ ۋە بۈيۈكلۈكۈڭ بىلەن قەسەمكى بىز ساڭا ئىبادەت قىلىشتىن كىشىلەرگە كۆز - كۆز قىلىپ رىيائى مەقسەت قىلغان ئىكەنمىز> دەپ جاۋاب بېرىدۇ، بۇ چاغدا ئاللاھ <سىلەرنىڭ ھېچقانداق ئەملىڭلار قوبۇل(ئىبادىتىڭلار) قىلىنمىدى، ئۇنى دوزاخقا ئېلىپ بېرىڭلار دەيدۇ> ئاندىن كېيىن ئاللاھ ئۆزىگە خالىس ئىبادەت قىلغان كىشىلەرنىڭ يېنىغا كېلىپ مېنىڭ غالىپلىقىم ۋە بۈيۈكلۈكۈم بىلەن قەسەمكى سىلەر ماڭا ئىبادەت قىلىش بىلەن نېمىنى مەقسەت قىلىدىڭلار> دەپ سورايدۇ، ئۇلار: <سېنىڭ غالىپلىقىڭ ۋە بۈيۈكلۈكۈڭ بىلەن قەسەمكى كىمىنى ئىرادە قىلغانلىقىمىزنى سەن ياخشىراق بىلىسەن، بىز ئۇ ئىبادەت بىلەن سېنى ياد ئىتىشىنى ۋە سېنى رازى قىلىشىنى مەقسەت قىلغان ئىدۇق> دەپ جاۋاب بېرىشىدۇ، بۇ چاغدا

ئاللاھ: «بەندەم راست ئېيتتى، ئۇلارنى جەننەتكە ئېلىپ بېرىڭلار.» دەيدۇ»

ئىلىم - مەرپەت، پەن - مەدەنىيەت ساھەسىدە چوڭقۇر ئىخلاس، ساپ ئەقىدىنىڭ بولۇشى تولىمۇ زۆرۈر، چۈنكى ئىلىم بولسا ئاللاھ بەندىلىرى ئىچىدىكى ئۇلۇغلىرىنى شەرەپكە ئېرىشتۈرگەن ئەڭ ئېسىل خىسلىەتتۇر، ئۇنىڭغا يامان غەرەزلەر ئارىلىشىپ قالسا بەكمۇ سەت بولىدۇ، دۇنيا ئېسىل ئەخلاقنى يوقاتقان ئالىملارنىڭ قولىدا ئېغىر ھەرىج تارتقان!

ئىسلام دىنى مەيلى ئۇستازلىرىدىن بولسۇن ياكى تالىپلىرىدىن بولسۇن پۈتۈن مەۋجۇدنى ئىلىمگە بېغىشلاشنى ھەممىدىن ئاۋال كۆڭۈللىرىگە بۈيۈك غايە ۋە خەلق مەنپەئەتىنى پۈكۈشنى تەلەپ قىلغان، پەقەت پۇل - مالغا ئىگە بولۇش، شەخسىي مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئۆگىنىش ياكى ئۆگىتىش خۇددى بۈگۈنكى نەچچە مىڭلىغان كىشىلەرگە ئوخشاش ئىلىمنىڭ قىممىتىنى يەرگە ئۇرغانلىق، ئۇنىڭ ئاكتىپ رولىنى يوقاتقانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئىسلامغا پايدىلىق بولغان بىرەر ئىلىمنى دۇنيا تېپىش ئۈچۈن ئۆگەنسە، قىيامەت كۈنىسىدە جەننەتنىڭ پۇرىقىنىمۇ پۇرىيالمىدۇ.»

ئىسلام دىنى يەنە ئىلىمنى ئۆگىنىپ كامالەتكە يەتكەندىن كېيىن ئۇنى كىشىلەرگە كۆز - كۆز قىلىشنى ۋە مەغرۇرلىنىش ۋاستىسى قىلىۋېلىشنى يامان كۆرىدۇ، ھەدىستە شۇنداق دېيىلگەن: «ئىلىمنى ئالىملارغا كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن، ئۇلار بىلەن جېدەللىشىش ئۈچۈن،

www.number.org

مەجلىسلەردە ئۆزۈڭلارنى چوڭ تۇتۇش ئۈچۈن ئۆگەنمەڭلار، كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن دوزاخقا دۇچار بولىدۇ.»

ئىلىم دۇنيالىق ۋە ئاخىرەتلىك پەنلىرى شۇنچە كۆپ بولسىمۇ پەقەت پەس غەرەزلەردىن خالى بولۇپ، ھەقىقىي ئىشلار بىلەن ئۆگىنىش ئارقىلىقلا تەرەققىي قىلغان ۋە بۈگۈنكىدەك سەۋىيىگە يېتەلگەن. بۇ ھەرگىزمۇ ئالىملار ۋە ئۆگەنگۈچىلەر تۇرمۇش مۇشەققەتلىرىنى قەستەنگە باشتىن ئۆتكۈزۈشۈن قىيىن مۇشكىلاتلارغا ئۆزىنى دۇچار قىلىسۇن دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى، نىيەتنى ساپ قىلىش ھەرگىزمۇ ئىخلاس قىلغۇچىنى چاپاغا سېلىشنى ئۇنى ئەزىيەتكە بەرداشلىق بەرگۈزۈشنى تەلەپ قىلمايدۇ.

ئىخلاسەنلىكنى يوقىتىشتىن كېلىپ چىقىدىغان ئىللەتلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ ئېغىرلاشسا ئىماننى بەربات قىلىدۇ. ئاجىز بولسا شەيتان ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ ئىنساننى ئازدۇرىدۇ.

ئاللاھ پەقەت مال - مۈلۈك ۋە مەنەپكە چوقۇنغۇچىلاردىن ئىبارەت بولغان غەرەزلىك كىشىلەر ۋە رىياخورلاردىن نارازى بولىدۇ. چۈنكى مۇسۇلمانلاردىن چوقۇم تۈرلۈك غەرەزلىرى، ئالاقىلىرى ۋە ھەۋەسلىرىنى ئاللاھ يولىدا قۇربان قىلىش، بۇلارنى دەپ ئاللاھ رازىلىقىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويماسلىق تەلەپ قىلىنىدۇ.

فىرئەۋننىڭ سېھىرىگەرلىرىنىڭ قەلبلىرىگە چىن ئىشەنچ، ئالى ئېتىقاد ۋە ساپ ئىخلاس چوڭقۇر ئورنىغانلىقى ئۈچۈن كۈشكەرتىشلەرنى رەت قىلدى. تەھدىت سېلىشلارنى كۆزگە ئىلمىدى. مال - مەنەپكە بېرىلىشىنى چەيلەپ تاشلىۋەتتى ۋە زالىم پادىشاھقا:

﴿فَاقْصِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ❖ إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيُعْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾

www.number.org

﴿بىزنىڭ ھەققىمىزدە ھۆكۈم قىلساڭ شۇنى ھۆكۈم قىلغىن. سېنىڭ ھۆكۈمىڭ پەقەت بۇ دۇنيادىلا ئۆتىدۇ. بىزنىڭ خاتالىقلىرىمىزنى، سېنىڭ مەجبۇرلىشىڭ ئارقىسىدا بىزنىڭ سېھرى كۆرسەتكەنلىكىمىزدىن ئىبارەت گۇناھىمىزنى مەغپىرەت قىلىنسۇن دەپ بىز ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارمىزغا ئىمان ئېيتتۇق. ئاللاھنىڭ (ساۋابى سېنىڭ مۇكاپىتىڭدىن) ئارتۇقتۇر. ئاللاھنىڭ (ئازابى سېنىڭ جازايىڭدىن) دائىمدۇر﴾ دېدى.

ئاللاھ رىزالىغى ئۈچۈن دۇنيانى قۇربان قىلدىغان كىشىلەر بىلەن دىنى بىرەر كىشىگە يېقىنچىلىق قىلىش ياكى ئازغىنە مەنپەئەتكە ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسى قىلىۋالغان كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق نېمىدېگەن چوڭ!

گەپ سۆزدە ئەدەبلىك بولۇش

سۆزلەشتىن ئىبارەت بۇ ئىنئام ئاللاھ ئىنسانغا ئاتا قىلغان، شۇ ئاللاھدىلىك ئارقىلىق باشقا كائىناتلاردىن شەرەپلىك قىلغان ئەڭ چوڭ نېمەتتۇر.

﴿الرَّحْمَنُ ۞ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۞ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۞ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾

﴿مېھرىبان ئاللاھ قۇرئاننى تەلىم بەردى. (ئۇنى ھىزى قىلىشنى ۋە چۈشىنىشنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى) ئىنساننى ياراتتى. ئۇنىڭغا (مەقسىتىنى ئۇقتۇرۇش ئۈچۈن) سۆزلەشنى ئۆگەتتى﴾ ئىنئام قانچە چوڭ بولسا قەدرىگە شۇنچە يېتىشكە، شۇنچە شۇكرى تەشەككۈر ئېيتىشقا توغرا كېلىدۇ. تۈزكۈرلۈك قىلىش شۇنچە سەت بولىدۇ.

ئىسلام دىنى سۆزلەشتىن ئىبارەت بۇ نېمەتتىن قانداق پايدىلىنىش، كۈنىگە توختىماي ھەرىكەتلىنىپ تۇرىدىغان بۇ تىلنى قانداق قىلىپ ياخشى يولغا ئىشلىتىشنى بايان قىلىپ بەردى. نۇرغۇن كىشىلەر توختىماي سۆزلەيدۇ - يۇ، دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ باقىدىغان بولسىڭىز، كۆپ قىسمى پىچەك ياكى ياۋا سۆزلەردىن ئىبارەت. ئاللاھ تىللىرىمىزنى ئېغىزلىرىمىزغا ھەرگىزمۇ مۇشۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغان ئەمەس.

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

﴿ئۇلارنىڭ يۇشۇرۇن سۆھبىتىنىڭ تولىسىدا خەيرىيەت يوقتۇر. پەقەت سەدىقە ياكى ياخشىلىققا ياكى كىشىلەرنى ئەپلەشتۈرۈشكە ئەمىر قىلغان كىشىلەر (نىڭ يۇشۇرۇن سۆھبىتى) بۇنىڭدىن مۇستەسنا. كىمكى ئۇ

(ئىش) لارنى ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى تىلەش يۈزىسىدىن قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا بۈيۈك ئەجىر ئاتا - قىلىمىز.﴾

ئىسلام دىنى سۆزنىڭ تېمىسى ۋە ئۇسلۇبىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدۇ، چۈنكى گەپ - سۆز شۇ ئادەمنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە خاراكتېرىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. جامائەتنىڭ سۆز ئۇسلۇبىغا قاراپ ئۇلارنىڭ ئومۇمى سەۋىيەسىنىڭ قانداق ئىكەنلىكى ئۇلار ياشىغان مۇھىتتا ئەخلاقى پەزىلەتنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلغىلى بولىدۇ.

سۆزلەشتىن ئاۋال سۆزلەشنىڭ زۆرۈرىيىتىنىڭ بار - يوقلىقىغا قاراش زۆرۈر بولسا سۆزلەش كېرەك، بولمىسا جىم تۇرغان ياخشى، زۆرۈر بولمىسا جىم تۇرۇش ئەجىر كۆپ ئىبادەتتۇر، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «ئۇندىن باشقا ھېچ مەبۇدى بەرھەق بولمىغان زات بىلەن قەسەم قىلمەنكى، يەر يۈزىدە جىم تۇتۇشقا تېگىشلىك تىلدىن باشقا يەنە بىر نەرسە بولمىسا كېرەك!»

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مۇنداق دېگەن: «ئەڭ ياخشى بەش ئىش بار: زۆرۈر بولمىسا سۆزلىمىگىن، چۈنكى بۇنداق سۆز ئارتۇق سۆزدۇر، ساڭا گۇناھ يۈكلىشى مۇمكىن، لايىقىدا سۆزلىگىن چۈنكى نۇرغۇن كىشىلەر سۆزلەشكە تېگىشلىك بولمىغان سورۇندا دېيىشكە تېگىشلىك بولمىغان گەپنى دەپ قويۇپ ئۆزىگە ئەيىب كەلتۈرىۋالىدۇ، ياۋاش، نادان ئادەم بىلەن جىددىي مۇنازىرىلەشمىگىن، چۈنكى بۇ ياۋاش بىلەن مۇنازىرە قىلساڭ سېنى يامان كۆرۈپ قالىدۇ، نادان ساڭا ئازار بېرىدۇ، قېرىندىشىڭ يوق بولغان ۋاقىتتا ئۇنىڭ سېنى قانداق يوسۇندا ئەسلىپ تۇرۇشىنى ئۈمىد قىلساڭ سەنمۇ ئۇنى شۇنداق يوسۇندا ئەسلىپ تۇرغىن، ئۇنىڭ سېنى ئەپۇ قىلىشىنى ئۈمىد قىلغىنىغا ئوخشاش سەنمۇ ئۇنى ئەپۇ قىلغىن، ياخشى ئىشلارغا چوقۇم مۇكاپات بېرىلسە يامان

ئىشلارنىڭ جازاسىنى تارتىمىز دەپ ئويلايدىغان كىشىنىڭ ئىشىنى قىلغىن.﴾

مۇسۇلمان پەقەت ئۆزىنىڭ تىلىنى تىزگىنلەپ، ئۆزىنى باشقۇرالمىسا جىم تۇرۇشقا تېگىشلىك ئورۇنلىرىدا سۈكۈت قىلىپ، سۆزلەشكە تېگىشلىك ئورۇنلاردا سۆزلىيەلسە ئاندىن كېيىن يۇقىرىقى ھەدىستە دېيىلگەن تەلىماتلارنى ئەمەلگە ئاشۇرالايدۇ، ئەمما تىلنىڭ خاھىشى بويىچە ئىش كۆرىدىغان ئادەم ئاخىرى ئۆزىنى ھالاك قىلىدۇ.

كۆپ سۆزلىگەن ئادەم كۆپ خاتالىشىدۇ، سورۇننىڭ تۈرىگە چىققۇپىلىپ توختىماي قۇمدەك سۆزلەۋەرسە ئاڭلىغۇچىلار گېپىنى تۇتامى يوق ئىكەن، ئويلىنماي گەپ قىلىدىكەن، دەپ ئويلاپ دېگەنلىرىنى كۆزگە ئىلمايدۇ.

ئادەم زېھنىنى يىغماقچى، قىلماقچى بولغان ئىشلىرى ئۈستىدە ئويلىنماقچى بولسا سۈكۈت ئىچىدە تۇرۇپ تەپەككۈر قىلىدۇ. بەلكى كۆپ ۋاقىتلاردا ۋاراڭ - چۇرۇڭ مۇھىتتىن ئايرىلىپ چەت يېزىلارغا ياكى باشقا خالى ئورۇنلارغا بېرىپ ئۆزى توغرىسىدا تەپەككۈر يۈرگۈزىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى سۈكۈت قىلىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ھەم ئۇنى ئۆزىنى تەربىيەلەشنىڭ ئۈنۈملۈك ۋاسىتىسى دەپ قارايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەبۇزەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قىلغان نەسىھەتلىرىدىن بىرى شۇكى: «سۈكۈتنى كۆپ قىلغىن، چۈنكى بۇنداق قىلىش شەيتاننى قوغلاپ دىنى ئىشلىرىڭغا ياردەم بېرىدۇ» دېگەن.

توغرا، ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىلگەن تىل شەيتاننىڭ قولىدىكى چۇلۇر بولۇپ، ئىنساننى خالىغانچە باشقۇرىدۇ، قانداق بىر ئادەم تىلغا ئىگە بولمىسا ئېغىزى قەلبىنى بۇلغاپىدىغان، غەپلەت پەردىلىرىنى تېخىمۇ

ھەسسىلەپ قېلىنلاشتۇرۇپ تېتىدىغان تاشلاندىقۇقلارنىڭ كىرىش ئېغىزىغا ئايلىنىپ قالدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قەلب دۇرۇس بولمىغۇچە ئىمان دۇرۇس بولمايدۇ، تىل دۇرۇس بولمىغۇچە قەلب دۇرۇس بولمايدۇ»

مەزكۇر دۇرۇسلىقنىڭ بىرىنچى باسقۇچى مۇناسىۋەتسىز ئىشلارغا ئارىلاشماسلىق، سورالمىسا جاۋاب بەرمەسلىكتىن ئىبارەت. «مۇناسىۋەتسىز ئىشلارغا ئارىلاشماسلىق ئادەمنىڭ ئىمانىنىڭ ياخشىلىقىدۇر.»

بەھۇدە سۆزلەردىن يىراق تۇرۇش ئاخىرەتتىكى نىجاتلىقنىڭ ئاساسلىرىنىڭ بىرى، پىشىپ يېتىلگەنلىكنىڭ ئالامەتلىرىنىڭ بىرىدۇر. قۇرئان كەرىمدە بەھۇدە سۆزلەردىن يىراق تۇرۇش بولسا ناماز، زاكاتتىن ئىبارەت ئىككى چوڭ پەرز ئىبادەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا سۆزلەنگەن:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿۲﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّعْنِ مُعْرِضُونَ ﴿۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾

﴿مۆئمىنلەر ھەقىقەتەن بەختكە ئېرىشتى، (شۇنداق مۆئمىنلەركى) ئۇلار نامازلىرىدا (ئاللاھنىڭ ئۇلۇغلىقىدىن سۇر بېسىپ كەتكەنلىكتىن) ئەيىمىنىپ تۇرغۇچىلاردۇر، ئۇلار بەھۇدە سۆز، بەھۇدە ئىشتىن يىراق بولغۇچىلاردۇر، ئۇلار زاكات بەرگۈچىلەردۇر.﴾

ئەگەر پۈتۈن دۇنيا بىرلىشىپ كىشىلەرنىڭ ۋاقتىنى ئىسراپ قىلىۋاتقان بەھۇدە گەپ سۆز ۋە ئىشلارنى سىتاتىستىكا قىلىپ كۆرىدىغان بولسا كۆزلەرنى جەلپ قىلىۋاتقان، قۇلاقلا مايل بولۇۋاتقان، كەڭ تارقالغان

ئىمام ئەھمەد.

ئىمام تىرمىزى.

سۈرە مۆئمىنۇن: 4-1

ھېكايە - رومانلار، مەشھۇر گېزىت - ژۇرناللار، رادىئو - تېلېۋىزىيە ئاڭلىتىشلىرى ۋە لېكسىيەلەرنىڭ كۆپ قىسمىنىڭ ھېچقانداق پايدىسى بولمىغان بەھۇدە گەپ - سۆز ۋە ئىشلار ئىكەنلىكىنى بايقىغان ۋاقىتلىرىدا ئەلۋەتتە ھەيران قالغان بولاتتى!

ئىسلام دىنى بەھۇدە گەپ - سۆز ۋە قىلمىشلارنى ھارام قىلدى. چۈنكى ئۇ تېتىقسىزلىقلار، پەس ئىشلارنى يامان كۆرىدۇ. ئۇنىڭدىن سىرت بۇنداق گەپ سۆز ۋە قىلمىشلار ئىنساننىڭ يارىلىشىدىكى مەقسەت - تىرىشىش، ئۈنۈم يارىتىشنىڭ غەيرىگە ئۆمۈرنى زايە قىلغانلىقىدۇر.

ئىنساننىڭ ئاللاھ دەرگاھىدىكى دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكى ئۇنىڭ بەھۇدە گەپ - سۆز ۋە قىلمىشلاردىن پاكىلىنىشىغا قاراپ بولىدۇ.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم ۋاپات بولغان ئىدى، يەنە بىر ئادەم (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاڭلاپ تۇراتتى): «ئاللاھ جەننەتنى ئاتا قىلغاي» دېدى، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىلمەمسەن؟ ئۇ بەھۇدە گەپ قىلىپ قويغان بولۇشى ياكى قولىدا بار تۇرۇپمۇ بېخىللىق قىلىپ قويغان بولۇشى مۇمكىن» دېدى.»

بەھۇدە گەپ قىلغۇچى دېگەنلىرى توغرىسىدا تەپەككۈر يۈرگۈزمەيدىغان بولغاچقا كەلسە - كەلمەس سۆزلەيدۇ. بەزىدە ھازىرسى ۋە كەلگۈسىنى بىراقلا ۋەيران قىلىدىغان گەپلەرنىمۇ قىلىشى مۇمكىن، «كۆپ سۆزلەيدىغان ئادەم خاتا سۆزلەيدۇ.» دەيدىغان ھېكمەتلىك سۆز بار. شائىر مۇنداق دەيدۇ:

«يىگىت پۇتىنىڭ تېپىپ كېتىشى بىلەن ئەمەس بەلكى تىلىنىپ تېپىپ كېتىشى بىلەن ھالاك بولىدۇ.»

ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «بەندە سورۇندىلەرنى كۈلدۈرۈش ئۈچۈن قىلغان بىر ئېغىز سۆزى تۈپەيلى ئاسمان بىلەن زېمىننىڭ ئارىلىقىدىنمۇ

ئىمام تىرمىزى.

چوڭقۇر بولغان ھاڭغا چۈشۈپ كېتىدۇ، پۈت ئازغۇنلۇقىدىن تىل ئازغۇنلۇقى ئېغىرراقدۇر!»

ياخشى سۆزلەش، تىلنى ياخشى سۆزگە ئادەتلەندۈرۈش لازىم، چۈنكى كۆڭۈلدىكى ياخشى ئىبارلەر بىلەن ئىپادىلەپ بېرىش ئېسىل ئەخلاق بولۇپ، ئاللاھ بارلىق دىيانەت ئەھلىنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ماختىغان، مۇسا ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئىسرائىل ئەۋلادىدىن ئېلىنغان ئەھدە چىرايلىق سۆزلەشتىن ئىبارەت ئىكەنلىكى قۇرئان كەرىمدە ئوچۇق بايان قىلىنغان:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالُوا لِدِينِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾

﴿ئۆز ۋاقتىدا بىز ئىسرائىل ئەۋلادىدىن ئاللاھتىن باشقىغا ئىبادەت قىلماسلىققا، ئاتا - ئانىغا، خىش - ئەقربالارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە ياخشىلىق قىلىشقا، ناماز ئۆتەشكە، زاكات بېرىشكە ئەھدە ئالدۇق.﴾

مەيلى دوست بولسۇن ياكى دۈشمەن بولسۇن چىرايلىق سۆزلەشنىڭ پايدىسى ناھايىتى كۆپ، دوستلارغا چىرايلىق سۆز قىلغاندا دوستلۇقنى قوغداپ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتۇرغىلى بولىدۇ، شەيتاننىڭ ھىيلە ئىشلىتىپ دوستلار ئارىسىدا ئارزىلىق سېلىشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ:

﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾

﴿بەندىلەرگە ئېيتقىنىكى، ئۇلار ياخشى سۆزلەرنى قىلسۇن، شۈبھىسىزكى شەيتان ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پىتنە قوزغايدۇ. شەيتان ئىنسانغا ھەقىقەتەن ئاشكارا دۈشمەندۇر.﴾

شۈبھىسىزكى، شەيتان ئىنساننى داۋاملىق مارىلاپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك سېلىپ ئاددى تالاش - تارتىشتىن قانلىق جەڭ تۇرغۇزماقچى بولىدۇ، بۇ جەڭنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا چىرايلىق سۆز ئەڭ ياخشى رول ئوينايدۇ.

دۈشمەنلەرگە چىرايلىق سۆز قىلغاندا ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىك ئوتىنى ئۆچۈرۈپ غەزىپىنى پەسەيتكىلى، ئاز دېگەندىمۇ يامانلىقنىڭ تەرەققىي قىلىپ يالقۇنچاپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ:

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾

﴿ياخشى ئىش بىلەن يامان ئىش باراۋەر بولمايدۇ، ياخشى خىسلەت ئارقىلىق (يامان خىسلەتكە) تاقابىل تۇرغىن، (شۇنداق قىلساڭ) سەن بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت بار ئادەم گويىا سىرداش دوستتەك بولۇپ قالىدۇ.﴾

كىشىلەرنى ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا مۇلايىم سۆزلەشكە ئادەتلەندۈرۈش توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «سىلەر كىشىلەرنى پۇل مال بىلەن ئۆزۈڭلارغا مايىل قىلالمايسىلەر، ئۇلارنى خۇش چىراي ۋە گۈزەل ئەخلاق بىلەن مايىل قىلىڭلار.» بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەت گەپ بىلەن بەرگەندىن چىرايلىق گەپ بىلەن بەرمىگەن ياخشى دەيدۇ.

﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ﴾

«ياخشى سۆز ۋە كەچۈرۈش كېيىن ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان سەدىقىدىن ئەۋزەلدۇر، ئاللاھ (بەندىلەرنىڭ سەدىقىسىدىن) بەھاجەتتۇر، ھەلىمدۇر. (يەنى ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ.»

ياخشى سۆز تۈرلۈك ياخشى ئىشلار ۋە پەزىلەتلەر قاتارىدىكى ئېسىل خىسلەت بولۇپ ئىنساننى ئاللاھ رازىلىقىغا نېسىپ قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۈچۈن مەڭگۈلۈك نېئىمەت يېزىلىدۇ. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا «مېنى جەننەتكە كىرگۈزىدىغان بىر ئەمەلنى ئۆگىتىپ قويسىلا» دەپ سورىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تائام بەرگىن، سالامنى كۆپ قىلغىن، كىشىلەر ئۇخلاۋاتقان مەزگىلدە ناماز ئوقۇغىن، جەننەتكە ساق - سالامەت كىرەلەيسەن.» دېدى.»

ئاللاھ بىزلەرنى باشقا دىندىكىلەر بىلەن بولغان گەپ - سۆز ۋە مۇنازىرىدە چىرايلىق بولۇشقا، قوپاللىق قىلماسلىققا، ئىنكار قىلماسلىققا، پەقەت گۇناھكار بىرەر ئادەم بىزگە زۇلۇم قىلغاندىلا ئۇنىڭ زۇلۇمىنى توسۇشقا بۇيرىدى: «ئەھلى كىتاب بىلەن پەقەت چىرايلىق رەۋىشتە مۇنازىرىلىشىڭلار، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلغۇچىلار ۋە فىدىيە بېرىشتىن باش تارتقۇچىلار) بۇنىڭدىن مۇستەسنا.»

ئۇلۇغۋار كىشىلەر يامان گەپ - سۆزنى قىلىپ قويۇشتىن ھەر ۋاقىت ئېھتىيات قىلىدۇ. مەيلى نادان ياكى زومگەر بولسۇن ھەممە ئادەمگە ئېھتىياتچان بولىدۇ.

مالىكىنىڭ يەھيا ئىبنى سەئىتتىن نەقىل كەلتۈرۈپ بايان قىلىنىشىچە ئەيسا ئەلەيھىسسالام يولدا كېتىۋېتىپ بىر چوشقىغا ئۇچراپ قالغان ۋە ئۇنىڭغا «تىنچ ماڭغىن» دېگەندە، ئەتراپتىكىلەر «چوشقىغىمۇ شۇنداق

دەپ يۈرەمسەن؟» دېگەندە «تىلىمنى يامان ئۆگىتىپ قويۇشىمدىن ئەنسىرەيمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن.

بەزى كىشىلەر نومۇسىز، قارا يۈز بولۇپ يامان ئىشلارنى تەپتارتماستىن قىلىدۇ، قىلچىلىك قورۇنۇپ قالمايدۇ، باشقىلارغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈپ قويۇشقىمۇ پەرۋا قىلمايدۇ، ئۆزىنىڭ ئىپلاس نەپسىنى قاندۇرۇش پۇرسىتى بولسا ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ھەرقانداق يامانلىقنى قىلىشتىن يانمايدۇ، ئېسىل كىشىلەر مۇنداق ئادەملەر بىلەن بەس - مۇنازىرە قىلماسلىقى كېرەك. چۈنكى ئىپلاس نەپسىنى قوزغاپ قويۇش چوڭ بۇزۇقچىلىق بولۇپ، ئالدىنى ئېلىش ناھايىتى مۇھىم، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى نادانلار بىلەن سۈلھى قىلىشنى يولغا قويغان.

بىر قېتىم ئەنە شۇنداق نادان كىشىلەردىن بىرسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا كىرمەكچى بولۇپ تۇرىۋاتقان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى چىرايلىق سۆزلەر بىلەن قايتۇرۇۋەتمەكچى بولىدۇ، چۈنكى ئېغىر - بېسىقلىق ناداننىڭ ئېغىزىغا يۈگەن بولۇپ، شۇنداق قىلىشتىن باشقا چارە - ئامال يوق، چىرايلىق سۆزلەرنى قىلمىسا ئۇ ئادەمنىڭ ئىپلاس تەبىئىتىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلقى ئەزەلدىن ئاڭلاپ باقمىغان ئىپلاس سۆزلەرنى ئاڭلاپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى!

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىكى ئالدىدا كىرىشكە ئىزنى سورىغان ئىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىم ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن «ئۇ بىر ئەسكى ئادەم» دېدى، ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن خۇش چىراي ئېچىپ مۇلايىم سۆزلەر بىلەن قارشى ئالدى، چىقىپ كەتكەندىن كېيىن مەن: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئۇ كىشىنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلگەن چاغلىرىدا ئۇ بىر ئەسكى ئادەم دېگەن ئىدىلە، ئەمما ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، خۇش چىراي بىلەن قارشى ئالدىلىغۇ» دەپ سورىدىم،

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ: «ئى ئائىشە مېنىڭ سەت گەپ قىلغانلىقىمنى قاچان كۆرگەن ئىدىڭ؟ شۇبھىسىزكى قىيامەت كۈنىسى ئاللاھنىڭ ئالدىدا مەرتىۋىسى ئەڭ تۆۋەن ئادەم كىشىلەر يامانلىقىدىن قورقۇپ ئارىلاشمىغان ئادەمدۇر» دېدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن نادانلار بىلەن سۈلھى قىلىشنى ئاللاھ تائالا بەندىلەردە بولۇشقا تېگىشلىك ئەڭ دەسلەپكى ئەخلاق سۈپىتىدە بايان قىلغان:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْنُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾

﴿مەرھەمەتلىك ئاللاھنىڭ (ياخشى كۆرىدىغان) بەندىلىرى زېمىندا ئۆزلىرىنى تۆۋەن تۇتۇپ تەمكىنلىك بىلەن ماڭىدۇ، نادانلار ئۇلارغا (ياقتۇرمايدىغان) سۆز قىلسا ئۇلار: «سەلەرگە ئامانلىق تىلەيمىز» دەيدۇ، (يەنى گۇناھ بولمايدىغان سۆزلەرنى قىلىدۇ)﴾

﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾

﴿ئۇلار بىھۇدە سۆزلەرنى ئاڭلىغاندا ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ (يەنى قۇلاق سالمى): «بىزنىڭ ئەمەللىرىمىز ئۆزىمىز ئۈچۈن، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزۈڭلار ئۈچۈن، سىلەرگە ئامانلىق بولسۇن، بىز نادانلاردىن دوستلۇق تىلەيمىز» دەيدۇ﴾

ئادەم بىر قېتىم ياكى ئىككى قېتىم ئاچچىقنى يۈتۈۋېلىشى مۇمكىن، ئەمما ئۈچىنچى قېتىمغا بارغاندا چوقۇم پارتلاپ كېتىدۇ، ھالبۇكى پەزىلەتلىك مۇسۇلماننىڭ يامانلىقىنىڭ ئەۋج ئېلىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن تېخىمۇ سەبىرچان بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ.

ئىمام بۇخارى،
سۈرە فۇرقان: 63
سۈرە قەسەس: 55

سەئىد ئىبنى مۇسەيبەپ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى ئارىسىدا ئولتۇراتتى، بىر ئادەم ئەبۇبەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا دەخلى تەرۇز قىلىپ ئازار بەردى، ئەمما ئەبۇبەكرى جىم ئولتۇردى، ئىككىنچى قېتىم ئازار بەرگەندە تاقابىل تۇرۇپ غەلبە قىلدى، ئولتۇردى، ئۈچىنچى قېتىم ئازار بەرگەندە تاقابىل تۇرۇپ غەلبە قىلدى، بۇ چاغداپەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، ئەبۇبەكرى: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، سىلگە ئازار بەردىمۇ» دېۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، لېكىن ئاسماندىن بىر پەرىشتە چۈشۈپ ھېلىقى ئادەمنىڭ يالغان ئېيتقانلىقىنى يەتكۈزدى، سەن تاقابىل تۇرغاندىن كېيىن پەرىشتە كېتىپ شەيتان ئولتۇردى، شەيتان بار ئورۇندا مېنىڭ ئولتۇرغۇم كەلمىدى» دېدى.

نادانلار بىلەن سۈلھى قىلىش پەسلىكىنى قوبۇل قىلىش دېگەنلىك بولمايدۇ. ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار، بەلكى ئۇ چېچىلىش، تەنتەكلىك، غەزەبلىنىش ۋە ئىنتىقام ئېلىش خاھىشلىرى ئالدىدا ئېغىر - بېسىق بولۇپ ئۆزىنى كونترۇل قىلىپ تۇرۇش دېگەنلىك بولىدۇ. شۇنداق بولمىغاندا ئۇ روھنىڭ گالۋاڭلىقى، خورلۇققا رازى بولىدىغانلىقى ئەقىل ئىگىسى قوبۇل قىلمايدىغان ئىشلارنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بولىدۇ خالاس. قۇرئان كەرىم نادانلار بىلەن سۈلھى قىلىشنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى پەسلىكىنى قوبۇل قىلىشنىڭ يامان ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغان:

﴿لَا يُجِبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾
﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا قَدِيرًا﴾

﴿زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىدىن باشقا «ھەرقانداق كىشىنىڭ» ئاشكارا يامان سۆز قىلىشىنى ئاللاھ ياقىتۇرمايدۇ، (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ زالىمىدىن شىكايەت قىلىشىغا ۋە ئۇنىڭغا دۇئايىبەت قىلىشىغا بولىدۇ) ئاللاھ (زۇلۇمغا

ئىمام ئەبۇداۋۇد.

ئۇچرىغۇچىنىڭ دۇئاسىنى) ئاڭلىغۇچىدۇر، (زالمنى بىلگۈچىدۇر)، سىلەر ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن بىر ياخشىلىقنى قىلساڭلار ياكى بىرەر يامانلىقنى كەچۈرسەڭلار، (ساۋاب تاپىسىلەر) شۇبھىسىزكى ئاللاھ ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، قۇدرەتلىكتۇر. ﴿

ئىسلام دىنى بەھۇدە گەپ قىلىش، خاتالىشىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن مەيلى ھەق بولسۇن ياكى ناھەق بولسۇن ھەرقانداق تالاش - تارتىشنى ھارام قىلغان، چۈنكى تالاش - تارتىشنى قىلغۇچى ئىككى تەرەپنىڭ ھەربىرى قارشى تەرەپنى بېسىپ چۈشۈشنى مەقسەت قىلىدۇ، ئۆزىنىڭ دېگىنىنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن شۇبھىلىك گەپلەرنى خاتا ئىبارىلەرنى ئىشلىتىشتىن باش تارتمايدۇ، قارشى تەرەپنى بېسىپ چۈشۈش ھەقىقەتنى گەۋدىلەندۈرۈشتىن مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ، ھەر ئىككى تەرەپ ئۆزەمچىلىك، سەركەشلىك خاراكتېرىنى ئوچۇق نامايەن قىلىشىدۇ، بۇنداق شارائىتتا ھەقىقەتنى چۈشەندۈرۈشكە ھەرگىز پۇرسەت بولمايدۇ.

ئىسلام دىنىمىز بۇنداق تالاش - تارتىشنى دىن ۋە ئەخلاق ئۈچۈن خەتەر ھېسابلايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئۆزىنىڭ دېگىنى خاتا بولغانلىقى ئۈچۈن جېدەللىشىشنى تاشلىغان بولسا ئۇنىڭغا جەننەتنىڭ ھويلىسىدا بىر ئۆي سېلىنىدۇ، كىمكى گەرچە ئۆزىنىڭ دېگىنى ھەق بولسىمۇ يەنە جېدەللىشىشنى تاشلىغان بولسا ئۇنىڭغا جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر ئۆي سېلىپ قويىلىدۇ. كىمكى ئەخلاقى گۈزەل بولسا جەننەتنىڭ يۇقىرى قىسمىدا ئۇنىڭغا بىر ئۆي سېلىپ قويىلىدۇ.»

بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ سۆزلەش ئىقتىدارى بولۇپ مەيلى ئالىم بولسۇن ياكى نادان بولسۇن ھەممىسى بىلەن ئارىلىشىدۇ، باشقىلارغا

گەپ سېتىش ئۇلارنىڭ بىرىنچى كۆڭۈل ئېچىشى بولۇپ، ھېچقاچان سۆزلەپ زېرىكمەيدۇ، ئۇلارنى ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتسە كىشىلەرنىڭ ئىشلىرىنى بۇزۇپ قويىدۇ، دىننىڭ گۈزەللىكى ۋە ھۆرمىتىنى كەتكۈزىدۇ. ئىسلام دىنى بۇنداق ۋاتىلداق ئادەملەردىن ئەڭ قاتتىق نارازى بولغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ئەڭ يامان كۆرىدىغان ئادەم تىرىكەشكەك جېدەلخوردۇر.» يەنە مۇنداق دېگەن: «قانداق بىر قەۋم ھىدايەت تېپىپ بولغاندىن كېيىن ئېزىپ كەتسە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا جېدەل - ماجرا، تالاش - تارتىش كۆپ بولىدۇ.»

گەپدان ئادەملەر گەپ ئارقىلىق ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىمەكچى بولىدۇ، ئۇلارغا نىسبەتەن گەپ بىرىنچى ئورۇندا، گەپنىڭ مەزمۇنى 2 - ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇلۇغۋار مەقسەت ئاخىرىقى ئورۇندا تۇرىشى، ھەتتا پەقەت ئورۇن بولماسلىقىمۇ مۇمكىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە ئەنە شۇنداق گەپدانلارنىڭ بىرسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەربىر ئېغىز گەپنى دېگەن ۋاقتىدا گەپ سۆزدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بېسىپ چۈشۈشنى ئويلىغان!

قايتىپ كەتكەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇبھىسىزكى بۇنداقلارنى ئاللاھ ياقىتۇرمايدۇ تىللىرىنى خۇددى كالا تىلى بىلەن ئوتنى تولغىغاندەك تولغايدۇ، شۇنىڭغا ئوخشاش ئاللاھ ئۇنىڭ تىللىرىنى ۋە يۈزلىرىنى تولغاپ دوزاخقا تاشلايدۇ.» دېگەن.

دىن، سىياسەت، ئىلىم - پەن، مائارىپ، ئەدەب - ئەخلاق قاتارلىق ساھەلەردە تالاش - تارتىش قىلىش، جېدەللىشىش ناھايىتى زىيانلىق بولۇپ، ئۇلارنى پۈتۈنلەي ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋېتىدۇ، تەرەققىياتنىڭ چېكىنىشى، فىقھى مەسىلىلەردە گۇرۇھلارغا بۆلۈنۈش، مەزھەپلەرگە

بۆلىنىش ئېھتىمال ئەنە شۇ ھاياتلىق ۋە دىن ئىشلىرىدا تالاش - تارتىش، جېدەل قىلىش سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان بولسا كېرەك. جېدەللىشىش ئارقىلىق تەتقىقات ئېلىپ بارغىلى، دەلىل تاپقىلى بولمايدۇ.

بىر قانچە ساھابىلار ھەدىس بايان قىلىشىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز دىنى ئىش توغرىسىدا ئۆزئارا تالاش - تارتىش قىلىشىۋاتاتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۈستىمىزگە كىرىپ قالدى ۋە بىزنىڭ تالاش - تاتىش قىلىۋاتقانلىقىمىزنى كۆرۈپ قاتتىق غەزەبلەندى، بىزنى توسۇپ مۇنداق دېدى: «ئى مۇھەممەدنىڭ ئۈممىتى، بولدى قىلىڭلار، سىلەردىن ئىلگىرىكى ئۈممەتلەر مانا مۇشۇ سەۋەبتىن ھالاك بولۇپ كەتكەن، مەنپەئىتى ئاز بولغانلىقى ئۈچۈن تالاش - تارتىشنى تەرك ئېتىڭلار، چۈنكى مۆمىن دېگەن جېدەللەشمەيدۇ، جېدەللىشىشنى تەرك ئېتىڭلار، چۈنكى جېدەللەشكۈچى ئەڭ چوڭ زىيان تارتقچىدۇر. جېدەللىشىشنى تەرك ئېتىڭلار، داۋاملىق جېدەللىشىشنىڭ ئۆزى يېتەرلىك گۇناھدۇر، جېدەللىشىشنى تەرك ئېتىڭلار، چۈنكى مەن قىيامەت كۈنىسى جېدەللەشكۈچىگە شاپائەت قىلمايمەن، جېدەللىشىشنى تەرك ئېتىڭلار، چۈنكى مەن جەننەتنىڭ ھويلىسى، ئوتتۇرىسى ۋە يۇقىرى قىسمىدىكى ئۈچ ئۆينىڭ خوجايىنىدۇرمەن، چىن ئىماننى ساقلاپ جېدەللىشىشنى تەرك ئەتكۈچى ئەنە شۇ جەننەتنىڭ يۇقىرى قىسمىدىكى ئۆيگە داخىل بولىدۇ، جېدەللىشىشنى تەرك ئېتىڭلار چۈنكى پەرۋەردىگار مېنى بۇتلارغا چوقۇنۇشتىن چەكلىگەندىن كېيىن ئەڭ ئاۋال چەكلىگەن ئىشى جېدەللىشىشدىن ئىبارەت.»»

نۇرغۇن كىشىلەر تۈرلۈك باھانە - سەۋەبلەر بىلەن سورۇنلارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ ئەپقاچتى خەۋەرلەر، بېھۋەدە گەپ - سۆزلەر، غەيۋەت - شىكايەتلەر ۋە ئەيىب ئىزدەشلەر بىلەن ۋاقىتلىرىنى ئۆتكۈزۈدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئاستىدا سايدايدىغان ئارتۇق پۇل ماللىرى بار، پەقەت

باشقىلارنىڭ گەپلىرىنى قىلىش بىلەن خۇشاللىق تاپىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا ئىشى يوق. ئىسلام دىنى بۇنداق سورۇنلارنى يامان كۆرىدۇ:

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۖ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۖ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۖ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ﴾

﴿كىشىلەرنى ئەيىبلىگۈچى سۇخەنچىگە ۋاي! ئۇ مال توپلىدى ۋە ئۇنى (ياخشىلىق يوللىرىغا سەرپ قىلماي ساقلاش ئۈچۈن) ساندى، ئۇ مېلى ئۆزىنى (دۇنيادا مەڭگۈ قالدۇرىدۇ دەپ ئويلايدۇ) ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇ چوقۇم ھۈتەمەگە تاشلىنىدۇ.﴾

ھازىرقى زاماندا شەھەر ۋە يېزىلاردا زۇرۇرىيەتسىز ئۇيۇشتۇرۇلغان رېستوران ۋە قەھۋەخانا ئولتۇرۇشلىرى، سورۇنلار كۆپ بولۇۋاتىدۇ، بۇ جەمئىيەتكە كەلگەن چوڭ ئاپەت بولۇپ نۇرغۇن ئىللەتلەرگە سەۋەب بولىدۇ.

ھەدىستە شۇنداق دېيىلگەن: ««يوللاردا ئولتۇرۇشتىن ئېھتىيات قىلىڭلار»، ئۇلار: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئۇ بىزنىڭ ئولتۇرىدىغان ئورۇنلىرىمىز، ئۆزئارا پاراڭلىشىمىز» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زادى ئولتۇرغۇڭلار بولسا يولنىڭ ھەققىنى بېرىڭلار» دېدى، ئۇلار: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، يولنىڭ ھەققى نېمە» دەپ سورىۋېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نامەھرەم ۋە ئەيىب ئىشلاردىن كۆزىنى يىغىش، جان ئىگىلىرىگە ئەزىيەت يەتكۈزمەسلىك، سالامنى ئىلىك ئېلىش، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسۇشتىن ئىبارەت» دەپ جاۋاب بەردى.»»

ئاداۋەت ساقلىماسلىق

ئىنساننىڭ قەلبى ئۆچ - ئاداۋەتتىن خالىي بولسا، بىرەر سىنىڭ پايدىغا ئېرىشكەنلىكىنى كۆرگەندە كۆڭلى سۆيۈنۈپ ئاللاھنىڭ رەھمەت قىلغانلىقى، پۈتۈن بەندىلەرنىڭ ئۇنىڭغا موھتاج ئىكەنلىكىنى ھېس قىلسا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ، «ئى ئاللاھ، ماڭا ياكى بەندىلىرىڭدىن بىرەر سىگە بەرگەن نېئىمەت پەقەت سەندىندۇر، سېنىڭ شېرىكىڭ يوقتۇر، ھەمدۇ سانا ساڭا خاستۇر، ساڭا شۈكرى ئېيتىمەن.» دېگەن سۆزنى ياد ئەتسە، ئاللاھنىڭ بەندىلىرىدىن بىرەر سىگە ئەزىيەت يەتكەنلىكىنى كۆرگەن چېغىدا قاينۇرۇپ ئاللاھنىڭ ئاسان قىلىپ بېرىشىنى، گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلىشىنى تىلىسە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئى ئاللاھ قانداق بىر بەندە ساڭا يېلىنسا سەن ئۇنى كۆپ مەغپىرەت قىلسەن» دېگەن سۆزىنى ياد ئەتسە بۇنداق ئادەمدىنمۇ خاتىرجەم مەرك، غەمسىزراق يەنە بىر ئادەم بولمىسا كېرەك. ئەنە شۇنداق بولغاندىلا مۇسۇلمان قەلبى پاك، گۇناھسىز ئاللاھ ۋە ھاياتلىقتىن سۆيۈنگەن ھالدا قەلبى قارىغۇلارچە ئاداۋەت ساقلاشتىن ئارام تاپقان ھالەتتە ياشىيالايدۇ، شۇبھىسىزكى قەلبنىڭ ئاداۋەت بىلەن بۇلغىنىشى ئېغىر كېسەللىك بولۇپ، بۇنداق قەلبتىكى ئىمان خۇددى تۆشۈك قاچىدىكى سۇ ئېقىپ تۇرمىغانغا ئوخشاش تېزلا ئېقىپ تۈگەيدۇ!

ئىسلام دىنى قەلبكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ، قارا قەلب ياخشى ئەمەللەرنى بۇزىدۇ، گۈزەللىكى ۋە ساپلىقىنى يوقىتىدۇ، نۇرلۇق قەلب بولسا ئاللاھ ئازراق ياخشى ئىشقىمۇ كۆپ ساۋاب بېرىدۇ، بەرىكەت بېرىدۇ، ھەرقانداق ياخشى ئىشقا نېسىپ قىلىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، كىشىلەرنىڭ قايسى ئەۋزەل؟» دەپ سورۇلغاندا: «قەلبى پاك، تىلى راستچىل بولغان ئادەم» دېگەن. «تىلى راستچىل دېگەن گەپنى چۈشەندۈق، لېكىن قەلبى پاك دېگەن نېمە دېگەن بولىدۇ.» دەپ سورالغاندا: «گۇناھ مەئىسىيەت

ئۆتكۈزۈمگەن، باشقىلارغا زومىگەرلىك، زۇلۇم قىلمىغان، ئاداۋەت ساقلىمىغان، ھەسەت ساقلىمىغان يەنى شۇ ئىشلاردىن قەلبىنى پاك ساقلىغان ئادەم دېگەنلىك بولىدۇ.» دەپ جاۋاب بەرگەن.

شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن ئىلگىرىكى مۇسۇلمان جامائە بىر - بىرىگە مېھرى - شەپقەت قىلىشاتتى، بىر - بىرىنى ياخشى كۆرەتتى، بىر - بىرىنى دوست تۇتاتتى، ئۆزئارا ياردەملىشەتتى، بىر - بىرىگە سىلىق مۇئامىلە قىلىشاتتى، شەخسىيەتچىلىككە ئۇلار ئارىسىدا ئورۇن يوق ئىدى، ئۇلار خۇددى قۇرئاندا تەرىپلەنگەندەك ئىدى:

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

«ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەر: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە ۋە بىزدىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان قېرىنداشلىرىمىزغا مەغپىرەت قىلغىن، دىللىرىمىزدا مۇئىمىنلەرگە قارشى دۈشمەنلىك پەيدا قىلمىغىن، پەرۋەردىگارىمىز! سەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىسەن، مېھرىبانسەن» دەيدۇ»

شۇبھىسىزكى، دۈشمەنلىك، ئاداۋەت ئۆسۈپ تەرەققىي قىلىپ يىلتىزى چوڭقۇرلاشسا، تىكەنلىرى شاخلىسا ئىماننىڭ نازۇك چېچەكلىرىنى سولاشتۇرۇپ مېھرى - شەپقەت ۋە تىنچلىقتىن ئىبارەت گۈزەل ئىزىلىرىنى يوقىتىدۇ. بۇ چاغدا پەرىز ئىبادەتلەرنى ئادا قىلغاننىڭ پايدىسى بولمايدۇ، قەلبىنى گۇناھ ئۆتكۈزۈشتىن يىراق قىلالمايدۇ.

دۈشمەنلىشىش، ئاداۋەت ساقلاش ئەقىلنى سۇسلاشتۇرۇپ ئادىمىگەرچىلىككە خىلاپ بولغان كىچىك گۇناھلارنى، لەنەتكە دۇچار قىلىدىغان چوڭ گۇناھلارنى ئۆتكۈزۈشىگە سەۋەب بولىدۇ. ئەخلاقى - پەزىلەتلەردىن كۆز يۇمدۇرۇپ رەزىللىكلەرنى چوڭ كۆرسىتىدۇ، بەزىدە

يالغان - ياۋىداق گەپلەرنى توقۇپ چىقىشقا ئۈندەيدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىسلام دىنى ھارام قىلغان، دۇچار بولۇپ قېلىشتىن ئاگاھلاندىرغان، چەكلەشنى ئەڭ ياخشى ئىبادەت قىلغان ئىشلاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەلەرگە روزا تۇتۇش، ناماز ئوقۇش، سەدىقە بېرىشتىنمۇ دەرىجىسى يۇقىرى بولغان بىر ئىشنى دەپ بېرەيمۇ. ساھابىلار: (بولسۇن) دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: (ئۇ بولسىمۇ ئاداۋەتلىشىپ قالغانلارنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇپ قويۇشتىن ئىبارەت، شۇبھىسىزكى ئاداۋەتلىشىش چۈشۈرگۈچىدۇر، بۇ دېگىنىم چاچنى چۈشۈرگۈچىدۇر دېگىنىم ئەمەس، بەلكى دىننى چۈشۈرگۈچىدۇر دېگىنىمدۇر»

شەيتان ئاقىل ئادەمنى بۇتقا چوقۇندۇرۇشتىن ئاجىز كېلىشى مۇمكىن ئەمما ئىنساننى ئازدۇرۇش ۋە ئۇنى ھالاكەتلىك ئىشلارغا باشلاشقا ھېرىسمەن بۇ شەيتان ئۇنى پەرۋەردىگارىنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى بۇتپەرەستىنمۇ ئۆتە دەرىجىدە ئىنكار قىلىدۇرۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن پەرۋەردىگارىنىڭ ئارىلىقىنى يىراقلاشتۇرۇشتىن ھەرگىز ئاجىز كەلمەيدۇ، ئۇنىڭ ۋاستىسى قەلبەلەرگە بىر - بىرىگە بولغان ئاداۋەت ئوتلىرىنى تۇتاشتۇرۇشتىن ئىبارەت، ئاداۋەت ئوتىنىڭ يالقۇنچاپ كىشىلەرنىڭ ھازىرىسى ۋە كەلگۈسىنى كۆيدۈرۈپ تاشلىغانلىقى ۋە ئۆزئارا ئالاقىلىرى، ئەخلاقى پەزىلەتلىرىنى يۈتۈپ كەتكەنلىكى كۆرگەندە چەكسىز ھوزۇرلىنىپ كېتىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شەيتان ئەرەپ ئارىلىدىكى ناماز ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆزىگە چوقۇنىشىدىن ئۈمىدسىزلەندى، ئەمما ئۇلارنى بىر - بىرى بىلەن سوقۇشتۇرۇشتىن ئۈمىتسىزلەنگىنى يوق.»

چۈنكى كىشىلەرنىڭ دوستلىقى سۇسلىشىپ ئىتتىپاقلىقى بۇزۇلسا، رەھىمسىزلىك، بەگۋاشلىق ھالىتىگە قايتىپ ئاللاھ راۋاجلاندىرۇشقا ئەمىر قىلغان قېرىنداشلىقنى ئۈزۈپ زېمىندا بۇزۇقچىلىق قىلىشقا باشلايدۇ.

ئىسلام دىنى ئاداۋەتنىڭ ئالامەتلىرىنىڭ چىقىشىغا ئالاھىدە دىققەت قىلىپ تېخىمۇ ئېغىرلىشىشنىڭ ئالدىدىلا ئۇنى بىر تەرەپ قىلدى. مەلۇمكى كىشىلەرنىڭ مېجەز - خاراكىتىلىرى، شەيئىلەرگە بولغان چۈشەنچىلىرى ئوخشاش بولمىغاچقا، ھاياتلىق مەيدانلىرىدا ئۇچرىشىش جەريانىدا توقۇنۇش ۋە يىراقلىشىش بولمىدى دېگەن تەقدىردىمۇ بەزى كۆڭۈل غەشلىكلەرنىڭ يۈز بېرىشىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى ئەنە شۇنداق غەشلىكلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش، ئۇلارنى دوستلاشتۇرۇپ كۆڭۈللەرنى بىر - بىرىگە باغلاش ئۈچۈن بىر - بىرىنى تاشلىۋېتىش، بىر - بىرىگە قارىماي يۈرۈشلەرنى ھارام قىلغان، توغرا بەزى كىشىلەر سىزگە ئوچۇق ئاشكارا يامانلىق قىلىشى مۇمكىن بۇچاغدا سىز غەزەبلىنىپ ئۇنى كۆز ئالدىڭىزدىن يوقاتماقچى بولۇشىڭىز مۇمكىن، لېكىن ئاللاھ تائالا مۇسۇلمان بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ بۇنچىلىك دەرىجىدە يامانلىشىپ قېلىشىنى ھەم خالىمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر - بىرڭلارنى تاشلىۋەتمەڭلار، بىر - بىرڭلارغا قارىماي يۈرمەڭلار، بىر - بىرڭلارغا غەزەبلەنمەڭلار، بىر - بىرڭلارغا ھەسەت قىلماڭلار، ئاللاھنىڭ پۈتۈن بەندىلىرى قېرىنداش بولۇڭلار، مۇسۇلماننىڭ بىرەر قېرىندىشىنى ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تاشلىۋېتىشى دۇرۇس بولمايدۇ.»

يەنە بىر بايانتە مۇنداق دېيىلگەن: «بىر مۆئمىننىڭ يەنە بىر مۆئمىننى ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تاشلىۋېتىشى دۇرۇس بولمايدۇ، ئۈچ كۈن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن ئىزدەپ بېرىپ كۆرۈشۈپ ئۇنىڭغا سالام قىلسۇن، سالامنى ئىلىك ئالسا ئوخشاش ئەجىرگە ئېرىشىدۇ، سالامنى ئىلىك ئالمىسا گۇناھ يۈكلىۋالىدۇ، سالام قىلغۇچى ساۋاب بىلەن قايتىدۇ.»

بەلگىلەنگەن بۇ ۋاقىتتا ئاچچىقى يېنىپ غەزەپ بېسىلدۇ، بۇ چاغدا مۇسۇلمان خۇددى ئاسماندىكى يىغىلىپ تۇرغان قارا بۇلۇتنى شامال بىرلا چىقىپ تارقىتىۋەتكەنگە ئوخشاش قېرىندىشى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى باشلىدى، بۇرۇنقىدەكلا ئىتتىپاق ئۆتۈشى لازىم.

ئادەم جېدەل قىلغاندا ياكى زۇلۇم قىلىدۇ، ياكى زۇلۇم قىلىنىدۇ، زۇلۇم قىلغۇچى، باشقىلارنىڭ ھەق - ھوقۇقىغا دەخلى يەتكۈزگۈچى بولسا ئۆزىنىڭ گۇمراھلىقىدىن يېنىپ ئىش ھەرىكىتىنى ئىسلاھ قىلىشى لازىم، بىلىشى كېرەككى قارشى تەرەپنى خاتىرجەم قىلماي، ئۇنى رازى قىلماي تۇرۇپ قەلبىدىكى ئۆچمەنلىكنى چىقىرىۋېتەلمەيدۇ، ئىسلام دىنى بۇنداق ئەھۋالدا ھەمرايى بىلەن يارىشىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا بۇيرىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى قېرىندىشىنىڭ ئابىرۇيى ياكى مال - مۈلكىگە دەخلى تەرۇز يەتكۈزگەن بولسا بۇگۈنلا ئۇنى تۆلەشكە دىنار ياكى دەرھەملىرى بولمىسا قارشى تەرەپكە قىلغان زۇلمىنىڭ ئاز - كۆپلىكىگە قاراپ تۇرۇپ ئۆزىنىڭ ياخشى ئەمەللىرىدىن ئېلىپ زۇلۇم قىلىنغۇچىغا بەدەل قىلىپ بېرىش، ئەگەر ياخشى ئەمەللىرى بولمىسا زۇلۇم قىلغۇچىنىڭ يامان ئىشلىرىدىن ئېلىپ ئۆزىگە يۈكلىنىشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭدىن خالاس بولسۇن.»

ئىسلام دىنى بېرىشى بار ئادەمگە شۇنداق نەسىھەت قىلغان ئېلىشى بار ئادەمنى يۇمشاق مۇئامىلە قىلىشقا، كەڭ قورساق بولۇشقا، قېرىندىشى ئۆزى ئېيتىپ ئەپۇ سوراپ كەلگەندە ئۆزىنى قوبۇل قىلىپ ئۆتمۈشتىكى خاتالىقلارنى ئەپۇ قىلىۋېتىشكە ئۇندىگەن، ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «كىمكى قېرىندىشى ئۆزى ئېيتىپ كەلگەندە ئۆزىنى قوبۇل قىلمىسا ئۇنىڭغا بۇلاڭچىنىڭ خاتالىقى بولىدۇ.» يەنە بىر بايانتتا «كىمكى ئۆزىنى قوبۇل قىلمىسا ھەۋزى كەۋسەردىن ئىچەلمەيدۇ.» دېيىلگەن.

ئىمام بۇخارى.
ئىمام ئىبنى ماجە.
تەبرانىي.

ئىسلام دىنى ھەرئىككى تەرەپنى يېتەكلەش ئارقىلىق ئاداۋەتكە قارشى كۈرەش قىلىپ ئۇنى جايىدىلا ئۇچۇقتۇرۇۋەتكەن، مۇئىنن جەمەتنى ئۆزئارا دوستلىشىدىغان ئادىل مۇئامىلە قىلىشىدىغان يۇقىرى سەۋىيىگە كۆتۈرگەن.

ئىسلام دىنى ئاداۋەتنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋەتمەي ساقلاپ يۇرۇش، قەلبىدە خۇددى يانار تاغقا ئوخشاش پارتلاپ تۇرۇشنى پەسلىك ۋە چۈكۈنەملىك دەپ ھېسابلايدۇ. بۇنداق كىشىلەرنىڭ نۇرغۇنلىرى دەردىگە چىدىماي قارشى تەرەپنى سەتلەپ شالسىنى چاچقاندا، ئېغىزىدىن كۆپۈك قاينىتىپ ئازار بەرگەندە ۋە پىتنە - پاسات تېرىغاندىلا ئاندىن كېيىن ئارام تاپىدۇ.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن سىلەرگە سىلەرنىڭ ئەڭ يامانراقىڭلارنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟» ساھابىلار: «بولدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، خالىسىلا ئېيتىپ بەرسىلە» دېيىشكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قۇلغا زوتالىق قىلغىنىڭلاردۇر.» «ئۇنىڭدىنمۇ يامانراقىڭلارنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟» ساھابىلار: «بولدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، خالىسىلا ئېيتىپ بەرسىلە» دېگەندىن كېيىن: «ئۇ كىشىلەرنى يامان كۆرىدىغان، كىشىلەر ئۇنى يامان كۆرىدىغان ئادەمدۇر»، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە «ئۇنىڭدىنمۇ يامانراقىڭلارنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟» دەپ سورىغان، ساھابىلار: «بولدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، خالىسىلا ئېيتىپ بەرسىلە» دېگەندە: «خاتالىقنى كەچۈرمەيدىغان، ئۆزى قوبۇل قىلمايدىغىنىڭلار گۇناھنى ئەپۇ قىلمايدىغىنىڭلاردۇر» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە «ئۇنىڭدىنمۇ يامانراقىڭلارنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟» دېگەندە ساھابىلار: «بولدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، خالىسىلا ئېيتىپ بەرسىلە» دېيىشكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ياخشىلىق قىلىشى ئۈمىد قىلىنمايدىغان، يامانلىقىدىن خاتىرجەم بولغىلى بولمايدىغان كىشىلەردۇر» دېگەن.

تەبرانىي.

بۇ ھەدىستە سۆزلەنگىنى ئاداۋەتنىڭ كۈچىيىش، تەرەققىي قىلىش، يامانلىقنىڭ ئېغىرلىشىش باسقۇچلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، قەدىمكى زاماندىن تارتىپ، ھەتتا جاھىلىيەت دەۋرىدىمۇ كىشىلەر ئاداۋەت ساقلاشنى تۆۋەن تەبىقىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىشى، ئادەمگەرچىلىكى بار ئۇلۇغۋار كىشىلەر ئۇنىڭدىن ئۆزىنى پاك تۇتىدۇ دەپ قارىشى ئەجەبلىنىرلىك ئەمەس. ئەنتەرە مۇنداق دېگەن: «مەرتىۋىلىك كىشىلەر ئاداۋەت ساقلىمايدۇ، ئاسان ئاچچىقلىنىدىغان كىشىلەر بۈيۈكلۈككە ئېرىشەلمەيدۇ.»

نۇرغۇن پەس ئەخلاقى بار بولۇپ، دىققەت قىلغان ئادەم ئۇنىڭ مەنىسىنى بىلەلەيدۇ، شۇبھىسىزكى، گەرچە ئۇلارنىڭ ئىپادىلىنىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ ئۇنىڭ سەۋەبى پەقەت بىرلا، ئۇ بولسىمۇ ئاداۋەت ساقلاشتىن ئىبارەت.

مەسىلەن باشقىلارغا تۆھمەت چاپلاش قاتتىق ئۆچ كۆرۈشتىن كېلىپ چىقىدىغان جىنايەت بولۇپ، ھەقىقەتنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋېتىش، گۇناھسىز كىشىلەرگە ئازار بېرىشتەك پاسسىپ تەسىرى زور بولغاچقا ئىسلام دىنى ئۇنى ئەڭ قەبىھ گۇناھ ھېساپلىغان.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا جازاندىنمۇ ئېغىر گۇناھنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟ ساھابىلار: «ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئەڭ ياخشى بىلىدۇ» دېيىشكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھنىڭ نەزىرىدە جازاندىنمۇ ئېغىر گۇناھ مۇسۇلمان ئادەمنىڭ ئابىرۇيىنى تۈكۈشتىن ئىبارەت» دېگەن، ئاندىن كېيىن: «وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا»

«مۆمىن ئەرلەرگە ۋە مۆمىن ئاياللارغا قىلمىغان ئىشلارنى (چاپلاپ) ئۇلارنى رەنجىتىدىغانلار (شۇ) بۆھتانى ۋە روشەن گۇناھنى ئۈستىگە ئارتىۋالغان بولىدۇ» دېگەن ئايەتنى ئوقۇغان.

شۇبھىسىزكى كىشىلەرنىڭ ئەيىبىنى ئىزدەش، مەقسەتلىك ھالدا ئۇلارغا ئەيىب قويۇش شۇ ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىدىكى نىجىسلىق ۋە پەسلىكنىڭ ئالامىتىدۇر، ئىسلام دىنى تۆھمەت قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان جازالارنى بەلگىلىدى. ئەمما ئۇنىڭ ئاخىرەتتىكى جازاسى تېخىمۇ قاتتىق، تېخىمۇ ئېغىر بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى باشقىلارغا ئەيىب قويۇش ئۈچۈن يوق ئىشنى بار دېگەن بولسا، شۇنىڭ ھەقىقىيىتىنى ئېلىپ كەلمىگۈچە ئاللاھ ئۇ ئادەمنى دوزاخقا سولاپ قويىدۇ.» يەنە بىر باياندا مۇنداق دېيىلىدۇ: «قانداق بىر ئادەم مەلۇم بىر مۇسۇلمان ھەققىدە ئۇ مۇسۇلماندا بولمىغان، دۇنيادا ئەيىب ھېسابلىنىدىغان بىر ئىشنى تارقاتقان بولسا قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئۇنى چوقۇم شۇ ئىشنىڭ ھەقىقىيىتىنى ئېلىپ كەلگۈچە دوزاخقا ئېرىتىدۇ.»

ئۇ ئادەمنىڭ دېگەنلىرى تۆھمەت بولىدىغان بولسا ئۇنىڭ ھەقىقىيىتىنى قانداقمۇ ئېلىپ كېلەلسۇن؟! ئاللاھ دەرگاھىدا ناھەقنى قانداقمۇ ئىسپاتلىيالىسۇن؟ ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن قانداقمۇ چىقالسۇن!؟

باشقىلارغا ئاداۋەت ساقلىماسلىق، مۆمىنلەردىن كىشىلەرگە قولى بىلەن ياخشىلىق قىلىپ بېرەلمىسە دىلى بىلەن بولسىمۇ ياخشىلىقنى ئۈمىد قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ، يوق تۆھمەتنى توقۇيدىغان كىشىلەر ئەڭ يۈزى قېلىن كىشىلەردۇر. ئاللا مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿مۆمىنلەر ئۈستىدە يامان سۆزلەرنىڭ تارىلىشىنى ياقىتىدىغان ئادەملەر شۇبھىسىزكى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا قالدۇ، ئاللاھ (سىرلارنى ۋە نىيەتلەرنى) بىلىپ تۇرىدۇ، سىلەر بىلمەيسىلەر.﴾

ئاللاھ بەندىلىرىگە ناھايىتى مەرھەمەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن گەرچە ئەيىبلىرى بولسىمۇ بەندىلەرنىڭ ئەيىپلىرىنى يۆگەشكە بۇيرىدى، بىر مۇسۇلماننىڭ يەنە بىر مۇسۇلماننىڭ بار بولغان ئەيىپىنى تارقىتىپ ئىچىنى بوشتىشى دۇرۇس بولمايدۇ. قەلبى ساغلام ئادەم بەندىلەرنىڭ خاپىلىقلىرىغا خەيرخاھلىق قىلىدۇ ۋە قايغۇرىدۇ، باشقىلارنىڭ سەتچىلىكلىرىنى ئاشكارىلاش، سىرلىرىنى پاش قىلىش، ئەيىبلىرىنى ئېچىش بىلەن كۆڭۈل خوش قىلىش ھەقىقىي مۇسۇلماننىڭ ئىشى ئەمەس.

غەيۋەت قىلىش، كۈچلۈك ئاداۋەت، ئىچ ئاغرىتىشقا تازىلاشقا موھتاج بولغان قەلبىنىڭ مەھسۇلى بولغاچقا ئىسلام دىنى ئۇنى ھارام قىلغان، ئەبۇ ھۇرەيرەدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلاردىن: «غەيۋەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيسىلەر؟» دەپ سورىغان، ئۇلار: «ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئوبدان بىلىدۇ» دېيىشكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «غەيۋەت دېگىنىمىز قېرىندىشىڭلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىشىڭلاردۇر» دېگەن بۇ چاغدا ئۇلار: «دېگەنلىرىمىز قېرىندىشىمىزدا ھەقىقەتەن بار بولسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەقىقەتەن بار بولسا غەيۋەتنى قىلغان بولسىن، يوق بولسا بۆھتان چاپلىغان بولسىن» دەپ جاۋاب بەرگەن.

سۇخەنچىلىك ئارازلىق پەيدا قىلىپ قەلبلەرنى ئۆزگەرتىدىغان بولغاچقا دوستلۇقنى قوغداپ قېلىپ بۆلگۈنچىلىكتىن ساقلاش ئۈچۈن ئىسلام دىنى ئۇنى ھارام قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى توغرىسىدا ياقىتۇرمايدىغان گەپ يەتكۈزۈلۈشىنى توسقان ئىدى، ۋە مۇنداق دەيتتى: «ساھابىلىرىمنىڭ

بىرەرسى توغرىسىدا ھېچكىم ماڭا ھېچنەمە دېمىسۇن، چۈنكى مەن سىلەر بىلەن كۆڭلۈم ئازادە ھالەتتە كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلمەن.»

يامان گەپنى ئاڭلىغان ئادەم ئۇنى تارقىتىۋەتمەسلىكى لازىم، نۇرغۇن يامان سۆزلەر باركى دېيىلگەن يەردە قېلىپ قالسا ئۆزلىكىدىن يوقاپ كېتىدۇ! ئەتراپقا تارقىتىلسا ئوت قۇيرۇق ئادەملەر ئۇنى تېخىمۇ پۈۋلەپ يالقۇنچىتىدۇ - دە، ئۇچقۇنى ھەممە ياققا تۇتۇشۇپ تەسۋىرلىگۈسىز ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سۇخەنچى جەننەتكە كىرمەيدۇ.» دېگەن، يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «شۇبھىسىزكى، سۇخەنچىلىك بىلەن ئاداۋەت دوزاختىدۇر، مۇسۇلماننىڭ قەلبىدە ئىككىسى جەم بولمايدۇ.»

ئاداۋەت ساقلىغان ئادەم باشقىلارنى يامان گۇمان قىلىدۇ، ئەيىبىنى ئىزدەيدۇ، كۆزگە ئىلمايدۇ، روھى ياكى جىسمانىي ئەيىبلىرى بىلەن ھاقارەت قىلىدۇ، ئىسلام دىنى بۇنى قاتتىق يامان كۆرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى قېرىندىشىنىڭ ئەيىبىنى بىلىپ تۇرۇپ ياپسا، قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئۇنىڭ ئەيىبىنى ياپىدۇ.» يەنە مۇنداق دېگەن: «كىمكى مۇئمىننىڭ ئەيىبىنى ياپسا گوپا تىرىك كۆمۈۋېتىلگەن قىزنى تىرىلدۈرگەندەك كۆپ ساۋاب بولىدۇ.»

كىشىلەرنىڭ ئەيىبىنى ئىزدىگۈچىلەرنىڭ گۇناھى ئېنىق بولغان گۇناھلار بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ گۇناھلىرىدىنمۇ كۆپ بولىدۇ، ئۇلار ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن بەكرات مەھرۇم قالىدۇ. چۈنكى گۇناھنى تارقىتىشقا ئورۇنۇش شۇ گۇناھنى قىلغاندىن يامانراق بولىدۇ.

ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە ھۆرمەت قىلىش، ئۇنى ھىمايە قىلىش بىلەن ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە ئاداۋەت ساقلاش ئۇلارنى خورلاش نىيىتىدە بولۇش

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام بۇخارى.
تەبرىنى.
تەبرىنى.
تەبرىنى.

ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار. چۈنكى بىرىنچى خىل ئاڭ ۋە ئىدىيە كىشىنى ئېگىز چوققىغا يەتكۈزىدۇ، خەلقنى قۇربان قىلىپ خۇشاللىققا ئېرىشىش، خاتالىشىشنى ئۈمىد قىلىش، ئۇلارنىڭ نازابلىرىدىن خۇشال بولۇشتەك ناچار خاھىشتىن يىراق قىلىدۇ.

ئاداۋەت ساقلىماسلىق بىرخىل ئېسىل پەزىلەت بولۇپ، بۇنداق پەزىلەتكە ئىگە بولغان ئادەم ئۆزىنىڭ غەلبە ۋە مەغلۇبىيىتىنى باشقىلارغا باغلىۋالمايدۇ، چۈنكى ئۆزى مەغلۇب بولغان ۋاقىتتا باشقىلار غەلبە قازىنىشى مۇمكىن، ئۆزى كەينىدە قالغاندا باشقىلار ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىشى مۇمكىن.

ئۆزى پايدا ئالالمىغانلىقى ئۈچۈن پايدا ئالغان ھەرىس ئادەمنىڭ زىيان تارتىشىنى ئۈمىد قىلىش تولمۇ ئەخمىقانلىق ۋە پەسلىكتۇر! مۇسۇلمان دېگەن نەزەر دائىرىسى، تەپەككۈرى كەڭ، مېھرى - شەپقەتلىك بولۇش، ئىشلارغا ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي ئارزۇ - ئارمانلىرى نۇقتىسىدىن ئەمەس، بەلكى ئومۇمىي مەنپەئەتنى نۇقتىسىدىن نەزەر قىلىشى لازىم، ئۈچ - ئاداۋەت ساقلىغۇچىلار، ھەسەت قىلغۇچىلارنىڭ كۆپ قىسمى ئۆزلىرى ئارزۇ قىلغان نەرسىلەردىن مەھرۇم قېلىپ، باشقىلارنىڭ ئالغانلىرىنىڭ دەل ئۆزى مەھرۇم قالغان نەرسىلەر بىلەن توسۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، كۆڭۈللىرىدىكى ئاداۋەت، ھەسەت قازانلىرى قايناپ تاشىدۇ؟ بۇ ئۇلارغا ھەرگىز ئارامەتچىلىك بەرمەيدىغان زور ئاپەتتۇر!

قەدىمدە ئىبلىس ئۆزى ئارزۇ قىلغان مەرتىۋىگە ئادەمنىڭ ئېرىشىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆزى ئېرىشەلمىگەن مەرتىۋىگە ھېچكىمنى ئېرىشتۈرمەيدىغانلىقىنى ئېيتقان:

﴿قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾

﴿ئىبلىس ئېيتتى: «سېنىڭ مېنى ئازدۇرۇغانلىقىڭدىن ئۇلار (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا ۋەسۋەسە قىلىش) ئۈچۈن چوقۇم سېنىڭ توغرا يولۇڭ ئۈستىدە ئولتۇرىمەن، ئاندىن ئۇلارغا چوقۇم ئالدىدىن، ئارقىسىدىن، ئوڭىدىن، سولدىن ھۇجۇم قىلمەن، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىگىنىڭ (نېمىتىگە) شۇكۇر قىلغۇچىلار ئەمەسلىكىنى كۆرسەن﴾

مانا مۇشۇنداق شەيتانلارچە ئاداۋەت ئوتى ئاداۋەت، ھەسەت قىلغۇچىلارنىڭ ۋۇجۇدلىرىدا يېنىپ قەلبلىرىنى بۇزماقتا. ئىسلام دىنى كىشىلەرنى بۇنداق يامان يولدىن يىراق بولۇپ، ھاياتلىقتا تېخىمۇ ئىلغار، تېخىمۇ تىنچ بولغان يولدا مېڭىشقا ئاگاھلاندۇرغان.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇشقان ئىدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھازىر سىلەرنىڭ يېنىڭلارغا جەننەت ئەھلىدىن بولغان بىر ئادەم كىرىدۇ» دېدى. ئارقىدىنلا ئەنساپلاردىن بولغان ساقلىدىن تاھارەت سۈيى تامچىلاپ تۇرغان كەشىنى سول قولىدا كۆتۈرۈۋالغان بىر ئادەم كىرىپ كەلدى، ئەتىسى بىز يەنە بىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئالدىنقى كۈنىسى دېگەن گەپنى دېدى، ئارقىدىنلا يەنە شۇ ئادەم بۇرۇنقى ھالىتىدە كىرىپ كەلدى، ئۈچىنچى كۈنىسى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئالدىنقى كۈنىسى دېگەن گەپنى دېدى، ئارقىدىنلا يەنە شۇ ئادەم بۇرۇنقى ھالىتىدە كىرىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭغاندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر ئۇ ئادەمنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ مېڭىپ: «مەن دادام بىلەن ئاداۋەتلىشىپ قالغان ئىدىم، ئۈچ كۈنگىچە ئۇنىڭ يېنىغا كىرمەسلىكىگە قەسەم قىلغان ئىدىم، خالىسىلا مېنى ئۆزلىرى بىلەن بىرگە قوندۇرغان بولسىلا» دېدى، ئۇ ئادەم (بولسۇن) دەپ جاۋاب بەردى.

ئەنەس مۇنداق دەيدۇ: ئابدۇللاھنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە ئۇ ئادەم بىلەن بىللە ئۈچ كېچە قونۇپتۇ، بۇ جەرياندا ئۇنىڭ كېچىسى قوپقانلىقىنىمۇ پەقەت كۆرمەپتۇ لېكىن ئورنىدا ئۇرۇلسىلا ئاللاھنى ياد ئېتىپتۇ، بۇنى بامدات نامىزغا تۇرۇغۇچە داۋاملاشتۇرۇپتۇ، ئابدۇللاھنىڭ ئېيتىشىچە ئۇ ئادەم پەقەت بەھۇدە سۆزلىمەيدىكەن، ئابدۇللاھ يەنە مۇنداق دېدى: «ئۈچ كېچە ئۆتكەندىن كېيىن مەن ئۇنىڭ قىلغان ئەمىلىنى كۆزۈمگە ئىلمىغىلى تۇرغاندا: ئى ئاللاھنىڭ بەندىسى مېنىڭ دادام بىلەن ئاداۋىتىمۇ يوق، لېكىن مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىلى توغرىسىدا ئۇدا ئۈچ قېتىم سىلەرگە جەننەت ئەھلىدىن بولغان بىر ئادەم كىرىپ كېلىدۇ دېگەن گېپىنى ئاڭلىغان ئىدىم، ئۇچلا قېتىمدا سىلى كىرىپ كەلدىلە، شۇنىڭ بىلەن سىلى بىلەن بىرگە قونۇپ قانداق ياخشى ئەمەللەرنى قىلىدىغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆگىنىۋالاي دېگەن ئويغا كەلدىم، ئەمما مەن سىلنىڭ چوڭ ياخشى ئەمەل قىلغانلىقىنى كۆرمىدىم، سىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېگەن بۇ مەرتىۋىگە قانداق ئېرىشتىلە؟ دەپ سورىدىم، ئۇ ئادەم: پەقەت سىلى كۆرگەن ئەمەللەرنى قىلمەن دەپ جاۋاب بەردى، مەن قايتىپ كېتىۋاتسام چاقىرىپ: پەقەت سىلى كۆرگەن ئەمەللەرنىلا قىلمەن، لېكىن مەن مۇسۇلمانلارنىڭ ھېچبىرىگە ئاللاھ ئۇنىڭغا بەرگەن ياخشىلىققا قارىتا كۆڭلۈمدە ھەسەت، ئاداۋەت ساقلىمايمەن دېدى، دېمەك مۇشۇ بىر ئالاھىدىلىك ئۇنى مۇشۇنداق دەرىجىگە ئېرىشتۈرۈپتۇ!»

يەنە بىر بايانتە: «ئى قېرىنىشىمنىڭ ئوغلى، پەقەت سىلى كۆرگەن ئەمەللەرنى قىلمەن، ئەمما مەن كۆڭلۈمدە بىر مۇسۇلمانغا ئاداۋەت ساقلاپ ئۇخلىمايمەن» دېيىلگەن.

ئىسلام دىنى ھەسەت قىلىشنى ھارام قىلغان. پەيغەمبەرنى ھەسەت قىلغۇچىلارنىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلەشكە بۇيرىغان. چۈنكى ھەسەتخورلۇق قەلبىدە يانغان چوغ بولۇپ، ھەسەت قىلغۇچى ۋە باشقا

كىشىلەرگە ئازار بېرىدۇ، باشقىلار ئېرىشكەن نېمەتنىڭ زاۋاللىقىنى ئۈمىد قىلىدىغان ئادەم جەمئىيەتكە نىسبەتەن چوڭ ئاپەت بولۇپ، ھېچقانداق ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر بەندىنىڭ قورسىقىدا ئاللاھ يولىدا ئۆرلىگەن چاڭ بىلەن جەھەننەمنىڭ يالقۇنى جەم بولالمايدۇ، يەنى ھېچبىر بەندىنىڭ قورسىقىدا ئىمان بىلەن ھەسەتخورلۇق جەم بولالمايدۇ» يەنە مۇنداق دېگەن: «ھەسەتخورلۇقتىن ساقلىنىڭلار، چۈنكى ھەسەتخورلۇق دېگەن گويا ئوت ئوتۇنى يېگەنگە ئوخشاش ياخشى ئەمەللەرنى يەپ كېتىدۇ.»

ياخشىلىققا ئېرىشكۈچىلەرنىڭ قاق سەنەم بولۇپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلىدىغان ئادەم قاتمۇقات زۇلمەت قاراڭغۇلۇقلار ئارىسىدا ھاياتلىق ھەقىقەتلىرىدىن مەھرۇم قالغان ئادەمدۇر.

بىرىنچىدىن: بۇنداق ئادەم پەقەت بۇ دۇنيا ۋە ئۇنىڭ ماتالىرى بىلەن چەكلىنىپ قالغان شۇنىڭ ئۈچۈن كۆزىدىن ياش ئاقتۇرىدىغان، ئۇنىڭغا ئېرىشكەنلەرگە ئاداۋەت ساقلايدىغان ئادەمدۇر، بۇ ئىككى دۇنيانىڭ ماھىيىتىنى خاتا مۆلچەرلىگەنلىك. بەلكى تەييارلىق قىلىشقا، قولدىن كەتسە قاينۇرۇشقا تېگىشلىك بولغان ئاخىرەت ھاياتىنى ئۇنۇتقانلىق ياكى بىلىمگە ئىلىكتۇر. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾

«ئى ئىنسانلار! سىلەرگە پەرۋەردىگارىڭلار تەرىپىدىن نەسىھەت بولغان، دىللاردىكى دەردكە (يەنى شەك ۋە نادانلىققا) شىپا بولغان، مۆمىنلەرگە ھىدايەت ۋە رەھمەت بولغان (قۇرئان) كەلدى، ئېيتقىنىكى،

ئۇلار ئاللاھنىڭ پەزىلى ۋە رەھمىتىدىن خۇشال بولسۇن، بۇ ئۇلارنىڭ يىغقان (دۇنيا ماللىرىدىن ياخشىدۇر)»

ئىككىنچىدىن: بۇنداق ئادەم ئىرادىسىز تەييار تاپ، پەرۋەردىگارىڭنىڭ دۇنيادىكى قانۇنىيىتىدىن خەۋەرسىز ئادەمدۇر.

لايىقى پەرۋەردىگارىغا يۈزلىنىپ، پەزىلى مەرھەمەتتىن تىلىگەن بولسا، ئاندىن كېيىن ھاياتلىق مۇساپىسىدا يېڭىدىن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولسا ياخشى بولاتتى، چۈنكى ئاللاھنىڭ نېمەت خەزىنىسى ھەممە ئادەمگە باراۋەردۇر. نېمەتتىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن بۇنىڭ باشقىلارغا ھەسەت قىلىشتىن ئەلۋەتتە ياخشى ئىكەنلىكىنى بايقاپ قېلىشى مۇمكىن.

ھەسەت قىلىش بىلەن ھەۋەس قىلىش ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار. ھەسەت قىلىشنى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۇق، ھەۋەس قىلىش دېگىنىمىز، باشقىلار ئېرىشكەن ياخشىلىققا ھەۋەس قىلىپ ئۆزىنىڭمۇ ئوخشاش ياخشىلىققا ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلىش دېگەنلىكتۇر.

ئىنتىلىش دېگىنىمىز: ئۆزىنىڭ بۈيۈكلۈكىگە ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا تىرىشچانلىق كۆرسىتىش دېگەنلىكتۇر. بۇ سالىھ بەندىلەرگە خاستۇر.

سۇلايمان ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَخِيذٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾

«پەرۋەردىگارىم! ماڭا مەغپىرەت قىلغىن، ماڭا مەندىن كېيىن (مەندىن باشقا) ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئاتا قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن كۆپ ئاتا قىلغۇچىدۇرسەن»

ئاللاھنىڭ بەندىلىرى مۇنداق دېگەن:

﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَنْتَقِينَ إِمَامًا ﴾

«ئۇلار: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە ئاياللىرىمىز ۋە ئەۋلادلىرىمىز ئارقىلىق شاتلىق بېغىشلىشىڭنى (يەنى بىزگە ساڭا ئىتائەتتەن پەرزەنت ئاتا قىلىشىڭنى) تىلەيمىز، بىزنى تەقۋادارلارنىڭ پېشىۋاسى (يەنى تەقۋادارلارنىڭ نەمۇنىسى، ياخشىلىققا دەۋەت قىلغۇچى) قىلغىن» دەيدۇ»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «پەقەت ئىككى ئىشقا ھەسەت قىلىشقا بولىدۇ، بىرى: بىر ئادەمنىڭ ئاللاھ بەرگەن مال - دۇنيانى ھەقىقەت ئىشلىرىغا سەرپ قىلغانلىقىغا، يەنە بىرى، بىر ئادەمنىڭ ئاللاھ بەرگەن ئىلىم بىلەن ھۆكۈم قىلغانلىقىغا، شۇ ئىلىم بىلەن ئۆگەتكەنلىكىگە.»

ھەدىستە دېيىلگەن ھەسەت قىلىش نېمەتنىڭ يوقىلىشىنى ئەمەس بەلكى ئوخشىشىنىڭ بېرىلىشىنى ئۈمىد قىلىشتىن ئىبارەت.

مەقسەت شۇكى، ئىنسان ئۇلۇغۋار ئىشلارنى كۆزلەش، ئەرزىمەس ئارزۇلارغا باغلىنىپ قالماسلىقى لازىم، نۇرغۇن ئىشلار باركى ئىنسانغا ھەسرەتتىن باشقا ھېچنەرسە ئېلىپ كېلەلمەيدۇ. بەزىدە ئاللاھ باشقىلارغا ئالاھىدە بولغان ئىقتىدار ئاتا قىلغانلىقى ياكى شۇ ئىقتىدارى بىلەن پايدا - مەنپەئەت تاپقانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا ھەسەت قىلىش، ئاداۋەت ساقلاشتەك گۇناھقا ئېلىپ بارىدۇ.

بۇ توغرىسىدا ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

﴿ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾

«ئى مۇئمىنلەر! ئاللاھ سىلەردىكى بىر - بىرىڭلاردىن ئارتۇق قىلغان نەرسىلەرنى (ھەسەت قىلىش يۈزىدىن) ئارزۇ قىلماڭلار، ئەرلەر قىلغان ئەمەللەردىن ھەسسىدار بولىدۇ ئاياللارمۇ قىلغان ئەمەللەردىن ھەسسىدار بولىدۇ، ئاللاھتىن ئۇنىڭ پەزىلىتى تىلگەنلەرگە (ئاللاھ بېرىدۇ) ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر»

ئەمما جەمئىيەتتىكى يامان خاھىشلارنى ئىنكار قىلساق ئۇ ئادالەتنى بېكىتىش بولۇپ ھەسەت قىلىش قاتارىغا كىرمەيدۇ. مەسىلەن: بىراۋنىڭ ئاز ئىشلەپ كۆپ ئالغانلىقى ياكى لايىقتى بولمىغان بىر ئىشقا تەيىن قىلىنغانلىقىغا غەزەپلەنسەك بۇ غەزەپ يوللۇق غەزەپ بولۇپ، ئومۇمنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلىگەنلىكتۇر. ئۇنىڭ شەخسىي ئاداۋەت بىلەن ئالاقىسى يوق.

ئىسلام دىنى كىشىلەرنى خەلق ۋە ھاياتلىققا ساپ ۋە ئېسىل تۇيغۇلار بىلەن مۇئامىلە قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ قەلبلىرىدىكى ھەسەتخورلۇق ۋە ئۆچ - ئاداۋەتچىلىكنىڭ پەس كىرىلىشىنى ھەرۋاقىت تازىلاپ ئۇلارنى ھەرۋاقىت نازارەت قىلىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن ھەركۈنى، ھەرھەپتە ۋە ھەريىلدا ئىسلام ئەخلاقلىرى بىلەن ئۇلارنىڭ قەلبلىرىدىكى ئاداۋەتنى چىقىرىپ تاشلاپ تېخىمۇ تازا، تېخىمۇ سەزگۈر ھالەتكە كەلتۈرىدۇ.

كۈنىگە بەش ۋاق ئوقۇلىدىغان پەرز نامازلار پەقەت ئەتراپتىكى كىشىلەرگە قارىتا ساپ قەلبى ئىگىسىدىن سادىر بولغان بولسىلا ئاندىن ساۋابىنى تاپقىلى بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ ئادەمنىڭ ئوقۇغان نامىزى بېشىدىن بىر غېرىچمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلمەيدۇ (يەنى ئاللاھ دەرگاھىغا ئېلىپ چىقىلمايدۇ) جامائەتنىڭ رازىلىقىسىز ئىمام بولۇۋالغان ئادەم يولىدىشىنى نارازى قىلىپ ئۇخلىغان ئايال، ئاداۋەتلەشكۈچى ئىككى قېرىنداش.»

ھەپتىدە بىر قېتىم بەندىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرى سىتاتىستىكا قىلىنىدۇ. ئاللاھ تائالا ئىنساننىڭ قولى بىلەن قانداق ئەمەللەرنى قىلغانلىقى، كۆڭلىدە نېمىلەرنى ساقلىغانلىقىغا قارايدۇ، قەلبى ساغلام بولسا قۇتۇلۇپ قالىدۇ، ئەگەر ئاچچىقلىنىش، ھەسەتخورلۇق، نارازى بولۇش قاتارلىقلارنىڭ گۇناھلىرى بىلەن بۇلغانغان بولسا ھالاك بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھەردۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنىسى بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرى ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا ئېلىپ بېرىلىدۇ، ئاللاھ بۇ كۈندە ئۆزىگە شېرىك كەلتۈرمىگەن ئادەمنىڭ ھەرقانداق گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىدۇ، پەقەت قېرىندىشى بىلەن ئاداۋەتلىشىپ قالغانلارنى قالدۇرۇپ قويدۇ، ۋە: «بۇلارنى ياراشقۇچە قويۇپ قويۇڭلار» دېدى.»

ھەريىلى شەئبان ئېيىدا ئاللاھ تائالا بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە قاراپ ئۇلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان ئاداۋەتنى ھەرگىز ئۇزۇنغا سوزماسلىقى كېرەك. چۈنكى ئاللاھ زېمىن ئەھلىگە رەھمەت قىلىدىغان بولۇپ ئۇنىڭغا پەقەت ساپدىل، ئەپۈچان بەندىلەرلا ئېرىشەلەيدۇ. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «شۈبھىسىزكى ئاللاھ تائالا شەئبان ئېيىغا يېرىم بولغان كېچىسى بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە قارايدۇ، مەغپىرەت تەلەپ قىلغۇچىلارنىڭ گۇناھلىرىنى ئەپۈ قىلىدۇ، رەھىم تەلەپ قىلغۇچىلارغا رەھىم قىلىدۇ، ئەمما ئاداۋەتلەشكۈچىلەرنى ئۆز پېتى قويۇپ قويدۇ.»

كىمكى مۇشۇنداق نەسىھەت، تەربىيەلەش ۋە تازىلاشلاردىن كېيىنمۇ يەنە ئاداۋەتنى ئۆزى بىلەن بىرگە ئېلىپ ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلسا ئۇنداق ئادەم دوزاخنىڭ يالقۇنىغا قالىنىشقا لايىق. شەرىئەت ئۇنى پاكلىيالمىغان بىلەن دوزاخ ئوتى ئۇنىڭ يۈرەك قاتلاملىرىغا كىرىپ ئاداۋەتلىرى ۋە گۇناھلىرىنى كۆيدۈرەلەيدۇ!

ئىسلام يامان كۆرگەن ئاداۋەت، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى سەۋەبى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى پەقەت دۇنيا ۋە ئۇنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرى، دۇنيانىڭ لەززەتلىرى ۋە بايلىقلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن كېلىپ چىققان ئاداۋەتتۇر. ئەمما ئاللاھ ئۈچۈن، ھەقىقەت ئۈچۈن ئاچچىقلىنىش، شەرەپ ئۈچۈن قوزغىلىش بۇ باشقا ئىش.

مۇسۇلمان ئاللاھنىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلمايدىغان، بەلگىلىمىلەرگە خىلاپلىق قىلىدىغان كىشىلەرگە تاكى ئۆلۈپ كەتكۈچە ئاداۋەت تۇتسا، ئۇلار بىلەن ئالاقە قىلمىسا ئۇنىڭغا ھېچقانداق گۇناھ بولمايدۇ. بەلكى بۇ چىن ئېتىقاد ئاللاھقا بولغان ئىمان - ئىخلاسىنىڭ بارلىقىنىڭ ئالامەتلىرىدۇر. ئاللاھ تائالا ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرى گەرچە بىزنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلىرىمىز بولسىمۇ، ئۇلاردىن يىراق تۇرۇشقا بۇيرىغان:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾

﴿ئى مۆئمىنلەر! ئەگەر ئاتىلىرىڭلار، قېرىندىشىڭلار، ئىماندىن كۆفرىنى ئارتۇق كۆرسە (كۆفرىدا مەھكەم تۇرسا)، ئۇلارنى دوست تۇتماڭلار، ئىچىڭلاردىن كىملىرىكى، ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر (يەنى ئۇلارغا ئوخشاش مۇشرىكتۇر، چۈنكى مۇشرىكلىككە رازى بولغان ئادەممۇ مۇشرىك ھېسابلىنىدۇ)﴾

مۇسۇلماننىڭ يامان كىشىلەر ياكى بىپەرۋالىق، سۇسلۇقتا كۈشكۈرتىدىغان كىشىلەردىن يىراق تۇرۇشى ۋاجىپ. ئاللاھنىڭ ھەققىدە خاتالىق ئۆتكۈزگەن ئادەمدىن جازالاش ئۈچۈن بىر مەزگىل ياكى مەڭگۈ، ئۆزىنى يىراق تۇتسا خاتا قىلغان بولمايدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بەزى ئاياللاردىن 40 كۈن ئايرىلىپ تۇرغان. ئابدۇللاھ ئىبنى ئومەر ئوغلى ئۆزىنىڭ ئاياللارنىڭ مەسچىتكە چىقسا بولىدىغانلىقى

توغرىلىق بايان قىلغان ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ھۆكۈمىنى رەت قىلغانلىقى ئۈچۈن تاكى ئۆلگەنگە قەدەر ئايرىلىپ تۇرغان.

كۈچلۈك، غەيرەتلىك بولۇش

مۇستەھكەم ئەقىدە، ئىزچىل بولغان تېتىكلىك، تۈگمەس جۈرئەت، قىيىنچىلىققا بەرداشلىق بېرىش، خەۋپ - خەتەردىن قورقماسلىق قاتارلىقلارنىڭ قۇرۇماس بۇلىقدۇر، بەلكى ئۇ بىزگە ئۆلۈمنىمۇ ئاسان قىلىپ بەرگۈچىدۇر.

بۇلار قەلبكە سىڭىپ كىرىپ چوڭقۇر ئورۇنلاشقان ئىماننىڭ خاراكتېرى بولۇپ، مۆمىننىڭ پۈتۈن ھەرىكىتىدە ئىپادىلىنىدىغان كۈچ - قۇۋۋەت ئاتا قىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن مۆمىن گەپ قىلغاندا ئۆزىگە ئىشىنىدۇ، ئىش قىلسا پۇختا قىلىدۇ، ھەر ئىشتا نىشانى ئېنىق بولىدۇ، قارارنىڭ توغرىلىقىدىن خاتىرجەم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىككىلەنمەيدۇ، ھەرخىل بوران - چاپقۇنلارمۇ ئۇنى تەۋرىتەلمەيدۇ، بەلكى ئۇ ئەتراپتىكىلەرگە:

﴿قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰى مَكَاتَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ فَاَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۞ مِّنْ يَّاتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّثْمِمْ﴾

﴿سەلەر ئۆز ھالىڭلار بويىچە ئىشلەڭلار، مەنمۇ ئۆز ھالىم بويىچە ئىشلەيمەن، سەلەر ئۇزۇنغا قالماي خارلىغۇچى ئازابنىڭ كىمگە كېلىدىغانلىقىنى، مەڭگۈلۈك ئازابنىڭ كىمگە چۈشىدىغانلىقىنى بىلىسەلەر﴾ دېيەلەيدۇ.

يۇقىرىقى ئايەتلەردە ئوتتۇرىغا قويۇلغىنىدەك پەخىرلىنىش، مۇستەقىللىق، ھەقىقەتكە ئىشىنىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئالاھىدە پىرىنسىپ بويىچە ياشايدىغان، كىشىلەر بىلەن بىلىپ مۇئامىلە قىلىدىغان، ئۇلار توغرا قىلسا ھەمكارلىشىدىغان، خاتا قىلسا ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ ئۆزى بىلگىنىدەك ئىشلەيدىغان ئاكتىپ ئىنساننى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەلەرنىڭ بىرىڭلار كىشىلەر ياخشى ئىش قىلسا مەنمۇ ياخشى ئىش قىلىمەن، يامان

ئىش قىلسا، مەنمۇ يامان ئىش قىلىمەن دەيدىغان يۇمىلاق تاۋۇز بولمىسۇن، بەلكى ئۆزۈڭلارنى كىشىلەر ياخشى ئىش قىلسا سەلەرمۇ ياخشى ئىش قىلىشقا، يامان ئىش قىلسا يامانلىقىدىن يىراق بولۇشقا كۆندۈرۈڭلار»

تۇرمۇشتىكى يامان ئادەتلەرنىڭ قۇلغا ئايلىنىپ قالغان كىشىلەر ھەقىقىي ئاجىز كىشىلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ئىنسانىيەت ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن غەم - قايغۇلىرى ياكى خۇشاللىقلىرىنىڭ ھەممىسىدە نۇرغۇن بىدئەتلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈپ دىنى ھەقىقەتلەرگە ئىتائەت قىلغاندىن بەكراق ئۇلارغا تۆۋەنلىك بىلەن ئىتائەت قىلىپ كەلمەكتە.

ئەمما ھەقىقىي مۆمىن ئاللاھنىڭ دىنىدىن ئاساس بولمىغان ھېچقانداق ئىشقا كۆز قىرىنمۇ سېلىپ قويمىدۇ، ئۇ بۇنداق ئۆرپ - ئادەتلەرگە قارشى تۇرۇش ھەتتا ئۇنى يوقىتىش يولىدا نۇرغۇن جاپالارغا دۇچ كېلىشى مۇمكىن، ئەمما ئۇ ئاللاھ ئۈچۈن ئەيىبلەشلەردىن قورقۇپ قالماستىكى، تەنقىدلەر ۋە ئەزىيەتلەرگە قارىماي غايىسىگە قاراپ ئىلگىرىلىشى كېرەك.

بىر مەزگىل دەۋر سۈرگەن ناھەقچىلىق ئەگەشكۈچىلىرى قانچە كۆپ بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ھامان بىركۈنى سەپتىن چۈشۈپ قالىدۇ، بىر چاغلاردا ئۇنى قوللىغان ئالدىنغۇچىلارمۇ بىر كۈنلەردە ئىخلاسمەن ياردەمچىلىرىگە ئايلىنىدۇ، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى كىشىلەرنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئاللاھنى نارازى قىلغان بولسا، ئاللاھ ئۇنىڭدىن نارازى بولىدۇ ۋە ئۇ كىشىنىڭ ئاللاھنى نارازى قىلىپ تۇرۇپ رازى قىلغان كىشىسىنى ئۇ كىشىدىن نارازى قىلىدۇ. كىمكى ئاللاھنى نارازى قىلىش ئۈچۈن كىشىلەرنى نارازى قىلغان بولسا، ئاللاھ ئۇ كىشىدىن نارازى بولىدۇ ۋە ئۇ كىشىنىڭ ئۆزىنى رازى قىلىش ئۈچۈن نارازى قىلغان كىشىلەرنى ئۇ كىشىدىن رازى قىلىدۇ، ئۇ كىشىنىڭ تەقى - تۇرقى، گەپ -

سۆزلىرى ۋە بارلىق ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كىشىلەرگە چىرايلىق كۆرسىتىدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان ئۆزى چىن ئىشەنگەن ئىشتا چىڭ تۇرسۇن! ئاللاھنىڭ ساۋابىنى ئىزدەپ نادانلارنىڭ ئۆرپ - ئادىتىنى تاشلاپ ئۆزى بەلگىلىگەن يولدا ماڭغان چېغىدا مەسخىرە قىلىش ۋە ئىنكار قىلىشلارغا پەرۋا قىلمىسۇن! بەزىلەر غەيبكە ئىمان كەلتۈرۈشنى مەسخىرە قىلماقچى بولغان بولسا شۇبھىسىزكى ئىسلام دىنىغا بولغان ئىمان ئىخلاسلارنى تېخىمۇ كۈچلۈك، تېخىمۇ مۇستەھكەم قىلىشى لازىم!

﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُوكَ إِلَّا هُزُؤًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا؟ إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾

﴿ئۇلار سېنى كۆرسە پەقەت مەسخىرە قىلىپ: «ئاللاھ پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن مۇشۇمۇ؟ ئەگەر دىنىمىزدا چىڭ تۇرمىساق (مۇھەممەد) بىزنى ئىلاھلىرىمىزدىن ئازدۇرۇۋەتكىلى تاس قالاتتى (دېدى)، كىمنىڭ يولىنىڭ ئەڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئۇلار (ئاخىرەتتە) ئازابىنى كۆرگەن چاغدا بىلىدۇ.﴾

توغرا! مۇسۇلمان ۋۇجۇدىدىكى چىن ئىشەنچ، روھىدىكى ئۆزگىچە ئىماننىڭ كۈچىنى سېزىپ تۇرۇشى كېرەك. بۇ چاغدا ئۇ گەرچە ئەتراپىدىكىلەرنى ئىمانغا دەۋەت قىلالىمىمۇ گويا كۆككە تاقاشقان تاغقا ئوخشاش قەد كۆتۈرۈپ تۇرالايدۇ، دولقۇنلۇق كەلكۈنلەر ئۇنى ئېقىتىپ كېتەلمەيدۇ، شاۋقۇنلۇق قايناملار ئۇنى يۇتۇپتەلمەيدۇ. ئىماندىن پەخىرلىنىدىغان، پەرۋەردىگارىدىن كۈچ - قۇۋۋەت ئالغان دىنىدا ئىستىقامەت قىلغان ئادەمنى كىشىلەر نېمىمۇ قىلالىسۇن؟! شۇبھىسىزكى ئۇلار بىرلىشىپ كۈچ چىقارغان تەقدىردىمۇ ھېچقانداق قىلالمايدۇ.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەينىگە مىنگىشىپ ئولتۇرۇشۇق ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «ئى يىگىت، ئاللاھنى ئېسىڭدە تۇتقىن، ئاللاھمۇ سېنى ئېسىدە تۇتسۇن، ئاللاھنى ئېسىڭدە تۇتساڭ، ئۇنى كۆز ئالدىڭدا تاپسەن، ئاسان كۈنلەردە ئاللاھنى ئەسلىگىن، قىيىن كۈنلەردە ئاللاھمۇ سېنى ئەسلىيدۇ، تىلىمەكچى بولساڭ ئاللاھتىن تىلە، تەلەپ قىلماقچى بولساڭ ئاللاھتىن تەلەپ قىل، شۇبھىسىزكى بارلىق بەندىلەر بىرلىشىپ ساڭا پايدا يەتكۈزمەكچى بولسىمۇ ئاللاھ تەقدىر قىلمىسا يەتكۈزمەيدۇ، ھەممىسى بىرلىشىپ ساڭا زىيان سالماقچى بولسىمۇ ئاللاھ تەقدىر قىلمىسا سالمايدۇ، ھەممە ئىش قازا ۋە قەدەر دەپتىرىگە پۈتۈلۈپ بولدى.»

ھەقىقەت شۇكى، خۇددى ئۇنى خورلۇققا رازى بولمايدىغان ھالغا كەلتۈرگەن باشقا ئەخلاقى - پەزىلەتلەرگە ئوخشاشلا غەيرەتلىك بولۇش ۋە كۈچ - قۇۋۋەتتىن ئىبارەت ئەخلاقمۇ تەۋھىد ئەقىدىسىگە مەركەزلەشكەن بولىدۇ. ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن خورلۇققا رازى بولمايدۇكى، ئۇ ساماغا تەۋە بولۇش بىلەن قۇدرەت تاپقان. ئەمدى ئۆزى يالغۇز بىر مۇسۇلمان ئۆممەت بولالايدۇ، ئېغىزىدىن ئاللاھنىڭ بۇ كەلىمىسىنى چۈشۈرمەيدۇ:

﴿قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ اتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أكونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

﴿(ئى مۇھەممەد!) بۇ مۇشرىكلارغا ئېيتقىنكى، «ئاسمانلارنى، زېمىننى يوقىتىن بار قىلغۇچى ئاللاھتىن غەيرىنى مەبۇد تۇتامدىم؟ ئاللاھ رىزىق بېرىدۇ، ئۆزى رىزىققا مۇھتاج ئەمەس». (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مەن (بۇ ئۆممەت ئىچىدە خۇدانىڭ ئەمرىگە) بويسۇنغۇچىلارنىڭ ئەۋۋىلى بولۇشقا بۇيرۇلدىم. (ماڭا دېيىلدىكى) سەن ھەرگىز مۇشرىكلاردىن بولمىغىن»﴾.

ئىسلام دىنى رىئايە قىلىشقا بۇيرىغان غەيرەتلىك بولۇشنىڭ مەنالىرىدىن يەنە بىرى شۇكى ئىنسان ئىرادىسى مۇستەھكەم، توغرا ۋاستىلاردىن پايدىلىنىپ نىشانغا يېتىش ئۈچۈن داۋاملىق ئىنتىلىدىغان بولۇشى كېرەك، بۇ يولدا ئەڭ چوڭ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى، ھەم قازا ۋەقەدەرنىڭ ئۆزى قىلالمىغان ئىشلارنى قىلىپ بېرەلەيدىغانلىقىغا چوڭقۇر ئىشىنىشى لازىم. چۈنكى نۇرغۇن ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ ھورۇنلۇقى ۋە تىرىك تاپلىقنى «ئاللاھقا تاپشۇرمىز» دېگەن سۆز بىلەن يۆگىمەكتە! بۇ ئىسلام دىنى يامان كۆرگەن تۇيۇق يولدۇر.

ئەۋۋى ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ئادەم ئوتتۇرىسىدا ھۆكۈم چىقارغان ئىدى قايتىپ كەتكەندىن كېيىن ھۆكۈمدە زىيان تارتقنى «ھەممىنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم، ئاللاھ بىر يولدا قويدۇ» دېگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ: «شۇبھىسىزكى ئاللاھ ئاجىزلىققا كايىدۇ، لېكىن سەن ھەممە ئىشتا ئەقىلگىنى ئىشلىتىپ پۇختا بولغىن زادى كۈچۈڭ يەتمىگەن ۋاقتىدا ئاندىن كېيىن ھەممىنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم، ئاللاھ بىر يولدا قويدۇ دېسەڭ بولىدۇ.» دېدى.

يەنى ئىنسان قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىشى ئۈچۈن بار كۈچىنى ئىشقا سېلىش، شۇنداقتىمۇ يەنە كۈچىيەلمىسە ئاندىن كېيىن ئاللاھ بىلەن پاناھلىنىش لازىم. دېمەك مۇسۇلمان ھەر ئىككى ئەھۋالدا يەنى ھەل قىلالىسۇن ياكى ھەل قىلالمىسۇن كۈچلۈك بولۇپ، مەغلۇبىيەت ئالامەتلىرى كۆرۈلمەيدۇ.

شۇبھىسىزكى ئىسلام دىنى سېنىڭ ئىشلىرىڭنىڭ توغرىسىنى بىلەلمەي ئىككىلىنىپ، تېڭىرقاپ يۈرۈشىڭنى ئاخىرىدا ئۆزۈڭگە پايدىلىق بولغان ئىشنى قولدىن بېرىپ قويمىشىڭنى ياقىتۇرمايدۇ. چۈنكى بۇنداق قىلىش مۇسۇلمانغا ماس كەلمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق

دېگەن: «ئاللاھ ئاجىز مۇئىمىندىن بەكرات كۈچلۈك مۇئىمىننى ياخشى كۆرىدۇ، ھەممە ئىشتا كۈچلۈك بولغىن، ئۆز مەنپەئەتىڭ ئۈچۈن تىرىشقىن، ئاللاھتىن ياردەم تەلەپ قىلغىن بەل قويۇۋەتمىگىن، بىرەر كېلىشمەسلىك بولسا ئەگەر مۇنداق قىلغان بولسام ئۇنداق بولماس ئىدى دېمىگىن. بەلكى ئاللاھ شۇنداق تەقدىر قىلىنغان ئىكەن، خالىغىنى بولدى، دېگىن چۈنكى «ئەگەر» دېگەن پۇشايمان سۆزى شەيتانغا يول ئېچىپ بېرىدۇ»

چۈنكى شەيتان قولدىن كەتكەن ئىشلارغا پۇشايمان قىلغۇزىدۇ، ئادەم ئۆتمۈشىنى ھازىرقى ۋە كەلگۈسىگە پايدىلىق بولغۇدەك دەرىجىدە ئەسلىشى ھەدىسە ئۆتۈپ كەتكەن كۆڭۈلسىزلىكلەر ۋە مەغلۇبىيەتلەرنى قايتا ئەسلىپ ھەسرەت - نادامەت چەكمەسلىكى لازىم، چۈنكى بۇنداق قىلىش مۇسۇلماننىڭ ئەخلاقلىرىدىن ئەمەس. بەلكى قۇرئان ئۇنى كاپىرلارنىڭ قەلبلىرىدىكى ھەسرەت - نادامەتنىڭ قاتارىدىن ھېسابلىغان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخوانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكِ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي - ي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

﴿ئى مۇئىمىنلەر! سەپەرگە چىققان ياكى غازاتقا چىققان قېرىنداشلىرى ھەققىدە، ئۇلار يېنىمىزدا بولغاندا ئۆلمەيتتى ۋە ئۆلتۈرۈلمەيتتى دېگەن كاپىرلارغا ئوخشاش بولماڭلار. ئاللاھ بۇنى ئۇلارنىڭ دىللىرىدا ھەسرەت قىلسۇن، ئاللاھ تىرىلدۈرىدۇ ۋە ئۆلتۈرىدۇ. (ئۇلارنىڭ غازاتقا چىقماسلىقى ئۇلارنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرالمىدۇ) ئاللاھ قىلمىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

ھەدىستە شۇنداق دېيىلگەن: «كىمكى ئەڭ كۈچلۈك بولاي دېسە ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلسۇن.»

www.number.org

www.number.org

ئۇ يەردىكى تەۋەككۈل قىلىش بولسا ئىنسان ھەرتەرەپتىن قىيىنچىلىق ئىچىدە قېلىپ ئەتراپىدا ھېچقانداق ياردەمچى ۋە قۇتۇلۇش ئۈمىدى قالمىغان ئەھۋال ئاستىدا ئىنساننى تېتىكلەشتۈرۈپ روھى مەدەت ئاتا قىلىدىغان ئاللاھقا بولغان بىر خىل ئىشەنچتۇر.

ئادەم كۈچلۈك دۈشمەن بىلەن كۈرەش قىلغان چېغىدا ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلسا گەرچە تەييارلىقى بوش، ياردەمچىلىرى ئاز بولسىمۇ ئاللاھتىن مەدەت ئېلىپ قاراڭغۇ تۇمان ئىچىدىن، غەلبە نۇرلىرى كۆرۈنگۈچە بوشىشىپ قالماي، داۋاملىق تاقابىل تۇرىدۇ. بۈيۈك ئاللاھ بۇنىڭ پەيغەمبەر ۋە ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ زالىملارنىڭ زۇلۇمى ۋە مۇستەبىتلەرنىڭ زومىگەرلىكىگە قارشى ئېلىپ بارغان ئۇزاق مەزگىللىك كۈرەشلىرى داۋامدا قولغان كەلگەن مەدەت ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان.

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

﴿ئاللاھ بىزنى (ئاللاھ تونۇيدىغان) يوللىرىمىزغا يېتەكلىگەن تۇرسا، نېمىشقا ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلمايلى؟ بىزگە يەتكۈزگەن ئەرزىيەتلىرىڭلارغا ئەلۋەتتە سەبىر قىلىمىز. تەۋەككۈل قىلغۇچىلار پەقەت ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلسۇن.﴾

ئىلگىرىكى پاسىق ھۆكۈم قىلغۇچىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى مۆمىنلەرنىڭ دىنىغا ئەگىشىشى، ھازىر ئاجىز بولسىمۇ كېيىن كۈچلۈك بولالايدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، ئۈمىدىنى كەلگۈسىگە باغلىشىنى ئالدىنقىلىق ۋە مەغرۇرلۇق دەپ ئاتاشقان ئىدى.

﴿إِذ يَقُولُ الْمَتَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَـؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

﴿ئۆز ۋاقتىدا مۇناپىقلار ۋە دىللىرىدا كېسىلى (يەنى شەك) بارلار بۇلارنى (يەنى مۇسۇلمانلارنى) ئۇلارنىڭ دىنى ئالدىدى، (يەنى مۇسۇلمانلار ئۆز دىنىغا مەغرۇر بولۇپ ئۆزلىرىنى يېڭىلىمەس دەپ گۇمان قىلىپ، ئاز سانلىق تۇرۇقلۇق كۆپ سانلىقلار بىلەن ئۇرۇشقا چىقتى) دېدى. كىمكى ئاللاھقا يۆلىنىدىكەن (ئاللاھ ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە ياردەم بېرىدۇ)، چۈنكى ئاللاھ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

دېمەك، ئاللاھقا ھەقىقىي تەۋەككۈل قىلىش ئۇزاق مەزگىللىك تىرىشچانلىق ۋە قەتئىي ئىرادىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئىسلام دىنى ئۆز روھىنى يوقىتىپ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ئويۇنچىقىغا ئايلىنىپ قالغان دەۋرلەردە ئۆزىنىڭ بۇ مەنىلىرىدىن ئايرىلىپ قالدى.

مۇسۇلماننى كۈچلۈك، غەيرەتلىك قىلىدىغان يەنە بىر ئىش شۇكى رەزىل، پەسكەشلىرىچە ياشاشتىن ئۆزىنى تارتىپ پاك، دۇرۇس ياشاش يولىغا كىرىشى كېرەك. چۈنكى ئادەمگەرچىلىكى بولمىغان ئادەم گەرچە يىرتقۇچىلارنىڭ تېرىلىرىگە ئورنىتىلغان، پادىشاھلارنىڭ قاتارىدا ماڭغان تەقدىرىمۇ يەنىلا ئاجىزدۇر.

ئاللاھ ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ زالىم قەۋمىنى ھەقىقىي كۈچ - قۇۋۋەت يولىغا باشلاپ نەسىھەت قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا قَوْمِ اسْتَعْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾

﴿پەرۋەردىگارىڭلاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار، ئاندىن ئۇنىڭغا تۆۋبە قىلىڭلار، ئۇ سىلەرگە كۆپ يېغىن ياغدۇرۇپ بېرىدۇ، سىلەرگە تېخىمۇ كۈچ - قۇۋۋەت بېرىدۇ، سىلەر گۇناھقا چۆمگەن ھالدا (مېنىڭ دەۋىتىمدىن) يۈز ئۆرۈمەڭلار.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرگە تائەت - ئىبادەتنىڭ گۈزەللىكى ۋە ئەۋزەللىكىنى گەۋدىلەندۈرۈپ ئۇلارنى ئادا قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ئادەمنىڭ، شەيتانغا قارشى تۇرغان ئادەمنىڭ كاتتىلىقى، ئۇلارنىڭ دەرىجىسىنىڭ ئالىي دەرىجىلىك پەرىشتىلەرنىڭ دەرىجىسىگە كۆتىرىلىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىش ئۈچۈن مىسال كەلتۈرۈپ مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ زېمىنىنى ياراتقان چىغدا تەۋرەپ مۇقىم تۇرمىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن تاغ بىلەن ئۇنى مۇقىملاشتۇردى، پەرىشتىلەر تاغلارنىڭ كارامىتىدىن تەننە جىچۇپلىنىپ (ئى پەرۋەردىگارمىز!) تاغدىنمۇ كۈچلۈك نەرسە ياراتتىلمۇ؟» دەپ سورىدى، ئاللاھ: «ياراتتىم، تۆمۈرنى ياراتتىم» دېدى، پەرىشتىلەر: «تۆمۈردىنمۇ كۈچلۈك بىر نەرسە ياراتتىلمۇ؟» دەپ سورىدى، ئاللاھ: «ھەئە، ئۇنى ياراتتىم» دېدى، پەرىشتىلەر يەنە «ئۇنىمۇ كۈچلۈك بىر نەرسە ياراتتىلمۇ؟» دەپ سورىدى، ئاللاھ «ھەئە، سۇنى ياراتتىم» دېدى، پەرىشتىلەر يەنە «سۇدىنمۇ كۈچلۈكرەك بىر نەرسە ياراتتىلمۇ؟» دەپ سورىدى، ئاللاھ «ھەئە، شامالنى ياراتتىم» دېدى، پەرىشتىلەر يەنە «شامالدىنمۇ كۈچلۈكرەك بىر نەرسە ياراتتىلمۇ؟» دەپ سورىدى، ئاللاھ «ھەئە، ئوڭ قولىنىڭ نېمە سەدىقە قىلغانلىقىنى، سول قولى بىلەنمىگەدەك دەرىجىدە سەدىقە قىلغان ئادەم پەرزەنتىنى ياراتتىم» دەپ جاۋاب بەردى.»

شۈبھىسىزكى، ئىنساندىن ئىبارەت بۇ ئاجايىپ مەخلۇق پەزىلەتلىك ئادەم بولغان چىغدا پۈتۈن كائىناتنىڭ خوجايىنى ھېسابلىنىدۇ، پۈتۈن دۇنيادىكى ھەممە نەرسىنى قوشۇپ ھېسابلىغاندىمۇ، ئىنسان ھەممىدىن ئەۋزەلدۇر، ئەمما پەس ئادەم بولغان چىغدا پۈتۈن ئاسمان زېمىندا لەنەتكە قالىدۇ. زەررىچىلىك ۋە ياكى چاڭ - توزانچىلىكمۇ قىممىتى بولمايدۇ. يۇقىرىقى ھەدىس بىزگە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ئادەملەرنىڭ قىممىتىنىڭ نەقەدەر يۇقىرى ئىكەنلىكىنى، ياخشى ئىشلاردا باشلامچى بولغىنىدا نەقەدەر مۇستەھكەم، نەقەدەر مەغرۇر ئىكەنلىكىنى تەسۋىرلەپ بېرىدۇ.

www.number.org

كۈچلۈك، غەيرەتلىك بولۇشنىڭ مەزمۇنلىرىنىڭ بىرى شۇكى، مۇسۇلمان ھەقىقەتنى گەۋدىلەندۈرۈشتە مەيدانى ئېنىق بولىدۇ. كىشىلەرگە تونۇشلۇق پرىنسىپلار بويىچە قەلبى يورۇق ھالەتتە مۇئامىلە قىلىدۇ. ھەقىقەتنى خۇنۇكلەشتۈرۈش ھېسابغا كىشىلەر بىلەن سۇنئىي مۇئامىلە قىلمايدۇ. ھەقىقەتنىڭ ۋە ھەقىقەتنى قوللىغۇچىلارنىڭ ھۆرمىتىنى كەتكۈزمەيدۇ. بەلكى ھەردائىم قەلبىدىكى ئەقىدىنىڭ كۈچىدىن كۈچ ئالىدۇ، ھەقىقەتنى گەۋدىلەندۈرىدۇ ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن ياشايدۇ، مەلۇم بىر خىل ھەقىقەتنى بېكىتىشتە ئۆزىنىڭ بۇ ئېنىق مەيدانىدىن ھەرگىز يانمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىبراھىم ۋاپات بولغان كۈنىدە كۈن تۇتۇلغان ئىدى. بۇ چاغدا كىشىلەر: «ئىبراھىمنىڭ ئۆلۈمىگە كۈن تۇتۇلدى» دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن تۇرۇپ خۇتبى ئوقۇپ مۇنداق دېدى: «شۈبھىسىزكى، ئاي بىلەن كۈن بىرەر ئادەمنىڭ ئۆلىشى ياكى تىرىلىشىگە تۇتۇلمايدۇ، بەلكى ئۇ ئاللاھنىڭ ئۆز بەندىلىرىگە كۆرسىتىدىغان مۆجىزىلىرىنىڭ بىرىدۇر، شۇنداق بولغىنىنى كۆرسەڭلار نامازغا ئالدىراڭلار.»

چۈنكى ھەقىقەت ئۈچۈن ياشايدىغان ئادەم ناھەق ئىشلار بىلەن سودا قىلمايدۇ. ھەقىقەتكە قارىتا مەيدانى ئېنىق بولۇش ئۇنىڭ ھىيلە ئىشلىتىشتىن بەھاجەت قىلغۇدەك دەرىجىدە شەرەپ بايلىقى بارلىقىنى، بارلىق ئىش - ھەرىكەتلەرنى ئەنە شۇ پەزىلەت ۋە مۇكەممەللىكتىن ئىبارەت تەۋرىمەس ئاساسلار ئۈستىگە قۇرغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

بىز باشقا كىتابلىرىمىزدا ئىسلام دىنىنىڭ ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسوش پرىنسىپىغا ئالاقىدار سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي مەقسەتلەرنى شەرھىلەپ ئۆتكەن ئىدۇق، بىز بۇ يەردە شۇنى تەكىتلىمەكچىمىزكى، مۇسۇلمان ئەيىبلەرنى تەنقىدلەپ ئۇنىڭغا قارشى تۇرالايدىغان بۇنىڭ ئۈچۈن چوڭدىن ئەيمەنمەيدىغان، يېقىندىن

www.number.org

تارتىنمايدىغان، ئاللاھ ئۈچۈن ھەرقانداق ئەيىبلەشلەردىن قورقمايدىغان بولۇشى لازىم.

ئىسلام دىنى ئاسىيلىق قىلغۇچى كاتتىلاردىن قورقۇپ ئۇلارنى ھۆرمەت سۆزى بىلەن چاقىرىدىغان كىشىلەرنى يامان كۆرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى مۇناپىقنى <غوجام> دەپ چاقىرسا پەرۋەردىگارىنى غەزەبلەندۈرگەن بولىدۇ.»

بىر ئادەمنىڭ ھارام ئىشلارنى قىلىشىنى ئاز دەپ ھارام ئىشلارنى قىلغانلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىشى ھەسسىلەپ ئېغىر گۇناھدۇر.

﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

«ئاللاھنىڭ خارلىشىغا ئۇچرىغان ئادەمگە ھۆرمەتلىگۈچى چىقمايدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن خالىغىنى قىلىدۇ، <يەنى ئازاب قىلىش، رەھىم قىلىش، ئەزىز قىلىش، خار قىلىش، باي قىلىش، كەمبەغەل قىلىش ئاللاھنىڭ خاھىشىدىكى ئىش بولۇپ ئاللاھقا ھېچ كىشى تەئەررۇز قىلالمايدۇ.>»

ئىسلام دىنى مۇسۇلماننىڭ باتۇرلۇقىنى قوغداش، كۈچ - قۇدرىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن غەيۋەت قىلىشنى ھارام قىلدى چۈنكى باشقىلارغا بولغان ئۆچ ئاداۋىتىنى ئۇلارنىڭ يوشۇرۇن ئاشكارا ئەيىبلىرىنى پەردە ئارقىسىدا ئوتتۇرىغا قويۇش ئارقىلىق چىقارماقچى بولغان ئادەم شۈبھىسىزكى تولىمۇ بىچارە ئادەمدۇر، قەلبىدە ھەقىقەتنىڭ چاقىرىقلىرىغا ئاۋاز قوشالايدىغان كۈچنى سەزگەن ئادەم خالىغان كىشى بىلەن دادىل يۈزلىشەلەيدۇ، ھەرگىزمۇ پەردە ئارقىسىدىن نەشتىرىنى سانجىش ئۈچۈن يوشۇرىنۇلمايدۇ.

بۇ ھەرگىزمۇ يامانلىق قىلماقچى بولغان كىشىلەرگە يامانلىق بىلەن ئاشكارا تاقابىل تۇرايلى دېگەنلىكىمىز ئەمەس، بەلكى بىز بىرەر ئادەمدە مەلۇم ئەيىبنى سەزگەن ۋاقتىمىزدا تۆۋەندىكىلەرگە دىققەت قىلىمىز، ئەگەر

بۇ ئەيىب ئۇ ئادەمنىڭ بەدىنىدە بولسا مەرتەۋىسى تۆۋەن بولسا بۇنداق ئادەمنى مەيلى ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن تەنقىدلەش ئەخمەقلىق بولىدۇ. ئەگەر ئۇ ئادەمنىڭ ئەيىبى مەقسەتسىز ھالدا سەۋەنلىك بىلەن گۇناھ ئۆتكۈزۈپ قويۇشتىن ئىبارەت بولسا ئۇ ئادەمنى تەنقىدلەپ يۈزىنى چۈشۈرۈش كىشىلەر ئارىسىدا ئەيىبلەش، پەسكە شىلكنىڭ ئىپادىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ئەگەر ئۇ ئادەمنىڭ ئەيىبى گۇناھ مەئىسىد بىلەن ئەيمەنمەستىن ئوچۇق - ئاشكارا شۇغۇللىنىش بولسا بۇنداق ئادەمگە قىلچە ئايماستىن ھەقىقەتنى نەسبەت قىلىش بىلەن تاقىپل تۇرىشىمىز كېرەك، ئەمما نەسبەت قىلغان ۋاقتىمىزدا ھاقارەت قىلىش، ئەزىيەت يەتكۈزۈشتىن خالىي بولۇشىمىز، ئۆزىمىزنىڭ پەقەت يامانلىقىنى ئۆزگەرتىش، شەخس ۋە كوللېكتىپنىڭ ئەھۋالىنى ئىسلاھ قىلىش ئويىمىزنىڭ بارلىقىنى بىلدۈرۈشىمىز لازىم.

ناۋادا سىز گۇناھ ئۆتكۈزگۈچىنىڭ دۈشمەنلىرىگە ياخشىچاق بولۇش، ئۇلارنىڭ مېھماندارچىلىقىغا ئېرىشىش، ئۇ ئۆتكۈزگەن گۇناھتىن ئۆزىڭىزنىڭ پاك ئىكەنلىكىڭىزنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئۇنى دۈشمەنلەر ئارىسىدا ئەيىبلىشىڭىز ھەرگىزمۇ چىن ئىخلاس بىلەن نەسبەت قىلغان بولمايسىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قانداق بىر ئادەم بىر مۇسۇلماننى ئەيىبلەش ئارقىلىق غىزالانماقچى بولىدىكەن ئاللاھ ئۇنىڭغا دوزاختىن ئىبارەت غىزا بېرىدۇ، كىمكى بىرەر مۇسۇلماننى ئەيىبلەش ئارقىلىق، كىيىنمەكچى بولىدىكەن ئاللاھ ئۇنى دوزاختىن ئوخشاش كىيىندۈرىدۇ، كىمكى بىرەر مۇسۇلماننى كىشىلەرگە كۆرسىتىپ ۋە ئاڭلىتىپ ئەيىبلەيدىكەن ئاللاھ قىيامەت كۈنىدە ئۇ ئادەمنى خەلقى ئالەم ئالدىدا كۆرسىتىپ ئاڭلىتىپ ئەيىبلەيدۇ.»

شۈبھىسىزكى غەيۋەت قىلىش ئاجىزلارنىڭ ئىشىدۇر.

ئىسلام دىنى دۇنيادا باشقىلارغا يېلىنىش، ئۇلارنىڭ قولىدىكى ئېشىغا كۆز تاشلاش بىلەن كۈن ئۆتكۈزىدىغان شىرنىڭ ئېشىنىدىسىنى يەپ جان - ساقلايدىغان تۈلكىگە ئوخشاش كىشىلەرنى يامان كۆرىدۇ.

ئەمما مۇسۇلمان ئۆزىنى باشقىلار بىلەن بۇنداق پەس دەرىجىدە مۇناسىۋەت قىلىشتىن يۇقىرىقتۇر. بەلكى ئۇ ئۆزىنى خورلۇقتىن يىراق قىلىپ، زېمىننىڭ بۇلۇڭ پۇشقاقلرىدىن ئىززەت ۋە شەرەپ ئىزدەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەننەت ئىگىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ خىسەتلىرىنى، دوزاخ ئىگىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى بايان قىلىپ، دەسلەپكىلەرنىڭ كۈچ - قۇۋۋەتلىك بولۇش، سېخىلىك، ئېسىللىق قاتارلىق خىسەتلىرىنى كېيىنكىلەرنىڭ ئۆزىنى خورلاش، تەمەخورلۇق، ئاجىزلىق، سەل قاراش قاتارلىق قىلمىشلىرىنى ساناپ ئۆتتى ۋە مۇنداق دېدى: «جەننەت خەلقى ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ؛ ئادىل، سەدىقە قىلغۇچى، ھەقىقەتنى تونغۇچى ھاكىملاردۇر، بارلىق يېقىنلىرى ۋە مۇسۇلمانلارغا مېھرىبان بولغۇچىلار، ئائىلىسى بار ئىپپەتلىك كىشىلەر. دوزاخ ئەھلى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت؛ ئاز بولسىمۇ خىيانەت قىلىدىغان تەمەخور خىيانەتچى، ئائىلە ۋە مال - مۈلۈككۈگە زىيان كەلتۈرۈپ داۋاملىق ئالدىغۇچى. يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېخىللىق قىلىش، يالغان ئېيتىش ۋە ئېغىزىنى بۇزۇپ تىللايدىغان ئەخلاقسىز كىشىلەرنىمۇ بايان قىلدى ۋە مۇنداق دېدى: شۇبھىسىزكى، ئاللاھ ماڭا بىر - بىرىڭلارغا تەمەننا قويماستىڭلار، بىر - بىرىڭلارغا زۇلۇم قىلماستىڭلار ئۈچۈن ۋەھى ئەۋەتتى.»

بەزىدە ھەرخىل سەۋەبلەر مۇسۇلماننىڭ روھىي كەيپىياتىنى بۇزۇپ زور بېسىم ئېلىپ كېلىپ توغرا تەپەككۈر قىلىشىغا تەسىر يەتكۈزىدۇ، ئىشلەپچىقىرىشىغا توسقۇنلۇق قىلىدۇ. بۇ چاغدا تۈرلۈك چارە ئاماللار بىلەن بۇ خىل پاسسىپ ھالەتتىن قۇتۇلۇپ چىقىش كېرەك.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارنىڭ بۇنداق مۇسبەتلەرگە پاناھ بولۇشىنى تىلەيتتى: «ئى ئاللاھ، مەن سەندىن غەم - قايغۇ، ئامالسىزلىق، ھورۇنلۇق، قورقۇنچاقلىق، بېخىللىق قاتارلىقلاردىن، قەرزنىڭ كۆپلىكىدىن، كىشىلەرنىڭ بېسىمىدىن پاناھ تىلەيمەن.» چىدامچانلىق، ئۈمىدۋارلىق ھازىرقى ۋە كەلگۈسىدىكى قورال بولۇپ، كىشى ئۇنىڭ ھىمايىسىدە ئېغىر مۇسبەتلەرگىمۇ بەرداشلىق بېرەلەيدۇ. ھەرخىل ھادىسىلەر ۋە پىتنە - پىسائىتلار ئۈستىدىن غالىب كېلەلەيدۇ. چۈنكى ئۇ مۆمىنلەر، مۆمىن پەقەت ئاللاھقا ئىلتىجا قىلىدۇ.

مۇلايىملىق ۋە ئەپۇچانلىق

ئىنسانلارنىڭ تۈرلۈك قوزغاتقۇچىلارغا تاقابىل تۇرۇش دەرىجىسى ئوخشاش بولمايدۇ. بەزىلىرى ئاددىي ئىشلار ئۈچۈنمۇ نادانلىق قىلىپ قويدۇ، بەزىلىرى بولسا ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر تەپەككۈرى ۋە ئېسىل ئەخلاقى بىلەن تۈرلۈك قىيىنچىلىقلار ئۈستىدىن غالىب كېلەلەيدۇ.

گەرچە كىشىلەرنىڭ ئىتتىكىلىك، ئېغىر - بېسىقلىق، ئالدىراقسانلىق، سەبىرچانلىق، سەزگۈرلۈك، دېۋەڭلىك قاتارلىق خىسلىەتلىرىنىڭ يۇقىرى تۆۋەن بولۇشى ئۇلارنىڭ ئەسلى خاراكتېرىنىڭ قانداق بولۇشىغا زور دەرىجىدە باغلىق بولسىمۇ، ئەمما ئادەمنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنىڭ باشقىلارغا مۇلايىم بولۇش ۋە ئۇلارنىڭ خاتالىقىنى ئەپۇ قىلىش بىلەن مۇئەييەن دەرىجىدە مۇناسىۋىتى بار.

ھەقىقىي ئۇلۇغ ئادەم كامالەتكە يەتكەنسىمۇ كۆڭلى - كۆكسى كەڭ بولىدۇ، مۇلايىم بولىدۇ، كىشىلەرنىڭ ئۆزىسىنى قوبۇل قىلىدۇ، خاتالىقلىرىنى ئەپۇ قىلىدۇ. تەنتەكتىن بىرى ئۇنىڭغا ئازار بەرگىلى تۇرسا ئۇ خۇددى يولدا ئويناۋاتقان سەبىي بالىلارنىڭ ئۆزىگە تاش ئاتقىنىغا قارىغان پەيلاسوپقا ئوخشاش ئېگىز چوققىدىن پەسكە قارايدۇ.

كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرگەن چاغدا غەزەب بەزىلەرنى ساراڭ بولۇش دەرىجىسىگە ئېلىپ بارىدۇ. ئۆزلىرىنى قان تۆكىمگىچە ئاققانمايدىغان دەرىجىدە ھاقارەتلەنگەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ. ئەجىبا بىرەر ئادەم ئەخلاقى پەزىلەتلەرنىڭ قورغانلىرى ئىچىگە يوشۇرۇنغان بولسا بۇنچىلىك دەرىجىدە ئازابلىنىش مۇمكىنمۇ؟ مۇمكىن ئەمەس شۇبھىسىزكى ئاھانەتلەر نىشانغا تەگمەي ئىگىسىگە تېگىدۇ.

ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنى ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە دەۋەت قىلىنغاندىن كېيىنكى جاۋابغا قۇلاق سالغان چاغدىكى مۇلايىملىقى بىزگە مانا مۇشۇ مەنانى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

www.number.org

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۚ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾

﴿ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ ئىمان ئېيتىمىغان چوڭلىرى: «بىز سېنى ھەقىقەتەن ئەخمەق ھېسابلايمىز، بىز سېنى ئەلۋەتتە (پەيغەمبەرلىك داۋايىگدا) يالغانچىلاردىن دەپ گۇمان قىلىمىز» دېدى، ھۇد ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! مەن ئەخمەق ئەمەسمەن لېكىن مەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرمەن، سىلەرگە پەرۋەردىگارمىنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈمەن، مەن سىلەرگە ئىشەنچلىك نەسەپتەن»﴾.

شۇبھىسىزكى، بۇ نادانلارنىڭ تىل - ئاھاننى ئالدىدا ھۇد ئەلەيھىسسالام مۇلايىملىقتىن ئىبارەت ئېسىل ئەخلاق پەزىلىتىنى يوقىتىپ قويمىدى.

چۈنكى ئاللاھ پەيغەمبەر قىلىپ تاللىغان، ياخشىلىقتا كامالەتكە يەتكەن بىر ئادەم بىلەن دۆتلۈكىدىن تاشلارغا چوقۇنۇپ ئۇلار پايدا يەتكۈزەلەيدۇ دەپ ئىشىنىش دەرىجىسىگە يەتكەن قەۋم ئوتتۇرىسىدا زور پەرق بار. كامالەتكە يەتكەن ئۇستاز بۇ بىر توپ پادىلارنىڭ جۆيلىشىرىگە قانداقمۇ پەرۋا قىلسۇن!

بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا ئېغىر - بېسىقلىق ۋە ئۆزىنى تۇتۇپلىش توغرىسىدا تەلىم بەرمەكچى بولدى، بۇ ھەقتە مۇنداق بىر بايان بار: «بىر سەھرالىق ئادەم ئۇنىڭ يېنىغا بىر نەرسە تىلەپ كەپتۇ، ئۇنىڭغا بەرگەندىن كېيىن سىلىگە ياخشىلىق قىلدىممۇ دەپ سوراپتۇ، ئۇ سەھرالىق ياق ياخشىلىق قىلمىدىلا دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن، بۇنى ئاڭلىغان مۇسۇلمانلار غەزەپلىنىپ ئۇنىڭغا ئازار بەرمەكچى بولۇشۇپتۇ، بۇ چاغدا ئۇ بولدى توختاڭلار دەپتۇ ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ يەنە

www.number.org

بىر نەرسە ئېلىپ چىقىپ قوشۇپ بېرىپ ئاندىن كېيىن ئەمدى ياخشىلىق قىلىدىمۇ دەپ سورىغان ئىكەن ئۇ ھەئە ئاللاھ ئائىلە ۋە بالا - چاقىلىرىغا بەرىكەت ئاتا قىلسۇن دەپتۇ، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن باياتىن سىلى ياخشىلىق قىلىدىلا دېگەن گەپنى قىلغاندىن كېيىن بۇ گەپ ساھابىلىرىمنىڭ كۆڭلىگە كەلدى، يەنى ئۇلار غەزەبلەندى، خالىسىلا ئۇلارنىڭ كۆڭلىدىكى نارازىلىقنى يوقىتىش ئۈچۈن ھازىر دېگەن رازىمەنلىك سۆزلىرىنى ئۇلارنىڭ ئالدىدا يەنە بىر قېتىم دېگەن بولسىلا دەپ تەلەپ قىلدى، بۇ چاغدا ئۇ ئادەم بولىدۇ دەپ قوشۇلدى، ئەتىسى كەلگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەھرالىق بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ رازى بولمىغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن مەن ئۇنىڭغا يەنە بىر نەرسە قوشۇپ بەردىم. ئەمدى ئۇ مەندىن رازى بولدى، شۇنداقمۇ؟ دېۋىدى ئۇ ئادەم شۇنداق ئاللاھ ئائىلە ۋە بالا - چاقىلىرىغا بەرىكەت ئاتا قىلسۇن، - دېدى.

ئارقىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «مەن بىلەن بۇ سەھرالىقنىڭ مىسالى خۇددى بىر ئادەمنىڭ تۆگىسى قېچىپ كېتىپ كىشىلەر ئۇنى قوغلىغانسىرى تېخىمۇ بەكرەك قاقچىنىغا، بۇ چاغدا ئىگىسى ئۇلارنى چاقىرىپ: بولدى قىلىڭلار تۆگەمنى قوغلىماڭلار، چۈنكى مەن تۆگەمنى سىلەردىن بەكرەك چۈشىنىمەن، ئۇنىڭغا سىلەردىنمۇ بەكرەك مېھرىبانمەن دېگىنىگە ۋە ئالدىغا كېلىپ يەردىن بىر قىسىم ئوت - خەس ئېلىپ ئۇنىڭغا بېرىپ تۇرۇپ ئالداپ چۆكۈرۈپ ئۈستىگە ئىگەرنى توقۇپ مىنىپ ئولتۇرغانغا ئوخشايدۇ. ئەگەر مەن سىلەرنى ئۇ سەھرالىقنىڭ دېگىنى ۋە سىلەرنىڭ غەزەبلەنگەنلىكىڭلار بويىچە ئۆز ئىختىيارىڭلارغا قويۇپ قويغان بولسام غەزەبلەنگەنلىكىڭلاردىن ئۇنى قەتلى قىلغان بولساڭلار ئەلۋەتتە ئۇ دوزاخقا كىرىپ كېتەتتى.»

شۇبھىسىزكى، مۇلايىم بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەھرالىق بۇ ئادەمنىڭ قوپاللىقىدىن تەئەججۈپلەنمىدى، ئۇنىڭدا گەپ - سۆزلىرى قوپال، مىجەزى ئىتتىك بولغان بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ مىجەز - خاراكتېرىنىڭ بار ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى، ناۋادا بۇنداق ئادەملەرگە ئالدىراپ جازا بېرىلسە ئۇلارغا چوقۇم ئۇۋال بولىدۇ ۋە زۇلۇم قىلىنغانلىق

بولدۇ، كامالەتكە يەتكەن ئىسلاھاتچىلار خەلقنىڭ ئىستىقبالىنى بۇنداق ئازابلىق ھالدا ئاخىرلاشتۇرمايدۇ. بەلكى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ چەكسىز مۇلايىملىقى بىلەن بۇنداق كىشىلەرنىڭ قەلبىگە چوڭقۇر تەسىرلەرنى قالدۇرۇپ ئۇلارنى ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا، ئۆزلىرىگە تەشەككۈر ئېيتىشقا مەجبۇر قىلىدۇ. ئاقىل كىشى بۇنىڭ ئۈچۈن زور پۇل - مال سەرپ قىلىشىمۇ ئۇنىڭغا قىلچىلىك پىخسىقلىق قىلمايدۇ. چۈنكى كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇشنىڭ ئالدىدا مال - مۈلۈكنىڭ قىممىتى قانچىلىق بولماقچى ئىدى؟

شۇبھىسىزكى، رازىلىقنى مال بىلەن سېتىۋالغان بۇ سەھرالىق بىر نەچچە كۈندىن كېيىن قارايدىغان بولسىڭىز، مۇھىم ۋەزىپىنى رازىمەنلىك بىلەن ئۈستىگە ئالىدىغان ئىخلاسمەن مۇسۇلمانغا ئايلىنىپ قالمىدۇ تېخى؟

ئۇلۇغ ئىسلاھاتچىلارنىڭ قوللىرىدىكى پۇل مال پەقەت تەمەخۇر تىلەمچىلەرنىڭ ئېھتىياجى ياكى يىراق مۇساپىلارنى بېسىش ئۈچۈن مىنىلىدىغان قۇتىرىغان تۆگىلەرنى ئالداپ چۆكۈرۈش ئۈچۈن يىغىۋېلىنغان ئوت خەستىن ئىبارەت خالاس!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەزەبلەنگەندە خەيرىخاھلىق قىلىش ۋە كەڭ قورساق بولۇش دائىرىسىدىن ھەرگىز ھالقىپ كەتمەيتتى، ئۇنىڭ تەرجىمىھالىدىن مەلۇم بولۇشىچە ئۇ ھېچقاچان ئۆزى ئۈچۈن ئىنتىقام ئالمايتتى، پەقەت ئاللاھنىڭ ھەققى - ھۆرمىتىگە دەخلى تەرۈز قىلىنسىلا ئاندىن ئاللاھ ئۈچۈن ئىنتىقام ئالاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولجا تەقسىم قىلىۋاتقان ۋاقتىدا سەھرالىق بىر ئادەم ئۇنىڭغا ئادىل تەقسىم قىلىسلا، چۈنكى بۇ ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈمىد قىلىنمىغان تەقسىم قىلىش بولدى دېگەندە ئۇ ئادەمنىڭ نادانلىقىنى ئەسلىتىپ نەسىھەت قىلىشتىن باشقا ھېچ گەپ قىلمىغان ۋە مۇنداق دېگەن: «ۋاي ساڭا، مەن ئادىل تەقسىم قىلمىسام كىممۇ ئادىل تەقسىم قىلار؟ ئەگەر مەن ئادىل تەقسىم قىلمىغان بولسام سەن زىيان تارتقان

بولاتتىڭ» دېگەن، ساھابىلىرىنىڭ بەزىلىرى ئۇ كىشىنى ئۆلتۈرۈۋەتمەكچى بولۇشقاندا ئۇلارنى توسۇپ قالماقچى بولغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنىسى ئەسىر ۋاقتىدا خۇتبە سۆزلەپ مۇنداق دېگەن ئىدى: «شۈبھىسىزكى ئادەم ئەۋلادى تۈرلۈك تەبىقىلەردە يارىتىلغان، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئاسان ئاچچىقلانمايدۇ، ئاچچىقمۇ تېز ياندۇ، بەزىلىرى ئاسان ئاچچىقلىنىدۇ، ئاچچىقمۇ تېز ياندۇ، بەزىلىرى ئاسان ئاچچىقلانمايدۇ، ئاچچىقى تەس ياندۇ، ئۇلار بىر - بىرىنى يۇيىدۇ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە تېز ئاسان ئاچچىقلىنىپ ئاچچىقى تەس ياندۇغانلىرى بار، ئۇلارنىڭ ياخشىسى ئاسان ئاچچىقلانماي، ئاچچىقى تېز ياندۇغانلاردۇر، يامىنى ئاسان ئاچچىقلىنىپ ئاچچىقى تەس ياندۇغانلاردۇر، يەنە ئۇلارنىڭ ئىچىدە قەرزنى چىرايلىق قايتۇرىدىغان، چىرايلىق ئالدىدىغانلىرى، قەرزنى چىرايلىق قايتۇرمايدىغان، چىرايلىق سورايدىغانلىرى ھەم قەرزنى چىرايلىق سورايدىغان، چىرايلىق قايتۇرمايدىغانلىرى بار، ئۇلارنىڭ قىلغانلىرى بىر - بىرىنى يۇيىدۇ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يەنە قەرزنى چىرايلىق قايتۇرمايدىغان، چىرايلىق سورىمايدىغانلىرى بار، ئۇلارنىڭ ياخشىسى قەرزنى چىرايلىق سوراپ چىرايلىق قايتۇرىدىغانلىرى، يامىنى قەرزنى قوپال سوراپ قوپال قايتۇرىدىغانلىرىدۇر.»

«بىلىش كېرەككى، غەزەپ ئادەم ئەۋلادى قەلبىدە يانغان چوغدۇر، كۆزلىرىنىڭ قىزىرىپ كەتكەنلىكى، گۈرەن تومۇرلىرىنىڭ كۆپۈپ كەتكەنلىرىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ كىمكى شۇنى سەزسە يەرگە يېقىن تۇرسۇن» يەنى ئورنىدىن قوزغالماستۇن ۋە ئۆلتۈرۈۋالسۇن.

كىمكى، غەزەپنىڭ كەينىگە كىرىدىكەن خۇدىنى بىلەلمەي ئىشلارنى ئىسلاھ قىلغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە بۇزۇپ قويدۇ، يۇقىرىقى ھەدىس شەرىق بىزگە كىشىلەرنىڭ نەچچە تۈرلۈك بولىدىغانلىقىنى، پەزىلەت جەھەتتە مەرتىۋىلىرىنىڭ ئوخشاش بولمايدىغانلىقىنى مۆئىننىڭ ئۆزىنى لايىق ئورۇندا قويدىغانلىقىنى بايان قىلىپ بەرگەن.

www.number.org

ئاسان ئاچچىقلىنىدىغان ئادەم كۆپ ھاللاردا ئاچچىقنىڭ كەينىگە كىرىپ نۇرغۇن ئەخمىقەنە ئىشلارنى قىلىپ قويدۇ، ئىشىك ئېچىلغىلى ئۇنىمىسا ئۇنى تىللايدۇ، قولىدا تۇرمىغان سايماننى سۇندۇرۇۋېتىدۇ، ئۈرۈكىگەن ھايۋاننى قارغايدۇ، بىر قېتىم شامال بىر ئادەمنىڭ تونىنى ئۇچۇرغاندا شامالنى تىللىغان. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شامالنى تىللىمىسلا، چۈنكى ئۇ شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلغان، كىمكى تىللاشقا تېگىشلىك ئەمەس شەيئىنى تىللىسا بۇ تىل ئاخىرى ئۆزىگە ياندۇ» دېگەن.

غەزەپلىنىشنىڭ زىيىنى تولا، ئاقىۋىتى خەتەرلىك، شۇنىڭ ئۈچۈن قوزغالغاندا ئۆزىنى تۇتۇۋالدىغان ئادەم ھەقىقىي باتۇر ھېسابلىنىدۇ. ئىبنى مەسئۇد ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: سىلەر قانداق ئادەمنى باتۇر ھېسابلايسىلەر؟ دېگەندە، ساھابىلار: ھېچكىم ئۇنى يىقتالمايدىغان ئادەمنى باتۇر ھېسابلايمىز دېيىشكەن، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ: بەلكى غەزەپلەنگەن چېغدا ئۆزىنى تۇتۇۋالدىغان ئادەم باتۇر ھېسابلىنىدۇ دېگەن.»

بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ماڭا نەسىھەت قىلىسلا، ئەمما ئۇنتۇلۇپ قالماسلىقىم ئۈچۈن كۆپ نەسىھەت قىلمىسلا دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «غەزەپلەنمىگىن» دېگەن، مانا بۇ مۇشۇنداق سونالغا جاۋاب بولىدىغان ئەڭ ياخشى ئىخچام جاۋابتۇر، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەلىم ئېلىش ئۈچۈن قېشىغا كەلگەن كىشىلەرنىڭ خاراكتېرلىرى، مۇھىتلىرىغا قاراپ تۇرۇپ مۇناسىپ نەسىھەت قىلاتتى، ئەھۋالغا قاراپ بەزىدە ئۇزۇن، بەزىدە قىسقا قىلاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يوقىتىش ئۈچۈن كۈچ چىقارغان نادانلىق بىلمەسلىك بىلەن زومىگەرلىكتىن ئىبارەت ئىككى خىل نادانلىق ئىدى. بىرىنچى خىل نادانلىقنىڭ زۇلمەت قاراڭغۇلىقىنى تۈرلۈك ئىلىم - مەرىپەت

ئىمام تىرمىزى.
ئىمام مۇسلىم.

ۋە نەسەھەتلەر ئارقىلىق يورۇتقىلى بولاتتى، ئەمما ئىككىنچىسىنى يوقىتىش ئۈچۈن ھاۋايى - ھەۋەسلەرنى تىزگىنلەشكە، بۇزغۇنچىلىقنى چەكلەشكە توغرا كېلىدۇ، ئىلگىرىكى ئەرەبلەر ئۆزلىرىنىڭ نادانلىققا تېخىمۇ ئەشەددىي نادانلىق بىلەن تاقابىل تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن پەخىرلىنەتتى. ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن بۇ خىل خاتا خاھىشنى توسۇپ جەمئىيەت ئۇلىنى ئەخلاق - پەزىلەت ئۈستىگە، مۇمكىن بولمىسا نادالەت ئۈستىگە قۇرۇپ چىقتى. بۇ غايە پەقەت توغرا ئەقىل غەزەپلىنىش خاھىشىدىن ئۈستۈن تۇرالىغان چاغدىلا ئاندىن كېيىن ئەمەلگە ئاشىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەرەبلەرگە قاراتقان نۇرغۇن نەسەھەتلىرى مانا مۇشۇنى نىشان قىلاتتى، تىرە - پىرەڭ بولۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئىسلام جامائەسىنى باغلاپ تۇرىدىغان رىشتىدىن بوشانغانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ: «مۇسۇلماننى تىللاش پاسىقلىق، ئۆلتۈرۈش كاپىرلىقتۇر.» ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد مۇنداق دېگەن: «ھەرقانداق ئىككى مۇسۇلمان ئوتتۇرىسىدا ئاللاھ ئاتا قىلغان پەردە باردۇر، قايسى بىرى مۇناسىۋەتكە دەخلى يەتكۈزىدىغان سۆزنى قىلسا ئاللاھ ئۇنى يىرتىپ تاشلايدۇ.»

سەھراىلىق بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تەلىم ئالغىلى كەلگەن ئىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھەم ئۇنىڭ نېمىگە دەۋەت قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى، ئۇ سەھراىلىق (ئىسمى جابىر ئىبنى سەيىم ئىدى) مۇنداق دەيدۇ: مەن بىر ئادەمنىڭ كىشىلەرگە ئۆز قارشى بىلەن ھۆكۈم چىقىرىپ بېرىۋاتقانلىقىنى، كىشىلەرنىڭمۇ ئۇ چىقىرىپ بەرگەن ھۆكۈم بويىچە ھەرىكەت قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: «بۇ كىشى كىم بولىدۇ؟» دەپ سورىغان ئىدىم، كىشىلەر: «ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى بولىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىشتى، مەن: «ئەلەيكەسسالام، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى؟ دەپ سالام بېرىۋىدىم ئۇ زات: «ئەلەيكەسسالام دېمىگىن، چۈنكى ئەلەيكەسسالام بولسا مېيىتنىڭ سالامدۇر، بەلكى: ئەسسالامۇ ئەلەيكە» دېگىن دەپ ئۆگەتكەن ئىدى، مەن ئۇنىڭغا:

ئىمام بۇخارى.
بەيھەقى.

«سەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىمۇ؟» دېسەم ئۇ: «مەن بولسام بېشىڭغا قىيىنچىلىق كەلسە دۇئا قىلساڭ قىيىنچىلىقنىڭ ئاسان قىلىپ بېرىدىغان، قەھەتچىلىك، قۇرغاقچىلىق يىللىرى دۇئا قىلساڭ ئاشلىق ئۇندۇرۇپ بېرىدىغان، چۆل - باياۋاندا تۆگەڭ يوقاپ كەتكەندە دۇئا قىلساڭ قايتۇرۇپ بېرىدىغان ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىدۇرمەن» دېدى، بۇ چاغدا مەن: «ماڭا نەسەھەت قىلسىلا» دېسەم: «ھېچكىمنى تىللىمىغىن» دېدى، شۇندىن كېيىن مەن مەيلى ئازاد ئادەم بولسۇن ياكى قۇل بولسۇن، مەيلى تۆگە بولسۇن ياكى قوي بولسۇن ھېچنەرسىنى تىللىمايدىغان بولىدۇم، ئاندىن ماڭا يەنە مۇنداق دېدى: «ياخشىلىقنى كىچىك دەپ كۆزۈڭگە ئىلماي قالمىغىن، چۈنكى قېرىندىشىڭغا خۇش چىراي ئېچىپ گەپ قىلىشىڭمۇ ياخشىلىق ھېسابلىنىدۇ.» يەنە مۇنداق دېدى: «بىراۋىسىنى تىللىسا، ئۆزى بىلىدىغان ئەيىبىڭ بىلەن سېنى ئەيىبلىسە، سەن ئۆزۈڭ بىلىدىغان ئەيىبى بىلەن ئۇنى ئەيىبلىمىگىن، بۇنىڭ ئۇۋالى پەقەت ئۇنىڭغا بولىدۇ.»

بەزى كىشىلەر غەزەپلەنگەندە ئۆزىنى بېسىۋالمايدۇ، داۋاملىق تېرىكىپ، چىرايىنى بۇزۇپ يۈرۈيدۇ، بىرەرسى ئۇنىڭغا چېقىلىپ قويسا خۇددى بەزىگەكتەك تىترەپ كېتىدۇ، ئېغىزىدىن كۆپۈك قاينىتىپ تىللايدۇ، قارايدۇ، ئىسلام دىنى بۇنداق مەپنەت قىلمىشتىن بىزاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۆئمىن تىللىغۇچى ئەمەس، لەنەت قىلغۇچى ئەمەس، سەت گەپ قىلغۇچى ئەمەس، ھاياسىز ئەمەس.»

قارغاش پەسكەش كىشىلەرنىڭ ئىشىدۇر، ئاددىي ئىشلارنى دەپ باشقىلارنى قارغىغانلار ئۆزلىرىنى ئېغىز بالاغا دۇچار قىلىدۇ، بەلكى

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام تىرمىزى.

ئىنسان بىراۋدىن ئۆزىگە قاتتىق ئازار يەتكەن بولسىمۇ تىللاش ۋە قارغاشلاردىن پاك بولۇشى لازىم.

قەلبىگە ئىمان ئورۇنلاشقانسىبىرى ئادەم شۇنچە كەڭ قورساق، ئېغىر - بېسىق بولۇپ قالدۇ، خاتالاشقۇچىلارغا ئاچچىقلىنىشتىن ئۆزىنى تارتىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: مۇشرىكلارنىڭ زىيىنىغا دۇئا قىلغىن، ئۇلارنى قارغىغىن دېيىلگەندە، جاۋاب بېرىپ: «مەن كىشىلەرگە پەقەت رەھىم - شەپقەت قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتىلدىم، قارغىغۇچى قىلىپ ئەۋەتىلمىدىم» دېگەن.

مۇسۇلمان ئۆزىنى قانچە تۇتۇۋالغانسىبىرى، غەزىپىنى قانچە بېسىۋالغانسىبىرى، ئېغىزىغا قانچە ئىگە بولغانسىبىرى، كىشىلەرنىڭ سەۋەبلىكىدىن قانچە ئۆتۈپ ھېسداشلىق قىلغانسىبىرى ئۇنىڭ ئاللاھ دەرگاھىدىكى دەرىجىسى شۇنچە يۇقىرى كۆتۈرىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئەبۇبەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەزى قۇللارنى تىللىغان چېغىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بۇ قىلمىشىنى ئىنكار قىلىپ: «تىللاش مېنىڭ دوستۇمغا لايىق ئەمەس» دېگەن، يەنە بىر بايانتە: «سىلەرنىڭ ھەم تىللايدىغان، ھەم مېنى دوست تۇتىدىغان بولۇشۇڭلار مۇمكىن ئەمەس دېگەن» دېيىلگەن. بۇ چاغدا ئەبۇبەكرى ئۆزىنىڭ مۇشۇ خاتالىقىنى يۇيۇش ئۈچۈن ئۆزى تىللاپ سالغان ئاشۇ قۇللارنىڭ ھەممىسىنى ئازاد قىلىۋەتكەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ئەمدى تىللىمايمەن» دېگەن، چۈنكى تىللاش ئاداشقان خەتەرلىك ئوق بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا لايىق بولۇش - بولماسلىقىنى ئويلىمايلا، غەزەپنىڭ تۈرتكىسى بىلەن قارىغۇلارچە ئېتىلغاندۇر، بۇنداق قارغاشلار بىلەن كىشىلەرنى ھاقارەتلەش مۇۋاپىق ئەمەس، چۈنكى ئۇنىڭ ئۇۋالىدىن ھېچكىم قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شۇبھىسىزكى بەندە بىرەر شەيئىنى تىللىسا ياكى قارغىسا بۇ قارغىش

ئىمام مۇسلىم،
ئىمام مۇسلىم،
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

ئاسمانغا يېتىپ بارىدۇ، بۇ چاغدا ئاسماننىڭ ئىشىكلىرى تاقىلىپ يەنە كۆتۈرۈلمەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن يەرگە چۈشىدۇ، ئەمما يەرنىڭ ئىشىكلىرىمۇ تاقىلىدۇ، ئوڭ تەرەپكە يۈرۈپ، سول تەرەپكە يۈرۈپ سىغىدىغان يەر تاپالمىغان چاغدا قارغاشقا يېتىدۇ، لايىق بولمىسا قارغىغۇچىغا ياندۇ.

ئىسلام دىنى جېدەللەشكۈچىلەرنىڭ بىر - بىرىنى تىللىشىنى، يالغان - ياۋىداق سۆزلەر بىلەن بىر - بىرىنى ھاقارەتلىشىنى ھارام قىلغان. ئەدەب - ئەخلاقتىن چىققانلىقى، غەزەپلەنگەندە ئۆزلىرىنى باشقۇرالمىغانلىقى تۈپەيلىدىن تۈرلۈك باھانە - سەۋەبلەردىن كېلىپ چىققان جېدەل - ماجرالاردا كىشىلەر سەت تىللار، پەس سۆزلەر بىلەن بىر - بىرلىرىنىڭ ئابرويلىرىنى تۈكۈشۈپ قوپال گۇناھلارنى ئۆزلىرىگە يۈكلىۋالدى. بۇنداق جېدەللەرنىڭ گۇناھى ھەممىدىن ئاۋال غەزەپ چوغىنى ياندۇرغۇچىغا بولىدۇ.

بىلىش كېرەككى بۇنداق ئۆتكۈر تالاش - تارتىشلاردىن قۇتۇلۇشنىڭ مۇھىم نۇقتىسى ئېغىر - بېسىقلىقنى غەزەپلىنىشنىڭ ئۈستىگە قويۇش، ئەپۇ قىلىشنى جازالاش، ئىنتىقام ئېلىشنىڭ ئۈستىگە قويۇشتىن ئىبارەت.

شۇبھىسىزكى، ئۆزى ياكى ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان كىشىگە قارىتىلغان ھەرقانداق ھۇجۇم كىشىنى تولمۇ غەزەپلەندۈرىدۇ، كۈچى يەتسە دەرھال ئىنتىقام ئالغۇسى كېلىدۇ، دۈشمىنىگە ئۆزى تارتقان ئازابقا تەڭداش ئازاب كەلتۈرمىگۈچە كۈڭلى ئارام تاپالمايدۇ، ئەمما بۇ يەردە ئۇنىڭدىنمۇ ئېسىل، ئاللاھنى ئەڭ رازى قىلىدىغان، بۇيۇكلۇك ۋە ئادىمىگەرچىلىكنىڭ ئەڭ روشەن ئىپادىسى بولغان بىر يول بار. ئۇ بولسىمۇ: غەزىپىنى بېسىۋېلىپ چېچىلماسلىق، قولىنى تارتىپ قىساس ئالماسلىق، قىساس ئالغۇدەك ماغدۇر بەرگەن ئاللاھقا تەشەككۈر بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن يامانلىق قىلغۇچىنى ئەپۇ قىلىۋېتىشتىن ئىبارەت.

ئىمام ئەبۇداۋۇد.

ئىبنى ئابىباستىن بايان قىلىنىشىچە ئۇيەنە ئىبنى ھېسنى (مەيلى ئوتتۇرا ياشلىقلار ياكى ياشلار بولۇشىدىن قەتئىينەزەر قارىلار مۆئمىنلەرنىڭ ئەمىرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سورۇنىنىڭ ئىشتىراكچىلىرى ۋە مەسلىھەتچىلىرى بولغاچقا بۇ كىشىمۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىگە يېقىن تۇتىدىغانلارنىڭ بىرى ئىدى) قايتىپ كەلگەن چېغىدا جىيەنى ھەررۇ ئىبنى قەيسنىڭ مەنزىلگە كەلگەن ئىكەن، ئۇ يەنە: «ئى جىيەنم، مەن ئۈچۈن مۆئمىنلەرنىڭ ئەمىرىدىن كىرىشكە ئىجازەت سوراپ بەرگەن بولساڭ» دەپتۇ، ئىجازەت قىلغاندىن كېيىن كىرىپ: «ئى خەتابنىڭ ئوغلى، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن بىزگە ھەدىيەنى كۆپ بەرمەيسەن، بىزلەرگە ئادىل ھۆكۈم چىقىرىپ بەرمەيسەن» دېگەن. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ غەزەبلىنىپ ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلماقچى بولغان، بۇ چاغدا ھەررۇ بىن قەيس: ئى مۆئمىنلەرنىڭ ئەمىرى، شۇبھىسىزكى ئاللاھ پەيغەمبىرىگە: **«خُرُ الْعَفْوِ وَأَمْرُ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ»** (ئەپۇ قىلغىن، ياخشى ئىشلارغا بۇيرىغىن، جاھىللاردىن يۈز ئۆرگىن). بۇ جاھىللاردىن دېگەن چېغىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئايەتنى ئاڭلاپلا دەرھال توختىغان، چۈنكى ئۇ زات ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ھۆكۈم چىقىراتتى ۋە شۇ بويىچە ياشايتتى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ سەھرالىق ئۇنىڭغا ھۆرمەتسىزلىك قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى قايتۇرۇۋەتمەكچى بولغان، چۈنكى ئۇ كىشى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا نەسبەت قىلىش ئۈچۈن ياكى ھەقىقەت ئىزدەپ ئەمەس بەلكى سەلتەنەتلىك بىر ھۆكۈمراننى ناھەق تىللاش، ئىشلىمەي كۆپ مال تەلەپ قىلىش ئۈچۈن كىرگەن! ئەمما ئۇ ئادەمنىڭ نادانلاردىن ئىكەنلىكى ئەسكەرتىلگەندە بولسا ئۇنىڭغا چېقىلمىغان ۋە ساق - سالامەت قايتۇرۇۋەتكەن، ھەدىستە شۇنداق دېيىلگەن: «كىمكى ئىنتىقام ئالالايدىغان تۇرۇپمۇ غەزىپىنى بېسىۋالسا، ئاللاھ قىيامەت كۈنىسىدە

www.number.org

خەلقى ئالەم ئالدىدا ئۇنىڭ جەننەتتە ئۆزى خالىغان ھۆر - پەرىلەرگە ئىگە بولىدىغانلىقىنى ئۇقتۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى ندا قىلىپ چاقىرىدۇ.»

ئۇيا دە ئىبنى سامىتتىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن سىلەرگە دەرىجەڭلارنى كۆتۈرۈپ كۆككە تاقاشتۇرىدىغان بىر ئەمەلنى دەپ بېرەيمۇ؟» دەپ سورىغان، ئۇلار: «بولدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى» دېگەنلىرىدە: «ساڭا نادانلىق قىلغان كىشىگە ئېغىر - بېسىق بولمىسەن، ساڭا زۇلۇم قىلغان كىشىنى ئەپۇ قىلىسەن، ساڭا بەرمىگەن كىشىگە سەن بېرىسەن، سېنى ئىزدىمىگەن كىشىنى سەن ئىزدەيسەن» دېگەن.

قۇرئان كەرىمدە مانا مۇشۇنداق ئېسىل ئەخلاقلارنىڭ ئىنساننى تېزلا ئالىي جەننەتلەرگە ئېلىپ بارىدىغانلىقى بايان قىلىنغان:

«وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۹۱﴾»

«پەرۋەردىگارڭلارنىڭ مەغپىرىتىگە ۋە تەقۋادارلار ئۈچۈن تەييارلانغان، كەڭلىكى ئاسمان - زېمىنچە كېلىدىغان جەننەتكە ئالدىراڭلار. تەقۋادارلار كەڭچىلىكتىمۇ، قىيىنچىلىقتىمۇ اللە يۇلىدا (پۇل - مال) سەرپ قىلىدىغانلار، (ئۆچ ئېلىشقا قادىر تۇرۇقلۇق) ئاچچىقنى يۇتىدىغانلار، (يامانلىق قىلغان ياكى بۇزەك قىلغان) كىشىلەرنى كەچۈرىدىغانلاردۇر. اللە ياخشىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ.»

❖ ❖ ❖

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
تەبرىنى.
سۈرە ئال ئىمران 133 - 134.

www.number.org

خەلقى ئالەمدە تەڭداشسىز بولغان ئەپۇ قىلىش قىسسلىرىنىڭ بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇناپىقلارنىڭ كاتتىبېشى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيىنى ئەپۇ قىلىشىدىن ئىبارەت، ھالبۇكى ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇلارغا ئۇزۇلمەي ئاپەت كېلىپ تۇرۇشىنى ئۈمىد قىلغان، ئۇلارغا تۈرلۈك سۇيىقەستلەرنى ئويلايدىغان، ئۇلارغا تۆھمەت قىلىش، پەيغەمبەرگە ئازار يەتكۈزۈش پۇرسىتى بولسىلا ھەرگىز قولىدىن بەرمەيدىغان ئەڭ ئەشەددىي دۇشمىنى ئىدى. مۆئمىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە ھەققىدە يامان سۆز تارقاتقان، كىشىلەرنىمۇ يامان سۆز تارقىتىشقا ئۈندىگەن، مۇشۇنداق رەزىل تۆھمەت بىلەن مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنى زىلزىلىگە سالغان ئادەم دەپ ئاشۇ ئىدى، شەرق ئەللىرىنىڭ قەدىمدىن تارتىپ ئاياللارنىڭ ئابىرۇيىنى مۇقەددەس بىلىدىغان، ئاياللىرىنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ يىراق - يېقىن تۇغقانلىرىنىڭ ھۆرمەت - شەرپىنى ئەنە شۇ ئايالنىڭ ئابىرۇيىنىڭ مۇقەددەسلىكى ۋە پاكلىقى بىلەن باغلاپ چۈشىنىدىغان بىر خىل ئەنئەنىسى بار. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ كۆڭلىنى بەكمۇ ۋەيران قىلدى، قاينۇغا چۆمدۈردى، ئاخىرىدا تۆۋەندىكى ئايەتلەر نازىل بولۇپ مۇناپىقلارنىڭ ھىلىسىنى ئېچىپ تاشلاپ ئۇلارنىڭ ئىشىنى رەسۋا قىلدى. مۆئمىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ پاك، ئىپپەتلىك ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

﴿شۈبھىسىزكى سىلەردىن بىر گۇرۇھ ئادەم (ئائىشەگە) بۆھتان چاپلىدى، بۇ سىلەر ئۈچۈن يامان ئەمەستۇر، (سەبىر قىلغانلىقىڭلار بىلەن ساۋابقا ئېرىشىدىغىنىڭلار ئۈچۈن ۋە ئائىشە، سەفۋانلارنىڭ پاكلىقى ئاشكارا بولىدىغانلىقى ئۈچۈن) بەلكى ياخشىدۇر، بۆھتان چاپلىغۇچىلاردىن كىمنىڭ قانچىلىك گۇناھى بولسا، ئۇنىڭغا شۇنچىلىك

جازا بېرىلسۇن، بۆھتاننىڭ چوڭ قىسمىنى تارقاتقان ئادەم (يەنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيى) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾

بۇ قايىمۇقتۇرغۇچىلارنىڭ ھەممىسىگە ھەد (جازا) تۇرغۇزۇلدى، ئەمما يامانلىقنىڭ جازاسىدىن قۇتۇلۇپ قالدى... ئاللاھ پەيغەمبىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدى، ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى بارغانسېرى ئازلاشقا باشلىدى، مۇناپىقلىقتىن ئىبارەت سېسىق نامى ھەممە يەرگە پۇر كەتكەندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيى ئاغرىپ قېلىپ ساقىيالمى ئۆلدى، ئوغلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ دادىسى ئۈچۈن كەچۈرۈم سورىغاندا كەچۈرۈم قىلدى، ئۇ زاتنىڭ مۇبارەك كۆيىنىكى بىلەن كېپەنلەشنى تەلەپ قىلغاندا كۆيىنىگىنى بەردى، نامىزىنى چۈشۈرۈپ ئۇنىڭ ھەققىدە ئىستىغفار تەلەپ قىلىشنى ئۆتۈنگەندە ئەپۇچان، مېھرى - شەپقەتلىك پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بۇ تەلپىنى رەت قىلمىدى، بەلكى تۆنۈگۈن تېخى ئۆزىنىڭ ئابىرۇيىغا دەخلى تەرۈز يەتكۈزگەن لەنتىنىڭ جەستى ئالدىدا ئۆرە تۇرۇپ، ئۇنىڭ ھەققىدە مەغپىرەت تەلەپ قىلدى، ئەمما بۈيۈك ئادالەت كەسكىن ھۆكۈم چىقىرىپ ئاللاھنىڭ بۇ ئايىتى نازىل بولدى:

﴿اسْتَعْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۈچۈن مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىل، مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىلما (بەربىر ئوخشاش)، ئۇلار ئۈچۈن 70 قېتىم مەغپىرەت تەلەپ قىلساڭمۇ، ئاللاھ ئۇلارنى ھەرگىز مەغپىرەت قىلمايدۇ، چۈنكى ئۇلار ئاللاھنى ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلدى، ئاللاھ پاسىق قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ﴾

ئەبۇبەكرىنىڭ خەيرىخاھلىقى بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىغان تۇققىنى ئىسلامنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى، تۇغقانلىق ھەقىقى - ھۆرمىتى ۋە ئىلگىرى قىلغان ياخشىلىقنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتىنى ئۇنتۇپ ئۆز ھىمايىچىسىنىڭ قىزى - ئائىشەنىڭ ئابرويىغا داغ تەككۈزىدىغان گەپ - سۆزلەرنى قىلىشتىن تەپ تارتىمىغان. بۇ چاغدا ئەبۇبەكرى بۇنداق تۇغقانلىقتىن ۋاز كېچىدىغانلىقى، ئىلگىرىكىدەك ياخشىلىق قىلمايدىغانلىقى ھەققىدە قەسەم ئىچكەن. بۇ توغرىسىدا ئاللاھنىڭ:

﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

ئاراڭلاردا ئەھلى كەرەم ۋە دۆلەتمەن بولغانلار خىش - ئەقىبالارغا، مىسكىنلەرگە، ۋە دىن يولىدا ھىجرەت قىلغانلارغا (بىرنەرسە) بەرمەسلىككە قەسەم قىلمىسۇن، (ئۇلارنىڭ گۇناھىنى) ئەپۇ قىلسۇن، كەچۈرسۇن، ئاللاھنىڭ سىلەرگە مەغپىرەت قىلىشىنى ياقتۇرمامسىلەر؟ ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر» دېگەن ئايىتى نازىل بولغاندىن كېيىن: ئەبۇبەكرى: «مەن ئاللاھنىڭ ماڭا مەغپىرەت قىلىشىنى ياقتۇرمىەن» دېگەن ھالەتتە ئۇنىڭغا يەنە ئىلگىرىكىدەك ياخشىلىق قىلىشقا باشلىغان.

www.number.org

سېخىلىك ۋە مەردلىك

ئىسلام دىنى كەڭ قوللۇق ۋە سېخىلىقنى يولغا قويدۇ، پىخسىقلىق ۋە پىخىللىققا قارشى تۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان ئەۋلادلارنىڭ سېخى، قولى ئوچۇق بولۇشىنى تەشەببۇس قىلىدۇ، خەيرى - ئېھسان قىلىشقا ئالدىرىشىنى، كىشىلەرگە ياخشىلىق يەتكۈزۈشىنى ئۆزىنىڭ دائىملىق ئىشى قىلىشىنى، ئۇنى قىلىشىنى ئەتگەن، كەچلىرى تەرك ئەتمەسلىكىنى تەۋسىيە قىلىدۇ.

﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

﴿ماللىرىنى كېچە - كۈندۈز (يەنى ھەممە ۋاقىت)، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا يوسۇندا خەير - ئېھسان قىلىدىغانلار پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا ساۋاب تاپىدۇ، ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) قورقۇنۇچ ۋە غەم - قايغۇ بولمايدۇ.﴾

مۇسۇلمان كىشى ئۆزىنىڭ تۇرمۇش تەلەپلىرىدە، كۈندىلىك خىراجىتىدە نورمال بولۇشى، ئىسراپخورلۇق قىلىپ ھەممىنى تۈگىتۈۋەتمەسلىكى، ئۆزى ئۈچۈنلا ياشىماسلىقى، ئاللاھ ئاتا قىلغان نېمەتلەردىن باشقىلارنىمۇ نېسىۋىدار قىلىشى، قىيىنچىلىقتا قالغانلارغا ياردەم قىلىشى، موھتاجلارنىڭ ھاجىتىگە ياردەم بېرىشى لازىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئادەم بالىسى! خەيرى - ئېھسان قىلىش سەن ئۈچۈن ياخشى، قىلماسلىق سەن ئۈچۈن يامان، تۇرمۇشنىڭ پاراۋان بولۇشىنىڭ يامىنى يوق، ياخشىلىقنى يېقىن كىشىلەردىن باشلاپ بەرگەن قول، ئالغان قولدىن ياخشى.﴾

قورئان كەرىم بۇ تەرەپنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن بولۇپ، پۇل - مالنى ئۆزى ئۈچۈنلا بۇزۇپ چېچىشتىن توسقان، تۇغقانلارغا مىسكىنلەرگە ياردەم قىلىشقا بۇيرىغان. دېمىسىمۇ ئىسراپخورلۇق ھاماقەتلىك بولۇپ، پۇل

www.number.org

مالنى شەخسىي ھاۋايى - ھەۋەس ئۈچۈن بۇزۇپ چاچسا، ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيىتىنى نېمە بىلەن ئادا قىلىدۇ؟ ئاجىزلارغا نېمە بىلەن ياردەم قىلىدۇ؟

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ نَبْذِيرًا ۚ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾

﴿تۇغقانغا، مىسكىنگە، ئىبنى سەبىلگە (خەير - ساخاۋەتتىن) ھەقىنى بەرگىن، (پۇل، مېلىگىنى ناتوغرا يوللارغا) ئىسراپ قىلمىغىن، ئىسراپ قىلغۇچىلار ھەقىقەتەن شەيتاننىڭ قېرىنداشلىرىدۇر، شەيتان پەرۋەردىگارغا تولمۇ كۇفرانى نىمەت قىلغان ئىدى.﴾

ئاللاھ تائالا موھتاجلارغا ياخشىلىققا تەۋسىيە قىلىش بىلەن بىرگە، ئەگەر ئۇلارغا بەرگۈدەك بولسا ماددىي ئىقتىدارغا ئىگە بولمىسا ئۇلارغا ياخشىلىق تىلەش، چىرايلىق گەپ قىلىشقا بۇيرۇيدۇ.

﴿وَمَا تُعْرِضُنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا﴾

﴿ئەگەر سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن كۈتۈۋاتقان مەرھەمەت نازىل بولغاندىن كېيىن ئاندىن ئۇلارغا خەير - ساخاۋەت قىلماقچى بولساڭ (يەنى قولۇڭدا ئۇلارغا بېرىدىغان بىر نەرسە بولمىسا)، ئۇلارغا چىرايلىق گەپ قىلغىن.﴾

ئىسلامنىڭ سېخىيلىق ۋە مەردلىككە بولغان چاقىرىقى ناھايىتى كۆپ، شۇنىڭدەك بېخىللىق ۋە پىخسىقلىققا قارشى تۇرىشىمۇ ھەرگىز ئاز ئەمەس.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سېخىي ئاللاھقا يېقىن، كىشىلەرگە يېقىن، جەننەتكە يېقىن، دوزاقتىن يىراق، بېخىل ئاللاھتىن

يىراق، كىشىلەردىن يىراق، جەننەتكە يىراق، دوزاخقا يېقىن، ھەقىقەتەن ئاللاھ تائالا سېخىي، نادان كىشىنى، بېخىل ئىبادەتكار كىشىدىن بەكرىق ياخشى كۆرىدۇ.﴾

دۇنيادا ئۆزئارا ياردەم ۋە كۆيۈنۈشنى ئىنكار قىلىدىغان بىرەر قانۇن - تۈزۈم بولمىغان ھەم بولمايدۇ، بەلكى كۈچلۈكنىڭ ئاجىزغا كۆيۈنۈشى ئارقىلىق بەخت ۋە خاتىرجەملىككە كاپالەتلىك قىلىشنى زۆرۈر دەپ قارايدۇ. ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدە كۈچلۈك بىلەن ئاجىز، باي بىلەن نامرات مەۋجۇتلا بولىدىكەن كۈچلۈكنىڭ ئاجىزغا، بايىنىڭ يوقسۇلغا كۆيۈنۈشى، كۆڭۈل بۆلۈشى بەخت - سائادەتنىڭ كاپالىتى.

ئىنسانىيەت جەمئىيىتى زىددىيەتلىك ۋە رەڭدار، ھاياتلىقنىڭ ئىنسانىيەتكە قىلغان ئاتاسىمۇ ئوخشاش ئەمەس، بەزىلەر باي، بەزىلەر قانائەتچان، بەزىلەر يوقسۇل بۇ ھاياتلىقنىڭ ئۆزگەرمەس قانۇنىيىتى. كىشىلەر تاش يۈرەك، رەھىمسىزلىشىپ ئۆزى ۋە ئۆز ئارزۇسى ئۈچۈنلا ياشىغىنىدا شۇ كىشىلەرگە بەختسىزلىك يۈزلىنىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا كىشىلەرنى پەرقلىق، ئۆزئارا ئارىلىشىدىغان قىلىپ ياراتقان. ئوخشىمىغان كىشىلەرنى ئارىلاشتۇرۇپ ياشىتىشتىن مەخسەت ئىماننى تاۋلاش، ياخشىلىقنى يېتىشتۈرۈش دۇامىدىكى بىر سىناق.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾

﴿بەزىڭلارنى بەزىڭلار بىلەن سىندۇق، سەبىر قىلامسىلەر؟ (يەنى سەبىر قىلىڭلار) (پەرۋەردىگارنىڭ سەبىر قىلغۇچىلار بىلەن سەبىر قىلمىغۇچىلارنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

كشىلەر ئۆزئارا مۇناسىۋەتنى مۇستەھكەملىگەن، يوقسۇللار يوقسۇلۇقنىڭ دوۋزىقىدا قىيالمىغان قول ئىلكىدە بارلار بايلىقنى تۈگۈپ ياتمىغاندىلا بۇ سىناق مەيداندا ئوتۇپ چىقالايدۇ.

ئىسلام دىنىدا بۇ ئۇلۇغۋار نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان قانۇن - شەرىئەتلەر بار، بۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ ۋۇجۇدىدا ئۆزئارا ياخشىلىق قىلىش، ياردەم بېرىش يېتىشىپ چىقىدۇ. بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئاجىزلارلا بەختكە ئېرىشىپ قالماستىن بەرگۈچىلەر ۋە ياردەم قىلغۇچىلار باشقىلارنىڭ قوللىشى ۋە ئىشەنچ قىلىشىغا ئېرىشىپ، ھەسەت ۋە كۆرەلمەسلىكتىن ساقلىنىپ، خاتىرجەملىككە مۇيەسسەر بولىدۇ.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿هَاتَمٌ هَوْلًا ثُدْعُونَ لِيُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾

﴿سىلەر شۇنداق كىشىلەركى، ئاللاھنىڭ يولىدا (پۇل - مال) سەرپ قىلىشقا چاقىرىلساڭلار، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بېخىللىق قىلىدىغانلار بار، كىمكى بېخىللىق قىلىدىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ زىيىنى ئۈچۈن بېخىللىق قىلىدۇ، ئاللاھ (سىلەرنىڭ مال - مۈلكۈڭلاردىن) بەھاجەتتۇر، سىلەر بولساڭلار (ئاللاھقا) موھتاجسىلەر.﴾

نامراتلىق ياخشى ئىش ئەمەس، ئۇ ئىنسانغا چاپلاشسا ئۇنى قىينايدۇ، ئاللاھ ئىنسانغا ئاتا قىلغان ھۆرمەتلىك ئورۇندىن چۈشۈرۈۋېتىدۇ. ئاللاھ ئىنسانلارنى باشقا مەخلۇقلاردىن ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئۇلارغا ئاتا قىلغان ھۆرمەتتىن مەھرۇم قىلغىلى تاس قالىدۇ، كىيىملىرى يىرتىق ياماق يەرلىرى كۆرۈنۈپ قالغىلى تاس قالىدۇ، كىيىملىرى يىرتىق - ياماق يەرلىرى كۆرۈنۈپ قالغىلى قوپقان ياكى يالاڭ ئاياق ئوشۇق ۋە بارماقلىرى يېرىلغان ياكى ئاچلىقتىن يېمەكلىكلەرگە تەلەمۈرگەن يوقسۇللىقتىن

ئىلاجىسىز قالغان كىشىنى كۆرۈش ھەقىقەتەن ئادەمنىڭ ئىچىنى ئېچىشتۇرىدۇ.

مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق ھالەتنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلمىگەن ئادەم ئادەم ئەمەس، مۆئمىنمۇ ئەمەس. پۈتۈن ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدا رىشتە ۋە بىرخىل مۇناسىۋەت بار. ئۇنى نامراتلىق ۋەيران قىلماستىكى لازىم.

ئىمان مۇشۇنداق جايدا سىنىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق كۆرۈنىشتىن بىرىنى كۆرگەن. ئۇنىڭغا قاراۋېرىش تەس كەلگەن، ئۇ مۇسۇلمانلارنى يىغىپ نۇتۇق سۆزلىگەن. ئۇلارغا ئىنسانلارنىڭ ئۆزئارا ھەق مۇناسىۋەتلىرىنى ئەسلىتىپ، ئاللاھ ۋە ئاخىرەت كۈنىسىدىن ئاگاھلاندۇرغان. ئاخىرى ئۇلارنىڭ ھاجىتىدىن چىققۇدەك، ئەۋرەتلىرىنى ياپقۇدەك نەرسە كېرەك يىغىلغان.

جەرىدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز چۈشتىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئىدۇق، ئۇنىڭ يېنىغا يالاڭگىياق، كىيىملىرى يىرتىق بىر قەۋم كەلدى، ئۇلار ئاساسەن مۇزەر قەبىلىسىدىن ئىدى، ئۇلارنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ رەسۇلۇللاھنىڭ چىرايى قاتتىق ئۆزگەردى، ئۇ ئۆيىگە كىرىپ چىقتى، ئاندىن بىلانى ئەزان ئوقۇشقا بۇيرىدى، ئەزان، تەكبىر ئوقۇپ ناماز ئوقۇدى، ئاندىن نۇتۇق سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىر ئىنساندىن (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن) ياراتقان. شۇ ئىنساندىن (يەنى ئۆز جېنىدىن) ئۇنىڭ جۈپتىنى (يەنى ھەۋۋانى) ياراتقان ۋە ئۇلاردىن (يەنى ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن) نۇرغۇن ئەر - ئاياللارنى ياراتقان پەرۋەردىگارڭلاردىن

قورقۇڭلار، بىر - بىرىڭلاردىن نەرسە سورىغاندا نامى بىلەن سورىيدىغان ئاللاھتىن قورقۇڭلار، سىلەر رەھىمنى ئۇزۇپ قويۇشتىن ساقلىنىڭلار، ئاللاھ ھەقىقەتەن سىلەرنى (يەنى پۈتۈن ئەھۋالڭلارنى) كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر. ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر ئاللاھتىن قورقۇڭلار، ھەر ئادەم ئەتە (قىيامەت كۈنى) ئۈچۈن نىمىنى تەييارلىغانلىقىغا قارىسۇن﴾

ئۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق دېدى: «ھەر بىر ئادەم ئۆز يېنىدا بار دىنار، دەرھەم، كىيىم - كېچەك، بۇغداي ۋە خورمىلىرىدىن سەدىقە قىلسۇن، ھەتتا يېرىم خورما بولسىمۇ سەدىقە قىلسۇن» دېدى.

جەرىس مۇنداق دەيدۇ: ئۇنىڭ قېشىغا ئەنسارلاردىن بىر كىشى قولىدا تەس كۆتۈرۈپ بىر ھەمياننى ئېلىپ كەلدى، شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر بىر - بىرلەپ كېلىشكە باشلىدى، ھەتتا يېمەكلىك ۋە كىيىم - كېچەكتىن ئىككى دۆۋە يىغىلدى. ئاخىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايىنىڭ ئېچىلغانلىقىنى، نۇرلانغانلىقىنى كۆردۈم. ئۇ مۇنداق دېدى: «بىر ئادەم ئىسلامدا ياخشى ئىشتىن بىرسىنى جارى قىلدۇرسا ئۇنىڭغا ئۆز ئەجرى ۋە شۇنىڭدىن كېيىن شۇ ئىشنى قىلغان ھەر بىر كىشىنىڭ ئەجرىدىن بولىدۇ، ھېچقايسىسىنىڭ ئەجرى كېمىيىپ كەتمەيدۇ. بىر ئادەم ئىسلامدا بىر يامانلىقنى يولغا قويسا ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ گۇناھى ۋە شۇنىڭدىن كېيىن شۇ ئىشلارنى قىلغۇچىلارنىڭ گۇناھى بولىدۇ، ھېچقايسىسىنىڭ گۇناھى كېمەيتىلمەيدۇ.﴾

سۇرە نىسا: 1
سۇرە ھەشر: 18
ئىمام مۇسلىم.

بۇ پاساھەتلىك سۆز ياخشىلىقتا رىقابەتلەشكۈچىلەر ياخشى ئىشلارنى يولغا قويۇشتا باشلامچى بولۇشنى تالاشقۇچىلار ئۈچۈن ھەقىقىي چاقىرىق، شۇنداقلا ناچار ئادەتنى پەيدا قىلىدىغان، ئومۇمنىڭ ئىشىدا قولىنى بۇرۇنغا تىقىپ تۇرۇۋالدىغان، باشقىلارنىڭ قىيىنچىلىقى ۋە ئازابلىرىغا پەرۋاسىز قاراپ يامان ئۈلگە بولىدىغان كىشىلەرگە ئاگاھلاندۇرۇش.

دۇرۇس، ئىنسان مال - دۇنيانى ياخشى كۆرۈش، تېخىمۇ كۆپ ئېرىشىش، باشقىلاردىن ئېشىپ كېتىشكە قاتتىق قىزىقىش، شەخسىيەتچىلىك تەبىئىتى بىلەن يارىتىلغان. ئەگەر ئۇنىڭغا يەر يۈزىدىكى بارلىق نەرسە بېرىلسە بەلكى ئاسمان - زېمىننىڭ خەزىنىسىگە ئىگە بولسىمۇ بەرگۈسى كېلىپ ئىختىيارسىز خالىسا بېرىدىغان ئىش بولمايدۇ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَثُورًا﴾

﴿ئەگەر پەرۋەردىگارىمىزنىڭ رەھمەت خەزىنىلىرى سىلەرنىڭ قولىڭلاردا بولسا، چىقىمىدىن (يەنى تۈگەپ كېتىشتىن) قورقۇپ، چوقۇم بېخىللىق قىلاتتىڭلار، ئىنسان بېخىل كېلىدۇ﴾ دېگەن.

ئىسلام بۇنى ئىنسان قارشى تۇرۇشقا ئۇنىڭغا نىسبەتەن سەگەك تۇرۇشقا تېگىشلىك بولغان ناچار، پەس تەرىپى دەپ ھېسابلىدى، ھەم بۇ دۇنيا، ئاخىرەتنىڭ ياخشىلىقىغا ئېرىشىش روھىيەتتىكى بېخىللىق ئامىللىرىنىڭ مەنە قۇرتلىرىدىن قۇتۇلۇپ سېخىيلىق ۋە مەردلىك سەھنىسىگە چىققاندا قولغا كېلىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېدى:

سۇرە ئىسرا: 100

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتِطَعْتُمْ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُوا خَيْرًا لَّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

﴿تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىڭلار (ۋەزىنى) ئاڭلاڭلار، (ئەمرىگە) ئىتائەت قىلىڭلار، (ئاللاھنىڭ يولىدا ماللىرىڭلارنى) سەرپ قىلىڭلار، (بۇ) ئۈزۈڭلار ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، كىمكى نەپسىنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلىنىدىكەن، ئۇ مەقسىتىگە ئېرىشكۈچىدۇر.﴾

بانكا، بىخەتەرلىك ساندۇقى قاتارلىق جايلارغا قويۇپ قويۇلغان پۇل - مالدا مىسكىن ۋە ئاجىزلارنىڭ ھەققى بار.

ئەگەر ئۇلارنىڭ ھەققى ئادا قىلىنمىغان بولسا ئۇ مال ئىگىسىگە نىسبەتەن، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئەڭ زور خەتەرلىك نەرسىگە ئايلىنىپ خۇددى ئادەملەرنى چېقىش ئۈچۈن كاتىكەدە كۈتۈپ تۇرغان يىلانغا ئوخشاپ قالىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئىسلام دىنى ئاشۇنداق مال - دۇنيانىڭ پىخسىق ئىگىسىنى چېقىش ئۈچۈن چىشىلىرى ئۆتكۈر، زەھەرلىرى تېمىپ تۇرغان، ئىگىسىنى قوغلايدىغان يىلانغا ئايلىنىدىغانلىقىنى ئاشكارىلىدى.

«بايلىقى بار ئادەم ئۇنىڭ ھەققىنى ئادا قىلمىغان بولسا، ئۇنىڭ بايلىقى قىيامەت كۈنىسى تازىلانغان ئايلىنىپ ئېغىزىنى ئېچىپ ئۇلارنى قوغلايدۇ، يىلاندىن قاچسا، ئۇنى چاقىرغان ئاۋازنى ئاڭلايدۇ، ساقلاپ قويغان مېلىگىنى ئال، مەن ئۇنىڭغا موھتاج ئەمەس. ئۇ ئۇنىڭغا قارىسا ئۇنىڭ قۇتۇلۇش يولى يوق بولغاچقا، قولىنى ئۇنىڭ ئاغزىغا سالىدۇ يىلان ئۇنىڭ قولىنى قاتتىق چاينايدۇ.»

ئىسلام دىنى ئىنسانلارغا پىخسىقلىقنىڭ ياخشى ئاقىۋەت ئېلىپ كەلمەيدىغانلىقىنى، ئەگەر مال - دۇنيانىڭ ھەقىقىيىتى ۋە ئاقىۋىتى توغرىلىق ئويلىنسا كەڭ قورساقلىقنىڭ شەخسىيە تىجىلىكتىن، سېخىلىقنىڭ

پىخسىقلىقتىن ئەۋەزەللىكىنى بىلگىلى بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ياخشى ئاقىۋەت توغرىسىدا ئويلىنىپ بېقىشقا كۆرسەتمە بېرىدۇ، «بەندە مال - دۇنيا دەيدۇ، ئۇنىڭ مېلى ئۈچ خىل بولىدۇ، يېڭىنى چىرىپ تۈگەيدۇ، كەيىگىنى كونىراپ تۈگەيدۇ، باشقىلارغا ياردەم قىلغىنى ئەسقاتىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقىسى باشقىلارغا مىراس بولىدۇ.»

مۇسۇلماننىڭ ئۆزىنى بەختسىزلىككە يۈزلەندۈرۈپ ماللىرىنى باشقىلارغا قالدۇرىشى ئەجەبلىنەرلىك، مۇسۇلمان ئۆز مال - دۇنياسى ئارقىلىق كىيىنكى تۇرمۇش ھاياتىنى ياخشىلىيالمىسا كېيىن قانداقمۇ ئۇ مال - دۇنياسىدىن پايدىلىنالمىسۇن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقىقەتنى ئاشكارىلاپ مۇنداق دېگەن: «قايسىڭلار مىراسخورنىڭ مېلىنى ئۆزىنىڭ مېلىدىن بەكرىق ياخشى كۆرىدۇ، ئۇلار: يا رەسۇلۇللاھ ھېچقايسىمىز ئۇنداق ئەمەس، ھەركىم ئۆز مېلىنى بەك ياخشى كۆرىدۇ؟ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: سەرپ قىلغانلىرى ئۆزىنىڭ مېلى كېيىنگە قالدۇرغىنى مىراسخورنىڭ مېلى، - دېدى.» شۇنداق بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زاكات يىغقۇچىلارنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلغاندا ئۇلارنىڭ مال - مۈلۈككە بولغان ھېرىسمەنلىك تۇيغۇسىنى ئاشكارىلاپ ئۇنىڭغا چىرايلىق ھەل قىلىش يولىنى كۆرسىتىپ بەرگەن، ئۇ مۇنداق دېگەن: «يېنىڭلارغا سىلەر ياقىتۇرمايدىغان كىشىلەر يەنى زاكات يىغقۇچىلار كېلىدۇ، ئۇلار كەلسە ئۇلارنى قارشى ئېلىڭلار، ئۇلارنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىڭلار، ئۇلار ئادىل بولسىمۇ ئۆزىگە، ئادىل بولالمىسىمۇ ئۆزىگە يەنى ئۇلار ئۈچۈن ياخشى ئەمەس، ئۇلارنى رازى قىلىڭلار، زاكاتنى تولۇق تاپشۇرغىنىڭلار ئۇلارنى رازى قىلىشىڭلاردۇر، ئۇلار سىلەر ئۈچۈن دۇئا قىلىسۇن.»

ئىنساننىڭ باشقىلارغا ياخشىلىق قىلىشتىكى پىخسىقلىقنىڭ ھېس تىسالىغۇلىرىدىن قۇتۇلۇشى ئىسلامنىڭ نەزىرىدە مۇكەممەل پەزىلەت.

ئەمەلىيەت شۇكى، بەدەن ساغلام ئۈمىدۋار ۋاقتىدا ئۈمىد ئارزۇلىرى كۆپ، پۇل - مالنى كۆپەيتىشتىكى ھەۋەسلىرى كۆپ باياشات تۇرمۇشقا بولغان ئىنتىلىشلىرى كۈچلۈك بولىدۇ. ئەگەر ئىنسان مۇشۇ ئامىللار ئۈستىدىن غالىب كېلىپ سېخىلىق ۋە مەردلىكنى دوست تۇتسا زور ياخشىلىق قىلغان بولىدۇ.

بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ مۇنداق دېدى: يارەسۇلۇللاھ قانداق سەدىقنىڭ ئەجرى چوڭ بولىدۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «تەن ساغلام، ئارزۇ - ھەۋەس كۆپ، نامراتلىقتىن قورقۇۋاتقان، باي بولۇشنى ئويلاۋاتقان ۋاقتتىكى سەدىقنىڭ ئەجرى زور بولىدۇ، جان ھەلقۇمغا كېلىپ پالان - پوكۇنغا مۇنداق سەدىقلەرنى قىلغان دەيدىغان چاغ كەلگىچە ساقلىمىغىن.»

سەمىمىيەت ۋە كۆيۈنۈش بىلەن بىللە كەڭ قول بولۇش، گۇناھلارنى يۇيىدۇ ۋە خاتالىقلارنى ئۆچۈرىدۇ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

«سەدىقنى ئاشكارا بەرسەڭلار، بۇ ياخشىدۇر، ئەگەر ئۇنى مەخپى بەرسەڭلار ۋە يوقسۇللارغا بەرسەڭلار تېخىمۇ ياخشىدۇر، بۇ سىلەرنىڭ بەزى گۇناھىڭلارغا كاپارەت بولىدۇ، ئاللاھ سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرىڭلاردىن خەۋەرداردۇر» يەنە مۇنداق دېدى:

﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
﴿عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

﴿ئاللاھقا قەرزى ھەسەنە بەرسەڭلار (يەنى مەمنۇنىيەت بىلەن سەدىقە بەرسەڭلار) ئاللاھ سىلەرگە ئۇنىڭ (ساۋابىنى) ھەسسىلەپ بېرىدۇ، سىلەرگە مەغپىرەت قىلىدۇ، ئاللاھ ئاز ياخشىلىققا كۆپ ساۋاب بەرگۈچىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى بەندىلىرىنى ئازابلاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ) (ئاللاھ) غەيبىنى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچىدۇر، غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

مۇسۇلمان گۇناھ ئۆتكۈزۈپ قويسا، پەرۋەردىگارى بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ يىراقلاپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلسا بۇنىڭدىن پاكلىنىش، پەرۋەردىگارىغا يېقىنلىشىش، قەلبىنى يورۇتۇش، مەغپىرەت ۋە رازىلىقنىڭ پەردىسىنى ئېچىش ئۈچۈن ئۆزىگە ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان نەرسىگە تۇتۇش قىلىش، مېھرىبان ھەم ئەڭ شەپقەتلىك زاتقا يېقىنلىشىش ئۈچۈن يوقسۇل ۋە نامراتلارغا ئۇنىڭدىن بېرىش لازىم.

ئەبۇ زەردىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بولغان بىر ئابد ئىبادەتخانىدا 60 يىل ئىبادەت قىلغان ئىدى. يامغۇر يېغىپ ئەتراپ يېشىللىققا پۇرۇشكە نەگەندە ئىبادەتخانىدىن بېشىنى چىقىرىپ: چىقىپ ئاللاھنى يات ئەتسەم، كۆپ پايدىغا ئېرىشىسەم دەپ ئارزۇ قىلدى ۋە بىر ئىككى گىردە نان ئېلىۋېلىپ ئىبادەتخانىدىن چىقتى. كۆپ ئۆتمەي بىر ئايال بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ ئىككىيلەن پاراڭلىشىپ تۇرۇپ قالدى. ئاخىرى شەيتان ۋەسۋەسە قىلىپ گۇناھ ئۆتكۈزۈپ قويدى.

كۆل سۈيىدە غۇسلى تاھارەت ئېلىۋاتقاندا بىر سائىل كېلىپ ئىلتىجا قىلىپ قالدى. بۇ چاغدا ئۇ ئىككى گىردە ناننى ئېلىشقا ئىشارە قىلدى. بىر مەزگىل ۋاقت ئۆتكەندىن كېيىن ئابد ۋاپات بولۇپ كەتتى. ئاخىرەتتە ئۇنىڭ 60 يىللىق ئىبادىتى بىلەن زىنا قىلغان گۇناھى سېلىشتۇرۇلغاندا گۇناھى بېسىپ كەتتى. ئاندىن كېيىن خەيرى - ئېھسان قىلغان بىر - ئىككى گىردە نان بىلەن ياخشى ئەمەللىرى

سېلىشتۇرۇلۇشى، ياخشى ئەمەللىرى بېسىپ چۈشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ گۇناھى مەغپىرەت قىلىندى.»

بۇنىڭ ئەڭ ياخشى پاكىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:

«سەلەرنىڭ سەدىقە بىلەن بولغان ئىشىڭلار تۆۋەندىكى مىسالغا ئوخشايدۇ، بىر ئادەمنى دۈشمەن تۇتۇپ قولىنى گەدىنىگە باغلاپ ئۆلتۈرۈشكە ئېلىپ ماڭسا ئۇ سەلەردىن جېنىمنى تىلىۋالاي دەپ بار يوقنى ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بېرىشكە باشلايدۇ.» يەنى سەدىقە بەرگۈچىنى ئاللاھنىڭ غەزىپى ۋە ئازابىدىن ساقلاپ ئاللاھقا يېقىنلاشتۇرىدۇ.

زاكات، سوۋغات، نەفقە قاتارلىق كىشىلەرگە بېرىدىغان سەدىقلەر ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشىدا ناھايىتى مۇھىم بولۇپ مۇشۇ ئاساستا مۇسۇلماننىڭ دىنى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئاجىزلايدۇ ۋە كۈچىيىدۇ. مۇسۇلمان كىشى مەيلى ئاللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋەت مەيلى ئىنسانلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە بولسۇن بېخىللىق سەۋەبلىك مەھرۇم قالدۇغىنى ناھايىتى كۆپ بولىدۇ. ئەمما سېخىللىق سەۋەب بىلەن نۇرغۇن تەرەپلەردە ئۈزۈپ چىقالايدۇ. ھەتتا ئاللاھنىڭ پەزىلى - ئىنئامىغا بولغان ئىشەنچ ئېتىقادىمۇ كۈچىيىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ياخشى ئىش يامانلىقتىن ساقلايدۇ، مەخپىي قىلىنغان سەدىقە پەرۋەردىگارىڭنىڭ غەزىپىنى ئۆچۈرىدۇ، رەھىم ئۆمۈرىنى ئۇزارتىدۇ.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «زاكات ئارقىلىق ماللىرىڭلارنى مۇھاپىزەت قىلىڭلار، سەدىقە ئارقىلىق كېسەللىرىڭلارنى داۋالاڭلار، بالا - مۇسەبەتنى دۇئا ۋە ئاللاھقا ئىلتىجا قىلىش بىلەن قوبۇل قىلىڭلار.»

شەيتاننىڭ ھىيلىلىرىنى بەربات قىلىش، ۋەسۋەسىلىرىنى سۈپۈرۈپ تاشلاش بىلەن ئۇنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇشتا سەدىقە بېرىشتىنمۇ مۇھىم ئىش يوق. شەيتان سەدىقتىن قولىنى يىغسۇن ئۈچۈن كۆڭۈلگە ۋەھىمە ساليدۇ، ئۇنى ئەرزىمەس مال - دۇنياغا باغلاپ قويىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

«شەيتان سىلەرنى پېقىرلىقتىن قورقىتىدۇ، يامان ئىشلارغا (يەنى بېخىللىققا) زاكات بەرمەسلىكىگە (بۇيرۇيدۇ، ئاللاھ سىلەرگە ئۆز مەغپىرىتىنى ۋە پەزىلىنى ۋەدە قىلىدۇ، ئاللاھنىڭ مەرھەمەتى كەڭدۇر، ئۇ ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئادەم سەدىقە قىلسا، ئۇنى سەدىقتىن توسۇۋاتقان يەتمەش شەيتان يىراقلايدۇ.»

كىشىلەر مائاش ئالغاندا ياكى بانكىدىن پۇل ئالغاندا بىر قىسىم پۇلنى خىراجەت ئۈچۈن قالدۇرۇپ قويىدۇ. ئۇنى تۈگەيدىغان پۇل، قالغىنىنى ساقلاپ قويىدىغان پۇل دەپ قارايدۇ، ئەمما ئىسلام ئاللاھ يولىدا خەجلەنگەن پۇلنىلا مەڭگۈلۈك پۇل دەپ قارايدۇ.

ئائىشەدىن بايان قىلىنىپ، ئۇلار بىر قىسىم پۇلنى ئۆلتۈرگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گۇشتىن قانچىلىك قالدى دەپ سورىغاندا ئائىشە: «تاغىقلا قالدى» دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«تاغقىدىن باشقا ھەممىسى قالدى» دېگەن، ئۇلار تاغقىدىن باشقا ھەممىسىنى سەدىقە قىلىۋەتكەن ئىدى.

بۇ ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنىڭ تەستىقى:

﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

﴿ئى ئىنسانلار!﴾ سىلەرنىڭ ئىلكىڭلاردىكى نەرسىلەر تۈگەيدۇ، اللەنىڭ دەرگاھىدىكى نەرسىلەر تۈگەمسىز. سەۋر قىلغۇچىلارغا، ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەلىدىنمۇ ياخشىراق ساۋاب بېرىمىز. .

بەزىدە ئىنساننىڭ خىيالغا سېخىلىق بايلىقنى قۇرۇتۇپ نامراتلىققا يۈزلەندۈرىدۇ، خاتىرجەم تۇرمۇشقا تەسىر كۆرسىتىدۇ دېگەن قاراش كېلىدۇ، بۇ شەيتاننىڭ پەس، چاكىنا ئادەملەرنىڭ كۆڭلىگە سالىدىغان ۋەسۋەسىسى.

ھەقىقەت شۇكى، سېخىلىق - باياشاتلىقنىڭ يولى، مەردلىك - مال دۇنيا كۆپۈيىشىنىڭ ۋاسىتىسى، قولىنى ئاللاھ ئۈچۈن بېرىشكە ئۆتەڭ قىلغان كىشىلەرنىڭ قولى ئاللاھنىڭ رەھمىتى ۋە كۆپۈنۈشىگە، ئاللاھنىڭ چەكسىز نېمىتىگە ئېرىشىشتە كاپالەتكە ئىگە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ ئىش ئۈستىدە قەسەم قىلىمەن، سەدىقە كىشىنىڭ مېلىنى نازايتىۋەتمەيدۇ، زۇلۇمغا چىداملىق بولغان كىشىگە ئاللاھ ئۇلۇغلىقنى ھەسسەلەپ بېرىدۇ، باشقىلاردىن تىلەش ئىشىكىنى ئاچقان كىشىگە ئاللاھ نامراتلىقنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىدۇ.»

ئىمام تىرمىزى.
نەھل: 96.
ئىمام ئىبنى ماجە.

ھەربىر كىشى كەڭ قورساقلىقنى مۇھىم بىلىپ، موھتاجلارغا ياردەم قىلىشنى پايدىلىق تىجارەت يولى دەپ قارىسۇن، بۈگۈن بېرىلگەن ئاز نەرسە ئەتە ياكى ئۈگۈن كۆپ بولۇپ قايتىدۇ.

ئاللاھ تاۋالا ئاللاھ يولىدا بېرىلگەن مال - مۈلۈكنى ئىگىسىگە بىر ياكى ئىككى ھەسسە قايتۇرىلىدىغان مال بولماستىن نەچچە ھەسسەلەپ قايتۇرىلىدىغان ياخشى قەرز دەپ بايان قىلدى. ھەربىر مۇسۇلماننى نەپىقە قىلىشقا قىزىقتۇردى، ھەمدە ئۇنىڭ باشقىلارغا قىلغان نەپىقسىنىڭ ئاللاھنىڭ تۈگىمەس خەزىنىسىدىن تېخىمۇ كۆپ ئېرىشىشتىكى ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئاللاھ تاۋالادىن بايان قىلىنغان ھەدىستە مۇنداق بار: «ئى بەندەم نەپىقە قىلغىن، ساڭا نەپىقە قىلىمەن. ئاللاھنىڭ قولى ناھايىتى غەنى بولۇپ ئەتىگەن كەچلىرىدىكى قىلىنغان نەپىقلەر ئۇنىڭ بايلىقىنى قۇرۇتۇلمايدۇ، ئاسمان زېمىن يارىتىلغاندىن بېرى ئاللاھ نەپىقە قىلىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ قولىدىكى بايلىقنىڭ كېمە يىگەنلىكىنى كۆردىڭلارمۇ؟ ئاللاھنىڭ ئەرشى سۇنىڭ ئۈستىدە، پەس قىلىدىغان، يۇقىرى قىلىدىغان ئۆلچەم ئاللاھنىڭ قولىدا.»

ئۇلۇغ ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾

﴿ئاللاننىڭ يولىدا﴾ بەرگەن نەرسەڭلارنىڭ ئورنىنى ئاللاھ تولدۇرۇپ بېرىدۇ، ئۇ رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ياخشىسىدۇر.﴾

كەڭچىلىك ياكى قىيىنچىلىق ۋاقىتلىرىدا نەپىقە قىلغۇچىلار ئاللاھنىڭ نەزىرى ۋە ھىمايىسىدە بولۇپ پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا رەھمەت ۋە سالام يوللايدۇ، تېخىمۇ كۆپ يەتكۈزۈپ بېرىشكە تەييار تۇرىدۇ، ئەمما بېخىللارغا ۋەيران بولۇشتىن باشقىسى يوق كىشىلەر مال بىلەن مەڭگۈ تۇرامدۇ؟ ياكى مال ئۇلار بىلەن مەڭگۈ تۇرامدۇ؟ مال - دۇنيا ۋاقىتلىق

ئىمام بۇخارى.
سۇرە سەبەئ: 39

نەرسە بىردەم ئۇنىڭغا بىردەم بۇنىڭغا يۆتكىلىپ تۇرىدۇ، يەنە نېمە ئۈچۈن ئۇنى شۇنچىلىك قۇچاقلاپ ياتىمىز؟ ئۇنىڭغا شۇنچە چىڭ ئېسىلىۋالمامىز؟

ئىنسانغا مۇناسىۋەتلىك بۇ دۇنيانىڭ بارلىق نەرسىسىنى كەلگۈسىدە ئاسمان - زېمىننىڭ ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ بەرۋەردىگارىنىڭ يېنىغا مال - مەنەسەپتىن ئايرىلىپ دەسلەپ يارىتىلغىنىغا ئوخشاش قۇرۇق قول بارىدۇ. ئۇ بېخىللىق بىلەن يىغقان ماللىرى قىيامەت كۈنىسىدە بوينىغا كىشەن قىلىپ سېلىنىدۇ، مۇشۇ ھەقىقەتلەرنى ئەستىن چىقىرىپ، پايدا تەرەپلىرىنى ئۇنتۇپ زىيانلىقنى توپلاش غېمىدە زېمىننىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە چاپقان كىشىنىڭ ئاللاھ تەرەپتىن جازاغا ئۇچرىشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھەر تاڭ يورۇغان كۈنىسى ئىككى پەرىشتە چۈشىدۇ، ئۇلارنىڭ بىرى: «ئى ئاللاھ پۇل - مېلىنى خەجلەپ تۇرغۇچىغا يەنە بەرگىن» دەيدۇ. يەنە بىرى: «بىخىللىق قىلغۇچىنىڭ مېلىنى يوقاتقىن» دەيدۇ.

كىشىلەر بالىلىرىنى ئۆزىدىن كېيىنمۇ ياخشى كۈن كۆرسۈن ئۈچۈن ئۇلارغا كۆپرەك قالدۇرۇش نىيىتىدە مال - دۇنيانىڭ كۆپ بولۇشىغا قىزىقىدۇ، بۇ ياخشى ئىش، مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىنى قوغداش ئۇلارنى بەختلىك قىلىش كىشىلەرگە موھتاج قىلماسلىققا تەكىل قىلىنغان، ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنى نامراتلىقنى يوقىتىشقا ئۈندەپ تۇرۇپ ئۇنى ئۆز ئۆيىگە سۆرەپ كېلىشكە قوشۇلمايدۇ.

ھەدىستە مۇنداق بار: «مىراسخورلىرىڭنى كىشىلەرگە موھتاج بولىدىغان قالدۇرغىنىڭدىن باي ھالدا قالدۇرغىنىڭ ياخشى.»

لېكىن بالىلىرىنىڭ كەلگۈسىنى ياخشى قىلمەن دەپ دىنى ۋە ئەخلاقىنى قۇربان قىلىش ھەقىقەتەن خاتا، ئىنسان ئۆزىنىڭ پەزىلىتى ۋە ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا سەل قاراپ ئەۋلادلىرىنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلىشى ھەقىقەتەن ھاماقەتلىك.

ئىسلام دىنى شۇنى ئاشكارا ئوتتۇرىغا قويغانكى، بالا - چاقا ۋە ئۇنىڭدىن باشقا مۇسۇلمانغا بېرىلگەن بارلىق مال - مۈلۈك قاتارلىق نېمەتلەر ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر سىناق. مەسئۇلىيەتلىرىنى جايدا ئۆتەلمىسە، تەلەپ قىلىنغان قۇربانلىقلار ئالدىدا ئۆزىنى بىلمىسە ئۇنىڭغا ئاتا قىلىنغان بۇ نەرسىلەر بالا - مۇسبەتنىڭ مەنبەسى. بەلكى ئۇ نەرسىلەر ئۇنىڭغا ئەڭ چوڭ دۈشمەن نەرسىلەرگە ئايلىنىدۇ. مانا بۇ ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنىڭ چۈشەندۈرۈلۈشى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

﴿ئى مۆئمىنلەر! سىلەرنىڭ ئاياللىرىڭلاردىن بالىلىرىڭلاردىن سىلەرگە دۈشمەن بولىدىغانلىرىمۇ بار، ئۇلاردىن ئېھتىيات قىلىڭلار، ئەگەر (ئۇلارنى) ئەپۇ قىلساڭلار، كەچۈرسەڭلار مەغپىرەت قىلساڭلار (ئاللاھ سىلەرنىمۇ مەغپىرەت قىلىدۇ) ئاللاھ ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر، سىلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار (سىلەرگە ئاللاھ تەرىپىدىن) بىر تۈرلۈك سىناق تۇر، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا كاتتا ساۋاب بار.﴾

شۇنداق، ئەر كىشىنىڭ ئايالىغا يېقىنراق تۇراي دەپ جىھادتىن قېلىشى، بالىلىرىغا كۆپرەك مال قالدۇرۇش ئۈچۈن پىخسىقلىق قىلىشى، ئۇنىڭغا ئاتا قىلىنغان نېمەتكە تەشەككۈر بىلدۈرۈشتە خاتالىق سادىر

قىلغانلىق بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ دۆلىتى سەۋەبلىك ئۆزىگە ئاتا قىلىنغان نېمەتنى ئۆزىگە ئازابلىق نەرسىگە ئايلاندۇرۇۋالدى.

ھەكىمنىڭ قىزى خەۋلەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى قىزىنىڭ ئوغۇللىرىدىن بىرىنى كۆتۈرۈپ مۇنداق دەپ تېشىغا چىقتى: «سىلەر ئاللاھنىڭ نىمەتلىرى تۇرۇپ بىخىل، قورقۇنچاق، نادان بولۇۋالسىلەر»

كىمكى بالىلىرىنى دەپ پىخسىق، قورقۇنچاق، نادان بولسا چوڭ زىيان تارتقان بولىدۇ. كىمكى ھەممىدىن بۇرۇن ئاللاھنىڭ ۋە بەندىلەرنىڭ ھەقىقىتى تونۇپ يەتكەن بولسا غەلبە قىلغان بولىدۇ.

يەنە كېلىپ بالىلىرىنى دەپ پىخسىقلىق قىلىش، مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلماسلىق ئۇلارنى نامراتلىقتىن توسۇپ باي تۇرىشىغا كاپالەتلىك قىلالمايدۇ، شۇنداقلا بۇ ئاللاھ ئالدىدا سەۋەبمۇ بولالمايدۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدىدىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ مال - دۇنياسى ۋە بالىلىرى ئەڭ كۆپ كىشىلەردىن ئىككىنى تىرىلدۈرۈپ ئۇلارنىڭ بىرىگە پالانىنىڭ بالىسى پالانى دەيدۇ، ئۇ - ئى رەببىم خوش، خىزمەتلىرىگە تەييارمەن

- ساڭا كۆپ مال - دۇنيا ۋە بالا ئاتا قىلدىم شۇنداقمۇ؟

- ئى رەببىم، شۇنداق.

- مەن بەرگەن نەرسىلەرنى قانداق قىلدىڭ؟

- مال - دۇنيانى بالىلىرىم كەمبەغەل بولۇپ قالمىسۇن دەپ ئۇلارغا مىراس قالدۇردۇم!!!

- ئاگاھ بولغۇنكى، سەن ھەقىقەتنى بىلگەن بولساڭ ئاز كۈلۈپ كۆپ يىغلىغان بولاتتىڭ، مەن سەن قورققان نەرسىنى بالىلىرىڭغا چۈشۈردۈم.

يەنە بىرىگە:

- ئى پالانىنىڭ بالىسى پالانى دەيدۇ، ئۇ:

- ئى رەببىم خوش، تەييارمەن.

- ساڭا كۆپ مال ۋە بالا بەردىم شۇنداقمۇ؟

- ئى رەببىم، شۇنداق.

- مەن بەرگەن نەرسىلەرنى قانداق قىلدىڭ؟

- مال دۇنيانى سېنىڭ ئىتائىتىڭگە ئىشلەتتىم، مەندىن كېيىن بالىلىرىمغا سېنىڭ مەرھەمەت قىلىدىغانلىقىڭغا ئىشەندىم.

- ئاگاھ بولغۇنكى، ئەگەر ھەقىقىي ئىشىنىشنى بىلگەن بولساڭ كۆپ كۈلۈپ ئاز يىغلىغان بولاتتىڭ، مەن بالىلىرىڭغا، مەن، سەن ئىشەنگەن ئىشنى قىلدىم.»

ئىسلام دىنى ئىنساننى دەسلەپ ئۆزىنى، ئاندىن ئائىلىسىنى، ئاندىن ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى، ئاندىن پۈتۈن ئىنسانلارنى ھۆرمەتلەشنى تەۋسىيە قىلىدۇ.

ئىنساننىڭ ئۆزىنى ھۆرمەتلەشنىڭ مەنىسى ئۆز ئېھتىياجىنى ھالال يول بىلەن تەمىنلەش ھارامدىن ساقلىنىش، جەمئىيەتتىكى ئورنىغا تەسىر يەتكۈزىدىغان يوقسۇلۇققا دىققەت قىلىش، قەددىنى رۇسلاش، ئەۋرىتىنى يېپىشتىن ئىبارەت مۇسۇلماننىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان سەۋىيەدىن چۈشۈپ كەتمەسلىك بولۇپ، بۇنىڭدا ئىسراپ-خۇرۇق قىلماسلىقى، نورمال بولۇشى لازىم. مۇسۇلماندا مۇشۇ ئۆلچەمگە يېتەرلىك ئاساس بولۇشى زۆرۈر. ئەگەر ئەۋرىتىنى ياپقۇدەك كىيىمگە، قەددىنى رۇسلىغۇدەك يېمەكلىككە ئىگە بولالمىسا ئۇ يوقسۇل ھېسابلىنىدۇ.

ئەبى سەئىد خۇدرىدىن بايان قىلىنىپ: «بىر ئادەم مەسچىدكە كىيىملىرى ناھايىتى يىرتىق ھالەتتە كىردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنى سەدىقە بېرىشكە بۇيرۇۋىدى، كىشىلەر سەدىقە قىلدى،

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلىقى كىشىگە ئىككى كىيىم بەردى. ئاندىن كىشلەرگە سەدىقە قىلىڭلار، دېدى. ھېلىقى ئادەم كىيىمنىڭ بىرىنى سەدىققە تاشلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ ئادەمگە قاراڭلار ئۇنى كىيىملىرى جۇل - جۇل ھالەتتە كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئىككى كىيىم بەردىم، سەدىقە قىلىڭلار دېسەم ئۇ ئىككى كىيىمنىڭ بىرىنى تاشلىدى!! كىيىمىڭنى ئال، دەپ كايىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەمئىيەتتىن نامراتلىق، يوقسۇلۇق، قىيىنچىلىقنىڭ كۆرۈنۈشلىرىنى يوقاتماقچى، بىر قىسىم كىشىلەر ئاچ - يالڭاچ يۈرۈشكە پەرۋا قىلىپ كەتمەيدۇ، لېكىن بۇنداق كىشىلەرنىڭ پىرىنسىپى ئىسلامنىڭ تەلىماتىغا ئۇيغۇن ئەمەس. ئىسلام دىنى ئىنسانلار قەدىنى رۇسلىغىدەك، ئەۋرىتىنى ياپقۇدەك ئوزۇق - تۈلۈككە ئىگە بولۇشنى زۆرۈر دەپ قارايدۇ.

جابر دىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم تۇخۇمچىلىك چوڭلۇقتا ئالتۇن ئېلىپ كېلىپ، يا رەسۇلۇللاھ، مەن بۇنىڭغا كاندىن ئېرىشتىم، مېنىڭ قولۇمدا بارى مۇشۇ، ئۇنى ئالغىن، ئۇ سەدىقە دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئالمىدى، ئوڭ تەرەپتىن كېلىپ يەنە شۇنداق دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالمىدى، سول تەرەپتىن كېلىپ شۇنداق دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئالمىدى، ئۇ ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىسىدىن كېلىپ يەنە شۇنداق دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئېلىپ ئۇ ئادەمگە ئاتتى، ئەگەر تەككەن بولسا ئۇنى يارىلاندىراتتى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار (ئۆز ئىلكىدىكى ھەممە نەرسىنى ئەكىلىپ بۇ سەدىقە دەيدۇ ئاندىن كىشىلەردىن تىلەپ ئولتۇرىدۇ، سەدىقنىڭ ياخشىسى قول ئىلكىدە بار كىشى قىلغان سەدىقە.» دېدى.

ئائىلە باشلىقى ئائىلىسى ۋە بالىلىرىنىڭ ئېھتىياجىنى تونۇپ يېتىشى ئۇلارنىڭ ھاجىتىدىن چىقىشى لازىم. مۇسۇلماننىڭ ئايالى ئوغلى ياكى قىزلىرىنى موھتاج ۋەقەيىن ئەھۋالدا قالدۇرۇپ، قانچىلىك مۇھىم بولسۇن باشقىلارنىڭ باشقا ئىشلىرىغا مال تەسەررۇپ قىلىشى دىندىن ئەمەس.

ئائىلە مۇناسىۋىتىنى مۇستەھكەملەش ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈش باشقا مۇناسىۋەتلەرگە قارىغاندا ناھايىتى مۇھىم ۋە زۆرۈر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەن بىر دىنارنى ئاللاھ يولغا، بىر دىنارنى قۇل ئازاد قىلىشقا، بىر دىنارنى ئائىلەڭگە سەدىقە قىلغان بولساڭ ئائىلەڭگە سەدىقە قىلغان بىر دىنارنىڭ ئەجرى ئەڭ كاتتا بولىدۇ.»

ئۇ شۇنداق سەممىيەت توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى بايان قىلغان: «مۇسۇلمان كىشى ئائىلىسى ئۈچۈن ساۋاب ئۈمىت قىلىپ خىراجەت قىلغان بولسا ئۇ سەدىقە بولىدۇ.»

ئىسلام دىنى كونكرىت كۆرسەتمە ئارقىلىق ياخشى نەتىجە بېرىدىغان قانۇنلۇق نەپىقە ۋە سەدىقنىڭ رەت تەرتىپىنى تۇرغۇزۇپ بەرمەكچى، ھەقىقەتەن ئائىلە چوڭ جەمئىيەتنىڭ ئاساسى، جەمئىيەتنىڭ ئاساسى قۇرۇلمىسىنى ھاسىل قىلىدىغان جانلىق كۈچ، مىللەتنىڭ مەھرۇم قالغان نەرسىنى قولغا كەلتۈرۈش، ھوقۇقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۇلارنىڭ ھاجىتىگە كۆڭۈل بۆلۈشتە دەسلەپ ئائىلىگە كۆڭۈل بۆلۈشتىن باشلاش ھەقىقەتەن ئەڭ مۇۋاپىق.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە يۇقىرىقى كۆرسەتمە، سىرتتا دوستلار ياكى باشقىلار ئارىسىدا ئىسراپخورلۇق قىلىدىغان ئائىلىسىگە قايتىپ كەلگەندە،

قوپاللىق، بېخىللىق ۋە پىخسىقلىقنىڭ ناچار ئۆلگىسىگە ياتىدىغان بىر ئوچۇم كىشىلەرگە تەنبەھ، كايىش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش.

مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ئۇنىڭ خەيرى - ئېھسانلىرىغا ھەممىدىن بەك لايىق، شۇڭا مۇسۇلمان يېقىنلىرىدىن ھاجەتمەن بولسا ساغلام ئەقىلگە نىسبەتەن خەيرى - ئېھسان قىلىش ئۈچۈن باشقىلارنى ئىزدەشنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق، بەلكى ئۇنداق قىلىش بەزىدە مەھرۇم قالغۇچىلارنىڭ قەلبىگە ئاداۋەت ئۇرۇقىنى چاچىدۇ، ئۇلارغا ئۇلارنى پەس كۆرگەندەك ئۇلارغا ھاقارەت قىلغاندەك تۇيغۇ بېرىپ قويدۇ، ئەگەر شۇنداق بولسا ئۇنىڭ سەدىقىسى يامان ئاقىۋەت ئېلىپ كەلگەن بولىدۇ، ئەگەر خەيرى - ئېھسان ئۇرۇق - تۇغقانلارغا قىلىنسا ئۇنداق ئاقىۋەت كىلىپ چىقمايدۇ. ھەدىستە مۇنداق بايان بار، «ئى مۇھەممەدنىڭ ئۈمىتى، مېنى ھەقىقەت بىلەن ئەۋەتكەن زات بىلەن قەسەم قىلىمەنكى ئاللاھ تائالا كۆيىنىشكە موھتاج تۇغقانلىرى بار تۇرۇپ باشقىلارغا سەدىقە قىلغۇچىنىڭ سەدىقىسىنى قوبۇل قىلمايدۇ، جېنىمنى ئىلكىدە تۇتۇپ تۇرغان زات بىلەن قەسەم قىلىمەنكى قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئۇنىڭغا قارىمايدۇ.»

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئايالى زەينەپ سەقەبىيەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئى ئاياللار جامەئەسى! گەرچە زىننەت بۇيۇملىرىڭلاردىن بولسىمۇ سەدىقە قىلىڭلار» دېدى، مەن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ يېنىغا قايتىپ سەن قولۇڭ قىسقا ئادەم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى سەدىقە قىلىشقا بۇيرىدى، بېرىپ سوراپ كەلگىن، توغرا بولسا ساڭا قىلاي بولمىسا باشقىلارغا قىلاي دېسەم ئابدۇللاھ: سىز بېرىڭ دېدى، زەينەپ مۇنداق دەيدۇ: مەن بارسام ساڭا ئوخشاش ھاجىتى بار بىر مەدىنىلىك ئايال تۇرۇپتۇ. بىزنىڭ يېنىمىزغا بىلال چىقتى. ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرىپ ئايال ئەللىرى ۋە تەربىيىسىدىكى

يېتىم بالىلارغا سەدىقە بەرسەك توغرا بولامدۇ دەپ سوراۋاتىدۇ دېگىن. كىملىكىمىزنى ئېيتما دېدىم.

بىلال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار كىمكەن دېدى، بىلال ئۇلار ئەنسارلاردىن بىر ئايال بىلەن زەينەپ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايسى زەينەپ دېۋىدى بىلال: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئايالى دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلارغا تۇغقانچىلىقنىڭ ۋە سەدىقە قىلغاننىڭ ئەجرى بار.» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «يوقسۇلغا قىلغان سەدىقە بىر سەدىقە، تۇغقانغا قىلغان سەدىقە ئىككى سەدىقە يەنى سەدىقە ۋە غەمخورلۇق»

www.number.org

سەۋرى قىلىش

« سەۋرى - نۇردۇر »

كەرىزىس كۈچىيىپ مۇرەككەپلەشسە، قىيىنچىلىق ئېغىرلىشىپ زۇلمەتلىك كېچە ئۇزاسا سەۋرىلا مۇسۇلماننى گاڭگىرتىشتىن قوغدايدىغان نۇر چۈشكۈنلۈك ۋە ئۈمىدسىزلىكتىن قۇتۇلدۇرىدىغان يول ئاتا قىلىدۇ. سەۋرى ھەر بىر مۇسۇلمان دىنى ۋە دۇنيا ئىشلىرىدا ئېھتىياجلىق بولغان پەزىلەت. مۇسۇلماننىڭ ئىش - ھەرىكىتى ئۈمىد ئارزۇلىرى سەۋرى قىلىش ۋە چىداملىق بولۇش بىلەن يۇغۇرۇلغان بولۇشى زۆرۈر. ئۇنداق بولمىسا ئىشلار تۇتۇقسىز بولۇپ قالىدۇ.

مۇسۇلمان سەۋرى بىلەن ئۆزىنى قوراللاندىرۇپ، قىيىنچىلىقلار ئالدىدا تەنتەربەپ قالمايدىغان ئۈمىد يىراق بولسىمۇ ئۈمىدسىزلىككە ئەمەيدىغان، مەسئۇلىيەت قانچىلىك ئېغىر بولسۇن ئۈستىگە ئېلىشتىن قورقمايدىغان، ئىرادىلىك، پاراسەتلىك، ھامان قىيىنچىلىقتىن كېيىن ئاسانلىقنىڭ، قاراڭغۇلۇقتىن كېيىن يورۇقلۇقنىڭ بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىدىغان ئۈمىدۋار، يىراقنى كۆرەر، تەدبىرلىك بولۇشى كېرەك. ئۇنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاساسى سەۋرىلىك بولۇش.

ئاللاھ تائالا كىشىلەر ھادىسىلەر ئالدىدا تېڭىرقاپ قالمىسۇن، سىناق ئالدىدا ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىسۇن ئۈچۈن بۇ دۇنيانىڭ ھېچكىم سىرتتا قالمايدىغان سىناق دۇنياسى ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان:

﴿وَلْيَبْلُوكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوكُمْ بِأَخْبَارِكُمْ﴾

«بىز سىلەرنى ئەلۋەتتە (جىھادقا ئەمە قىلىش ۋە مۇشەققەتلىك ئىشلارغا تەكلىپ قىلىش بىلەن) سىنايمىز، تاكى سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن (ئاللاھ يولىدا) جىھاد قىلغۇچىلارنى ۋە جىھادنىڭ

مۇشەققەتتىگە چىداشلىق بەرگۈچىلەرنى بىلگەنگە، سىرلىرىڭلاردىن ۋاقىپ بولغانغا قەدەر.»

بىر شائىر مۇنداق دېگەن: كېچىنىڭ كېلىدىغانلىقىنى كېلىشتىن بۇرۇن بىلگەن ئىدۇق، كېچە قاراڭغۇلىقى بىلەن كەلگەندە، پەقەتلا گاڭگىرىمىدۇق، ھادىسە ۋە مۇسبەتلەرگە ئالدىدىن خەۋەر تېپىپ، تولۇق تەييارلىق بىلەن ئۇچىرىشىش، ئىنسانغا لايىق سۈپەت، مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقىمۇ قولايلىق. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

«ئەگەر سەبىر قىلساڭلار (سۆزۈڭلار ۋە ھەرىكىتىڭلاردا) ئاللاھتىن قورقساڭلار، ئۇنداقتا بۇ ھەقىقەتەن ئىرادە بىلەن قىلىنىشقا تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر.»

سەۋرى مۇھىم ئىككى ھەقىقەتنى ئاساس قىلىدۇ، بىرىنچىسى ھاياتلىقنىڭ قانۇنىيىتىگە مۇناسىۋەتلىك بولۇپ ئاللاھ تائالا بۇ دۇنيانى نەتىجە ۋە مۇكاپات دۇنياسى قىلمىغان، بەلكى سىناق ۋە ئىمتىھان دۇنياسى قىلغان. ئىنسان باشتىن كەچۈرگەن ھەربىر سىناق ھەرخىل سىناقلار ئىچىدىكى بىر ھالقا، بەزىدە سىناقلار تولۇق ئوخشىماسلىقى مۇمكىن، يەنى ئىنسان بىر نەرسە بىلەن سىنىلىپ بولغاندىن كېيىن يەنە شۇ نەرسىنىڭ قارشىسى بىلەن سىنىلىشى مۇمكىن، خۇددى تۆمۈر ياخشى تاۋلىنىش ئۈچۈن ئاۋال ئوتقا ئاندىن سۇغا سېلىنغاندەك.

سۇلايمان ئەلەيھىسسالام دۇنيانىڭ تەبىئىتىنى ياخشى چۈشىنىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭغا زور تەمكىنلىك ئاتا قىلىنغاندا مۇنداق دېگەن:

﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾

﴿بۇ پەرۋەردىگارنىڭ (ماڭا قىلغان) نېھساندۇر، ئۇ شۇكۇر قىلامدىم، يا تۈزكۈرلۈك قىلامدىم، بۇنىڭ بىلەن مېنى سىندى، كىمكى شۇكۇر قىلىدىكەن، (بىلىش كېرەككى) ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارم (ئۇنىڭ شۇكۇر قىلىشىدىن بىھاجەتتۇر) ئاللاھنىڭ كەرىمى كەڭدۇر.﴾

ئېغىر سىناقلىرىنىڭ سەۋەبلىرىمۇ يوشۇرۇن بولىدۇ، بىز ھاياتلىقتىكى ئىنسانلارنىڭ ھالىتىنىڭ خۇددى جەڭگە تەييارلانغان قوشۇنغا ئوخشاش ئىكەنلىكىنى ياخشى چۈشەنگىنىمىز ياخشى، بىر بۆلۈك جەڭچىلەر ھاياتنىڭ ئاخىرىغا قەدەر جەڭگە قاتنىشىدۇ، يەنە بىر بۆلۈكنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئۇلار يەنە يېڭى بىر جەڭ ئۈچۈن قالدۇرۇلغان بولىدۇ. بۇنى چوڭ مەنپەئەت ئاساسىدا رەھبەرلىك گۇرۇپپىسىدىكىلەر بەلگىلەيدۇ. بۇ زور كۈرەش ئالدىدا شەخسنىڭ تەقدىرى ئەمەس ئاۋامنىڭ تەقدىرى مۇھىم، چۈنكى ئىش مۇئەييەن شەخسنىڭ پايدا - زىيىنىدىن ھالقىپ كەتكەن.

مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بەلكىم ئەمدىلا كۆرەشنى ئاخىرلاشتۇرۇپ چىققان كىشىلەرگە تەقدىر يەنە يېڭى بىر سىناقنى تەقدىم قىلىشى مۇمكىن، بۇ ۋاقىتتا ھەر بىر كىشىنىڭ يېڭى كەلگەن سىناقنى چىداملىق بولۇش ۋە بويسۇنۇش بىلەن قوبۇل قىلىشىغا توغرا كېلىدۇ، ھاياتلىق سىناق ۋە ئىمتىھان بولسا بىز پۈتۈن تىرىشچانلىقىمىزنى سىناقلار ئالدىدا غەلبە قىلىشىغا قارىتىشىمىز كېرەك. ھاياتلىق ئىمتىھانى يېزىقچە ياكى ئېغىزچە بېرىدىغان ئىمتىھان ئەمەس، بەلكى ئۇ ئىنسانغا قاتتىق بېسىم ئېلىپ كېلىدىغان، قورقۇنۇچ ۋە قىيىنچىلىق ئىچىدىن يول تېپىشقا مەجبۇر قىلىدىغان دەرد - ئەلەم ۋە مۇشكىلات، ئۇ ناچارلارنى توقلۇقتىن كېڭەيمەيدىغان قىلىۋەتسە، سەمىمىيەلەرنى ئاچ ئۇخلىتىدىغان زىددىيەتلەر، ئۇ بىر بۆلۈك كىشىلەرنى ھارامزادىلىكتىن ئىلاھلىق داۋاسى قىلغۇزسا، يەنە بىر بۆلۈكلەرنى قولدىن كەتكەن ھوقۇققا ئېرىشىش يولىدا قۇربان قىلىدىغان ناھەقچىلىقلاردۇر.

ھەقىقەتەن ھاياتلىق تارىخى ھاياتلىق باشلانغاندىن باشلاپ بۈگۈنگە قەدەر ئۆگىنىش ئەپسۇسلىنىش، ۋاپىساش، ئەڭ ھەقىقەت ئىش شۇكى كىشىلەر ھاياتلىق يولىنىڭ تىكەن ۋە ئەخلەتلەر بىلەن تولغان ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپ دادىلىق بىلەن يول تېپىش.

يەنە بىر ھەقىقەت ئىماننىڭ خاراكتېرىگە مۇناسىۋەتلىك، ئىمان ئىنسان بىلەن ئۇلۇغ ۋە غالىب ئاللاھ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇق مۇناسىۋىتى ۋاقىتنىڭ سىنىقىدىن ئۆتكەن مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە ھادىسىلەر ئالدىدا تاۋلىنىپ چىققاندىلا ئاندىن قىممەتلىك بولغىنىدەك ئىمانمۇ راست ياكى ساختىلغى ئاشكارىلىنىشى ئۈچۈن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان سىناقنى باشتىن كەچۈرۈشىگە توغرا كېلىدۇ.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ؟ ﴿۱﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۲﴾﴾

«ئىنسانلار (ئىمان ئېيتتۇق) دەپ قويۇش بىلەنلا سىنالماي تەرك ئېتىلىمىز دەپ ئويلايدۇ؟ ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى بىز ھەقىقەتەن سىندۇق، ئاللاھ (ئىماندا) راستچىلارنى چوقۇم بىلىدۇ. «

ئاللاھ تائالانىڭ بىلىمى ئىشلارنىڭ ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن تەرىپىنى تولۇق ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇنىڭغا گۇمان كەتمەيدۇ، ئەزەلدىن ئەبەدىگە بار بولغان ھاياتلىق بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن بۇ سىناقنىڭ نەتىجىسى ئاللاھنىڭ سىنىشى بويىچە چىقىرىلماستىن بەلكى ئىنساننىڭ ئەمىلى بويىچە باھالىنىدۇ. ئەگەر بىر قىسىم گۇناھكارلار خاتالىقلىرىنى ئېتىراپ قىلمىسا ئۇلارغا قانداق پاكىت تۇرغۇزىلىدۇ؟ ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ ئەزالىرى

گۇۋاھلىق بېرىدۇ، پۇت قوللىرى جىنايەتلەرنى سۆزلەيدۇ. ئاللاھ تائالا بۇنداقلا توغرىسىدا سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ تَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ؟﴾ **❖** **ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ** **❖** انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾

﴿قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يىغىمىز، ئاندىن مۇشربىكلارغا: «ئاللاھنىڭ شېرىكلىرى دەپ ئېتىقاد قىلغان مەبۇدلىرىڭلار قەيەردە؟» دەيمىز، ئاندىن ئۇلار پەقەت ئۆزى ئېيتىپ: «پەرۋەردىگارمىز! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمىزكى، بىز مۇشربىك بولمىغان ئىدۇق» دەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە قارشى قانداق يالغان سۆزلىگەنلىكىگە قارىغىن، ئۇلارنىڭ (ئاللاھنىڭ شېرىكلىرى دەپ) بۆھتان چاپلىغان بۇتلىرى ئۇلاردىن قاچىدۇ.﴾

ئاللاھ ئادىل بولغاچقا ئاللاھنىڭ ئادالىتى پەقەت ئۇلار سادىر قىلغان خاتالىق ۋە جىنايەتلىرى ھەم ئىسپاتلانغان ئاساسدا جازالاشنى تەلەپ قىلىدۇ، ھەرگىز ئىلاھى بىلىمى ئارقىلىق جازالمىدايدۇ.

❖ ❖ ❖

يۇقىرىقى ئىككى ھەقىقەت تۈپەيلى سەۋرى ناھايىتى مۇھىم شۇ سەۋەبلىك دىن سەۋرىنى تەلەپ قىلىدۇ لېكىن كىشىلەر ئادەتتە سەۋرىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇپ قىيىنچىلىققا يولۇققاندا گاڭگىراپ قالىدۇ، قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەندە بىئارام بولىدۇ، سەۋرى قىلىشقا قارشى ھالدا جېدەللىشىدۇ، ئىش قىيىن كەلسە، ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىسا، مۇسبەتكە ئۇچرىسا كەڭ جاھان تارىيىدۇ، كۈنلەر قىيىنلىشىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىشنى تېزلا بىر تەرەپ قىلىشقا ئۇرۇنىدۇ.

بۇ مۇۋەپپىقىيەت نىسبىتى ئەڭ تۆۋەن ھالەت چۈنكى ئۇ دىن ۋە دۇنيانىڭ تەبىئىتىگە خىلاپ، مۇسۇلمان كىشى ئۆزىنى تەمكىن، يىراقتى كۆرەر، ئۈمىدۋار، ئىرادىلىك، چىداملىق قىلىپ يېتىشتۈرۈشى زۆرۈر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾

﴿ئىنسان ئالدىراغۇ يارىتىلغان، سىلەرگە ئالامەتلىرىمنى (يەنى ماڭا) ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالايدىغانلىقىمنى) كۆرسىتىمەن. (ئۇنىڭ ۋاقتى - سائىتىدىن بۇرۇن) مېنى ئالدىرىتىپ كەتمەڭلار.﴾

ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: «سەۋرىچان بولغان كىشىگە ئاللاھ سەۋرى ئاتا قىلىدۇ، ھېچكىمگە سەۋرىدىن ياخشى ۋە كەڭ نېئىمەت بېرىلمىگەن.»

سەۋرى بۈيۈكلۈكنىڭ نامايەندىسى، مۇكەممەللىكنىڭ بەلگىسى، روھنىڭ ئەتراپتىكى ئىشلارغا رەھبەرلىك قىلغانلىقىنىڭ دەلىلى. شۇنىڭ ئۈچۈن «ئەسسەبۇر» ئاللاھنىڭ گۈزەل ئىسىملىرىدىن بىرى. ئاللاھ پۇرسەت بەرگۈچى، كىشىلەر جىنايەتنى ئالدىراپ سادىر قىلىشىمۇ ئۇ جازاغا ئالدىراپ كەتمەيدۇ دېگەن بولىدۇ، ئاللاھنىڭ تەقدىر ئارغامچىسى قىسقا ئۆمۈر، تار زامان، ئۆتكۈنچە قىزىقىش ۋە ھېسسىيات نۇقتىسىدىن ئەسىرلەر دائىرىسىگە قويۇۋېتىلىدۇ.

﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾

﴿ئى مۇھەممەد) ئۇلار(يەنى مۇشربىكلار) (مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن) سەندىن ئازابنىڭ تېز نازىل بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ(ئازاب چوقۇم نازىل بولىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ نازىل بولۇشىنىڭ مۇئەييەن ۋاقتى -

سائىتى بولىدۇ)، ئاللاھ ۋەدىسىگە ھەرگىز خىلاپلىق قىلمايدۇ (ئاللاھ بەندىلىرىنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ)، ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدىكى بىر كۈن سىلەر سانايىدىغان مىڭ يىلچىلىكتۇر. ﴿

سەۋرى پىشقان ئەرلىكنىڭ يۈكسەك باتۇرلۇقنىڭ ئاساسلىرىدىن بىرى، ھاياتلىقنىڭ سىناقلىرىغا تۇتۇقسىز ئادەملەر بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ. ئەگەر بىر ئادەمدە يۈكسەكچى بولغان ئېغىر يۈك بولسا كىچىك بالا ياكى كېسەل ياكى ئاۋاق بۇشاڭلارنى ئىشلەتمەيدۇ بەلكى كۈچلۈك پىشقان، كىشىنى تاللايدۇ. ھاياتلىقمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بولۇپ ھاياتلىقنىڭ ۋەزىپىسى، ھاياتلىقنى بىر باسقۇچتىن يەنە بىر باسقۇچقا كۆتۈرۈشنى پەقەت ئەڭ باتۇر، چىداملىق، سەبىرچان كىشىلەرلا ئۈستىگە ئالالايدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن يېتەكچى ۋە يول باشچىلارنىڭ سىناق ۋە مۇشەققەتلەردىكى نېپىۋىسى باشقىلاردىن كۆپ بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قايسى كىشىنىڭ سىنقى ئەڭ قاتتىق بولىدۇ دەپ سورالغاندا: «پەيغەمبەرلەر، ئۇنىڭدىن قالسا ئۇلاردىن كېيىن تۇرىدىغانلار، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىن تۆۋەن تۇرىدىغانلار، كىشىلەر ئۆزىنىڭ دىنى ئىقتىدارى بويىچە سىنىلىدۇ، كىمنىڭ دىنى كۈچلۈك بولسا ئۇنىڭ سىنىقىمۇ كۈچلۈك بولىدۇ، دىنى ئاجىز كىشىنىڭ سىنىقىمۇ ئاجىز بولىدۇ، كىشى سىنىلىپ ئاخىرى يەر يۈزىدە گۇناھسىز ھالەتتە ماڭغۇدەك ھالغا كېلىدۇ.»

كىشىلەرنىڭ سىنقى ئۇلارنىڭ ئىقتىدارى ۋە تاقىتى بويىچە بولىدۇ.

بۈيۈكلۈك ۋە ئۆزىگە ئىشىنىش قانۇنىيىتى ئامىرىكىلىق ئالىي قوماندانغا مۇنداق سۆزنى ئىلھام قىلغان: «ئاللاھتىن مەسئۇلىيىتىڭنىڭ يېنىكلىشىنى تىلىمە، لېكىن ئاللاھتىن سېنى كۈچلۈك، ئىرادىلىك

قىلىشىنى تىلە» مەسئۇلىيەتنىڭ يەڭگىل ۋە سىناقنىڭ ئاز بولۇشى، كىچىك بالىلارمۇ غەلبە قىلىدىغان ھالەت، ئەمما تۇرمۇشنىڭ ئالدىراش، مەجبۇرىيەتنىڭ كۆپ، ھاياتلىق تۇرمۇشنىڭ ئاچچىق، جىددىيچىلىكنىڭ يۇقىرى بولۇشى، كۈرەشچان، يېڭىلىق ياراتقۇچى ئەزىمەتلەرنىڭ سۈپىتى، ئۆيىدە ئولتۇرغان ئادەمگە يولىدىكى چاڭ - توزان قونمايدۇ، جەڭدىن قاچقان ئەسكەرنى قورال يارىلاندىرمايدۇ ۋە ھىممىدىنمۇ قۇتۇلىدۇ، بىراق، ھاياتلىق جېڭىگە قاتناشقان ئۇنىڭ قاينىمغا چۆككەنلەرگە ئۇنىڭ چاڭ - توزانلىرى قونىدۇ، جاراھەتلىرى، ھېرىش، چارچاشلىرى يېتىدۇ.

شۇ تۈپەيلى ئىسلام دىنى دۇنيانىڭ سىنىقىغا ئۇچرىغانلارنى ھۆرمەتلىدى، ئېغىر مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغانلارنىڭ كۆڭلىنى تىندۈرۈپ ئەلەملەرنى يېنىكلىتىدىغان دەرىجىدە قىلدى.

«مۆمىن خۇددى ئورۇش ۋاقتى كەلگۈچە شامال ئۇيان - بۇيان تەۋرىتىپ تۇرىدىغان يۇمران زىرائەتكە ئوخشايدۇ. كاپىر ئورۇش ۋاقتى كەلگۈچە ھېچ ئىش بولمايدىغان، ۋاقتى كەلگەندە بىراقلا ئورۇپ تاشلىنىدىغان شال ئۆسۈملىكىگە ئوخشايدۇ.»

ھاياتلىققا چۆككەن مۆمىن ھاياتلىقنىڭ ئومۇمىي سىناقلىرىغا دۇچ كېلىدۇ، ئەمما ھاياتلىق مەيدانلىرىدىن ئۆزىنى چەتكە تارتقان ئاجىزلار نېمىگە ئېرىشىدۇ؟

مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنىڭ سىرى: «ئاللاھ ياخشىلىقنى ئىرادە قىلغان كىشىگە ياخشىلىقنىڭ مۇسبەتلىرى يېتىدۇ.» يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ تا ئالا بىر قەۋمنى ياخشى كۆرسە ئۇلارنى سىنايدۇ، رازى بولغانلار رازىلىققا ئېرىشىدۇ، ئاچچىقلىغانلار ئاچچىقلىنىشقا ئېرىشىدۇ.»

ھاياتلىق بىلەن رىقابەتلىشىپ ئۇنىڭ مۇشەققەتلىرى بىلەن ئېلىشقۇچىنىڭ ئاللاھنىڭ ئالدىدىكى دەرىجىسى ھاياتلىقتىن ئۆزىنى چەتكە ئالغان مەغلۇبىيەتچىنىڭ دەرىجىسىدىن نەچچە ھەسسە ئۆستۈن بولىدۇ.

چىداملىق، قەيسەر كىشىلەرگە تەييارلىغان ئەجر، باشقا ئىبادەتلەرگە تەييارلىغان ئەجرىدىن كۆپ.

«سەنئەتقا ئۇچرىمىغان كىشىلەر قىيامەت كۈنىسى، سەنئەتقا ئۇچرىغان كىشىلەرنىڭ ساۋابلىرى بېرىلگەندە ئۆزلىرىنىڭ تېرىلىرىنىڭ قايچىلار بىلەن كېسىلگەن بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ.»

قويۇل قىلغىلى بولمايدىغان ئىش شۇكى بىر قىسىم كىشىلەر، ئىسلام قىيىنچىلىقىنى، جاپا چېكىشىنى، ئاچلىقنى ياخشى كۆرىدۇ دەپ چۈشىنىۋالىدۇ. بۇ ئېغىر خاتالىق. ئەنەس ئىبنى مالكتىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ياشانغان ئادەمنىڭ ئوغۇللىرى ئارىسىدا سۆرۈلۈپ مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: بۇ نېمە ئىش؟ دېدى، ئۇلار بۇ كىشى پىيادە مېڭىشقا ئەھدە قىلغان ئىكەن، دېدى - دە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ بۇ كىشىنىڭ ئۆزىنى ئازابلىشىغا موھتاج ئەمەس، دېدى ۋە ئۇنى ئۇلاغ مىنىشكە بۇيرىدى.» ئىبنى ئابباستىن بايان قىلىنىپ ئۇقۇبەتنىڭ ھەمىشە پىيادە ھەج قىلىشقا ئەھدە قىلغان، ئۇقۇبەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سىڭلىسىنىڭ بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلىقىنى بايان قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئاللاھ ھەمىشە ئىكەننىڭ پىيادە مېڭىشىغا موھتاج ئەمەس ئۇ ئۇلاققا مىنىۋالسىن، بىر مال ھەدىيە قىلسۇن، ئۇلۇغ ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَائِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَّنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴾

ئىمام تىرمىزى،
ئىمام بۇخارى.

«ئەگەر ئاللاھنىڭ نېئىمتىگە شۇكۇر قىلساڭلار ۋە ئىمان ئېيتساڭلار، ئاللاھ سىلەرگە ئازاب قىلىپ نېمە قىلىدۇ؟ ئاللاھ شۇكۇر قىلغۇچىنى مۇكاپاتلىغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر.»

ئىسلام دىنى ھاياتلىق بىلەن رىقابەتلەشكەن، قىيىنچىلىقلاردىن قورقۇپ قالغىغان كىشىلەرنى ئۇلارنىڭ مۇستەھكەم ئىرادىسى، سەمىمى ئىشەنچىسى سەۋەبلىك ئالاقىلايدۇ. شۇ سەۋەبلىك ئىسلام كىشىلەر تەقدىردىن ۋاپىسىماي، سىناقلىرىدىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۆتەلسۇن ئۈچۈن ئۇلار ئۇچرايدىغان قىيىنچىلىق ۋە كېسەللىكلەرنىڭ پايدىلىق تەرەپلىرىنى ئالدىن بايان قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاغرىپ قالغان بىر ئايالنىڭ يېنىغا كىرىپ ئۇنىڭ كېسەلنى قاغاۋاتقانلىقىنى، قىزىتمىسىنى تىللاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ بۇ قىلمىشىنى ياقىتۇرمىدى، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ مۇنداق دېدى: «ئۇ قىزىتما خۇددى تاۋلاش ئوچىقى، تۆمۈرنىڭ دېتىنى كەتكۈزۈۋەتكەندەك ئادەم بالىلىرىنىڭ خاتالىقىنى كەتكۈزۈۋېتىدۇ.» بۇنىڭ مەنىسى كېسەللىك مىكروبلارنى يېتىشتۈرۈپ ئۇنى ياخشى كۆرگەن كىشىلىرىمىزگە سوۋغا قىلىش دېگەنلىكمۇ؟ بىر قىسىم كىشىلەر ئاشۇنداق چۈشەنمەكچى بولىدۇ، بۇ بىنورماللىق بولۇپ خاتا.

ئىنسان ھاياتلىق كۆرىشى داۋامىدا توپىلارغا مىلنىشى، قىيىنچىلىق ھالسىرىتىپ قويۇشى مۇمكىن، لېكىن ئىمانى كۈچلۈك، قەددى رۇس بولسىلا ھاياتلىقنىڭ مۇنداق يىرىكلىكى پەقەت ئاللاھ بىلەن بولغان ئارىلىقنى يېقىنلاشتۇرىدۇ.

مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئەزىيەتكە ئۇچرىشى ئاللاھنىڭ ئۇنى ئۆلتۈپ قالغانلىقى، رەھمىتىدىن يىراق قىلغانلىقى دەپ قارىشى ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈش، لېكىن چېكىنگەن ۋە چۈشكۈنلەشكەن دەۋرلەردە بۇنداق ئەپسۇسلىقلار ئىش مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئەۋج ئالغان، بىز ھاياتلىقنىڭ

سۈرە نەسا: 147
ئىمام مۇسلىم.

مۇشەققەتلىرى ئەرلەرنىڭ ھىممەتلىرى مىقدارى بويىچە بولىدۇ دېگەن ئىدۇق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئېسىل كىشىنىڭ ئېسىل ئوغلىنىڭ ئېسىل ئوغلىنىڭ ئېسىل ئوغلى يۈسۈپتۇر.»

ئۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ ھىمايىسىدە تەربىيەلەنگەن، ئېسىل نەسەپتىن بارلىققا كەلگەن پەيغەمبەر بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەرلىك ئارقىلىق ئاللاھنىڭ ئالدىدا ھۆرمەتلىك... بۇ ھۆرمەتلىك كىشىنىڭ ھاياتىنىڭ تۇنجى باسقۇچلىرىنى قانداق ئۆتكۈزگەنلىكىگە قاراڭ، ئۇ كىچىك تۇرۇپلا ئانىسىدىن ئايرىلغان، قېرىنداشلىرى ئۇنىڭغا سۇيىقەست قىلىپ ئاتىسىنىڭ باغرىدىن يۇلۇپ ئېلىپ چىققان، قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۇنى قۇدۇققا تاشلىغان.

كارۋانلار قۇل قىلىش ئۈچۈن ئۇنى قۇتۇلدۇرغان، قېرىنداشلىرى قۇل ئورنىدا ئەرزان باھادا بىر نەچچە دەرھەمگە سېتىۋەتكەن.

ئۇنى مىسىرنىڭ پادىشاھى سېتىۋالغان، ئۇ قەسىرگە ئورۇنلۇشۇپلا رەزىل سۇيىقەستكە دۇچ كەلگەن، ئۇ پاك دىيانەتلىك تۇرۇپ يامانلىق نىيىتىدە بولدى دەپ تۆھمەت چاپلانغان، ئۇنىڭ پاكلىقى ئېنىق تۇرسىمۇ بىر قانچە كۈن ياكى بىر قانچە ئاي ئەمەس بەلكى بىر قانچە يىل زىندانغا تاشلانغان.

ئەگەر باشقا بىر ئادەمنىڭ ھاياتى مۇشۇنداق دەرد - ئەلەم بىلەن تولغان بولسا ئاسمان يىراق يەر قاتتىق كەلگەن، تەقدىردىن ئاغرىنغان بولار ئىدى، لېكىن يۈسۈپ زىنداننىڭ تېمى ئىچىدە بىلىمگەنلەرگە بىلىدۈرۈپ ئاللاھنى ئىنكار قىلغانلارغا ئاللاھنىڭ ئىناملارنى كۆرسىتىپ قەلبى يورۇق پېتى تۇردى.

﴿يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَّفَرِّقُونَ خَيْرًا مِّمَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۗ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمِيئْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ

الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

«تۇرمىداش ئاغىنىلەر! تارقاق، كۆپ مەبۇدلار ياخشىمۇ؟ ياكى قۇدرەتلىك بىر ئاللاھ ياخشىمۇ؟ سىلەرنىڭ ئاللاھنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقىنىڭلار پەقەت سىلەر ئۆزەڭلار ۋە ئاتا - بوۋاڭلار ئاتىۋالغان (بۇتلارنىڭ ۋە غەيرىنىڭ) نامىدىنلا ئىبارەت، ئاللاھ (ئۇلارنىڭ ئاللاھنىڭ شېرىكى بولۇشى توغرىسىدا) ھېچقانداق دەلىل چۈشۈرگىنى يوق، ئىبادەت ۋە دىن بارىسىدىكى بارچە ھۆكۈملەر پەقەت ئاللاھقا مەنسۇپ، ئۇ سىلەرنى پەقەت ئۆزىڭلار ئىبادەت قىلىشقا بۇيرىغان، بۇ توغرا دىندۇر، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (بۇنى) بىلمەيدۇ.»

مانا بۇ پەزىلەت ئىگىلىرىنىڭ ئەھۋالى. ئۇلار دۇنيانىڭ خۇلۇقىنى يوقىتىپ قويغان تەقدىردىمۇ دىننىڭ ساپلىقىنى يوقۇتۇپ قويمايدۇ، مۇسەبەتلەر ئالدىدا ئۆزىنى تۈگەشتۈرۈۋالمايدۇ.

بىز پەيغەمبەرلەر، سىدىقلار، شېھىدەلەر ۋە سالىھلارنىڭ تەرجىمىھاللىرىدا كۆرگەنلىرىمىز يۇقىرى ئورۇننىڭ قىيىنچىلىقىنىڭ بېسىمى، سىناقلىرىنىڭ ئېغىرلىقىدىن قولغا كېلىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۇنداق بايان قىلىنغان: «بىر بەندىگە ئىلاھ تەرىپىدىن يۇقىرى ئورۇن بېرىلمەكچى بولسا، ئۇنىڭغا ئەمەل ئارقىلىق ئەمەس، جەسىدى، مېلى ياكى بالىلىرىدا سىناغانداسەۋرى قىلسا ئۇ ئۇلۇغ ئاللاھتىن بېرىلگەن ئاشۇ يۇقىرى ئورۇنغا ئېرىشىدۇ.»

بەزىدە مۇسەبەتنىڭ كۆپ بولۇشى، ئىنسانغا كېلىدىغان ياخشىلىق ۋە ئىسلىكنىڭ ئىپادىسى. كۆپىنچە دەرد - ئەلەملەر مۇئىنلەرنىڭ دۇنياغا بېرىلىپ كېتىش، ئۇنىڭغا كۆپ ئالدىنىشتىن ساقلاش ئۈچۈن مۇئىنگە

www.number.org

www.number.org

تەقدىر قىلىنغان پاكلىنىش بولۇپ، بەزى زىيانلىقتەك نەرسىلەر پايدىلىق، بەزى مۇشەققەتلىك ئۆز يولىدا مۇكاپات ۋە رەھمەت.

ساقلاش، سەۋرى قىلىش، كۈتۈشلەر دۇنيانىڭ قانۇنىيىتى ۋە رەت - تەرتىپى. مەسىلەن: ئۇرۇق يەرگە سېلىنىپ بولغىچىلا ئۈنمەيدۇ، ئۈنسىمۇ ئۈنۈپلا ھوسۇل بەرمەيدۇ، بەلكى ئۈنۈپ ئۆسۈپ يېتىلىپ پىششىقچە كۈتۈشكە توغرا كېلىدۇ، تۆرەلمىمۇ تولۇق ئىنسان بولۇشى ئۈچۈن ئانىنىڭ قورسىقىدا بىر قانچە ئاي تۇرىدۇ، ئۇلۇغ غالىپ ئاللاھ ئاسمان زېمىنىنى ئالتە كۈندە ياراتقانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ ئۇلارنى، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە، ياكى ئۈنىگەنمۇ ئاز ۋاقىتتا يارىتىشقا ئاجىز كەلمەيدۇ، كېچە ۋە كۈندۈزلەر كىشىلەرنىڭ ئۆمرىنى بەلگىلەپ كۈندىلىك ئىشلىرىنى توختىتىپ بېرىدۇ، ئۇلارنىڭ خاراكتېرىنى يېتىلدۈرۈپ تەبىئەتلىرىنى پىشۇرىدۇ، ئاندىن ياراتقۇچىنىڭ دەرگاھىغا بارىدۇ.

﴿ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ۖ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ﴾

﴿سېلىر ئاللاھ دەسلەپتە پەيدا قىلغان ھالىتىڭلاردا (ئەسلىگە) قايتىسىلەر. ئاللاھ (سېلىردىن) بىر گورۇھنى ھىدايەت قىلدى؛ يەنە بىر گورۇھقا گۇمراھلىق تېگىشلىك بولدى.﴾

ۋاقىت دۇنيادىكى ھەر بىر ھەرىكەت ۋە جىملىقنىڭ كىمى. ئەگەر بىز ۋاقىتتىن ھالقىپ چىدامسىزلىق قىلساق، چىدامسىزلىقنىڭ ئوتىدا ئازابلىنىمىز يەنە كېلىپ قانۇنىيەت بويىچە ھەرىكەت قىلىدىغان شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىدىن ھېچ نەرسىنى ئۆزگەرتەلمەيمىز.

ئەمەل، ئىبادەتكە سەۋر قىلىش، خاتالىشىشتىن ساقلىنىشقا سەۋرى قىلىش، مۇسبەتلەرگە سەۋرى قىلىشتىن ئىبارەت سەۋرى بىر قانچە تۈرلۈك بولىدۇ.

ئەمەل - ئىبادەتكە سەۋرى قىلىشنىڭ ئاساسى، زۆرۈر بولغان ئىسلامى ئىبادەتلەرنى ئىجرا قىلىشقا، جاپا - مۇشەققەتكە سەۋر قىلىپ ئۈزلۈكسىز دۇاملاشتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. مەسىلەن: ناماز تەكرارلىنىدىغان پەرز بولۇپ، ئاللاھ تائالا ئۇ توغرىلىق مۇنداق دېگەن:

﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ﴾

﴿ئى مۇھەممەد) ئائىلەڭدىكىلەرنى (ۋە ئۈممىتىڭنى) نامازغا بۇيرىغىن، ئۆزەڭمۇ ئۇنى ئادا قىلىشقا چىداملىق بولغىن﴾

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ:

﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾

﴿سەۋرى قىلىش، ناماز ئوقۇش ئارقىلىق (ئاللاھتىن) ياردەم تىلەڭلار. ناماز ئاللاھتىن قورققۇچىلار (يەنى كەمتەرلىك بىلەن ئاللاھقا بويسۇنغۇچىلار) دىن باشقىلارغا ھەقىقەتەن مۇشەققەتلىك ئىشتۇر.﴾

مۆئمىنلارنىڭ مۇناسىۋىتى، دوستلىقىنىڭ ساقلىنىشى، كەمچىلكلىرىنى ئۆز - ئارا ئەپۇ قىلىشى ئەڭ گۈزەل سەۋرىگە تايىنىدۇ:

﴿ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾

﴿سەن پەرۋەردىگارنىڭ رازىلىقىنى تىلەپ، ئەتىگەن - ئاخشامدا ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىدىغانلار (يەنى ئاجىز، كەمبەغەل مۇسۇلمانلار) بىلەن سەبىرچان بولغان ھالدا بىللە بولغىن﴾

ئۆزئارا تەۋسىيە قىلىش ئۆزئارا ھەققە تەۋسىيە قىلىش بىلەن بىر قاتاردا بولۇپ ئاللاھ تائالا ئىنسانلارنىڭ غەلبىسىنىڭ شۇ ئىككىسىگە باغلىنىشلىق ئىكەنلىكى توغرىسىدا قەسەم قىلغان:

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾

﴿زامان بىلەن قەسەمكى، ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر - بىرگە ھەقنى تەۋسىيە قىلىشقان، بىر - بىرگە سەۋرىنى تەۋسىيە قىلىشقان كىشىلەردىن باشقا ھەممە ئادەم چوقۇم زىيان ئىچىدۇر﴾

گۇناھ ئىشلارنى قىلىشتىن ئالدىدا سەبر قىلىش، كىشىلەر ئارىسىغا تارقىتىۋېتىلگەن، شۇنداقلا كىشىلەرگە چىرايلىق كۆرسىتىلگەن ھاۋايى - ھەۋەس ۋە كۆڭۈلنىڭ ۋەسۋەسىلىرىگە قارشى تۇرۇشنىڭ ئاساسى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «جەننەت كۆڭۈل قىزىقىپ كەتمەيدىغان ئىشلار بىلەن، دوزاخ كۆڭۈل قىزىقىدىغان يەنى شەھۋەتلەر بىلەن تولغان.»

قىزىقىپ كەتمەيدىغان ئىشلارنى قىلىش، قىزىقىدىغان شەھۋەتلەردىن ئۆزىنى تارتىش پەقەت سەۋرى ئارقىلىقلار ئەمەلگە ئاشىدۇ، سەۋرى، ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ھەقىقىي ئىشىنىش ۋە كەسكىن يۈزلىنىشىنىڭ ئىپادىسى، ئۇ مۇئمىننى پەسلىكىنىڭ زىيىنى، جىنايەت ۋە گۇناھنىڭ قىلىقىدىن ساقلاپ قالدىغان پاكلىقنىڭ جېنى.

﴿رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾

﴿پەرۋەردىگارمىز! بىزگە سەۋر ئاتا قىلغىن، بىزنى مۇسۇلمان پېتىمىزچە قەبىزى روھ قىلغىن.﴾

يەنە بىرى مۇئمىننىڭ ئۆزى ياكى مېلى ياكى ئائىلىسى ياكى ئۆيىگە يەتكەن مۇسبەتلەرگە سەۋرى قىلىش بولۇپ ھەرقانداق كىشىنىڭ تۇرمۇشى بۇلارنىڭ بىرەرسىدىن بولسىمۇ خالىي بولالمايدۇ. مۇسبەتكە بىۋاسىتە ئۇچرىمىدى دېگەندىمۇ ۋاسىتىلىك تەسىرگە ئۇچرايدۇ. مۇسۇلمان كىشى ئاللاھ بىلەن قوغدىلىسا ئاللاھقا تايانسا ھادىسىلەرنىڭ بېسىمى ئازلاپ، زىيىنى كىچىكلەيدۇ. ئەڭ يۇقىرى ئىشەنچ كۆپىنچە ۋاقىتلاردا دەرد ئەلەملەردىن ھالقىپ كېتىدۇ. مۇئمىننىڭ دىنى قىيىنچىلىقلار ئالدىدا تۈزۈپ مۇشەققەتلەر ئالدىدا يوقاپ كەتمىسىلا مۇئمىن ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ئايرىلىپ قالمايدۇ.

﴿وَلَتَبْلُوكُمْ بِشْيءٍ مِّنَ الخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٠١﴾﴾

﴿بىز سىلەرنى بىر ئاز قورقۇنۇچ بىلەن، بىر ئاز قاهەتچىلىك بىلەن، ۋە ماللىرىڭلارغا، جانلىرىڭلارغا، بالىلىرىڭلارغا، زىرائەتلىرىڭلارغا يېتىدىغان زىيان بىلەن چوقۇم سىنايمىز.﴾ (بىشىغا كەلگەن بىرەر مۇسبەت، زىيان - زەخمەتلەرگە) سەۋر قىلغۇچىلارغا (جەننەت بىلەن خۇش) خۇش خەۋەر بەرگىن. ئۇلارغا بىرەر مۇسبەت كەلگەن چاغدا، ئۇلار: بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىمىز، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز دەيدۇ. ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرتى ۋە رەھمىتىگە ئىرىشكۈچىلەردۇر، ئەنە شۇلار ھىدايەت تاپقۇچىلاردۇر.﴾

ئومۇم ئەلادىن (ئۇ بەيئەت قىلغۇچىلاردىن ئىدى) بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مەن كېسەل ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ مېنى چاقىرىپ مۇنداق دېدى: «ئى ئومۇم ئەلا خوش بېشارەت ئالغىن، ھەقىقەتەن ئاللاھ مۇسۇلماننىڭ كېسىلى سەۋەبلىك، ئۇنىڭ خاتالىقلىرىنى خۇددى ئوت

ئارقىلىق تۆمۈر ۋە كۈمۈشنىڭ دېتىنى كەتكۈزۈۋەتكەندەك كەتكۈزۈۋىتىدۇ.»

يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق بار: «ئاللاھنىڭ مۆئمىن بەندىسى ئۆزىنىڭ سىرداش دوستىدىن ئايرىلىپ قالسا، سەۋرى قىلسا، ئاللاھتىن ئەجرى ئۈمىد قىلسا ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەتنىڭ ساۋابىنى بەرمەي رازى بولمايدۇ.»

قاسم ئىبنى مۇھەممەدتىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ ئايالىم ۋاپات بولدى، مۇھەممەد ئىبنى كەئبىل تەزىيە بىلدۈرۈش ئۈچۈن كېلىپ مۇنداق دېدى: بەنى ئىسرئىلنىڭ ئىچىدە يۇقىرى ساپالىق، ئالىم، ئابىد، ئىجتىھاتلىق بىر كىشى بار ئىكەن، ئۇنىڭ ئىنتايىن ياخشى كۆرىدىغان بىر ئايالى بولۇپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ، ئۇ كىشى قاتتىق قايغۇرۇپ ھاتتا ئۆيگە كىرىۋېلىپ ئىشىكنى تاقاپ كىشىلەر بىلەن كۆرۈشمەپتۇ، ئۇنىڭ قېشىغا ھېچكىم كىرمەپتۇ، بۇنى بەنى ئىسرائىلدىن بىر ئايال ئاڭلاپ ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇنداق دەپتۇ: مېنىڭ شۇ كىشىدىن كۆرسەتمە سورايدىغان بىر ھاجىتىم بار ئىدى مەن ئۇنى ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىمىسام بولمايدۇ دەپ ئىشىكتىن كەتمەپتۇ، خەۋەر ئۇ كىشىگە يەتكۈزۈلگەندىن كېيىن ئۇ ئايالغا ئىجازەت بېرىپتۇ، ئۇ ئايال مۇنداق دەپتۇ:

- مەن سەندىن بىر ئىشتا كۆرسەتمە سورىماقچىمەن؟ ئۇ كىشى:

- قانداق ئىش؟ دەپتۇ، ئۇ ئايال:

- مەن خوشنامدىن بىر زىننەت بۇيۇمىنى ئارىيەتكە ئېلىپ مەلۇم مەزگىل تاقىغان ئىدىم، خوشنام ئۇنى سوراپ ئادەم كىرگۈزۈپتۇ، ئۇنى قايتۇرامدىم؟ دەپتۇ، ھېلىقى كىشى:

- ۋەللاھى قايتۇرىسىز. دەپتۇ، ھېلىقى ئايال:

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
نەسەئى.

- ئۇ مېنىڭ يېنىمدا بىر مەزگىل تۇرغان تۇرسا، دەپتۇ، ھېلىقى كىشى:

- بۇ تېخىمۇ قايتۇرۇشقا تىگىشلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، دەپتۇ، ھېلىقى ئايال:

- ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن، ئاللاھ ساڭا بېرىپ تۇرغان ئۇ ئەڭ ھەقىقەت بولغانلىقى ئۈچۈن ئېلىپ كەتكەن نەرسىگە يەنە ئەپسۇسلىنامسەن؟ دەپتۇ، ھېلىقى كىشى ئۆزىنىڭ كەتكۈزۈپ قويغىنىنى بايقىۋاپتۇ، ئاللاھ ئۇ ئايالنىڭ سۆزى بىلەن ئۇ كىشىگە مەنپەئەت يەتكۈزۈپتۇ.

www.number.org

ئىمام مالىك.

مۆتىدىل ۋە پاك - دىيانەتلىك بولۇش

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ھاياتىغا خاس بولغان، ئۇلارنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي ئىشلىرىنى مۇنتىزىملاشتۇرىدىغان، ئۇلۇغ ئاساس ئۈستىگە تۇرغۇزىدىغان بىر تۈركۈم تەلىماتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ يېمەك - ئىچمەكلىرى، كىيىم - كېچەكلىرى، تۇرالغۇ جايلىرى ۋە ھاياتلىقتىكى باشقا ئارزۇ - ئارمانلىرىغا ئالاقىدار ئەدەب - ئەخلاقىدىن ئىبارەت. بۇ تەلىماتلار مۇسۇلمانلاردىن مۇتلەق راھىب بولۇشنى ياكى مۇتلەق ماددىي بولۇشنى تەلەپ قىلمايدۇ، بەلكى ئۇ ئوتتۇراھاللىق ۋە مۆتىدىللىكنى نۇقتا قىلغان بولۇپ، ئىجرا قىلىش ناھايىتى ئاسان دۇر.

ئىسلام دىنى تەلىماتلىرىدا جىسمانىي ئېھتىياجلىرى بىلەن روھنىڭ ئېھتىياجلىرىغا تەڭ ئەھمىيەت بېرىدۇ، بىرىگە سەل قاراپ يەنە بىرىگە كۆڭۈل بۆلۈشنى چەكلەيدۇ، ئىككىسىنى ماسلاشتۇرغاندىلا ئىنسانلار بۇ دۇنيا ۋە ئۇ دۇنيادىكى رولىنى جارى قىلدۇرالايدۇ دەپ قارايدۇ. ساماۋىي ھىدايەتلەر غايىب بولغان مەزگىللەردە زېمىندا بارلىققا كەلگەن تۈرلۈك پەلسەپىلەر تەننىڭ ئېھتىياجى بىلەن روھنىڭ ئىشتىياقىنى ماسلاشتۇرۇش ئاخىرقى باراگامىز بولغان ئاخىرەتنى قولغا كەلتۈرۈش بىلەن ھاياتلىق مۇساپىمىزنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى بولغان بۇ دۇنياغا ئەھمىيەت بېرىشنى ماسلاشتۇرۇشقا ئاساسەن مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىدى، بەزىلىرى روھى كىشىدىن خالاس بولغاندىلا ئاندىن ئېگىز پەرۋاز قىلالايدۇ دەپ ئويلاپ تەننى پۈتۈنلەي نابۇت قىلماقچى بولدى، يەنە بەزىلىرى بولسا روھنى مەسخىرە قىلىپ كۆز ئالدىدىكى ئەرزىمەس لەززەتلەردىن بەھرە ئېلىشنى نىشانلىدى.

ئەمما ئىسلام دىنىدا ھاۋايىي ھەۋەسلەر ۋە شەھۋەتپەرەسلىكلەر بىلەن ئوينىشىدىغان ھاياۋانلىق بولمىغىنىدەك، كىشىلەرنى زېرىكتۈرىدىغان ۋە قىينايدىغان روھانىيلىقمۇ يوق.

شۈبھىسىزكى، ئاخىرەت دۇنياسىغا ئىمان كەلتۈرىدىغان مۆتىدىللىكنىڭ ھاياتى بىلەن بۇ دۇنيادىكى ئۆمرىنى بارلىقى ۋە مەقسىتىگە يېتىدىغان

بىردىن بىر پۇرسەت دەپ بىلىدىغان كاپىرنىڭ ھاياتى بىلەن ئوخشاشمايدۇ، كاپىرلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزلىرىنىڭ پاك - دىيانەتلىكىنى يوقىتىپ خاھىشلىرىغا ئەگىشىدۇ، پەقەت ھوزۇرلىنىش ئۈچۈنلا ياشايدۇ، ھېچبولمىغاندىمۇ خاتالىقىدىن يېنىپ توغرا يولنى تاپالمىغان تەقدىردە ئەنە شۇنداق بولىدۇ، بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾

﴿شۈبھىسىزكى، ئاللاھ ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى ئاستىدىن ئۈستىگە ئالار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، كاپىرلار (ھاياتى دۇنيادا ئۇنىڭ لەززىتىدىن) بەھرىمەن بولىدۇ ۋە چاھار پايىلاردەك يەپ - ئىچىدۇ، (ئاخىرەتتە) ئۇلارنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ﴾

يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿رَبِّمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۖ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾

﴿كاپىرلار (قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى كۆرگەندە، دۇنيادىكى چېغىمىزدا) مۇسۇلمان بولساقچۇ، دەپ ئارمان قىلىدۇ، (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنى (يەنى كۇففارنىڭ مەيلىگە) قويىۋەت، يەپ - ئىچىپ، ئويناپ - كۈلۈپ يۈرسۇن، ئۇلار بىھۇدە ئارزۇلار بىلەن بولۇۋەرسۇن، ئۇلار ئۇزاققا قالماي (ئۆز قىلمىشىنىڭ يامانلىقىنى) بىلىدۇ.﴾

ئەمما مۆتىدىل بولسا ئارزۇ - ئۈمىدلىرىنى بۇ دۇنيا ۋە ئۇ دۇنياغا تەڭ تەقسىملەيدۇ، ئۆزىگە ھازىرسى ۋە كەلگۈسى ئۈچۈن ياخشىلىق ئىزدەيدۇ. قۇرئان كەرىم بىزگە ھەر ئىككى ھاياتلىقتا نېمەت ۋە بەخت -

سانادەتكە ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلىشنىڭ ئاللاھنى ئەڭ چوڭقۇر ياد ئەتكەنلىك بولىدىغانلىقىنى ئۆگەتكەن. ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَوَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

﴿سەلەر ھەجگە ئائىت ئىبادەتلەرنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، ئاللاھنى بولسا ئاتا - بوۋاڭلارنى (پەخىرلىنىپ) ياد ئەتكەندەك ياكى ئۇنىڭدىنمۇ زىيادە يات ئېتىڭلار، بەزى كىشىلەر: «ئى پەرۋەردىگارمىز! بىزگە (نېسىۋىمىزنى) بۇ دۇنيادىلا بەرگىن» دەيدۇ، ھالبۇكى ئۇنىڭغا ئاخىرەتتە (ياخشىلىقتىن) ھېچ نېسىۋە يوقتۇر، بەزى كىشىلەر: «پەرۋەردىگارمىز! بىزگە دۇنيادا ياخشىلىق ئاتا قىلغىن، ئاخىرەتتىمۇ ياخشىلىق ئاتا قىلغىن، بىزنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن دەيدۇ، ئەنە شۇلار ئۆزلىرى قىلغان ئەمەللىرىنىڭ مېۋىسىنى كۆرەلەيدۇ.﴾

قارۇنغا قىلغان نەسىپەتتە دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئۈچۈن ئىشلەشنىڭ مۇھىملىقى تەكىتلەنگەن. خۇددى ياخشى تەدبىردىن ياخشى نەتىجە چىققاندا دۇنيا ئاخىرەتكە ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسىدۇر، ۋاسىتە دۇرۇس بولسا مەقسەتكە يەتكىلى بولىدۇ. شۇ ۋەجىدىن ئاللاھنىڭ قارۇنغا قارىتىلغان تەلىماتلىرى شۇ مەزمۇنلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان:

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾

﴿ئاللاھ ساڭا بەرگەن بايلىق بىلەن ئاخىرەت يۇرتىنى تىلىگىن، دۇنيادىكى نېسىۋەڭنىمۇ ئۇنۇتمىغىن، ئاللاھ ساڭا ياخشىلىق قىلغاندەك،

سەن (ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگىمۇ) ياخشىلىق قىلغىن، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىقنى تىلىمىگىن، ئاللاھ ھەقىقەتەن بۇزغۇنچىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ.﴾

يۇقىرىقىدەك تەلىماتلارغا ئاساسەن ئىسلام دىنى ئىنسانغا دۇنيادا يېيىش ئۈچۈن ياشايدىغان، دەستخانىغا تۈرلۈك يېمەكلىكلەرنى يىغىش ئۈچۈنلا ھەرىكەت قىلىدىغان، يېمەكلىك يىغالىسا خوش بولىدىغان، بولمىسا غەزەپلىنىپ تەقدىر مەن بىلەن ئوينىشىۋاتىدۇ دەپ ئويلايدىغان قورسىقنىڭ قۇلى بولۇپ قالماسلىقىنى تەۋسىيە قىلىدۇ.

داۋاملىق يەپ - ئىچىش، تويۇنۇشنىڭ كويىدا يۈرۈيدىغان، تاماق پۇراش ئۇسۇللىرى، لەززەتلىنىش تۈرلىرىنى ئىجاد قىلىش ئۈستىدە ئويلىنىدىغان ئادەملەر ئۇلۇغ ئىشلارغا يارىمايدۇ. جىھاد قىلىش ياكى قۇربان بېرىشلەرگە تاقەت قىلالمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «دۇنيادا ئەڭ توق كىشىلەر قىيامەت كۈنىدە ئەڭ ئۇزۇن ئاچلىق تارتىدىغان كىشىلەردۇر.»

ھەممىگە ئايانكى، ئېغىر كېسەللىكلەر، خەتەرلىك ئىللەتلەرنىڭ نۇرغۇنى يېمەكلىكنى ئاشقازاننىڭ ھەزىم ئىقتىدارىدىن ئاشۇرۇپ ئىستىمال قىلىشتىن كېلىپ چىقىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ھەدىس شېرىفتا: «ئادەم بالىسى قورساقتىن يامانراق يەنە بىر قاچىنى توشقۇزماس» دېيىلگەن.

مۇتلەق تەركى دۇنيا بولۇپ، زاھىدلىق قىلىش ياكى باشقا بىمەنە ئەھمىيەتسىز ئويلىرىنى مەقسەت قىلىپ يېمەكلىك مىقدارىنى تەڭشەش بىلەن مەقسەتكە يەتكىلى بولمايدۇ، پەقەت ئۇلۇغۋار، بۈيۈك بىر ئىرادىنى كۆڭۈلگە پۈكۈپ شۇنى قولغا كەلتۈرۈشنى مەقسەت قىلىشتەك توغرا ئۇسۇل قوللانغاندىلا ئاندىن كېيىن ئىنسان ئۆزىدىكى ئەرزىمەس ئويۇن -

تاماشىلار ۋە تۈرلۈك ھوزۇر - ھالاۋەتلەرگە زىيادە بېرىلىشتەك خاھىشنى ئۆزگەرتەلەيدۇ.

ئىلگىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كاپىر ئەرنى مېھمان قىلىپ، بىر قوينىڭ سۈتىنى سېغىپ بېرىشكە بۇيرۇغان، سېغىپ بەرگەندىن كېيىن بىر قوينىڭ سۈتىنى ئىچىپ بولغان، ئاندىن كېيىن يەنە بىر قوينىڭ سۈتىنىمۇ سېغىپ بېرىشكە بۇيرۇغان، سېغىپ بەرگەندىن كېيىن ئۇنىڭ سۈتىنىمۇ ئىچىپ بولغان، شۇ يوسۇندا ھەتتاكى يەتتە قوينىڭ سۈتىنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن قانغان، ئەتسى تاڭ ئاتقاندا ئۇ ئادەم مۇسۇلمان بولغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قوينىڭ سۈتىنى سېغىپ بېرىشكە بۇيرىغان، سېغىپ بەرگەندىن كېيىن بىر قوينىڭ سۈتىنى ئىچىپ بولغان، يەنە بىر قوينىڭ سۈتىنى سېغىپ بېرىشكە بۇيرىغان، ئەمما ئۇنىڭ يېرىمىنى ئىچىپلا قېلىپ قالغان، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شۇبھىسىزكى، مۇئمىن بىر ئۈچەيگە ئىچىدۇ، ئەمما كاپىر بولسا يەتتە ئۈچەيگە ئىچىدۇ.»

بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇ ئادەم ئۆزىنىڭ جاھىلىيەت دەۋرىدىن يورۇقلۇق دەۋرىگە ئۆتۈپ ئۆزىنىڭ پەرۋەردىگارى ئالدىدىكى تۇتقان ئورنى، دىنى ئەمىر - پەرمانلىرى ۋە ئاخىرەت دۇنياسىدا سوئال - سوراق قىلىنىدىغانلىقىنى ئويلىغان ۋە تونۇپ يەتكەن چېغىدا، ئۇنىڭ تېخىمۇ تەرەققىي قىلغان ھاياتلىقىنى بارلىققا كەلتۈرۈشتەك ئۇلۇغۋار ئىرادىسى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇلغان يېمەكلىكتىن ئۆزىنى تارتىشتا زور دەرىجىدە تۈرتكىلىك رول ئوينىغان.

ئەمەلىيەتتە، كىشىلەرنىڭ تۈرلۈك مەزىزلىك يېمەكلىكلەر ۋە دۇنيا مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن ھازىرقى دەۋرىمىزدە كۆرۈۋاتقىنىمىزدەك سەت بولغۇدەك دەرىجىدە ئۆزىنى قۇربان قىلىشىغا ئەرزىمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شۇبھىسىزكى، بۇ دۇنيا ئادەم ئەۋلادىنىڭ تۇزى، تەمى ۋە خۇرۇچلىرى تەڭشەلگەن يېمەكلىككە ئوخشايدۇ، ئۇنىڭ

ئاقىۋەتتە قانداق ھالەتتە ئۆزىگەرگەنلىكىگە قاراپ باق» يەنە بىر بايانتتە: «ئاللاھ ئادەمدىن چىقىدىغان نەرسىنى دۇنياغا مىسال قىلدى» دېيىلگەن.

بەزى بىلىمى ئاز، نەزەر دائىرىسى تۆۋەن كىشىلەر بۇ سۆزنى خاتا چۈشىنىپ ئۇنى مۇسۇلماننى ھاياتلىقتىن يىراقلاشتۇرۇپ ھوزۇر - ھالاۋەتلىرى ۋە نازۇ - نېمەتلىرىنى تەرك ئېتىشكە ئۈندىگەنلىك دەپ ئويلاپ قېلىشى مۇمكىن. ئەمما ئىسلام دىنى ئۇنى ھەرگىز مەقسەت قىلمايدۇ. چۈنكى ھارامنى ھالال قىلىش ئېغىر گۇناھ بولغىنىدەك، ھالالنى ھارام قىلىشىمۇ ئېغىر گۇناھدۇر. ئاللاھ مۇسۇلمانغا ياخشى نەرسىلەرنى ھارام قىلماسلىق، يامان نەرسىلەرنى ھالال قىلماسلىققا ئۆزىگە ئەھدە قىلغان. مۇسۇلماننىڭ ياشاش ۋە ھاياتلىقىنىڭ ھوزۇر - ھالاۋەتلىرىدىن بەھر ئېلىش ھوقۇقى بار:

﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

﴿ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەر ھارام قىلىنمىغان نەرسىلەرنى يېسە، ئىچسە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، قاچانكى ئۇلار ھارام نەرسىلەردىن ساقلىنسا، ئىماندا ۋە ياخشى ئەمەللىرىدە ئىزچىل بولسا، ئاندىن ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن يەنى ساقلىنسا ۋە ھارام دەپ ئېتىقاد قىلسا، ئاندىن ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن داۋاملىق ساقلىنسا ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلسا، ئاللاھ ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ.﴾

بىز پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاتىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ مېھمانلىرىنى قانداق ئىززەتلىكە ئىلگىرى، سېمىز موزايىنى ئۆلتۈرۈپ ھېچبىر قىسنىماي دەستىخانغا قويغانلىقىنى كۆردۈق:

﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾

«شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاستا ئائىلىسىگە چىقىپ (پىشۇرۇلغان) بىر سېمىز موزايىنى ئېلىپ كىرىپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا قويۇپ: «يېمەمسىلەر؟» دېدى»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرى ھاياتلىرىدا ئاللاھنىڭ بۇ ئايىتىگە بەكمۇ ئەمەل قىلىشاتتى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

«ئى مۆئمىنلەر! ئاللاھ سىلەرگە ھالال قىلغان پاك نەرسىلەرنى «تەركى دۇنيا بولۇش يۈزىسىدىن ئۆزەڭلارغا» ھارام قىلماڭلار. «ئاللاھ بەلگىلەپ بەرگەن» چەكتىن ئاشماڭلار، ئاللاھ چەكتىن ئاشقۇچىلارنى ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ.»

بەدەننىڭ نۇرغۇن ئېھتىياجلىرى بولۇپ، پۈتۈن ئەقىل ئىگىلىرى بۇ ئېھتىياجنى قاندۇرمىغاندا ئورگانىزمغا زىيانلىق بولىدۇ دەپ قارايدۇ. ھالبۇكى شۇ ئېھتىياجلىرىغا كۆز يۈمىدىغان ھەرقانداق تەركى دۇنيالىق ياكى تەسەۋۋۇپ ئېتىقادى ئىسلام روھىغا خىلاپ، ئىسلام دىنى پەقەت چېكىدىن ئاشقان راھەتپەرەسلىك ۋە ئاچكۆزلۈككە قارشى تۇرىدۇ.

❖ ❖ ❖

ئىسلام دىنى كىيىم كىيىشتە مۆتىدىل بولۇشنى تەۋسىيە قىلىدۇ، باشقىلارغا كۆز - كۆز قىلىپ ئۆزىنى كۆرسىتىش، كىيىمى بىلەن تەكەببۇرلۇق قىلىشنى يامان كۆرىدۇ. تەقى - تۇرقىنىڭ چىرايلىق بولۇشىنى ئەركىنلىك ياكى گۈزەل ئەخلاقنىڭ ئاساسى دەپ ھېسابلىمايدۇ. چۈنكى نۇرغۇن كىشىلەر باركى كىيىمى بىر تىپىغا يارمايدۇ، ئەمما قەلبىنى پاتمانلاپ ئالتۇن كۈمۈش بېرىپمۇ سېتىۋالغىلى بولمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «نۇرغۇن كىشىلەر باركى چاچلىرى پاخپايغان، يۈزلىرىنى توپا باسقان، بەدىنىنى ياپقۇدەك كىيىمى يوق، ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلسا ئەلۋەتتە قەسەمدە تۇرىدۇ.»

ياشلارنىڭ تۈرلۈك پاسوندىكى كىيىم - كېچەكلەرنى كىيىپ كىشىلەرنىڭ نەزىرىنى ئۆزىگە تارتىشى ئۈچۈن كىشىلەر ئارىسىدا جىسمىنى كىيىم - كېچەك كۆرگەزمىسىگە ئايلاندۇرۇپ قويىشى تولىمۇ ئەخمىقانىلىقتۇر. نۇرغۇن تەنتەك ياشلار باركى پۈتۈن ۋاقتىنى ئۆزىنى تېخىمۇ چىرايلىق قىلىپ ياساش، ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىدىن پەخىرلىنىش بىلەن ئۆتكۈزىدۇ. ئەگەر ئۇلارنى شۇ ۋاقىتلىرىنى تېخىمۇ كۆپ ئىلىم ئۆگىنىش، دىنىي بىلىملەرنى ئۆزلەشتۈرۈشكە چاقىرساڭ ئەلۋەتتە قوبۇل قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار ئۈستىدىكى كىيىملەرنىڭ قاملاشقان بولۇشىنى مۇكەممەل دەپ قارايدۇ، خالاس.

ئىسلام دىنى بۇنداق تەنتەكلىكنى چەكلىگەن، مۇسۇلمانلارنى ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىدۇرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى، دۇنيادا كىشىلەرگە كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن كىيىم كىيىدىكەن ئاللاھ قىيامەت كۈنىدە ئۇنىڭغا خارلىق كىيىمنى كىيگۈزىدۇ، ئۇنىڭغا ئوت تۇتاشتۇرىدۇ» ئەمەلىيەتتە ئازغان ئەر - ئاياللار ئەدەب - ئەخلاق ئازايغاندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ بۇ كەمچىلىكىنى كىيىمنى ئېسىل كىيىش بىلەن يۆگىمەكچى بولۇشتى. ئەمما بۇ مۇمكىن ئەمەس.

جابر ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەلى بىلەن پاتىمەنىڭ تويىغا ھازىر بولغان ئىدۇق. بۇنداق ياخشى تويىنى ئىلگىرى كۆرۈپ باقمىغان ئىدۇق، كۆرىنىڭ ئارىسىغا خورما دەرەخىنىڭ پاختىلىنى سالدۇق. خورما بىلەن ئۇزۇمنى كەلتۈرۈپ داستىخاندا يېيىشتۇق، فاتىمەنىڭ تويى كېچىسىدە ياتقان كۆرىسى بولسا قوچقارنىڭ ئاشلانغان تېرىسى بولدى.»

ئەبۇ ھۇرەيرە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدىم. بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئۈستى - ئۈستىگە ياماق سېلىنغان تون بىلەن يەمەندە تىكىلگەن ئىشتاننى ئېلىپ چىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشۇ ئىككى كىيىم بىلەنلا ۋاپات بولغانلىقىنى قەسەم قىلىپ ئېيتتى.»

شۈبھىسىزكى، زۆرۈر ئېھتىياجلىق نەرسىلەر بىلەن كۇپايىلىنىپ ئېھتىياجىدىن ئاشقان نەرسىلەرگە كۆز سالماسلىق ئەخلاقى - پەزىلەتتە كامالەتكە يەتكەننىڭ ئالامەتلىرىدندۇر.

بۇ ھەرگىزمۇ خۇددى نادان بەندىلەر قىلىۋاتقاندەك ئىسلام دىنى ناچار كىيىملەرنى ياخشى كۆرىدۇ ياكى تەقى - تۇرقىنىڭ سەت بولۇشىنى قارشى ئالىدۇ ياكى ياماق چۈشكەن، چىرىپ كەتكەن كىيىملەرنى كىيىشنى تەشەببۇس قىلىدۇ دېگەنلىك ئەمەس، ياق، ياق، ياق، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس... بىر ئادەم ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن: «قانداق كىيىم كىيسەم بولىدۇ؟» دەپ سورىغاندا: «تېگى پەسلەر سېنى ھاقارەتلىمەيدىغان، دانالار ساڭا ئەيىب قويمايدىغان كىيىملەرنى كىيگىن» دەپ جاۋاب بەرگەن، ئۇ ئادەم يەنە قانداق كىيىم ئۇ؟ «پۇلى قانچە پۇل؟» دەپ سورىغاندا: «بەش تەڭگىدىن 20 تەڭگىگىچە بولغان كىيىمدۇر» دېگەن، گەرچە بۇ باھا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ياشىغان دەۋرگە ماس

www.number.org

بەززار،
ئىمام بۇخارى،
تەبرىنى.

كەلسىمۇ ئەمما بىز ياشاۋاتقان بۇ دەۋردە قىممىتى كۆپ ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن.

كىيىمى ئاددىي بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىۋىدى ئۇنىڭدىن: «مال - مۈلكۈڭ يوقمۇ؟» دەپ سورىدى، ئۇ ئادەم: «بار» دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن: «قانداق مېلىڭ بار؟» دەپ سورىۋىدى: «ئاللاھ ماڭا ھەرقانداق مالدىن ئاتا قىلدى» دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ چاغدا: «ئاللاھ ساڭا مال ئاتا قىلغان بولسا ئاللاھنىڭ نېمىتى ۋە ئۇلۇغلىنىشىنىڭ ئىزناسى سەندە كۆرۈلسۇن» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «قايسىڭلارنىڭ قول ئىلكىدە بولسا ئەمگەك قىلغاندا كىيىدىغان ئىككى كىيىمدىن باشقا جۈمە كۈنىسى ئۈچۈن يەنە ئىككى كىيىم ھازىرلاپ قويسا مەيلى»

ئىسلام دىنى خۇددى سىز كۆرگىنىڭىزدەك ئەگەشكۈچىلەرنىڭ ياسىنىشى ۋە تەقى - تۇرقىنىڭ قاملاشقان بولۇشىنى ياخشى كۆرىدۇ. سىرتىنى زىننەتلەپ ئىچىگە سەل قارايدىغان، گۈزەل ۋاقتى، پۈتۈن مال - مۈلكىنى ئۈستىگە ئارتىدىغان كىيىم - كېچەككلا خەجلەيدىغان ئادەم بىلەن ئۆزىنىڭ ماھىيىتىنى ساقلاش، ئادىمىيلىكنى تېخىمۇ مۇكەممەللەشتۈرۈشكە ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان، ئۆتەشكە تېگىشلىك ۋەزىپىلىرى شۇنچە كۆپ بولسىمۇ كىشىلەرگە چىرايلىق كىيىم - كېچەك، رەتلىك قىياپەت بىلەن كۆرۈنىشىنىمۇ ئۇنتۇپ قالمايدىغان ئادەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار.

بۈگۈنكى كۈندە يىلنىڭ ھەرقايسى پەسىللىرىدە ھەددى - ھېسابسىز، رەڭگارەڭ كىيىم پاسونلىرى مەيدانغا كېلىۋاتىدۇ. ياز پەسلىنىڭ كىيىم پاسونى كۈز پەسلىنىڭ كىيىم پاسونىغا ئوخشىمايدۇ، قىش پەسلىنىڭ كىيىم پاسونى ئەتىياز پەسلىنىڭ كىيىم پاسونىغا ئوخشىمايدۇ، بەلكى بىر

نەسائى،
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

www.number.org

كۈنىنىڭ ھەرقايسى ۋاقتلىرىدا كېيىدىغان كېيىملەرنىڭ تۈرلىرىمۇ بىر - بىرىدىن پەرقلىنىدۇ، ئەتىگەندە كېيىلگەن كىيىم كەچتە كىيىلمەيدۇ. بۇ خىل ھالەتنى شەرق ۋە غەرب ئەللىرىدە ياشاۋاتقان ئاياللار ۋە ئۇلارنىڭ چوقۇنغۇچىلىرى، ئۆزلىرىنى ئاياللارغا ئوخشىتىۋالغۇچىلار بارلىققا كەلتۈرۋاتىدۇ. ئىسلام دىنى بۇنداق شەيتانىيلىقتىن بىزاردۇر، تەقۋادار كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن ئۆزىنى پاك تۇتۇشقا دەۋەت قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىككى قىزىل نەرسىدىن ئاياللارغا ۋاي: بىرى ئالتۇن، يەنە بىرى يىپەك» بۇ بولسا زىبۇ - زىننەتكە مەپتۇن بولۇپ، تۈرلۈك پاسوندىكى ئالچەكمەن كىيىم - كېچەكلەر بىلەن ئالدىنىپ ئۇلۇغ مەجبۇرىيەتلەرگە سەل قاراۋاتقان ئاياللارغا كۈچلۈك تەھدىتتۇر.

ئىسلام تەلىماتىدا ئالتۇن بىلەن يىپەك ئەزلەرگە ھارام قىلىنغان، باشقا رەختلەرگە قارىتا ئۇلارغا چەكلىمە يوق، ئۇلار پەقەت ئالتۇن بىلەن يىپەكتىن زىننەتلەنسە بولمايدۇ، ئەمما ئاياللار گەرچە ئۇلارغا ئالتۇن بىلەن يىپەك ھالال قىلىنغان بولسىمۇ پۈتۈن ۋاقىتلىرى ۋە پۇل - ماللىرىنى ئۆزىنى ياساشقا سەرپ قىلىۋەتسە دۇرۇس بولمايدۇ.

ئىسلام دىنى قورغان، مەكتەپ، مۇساپىرلار لاگىرى، دارىلتام، دوختۇرخانا، مەسچىت قاتارلىقلارغا ئوخشاش ئومۇمىي خەلققە پايدىلىق بولغان قۇرۇلۇشلارنى سېلىش ۋە ئۇنىڭغا نەچچە مىليونلاپ پۇل سەرپ قىلىنىشىمۇ ئىسلام ئۇنى چەكلىمەيدۇ، چۈنكى ئۇ كەلگۈسىدە خەلقلەر پايدىلىنىدىغان خەيرى - نېھسان بولۇپ، ساۋابى ئۈزۈلمەي يېتىپ تۇرىدىغان «سەدىقە جارىيە» بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، لېكىن مەلۇم بىر ئادەمنىڭ ئۆزى ئۈچۈن قەۋەتلەپ سارايلارنى سېلىشىنىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟ شۇبھىسىزكى ئىسلام دىنى ئۆيىنى جابدۇشتىمۇ نېھتىياجقا قاراپ تۇرۇپ ئاددى - ساددا بولۇشنى، ئىسراپ قىلماسلىقنى تەۋسىيە

قىلىدۇ، ئاستى - ئۈستىگە گىلەملەرنى سېلىشقا ئوخشاش راھەتپەرەسلىكنىڭ ئالامەتلىرىنى چەكلەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنازىبىن جەبەلنى يەمەنگە ئەۋەتكەن چېغىدا: «راھەتپەرەسلىكتىن ساقلانغىن، چۈنكى ئاللاھنىڭ بەندىلىرى راھەتپەرەسلىك قىلمايدۇ.» دېگەن.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان قاچا - قۇچىلار ۋە يىپەك، تاۋار - دۇردۇنلارنى ئىشلىتىشنى توسقان. بىر ئادەمنىڭ ئىشلىتىدىغان قاچا - قۇچا، يوتقان - كۆرىپلىرى ئادەتتىكى ماتىرىياللاردىن ياسالغان بولسا كۇپايە. ھۈزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزلەرنى ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان قاچىلاردا يەپ - ئىچىشتىن، يىپەك، تاۋاردىن تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىشتىن، ئۈستىدە ئولتۇرۇشتىن چەكلىگەن ئىدى.» دېگەن.

بەزىدە غورىگۈل تۇرمۇش كەچۈرۈش ئىسلام دىنىدىكى تۇرمۇشنىڭ ئالامىتى ئىكەن دەپ ئويلاپ قېلىش مۇمكىن. شۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟ ئەڭ ھەيران قىلارلىقى تۇرمۇشنىڭ باياشاتلىقىنى يىپەك ۋە ئالتۇن ئىشلىتىش بىلەن ئۆلچەشتىن ئىبارەت، نۇرغۇن كىشىلەر ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنمەي، يىپەك كىيىملەرنى كىيمەيمۇ بەختلىك، تىنچ ياشىشى مۇمكىنمۇ؟

لېكىن ئىسلام دىنى ئۈمىمەتنىڭ ئۇيۇشچانلىقىنى، مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن شەخس ۋە كۆپچىلىكنىڭ تۇرمۇشىدىن راھەتپەرەسلىكنىڭ يىلتىزلىرىنى قومۇرۇپ تاشلاشنى مەقسەت قىلىدۇ، ئىسلام ئۈمىمىتى پۈتۈن ھاياتنى ئاللاھقا بېغىشلاپ ھەقىقەتنى بۈيۈكلۈككە ئېرىشتۈرۈش ۋە ئۇنى قوغداش ئۈچۈن كۈچ چىقىرىش، دۇنيانىڭ

ئەرزىمەس ھوزۇر - ھالاۋەتلىرى بىلەن ئالدىنقى سەھىپىلەردىكى كېرەك. تۈرلۈك ھوزۇر - ھالاۋەتلەرگە بېرىلىش، ھارام ئىشلاردىن يانماسلىق شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئىجرا قىلىشتىن ۋە تىرىشچانلىق كۆرسىتىشتىن قانچىنچە ئىنسان شەرىپىنى يوقاتقانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. قانداق بىر خەلق تەبىئەت ئىللەت تېپىلىدىكەن ھالاك بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «كەلگۈسىدە ئۈمىتىم ئىچىدىن شۇنداق ئادەملەر بارلىققا كېلىدۇكى تۈرلۈك تائاملارنى يەيدۇ، تۈرلۈك ئىچىملىكلەرنى ئىچىدۇ، تۈرلۈك كىيىملەرنى كىيىدۇ، گەپنى كۆپ قىلىدۇ، ئەنە شۇلار ئۈمىتىمنىڭ يامانلىرىدۇر.»

سىز بۇ ھەدىسنىڭ ئەمەلىيىتىنى دىننى پەقەت ئاتا - بوۋىلىرىدىن ئېغىزىكى مىراس ئالغان، ئۇنى ئويۇن - تاماشىغا ئايلاندۇرۇپ دۇنيادا ئۆزىنى ۋە دىنى ھەقىقەتلەرنى بەربات قىلغان خەلقلەردىن كۆرۈپ ئالالايسىز.

ئاللاھ بىر قىسىم خەلقلەرنىڭ تۈرلۈك ھوزۇر - ھاۋالاۋەتلەر ۋە ئويۇن - تاماشىلارغا بېرىلىپ تەنلىرىنىڭ ئەرزىمەس ئېھتىياجلىرى بىلەنلا چەكلىنىپ قالغان ھالەتلىرىنى ئىنكار قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾

«كاپىرلار دوزاخقا توغرىلىنىدىغان كۈندە» ئۇلارغا ئەيىبلەش يۈزىسىدىن ئېيتىلىدۇ «سىلەر لەززەتلىرىڭلارنى ھاياتى دۇنيادا بەھرىمەن بولۇپ تۈگەتتىڭلار، سىلەر زېمىندا ھەقىقىي رەۋىشتە چوڭچىلىق قىلىپ،

www.number.org

ئىماندىن باش تارتقىنىڭلار ۋە ئاللاھنىڭ ئىتائىتىدىن چىققانلىقىڭلار تۈپەيلىدىن، بۈگۈن خار قىلغۇچى ئازاب بىلەن جازالىنىسىلەر»

ئۇلار جازاغا تارتىلغان چاغلىرىدا بۇنىڭ ئۇلارنىڭ مۆتىدىللىك ۋە پاك — دىيانەتلىكىنى يوقىتىپ، ئازغۇنلۇق ۋە گۇناھ - زالالەتكە ماڭغانلىقىدىن بولغانلىقىنى ئەسلىشىدۇ:

﴿ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾

«بۇ (ئازاب) سىلەرنىڭ زېمىندا ھەقىقىي رەۋىشتە (گۇناھ قىلىپ پۇل — مالنى ھارام يوللىرىغا سەرپ قىلغانلىقىڭلار ئۈچۈن) خۇشال بولغانلىقىڭلار ۋە ھاكاۋۇر بولۇپ كەتكەنلىكىڭلار ئۈچۈندۇر.»

ئەمەلىيەتتە ئىسلام ئەللىرىدىكى قىيىنچىلىقلارنىڭ كۆپ قىسمى پاك - دىيانەتلىكنىڭ يوقىلىشى ۋە تۈرلۈك ھوزۇر - ھاۋالاۋەتلەرگە بېرىلىشنىڭ يامىراپ كېتىشىدىن كېلىپ چىققان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈمىتىنى بۇ خىل روھى چىرىكىلىكتىن ئاگاھلاندۇرغان، ئەبى بەرەزەدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن سىلەرنىڭ قورساقلىرىڭلار، ئەۋرەتلىرىڭلارنىڭ ئازغۇنلۇقلىرى، ھاۋايى - ھەۋەسلىرىڭلارنىڭ گۇمراھلىقلىرىدىن بەك ئەنسىرەيمەن.»

ئىسلام دىنى ياخشى نەرسىلەر بىلەن تويىنىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئازراق ئېلىشتىنمۇ ئەيىمىنىدىغان كەمبەغەل خەلقلەر ئارىسىدا ئاۋال تارالغان، تۇرمۇشنىڭ ئاددى - ساددىلىقى ئۇلاردىكى ئورتاق ئەھۋال ئىدى.

ئەبۇ ھۇرەيرە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن 70 مۇسۇلماننى كۆردۈم، ئۇلارنىڭ بىرەرسىنىڭمۇ كىيىملىرى تولۇق ئەمەسكەن، ياكى ئىشتىنى ياكى تونى بولۇپ بىر تەرىپىنى بويۇنلىرىغا چىگىۋالغان ئىدى، بەزىلىرىنىڭ پاقالچىقىغا، بەزىلىرىنىڭ ئوشۇقىغا

سۇرە ئەھقاق: 20
سۇرە غافىر: 75
ئىمام ئەھمەد.

يېتىدىغان بولۇپ ئەۋرەتلىرىنىڭ كۆرۈنۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ يېشىنى قوللىرى بىلەن يىغىپ تۇتۇۋالاتتى.»

يوقسۇللۇق ئېغىر خاپىلىق بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ ئاپەتتىن قۇتۇلۇش مەجبۇرىيىتى بار، ئىسلام دىنى دۇنيا خۇشاللىقلىرىنى ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئېرىشىشكە تېگىشلىك ھەققى دەپ قارايدۇ. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام ھۆكۈم سۈرۈپ، ئىسلام پرىنسىپلىرى كەڭ تارقالغان ۋاقتىدا مۇسۇلمانلار يوقسۇللۇقتىن قۇتۇلۇپ باياشات بولۇپ دۇنياغا بېرىلىپ ئاللاھنى ئۇنتۇپ گۇمران بولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئۆزى ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن يۈز بېرىدىغان ھالەتتىن ئاگاھلاندۇرۇپ دۇنيانىڭ قولىدىن كېتىشى يامان بولسىمۇ، لېكىن دۇنياغا زىيادە بېرىلىپ كېتىشىنىڭ تېخىمۇ يامان ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ بەرگەن.

ئوتتۇرا ھاللىق بۈيۈكلۈك جەۋھىرىدۇر. بۇ يەردىكى ئوتتۇرا ھاللىق دېگىنىمىز تۇرمۇشقا ئىگە بولغاندىن كېيىن ئۇنى بۈيۈك مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن ئىشلىتىش كېرەك دېگەندىن ئىبارەت. ئەگەر سىز تۇرمۇشقا ئىگە بولغاندىن كېيىن سىز ھاياتلىق قۇلغا ئايلىنىپ قېلىپ، تۇرمۇش سىزنى پەس يوللارغا باشلىسا، سىزنى ئاخىرىدا ھەقىقىي ھاياتلىقتىن مەھرۇم قويسا بۇ ھەرگىزمۇ مۆتىدىللىك، ئوتتۇرا ھاللىق بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆۋەندىكى ھەدىس دە مانا مۇشۇ مەنىنى مەقسەت قىلغان: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن سىلەرنىڭ يوقسۇل بولۇپ قېلىشىڭلاردىن ئەمەس، بەلكى سىلەرنىڭ ئىلگىرىكىڭلار مال - دۇنياغا ئىگە بولغىنىدەك مال - دۇنياغا ئىگە بولۇشىڭلاردىن سىلەرنىڭ ئۇلار مال - دۇنياغا قىزىققاندىك مال - دۇنياغا قىزىقىشىڭلاردىن، ئاقۋەت سىلەرنى ئۇلارنى ھالاك قىلغىنىدەك ھالاك قىلىشىدىن ئەنسىرەيمەن.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: « قىياپەتنىڭ چىرايلىقلىقى، ئېغىر - بېسىقلىق، مۆتىدىللىك (ئوتتۇرا ھاللىق) پەيغەمبەرلىكنىڭ 24 ھەسسىسىنىڭ بىر ھەسسىسىدۇر.»

www.number.org

پاكلىق، گۈزەللىك، ساغلاملىق

مۇسۇلمان ئۆمرىنىڭ ھەربىر سائىتىدە مۇكەممەللىكنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىشى، ماددى ۋە روھى جەھەتتىن تەرەققىي قىلىشقا ئىنتىلىشى لازىم، چۈنكى ئۇنىڭ ئاللاھ دەرگاھىدىكى كەلگۈسىنىڭ قانداق بولۇشى ئىلگىرىلەش جەريانىدا يەتكەن باسقۇچنىڭ قانداقلىقىغا باغلىق، ئەگەر ئۇ يۇقىرى پەللىگە يەتكەندىن كېيىن ۋاپات بولغان بولسا ئالىي جەننەتتە تۇل فىردەۋسگە داخىل بولغۇچىلار قاتارىدىن بولىدۇ، ئەگەر غايىگە يېتىش ئۈچۈن كېتىۋاتقان يېقىن يولدا ۋاپات بولغان بولسا ھەرھالدا قۇتۇلۇپ قالالايدۇ، كەينىگە چېكىنگەن، غايىسىنى تاپالمىغان ئازغۇن ھالەتتە ۋاپات بولغان بولسا دەردلىك ئازاب پەرىشتىلىرى ئۇنى يۇلۇپ ئالىدۇ، بۇ دۇنيادا نىجىس بولسا ئۇ دۇنيادىمۇ نىجىس ھالەتتە تىرىلدۈرىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بەدىنىڭ پاكلىقى، يۈزىنىڭ نۇرلۇقلىقى، ئەزالىرىنىڭ تازىلىقىغا ئەھمىيەت بېرىدىغان ئادەم قىيامەت كۈنىسىدىمۇ شۇ ھالەتتە يۈزى نۇرلۇق، چېكىلىرى نۇرلۇق، بەدەنلىرى، ئەزالىرى پاك ھالەتتە قايتا تىرىلىدۇ!

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەبرىستانلىقنى زىيارەت قىلىپ: «ئەسسالامۇ ئەلەيھىكۇم، ئى مۆئمىنلەر، ئاللاھ خالىسا شۇبھىسىزكى، بىزمۇ پات ئارىدا سىلەر بىلەن بىرگە بولىمىز، قېرىنداشلىرىمىز بىلەن كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلىپ قالدۇم» دېگەن، ساھابىلار: «بىز سىلەنىڭ قېرىنداشلىرى ئەمەسمۇ؟ ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى؟» دېگەندە: «سىلەر مېنىڭ ساھابىلىرىم، قېرىنداشلىرىمىز تېخى كەلمىدى» دېگەن. ساھابىلار: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئۆممەتلىرى ئىچىدىن تېخى كەلمىگەنلەرنى قانداق تونۇيالا؟» دەپ سورىغاندا: «ئويلاپ بېقىڭلار، بىر ئادەمنىڭ نۇرغۇن قارا ئاتلار ئىچىدە بىر دانە ئاق قاشقىلىق ئېتى بولسا ئۇنى تونىيالماسمۇ؟» دەپ سورىغاندا ساھابىلار: «ئەلۋەتتە تونۇيدۇ، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى» دەپ جاۋاب بېرىشكەن، بۇ چاغدا پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام: «شۇبھىسىزكى ئۇلار تاھارەت ئالغانلىقتىن قاشقا ئاتقا ئوخشاش نۇرلۇق كېلىدۇ.» دېگەن.

ئىسلام دىنى تەننىڭ ساغلاملىقى، گۈزەللىكى بېجىرىملىقىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن ۋە ئۇنى پەيغەمبەرلىكنىڭ مۇھىم بىر قىسمى قىلغان. ئادەم جىسمىنى پاك تۇتقاندلا، يېمەك - ئىچمىكى، شەخسىي تۇرمۇشىدا مەينەتچىلىكتىن، كىشىنى نەپىرەتلەندۈرىدىغان ھالەتلەردىن خالىي بولغاندىلا ئاندىن ئىسلام تارازىسىدا مەلۇم سالماقنى ئىگىلىيەلەيدۇ. تەننىڭ ساغلاملىقى ۋە تازىلىقى ماددىي سالاھىيەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ روھىنى پاكلاش، ئىنسانغا ھاياتلىق يۈكلىرىنى ئۈستىگە ئېلىشقا شارائىت يارىتىپ بېرىش جەھەتتىمۇ تەسىرى ناھايىتى زور. چۈنكى باتۇر، كۈچلۈك، چىداملىق بەدەن ئىگىسىلا ھاياتلىق يۈكلىرىگە بەرداشلىق بېرەلەيدۇ.

ئىسلام دىنى تەننى ئۇلۇغلىغانلىقتىن كۈنگە بەش ۋاخ نامازنى پەرز قىلىپ كامىل تاھارەتنى نامازنىڭ ئاساسى قىلدى، ئايرىم ئەھۋاللاردا پۈتۈن بەدەننى تولۇق يۇيۇشقا بۇيرىدى، ئادەتتىكى ئەھۋاللاردا چاڭ - توزانغا كۆپرەك ئۇچرىشىدىغان، تۈرلۈك ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولىدىغان ياكى ئاجرالما ماددىلار كۆپ ئاجرىلىپ چىقىدىغان پۈت - قوللارنى ۋە باشقا ئەزالارنى يۇيىسلا كۇپايە قىلىدۇ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا...﴾

﴿ئى مۆئمىنلەر! (سىلەر تاھارەتسىز بولۇپ) ناماز (ئوقۇماقچى بولۇپ) تۇرغىنىڭلاردا، بۇزۇڭلارنى يۇيۇڭلار، قولۇڭلارنى جەينىكىڭلار بىلەن قوشۇپ يۇيۇڭلار، بېشىڭلارغا مەسھى قىلىڭلار، پۈتۈڭلارنى

ئوشۇقۇڭلار بىلەن قوشۇپ يۇيۇڭلار، ئەگەر جۇنۇپ بولساڭلار پاكلىنىڭلار
(يەنە غۇسلى قىلىڭلار)...

ئىسلام دىنى بەدەننىڭ ھەرۋاقت پاك بولۇشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ۋاجىب غۇسلىنى ئىنساندىكى ماددىي بولغان تەبىئىي ئېھتىياجغا باغلاپ قويغان، ئەگەر ئىنساننىڭ پەقەت روھىيەتلا يارىتىلغان بولسا تەكرار غۇسلى قىلىش ۋە يۇيۇنۇپ تازىلىنىشقا ئېھتىياجلىق بولمىغان بولاتتى. لېكىن ئۇ زېمىننىڭ تۇپرىقىدىن ھاسىل بولغان غىلاپقا ئورالغانلىقى ئۈچۈن، شۇ زېمىن ئۈستىدە ياشىغانلىقى، ئۆسۈملۈكلىرى، ھايۋاناتلىرى بىلەن ئوزۇقلىنىدىغانلىقى، كېرەكسىز چىقىرىندىلىرىنى شۇ زېمىن ئۈستىگە تاشلايدىغانلىقى، ئاقۋەت يەنە شۇ زېمىننىڭ تۇپرىقىغا كۆمۈلىدىغانلىقى ئۈچۈن ئىسلام دىنى پەرز بولغان تاھارەتنى ئىنساننىڭ ئەنە شۇ ماددىي تەبىئىيەتنىڭ ئېھتىياجلىرى ۋە ئوزۇقلۇقىنىڭ ئورگانىزىمىدا ھەزم بولۇشى، ئايلىنىشىدىن كېلىپ چىقىدىغان بارلىق چىقىرىندىلەر ۋە گازلارغا باغلاپ قويغان.

پاكلىقنى ئىزچىللاشتۇرۇش ۋە داۋاملاشتۇرۇشتا ئىسلام دىنى يولغا قويغان بۇ ئۇسۇلدىنمۇ توغرا ۋە مۇۋاپىق يەنە بىر ئۇسۇل بولمىسا كېرەك، چۈنكى بۇ خىل ئۇسۇلدا ئىنسان گەرچە بەدنى پاك بولسىمۇ يەنىلا غۇسلى ياكى تاھارەتنى ئادا قىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئىسلام ئۈممىتىدە مەينەتچىلىكنىڭ ھېچقانداق ئاسارىتى مەۋجۇت بولمايدۇ.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىسلام دىنى بەزى كىشىلەرنىڭ غۇسلى قىلىش زۆرۈر بولمىسا غۇسلى قىلىشقا ھورۇنلۇق قىلىشتىن ئەنسىرەپ غۇسلى قىلىش ئىشىنى ئېھتىياج بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا غۇسلى قىلىدىغان كۈنى بەلگىلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «جۈمە كۈنىدە غۇسلى قىلىش بالاغەتكە يەتكەن ھەربىر ئادەم ئۈچۈن زۆرۈردۇر، مېسۋاك قىلىش، خۇشپۇراق نەرسىلەرنى ئىشلىتىش لازىم.» يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «شۈبھىسىزكى بۇ كۈن ئاللاھ مۇسۇلمانلارغا

بەلگىلەپ بەرگەن ھېيتتۇر، كىمكى جۈمىتىگە (نامازغا) كەلسە غۇسلى قىلسۇن.»

ئىسلام دىنى تاماق يېيىشتىن ئاۋال پاكلىنىشىنى تەكىتلىگەن. تاماق يېيىشتىن ئاۋال تاھارەت ئېلىش (قولنى يۇيۇشلا كۇپايە قىلىدۇ) قا بۇيرىغاندىن كېيىن تاماقنىڭ قالدۇقلىرى ۋە پۇراقلىرىدىنمۇ پاك بولۇشقىمۇ ئەجر قىلغان، چۈنكى بۇ چاغدا تېخىمۇ پاك بولغىلى بولىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «تاماقنىڭ بەرىكىتى ئالدى - كەينىدە تاھارەت ئېلىشتىن ئىبارەت.»

بۇ يەردىكى پاكلىقنىڭ مۇھىملىق دەرىجىسى تاانامنىڭ ئەزالارغا يۇققان قالدۇقلىرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا قاراپ ئوخشاش بولمايدۇ، ئەگەر ئۇ تاانام قالدۇقلىرى ئەزالارنىڭ چوڭقۇر قىسىملىرىغا سىڭىشىپ كىرگەن بولسا چوقۇم پاكلىنىشى لازىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «چىشىلىرىڭلارنى ئارىلاڭلار، چۈنكى ئۇ پاكلىقتۇر، پاكلىق بولسا ئىمانغا چاقىرىدۇ، ئىمان جەننەتتە كىشى بىلەن بىرگە بولىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلىماتلىرىدا تاھارەت تازىلىقى بىلەن تاانام تازىلىقى داۋاملىق بىرگە سۆزلىنىدۇ، ئەبۇ ئەيبۇب ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۈستىمىزگە كىرىپ كەلدى - دە: «مېنىڭ ئۈممىتىم ئىچىدە ئارىلىغۇچىلار نېمە دېگەن ياخشى كىشىلەر!» دېدى، بىر كىشى: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئارىلىغۇچى دېگەنلىرى كىملىرى؟» دەپ سورىۋېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار تاھارەت ئالغاندىكى ئارىلاش، ئېغىزنى چايقاش، بۇرۇنغا سۇ ئېلىپ پۈركۈش ۋە بارماقلارنىڭ ئارىلىقلىرىنى ئارىلاپ يۇيۇشتىن ئىبارەت، ئىككى «مۇرىمىزدىكى» پەرىشتىگە نامازدا قىيامدا

تۇرغۇچىنىڭ چىش ئارىلىقلىرىدا تائام قالدۇقلىرىنى كۆرۈشتىنمۇ ئېغىر ئىش بولماس» دېدى.

ئىسلام دىنى مەيلى ھازىرقى زاماننىڭ ياكى قەدىمكى زاماننىڭ تىببىي تەۋسىيەلىرىدە بولسۇن، ئېغىز ۋە چىش تازىلىقىغا تەڭداشسىز دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مىسۋاك ئىشلىتىڭلار، چۈنكى مىسۋاك ئېغىزنى پاكلايدۇ، پەرۋەردىگارى رازى قىلىدۇ، جىبرائىل مېنىڭ يېنىمغا كەلسىلا مىسۋاك قىلىشنى تەۋسىيە قىلاتتى، ھەتتا مەن مىسۋاك قىلىشنى ماڭا ۋە مېنىڭ ئۈممىتىمگە پەرز قىلىپ قويارمۇ دەپ ئەنسىرىگەن ئىدىم» يەنە بىر بايانتە مۇنداق دېيىلگەن: «مەن مىسۋاك قىلىشقا بۇيرۇلدۇم، ھەتتا مەن شۇ توغرىدا ئايەت ياكى بىرەر ۋەھىي نازىل بولارمۇ دەپ ئويلىدىم.»

ئېغىز بوشلۇقى ۋە چىشلارنىڭ تازىلىقىغا سەل قارىغانلىقتىن كېلىپ چىقىدىغان ئېغىز بوشلۇقى ۋە چىش مىلكى كېسەللىكلەرگە قاراپ باقىدىغان بولساق ئاندىن بىز ئىسلام دىنىنىڭ چىشنىڭ ئاقلىقى ۋە ساغلاملىقىنى ئاسراش ئۈچۈن ئاسرىغۇچى ماددىلار بىلەن چىشنى سۈرۈپ ئۈستى ۋە ئارىلىرىدىكى يات ماددىلارنى چىقىرىۋېتىشنى ئالاھىدە تەكىتلىگەنلىكىنىڭ سىرىنى چۈشىنىپ يېتەلەيمىز.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن مىسۋاك قىلىشقا شۇنچىلىك كۆپ بۇيرۇلدىمكى، ھەتتا كۆپ مىسۋاكلاۋىرىپ چىشلىرىمنىڭ چۈشۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ قالدۇم.»

گۆش، بېلىق ۋە باشقا ئۆتكۈر، غەيرى پۇراقلىق يېمەكلىكلەرنى يېگەندە ئېغىز تازىلىقىغا ھەرگىز سەل قارىماسلىق لازىم، چۈنكى بۇ ساغلاملىق ئۈچۈن، ئۆز ھۆرمىتىنى ساقلاش ئۈچۈن، ئاممىۋى ئەدەب - ئەخلاققا رىئايە قىلىش ئۈچۈن بەكمۇ زۆرۈر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

مۇنداق دېگەن: «كىمكى قولى گۆش پۇرىغان ھالەتتە ئۇخلىسا، بۇنىڭ بىلەن ئۆزىگە بىرەر ئىش يەتسە بۇنى پەقەت ئۆزىدىن كۆرسۇن.»

نۇرغۇن ھەدىسلەردە مىكروبلارنىڭ تازىلانمىغان قوللاردا ۋە ئېغىزلاردا ئۆسۈپ كۆپىيىدىغانلىقى بايان قىلىنىپ ئۇنىڭدىن ساقلىنىش تەۋسىيە قىلىنغان.

ئىسلام دىنى شەخسلەر ۋە جەمئىيەتنى ھۆرمەتلىكەنلىكى ئۈچۈن سامساق، پىياز ياكى تۇرۇپ يېگەن كىشىلەرنى ئاممىۋى سورۇنلارغا بېرىشتىن چەكلىگەن. چۈنكى بۇ خىل يېمەكلىكلەرنىڭ ئېغىزلاردىكى غەيرى پۇرىقى ئەتراپتىكىلەرنى سەسكەندۈرۈپ ئاممىۋى مۇناسىۋەتكە دەخلى يەتكۈزىدۇ.

ئىسلام دىنى بۇ خىل يېمەكلىكلەرنى ئىستىمال قىلغان كىشىلەر ياكى ئېغىزى، تېنىنىڭ بەدىۋى پۇرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان كېسەللىكلەر بىلەن ئاغرىغۇچىلاردىن پەرز نامازنى مەسچىتتە جامائەت بىلەن ئوقۇشتەك سۈننەتنى ساقىت قىلىۋەتكەن، بۇلارنىڭ ھەممىسى بىمارلار ۋە ساق كىشىلەرنى قوغداش ئۈچۈن يولغا قويۇلغان ئېسىل ئەدەب - ئەخلاقدۇر.

ئىسلام دىنى كىشىنىڭ كىيىم - كېچىكىنىڭ رەتلىك، قىياپىتىنىڭ قاملاشقان بولۇشىنى تەۋسىيە قىلىدۇ. ھەتتا بۇنى نامازدا بولۇشقا تېگىشلىك ئەدەب - ئەخلاق قاتارىغا كىرگۈزۈۋەتكەن:

﴿ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾

﴿ئى ئادەم بالىلىرى! ھەر ناماز ۋاقتىدا (ياكى تاۋاپ ۋاقتىدا ئەۋرىتىڭلارنى سەترى قىلىپ تۇرىدىغان) كىيىمىڭلارنى كىيىڭلار﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا مەزكۇر ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلۈشنى ئۆگەتتى. كىيىم - كېچەكلىرى، تەقى - تۇرقىنىڭ رەتلىك، پاكىز بولۇشىنى جېكىلەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمنىڭ چېچى بولسا ئۇنى ئاسرىسۇن.» ئەبۇ قەتادە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «مېنىڭ چېچىم كۆپ، ئۇنى تارايىمەنمۇ؟» دەپ سورىسام: «ھەئە، ھەم مۇھاپىزەت قىلغىن» دەپ جاۋاب بەردى. «ئەبۇ قەتادە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن چېچىنى كۈنگە ئىككى قېتىم دېگۈدەك مايلايتتى. دېمەك چاچنى ئاسراش ۋە ئۇنى خۇشپۇراقلاشتۇرۇش گۈزەل سۈننەتتۇر.

ئەتا ئىبنى يەسار ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا چاچ - ساقاللىرى پاختا يىغان ھالەتتە كېلىۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گويلا ئۇنى چېچىنى ئوڭشاشقا بۇيرىغاندەك ئىشارەت قىلدى، ئۇ ئادەم قايتىپ بېرىپ چېچىنى ئوڭشاپ كېلىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار خۇددى ئالۋاستىدەك چاچلىرىنى پاختا يىتىپ كەلگۈچە مۇشۇنداق كەلسە ياخشى ئەمەسمۇ؟» دېدى.

جابر ئىبنى ئابدۇللاھتىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چاچلىرى قالايمىقان بىر ئادەمنى كۆرۈپ: «بۇ ئادەم چېچىنى ياسىغۇدەك بىرەر نەرسە تاپالمىغانمۇ؟» دېگەن. يەنە بىر ئادەمنىڭ كىرىمىمنى كىيگەنلىكىنى كۆرۈپ: «بۇ ئادەم كىيىمنى يۇغۇدەك بىرەر نەرسە تاپالمىغانمۇ؟» دېگەن.

ئىسراپچىلىق، ياسالماق قىلماي قىياپەتنىڭ گۈزەللىكىگە ئەھمىيەت بېرىش، ئىچىنى گۈزەللەشتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن تېشىنى گۈزەللەشتۈرۈش

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
نەسائى.
ئىمام ماللىك
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

www.number.org

قاتارلىقلار ئېتىقادچىلىرىنىڭ تېخىمۇ ئالىي مەرتىۋىلىك، تېخىمۇ چىرايلىق بولۇشىنى تەلەپ قىلىدىغان ئىسلام دىنىنىڭ تەلىماتلىرىدىندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قەلبىدە زەررىچىلىك تەكەببۇرلۇق بولغان ئادەم جەننەتكە كىرمەيدۇ.» بۇ چاغدا ساھابىلاردىن بىرسى: «شۇبھىسىزكى ئادەم كىيىملىرى ۋە ئاياغلىرىنىڭ چىرايلىق بولۇشىنى ياخشى كۆرىدىغۇ؟» دېۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇبھىسىزكى، ئاللاھ گۈزەلدۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن گۈزەللىكىنى ياخشى كۆرىدۇ.» دەپ جاۋاب بەردى.

يەنە بىر بايانتە ئېيتىلىشىچە قاملاشقان بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: «مەن گۈزەللىكىنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرىمەن، ئۆزلىرى كۆرۈپ تۇرىۋاتىدىلا، ماڭا گۈزەللىك ئاتا قىلىندى، ھەتتا مەن باشقىلارنىڭ مەندىن قىلچىلىك ئېشىپ كېتىشىنىمۇ ياقتۇرمايمەن، بۇ تەكەببۇرلۇق قاتارىغا كىرەمدۇ؟ ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى.» دەپ سورىغاندا، «ياق، تەكەببۇرلۇق دېگىنىمىز، ھەقىقەتنى قوبۇل قىلماسلىق، كىشىلەرنى كۆزگە ئىلماسلىقتىن ئىبارەت.» دەپ جاۋاب بەرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تەرەپلەرگە بەك دىققەت قىلاتتى. بىرەر مۇسۇلماننىڭ ئۆزىنى تۈزەشتۈرۈشكە، قىياپىتىنىڭ رەتلىك، قاملاشقان بولۇشىغا سەل قارىغانلىقىنى بىلگەن چېغدا ئۆزىنى بۇنداق تاشلىۋىتىشتىن چەكلەيتتى ۋە ئەڭ ياخشى كىيىملىرىنى كىيىشكە بۇيرۇيتتى.

دىنى جان بېقىش يولىغا ئايلاندۇرىۋالغان بەزى كىشىلەر كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ رەتسىز، مەينەت بولۇشىنى بىر خىل ئىبادەت دەپ ئويلايدۇ. ھەتتا بەزىدە ئۆزىنىڭ دۇنيادىن قول ئۆزگەنلىكى، ئاخىرەتنى دوست تۇتقانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ياماق چۈشكەن كونا كىيىملەرنى كىيىشكە ئۇرۇندۇ ياكى كىيىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ دىننى قىلچىلىك چۈشەنمىگەنلىكىنىڭ ئىپادىسى بولۇپ دىنى تەلىماتلارغا قىلىنغان ئېغىر تۆھمەتتۇر.

ئىمام مۇسلىم.

ئىبنى ئابباس ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەررۇبىيە خەلقى كەلمەكچى بولغاندا مەن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بارسام: «ئۇلارنىڭ ئالدىغا سەن چىققىن» دېدى، شۇنىڭ بىلەن مەن يەمەننىڭ ئەڭ چىرايلىق تونىنى كىيىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشسەم ئۇلار: «مەرھابا، ئى ئىبنى ئابباس، ئۇچىڭىزدىكى قانداق تون؟» دەپ سوراشتى، مەن: «سەلەر ماڭا ئەيىب قويدىغان تون شۇ، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئېسىل تون كىيگەنلىكىنى كۆرگەن ئىدىم» دەپ جاۋاب بەردىم»

بەرائە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گەۋدىلىك ئىدى، مەن ئۇنى بىر قېتىم قىزىل تون بىلەن كۆرگەن ئىدىم، مۇندىن بۇرۇن بۇنداق يارىشىملىق كىيىمنى كۆرۈپ باقمىغان ئىدىم.»

بۇ گۈزەللىك ۋە پاكلىق تۇيغۇسى مۇسۇلمانلارنىڭ جىسمىدىن باشقا ئۇلارنىڭ ئۆيلىرى ۋە يوللىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان. چۈنكى ئىسلام دىنى ھەرخىل پارازىت قۇرۇتلار ھاشارەتلەر ۋە تۈرلۈك كېسەللىكلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۆيلەرنى ۋاقتىدا سۇيۇرۇپ، تازىلاپ تۇرۇشنى ئالاھىدە تەكىتلىگەن. يەھۇدىيلار بۇنىڭغا سەل قارايدىغان بولغاچقا مۇسۇلمانلارنى ئۇلارغا ئوخشاپ قېلىشتىن ئاگاھلاندۇرغان.

بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھەقىقەتەن ئاللاھ ياخشىدۇر، ياخشىلىقنى ياخشى كۆرىدۇ، پاكىتۇر، پاكلىقنى ياخشى كۆرىدۇ، ئۇلۇغدۇر، ئۇلۇغلىقنى ياخشى كۆرىدۇ، سېخىيدۇر، سېخىيلىقنى ياخشى كۆرىدۇ، ھويلا - ئاراملىرىڭلارنى تازىلاڭلار، يەھۇدىيلارغا ئوخشاپ قالماڭلار.»

يوللاردىكى كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرنى يوقىتىش ئىماننىڭ شاخچىلىرىنىڭ بىر شاخچىسىدۇر، ئۆزى ئاددىي، ئەمما ئۇلۇغ بولغان بۇ ئىش بىردە نامازغا باراۋەر قىلىنسا، بىردە سەدىقكە باراۋەر

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام مۇسلىم.
ئىمام تىرمىزى.

قىلىنغان، ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئاجىز كىشىنى كۆتۈرۈپ مېڭىشنىڭ نامازغا باراۋەردۇر. يولدىكى كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرنى يوقىتىشنىڭ نامازغا باراۋەردۇر.» يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ناماز ئۈچۈن ئېلىنغان ھەربىر قەدەم سەدىقدۇر، يولدىكى كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرنى يوقىتىش سەدىقدۇر.» يەنى يوللاردىكى تاش - كېسەك، تىكەن، نىجاسەت قاتارلىق كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان ھەرقانداق نەرسە كۆزدە تۇتىلىدۇ.

ئىسلام دىنىنىڭ پاكلىق ۋە ساغلاملىققا كۆڭۈل بۆلىشى پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ماددىي ۋە ئەخلاقى جەھەتلەردە قۇدرەت تېپىشىغا كۆڭۈل بۆلىشىنىڭ بىر قىسمىدۇر. ماغدۇرسىز تەنلەر يۈك كۆتۈرەلمەيدىغان، ئاجىز قوللار ياخشىلىق تەقدىم ئېتەلمەيدىغان بولغاچقا ئىسلام دىنى ئېتىقادچىلىرىنىڭ تومۇرلىرىدا ئاققان قاننىڭ ساپ بولۇشىنى، ئۇلارنىڭ جۇشقۇن، تېتىك بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

تەننىڭ ساغلام بولۇشى تەپەككۈرنىڭ دۇرۇس بولۇشى، بەلكى ئىنساننىڭ ھاياتلىققا ماسلىشىشىغا چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئىسلام دىنىنىڭ ئۇلۇغۋار غايىسى ھارغىن، چۈشكۈن، ئاجىز خەلق ئىچىدە روناق تاپالمايدۇ. شۇ ۋەجىدىن ئىسلام دىنى كېسەللىك بىلەن قاتتىق كۈرەش قىلدى، كېسەللىك جاراسىملىرىنىڭ تارقىلىشى بىلەن زەئىپلىك، سۇسلىق، شۇملۇق ئەۋج ئېلىپ خەلقنىڭ مادارى كېتىپ قالماستىن ئۈچۈن كۆپلىگەن ئالدىنى ئېلىش تەدبىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئىسلام دىنى ئىزچىل تازىلىق مىزانلىرى، مۇسۇلمان رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك رەتلىك تۇرمۇش قائىدىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ كېسەللىكلەردىن ساقلىنىشقا شارائىت يارىتىپ بەردى. مەسىلەن: مۇسۇلمان تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ ئورنىدىن تۇرىدۇ، تولۇق ئۇخلاشقا كاپالەتلىك قىلىدۇ، شەھۋەتپەرەسلىكتىن ئۆزىنى تارتىدۇ، يېمەك - ئىچمەكنى نورمال ئىستىمال قىلىدۇ، تۇرمۇش ۋە

ئىبنى خۇزەيمە.
ئىمام بۇخارى.

كۈندىلىك ھەرىكتىدە پاك - دىيانەتلىك بولىدۇ، كۈندە بەش ۋاخ ناماز ئوقۇش، يىلدا بىر ئاي روزا تۇتۇش بىلەن جۇشقۇنلۇقنى يېڭىلاپ تۇرىدۇ.

شۇنى ئېسىڭىزدىن چىقارماڭكى، گۇناھ - مەئسىيەتتىن يىراق تۇرۇش يامان كېسەللىكلەردىن ساقلايدىغان مۇستەھكەم قورغاندۇر.

كېسەل بولسا داۋالاپ ساقايتىش كېرەك، ئىسلام دىنى كىشىلەرگە يولۇققان ئاغرىقلارنى ئۈنۈملۈك دورىلار بىلەن ساقايتىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ھەر بىر كېسەلنىڭ دورىسىنىمۇ بىرگە ياراتقان» يەنە مۇنداق دېگەن: «شۈبھىسىزكى كېسەلنىمۇ، دورىسىمۇ ئاللاھ ياراتتى، ھەرقانداق كېسەلگە دورا ئاتا قىلدى، داۋالىنىڭلار، ئەمما ھارام بىلەن داۋالانماڭلار.» يەنە مۇنداق دېگەن: «ھەرقانداق كېسەلنىڭ دورىسى بار، دورىسى تېپىلسا ئاللاھنىڭ ئىزى بىلەن شىپا تاپىدۇ.»

ئىسلام دىنى ھەرخىل خۇراپىي ئىشلاردىن شىپالىق ئىزدەشنى ھارام قىلدى. ھەر ئىلىمنىڭ ئەھلى بولۇپ ئۇلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىش زۆرۈر بولسىمۇ، ئەمما مۇسۇلمان چامى يەتمەيدىغان ئىشلارغا زورۇقۇۋاتقان جادۇگەرلەرنى ئىزدەمەسلىكى، ئۇلارنىڭ ئىدىيەلىرىگە ئىشەنمەسلىكى كېرەك.

ئەقەبە بىن ئامر ھەدىس بايان قىلىپ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىمكى تۇمار ئاسسا ئاللاھ ئۇنىڭ ئىشىنى پۈتتۈرمەيدۇ، كىمكى كۆز مۇنچاق ئاسسا ئاللاھ ئۇنى ساقلىمايدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم» دەيدۇ.

گەرچە شۇنداق بولسىمۇ تىل - تۇمار، كۆز مۇنچاق، پۈتۈك ۋە تۈرلۈك سېھرىي، رامباللىقلاردىن شىپالىق ئىزدەيدىغان ئىش خەلق ئارىسىدا

ئىمام بۇخارى.
ئىمام ئەبۇ داۋۇد.
ئىمام مۇسلىم.
ھاكىم.

تارقىلىۋاتىدۇ! بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى جاھىلىيەت دەۋرىنىڭ قالدۇقلىرى بولۇپ ئىسلام دىنىدا ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشنىڭ بىر تۈرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى ئۇ پەقەت خام - خىيالىدىن ئىبارەت خالاس.

يەنە ئەقەبىدىن بايان قىلىنىشىچە ئون كىشىلىك بىر ئۆمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بەيئەت قىلىنغان كەلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ توققۇزى بىلەن بەيئەت قىلىپ بىرى بىلەن بەيئەت قىلمىغان، ئەتراپتىكىلەر: «ئۇنىڭ بىلەن نېمە ئۈچۈن بەيئەت قىلمايلا؟» دەپ سوراشقاندا: «چۈنكى، ئۇنىڭ بىلىكىدە تۇمار بار ئىكەن» دەپ جاۋاب بەرگەن، ئۇ ئادەم تۇمارنى كېسىپ تاشلىۋەتكەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن بەيئەت قىلغان ۋە: «كىمكى تۇمار ئېسىۋالسا ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ!» دېگەن.

ئىسلام دىنى يولغا قويغان كېسەللىكنىڭ ئالدىنى ئېلىش تەدبىرلىرىنىڭ يەنە بىرى سۇ، كوچا - كويىلار ۋە سورۇنلارنىڭ بۇلغىنىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن چوڭ - كىچىك تەرەتتى ئادەم بارمايدىغان يىراق جايلارغا بېرىپ ئادا قىلىش، ھايۋانات چىقىرىندىلىرىنى ياخشى بىر تەرەپ قىلىشتىن ئىبارەت. ئەگەر مۇسۇلمانلار بۇ خىل ئۇلۇغ ئەدەب - ئەخلاققا رىئايە قىلغان بولسا كۈچ - قۇۋۋىتىگە تەھدىت سېلىۋاتقان، ئۆي - ماكانلىرىنى ۋەيران قىلىۋاتقان، چوڭ مۇشكىلات ئېلىپ كېلىۋاتقان كېسەللىك كۆلەڭگۈلىرىدىن ئەلۋەتتە قۇتۇلۇپ قالغان بولاتتى، جابىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇيغۇن سۇغا كىچىك تەرەت قىلىشتىن ھەقىقەتەن چەكلىگەن ئىدى.» يەنە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېقىن سۇغا كىچىك تەرەت قىلىشنى چەكلىگەن ئىدى.»

مۇنازىدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ خىل لەنتى ئىشتىن يەنى سۇ مەنبەلىرىگە يولنىڭ ئوتتۇرىسىغا،

ئىمام ئەھمەد.
ئىمام مۇسلىم.
تەبرانىي.

كشىلەرنىڭ سايدايدىغان ئورۇنلىرىغا چوڭ تەرەت قىلىشتىن ساقلىنىڭلار.»

يەنى بۇ ئىشلار شۇ ئادەمگە لەنەت ئېلىپ كېلىدۇ، يولغا تەرەت قىلغان ئادەم ھەقىقەتەن ئادىمىيلىكى بولمىغان ئادەم بولۇپ، كىشىنى سەسكەندۈرىدۇ، نارازى قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى كىشىلەرنىڭ يوللىرىغا ئۇلارغا ئەزىبەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرنى قويۇپ قويسا كىشىلەرنىڭ لەنتىگە ئۇچرىشى مۇقەررە.» يەنە بىر بايانتە مۇنداق دېيىلگەن: «كىمكى مۇسۇلمانلارنىڭ يولغا نىجاسەت قىلىپ قويسا ئاللاھنىڭ، پەرىشتىلەرنىڭ ۋە بارلىق كىشىلەرنىڭ لەنتىگە ئۇچرايدۇ.»

بىز مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى كېسەللىكلەرنىڭ كۆپ قىسمى يۇقىرىقى تەلىماتلارغا ئەمەل قىلمىغانلىقتىن كېلىپ چىققان، ئادەتتىكى خەلقلەر سەل قارىغانلىقتىن ئۇلارغا ھالاكەت ئېلىپ كەلدى.

ئىسلام دىنى يەنە سەھىيە ئالدىنى ئېلىش مىزانلىرىنىمۇ بەلگىلەپ بەردى، يۇقۇملىنىش ۋە تارقاپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن يۇقۇملۇق كېسەللىك تارقالغان شەھەرلەردىكى خەلقلەرنىڭ شەھەر سىرتىغا چىقىشى، ۋە باشقىلارنىڭ ئۇ شەھەرگە كىرىشىنى چەكلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىرەر زېمىندا چۇما تارقىلىپتۇ دەپ ئاڭلىساڭلار ئۇ يەرگە بارماڭلار، سىلەر شۇ شەھەردە تۇرغان ۋاقتىڭلاردا كېسەللىك يۈز بەرگەن بولسا شەھەر سىرتىغا چىقماڭلار.»

ئىسلام دىنى يۇقۇملۇق كېسەللىك تارقالغان شەھەر ئاھالىسىگە ھېسداشلىق قىلىپ ئۇلارنى شۇ شەھەردە تۇرۇشقا رىغبەتلەندۈردى، چۈنكى خەتەردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن بەزى كىشىلەر ئوغرىلىقچە شەھەردىن چىقىپ كېتىشى مۇمكىن، بۇ چاغدا مەلۇم بىر كىشىنىڭ شەخسىيەتچىلىكى پۈتۈن شەھەر خەلقىنى خەتەرگە دۇچار قىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
تەبىرىنى.
بەيھەقى.
ئىمام بۇخارى.

ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «قانداق بىر بەندە ھەممە ئىش ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدۇ دەپ چىن ئىشىنىپ، ئاللاھنىڭ رازىلىقى — ساۋابىنى ئۈمىد قىلىپ ئۆزى تۇرىۋاتقان، چۇما يۈز بەرگەن شەھەردىن چىقىمسا ئۇنىڭغا بىر شېھىدىنىڭ ئەجرى يېزىلىدۇ.»

بەزى تەۋەككۈلچىلەر يۇقۇملىنىشتىن قېچىش ئىشەنچىنىڭ سۇسلىقى ياكى قازا ۋە قەدەردىن ئۆزىنى قاچۇرغانلىق بولىدۇ دېگەن باھانە بىلەن يۇقۇملۇق كېسەللىك تارقالغان شەھەرگە بېرىشى مۇمكىن، ئەمما بۇ تۈپتىن خاتا. چۈنكى شامدا چۇما كېسەلى تارقالغان چاغدا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئۇ يەرگە سەپەر قىلىشنى رەت قىلغان، بەزىلەر «ئاللاھنىڭ قازا ۋە قەدەردىن قاچامدىلا؟» دەپ سورىغاندا: «ئاللاھنىڭ بىر قازا ۋە قەدەردىن يەنە بىر قازا ۋە قەدەرىگە قاچىمەن.» دەپ جاۋاب بەرگەن.

خۇددى ئۆمەر ئىپتىقاندەك سەۋەب قىلىش ھەقتۇر، ئىسلام دىنى يۇقۇملىنىپ قېلىشتىن ساقلىنىشنى يولغا قويغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كېسەل ئادەم ساق ئادەمنىڭ يېنىغا ھەرگىز كىرمىسۇن.» يەنە مۇنداق دېگەن: «جۇزام بولغۇچىدىن شىردىن قاچقانداك قاچقىن.»

گەرچە يۇقۇش راست بولسىمۇ ئەمما ھەرقانداق يۇقۇملۇق كېسەلنىڭ يۇقمايدىغانلىقىنى بىلىشىمىز كېرەك، چۈنكى بەزى ئادەملەرنىڭ كېسەلگە قارشى تۇرۇش كۈچى يۇقىرى بولغاچقا گەرچە ئۆزى شۇ كېسەللىك مىكروبنى ئېلىپ يۈرىمۇ ئۆزى يۇقۇملىنىشتىن، بەلكى ئۆزىدە كېسەللىك ئالامەتلىرى پەيدا قىلماستىن، باشقىلارنى يۇقۇملىاندۇرىدۇ.

ھەرقانداق يۇقۇملۇق كېسەل ھەممە ئادەمگە يۇقۇتىرىدىغان بولغان بولسا يەر يۈزىدە ئادەملەر بىر كۈن ئىچىدىلا ھالاك بولۇپ كەتكەن بولاتتى، چۈنكى، خۇددى دوختۇرلارنىڭ ئىپتىقاندەك يۇقۇش باشقا گەپ،

ئىمام بۇخارى.
ئىمام بۇخارى.
ئىمام بۇخارى.

يۇقۇملىنىش باشقا بىر گەپ بولۇپ يۇقۇملىنىش مۇرەككەپ بىر جەرياندىر، مانا بۇ يۇقىرىقى ھەدىسنىڭ ئالدى قىسمىدا «يۇقۇملاتمايدۇ» دېگەن ئىبارىنى ئىشلىتىشنىڭ سەۋەبىدۇر، بۇ ھەرگىزمۇ يۇقۇشتىن ئىبارەت بۇ بىر ھەقىقەتنى ئىنكار قىلغانلىق ئەمەس، بۇنى بىز ئارقىسىدىنلا «... جوزام بولغۇچىدىن شىردىن قاچقانداك قاچقىن» دېگەن جۈملىلەردىن چۈشىنىۋالالايمىز.

ھايالىق بولۇش

ھايالىق بولۇش ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ماھىيىتىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان توغرا مىزاندىر. ئۇ بىزگە شۇ كىشىنىڭ ئىمانىنىڭ قىممىتى ۋە ئەدەب - ئەخلاقىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى يورۇتۇپ بېرىدۇ، سىز بىر ئادەمنىڭ تېگىشلىك بولمىغان ھەرىكەتتىن ئۆزىنى تارتىۋاتقانلىقى ياكى تېگىشلىك بولمىغان ئىشنى قىلىپ قويغان ۋاقىتتا چىرايىنىڭ قىزىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ قەلبىنىڭ ئويغاق، ئەسلىنىڭ پاك، تەبىئىتىنىڭ تازا ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايسىز، ئوخشاشلا بىرەرسىنىڭ پەس، گۇناھ ئىشلارنى ھايا قىلماستىن قىلىپ يۈرگەنلىكىنى، ئالغان - قويغىنىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىگە پەرۋا قىلمايۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ۋاقىتىڭىزدا ئۇنىڭ قولىدىن ياخشى ئىش كەلمەيدىغان كۆڭلى قارا، يۈزى قېلىن ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايسىز.

ئىسلام دىنى پەرزەنتلىرىنى ھايالىق بولۇشقا ئۈندىگەن. ئۇنى ئىسلامنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدىغان ئەڭ بۈيۈك ئەخلاق قىلىپ بەلگىلىگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيتتى: «ھەرقانداق دىننىڭ بىر ئەخلاقى بار، ئىسلام دىننىڭ ئەخلاقى ھايادۇر.»

كەسكىنلىك مۇسا ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە يەھۇدىي دىنى تەلىماتلىرىدا گەۋدىلەنگەن ئىدى. كەڭ قورساق بولۇش ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە خرىستىئان دىنى تەلىماتلىرىدا گەۋدىلەنگەن ئىدى. ئىسلام دىنى بولسا ھايالىق بولۇش بىلەن ئالاھىدىلىكىدى. ھەرقانداق بىر دىن ئەنە شۇنداق ئەخلاقىغا بۇيرۇيدۇ ۋە ئۇنى مۇھىم نۇقتا قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلماننىڭ ئەخلاقىنىڭ ئەۋزەللىكى ۋە رەزىللىكىگە بولغان سەزگۈرلۈكىدىن پايدىلىنىپ تۇرۇپ ئۇلارنى ساۋاب ياكى نازابقا ئېرىشىشتىن قەتئىنەزەر ياخشىلىقنى تەرك ئېتىش، يامانلىقنى قىلىشتىن ھايا قىلىپ بىرىنچىسىنى چىڭ تۇتۇپ ئىككىنچىسىدىن سەسكىندىغان ھالەتكە كەلتۈرمەكچى بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلار ئىچىدە تەبىئىتى ئەڭ سەزگۈر ئىدى، ئىش – ھەرىكىتى ئەڭ ئېسىل ئىدى، مەجبۇرىيەتنى چوڭقۇر چۈشىنەتتى، ھارامدىن بەك قاچاتتى. ئەبۇ سەئىدىل خۇدرى ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈمبەل ئىچىدىكى قىزىنىمۇ بەقراق ھايالىق ئىدى، ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان بىرەر ئىشنى كۆرگەن چېغىدا بۇنى چىرايىغا قاراپلا بىلىۋالالايتتۇق.»

ئىمان بەندە بىلەن پەرۋەردىگارى ئوتتۇرىسىدىكى بۈيۈك ئالاقە بولۇپ، قەلبىنى پاكلاش، ئەخلاقىنى توغرىلاش، ھەرىكەتنى دۇرۇس قىلىشلار بولسا بۇ ئالاقىنىڭ تەلپىسى، بەلكى ئۇنىڭ تۇنجى ئىزناسىدۇر، قەلبىنىڭ سەزگۈرلىكىنى ئاشۇرۇپ خاتالىقلار ۋە پەس ئىشلاردىن ئۆزىنى تارتىمغۇچە بۇ تەلەپنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى ھەرگىز بولمايدۇ، گۇناھ ئىشلاردىن تەپتارتماسلىق تەدرىجىي گۇناھلارنى قىلىشقا قاراپ تەرەققىي قىلىدۇ دەسلەپ ھايانى يوقىتىدۇ، بۇنىڭغا ئەگىشىپ ئىماننىمۇ يوقىتىدۇ. ئاخىرىدا ئەڭ پەس دەرىجىگە چۈشۈپ قالىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھايا ۋە ئىمان پۈتۈنلەي بىرسى يوقالسا يەنە بىرى يوقىلىدۇ.» بۇنىڭ سەۋەبى ئىنسان ھايانى يوقىتىپ قويغاندا يامانلىققا چوڭقۇر پېتىپ تېخىمۇ قاتتىق رەزىلىككە چۈشۈپ ئاخىرى ئەڭ پەس ئورۇنغا چۈشۈپ كېتىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنغان تۆۋەندىكى ھەدىس بۇ پەسلىكنىڭ ھاياتى يوقىتىش بىلەن باشلىنىپ ئەڭ يامان ئاقىۋەتلەر بىلەن ئاخىرلىشىشتىن ئىبارەت. ھەرقايسى باسقۇچلىرىنى بىزگە ئېچىپ بىرىدۇ: «شۈبھىسىزكى ئەگەر ئاللاھ بىرەر بەندىنى ھالاك قىلماقچى بولسا ئۇنىڭدىن ھاياتى تارتىۋېلىنىدۇ، ھاياتى تارتىۋېلىنسا ئۇنى غەزەپ قىلغۇچى، غەزەپ قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچرىتىسەن، غەزەپ قىلغۇچى، غەزەپ قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچراتساڭ ئۇنىڭدىن ئامانەت تارتىۋېلىنىدۇ، ئامانەت

تارتىۋېلىنسا ئۇنى پەقەت خىيانەت قىلغۇچى، خىيانەت قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچرىتىسەن، ئۇنى پەقەت خىيانەت قىلغۇچى، خىيانەت قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچراتساڭ ئۇنىڭدىن رەھىمدىللىق تارتىۋېلىنىدۇ، رەھىمدىللىك تارتىۋېلىنسا ئۇنى پەقەت قوغلاندى، لەنەت قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچرىتىسەن، ئۇنى پەقەت قوغلاندى، لەنەت قىلىنغۇچى ھالەتتە ئۇچراتساڭ ئۇنىڭدىن ئىماننىڭ بويۇنتۇرۇقى تارتىۋېلىنىدۇ.»

بۇ ھەدىس قەلبتىكى كېسەللىكلەر ۋە ئۇلارنىڭ تەرەققىيات باسقۇچلىرىنى، باسقۇچلارنىڭ بارغانسېرى ئېگىزەپ ماڭدىغانلىقىنى بىزگە ئىنچىكىلەپ بايان قىلىپ بېرىدۇ. كىشىنىڭ ھايا چۈمبىلى يىرتىلسا قىلغان ئىشلىرىدا ئەبىبەلەشتىن قورقۇپ قالمايدۇ، كىشىلەرگە ئازار يەتكۈزىدۇ، قول ئاستىدىكىلەرنى ئېزىدۇ، بۇنداق ياۋۇز ئادەمنى ھېچكىشى ياقىتۇرمايدۇ، بەلكى ئۇ كىشىلەرنىڭ قەلبىگە ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك سالىدۇ، ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە، كىشىلەرنىڭ ھەق – ھوقۇقىغا رىئايە قىلماسلىققا جۈرئەت قىلغان، گۇناھ ئىشلارنى قىلىشتىن تارتىنمىغان ئادەمنى قانداقمۇ ياقىتۇرغىلى بولسۇن؟! كىمكى بۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەن بولسا ھېچ ئىشتا ئۇنىڭغا ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدۇ. چۈنكى كىشىلەرنىڭ پۇل – مېلىنى يەۋىلىش، ياكى ئابروۋىنى تۈكۈشتىن خىجىل بولمايدىغان، ۋەدىگە خىلاپلىق قىلىشنى كۆڭلىگە ئېلىپ كەتمەيدىغان، ياكى مەجبۇرىيەتكە سەل قارايدىغان ياكى سودىدا ھىيلە ئىشلىتىدىغان ئادەمگە قانداقمۇ ئىشەنچ قىلغىلى بولسۇن!؟

كىمكى ھاياتى يوقىتىدىكەن، ئامانەتنى يوقىتىدۇ، ئارزۇ – ئارمانلىرىنىڭ كەينىدە موللاق ئېتىپ يۈگۈرەيدىغان، ئارزۇ – ئارماننى قاندۇرۇش يولىدا نازۇك، پاك تۇيغۇلىرىنى چەيلەپ نابۇت قىلىدىغان ۋەھشىي ياۋايىغا ئايلىنىپ قالىدۇ، كەمبەغەللىلەرنىڭ مال – مۈلكىنى قىلچە ئىچ ئاغرىتماستىن قاتتى – سوقتى قىلىدۇ، جاپا چەككۈچىلەر، بوزەك ئېتىلگۈچىلەرنى كۆرگەندە ئازراقمۇ ھېسداشلىقى قوزغالمايدۇ، شۈبھىسىزكى، ئۇنىڭ ئەدىگەن شەخسىيەتچىلىكى كۆزلىرىنى قېلىن

پەردىلەشكەن بولۇپ، ئۆزىنى تېخىمۇ ئازدۇرىدىغان، تېخىمۇ قىزىقتۇرىدىغاندىن باشقىنى تونۇمايدۇ، كىمكى بۇ دەرىجىگە يەتكەن بولسا دىنى رىشتە ئۇزۇلۇپ، ئىسلام دائىرىسىدىن چىققان بولىدۇ.

ھايا ھەممە ئىشقا يارىشىدۇ، مۇسۇلمان گەپ قىلغان ۋاقتىدا سەت گەپ قىلماسلىقى، ئەيب قويماسلىقى، باشقىلارنىڭ سىرىنى ئېچىشتىن خىجىل بولۇشى لازىم، كىمكى سورۇن تاللىماي، مەنىسىگە قارىماي سەت گەپلەرنى قىلىۋەرسە چوقۇمكى ئەدەبىسىزلىك قىلغان بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھايا ئىماننىڭ جۈملىسىدندۇر، ئىمان جەننەتتىدۇر، سەت گەپ جاپانىڭ جۈملىسىدندۇر، جاپا بولسا دوزاختىدۇر» ناممۇ سورۇنلاردا گەپنى ئاز، لايىقىدا سۆزلەشمۇ ھاينىڭ جۈملىسىدندۇر. چۈنكى بەزى كىشىلەر سورۇندا بېكار تۇرماي ئېگىز - پەس سۆزلەپ ئاڭلىغۇچىلارنى زېرىكتۈرۈپ قويدۇ، ئىسلام دىنى بۇ خىل كىشىلەرنى يامان كۆرگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شۇبھىسىزكى ئاللاھ كالا تىلىنى سوزىغاندەك تىللىرىنى سوزۇپ گەپدانلىق قىلىدىغان كىشىلەرنى يامان كۆرىدۇ.» چۈنكى ئۇلار پەقەت كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىش ئۈچۈن مەنىسىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر گەپ قىلىۋېرىدۇ، رىياخورلۇق قىلىدۇ، پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ گەپ ئارقىلىق باشقىلاردىن ئىنتىقام ئالىدۇ، ئەگەر ئۇلار ھايا قىلىشتىن ئىبارەت تەلىماتقا ئەمەل قىلغان بولسا ھەرگىزمۇ بۇ ھالغا چۈشۈپ قالمىغان بولاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن بەزى ھېكمەتلىك سۆزلەردە تىلنىڭ ئاجىزلىقى بۇنداق گەپدانلىقتىن ياخشى ئىكەنلىكى ئوتتۇرىغا قويۇلغان.

ئىنساننىڭ ئۆزىنىڭ قىلغان گۇناھىنى باشقىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن خىجىل بولۇشى، ئابروپىنىڭ يامان سۆزلەردىن پاك بولۇشىنى ئۈمىد قىلىشى ھاينىڭ قاتارىدىندۇر، چۈنكى ئەيبىنى كىشىلەر بىلمەيدىغان ئادەم توغرىسىدا غەيۋەت قىلىش ھارام، چۈنكى باشقىلار ھەرقانچە غەيۋىتىنى قىلىشمۇ ئۆزىنىڭ يامانلىقىنى ئۆزى ئاشكارىلىغاندەك

ئاشكارىيالىماسلىقى مۇمكىن، شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گۇناھ مەئسىيەتنىڭ كىرلىرى بىلەن بۇلغانغان ئادەملەرنىڭ كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدىن يىراق يۈرۈشىنى بۇيرىغان، بەزى ساھابىلەر ئۇنىڭ مەسچىتىنىڭ بىر تەرىپىدە ئايالى بىلەن تۇرغانلىقىنى كۆرگەن ۋاقتىدا، ئۇلارنى توختىتىپ ئۆزىنىڭ يات ئايال بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۆز ئايالى بىلەن بىرگە تۇرىۋاتقانلىقىنى ئۇقتۇرۇپ قويغان.

قىلغان ئىشلىرىنى باشقىلارغا ئاڭلىتىشىنى ئۈمىد قىلىدىغان ئادەم بىلەن كىشىلەرنىڭ ئۆزىنى يامان گۇمان قىلىشىنى چەكلەيدىغان ئادەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا پەرق بار، مۇسۇلماننىڭ ئۆزىنى باشقىلارغا ياخشى كۆرسىتىشى ھەرگىز يامان ئىشنى يوشۇرۇپ ياخشى ئىشنى ئاشكارا قىلىش بىلەن ئىككى يۈزلىمىلىك قىلغانلىقى ئەمەس، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى مەقسەت قەبىھ ئىشلارنى ئاشكارىلىماسلىق، ئۇنى ئاشكارا قىلىشتىن ھايا قىلىشتىن ئىبارەت، چۈنكى رەزىل ئىشلارنى ئاشكارا قىلىشتىن خىجىل بولغان ئادەمدە مەلۇم ياخشىلىق ساقلىنىپ قالغان بولىدۇ. ئېسىل ئىشلارنى ئاشكارا قىلىشىنى ئۈمىد قىلغان ئادەمدە مەلۇم دەرىجىدە يامانلىق ساقلىنىپ قالغان بولىدۇ، ھالبۇكى ئىنسان خۇددى باشقىلاردىن خىجىل بولغىنىدەك ئۆزىدىنمۇ خىجىل بولۇشى لازىم، ئۆزىنىڭ قەدرى قىممىتى يامانلىقتىن ھايا قىلىشقا ئەرزىمەيدۇ دەپ ئويلىمىسىلا، خۇددى باشقىلار ئۆزىنىڭ بىرەر يامان ئىش قىلغانلىقىنى كۆرۈپ قېلىشىنى خالىمىغىنىدەك ئۆزىنىمۇ بۇنداق يامان ئىشنى قىلغان ھالەتتە كۆرۈشىنى خالىماسلىقى كېرەك. ھېكمەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: «كىمكى ئاشكارىلىنىپ قالسا خىجىل بولىدىغان بىرەر ئىشنى يوشۇرۇپ قىلغان بولسا بۇنداق ئادەم ئۆزىنى قەدىرلىمىگەن بولىدۇ.» شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان يوشۇرۇن، ئاشكارا، چوڭ، كىچىك بولغان بارلىق پەس ئىشلاردىن مەيلى ئۆزى يالغۇز بولسۇن ياكى كىشىلەر بىلەن بىرگە بولسۇن ئۆزىنى چوقۇم تارتىشى لازىم، ھېكمەتتە يەنە مۇنداق دېيىلىدۇ: «قۇلىڭ ئاڭلاشنى ياخشى كۆرگەن ئىشنى قىلغىن، قۇلىڭ ئاڭلاشنى ياخشى كۆرمىگەن ئىشتىن يىراق تۇرغىن.»

ھاييا ياخشىلىق ئېلىپ كەلگۈچىدۇر، ئۇ ھەر ئىشنىڭ ياخشى بولۇشىنىڭ ئاساسىدۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھايياسىزلىق ھەرقانداق ئىشتا ئەيىبتۇر، ھاييا ھەرقانداق ئىشقا زىننەتتۇر.»

ئەگەر ھايانى ئوبرازلاشتۇرغىلى بولغان بولسا چوقۇم ياخشىلىنىش ۋە ياخشىلاشنىڭ ئوبرازى بولغان بولاتتى، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئەگەر ھاييا ئادەم بولغان بولسا چوقۇم ياخشى ئادەم بولغان بولاتتى، ھايياسىزلىق ئادەم بولغان بولسا چوقۇم يامان ئادەم بولغان بولاتتى.» دېگەن.

ھەركىشىنىڭ تېگىشلىك ھۆرمىتىنى ساقلاش، قەدرىنى بىلىش ھايانىڭ قاتارىدىندۇر، مەسىلەن ھەربىر ياش ئۆزىنى ھۆرمەتلەيدىغان كىشىلەرنى ھۆرمەتلەشى، ئوقۇغۇچى ئۆزىنىڭ ئوقۇتقۇچى - ئۇستازلىرىنى ھۆرمەتلەشى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۇنلۇك گەپ قىلماسلىقى، ئالدىدا قەدەم باسماستىكى لازىم. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «سىلەر ئۇنىڭدىن ئىلىم ئۆگەنگەن كىشىلەرگە كىچىك پېئىل بولۇڭلار.» يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئى ئاللاھ، مەن ئالىمغا ئەگىشەلمەيدىغان، ھېكمەت ئىگىسىدىن ھاييا قىلىنمايدىغان زاماندا ياشاپ قالماي.»

ئابدۇللاھ ئىبنى بۇسىر ھەدىس بايان قىلىپ مەن ئۇزاق زامان ئىلگىرى مۇنداق بىر ھەدىسنى ئاڭلىغان ئىدىم: «سەن بىر قەۋم ئىچىدە بولۇپ، ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن خۇدالىق ئۈچۈن كىشىلەر تارتىنىدىغان بىر ئادەمنى تاپالمىساڭ ئەھۋال ئېغىرلىشىپتۇ دەپ بىلگىن.»

ئىمام تىرمىزى.
تەبرىنى.
تەبرىنى
ئىمام ئەھمەد.
ئىمام ئەھمەد.

www.number.org

ھاييا قىلىش قورقۇنچاقلىق ئەمەس، چۈنكى خىجىلچان ئادەم بەزىدە ئابروۋىنى تۈكۈشتىن قېنىنى تۈكۈشنى ئەۋزەل كۆرىدۇ، مانا بۇ باتۇرلۇقنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىدۇر.

بەزىدە ھاييا بىلەن بىرلىكتە قورقۇشمۇ بولىدۇ، ئەمما بۇ پەزىلەتلىك ئادەمنىڭ ئېسىل ئەخلاقلىرى، ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ ناچار ۋەزىيەت ئاستىدا گۈزەللىكى ۋە قىممىتىنى يوقىتىپ قويۇشىدىن قورقۇشىدۇر. بۇ خىل قورقۇش جۈرئەتلىكلىك بىلەن تەڭ ئورۇندا ماختاشقا تېگىشلىك.

يەھۇدىيلار ئىلگىرىدە مۇقەددەس زېمىنغا بېسىپ كىرگەن زومىگەرلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىشتىن باش تارتقان چاغدا:

﴿قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أُنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبُيُوتَ فَادْخُلُوا فِيهَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ﴾

﴿ئاللاھتىن قورققۇچىلاردىن بولغان، ئاللاھنىڭ (ئىمان بىلەن تائەتتىن ئىبارەت) نېمىتىگە ئېرىشكەن ئىككى ئادەم (يەنى كالىب ئىبنى يەفۇننە بىلەن يۇشە ئىبنى نۇن) ئۇلارغا: (شەھەرنىڭ) دەرۋازىسىدىن ھۇجۇم قىلىپ كىرىڭلار، (شەھەرنىڭ) دەرۋازىسىدىن ھۇجۇم قىلىپ كىرسەڭلار، چوقۇم غەلبە قىلىسىلەر» دېدى.﴾ ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىدىغان، نومۇستىن قورقىدىغان، قېچىشتىن خىجىل بولىدىغان مۇشۇ كىشىلەر ئارىدا ئۇرۇش بولغان تەقدىردە ھۇجۇمغا رەھبەرلىك قىلىپ غەلبە نۇرىنى يېقىنلاشتۇرۇشى مۇمكىن.

شۇنىڭدا شەك يوقكى، مۇكەممەل ھاييا ئىنسان تەبىئىتىدىكى ئەسلىي ئىستىداتتىن بارلىققا كېلىدۇ، چۈنكى بەزى كىشىلەر ئىنتايىن ھايياسىز بولسىمۇ يەنە بىر قىسىم كىشىلەر ئىنتايىن خىجىلچان، نازۇك كېلىدۇ، گەرچە خىجىلچانلىق ھايانىڭ ئاساسلىق تۈزگۈچىسى بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ياخشىلىق ۋە يامانلىققا ئوخشاشلا ماس كېلىدۇ، بەزىدە كىشىنى يامان

www.number.org

پاتقاققا ئېلىپ بارىدۇ، لېكىن ھايا بولسا پەقەت شەرىئەت بەلگىلىمىلىرى دائىرىسىدە بولۇپ، بۇزغۇنچىلارنىڭ ئەيىبلەش ئىدىيەسىدىن قورۇققان ئادەم ھايلق ھېسابلانمايدۇ، ناھەقچىلىككە قارشى تۇرۇشتا ھايا قىلغىلى بولمايدۇ، كىشى ھەقىقەتكە ياردەم بەرگىلى تۇرغاندا ئازغان كىشىلەرگە خاتا ھەرىكەتلەرگە قارشى تۇرۇشقا ھايا قىلغىلى بولمايدۇ، مۇشرىكلار ئىسلام دىنىنىڭ بۇتلىرىنى ھاقارەتلىكەنلىكى، ئۇلارنىڭ چىۋىنىنى يارىتىش ئەمەس، بەلكى چىۋىن قونسا ئۆزىدىن چىۋىننىمۇ ئۆرگىتىۋەتمەيدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغانلىقىنى ئەيىبلەپ، ئىلاھلىرىغا بۇنداق ئۇسلۇبتا ھۇجۇم قىلىشنىڭ ھاينىڭ جۈملىسىدىن بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىشقاندا ئاللاھنىڭ بۇ ئايىتى نازىل بولغان:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا﴾

﴿ئاللاھ ھەقىقەتەن پاشا ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كىچىك نەرسىلەرنى مىسال قىلىپ كەلتۈرۈشتىن تارتىنىپ قالمايدۇ، مۇئمىنلەر بولسا ئۇنى پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل بولغان ھەقىقەت دەپ بىلىدۇ، كاپىرلار بولسا: «ئاللاھ بۇ نەرسىلەرنى مىسال قىلىپ كەلتۈرۈشتىن نېمىنى ئىرادە قىلىدۇ؟» دەيدۇ.﴾

بۇتلارنى مانا مۇشۇنداق ئاجىز، پەس ھالەتتە كۆرسىتىش ھەقىقەت بولۇپ، «ئاللاھ ھەقىقەتتىن تارتىنىپ قالمايدۇ.» شۇنىڭغا ئوخشاش مۇسۇلمانمۇ ھەقىقەتنى ئىسپاتلاش يولىدا بىرەر ئىدىيەدىن ئەيىمىنىپ قالمايدۇ، خاپىلىق كېلىشتىن قورقمايدۇ.

ئاللاھتىن ھايا قىلىش ئەڭ ئۇلۇغدۇر، چۈنكى بىز ئاللاھنىڭ نېئمەتلىرىدىن يەپ، ھاۋاسىدىن نەپەسلىنىمىز، زېمىندا ماڭىمىز ئاسمىنى بىلەن سايدىمىز، ئىنسان ئىنساننىڭ ئۆزىگە قىلغان

ياخشىلىقىغا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ. يامانلىق قىلىشتىن ئەيىمىنىدۇ، بۆشۈكتىن تۆشۈككەچە، ھەتتا كېيىنكى چەكسىز ھاياتقا قەدەر ئاللاھنىڭ نېئمەتلىرىدىن بەھرىلىنىپ تۇرۇپ ئاللاھقا قانداقمۇ ئاسىيلىق قىلغىلى بولسۇن شۈبھىسىزكى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىدىكى ھەقىقىي چوڭدۇر. ئەگەر ئۇلار بۇ ھەقىقەتنى چۈشەنگەن بولسا چوقۇم ئىختىيارسىز ھالدا ياخشىلىق قىلىشقا ئالدىرىغان، ياخشىلىققا يامانلىق قىلىش ۋە ئۇنى ئىنكار قىلىش بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشتىن خىجىل بولغان بولاتتى.

ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھتىن لايىقىدا ھايا قىلىڭلار» بۇ چاغدا بىز «ئاللاھقا شۈكرىكى، بىز لايىقىدا ھايا قىلىمىز.» دېدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى دېمەكچى ئەمەسمەن، ئاللاھتىن لايىقىدا ھايا قىلىش دېگىنىمىز، زېھنىڭگە ئالغان نەرسىلەرنىڭ توغرا بولۇشىنى، قورسىقىڭغا كىرگەن نەرسىلەرنىڭ ھالال بولۇشىنى ساقلىيالىشىڭ، ئۆلۈم ۋە ئۆلگەندىن كېيىن چىرىيدىغانلىقىڭنى ياد ئېتىشىڭدىن ئىبارەت، كىمكى ئاخىرەتنى مەقسەت قىلسا دۇنيا ھاياتىنىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىنى تاشلاپ ئۇ دۇنيانى بۇ دۇنيادىن ئەۋزەل بىلىدۇ، كىمكى شۇنداق قىلالسا ئاللاھتىن لايىقىدا ھايا قىلغان بولىدۇ.»

ئىبنى مەسئۇدقا قىلىنغان بۇ نەسىھەت ئىسلام دىنىنىڭ نۇرغۇن ئەدەبلىرى ۋە پەزىلەت يوللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، مۇسۇلمان تىلىنى ناھەق سۆزلەشتىن، كۆزنى نامەھرەمگە قاراشتىن، قۇلىقىنى سىرنى ئوغرىلىقچە ئاڭلاشتىن ساقلىشى، ھارامدىن يېمەسلىكى، ھالال بىلەن قانائەت قىلىشى، ۋاقتىنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن سەرپ قىلىشى، ئاللاھنىڭ ساۋابىنى ھەممىدىن ئۈستۈن بىلىشى، تۇرمۇشنىڭ ساختا ھاۋايى - ھەۋەسلىرى بىلەن ئالدىنىپ قالماسلىقى كېرەك.

كىمكى ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن ياخشى ئەمەل قىلاي، چۈنكى ئاللاھ ھەر جايدا مېنى كۆرۈپ تۇرىدۇ دەپ ئېتىقاد قىلغان ئاساستا يۇقىرىقىلارنى ئۆز تۇرمۇشىدا ئەمەللىيەشتۈرسە ئاللاھتىن لايىقىدا ھايا قىلغان بولىدۇ.

دېمەك ھايا دىنىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ھايا بىلەن قىلغان ئەمەللەرنىڭ ھەممىسى ئىماننىڭ ئالامىتىدۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىمان 70 نەچچە ساقچىدۇر، ئەڭ ئەۋزىلى بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچ ئىلاھى مەنبۇدى بەرھەق يوقتۇر دەپ ئىمان كەلتۈرۈش، ئەڭ ئاددىيسى يولدىكى كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرنى يوقتۇتۇشتۇر، ھايا ئىماننىڭ بىر تارمىقىدۇر.»

ئادەم ئۆزى قەدىرلەيدىغان كىشىسى ئالدىدا سۆز - ھەرىكەتلىرىگە ناھايىتى دىققەت قىلىدۇ، ئېگىز - پەس سۆزلىمەيدۇ، بولا - بولماس ئىش قىلمايدۇ، ئاللاھنىڭ ئۆزىنىڭ بارلىق قىلغان - ئەتكەنلىرىنى، ھەتتا كۆڭۈلدە ئويلىغانلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىغا چىن پۈتكەن مۇسۇلمان، ئاللاھتىن تېخىمۇ ئەيمىنىشى، شەرىئەت دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتمەسلىكى لازىم، بۇ توغرىسىدا ھېكمەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئاللاھتىن خۇددى سەن ئەيمىنىدىغان كىشىلىرىڭدىن خىجىل بولغىنىڭغا ئوخشاش خىجىل بولغىن.»

ئىنساننىڭ بەزى ئىشلاردىن تەسىرلىنىشى ئۇلارنىڭ ياخشىلىق ئىچىدە ئىكەنلىكىنىڭ ئالامىتى: «ھاينىڭ ھەممىسى ياخشىلىقتۇر» خۇددى قوزىقى بولمىغان يۇمران شاخنىڭ تېزلا قۇرۇپ ئوتۇنغا ئايلىنىدىغانلىقىغا ئوخشاش، ئىنساندا ھايا بولمىسا يامانلىققا يۈزلىنىپ تېزلا دوزاخنىڭ يېقىلغۇسىغا ئايلىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن «ھايا قىلمىساڭ خالىغىنىڭنى قىل» دېيىلىدۇ.

قېرىنداشلىق

ئىنسانلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن ئالاقە قىلىشماي ياشىشىنىڭ ھېچقانداق مۇۋاپىق يولى يوق، بەلكى ھەقىقەت ۋە ساغلام ھېسسىيات ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە مېھرى - شەپقەت قىلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ، ئەنە شۇ مېھرى - شەپقەت ئارقىلىق ئۇلارغا مېھرى - مۇھەببەتكە تولغان بىر - بىرىنى يۈلەيدىغان جەمئىيەتنى تەقدىم ئېتىدۇ، پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئالاقىسىنى قويۇقلاشتۇرۇپ ئۇلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئاللاھ پۈتۈن ئىنسانلارنى بىر ئاتا - ئانىدىن ياراتقان.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن (ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا ۋە بىر ئانىدىن ياراتتۇق، ئۆزئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن سىلەرنى نۇرغۇن مىللەت ۋە ئۇرۇق قىلدۇق، ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغىنىڭلار ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېسابلىنىشىلەر (يەنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەپ بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ) ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر.﴾

دېمەك، ئۆزئارا تونۇشۇپ ئىناق - ئىتتىپاق ئۆتۈش ئىنسانلار ئالاقىسىنىڭ ئاساسى. بەزىدە بۇنداق تونۇشۇش ۋە ئۇنىڭدىن كېلىدىغان پايدا - مەنپەئەتلەر توسالغۇغا ئۇچراپ قالىدۇ، چۈنكى رىزىق مەنبەلىرىنىڭ بېسىقچىلىقى، ھەقىقەتنى چۈشىنىشتىكى پەرقلەر سەۋەبىدىن بەزىدە تالاش - تارتىش ھەتتا توقۇنۇش يۈز بېرىدۇ. ئەمما بۇ توقۇنۇشلار تۈپەيلىدىن ئىنساننى يارىتىش، ۋە ئۇنىڭ ماسلاشقان تىرىشچانلىقلىرى بىلەن زېمىنى ئاۋاتلاشتۇرۇشتىكى ھېكمەت ئۇنتۇلۇپ قالسا بولمايدۇ.

ئىنسانلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرىدىغان، يولدىكى توسالغۇلارنى يوقىتىدىغان ھەرقانداق ئالاقىنى تېخىمۇ مۇستەھكەملەش ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن پايدىلىنىش لازىم. ئىسلام دىنى ئاز ياكى كۆپ بولغان بىر تۈركۈم كىشىلەر ئارىسىدىكى رىشتىلا بولۇپ قالماستىن بەلكى ئۇ كىشىلەر بىلەن پەرۋەردىگار ئوتتۇرىسىدىكى، ئاندىن كېيىن كىشىلەر بىلەن پۈتۈن ئىنسانلار ئارىسىدىكى توغرا ۋەزىيەتنى شەكىللەندۈرۈپ بېرىدىغان ھەقىقەتلەرنىڭ گەۋدىلىنىشىدۇر.

شۇ ۋەجىدىن ئىسلام ئېتىقادچىلىرى ۋە ئىسلام ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغۇچىلار ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن قەلبلىرىنى ئېچىۋەتكەن، پۈتۈن ئىشلىرىنى شۇنىڭغا مۇجەسسەملەشتۈرگەن بۇ ئەقىدىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى تونۇشى، شۇ ئەقىدە ئاساسىدا ئۆزئارا تونۇشۇشى، كۆڭۈل بۆلۈشى، ئىززەتلىنىشى كېرەك.

تونۇشۇش ئارقىلىق خەلقلەر ئارىسىدىكى ئۆچۈپ كەتكەن ئورتاق قېرىنداشلىق يېڭىلىنىدۇ، ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن ئىبارەت ماددىي ئاتا ئىسلام دىنىدا خۇلاسىلەنگەن دىنى تەلىماتلارنى ئاساس قىلغان مەنۋى ئاتا بىلەن كۈچلەندۈرۈلدى، بۇنىڭ بىلەن ساپ دىن پۈتۈن يەر شارىدىكى ئەگەشكۈچىلىرىنى ئۇيۇشتۇرۇپ گەرچە ئۇلارنىڭ ماكانى ۋە دەۋرلىرى ئوخشىمىسىمۇ كۈچلۈك بورانمۇ تەۋرىتەلمەيدىغان كۆككە تاقاشقان مۇستەھكەم بىرلىككە ئايلاندۇرىدۇ.

بۇ قېرىنداشلىق چىن ئىماننىڭ روھى، مۇسۇلماننىڭ قېرىنداشىغا قاراتقان نازۇك سەزگۈلىرىنىڭ جەۋھىرىدۇر، ھەتتا ئۇلار خۇددى بىر دەرەختىن ئۆسۈپ چىققان شاخلارغا ئوخشاش، ياكى ئوخشىمىغان تەنگە كىرگەن بىر خىل روھقا ئوخشاش، مۇسۇلمان قېرىنداشلىرى ئۈچۈن، قېرىنداشلىرى بولسا شۇ مۇسۇلمان ئۈچۈن ياشايدۇ.

شەخسىيەتچىلىك ئىنسانغا كەلگەن تەبىئىي ئاپەت، ئەخلاقى - پەزىلەتلەرگە چۈشكەن ئېزىقتۇ بولۇپ، كىمگە ھۆكۈمرانلىق قىلسا ئۇنىڭ

ياخشىلىقلىرى ئازىيىپ يامانلىقلىرى كۆپىيىدۇ. پەقەت ئۆزى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىدۇ، ئۆزىدىن باشقىنى تونۇمايدۇ، ئۆزىگە پايدا ئېلىپ كېلەلمىسە باشقىلارنىڭ غەم - قايغۇسى بىلەن كارى يوق، ئۆزىگە پايدا يەتكۈزگەن ئادەم بىلەنلا ئارىلىشىدۇ.

ئىسلام دىنى بۇ خىل شەخسىيەتچىلىككە ئادىل قېرىنداشلىق بىلەن قارشى تۇرۇپ كىشىگە بۇ ھاياتلىقنىڭ پەقەت ئۆزى ئۈچۈن ئەمەسلىكىنى، دۇنيانى ئۆزى يالغۇز ئاۋاتلاشتۇرالمىدىغانلىقىنى چۈشەندۈردى، ئۆزىنىڭ باشقىلاردىكى ھوقۇق - مەنپەئەتنى ئويلىغان چېغىدا باشقىلارنىڭ ئۆزىدىكى ھوقۇق - مەنپەئەتنى ئويلاشنى تەۋسىيە قىلدى. شۇ ئارقىلىق ئىنساندىكى شەخسىيەتچىلىك خاھىشنى يوقىتىپ ئورتاقلىق ئىدىيىسىنى كۈچەيتىمەكچى بولدى، شۇنداق بولغاندا ئىنسان ئاچكۆزلۈك قىلمايدۇ.

قېرىنداشىڭنىڭ سەندىكى ھەق - ھوقۇقى شۇكى، سەن ئۇنىڭغا زىيان يەتكۈزمەسلىكىڭ بەلكى كەلگەن زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تىرىشىشىڭ، قېرىنداشىڭنىڭ غەم - قايغۇسى ۋە ئازاب - ئوقۇبىتىگە ھەمدەرد بولۇشۇڭ لازىم، ئەگەر سەن ئۆزەڭنىلا ئويلاپ باشقىلارغا پەرۋا قىلمىساڭ بۇ مۇسۇلمانلارنى بىر گەۋدىلەشتۈرگەن رىشتىنى ئۆزگەنلىك بولۇپ ئىنتايىن ئىپلاس ھەرىكەتتۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزئارا دوستلىشىشى، مېھرى - شەپقەت قىلىشى، ئىچ ئاغرىتىشى خۇددى بىر تەندىكى مەلۇم بىر ئەزا ئاغرىپ قالغان ۋاقتىدا باشقا ئەزالىرىنىڭمۇ قىزىتما بولۇش ۋە ئۇخلىيالماسلىق بىلەن ھەمدەرد بولغىنىغا ئوخشايدۇ.»

قېرىنداشىڭ ئۈچۈن ھەقىقىي ئازابلىنىشىڭ سېنى قېرىنداشىڭنىڭ قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىشقا ئۈندەيدۇ، سەن قېرىنداشىڭنىڭ غەم - قايغۇسى ۋە بېشىغا كەلگەن قاراڭغۇلۇقنى يورۇتمىغىچە قېرىنداشىڭغا بولغان ھېسداشلىق تۇيغۇسى ساڭا ئارام بەرمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىنداشىدۇر، زۇلۇم قىلمايدۇ، ياردەمسىز قويمايدۇ، كىمكى قېرىنداشىنىڭ ھاجىتىدىن

چىقسا ئاللاھ ئۇنىڭ ھاجىتىدىن چىقىدۇ، كىمكى مۇسۇلماننىڭ بىرەر قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپ بەرسە ئاللاھ تائالا ئۇنىڭدىن قىيامەت كۈنىنىڭ قىيىنچىلىقلىرىدىن بىر قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپ بېرىدۇ، كىمكى مۇسۇلماننى يۈگسە ئاللاھ قىيامەت كۈنىسىدە ئۇنى يۈگەيدۇ.»

خۇددى ئۆزۈڭگە پايدا - مەنپەئەت يەتسە خۇشاللانغىنىڭغا ئوخشاش، قېرىندىشىڭنىمۇ پايدا - مەنپەئەتكە ئىگە بولۇشنى ئۈمىد قىلىشنىڭ بۈيۈك قېرىنداشلىقىڭنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر، ئەگەر سەن قېرىندىشىڭغا پايدا - مەنپەئەت يەتكۈزۈشكە تىرىشساڭ ئەڭ پاك، ئەڭ ساۋابلىق ئىبادەت بىلەن ئاللاھقا يېقىنلاشقان بولسەن، ئىبنى ئابباسدىن بايان قىلىنىشىچە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە ئېتىكاپتا ئولتۇرۇۋاتقان ئىكەن، بىر ئادەم كېلىپ سالام قىلغاندىن كېيىن ئولتۇرۇپتۇ، بۇ چاغدا ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا: «ئى پالانى، ئەجەپ غەمكىن كۆرۈنسىنەنغۇ؟» دېگەن ئىكەن ئۇ كىشى: «شۇنداق، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى، پالانىنىڭ مەندە دوستلۇق قەرزى بار ئىدى، مەن ئۇنىڭ قەرزىنى قايتۇرۇشقا ئامال قىلالىدىم» دېگەن بۇ چاغدا ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا: «ئۇنداقتا مەن ئۇنىڭغا سەن توغرىلىق گەپ قىلىپ قويايمۇ؟» دېگەندە، ئۇ كىشى: «خالىسىلا شۇنداق قىلىسىلا» دەپ جاۋاب بەرگەن، بۇ چاغدا ئىبنى ئابباس كەشىنى كىيىپ مەسچىتتىن چىقىپ كەتكەن، ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭغا: «ئۆزلىرىنىڭ نېمە بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقانلىقىلىرىنى ئۇنتۇپ قالدىلمۇ؟» دېگەندە: «ياق، بەلكى مەن بۇ قەبرە ئىگىسىنىڭ كىمكى قېرىندىشىنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن يول ماڭسا ۋە ئىشنى ھەل قىلالسا ئۇنىڭغا ئون يىل ئېتىكاپتا ئولتۇرغاننىڭ ساۋابى بولىدۇ دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم» دېگەن ۋە كۆز يېشى قىلغان، ھالبۇكى كىمكى ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن بىر كۈن ئېتىكاپتا ئولتۇرسا ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن دوزاخنىڭ ئارىلىقىنى ئۈچ خەندەك يىراقلاشتۇرىدۇ!

www.number.org

بۇ ھەدىس بىزگە ئىسلام دىنىنىڭ قېرىنداشلىقىنىڭ گۈزەل ئالاقىسىنى نەقەدەر ئىززەتلەيدىغانلىقىنى، جەمئىيەت قۇرۇلۇشىنى پۇختىلاش ئۈچۈن قىلىنغان ھەرقانداق ئاممىۋى خىزمەتكە يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى تەسۋىرلەپ بېرىدۇ.

ئىبنى ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق ئۆگەنگەچكە ناماز، روزا، تەسبىھ قاتارلىقلار بىلەن مەشغۇل بولىدىغان، ئاللاھ دەرگاھىدا ئالىي دەرىجىلىك خالىس ئىبادەت ھېسابلىنىدىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە باشقا مەسجىدلەردە بىر ھەسسە ساۋاب بېرىلسە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە مىڭ ھەسسە ساۋاب بېرىلىدىغان ئېتىكاپتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىبادەتنى ياردەم تەلەپ قىلغان مۇسۇلمانغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تاشلاشنى ئەۋزەل بىلگەن.

دۇنيانىڭ يۈكلىرى ئېغىر، ھەرخىل مۇشەققەتلەر خۇددى يامغۇر ئىنساننىڭ بېشىغا تۆكۈلگەندەك قەدەمدە بىر قېتىم ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئادەم بۇ قىيىنچىلىقلارغا يالغۇز بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ. بەرداشلىق بېرەلگەن تەقدىردىمۇ قېرىنداشلىرى ياردەم قىلغاندا تارتىدىغان جاپادىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق جاپا تارتىدۇ. ياردەم قىلغاندا پەقەت جاپا چەكمەسلىكىمۇ مۇمكىن. ھېكمەتتە: «ئادەم ئۆزى بىلەن ئاز، قېرىنداشلىرى بىلەن كۆپ» دېيىلىدۇ.

قېرىنداشلىقنىڭ ھەقىقى شۇكى، مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىنىڭ مەيلى ئاسانلىق ياكى قىيىنچىلىقتا بولسۇن ياردەم قىلىدىغانلىقىنى، ھاياتلىقتا ئۆزى يالغۇز ھەرىكەت قىلمايدىغانلىقىنى، بەلكى پۈتۈن مۆئمىنلەر ئۇنىڭغا ياردەم قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قۇرۇلۇش بىر - بىرىنى چىڭىتىپ تۇرغىنىغا ئوخشاش، مۆئمىنمۇ بىر - بىرىنى چىڭىتىپ تۇرىدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەقىقىي قېرىنداشلىق ھەسسەلەپ بېرىلگەن نېمەت ھېسابلىنىدۇ، ئۇ روھىي جەھەتتىكى بىرلىشىشتىن ئىبارەت نېمەتتە.

www.number.org

بولۇپ قالماستىن بەلكى يەنە ماددىي جەھەتتىنمۇ ھەمكارلىشىشتىن ئىبارەت نېئىمەتتۇر، ئاللاھ بىر ئايەتتە بۇ نېئىمەتنى قايتا - قايتا بايان قىلغان:

﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبِرْتُمْ بِنِعْمَةِ إِخْوَانَا﴾

﴿ئاللاھنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېئىمىتىنى ئەسلەڭلار، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر ئۆزئارا دۈشمەن ئىدىڭلار، ئاللاھ دىلىڭلارنى بىرلەشتۈردى، ئاللاھنىڭ نېئىمىتى بىلەن ئۆزئارا قېرىنداش بولدۇڭلار.﴾

دنى قېرىنداشلىق مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ھەقىقىي ياردەملىشىش يەنى گۇرۇھۋازلارنىڭ قارىغۇلارچە قىلغان ياردىمى ئەمەس. بەلكى ئىسلاھ قىلغۇچى ئاللاھقا ئىمان كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ ھەقىقەتنى ئىسپاتلاش، ناھەقنى يوقىتىش، ھەددىدىن ئاشقۇچىنى توختىتىش، بوزەك ئېتىلگەنلەرنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بەرگەن ياردىمىگە ئوخشاش ياردەمنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. مۇسۇلماننى كۈرەش مەيدانىدا يالغۇز تاشلاپ قويۇش دۇرۇس ئەمەس، بەلكى ئېزىپ كەتسە توغرا يولغا باشلاش، ھەددىدىن ئاشسا چەكلەش، ھۇجۇم قىلىنسا قوغداش، چېنىغا خەۋپ يېتىش ئېھتىمالى بولسا بىرگە قىتال قىلىش ئۈچۈن ھەرھالدا ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تۇرۇش لازىم. مانا بۇ ئىسلام دىنى پەرز قىلغان ئۆزئارا يارەملىشىشنىڭ مەنىسى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قېرىندىشىڭ مەيلى زۇلۇم قىلسۇن ياكى زۇلۇم قىلىنسۇن، ئۇنىڭغا ياردەم بەرگىن.» بۇ چاغدا بىرەيلەن: «زۇلۇم قىلىنغان بولسا ياردەم بېرىمەن، ئەگەر زۇلۇم قىلغان بولسا قانداق ياردەم بېرىمەن؟» دەپ سورىغاندا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى زۇلۇم قىلىشتىن توسسەن، مانا بۇ ئۇنىڭغا ياردەم بەرگەنلىكىڭ بولىدۇ» دېگەن.

مۇسۇلماننى ياردەمسىز قويۇش ھەقىقەتەن ئاددىي ئىش ئەمەس، ئاقۋەت ئۇ پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ بىر - بىرىنى ياردەمسىز قويۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، شۇنداق بولغاندا ئۇلارنىڭ ئۆزىنى قەدىرلەش، ئۆزىدىن پەخىرلىنىش تۇيغۇلىرى يوقىلىدۇ - دە، زۇلۇمغا ئۇچرىسىمۇ خالا - خالماي ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدۇ، نەتىجىدە جامائەتتىن ئايرىلىپ ئۆزى بىلەن ياردەم قىلمىغۇچىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ئۈزۈلىدۇ.

ئارىدىكى قېرىنداشلىق رىشتىسى سۇسلاپ بىر - بىرىنى يات كۆرىدىغان، قېرىندىشىنىڭ ھاقارەتلەنگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرۇپ خۇددى ئۆزى بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوقتەك مۇرىسىنى قىسىپ قويۇپ كېتىپ قالدىغان كۈنلەردە مۇسۇلمانلار شەخسلەر ۋە جامائىلەر بويىچە خارلىنىدۇ.

بۇ خىل ياردەمسىزلىك مۇسۇلمانلارغا خورلۇق ۋە نومۇس ئېلىپ كېلىدىغان بولۇپ ئىسلام دىنى ئۇنىڭغا قارشى جان - جەھلى بىلەن كۈرەش قىلدى، پىسەنت قىلمىغانلارغا لەنەت ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىرىڭلار بىراۋنىڭ ناھەق ئۇرۇلغانلىقىنى كۆرگەن ۋاقتىدا ياردەم قىلماي قاراپ تۇرمىسۇن، چۈنكى بۇنى كۆرۈپ تۇرۇپ ياردەم قىلمىغانلارنىڭ ھەممىسىگە لەنەت ياغىدۇ.»

ئەگەر قېرىندىشىڭغا يامانلىق قىلىنغانلىقىنى ياكى خورلانغانلىقىنى كۆرسەڭ ئۇنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى قايتۇرۇۋېلىشى، زۇلۇمغا تېگىشلىك جاۋاب قايتۇرۇۋېلىشى ئۈچۈن ئۆزۈڭنىڭ ئۇنىڭغا ياردەم قىلىشقا، ئۇنىڭ بىلەن بىر سەپتە تۇرۇشقا تەييار ئىكەنلىكىڭنى كۆرسىتىپ قويغىن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «كىمكى زۇلۇم قىلىنغۇچىنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ماڭسا، ئاللاھ قەدەملەر تېپىلىپ كېتىدىغان شۇ كۈندە ئۇ كىشىنىڭ قەدىمىنى سىرات كۆۋرىكىدە مۇستەھكەم قىلىدۇ.»

ناۋادا سىز ھوقۇق ئىگىسى ياكى كىشىلەرنىڭ ئالغىش - ھۆرمىتىگە ئېرىشىدىغان يۇقىرى مەنەپپ تۇتقان بولسىڭىز قېرىندىشىڭىزغا ياردەم قىلىشتىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ مەجبۇرىيەت تېخىمۇ ئېغىرلىشىدۇ، مالنىڭ زاكاتى ئايرىلغانغا ئوخشاش مەنەپپىڭىزنىڭ زاكاتى ئايرىلىشى زۆرۈر، ئەگەر ئاللاھ سىزگە زېمىندا ھوقۇق - مەرتىۋە ئاتا قىلغان بولسا بۇ ھەرگىزمۇ سىزنىڭ ئوزۇقلۇقتىن كېيىن سەمىمىيلىشىڭىز ياكى ئاجىزلىقتىن كېيىن قۇدرەت تېپىۋېلىشىڭىز ئۈچۈن ئەمەس، ئاللاھ ئۇنى پەقەت سىز ئارقىلىق ھەل بولىدىغان ھاجەتلەرنى گەردىنىڭىزگە مەجبۇرىيەت قىلىپ ئارتىش ئۈچۈن بەرگەن، ئەگەر سىز شۇ ھاجەتلەرنى راۋا قىلىشىڭىز مەجبۇرىيىتىڭىزنى ئادا قىلغان بولسىڭىز، ۋەدە قىلىنغان بويىچە كۆپ ساۋابقا ئېرىشىسىڭىز، ناۋادا ئىنكار قىلىشىڭىز نېمەتكە تانغان ۋە ئۇنى زاۋاللىققا يۈزلەندۈرگەن بولسىڭىز، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «شۈبھىسىزكى ئاللاھنىڭ كۆپ خەلقەرگە ئاتا قىلغان نېمەتلىرى بار، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ ھاجەتلىرىدىن چىقسا، ئۇنىڭدىن زېرىكىپ قالمىسا بۇ نېمەت شۇلاردا تۇرىدۇ. ناۋادا زېرىكىپ قالسا بۇ نېمەتنى باشقا قەۋمگە يۆتكۈۋېتىدۇ.»

مەنەپپنى كىشىلەرگە مەنەپپ ئەت يەتكۈزۈش، ئۇلارغا يەتكەن ئەزىيەتنى توسۇپ قېلىش ئۈچۈن ئىشلىتىشتە چوقۇم ئىخلاسمەن، پاك - دىيانەتلىك بولۇش، ياردەمنى ھەرگىزمۇ ھەدىيە ياكى ئۆزىگە كېلىدىغان مەنەپپ ئەت بەدىلىگە قىلماسلىقى كېرەك، بولمىسا ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى ئەجرىنى قولىدىن بېرىپ قويدۇ، ھارامنى يېگەن بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىراۋغا شاپائەت قىلماقچى بولۇپ، ئۆزىگە ھەدىيە بېرىلسە، ئۇنى قوبۇل قىلسا چوڭ گۇناھلاردىن بىرنى ئۆتكۈزگەن بولىدۇ.»

قېرىنداشلىق ئەدەبىلىرى ۋە شەرتلىرىگە زىت كېلىدىغان بولغاچقا ئىسلام دىنى نۇرغۇن ناچار ئەخلاقىغا قارشى كۈرەش قىلغان سەپلەرنى تۈزەشتە ئىسلامى قېرىنداشلىق مەقسەت قىلىنىدۇ.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

﴿مۆمىنلەر ھەقىقەتەن (دىندا) قېرىنداشتۇر، (ئۆزۈشۈپ قالسا) قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەڭلار، رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ئاللاھتىن قورقۇڭلار.﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ ھەدىسىدە بۇ ناچار ئەخلاقىدىن ئاگاھلاندۇرغان، گەرچە بۇ ناچار ئەخلاقى يۈزەكى قاراشتا ئاددىي بىلىنىشىمۇ ئوبدان ئويلانغان ئادەم ئۈچۈن ئۇنىڭ ئاقىۋىتى يامان بولۇپ، دوستلۇق مايىللىقلىرىنى قۇرىتۇۋېتىدۇ: «يامان گۇمان قىلماڭلار، چۈنكى گۇمان ئەڭ يالغاندۇر، جاسۇسلۇق قىلماڭلار، رىقابەتلەشمەڭلار، ھەسەت قىلىشماڭلار، غەزەپ قىلىشماڭلار، ئاداۋەت ساقلاشماڭلار، ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئاللاھ ئەمر قىلغاندەك قېرىنداش بولۇڭلار... مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشى بولۇپ، زۇلۇم قىلمايدۇ ياردەمسىز قويمايدۇ، ھاقارەتلىمەيدۇ، مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىنى ھاقارەتلىشى يېتەرلىك گۇناھدۇر، مۇسۇلماننىڭ مېلى، قېنى، ئابىرۇيى ئومۇمەن ھەممىسى يەنە بىر مۇسۇلمانغا ھارامدۇر، شۈبھىسىزكى ئاللاھ سىلەرنىڭ شەكىللىرىڭلارغا، تەنلىرىڭلارغا ئەمەس، بەلكى قەلبلىرىڭلارغا، ئەمەللىرىڭلارغا قارايدۇ، تەقۋادارلىق بۇيەردىدۇر، تەقۋادارلىق بۇيەردىدۇر، تەقۋادارلىق بۇ يەردىدۇر، (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆكرىكىگە ئىشارەت قىلغان) ئۆز - ئارا سودىنى بۇزماڭلار، ئاللاھنىڭ بەندىلىرى قېرىنداش بولۇڭلار، مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىغا ئۈچ كۈندىن ئارتۇق ئاداۋەت ساقلىشى دۇرۇس ئەمەس.»

ئىسلام شەرىئىتىنى كۆزلەپ ئاللاھنىڭ روھى بىلەن دوستانىچى جەمئىيەتتە ئېتىقاد قېرىنداشلىقى قان قېرىنداشلىقنىڭ ئورنىنى ئىگىلەيدۇ، ئىمان رىشتىسى قان رىشتىسىنى بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرىدۇ.

ئاللاھ ئۈچۈن ئورنىتىلغان قېرىنداشلىق ئەڭ دەسلەپتە ئىسلام پەرزەنتلىرىنى بىر يەرگە جەملىگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاداۋەتكە تولغان بۇتپەرەسلىك ئېتىقادى ھۇجۇملىرى ۋە باشقىلارغا تاقابىل تۇرالايدىغان ئۈممەتنى بارلىققا كەلتۈرۈشتە ئەنە شۇ قېرىنداشلىققا تايانغان ئىدى، ئۇزاق كۈرەشلەرنى ئېلىپ بارغاندىن كېيىن دۈشمەنلىرى ئېرىپ ھالاك بولۇپ كەتكىنى بىلەن ئۇلار يەنە مۇستەھكەم قەدەم بىلەن پۇت تىرەپ تۇرغان ئىدى.

شۈبھىسىزكى، ئىشلار ئۆزىنىڭ قارشى تەرىپى بىلەن ئايان بولىدۇ، ئىسلام يۇرتىغا ئايلىنغان مەدىنە يەرلىك ئاھالىلەر بىلەن كېيىن كۆچۈپ كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئالاقىنى، ئاللاھ يولىدا بىر - بىرى ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلىش، ھەرقايسى قەبىلىلەر ۋە جامائىلار باراۋەر بولۇش، بىر - بىرىنى ھۆرمەتلەش، ياخشى كۆرۈش، ئېسىل ئىشلارنى تارقىتىش، ھەقىقەتنى مۇقەددەس بىلىش، باشقىلارغا زور بىلەن ئەمەس بەلكى ئىختىيارلىق بىلەن ياردەم قولىنى سۇنۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ پىرىنسىپلار ئۈستىگە تۇرغۇزغان ئىدى، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

﴿ئۇلار (يەنى ئەنسارىلار) يېنىغا ھىجرەت قىلىپ كەلگەنلەرنى (يەنى مۇھاجىرلارنى) دوست تۇتىدۇ، ئۇلارغا بېرىلگەن نەرسىلەر ئۈچۈن ئىچى تارلىق قىلمايدۇ، ئۇلار موھتاج تۇرۇقلۇق (مۇھاجىرلارنىڭ مەنپەئەتىنى) ئۆزلىرىنىڭ (مەنپەئەتى) دىن ئەلا بىلىدۇ.﴾ مانا بۇ ۋاقتىسىز،

www.number.org

مەنپەئەتلەرگە ئېرىشىش يولىدىكى قېرىنداشلىق ئەمەس، بەلكى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئورنىتىلغان ساپ ئەقىدە قېرىنداشلىقىدۇر.

ئىسلام دىنى بۇ قېرىنداشلىقنىڭ ساپلىقىنى بۇزىدىغان ھەرقانداق ئىشنى مەنئىي قىلىدۇ، ھەتتا مۇسۇلماننىڭ قېرىنداشىنى چۆچۈتىشىمۇ دۇرۇس بولمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلماننى چۆچۈتىشى دۇرۇس بولمايدۇ.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن يەنە شۇنداق بايان قىلىنغان: «كىمكى بىرەر مۇسۇلمانغا ناھەق قورقۇتۇش نەزىرى بىلەن قارىسا ئاللاھمۇ قىيامەت كۈنىدە ئۇنى قورقىتىدۇ.»

مۇسۇلمانلارغا ئەزىيەت يەتكۈزۈش ياكى بوزەك ئېتىشكە سەۋەب بولۇش ئېھتىمالى بولغان ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىش گۇناھ ھېسابلانغان يەردە ئازار يەتكۈزۈش ياكى بوزەك ئېتىش قانداقمۇ گۇناھ ھېسابلانمىسۇن؟!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى قېرىنداشىنى بىرەر تۆمۈر سايما بىلەن نىشانلىسا شۇ ئىشتىن توختىغانغا قەدەر پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا لەنەت ئوقۇيدۇ، گەرچە ئاتا بىر، ئانا بىر قېرىنداش بولغان تەقدىردىمۇ.»

مانا مۇشۇنداق ۋەسىيەتلەر ئارقىلىق جەمئىيەتتىكى قېرىنداشلىق قوغداپ قېلىندى، تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىكنىڭ راۋاجلىنىشىغا شارائىت ھازىرلاپ بېرىلدى.

ئۇندىن باشقا ئىسلام دىنى ئۆزئارا كىبىر قىلىشتىن، ئۆزىدىن مەغرۇرلىنىشلارنى چەكلەپ بۇ قېرىنداشلىقنى تېخىمۇ كۈچەيتتى، شۈبھىسىزكى ئۆزلىرىنىڭ ئاتا بىر، دىنى بىر قېرىنداش ئىكەنلىكىنى

www.number.org

سۈرە ھەشر: 9
ئىمام ئەبۇداۋۇد.
تەبەرانى.
ئىمام مۇسلىم.

سەزگەن قېرىنداشلار دۇنيا مەنپەئەتىنى دەپ دۈشمەنلەشمەيدۇ، ئۇلۇغلۇقنىڭ تەقۋادارلىققا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى، تەقۋادارلىقنىڭ قەلبتە، ئاللاھ ئۈچۈن بولۇپ ئۇنىڭ سىرىنى ھېچكىم بىلمەيدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتكەن خەلقلەر ناھەق ھالدا مەغرۇرلانمايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ماڭا شۇنداق ۋەھىي بەردىكى، كىچىك پېئىل بولۇڭلار كى ھېچكىم بىر - بىرىگە زۇلۇم قىلمىسۇن، بىر - بىرىگە مەغرۇرلانمىسۇن.»

ئىسلام دىنى زېمىنىدا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەش ئۈچۈن شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ قېرىنداشلىرىغا چوڭچىلىق قىلىپ ئۇلارغا قول ئۇزارتىدىغانلارنى ئاگاھلاندۇردى ۋە ئۇلارنىڭ قىيامەت كۈنىدە بۇ دۇنيادا چوڭچىلىق قىلىشىغا قاراپ تۇرۇپ قورۇلىدىغانلىقى، ھەتتا ئاياق ئاستىدا دەسسىلىپ يۈرۈيدىغان چاڭ - توزاڭچىلىق بولۇپ قالىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ بەردى. ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «چوڭچىلىق قىلغۇچىلار قىيامەت كۈنىدە كىچىكلەپ ئادەم شەكلىدىكى زەررىچىلەرگە ئايلىنىپ قالىدۇ، ئۇلار ھەرتەرەپتىن خورلىنىدۇ.»

قېرىنداشلىققا تەسىر يەتكۈزىدىغان ئىشلارنىڭ يەنە بىرسى بىر - بىرىنى كۆزگە ئىلماسلىق ۋە مەسخىرە قىلىشتىن ئىبارەت. بۇنداق قىلمىشنى نادانلىق ۋە غاپىللىق پاتىقىغا پېتىپ قالغان كىشىلەر سادىر قىلىدۇ. چۈنكى ئاجىزلار مەسخىرە قىلىنمىسى بىلەنكى باش ئۈستىدە كۆتۈرۈلۈپ ئېلىپ مېڭىلىشى، ئېزىپ قالغانلار ھاقارەت قىلىنماي يېتەكلىنىشى زۆرۈر.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ﴾

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام تىرمىزى.

﴿ئى مۆمىنلەر! بىر قەۋم يەنە بىر قەۋمنى (يەنى بىر جامائەت يەنە بىر جامائەتنى، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى) مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغان قەۋم (ئاللاھنىڭ نەزىرىدە) مەسخىرە قىلغۇچى قەۋمىدىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئاياللارمۇ ئۇزۇن ئاردا مەسخىرە قىلىشمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغۇچى ئاياللار (ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا) مەسخىرە قىلغۇچى ئاياللاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن﴾ .

ھەسەندىن شۇنداق بايان قىلىنغان: «شۈبھىسىزكى، كىشىلەرنى مەسخىرە قىلغۇچىلار ئاخىرەتتە ئۇلارنىڭ بىرىگە جەننەتتىن بىر ئىشىك ئېچىلىپ: «كەل» دېيىلىدۇ، غەملىك ھالىتى بىلەن كەلسە ئىشىك يېپىۋېلىنىدۇ. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭغا يەنە بىر ئىشىك ئېچىلىپ: «كەل» دېيىلىدۇ، غەملىك ھالىتى بىلەن كەلسە ئىشىك يېپىۋېلىنىدۇ، شۇ تەرىقتە داۋاملاشقاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ بىرىگە جەننەتنىڭ ئىشىكلىرىدىن بىر ئىشىك ئېچىلىپ: «كەل» دېيىلسە ئۈمىدىسىزلىككە ئۇچۇن كەلمەيدۇ.»

مانا بۇ مەسخىرە قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان جازادۇر. مەسخىرە قىلغۇچىلارغا كايىش، ئۇلارغا قىلمىشلىرىنى ئەسلىتىپ قويۇش يۈزىسىدىن ئۆزىنىڭ قىلغان گۇناھىغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئازاب بىلەن ئازاب قىلىنىدۇ.

ئىسلام دىنى ئومۇمىي قېرىنداشلىقنى ساقلاش، ساختا پەرقلەرنى تۈگىتىش ئۈچۈن قوللانغان ئۇسۇللارنىڭ يەنە بىرى مۇسۇلمانلارنىڭ قانلىرىنىڭ، ھەق - ھوقۇقلىرىنىڭ ئوخشاش ئىكەنلىكى، نەسەب بىلەن پەخرلىنىشنىڭ خاتا ئىكەنلىكى، بىرسى يەنە بىرسىدىن ئۆزى تىرىشىپ قولغا كەلتۈرگەن ئالاھىدىلىك بىلەن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقى، كىمكى ئۇلۇغ

سۈرە ھۇجۇرات، 11
بەيھەقى.

ئىشلارنى تىرىشىپ قولغان كەلتۈرۈش بىلەن ئىمتىياز ھاسىل قىلمىسا ئاتا - بوۋىلىرى گەرچە ئاخىرەتنىڭ پادىشاھلىرى بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇلارنى قۇتۇلدۇرۇپ قالالمايدىغانلىقىنى تەكىتلەشتىن ئىبارەت.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنى بولغاندا ئاللاھ بىر نىدا قىلغۇچىغا «مەن سىلەرگە بىر خىل نەسەبنى قىلغان ئىدىم، سىلەر بىر خىل نەسەبنى قىلىۋالدىڭلار، مەن سىلەرنىڭ ئەڭ تەقۋادارلىقلارنى ئەڭ ھۆرمەتلىك قىلغان ئىدىم، سىلەر بۇنىڭغا ئۇنىماي پەقەت پالانى پۇستانىنىڭ ئوغلى دېيىشىۋاتىسىلەر، مانا بۈگۈن مېنىڭ نەسەبىمنى كۆتۈرۈپ سىلەرنىڭ نەسەبىڭلارنى بېكار قىلىۋىتىمەن» دەپ نىدا قىلىشقا ئەمىر قىلىدۇ.»

بۇ مەزمۇن ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىگە ئۇيغۇن كېلىدۇ:

﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ وَمَنْ خَفَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾

﴿سۇر چىلىنغان كۈندە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى تۇغقانچىلىق مەۋجۇت بولماي قالىدۇ، بىر - بىرىنىڭ (ئەھۋالىنىمۇ) سورايدۇ، تارازىسى ئېغىر كەلگەنلەر (يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر) بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر، تارازىسى يېنىك كەلگەنلەر (يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر) زىيان تارتقۇچىلاردۇر، جەھەننەمدە مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر.﴾

ئەجەبلىنەرلىكى، ئەرەپلەردىكى نەسەبنى يۇقىرى بىلىش، ئاتا - بوۋىلىرى بىلەن پەخىرلىنىش خاھىشى ئىسلام تەلىماتلىرىنى بېسىپ

چۈشكەن، بۇ مەيلى ئۆتمۈشتە بولسۇن ياكى ھازىردا بولسۇن ئۇلارنىڭ ھالاكتىگە تەھدىت بولۇپ كەلدى.

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلار ئوتتورسىدا، قەۋم - قېرىنداشلىق قانداق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ئۇلارنىڭ قېرىنداشلىقىنى ساقلاپ قېلىشى ئۈچۈن قەبىلىۋازلىق ۋە گۇرۇھۋازلىق خاھىشلىرىنى بىتچىت قىلدى، كىشىنىڭ ۋەتەننى، قەۋمنى ياخشى كۆرۈشى تەبىئىي ئەھۋال بولسىمۇ لېكىن ئۇ پەرۋەردىگارىنى، ئەخلاق - پەزىلەتلىرىنى ئۇنۇتۇشقا سەۋەب بولۇپ قالسا بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿گۇناھكار بولمىسىلا ئۆز قەۋمى - قېرىنداشلىرىنى قوغدىغۇچى سىلەرنىڭ ياخشىڭلاردۇر.﴾ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: گۇرۇھۋازلىق دېگەن نېمە؟ دەپ سورالغاندا: ﴿قەۋمىڭنىڭ زۇلۇم قىلىشىغا ياردەم بېرىشىڭدىن ئىبارەت.﴾ دەپ جاۋاب بەرگەن.

قىسقىسى، ئىسلام قېرىنداشلىقى دېگىنىمىز، ئىسلام دىنىغا ئىخلاس قىلىش، ئىسلام يولىدا مېڭىش، ئىسلام ھۆكۈملىرىگە ئەمەل قىلىش، خۇسۇسىي، ئاممىۋى ئالاقىلارنى ئىسلام روھى بىلەن باشقۇرۇش، دۇچ كەلگەن مەسىلىلەردە ئىسلامدىن پەتۋا سورا، قالغان چۇقان - سۈرەنلەرگە قارىماي ئالغا ئىلگىرىلەش دېمەكلىكتۇر.

ئىتىپاقلىق

ئىسلام شەرىئەتلىرىدە شەخس ئۆمىتىنىڭ ۋۇجۇدىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، خۇددى ئورگانىزمغا قانداق ئۇزۇقلۇق بولسا ھەرقايسى ئەزالىرى خالىسۇن، خالىمسۇن ئۇنى قوبۇل قىلغىنىغا ئوخشاش ئىسلام شەرىئەتلىرىدە ئۆمىتى خەلق ئورتاق نەزەرگە ئېلىنغان ئىلاھى چاقىرىق بۇ خىل ئورۇنلاشتۇرۇلۇشنى تېخىمۇ روشەن قىلىپ بېكىتىپ بەردى، بۇيرۇق - توسۇقلار پەقەت بىر شەخسكەلا قارىتىلغان بولماستىن بەلكى ئۇ پۈتۈن جامائەتنى ئورتاق ئەدەبلەش ۋە يېتەكلەشنى مەقسەت قىلغان ئەنە شۇ كۆپچىلىككە قارىتىلغان ئورتاق دەرسنى ھەممەيلەن ئاڭلاپ نەسىھەت ئالىدۇ، قۇرئان ۋە سۈننەتتىكى شەرىئەتنىڭ يۆلۈنىشى مانا مۇشۇنداق تۇر.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۖ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن رۇكۇ قىلىڭلار، سەجدە قىلىڭلار (يەنى تەزەررۇ بىلەن ناماز ئوقۇڭلار)، (يالغۇز) پەرۋەردىگارىڭلارغا ئىبادەت قىلىڭلار، ياخشى ئىشلارنى (يەنى خىش - ئەقىبالارغا سىلە - رەھىم قىلىش، يېتىم - يېسىرلارنىڭ بېشىنى سىلاش، كېچىسى تەھەججۇد نامىزى ئۆتەش قاتارلىق ئىشلارنى) قىلىڭلار، ئاللاھنىڭ يولىدا (پۇل - مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن) تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە جىھاد قىلىڭلار﴾

مۇسۇلمان مۇناجات قىلىش زار - تەزەررۇ قىلىش ئۈچۈن ئاللاھنىڭ ئالدىدا تۇرغاندا قېرىنداشلىرىدىن ئايرىلىۋالغۇچىغا ئوخشاش ئەمەس، بەلكى بىر - بىرى بىلەن ماسلاشقان، بىر - بىرىگە باغلانغان جامائىلارنىڭ بىر قىسمى بولۇش سۈپىتى بىلەن:

www.number.org

www.number.org

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز﴾ دەيدۇ، ساڭىلا ئىبادەت قىلىمەن، سەندىنلا ياردەم تىلەيمەن دېمەيدۇ! ئاللاھنىڭ ياخشىلىق ئاتا قىلىشى ۋە ھىدايەت بېرىشىنى تىلىسە ئۆزى ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى ئۆزى ئۈچۈن ۋە باشقىلار ئۈچۈن تىلەيدۇ:

﴿اهدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

﴿بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن، سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ يولىغا باشلىغىن﴾ دەيدۇ.

ئاللاھ بىرلا دىننى نازىل قىلىپ بارلىق كىشىلەرنى ئوخشاش بولغان بىر يولغا يېتەكلەش ئۈچۈن پەيغەمبەرلەرنى ئۇدا ئەۋەتتى، دىندا تەپرىقچىلىق قىلىش، ئىختىلاپلىشىشلارنى ئۇلارغا ئەزەلدىن ھارام قىلدى. لېكىن ھەرخىل ھاۋايى - ھەۋەسلەر سەۋەبلىك بۇ ئۇلۇغ نەسىھەتلەر زورغا ئۇنۇتۇلدى. ئۇلۇغ ئىلاھى مىراس ئىنكار قىلىندى. نەتىجىدە كىشىلەر تۈرلۈك گۇرۇھلارغا بۆلۈنۈپ ھەربىر گۇرۇھ يەنە بىر گۇرۇھقا ھىيلە ۋە يامانلىق ئويلايدىغان بولدى.

ئاللاھ مۇنداق دېگەن:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۖ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۖ فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۖ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾

﴿ئى پەيغەمبەرلەر! ھالال نەرسىلەرنى يەڭلار، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىڭلار، مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى ئويىدىن

سۈرە فاتىھە: 5
سۈرە فاتىھە: 6-7

بىلىمەن، (ئى پەيغەمبەرلەر جامائەسى) سىلەرنىڭ دىنىڭلار ھەقىقەتەن بىر دىندۇر، مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارنىڭلاردۇرمەن (مېنىڭ ئازابىمدىن) قورقۇڭلار، ئۇلار (يەنى ئۈممەتلەر) دىنى جەھەتتە نۇرغۇن پىرقىلەرگە بۆلۈندى، ھەر پىرقە ئۆز دىنى بىلەن خۇشالدۇر، ئۇلارنى ئۆلگەنلىرىگە قەدەر گۇمراھلىقتا تەرك ئەتكىن.﴾

ئاللاھ يۇقىرىقى ئايەتتە ھاۋايى - ھەۋەسكە ئەگىشىش ئازغۇنلىققا پىرقىلەرگە بۆلۈنۈپ كېتىشنىڭ سەۋەبى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ بەرگەن.

ھەقىقەت شۇكى، ئىلىم ئەخلاقىتىن، ئىخلاستىن ئايرىلسا ئىلىم ئەھلىلىرى ھەم كەڭ خەلققە ئۇۋال بولىدۇ. دىن كېلىش ئالدىدا كىشىلەرنى نادانلىق ئازدۇرۇپ ھەرخىل يوللاردا تېڭىرقاپ قالغان ئىدى، دىن كەلگەندىن كېيىن بولسا دىنىي كاتتەۋاشلار، دىنىي بىلىملەرنى ئۆزلىرىنىڭ نەپىسلىرى، تەمەلىرى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرغۇچقا كەڭ خەلق ئاممىسىنى ئازدۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پايدا بەرمەيدىغان ئىلىمدىن پاناھ تىلەپ مۇنداق دەيتتى: «مەندىن كېيىن قالغان چېغىڭلاردا سىلەرگە نىسبەتەن ئېغىزىدا بىلىملىك مۇناپىقتىن ئەڭ ئەنسىرەيمەن.»

شۇنداق، خارابلاشقان قەلىب ئىلىمنى بۇزۇقچىلىق قىلىدىغان قورالغا ئايلاندۇرۇپ قويدۇ، مەيلى قەدىمكى زاماندا بولسۇن ياكى ھازىرقى زاماندا بولسۇن دۇنيا ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان بۇنداق ئىلىمدىن كۆپ زىيان تارتقان ئىدى، ئاللاھ بىزگە دىللىرى بىلەن ئالىم ئەمەس، بەلكى تىللىرى بىلەن ئالىم ھېسابلانغانلار كىشىلەرنىڭ بىرلىكىنى بۇزىدىغانلىقىنى يەتكۈزدى، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۰﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ﴾

﴿ئاللاھ سىلەرگە دىندىن نۇھقا تەۋسىيە قىلغان نەرسىنى، ساڭا (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) بىز ۋەھى قىلغان نەرسىنى ئىبراھىمغا، مۇساغا ۋە ئىساغا بىز تەۋسىيە قىلغان نەرسىنى بايان قىلدى. سىلەر دىننى بەرپا قىلىڭلار، دىندا تەپىرىقچىلىك قىلماڭلار، مۇشرىكلارغا سەن ئۇلارنى دەۋەت قىلغان نەرسە (يەنى تەۋھىد) ئېغىر كەلدى، ئاللاھ تەۋھىدكە خالىغان ئادەمنى تاللايدۇ، ئاللاھنىڭ (تائىتىگە) قايتىدىغان ئادەمنى تەۋھىدكە باشلايدۇ، (يەھۇدىي، ناسارا قاتارلىقلار) ئۇلارغا ئىلىم كەلگەندىن كېيىن (يەنى ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ ھەق پەيغەمبەرلىكىنى بىلگەندىن كېيىن) ئاندىن ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ پىرقىلەرگە بۆلۈندى.﴾

ئاللاھ يەنە مۇنداق دەيدى: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ﴾

﴿پەقەت كىتاب بېرىلگەن كىشىلەرلا ئۆزلىرىگە روشەن دەلىلەر كەلگەندىن كېيىن ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ (يەنى كاپىرلار مۇئمىنلەرگە ھەسەت قىلىپ) كىتاب توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىشتى.﴾

ئىلىم ئاللاھقا ئىخلاس قىلىش، بەندىلەرگە شەپقەت قىلىشتىن ئايرىلىپ قالغاندا قانداق بۆلگۈنچىلىك كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقىغا، ئاللاھ ئۇلاشقا بۇيرىغان رىشتىنى قانداق ئۆزگەنلىكىگە قاراڭ.

چۈشەنچە ۋە كۆز - قاراشلارنىڭ ئوخشاشما سىلىقى ئەجەبلىنىدۇ. ئەمەس، بىراق بۇ ئىتتىپاقسىزلىقلارنىڭ سەۋەبى ئەمەس بەلكى ئىتتىپاقسىزلىق ئۆزلىرىنىڭ يوشۇرۇن ھاۋايى - ھەۋەسلىرىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن پەيدا قىلغان كۆز - قاراشلار ۋە تەپەككۈرلىرىنىڭ ئوخشاشما سىلىقىدىن كېلىپ چىققان.

شۇ سەۋەبتىن ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىش ئىلىم بىلەن پەقەت مۇناسىۋىتى بولمىغان بىر خىل بىغەرەزلىككە ئايلىنىپ قالغان.

ئەگەر ئالىملار بىر - بىرىنى بېسىش، رىياخورلۇق، ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىش ۋە بايلىققا ئېرىشىش قاتارلىق خاھىشلاردىن يىراق بولغان ھالدا ساپ دىللىق بىلەن ھەقىقەتنى ئىزدىگەن بولسا تارىخنى ئارازلىق ۋە خاپىلىقلار بىلەن توشقۇنۇۋەتكەن ئاشۇ تالاش - تارتىشلار يۈز بەرمىگەن بولاتتى.

بىر قىسىم مەسىلىلەر گەرچە ئاددىي بولسىمۇ لېكىن سىياسىي مەنپەئەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا ئۇ توغرىسىدا كۆپ ئىختىلاپ قىلىنغان. ئەمما يەنە بىر قىسىم مەسىلىلەر گەرچە مۇھىم بولسىمۇ لېكىن ئۇنىڭ نەتىجىسى پەقەت نەزەرىيىدىن ئىبارەت بولغاچقا شۇ پېتى تاشلاپ قويۇلغان، مۇنازىرە ئېلىپ بېرىلمىغان.

پايدا مەنپەئەت كۆزلەنگەن بۇ خىل ئىختىلاپ ئاللاھنىڭ دىنى كىشىلەرنىڭ دۇنياسىنى بۇزىۋىدى، ئىسلام دىنى ئۇنداق ئادەمنى دىندىن ئايرىلغان، كاپىر بولغان ھېسابلىدى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

«دىندا بۆلگۈنچىلىك قىلىپ تۈرلۈك پىرقىلەرگە ئايرىلغانلاردىن سەن ئادا - جۇداسەن، ئۇلارنىڭ ئىشى پەقەت ئاللاھقىلا خاستۇر، (يەنى

ئاللاھنىڭ باشقۇرىشىدىن كېيىن (يەنى ئاخىرەتتە) ئاللاھ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئۆزىگە ئېيتىپ بېرىدۇ.﴾

ئاللاھ مۇسۇلمانلارنى بۇرۇنقىلار قىلغاندەك دىننى چۈشىنىشتە ئىختىلاپلىشىشتىن ئاگاھلاندۇردى:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

«روشن دەلىللەر كەلگەندىن كېيىن ئايرىلىپ كېتىشكەن ۋە ئىختىلاپ قىلىشقان كىشىلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دەك بولماڭلار، ئەنە شۇلار چوڭ ئازابقا دۇچار بولىدۇ، شۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) بەزى يۈزلەر (يەنى مۆمىنلەرنىڭ يۈزلىرى) ئاقىرىدۇ، بەزى يۈزلەر (يەنى كۇففارلارنىڭ يۈزلىرى) قارىيىدۇ، يۈزى قارايدىغانلارغا (پەرىشتىلەر ئېيتىدۇكى) «ئىمان ئېيتقىنىڭلاردىن كېيىن كاپىر بولدىڭلارمۇ؟ كاپىر بولغۇنىڭلار ئۈچۈن ئازابىنى تېتىڭلار، يۈزى ئاقارغانلار ئاللاھنىڭ رەھمىتىدە (يەنى جەننەتتە) بولىدۇ، ئۇلار ئۇنىڭدا (يەنى جەننەتتە) مەڭگۈ قالىدۇ.﴾

شۈبھىسىزكى، قەلبلەر ۋە سەزگۈلەرنىڭ ماسلىشىشى، غايە ۋە ئۇسۇللىرىنىڭ بىردەكلىكى ئىسلام تەلىماتلىرىنىڭ ئەڭ روشەن بىر تەرىپى ۋە ئىخلاسمەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ ئېسىل خىسەلەتلىرىنىڭ بىرىدۇر. شەكسىزكى، سەپلەرنىڭ، سۆزلەرنىڭ بىردەكلىكى ئۈممەتنىڭ مەۋجۇتلىقى، ۋەزىپىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇشى ئۈچۈن پۇختا ئاساستۇر. تەۋھىد كەلىمىسى ئىسلامنىڭ دەرۋازىسى بۇلۇپ ئۇ

ئىتتىپاقلىقنىڭ مەۋجۇتلۇقى ۋە گۈللىنىشىنى سىزدىن ئاللاھ بىلەن يۈزىمىز يورۇق ھالدا مۇلاقات بولۇشنىڭ تۇنجى كاپالىتىدۇر.

گەرچە ئەمەلنىڭ ماھىيىتى ۋە شەكلى ئوخشاش بولسىمۇ يالغۇز ئادا قىلىنغان بىلەن باشقىلار بىلەن بىرگە ئادا قىلىنغان چاغدىكى بېرىلدىغان ئەجر زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ.

مۇسۇلمان يالغۇز ئادا قىلغان بامداتنىڭ ئىككى رەكئىتى ياكى پېشىننىڭ بىر قانچە رەكئىتى بىلەن جامائەت بىلەن ئادا قىلغان بامدات ياكى پېشىننىڭ رەكئەت سانى ئوخشاش ئازىيىپ قالغىنى ياكى كەملەپ قالغىنى يوق، شۇنداق تۇرۇقلۇق ئەگەر ئۇنى ئاللاھنىڭ ئالدىدا باشقىلار بىلەن بىرگە تۇرۇپ ئادا قىلسا ئىسلام دىنى ساۋابىنى 20 نەچچە ھەسسە بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ كۆپرەك ھەسسەلەپ بېرىدۇ.

بۇ مۇسۇلماننى بېكىتمىلىكى تاشلاپ جامائەت بىلەن بىرگە بولۇشقا، يالغۇزلۇقنى تاشلاپ ئۈمەت ئىچىگە سىڭىپ كىرىشكە كۈچلۈك دەرىجىدە ئۈندىگەنلىكتۇر، شۇبھىسىزكى ئىسلام دىنى مۇسۇلماننىڭ ئۆزى بىلەنلا چەكلىنىشىنى، تەپەككۈرى ۋە سېزىمدا ئايرىم بولۇۋېلىشىنى، ئۆز مەنپەئەتىگەلا كۆڭۈل بۆلۈپ، كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇشنى يامان كۆرىدۇ، ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئۈچ ئىشقا مۆمىننىڭ قەلبى خىيانەت قىلمايدۇ، ئەمەلى ئاللاھ ئۈچۈن خالىس قىلىش، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىماملىرىغا نەسىھەت قىلىش، ئۇلارنىڭ جامائىتى بىلەن بىرگە بولۇش، چۈنكى ئۇلارنىڭ دۇئاسى كەينىدىكىلەرنى ئوراپ تۇرىدۇ.»

مۇسۇلماننىڭ ئۆزى ياشاۋاتقان جەمئىيەت بىلەن ئارىلىشىشى ئۈچۈن ئاللاھ كۈندىلىك بەش ۋاخ نامازنى جامائەت بىلەن ئوقۇشنى يولغا قويدى ۋە قاتنىشىشقا رىغبەتلەندۈردى، ئاندىن كېيىن كىچىك يېزا ياكى مەھەللە

خەلقىنى ھەپتەدە بىر قېتىم جۈمە نامىزى ئۈچۈن جەم بولۇشقا بۇيرىدى، ئاندىن كېيىن ھېيىت نامىزىدىن ئىبارەت تېخىمۇ چوڭ يىغىلىشقا چاقىردى، ئورنىنى شەھەر سىرتىدىكى كەڭ بوش ئورۇنغا ئورۇنلاشتۇردى، ئېرىشىدىغان مەنپەئەت، ئالدىغان ياخشىلىقنىڭ كۆپ بولۇشى ئۈچۈن بارلىق ئەر - ئاياللارنى، ھەتتا ھېيىزدار ئاياللارنىمۇ قاتنىشىشقا بۇيرىدى، تېخىمۇ چوڭ يىغىلىشنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن مەلۇم ۋاقىت، مەلۇم ئورۇندا پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ بىر يەرگە جەم بولۇپ ھەج قىلىشىنى پەرز قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايرىمچىلىق ۋە بۆلگۈنچىلىكنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئىنتايىن قاتتىق ئاگاھلاندۇراتتى، مەيلى سەپەردە ياكى يۇرتىدا بولسا ئۆم - جامائەت بولۇشقا، ئىتتىپاق بولۇشقا تەۋسىيە قىلاتتى.

سەئىد ئىبنى مۇسەيبەدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شەيتان بىر، ئىككى ئادەمنى قەستلەيدۇ، ئۈچ ئادەم بولسا قەستلىمەيدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كارۋان دەم ئالغان ۋاقتىدا ئەزالىرىنىڭ خۇددى ئارىدا ھېچقانداق تونۇشلۇق يوقتەك ئۇيان - بۇيان تاراپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ بۇنداق مەنزىرىنى ياقىتۇرمىغان ۋە ئۇنىڭدىن قاچقان.

ئەبۇ سەئىد بەدىن بايان قىلىنىشىچە كىشىلەر بىرەر مەنزىلگە يېتىپ شۇيەردە توختىغان ۋاقتلىرىدا چىغىر يوللار ۋە جىلغىلارغا تاراپ كېتىدىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ مۇنداق دەپتۇ: « سىلەرنىڭ بۇنداق تارقىلىپ كېتىشىڭلار شەيتاندىندۇر، شۇگەپنى دېگەندىن كېيىن ئۇلار بىرەر مەنزىلگە چۈشىسلا بىر يەردە ئولتۇرىشاتتى، ھەتتا بىر كىيىم بىلەن ئوراپ ئالغىلى بولاتتى. » مانا بۇ ئۇلارنىڭ ئىتتىپاقلىقنىڭ، تەپەككۈرلىرىنىڭ، ئاڭ - سەۋىيەلىرىنىڭ بىردەكلىكىنىڭ ئالامىتىدۇر.

ھەقىقەت كىشىلەرنى جەملىمىسە زالالت ئۇلارنى ئايرىۋاتىدۇ. ئەڭ رەھىمدىل ئاللاھقا ئىبادەت قىلىش ئۇلارنى بىرلەشتۈرمىسە، شەيتانغا چوقۇنۇش ئۇلارنى تىرە - پىرەڭ قىلىۋىتىدۇ. ئاخىرەت نىئىتى ئۇلارنى ئازۇ - ئارمانغا سالمىسا دۇنيانىڭ ھوزۇرىنى دەپ جېدەللىشىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزئارا جەڭگى - جېدەل قىلىشىش قاراڭغۇلۇققا تولغان جاھىلىيەتنىڭ ئاسارەتلىرىدىن، ئىمانسىز كىشىلەرنىڭ ئادەتلىرىدىندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەندىن كېيىن بىر - بىرىڭلارنىڭ گەدەنلىرىگە ئۇرۇشۇپ كاپىر بولۇپ كەتمەڭلار.»

يەنى بۇنداق قانلىق جەڭگى - جېدەل بولسا ئۆز ئىچىدىن بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشىدىغان گۇرۇھلارغا بۆلۈنىدىغان كاپىرلارنىڭ ئىشىدۇر.

كىشىلەرنىڭ ئەقلى ئىقتىدارى ئوخشاش بولمىغاچقا چۈشەنچىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ ئىسلام دىنى شەرىئەتلىرى كەڭ - كۈشادە يولغا قويۇلدى. خاتالاشقۇچىغا بىر ئەجر، توغرا تاپقۇچىغا ئىككى ئەجر بېرىلدى، ئاخىرىدا پەقەت ھەقىقەتنى چىن ئىخلاس بىلەن ئىزدىگەن بولسا تونۇش ۋە ئەمەل قىلىشقا قىزىققان بولسا ھەممىسىنى ئۆزىنىڭ كەڭ قوينىغا ئالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھۆكۈم چىقارغۇچى تىرىشىپ توغرا ھۆكۈم چىقارغان بولسا ئىككى ئەجرى، تىرىشىپ خاتا ھۆكۈم چىقارغان بولسا بىر ئەجرى بېرىلىدۇ.»

خۇددى ئۆزۈڭ كۆرگىنىڭدەك پەقەت نىيەت ساپ بولسا نەتىجە قانداق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر ئاللاھنىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشكىلى بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھنىڭ دىنى يول قويغانغا نېمە ئۈچۈن ئىنسانىيەت يول قويمايدۇ؟ نېمە ئۈچۈن ئۆزئارا بۇنداق جەۋرى - جاپالارنى پەيدا قىلىدىغاندۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە قاراپ كېتىۋاتقان مۇجاھىرلارغا ئەسىر نامىزىنى پەقەت «بەنى قۇرەيزە» دېگەن جايغا بېرىپ ئاندىن

ئىمام تىرمىزى.
ئىمام بۇخارى.

ئوقۇشنى تەۋسىيە قىلغاندا بەزىلەر بۇ تەۋسىيەنى ئەسىرنىڭ ۋاقتى چىقىپ كەتمىسىلا شۇ يەرگە بېرىپ ئوقۇڭلار دېمەكچى، ئەگەر ئۇ يەرگە بارغۇچە ۋاقتى چىقىپ كېتىشى ئېھتىمالى بولسا يولدا ئوقۇيمىز دەپ يولدا ئوقۇغان، يەنە بەزىلەر يۈزەكى چۈشىنىپ گەرچە نامازنىڭ ۋاقتى ئۆتۈپ قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتسىمۇ شۇ يەرگە بارغاندا ئاندىن ئوقۇيمىز دەپ ئويلاپ تۇن قاراڭغۇسىدا ئەسىر نامىزىنى ئوقۇغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا ھەر ئىككى گۇرۇھنىڭ چۈشەنچىسىنى قوبۇل قىلغان ۋە تۈپ بىر سەپكە ئايلاندۇرۇپ دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇشقا ئاتلاندىغان.

مانا بۇ ئىسلام دىنىنىڭ ئىلمىي ئىختىلاپلارنى ھەل قىلىش روھىدۇر.

بىر شەيخكە: مەسچىتكە بېرىپ ناماز ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئۇچراشقان ئۇلار بىر - بىرىنى ئۆلتۈرۈشەي دەپ قېلىشتى دېيىلىپتۇ. شەيخ: نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سورىغان ئىكەن: «تەراۋىھ نامازنى بەزىلەر 8 رەكئەت ئوقۇيمىز دېسە يەنە بەزىلەر 20 رەكئەت ئوقۇيمىز دېدۇ: دېيىلىپتۇ، شەيخ: نېمە قىلىمەن؟ دەپ سورىغان ئىكەن: سىلنىڭ پەتۋا بېرىشلىرىنى كۈتۈپ تۇرىۋاتىدۇ دېيىلىپتۇ، شەيخ بۇچاغدا: شۇنداق پەتۋا بېرىمەنكى مەسچىتنىڭ دەرۋازىسى تاقىلىپ تەراۋىھ ناماز ئوقۇلمىسۇن، چۈنكى ئۇ نەپلە ئىبادەت، باشقا ئىبادەت ئەمەس، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىك - ئىتتىپاقلىقى بولسا پەرزدۇر، پەرزنى يىقىتىپ نەپلىنى تۇرغۇزغان نەدە بار ئىكەن؟! ئاللاھقا ئىخلاس قىلىش، دىنى ئەسبەت قىلىش، خەلققە ۋەز - نەسبەت قىلىشلاردا جېدەل - ماجرا، تالاش - تارتىشلارنىڭ بولماسلىقى بەكمۇ مۇھىم، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئىسلام دىنىنىڭ ئۆممەتنى ئىتتىپاقسىزلىقنىڭ كۆلەڭگۈلىرىدىن ساقلاش توغرىسىدىكى تەلىماتلىرىغا ئۇيغۇنلىشىش ئۈچۈن ئالىملار مەلۇم يامانلىقنى ئۆزگەرتكەندە تېخىمۇ چوڭ يامانلىققا ئېلىپ بېرىش ئېھتىماللىقى بولسا ئۇ يامانلىقنى ئۆزگەرتمەسلىكى كېرەك، چۈنكى ئىككىسىنىڭ ئىچىدىن زىيىنى ئازراقنى تاللاپ ئېلىش كېرەك دەپ پەتۋا بېرىدۇ. دوختۇرغا قاراڭ، ئەگەر سىز ئوپىراتسىيە قىلىشقا تېگىشلىك بىرەر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ بەدىنىڭىز ئوپىراتسىيەگە بەرداشلىق بېرەلسە

ئوپراتسىيەنى قىلىدۇ، ئەگەر بەرداشلىق بېرەلمىسە ئوپراتسىيەنى قىلماي كېسەلنى داۋالماي قالدۇرۇپ قويدۇ ئەمەسمۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنسا رىئالار بىلەن بەيئەت قىلىشقاندا «مەيلى قىيىنچىلىقتا بولسۇن ياكى ئاسانلىقتا بولسۇن، مەيلى ئىختىيارى بولسۇن ياكى مەجبۇرى بولسۇن ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش، باشقىلارنىڭ مەنپەئەتىنى ئۆز مەنپەئەتىدىن ئۈستۈن بىلىش» توغرىسىدا بەيئەت قىلىشقان ئىدى.

يەنى ياخشى بەندە دۇنيادىكى نېسىۋىسىنى يوقىتىپ قويغانلىقىغا پەرۋا قىلماسلىقى، بىرەر مەنەپەتتىن چۈشۈرۈۋەتسە ياكى ئىش ھەققى كەم بېرىلىپ قالسا ۋارقىراپ - چارقىراپ ئالەمنى مالەم قىلماسلىقى كېرەك، چۈنكى دۇنيا ئۈچۈن بۇنچىۋالا غەزەپلىنىش خۇددى ئاللاھ ئېيتقاندەك مۇناپىقلارنىڭ ئالامىتىدۇر.

﴿وَمَنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فِإِنْ أَعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ﴾

﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلارنىڭ بىرسى سېنىڭ سەدىقە (ۋە غەنمەت) لەرنى تەقسىم قىلىشكىنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارغا ئۇنىڭدىن بېرىلسە خوش بولىدۇ، بېرىلمىسە خاپا بولۇشىدۇ.﴾

ھازىرقى ئىتتىپاقسىزلىقلارنىڭ كۆپ قىسمىغا ئوبدان قاراپ باقىدىغان بولسىڭىز، ئۇلارنىڭ كەينىگە دۇنيانى ياخشى كۆرۈش، شەخسىيەتچىلىك يوشۇرۇنغانلىقىنى بىلىسىز. بىرلىك، ئىتتىپاقلىق كۈچ - قۇۋۋەتتۇر، بۇ ئىنسانلارنىڭ ئىشلىرىدا شۇنداق بولۇپلا قالماستىن بەلكى ئۇ دۇنيادىكى قانۇنىيەتلەر ئىچىدىكى مۇھىم بىر قانۇنىيەتتۇر. ئاجىز يېپىقا ئۆزىگە ئوخشاش يىپاردىن قوشۇلسا مەزمۇت ئارغامچىغا ئايلىنىدۇ، بۇ پايانسىز دۇنيامۇ نۇرغۇنلىغان زەررىچىلەرنىڭ بىرىكىمىسىدىن ئىبارەت.

بىر ھەكم ئۆلۈپ كېتىش ئالدىدا بالىلىرىغا ئىتتىپاقلىق توغرىسىدا بىر دەرس بەرمەكچى بولۇپ، بىر باغلام تاياقچىلارنى ئېلىپ كېلىپ ئۈستۈشقا بېرىپتۇ، نەتىجىدە ھېچقايسىسى ئۇنى ئۈستۈيالماپتۇ، باغلانچىسىنى يېشىپ بىر تالدىن ئۈستۈتقۇزۇپتىكەن، بىر - بىردىن ئۈستۈپ ھەممىنى ئۈستۈتتۈپتۇ.

دېمەك ئىتتىپاقسىزلىق كۈچلۈك خەلقلەرنى ئاجىزلاشتۇرسە، ئاجىز خەلقلەرنى ھالاك قىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالانىڭ مۇسۇلمانلار «بەدرى» غازاتىدا غەلبە قىلغاندىن كېيىن، ئۇلارغا قىلىدىغان تۇنجى نەسىھىتى سەپلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، ئۆزئارا ئۆم، ئىتتىپاق بولۇشتىن ئىبارەت بولدى.

نەپىسلەر غەنمەتلەرگە تەقەززا بولۇپ، بۆلۈشۈپ ئۆز نېسىۋىلىرىنى ئېلىش كويىدا بولۇشقاندا ئاللاھنىڭ بۇ ئايىتى نازىل بولدى:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿ئى مۇھەممەد! ساھابىلىرىڭ غەنمەتلەر (نى قانداق تەقسىم قىلىشىڭ) توغرىلىق سەندىن سورىشىدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، (غەنمەتلەر) توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش، ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە خاستۇر، ئاللاھتىن قورقۇڭلار، (ئىختىلاپ قىلىشماي ئىتتىپاق بولۇپ) ئاراڭلارنى تۈزەڭلار، ئەگەر سىلەر مۇئمىن بولساڭلار ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار.﴾

ئاندىن كېيىن ئۇلارغا ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشتا ئىتتىپاقلىشىشنىڭ ئەمەلىي غەلبە ۋە كۈچ - قۇدرەت يولى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈردى.

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾

﴿پۈتۈن سۆز - ھەرىكىتىڭلاردا) ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، بولمىسا (دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىشتىن) قورقۇپ قالسىلەر، كۈچ - قۇۋۋىتىڭلار كېتىپ قالدۇ.﴾

ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ساۋابىنى ئۈمىد قىلمايدىغان كىشىلەردەك دۇنياغا دۇم چۈشۈشتىن، ساختا مەنپەئەتلەرگە ھېرىسمەن بولۇشتىن ئاگاھلاندۇرۇپ:

﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾

﴿يۇرتلىرىدىن چوڭچىلىق ۋە رىيا بىلەن چىققان كىشىلەر (يەنى قۇرەيش مۇشرىكلىرىگە) ئوخشاش بولماڭلار، ئۇلار (كىشىلەرنى) ئاللاھنىڭ يولىدىن توسىدۇ﴾

كېيىن مۇسۇلمانلار «ئوھۇد» غازىتىدا 70 نەپەر قەھرىماندىن ئايرىلىپ ئېغىر تالاپەت تارتتى. مەغلۇب بولۇش بىلەن كاپىرلارنىڭ كۆرەڭلىشىدىن ئىبارەت ئىككى خىل ئاچچىق ئازابىنى يۈتۈپ مەدىنىگە قايتۇرۇۋېتىلدى. ئۇلار ئاللاھقا ئىمان ئېيتقان، ھەقىقەتنى مۇداپىئە قىلغان بولغاچقا غەلبە قىلىشقا لايىق تۇرۇقلۇق ئۇلار نېمە ئۈچۈن شۇنداق مەغلۇب بولدى؟ بۇنىڭ بىردىنبىر سەۋەبى شۇكى، ئۇلار ئۆزئارا تالاش - تارتىش قىلىشىپ، گۇرۇھلارغا بۆلۈنۈشۈپ - ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئەمرىگە ئاسىيلىق قىلىشقان ئىدى، ﴿ئاللاھ سىلەرگە قىلغان (دۈشمىنىڭلارغا قارشى نۇسرەت ئاتا قىلىشتىن ئىبارەت) ۋەدىسىدە تۇردى﴾.

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ تُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾

﴿ئاللاھنىڭ ئىزى بىلەن ئۇلارنى قىرىۋاتتىڭلار، ئاللاھ سىلەر ياقىتىۋىدىغان غەلبىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن زەئىپلىشىپ قالىدىڭلار، پەيغەمبەرنىڭ ئەمرى توغرىسىدا جاڭجاللاشتىڭلار (پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە) بويسۇنمىدىڭلار، بەزىلىرىڭلار دۇنيانى كۆزلىدىڭلار، بەزىلىرىڭلار ئاخىرەتنى كۆزلىدىڭلار، ئاندىن ئاللاھ سىناش ئۈچۈن سىلەردىن دۈشمەننى قايتۇردى، (يەنى سىلەرنى غەلبىدىن مەغلۇبىيەتكە يۈزلەندۈردى)﴾

ئەگەر مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ تارىخىدىكى مۇشۇنداق قىيىن باسقۇچنىڭ ئەھۋاللىرىنى چۈشەنگەن بولسا ئىدى، ئۆزلىرىگە كەلگەن نومۇسنىڭ ئىتتىپاقلىقىنىڭ بۇزۇلغانلىقى، ئارزۇ - ئارمانلىرىنىڭ ھەر كويغا سالغانلىقىدىن كېلىپ چىققانلىقىنى چۈشەنگەن بولاتتى.

ھازىرقى خرىستىئان ۋە يەھۇدىي قىساسچىلىرىنىڭ ئىسلام دۆلىتىنى يىمىرىپ، بايلىقلارنى تارتىۋېلىش توغرىسىدىكى پىلاننى پەقەت مۇسۇلمانلارنى ئاجىز گۇرۇھلارغا ۋە ئارىسىدا سەۋەبسىز تالاش - تارتىش، قوزغىلاڭلار بولۇپ تۇرىدىغان، بىر - بىرىگە دۈشمەن دۆلەتلەرگە بۆلۈۋەتكەندىن كېيىن ئاندىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئەمەلگە ئاشتى، غەربنىڭ شەرىقىنى ئىگىلەش ۋە ئۆزىگە بويسۇندۇرۇش سىياسىتى «پارچىلا، خوجايىن بولسەن» دېگەندىن ئىبارەت.

ئىسلام دىنى ئۆمىتىنىڭ تىنچ - ئامان بولۇشىغا، مەۋجۇتلىقىنى ساقلاپ قېلىشىغا ئەھمىيەت بېرىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن پۈتۈن كۈچى بىلەن ئىختىلاپنىڭ ئىزىنى يوقىتىدۇ، پۈتۈن شەخىسلەرنى ئۆمىتىنى ئىتتىپاقسىزلىقنىڭ پاتىقلىرىدىن چىقىرىپ ئېلىشقا، ئۇنىڭ زۇلمەتلىك

ئاقىۋىتىدىن قۇتۇلدۇرۇشقا چاقىرىدۇ: «ئاللاھنىڭ قولى جامائەتنىڭ ئۈستىدىدۇر، كىمكى ئايرىمچىلىق قىلسا دوزاختا ئايرىم بولىدۇ.»

ئىسلام دۈشمەنلىرى شۇ ئارقىلىق ئىمكانىيەتكە ئىگە بولۇش، شۇ ئارقىلىق پۈتۈن ئۈممەتنى ئۆزىگە تارتىش ئۈچۈن قوللىرىنى بىر شەخسنىڭ ئۈستىگە قويىدۇ، ھەر بىر شەخسنى توپتىن ئايرىماقچى بولىدۇ، ئىسلام دىنى جامائەتنى ئۇنىڭ خەتىرىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن توپتىن ئايرىلىپ قالغان بۇ شەخسنى ئاۋال بىر تەرەپ قىلماقچى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى ئۆم ھالدىكى مۇشۇ ئۈممەتنى ئايرىۋەتمەكچى بولىدىكەن، كىم بولۇشتىن قەتئىنەزەر ئۇنى قىلىچ بىلەن ئۇرۇڭلار.»

كىمكى جامائەتتىن ئايرىلىپ چىقىدىكەن دۇنيادا ئۇنىڭ جازاسىنى تارتقاندىن باشقا ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىنىڭ مەزمۇنىغا كىرىپ قالىدۇ:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصِّبْهُ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

«كىمكى ئۆزىگە (مۆجىزىلەر ئارقىلىق) توغرا يول ئېنىق بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەرگە (يەنى ئۇنىڭ ئەمرىگە) مۇخالپەتچىلىك قىلىدىكەن، مۆئمىنلەرنىڭ يولىدىن غەيرىگە ئەگىشىدىكەن، ئۇنى ئۆز يولىغا قويۇپ بېرىمىز، ئۇنى (ئاخىرەتتە) جەھەننەمگە كىرگۈزۈمىز، جەھەننەم نېمە دېگەن يامان جاي!»

بەزى كىشىلەرنىڭ مەجەزى ئوسالراق بولۇپ تولۇق ئىتتىپاقلاشمىغان ئۈممەت ئىچىدە باش كۆتۈرۈلۈشى، ئەمما ئىتتىپاقسىزلىقنىڭ دەسلەپكى ئالامەتلىرى كۆرۈنگەن ھامان ئەنە شۇلار تۇنجى بولۇپ، ئىتتىپاقسىزلىق قىلىدۇ ۋە ئىتتىپاقسىزلىق قىلغۇچىلارنى قارشى ئالىدۇ، قارىماققا مەلۇم

پرىنسىپ ئۈستىدە بىرلىككە كەلگەندەك قىلىشىمۇ ئەمەلىيەتتە ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئىچىدە مېڭ قۇرت مېڭىدايدۇ! شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ئىتائەتتىن چىقىپ جامائەتتىن ئايرىلىپ، شۇ ھالەتتە ۋاپات بولسا جاھىلىيەتتە ئۆلگەن بولىدۇ.» يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «كىمكى مەيلى ياخشىسى ياكى يامىنى بولسۇن ئۈممەتكە قارشى چىقسا، مۆئمىندىن تارتىنمىسا ئەھدە قىلغانلارغا ۋاپا قىلمىسا بۇنداق ئادەم مېنىڭ ئۈممىتىمدىن ئەمەس، ئۈممىتىمۇ ئۇنىڭ قاتارىدىن ئەمەس.»

ئەخلاقى - پەزىلەت ئىگىلىرى ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇشى، ئۈممەت بىلىم ئىگىلىرىدىن پايدىلىنىشى لازىم. ھالبۇكى قانداق ئادەم مەنەسەپكە ھېرىسمەن بولىدىكەن، ئۇنىڭ ئارتۇقچىلىقى، بىلىم قۇرۇلمىسى قانچە يېتەرلىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇ ئۆزىگىمۇ پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ، ئۈممەتمۇ ئۇنىڭدىن پايدىلىنالمىدايدۇ، چۈنكى كاتتۇۋاشلىقنى ئۈمىد قىلغۇچى ئاللاھنىڭ تەۋپىق - ھىدايىتىدىن مەھرۇم قالىدۇ. ئاللاھنىڭ تەۋپىق - ھىدايىتىدىن مەھرۇم قالغان ئادەم ھەرقانچە تالانتلىق بولسىمۇ شۇملۇق ئېلىپ كەلگۈچىدۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى ھوقوق تەلەپ قىلغۇچىلارنى مەقسىتىگە يەتكۈزۈشۈمەسلىكىنى قارار قىلدى.

ئەبۇ مۇسا ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن تاغامنىڭ جەمەتىدىن بولغان ئىككى ئادەم بىلەن بىرلىكتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرگەن ئىدۇق، ئۇلارنىڭ بىرى: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، بىزنى ئاللاھ سىلىگە تاپشۇرغان ئىشنىڭ بىرەرسىگە ئەمىر قىلىپ قويسىلا» دېدى، يەنە بىرىمۇ شۇنداق تەلەپ قويدى، بۇ چاغدا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بۇ ئەمەلنى تەلەپ قىلغان ياكى قىزىققان ئادەمگە بەرمەيمىز» دېدى.»

دوست تۇتۇش

دوستلۇقنىڭ روھى ۋە ئەقلىي جەھەتتە چوڭ تەسىرى بار. ئۇ جامائەتنىڭ ئىلگىرىلىشى ياكى ئارقىدا قېلىشى، جىددىيلىشىشى ياكى خاتىرجەملىكى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

ئىسلام دىنى بۇنداق ئالاقىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن، بۇ خىل ئالاقە خالىس ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن بولغان بولسا ئاللاھ ئۇنى قوبۇل قىلىدۇ ۋە راۋاج بېرىدۇ، ئۇنداق بولمىغاندا ئىگىلىرىگە قايتۇرىلىدۇ:

﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ يَا عِبَادِ لَا حَوفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ

﴿بۇ كۈندە دوستلار بىر - بىرىگە دۈشمەن بولىدۇ، پەقەت (خۇدالىق ئۈچۈن دوستلاشقان) تەقۋادارلارلا (ئۇنداق ئەمەستۇر) (ئۇلارغا) بەندىلىرىم! بۈگۈن سىلەرگە قورقۇنۇچ يوق، غەم - قايغۇمۇ يوق» (دېيىلىدۇ).﴾

شۈبھىسىزكى ئىسلام دىنى خۇددى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمىزدەك ئىتتىپاقلىق، بىرلىك دىنىدۇر. كىشىلەر بىلەن تونۇشۇش، ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ تۇتۇش دېگەنلەر ئىسلام دىنى تەلىماتلىرىدا ناھايىتى يۇقىرى سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۇ خەلقنى يالغۇز ياشاشقا ۋە ھاياتلىق ئىشلىرىدىن قېچىشقا دەۋەت قىلغىنى يوق، مۇسۇلماننىڭ ۋەزىپىسىنىڭ ھويلىدا يالغۇز تۇتۇش ياكى ئىبادەتخانىدا يالغۇز ئىبادەت قىلىش بىلەن ئادا بولىدىغانلىقىنى بەلگىلىگەنمۇ ئەمەس، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. ئاللاھ

بۇنداق بېكىتىمىچى، ئاجىزلارغا يۇقىرى مەرتىۋىلەرنى ئاتا قىلمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىشىلەر بىلەن ئارىلىشىدىغان، ئۇلارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋرى قىلىدىغان مۆئمىن، كىشىلەرگە ئارىلاشمايدىغان، ئۇلارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋرى قىلمايدىغان مۆئمىندىن ياخشى.»

جامائەت نامازلىرى كىملىرىگە بەلگىلەنگەن؟ جۈمە نامىزى كىملىرىگە پەرز قىلىنغان؟ جىھادنىڭ يۈكلىرىنى كىم كۆتۈرىدۇ؟ قىيىنچىلىقلىرىغا كىملىرى بەرداشلىق بېرەلەيدۇ؟ مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى مەيلى خاس كىشىلەر بىلەن بولسۇن ياكى كەڭ خەلق ئاممىسى بىلەن بولسۇن زىچ ئالاقە باغلىغان بىر ئۆممەتنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىبنى ئابباسدىن كۈندۈزى روزا تۇتۇپ كېچىسى ناماز ئوقۇيدىغان ئەمما جۈمە ۋە جامائەت نامازلىرىغا قاتناشمايدىغان ئادەم توغرىسىدا تەكرار سورالغاندا دوزاخ ئەھلىدىن ئىكەنلىكىنى يەتكۈزۈپ قويۇشنى ئېيتقان.

چۈنكى ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇلۇغ دىنى پائالىيەتلەرنى ئادا قىلىش ئۈچۈن بىر يەرگە جەم بولۇپ، ئۆزئارا ھەمدەم بولۇشلىرىنى، شۇ پائالىيەتلەرنىڭ پاك مۇھىت، ساپ دوستلۇق ۋە چوڭقۇر ئىخلاسمەنلىك، كۆيۈنۈش تۇيغۇلىرىغا ئىگە بولۇشلىرىنى بەكمۇ ئۈمىد قىلىدۇ. مۇسۇلماننىڭ جەم بولغان قېرىنداشلىرى قانچە كۆپ بولسا ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا ئاتا قىلىدىغان بەرىكەتلىرىمۇ شۇنچە كۆپ بولىدۇ. ھەدىستە شۇنداق دېيىلىدۇ: «ئادەمنىڭ يەنە بىرسى بىلەن ئوقۇغان نامىزى يالغۇز ئوقۇغان نامىزدىن تەقۋالىققا يېقىنراقدۇر، ئۇنىڭ ئىككى ئادەم بىلەن بىرگە ئوقۇغان نامىزى بىر ئادەم بىلەن بىرگە ئوقۇغان نامىزدىن تەقۋادارلىققا يېقىنراقدۇر، بىرگە

ئوقۇغان ئادەم قانچە كۆپ بولسا ئۇ نامازنى ئاللاھ شۇنچە ياخشى كۆرىدۇ.»

يەنە بىر بايانتە مۇنداق دېيىلىدۇ: «ئىككى ئادەمنىڭ بىر - بىرىگە ئىمام بولۇپ ئوقۇغان نامىزى 4 ئادەمنىڭ ئايرىم - ئايرىم ئوقۇغان نامىزىدىن تەقۋادارلىققا يېقىنراق تۇر، تۆت ئادەمنىڭ بىرىگە ئوقۇغان نامىزى ئاللاھ دەرگاھىدا 8 ئادەمنىڭ ئايرىم ئوقۇغان نامىزىدىن تەقۋادارلىققا يېقىنراق تۇر، 8 ئادەمنىڭ بىرى ئىمام بولۇپ بىرىگە ئوقۇغان نامىزى ئاللاھ دەرگاھىدا 100 ئادەمنىڭ يالغۇز ئوقۇغان نامىزىدىن تەقۋادارلىققا يېقىنراق تۇر.»

يۇقىرىقى ھەدىسلەردىن ئىسلام دىنىنىڭ مۇسۇلمانلار جامائەسىنى كۆپەيتىشكە، ئۇلارنى يالغۇز، تارقاق ھالەتتە ئەمەس، بەلكى توپلاشقان ھالەتتە كۆرۈشكە بولغان رىغبىتىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ھالبۇكى، بېكىنىمچىلىك، دوستلۇق، ئۆزئارا ئالاقە قاتارلىقلار نۇرغۇن ئىشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ.

بېكىنىمچىلىك، جامائەتكە ئارىلاشماسلىق خەلقنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسۇش پۇرسىتىنى كەتكۈزۈپ قويدۇ، ئىسلام مۇداپىئەسىنى ئاجىزلاشتۇردى، ئۇ ھېچقانداق ئۆزرە قوبۇل قىلىنمايدىغان گۇناھدۇر.

كىشىلەرنىڭ مەجەز - خاراكتېرى خىلمۇخىل بولىدۇ، بەزىلىرى ئاممىۋى سورۇنلارغا بېرىشقا ئامراق بولىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەتراپىدىكىلەر بىلەن تېز چىقىشىپ كېتىدۇ، ھەتتا دوستلىشىپمۇ بولىدۇ، يەنە بەزى كىشىلەر ئاممىۋى سورۇنلارغا ئاز بارىدىغان ياكى بارمايدىغان بولغاچقا ياتسىراپ قالىدۇ، ئەتراپتىكىلەر بىلەن ئەركىن - ئازادە پاراڭلىشالمايدۇ، شۇنىڭ بىلەن قورۇنۇش ئىلكىدە ئەتراپتىكىلەرگە باشقىچە كۆز بىلەن

www.number.org

قارايدۇ، گەرچە باشقىلار ئۇچرىشىشنى ئويلىغان بولسىمۇ ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرۈيدۇ.

ئىسلام دىنى بۇ ئىككى خاراكتېردىكى كىشىلەرگىمۇ مۇۋاپىق يول كۆرسەتكەن.

ئىسلام دىنى شەھەر مالىمانچىلىق بولۇپ، خەلقى دۇنياغا زىيادە بېرىلىپ ئەخلاق - پەزىلەتلەر چەمبىرىكى بۇزۇلغان بولسا، قول بىلەن، ئامال بولمىغاندا تىل بىلەن، يەنە ئامال بولمىغاندا قەلب بىلەن قارشى تۇرۇش ۋە قارشى تۇرۇشقا پۇرسەت بولمىغاندا بۇنداق بۇزۇق ۋەزىيەتتىن، پىتتە - پاساتلاردىن ئايرىلىشنى دۇرۇس قىلدى. تىل بىلەن ئۆزگەرتىش ئىمكانىيىتى بولسا ئۇنداقتا پىتتە - پاساتتىن ئايرىلىش چەكلىنىدۇ، پىتتە - پاساتتىن قېچىش باشقا چارە - ئامال قىلالمىغان ئاجىزلارنىڭ ئىشى بولۇپ بىرەر ۋاسىتە بىلەن پىتتە پاساتنى پەسەيتىش ئىمكانىيىتى بولسا، خۇددى يۇقىرىدا دېيىلگەندەك ئايرىلىشنىڭ ئۆزى چوڭ گۇناھدۇر.

دېمەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسىنى يۇقىرىقى بايانلىرىمىزنىڭ نۇرى ئاستىدا ئاندىن چۈشىنىش مۇمكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كىشىلەرنىڭ قايسىسى پەزىلەتلىك، دەپ سورالغان ئىكەن: «ئاللاھ يولىدا چېنى ۋە مېلى بىلەن جىھاد قىلغان كىشى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، يەنە كىم پەزىلەتلىك؟ دەپ سورالغان ئىكەن «چىغىر يوللاردا ئايرىم يۈرۈپ پەرۋەردىگارغا ئىبادەت قىلغان كىشى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

دېمەك، پىتتە - پاساتنى ئۆزگەرتىشكە پەقەت ئىمكانىيەت بولمىسا ئۆزىنىڭ دىن - دىيانىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭدىن ئايرىلىش ئارقىلىق قارشىلىقنى بىلدۈرگەن كىشىنىڭ ئەۋزەل ئىكەنلىكى سۆزلەنگەن.

ئەمما ئىنسان دوستلار بىلەن ئارىلىشىش ۋە ئايرىلىپ ئۆتۈشنى مۇۋاپىق تەڭشەپ، ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن قولغا كېلىدىغان ئىشلاردا ئۆزئارا ھەمكارلىشىشى، بولمىسا ۋاقتىنى ئىسراپ قىلماسلىقى كېرەك، دېمەك

www.number.org

دوستلار بىلەن بىرگە بولۇش، ۋاقتىنى ئوغرىلايدىغان توناققا ئايلىنىپ قالسا بولمايدۇ.

دوستلۇق ئاللاھ رازىلىقى، ئىمان، ئېتىقاد ئۈچۈن خالىس بولۇشى، ئىمان ئۈچۈن دوستلىشىشى، ئىمان ئۈچۈن ئايرىلىشى لازىم، قوي پادىلىرى سۇ مەنبەئىگە توپلانغانغا ئوخشاش ئىنسانلارمۇ مەلۇم بايلىق ئۈچۈن جەم بولسا گەرچە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇستەھكەم ئالاقە ئورنىتىلغان بولسىمۇ بۇ خىل ئالاقە ھەقىقەت ئۈچۈن بىر - بىرىگە كۆيۈنۈش، ھەمكارلىشىش ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن ئالاقىگە تۈپتىن ئوخشىمايدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام دىنى ساپ دوستلۇقنى قەدىرلەپ، پۈتۈن مۆمىنلەرنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن دوستلىشىش ۋە دوستلۇقنى داۋاملاشتۇرۇشقا رىغبەتلەندۈردى ۋە ئالىي دەرىجىلەرنى ۋەدە قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ، ئاللاھ مۇنداق دېگەن: «مېنىڭ ئۇلۇغۇقم بىلەن دوستلاشقۇچىلار مېنىڭ سايبەمدىن باشقا سايبە بولمىغان شۇ كۈندە ئەرەبىنىڭ ئاستىدا سايبايدۇ»

ئۆمەر ئىبنى خەتتابدىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۈبھىسىزكى، ئاللاھنىڭ بەندىلىرىدىن نۇرغۇن كىشىلەر باركى ئۇلار پەيغەمبەرمۇ ئەمەس ياكى شەھىدلەر ئەمەس، قىيامەت كۈنىسى پەيغەمبەر ۋە شەھىدلەر ئاللاھ دەرگاھىدا ئۇلارغا بېرىلگەن يۇقىرى مەرتىۋىنى كۆرۈپ ئۆزلىرىمۇ ئارزۇ قىلىشىپ قالدۇ.» دېۋىدى ساھابىلار: «بىزگە ئېيتىپ بەرسىلە، ئۇلار قانداق كىشىلەر؟» دەپ سوراشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ: «ئارىسىدا قان قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى ياكى ئىقتىسادى مۇناسىۋىتى بولمىسىمۇ پەقەت ئاللاھنىڭ روھى بىلەن دوست بولۇشقان كىشىلەردۇر، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى،

ئۇلارنىڭ يۈزلىرى نۇرلۇقتۇر، ئۆزلىرىمۇ نۇر ئۈستىدەدۇر، كىشىلەر قورققاندا ئۇلار قورقمايدۇ، كىشىلەر غەم قىلغاندا ئۇلار غەم قىلمايدۇ» دېدى ۋە «ئۇ كۈندە ئاللاھنىڭ دوستلىرى قورقمايدۇ، غەم قىلمايدۇ» دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى.

ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرۈش، ئاللاھ ئۈچۈن دوست تۇتۇش ئىشى ھەممە ئادەمگە نېسىپ بولۇۋەرمەيدۇ، ئىنسان دەسلەپتە پەرۋەردىگارىنى ھەقىقىي يوسۇندا تونۇشى، ئاندىن كېيىن بۇ تونۇش تېخىمۇ كۈچىيىپ ئاللاھتىن باشقا ھەممە نەرسىنى قۇربان قىلالايدىغان دەرىجىگە يېتىش، ئاندىن كېيىن ئاللاھنىڭ زاتىنى ياخشى كۆرۈپ، ئاللاھ ئۈچۈن ئىشلەشنى ئەۋزەل بىلىدىغان دەرىجىگە يېتىش كېرەك. ئەنە شۇ چاغدا ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرۈش، ئاللاھ ئۈچۈن يامان كۆرۈش مۇقامغا يېتەلەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۈچ خىسلەت بار، كىمدە بۇ ئۈچ خىسلەت تېپىلسا ئۇ ئادەم ئىماننىڭ ھالاۋىتى ۋە تەمىنى تېپتىغان بولىدۇ، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى ھەممىدىن بەكرەك ياخشى كۆرىدىغان بولۇش، ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرۈپ، ئاللاھ ئۈچۈن يامان كۆرىدىغان بولۇش، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتىن كۆرە، چوڭ، كۈچلۈك ئوتقا تاشلىنىشىنى ئەۋزەل بىلىدىغان بولۇشتىن ئىبارەت.»

ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرۈش ئىماننىڭ ئەڭ يۇقىرى دەرىجىسى بولغانلىقى، ئۇنىڭ مېۋىسى پەقەت ئىخلاسمەنلىك ھارارىتى بىلەن تاۋلانغان كىشىلەردىلا ئاشكارا بولىدىغانلىقى ئۈچۈن بۇ خىل ياخشى كۆرۈشنىڭ تېشىشى ئالىي مۇكاپاتلىنىشىغا تېگىشلىك ساپ ۋە مۇكەممەللىكنىڭ ئالامىتى ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ئۈچۈن خالىس دوست بولۇشقان ئىككى ئادەمنىڭ ئىچىدە قايسى قېرىندىشىنى بەكرەك ياخشى كۆرگەن بولسا ئاللاھ ئۇنى شۇنچە ياخشى كۆرىدۇ.»

ئاللاھ ئۈچۈن دوستلاشقان ھەرئىككى قېرىنداش ئاللاھنىڭ ھىمايىسى ۋە مۇھاپىزىتىدە بولىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ ئەززە ۋەجەللەدىن ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئاللاھ شۇنداق دەيدۇكى:

«مەن ئۈچۈن دوستلاشقان كىشىلەرگە مېنىڭ ياخشى كۆرۈشۈم لايىق بولدى، مەن ئۈچۈن يوقلاشقان كىشىلەرگە مېنىڭ ياخشى كۆرۈشۈم لايىق بولدى، مەن ئۈچۈن بېرىشكەن كىشىلەرگە مېنىڭ ياخشى كۆرۈشۈم لايىق بولدى، مەن ئۈچۈن ياخشى كۆرۈشكەن كىشىلەرگە مېنىڭ ياخشى كۆرۈشۈم لايىق بولدى.»

دوست دوستغا چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئادەم دوست بولۇشماقچى بولغان كىشىلەرنىڭ ئەسلى - ۋەسلىنى ئوبدان تەكشۈرۈپ كۆرۈپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن دوستلىشىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئادەم دوستىنىڭ خۇي - پەيلىنى ئالىدۇ، ھەر بىرىڭلار دوست بولۇشماقچى بولغان ئادەمگە قاراپ باقسۇن.»

دوستلاشقان كىشىلەر مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىشى ھەق - ھوقۇقىنى ساقلاشقا ياردەم بېرىپ يامانلىق ۋە ھارام يوللاردىن چەكلەيدىغان ئادەملەر بولسا ئۇلارنىڭ قوللىرىنى چىڭ تۇتۇپ دوستلىقنى ساقلاش كېرەك. بولمىسا گۇمراھلىق يوللارنى زىننەتلەپ كۆرسىتىپ تۈرلۈك ئازغۇنلۇق ۋە لەغۋى - لەئەپ ئىشلىرىدا بىرگە ھەمدەم بولۇشىدىن كىشىلەردىن ئېھتىيات قىلىش لازىم.

شۈبھىسىزكى، ئۇلۇغ دوست دوستنى دۇنيادا مۇۋەپپەقىيەتكە، ئاخىرەتتە نىجاتلىققا باشلايدۇ. ئالدىنقى ئەقىللىرىز دوست دوستغا پەقەت شۇمۇلۇق ئېلىپ كېلىدۇ. نۇرغۇن كىشىلەر ئەنە شۇنداق يامان

ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائى.
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

دوست تۈپەيلى ئاخىرى ئېغىر پۇشايمان تارتقان ۋە ھالاك بولغان، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿يَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۚ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾

«شۇ كۈنى زالىم (يەنى كاپىر) ئىككى قولىنى چىشلەپ: «ئىست! پەيغەمبەر بىلەن (نىجاتلىق) يولىنى تۇتسامچۇ، ئىست! پالانىنى دوست تۇتمىغان بولسامچۇ؟ قۇرئان ماگا يەتكەندىن كېيىن، ئۇ (يەنى پالانى) مېنى قۇرئاندىن، شەك - شۈبھىسىزكى ئازدۇردى» دەيدۇ، شەيتان ئىنساننى «ئازدۇرۇپ بولۇپ» تاشلىۋىتىدۇ.»

خاراكتېر خاراكتېرنى قوبۇل قىلىدۇ، ئىنسان ھەمراھى ماڭغان يولغا تېزلا ماڭدۇ، خۇددى يۇقۇملۇق كېسەل تەنگە يۇققانغا ئوخشاش ئەخلاق خاراكتېرىگە يۇقىدۇ، سۈرۈندىكىلەرنىڭ كۆتۈرەڭگۈ روھى سۈرۈننى باشقۇرغۇچىنىڭ كۆتۈرەڭگۈ روھىدىن كېلىدۇ.

كۆزۈتۈشلەردىن مەلۇم بولۇشىچە يامان ئىش ياخشى ئىشقا قارىغاندا تېزراق تارقىلىدىكەن، تېز ۋەيران قىلىدىكەن، تاماكا چېكىشنى كۆپ ھاللاردا تاماكا چېكىمگەن ئادەم چەككەن ئادەمدىن ئۆگىنىدۇ، ئەمما ئەكسىچە بولمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەزكۇر تەسىرلەرنى نەزەردە تۇتۇپ گۈزەل ئەخلاق ۋە ياخشى ئادەتلەرنى قوغداش يۈزىسىدىن ھەمراھنى ياخشى تاللاشقا بۇيرىغان ۋە مۇنداق دېگەن: «ياخشى ھەمراھ خۇددى ئىپار تۇتۇپ يۈرگۈچىگە ئوخشايدۇ، سەن ئۇنىڭغا ئىگە بولالمىغان تەقدىردىمۇ

خۇش پۇرىقى ساڭا يېتىدۇ، يامان ھەمراھ خۇددى كۆرەك باسقۇچىغا ئوخشاش قارىسى ساڭا تەگمىگەن تەقدىردىمۇ تۇتۇنى ساڭا كېلىدۇ.»

كېچە ياكى كۈندۈزدىكى مەلۇم سائەتلەردە ۋاقىتلىق بىرگە بولىدىغان ھەمراھنىڭ تەسىرى شۇنداق تۇرسا، سەن بىلەن قىيىنچىلىقتىمۇ، خۇشاللىقتىمۇ بىرگە بولىدىغان ئۆمۈرلۈك ھەمراھنىڭ تەسىرى قانچىلىك بولماقچى؟! شۇبھىسىزكى تەقۋادار، پاك كىشىلەرنىڭ دوستلۇقى ئادەمنى مەرتىۋە چوققىسىغا ئېلىپ چىقىدۇ، ئەخمەق، نادان كىشىلەرنىڭ دوستلۇقى بولسا ھاڭغا ئىتتىرىدىغان تېپىلغاق يولدۇر، ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۖ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

﴿شۇبھىسىزكى، (دۇنيادا) زالملارنىڭ بەزىسى بەزىسىگە دوستتۇر، ئاللاھ تەقۋادارلارنىڭ دوستدۇر، بۇ (قۇرئان) ئىنسانلار ئۈچۈن روشەن پاكىتدۇر، ھىدايەتتۇر، (ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە) جەزمەن ئىشەنگەن قەۋم ئۈچۈن رەھمەتتۇر.﴾

دوستلۇق كۈچلۈك ئەقىدە ۋە ياخشى ئەمەللەر ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن بولۇشى كېرەك، تۆۋەندىكى ھېكمەتتە ئېيتىلغان كىشىلەرلا مۇناسىۋەتنى ياخشى داۋاملاشتۇرالايدۇ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتكە بولغان مايىللىقنى تەڭشىيەلەيدۇ: ﴿كىشىلەرگە مۇئامىلە قىلغاندا زۇلۇم قىلمىغان، گەپ قىلغاندا يالغان ئېيتىمىغان، ۋەدە قىلغاندا خىلاپلىق قىلمىغان ئادەم ئادىمىگەرچىلىكى كامالەتكە يەتكەن، ئادىللىقى ئايان بولغان، قېرىنداش بولۇشقا تېگىشلىك بولغان كىشىلەر قاتارىدىندۇر.﴾

ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئورنىتىلغان دوستلۇق پەقەت ئاللاھقا ئىتائەت قىلىش بىلەن داۋاملىشىدۇ. ئىككى دوستنىڭ مۇناپىقلىقى ۋە

بۇزۇقچىلىقتىن يىراق تۇرۇشى بىلەن پاكلىنالايدۇ، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرسىنىڭ ياكى ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەرىكىتىگە گۇناھ ئىشلار سېڭىپ كىرگەن بولسا ئۇنداقتا قەلبلەر ئۆزگىرىپ كېتىدۇ، مېھرى - مۇھەببەت قۇرۇپ كېتىدۇ، ھەدىستە مۇنداق دېيىلىدۇ: «روھىم ئىلكىدە بولغان زات بىلەن قەسەمكى، ئىككى ئادەم ئوتتۇرىسىدا دوستلۇق بىرىنىڭ گۇناھ ئۆتكۈزۈشى بىلەن بۇزۇلىدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ھەقىقەتنى ياقلاش ھەققىدە بىر - بىرىگە ۋەسىيەت قىلىش، ياخشى ئىشلاردا ئۆزئارا ھەمكارلىشىش ئارقىلىق ئارىسىدىكى دوستلۇقنى ساقلايتتى، ئۆزلىرىنى ئاللاھنىڭ مەغپىرەت قىلىشى ۋە رازى بولۇشىغا ئائىل قىلاتتى.

ئەبۇ قەلابە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئىككى ئادەم بازاردا ئۇچرىشىپ قېلىپ بىرى يەنە بىرىگە: (كەل، كىشىلەر غەپلەتتە يۈرگەن مۇشۇ ۋاقىتتا ئىككىمىز بىرلىكتە ئاللاھتىن مەغپىرەت تەلەپ قىلايلى) دەپتۇ ۋە شۇنداق قىلىشىپتۇ. مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن بىرى ۋاپات بولۇپ كېتىپتۇ. يەنە بىرى ئۇنى چۈشىدە كۆرگەن ئىكەن، چۈشىدە ئۇنىڭغا: «بىلىدىڭمۇ، ئاللاھ بىز بازاردا ئۇچراشقان ھېلىقى كۈننىڭ ئاخىسى بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلدى» دەپتۇ.»

دوستلار ئارا ئالاقىنىڭ تېخىمۇ راۋانلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھەر بىر ئادەم دوستىغا ئۆزىنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرىدىغانلىقى ۋە ئىززەتلەيدىغانلىقىنى ئېيتىپ قويۇشى لازىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىرەرسىڭلار قېرىندىشىنى ياخشى كۆرسە ئۇنىڭغا ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى يەتكۈزۈپ قويسۇن» ئەنەستىن بايان قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا بىر ئادەم بار ئىدى، شۇ ئەسنادا شۇ يەردىن بىر ئادەم ئۆتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىكى ئادەم: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، مەن بۇ ئادەمنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرىمەن» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «بۇنى

www.number.org

www.number.org

ئۇنىڭغا ئۇقتۇردۇڭمۇ؟» دەپ سورىۋىدى، ئۇ ئادەم: «ياق» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇقتۇرۇپ قويغىن» دېۋىدى ئۇ ئادەم ھېلىقى ئادەمگە يېتىشىپ: «مەن سىلنى ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرىمەن» دېدى، ئۇ ئادەم بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن «سىلى ئۇنىڭ ئۈچۈن مېنى ياخشى كۆرگەن ئۇ زات سىلنىمۇ ياخشى كۆرسۇن!» دېدى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى قېرىنداش تۇتقان بولسا ئۆزىنىڭ ئىسمى، دادىسىنىڭ ئىسمى، ئەھلى - نەسەبى قاتارلىقلارنى سورىۋالسۇن، چۈنكى مۇشۇنداق قىلىش دوستلۇقنى چىڭتىشىشقا پايدىلىق.»

شەكسىزكى، مەجەز - خاراكتېر ۋە ئوي - پىكىرنىڭ ئوخشاش بولۇشى دوستلۇق ئورنىتىش ۋە ئالاقىنى چىڭتىشتا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. ھېكمەتتە «سېنىڭ ئاناڭ تۇغمىغان نۇرغۇن قېرىنداشلىرىڭ بولۇشى مۇمكىن» دېيىلگىنىدەك بەزىدە ئادەم ھايات قايناملىرىدا شۇنداق كىشى بىلەن ئۇچرىشىپ قالىدۇكى خۇددى تونۇشقىلى ئۇزۇن بولغان قەدىناسلاردەك ئۇنىڭ بىلەن تېزلا چىقىشىپ كېتىدۇ، مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنىڭ ئىسپاتىدۇر: «روھلار تەبىئىي ئەسكەرلەردۇر، تونۇشقانلىرى چىقىشىدۇ، تونۇشالمىغانلىرى قېچىشىدۇ.»

ئەمما بۇ خىل كۆڭۈل مايىللىقى ئەقىدىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلىش كېرەك. ئەنە شۇ ھۆكۈمرانلىق بولغاندىلا مۆئمىن پەقەت ياخشىلارنى دوست تۇتۇپ يامانلارنى يامان كۆرىدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن ئارىلىق يىراق بولغان ياكى ۋاقىت ئۇزۇن بولغان سەۋەبتىن ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان كىشىلەرنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ياخشى كۆرىدۇ. مەيلى يۇرتتا ياكى سەپەردە بولسۇن ئەزەلدىن ئارىلىشىپ باقمىغان

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام تىرمىزى.
ئىمام بۇخارى.

كىشىلەرنى يامان كۆرىدۇ، قەلبىنىڭ بۇنداق خالىس يۈزلىنىشى كىشىنى دەرىجىمۇ دەرىجە يۇقىرى كۆتۈرىدۇ.

ئەبۇزەر ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ئادەم مەلۇم قەۋمنى ياخشى كۆرىدۇ، لېكىن ئۇلار قىلغان ئەمەللەرنى قىلالمايدۇ؟ دېسەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئى ئەبۇزەر ئۆزۈڭ ياخشى كۆرگەن كىشىلەر بىلەن بىرگەدۇرسەن» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىسلام دىنىنىڭ دوستلۇقتىكى بەلگىلىمىلەرنىڭ بىرى شۇكى، ئۆزئارا يوقلاش ھەرقانداق غەرەزدىن خالىي، ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن خالىس بولۇشى لازىم.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم يېزىدىكى بىر قېرىندىشىنى يوقلاپ بارماقچى بولغان ئىكەن، ئاللاھ بىر پەرىشتىنى ئۇنى كۆزىتىشكە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپتۇ، ئۇ ئادەم ھېلىقى قېرىندىشىنىڭ تۇرار جايىغا يېتىپ بارغاندا پەرىشتە: «قەيەرگە بارماقچى بولۋاتىسەن؟» دەپ سوراپتۇ، ئۇ ئادەم: «مېنىڭ مۇشۇ يېزىدا بىر قېرىندىشىم بار ئىدى، شۇنى يوقلاپ كەلدىم» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، بۇ چاغدا پەرىشتە: «سېنىڭ ئۇنىڭدىن ئالدىغان مېلىك بارمۇ؟» دەپ سوراپتىكەن ئۇ ئادەم: «ياق، لېكىن مەن ئۇنى پەقەت ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن ياخشى كۆرگەن ئىدىم» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، پەرىشتە بۇ جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: «مەن ئاللاھنىڭ ساڭا ئەۋەتكەن ئەلچىسىدۇرمەن، ھەقىقەتەن سەن ئۇنى ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرگىنىڭدەك، ئاللاھمۇ سېنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپتۇ.

بۇ قەدەملەر ئىنتايىن قىممەتلىك بولۇپ، خۇددى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىۋاتقان مۇجاھىدلارنىڭ قەدىمدەك ئەڭ كاتتا ساۋابقا ئىگە بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى بىر كېسەلنى يوقلىسا ياكى خۇدالىق ئۈچۈن قېرىندىشىنى يوقلاپ بارسا بىر نىدا قىلغۇچى

ئىمام بۇخارى.

ئۇنىڭغا: ياخشى ئىش قىلىدىڭ، ياخشى يولغا ماڭىدىڭ، جەننەتتىن ئۆزۈڭگە ئورۇن ھازىرلىدىڭ دەپ ندا قىلىدۇ» يەنە مۇنداق دېگەن: «قانداق بەندە قېرىندىشىنى ئاللاھ رىزالىقى ئۈچۈن يوقلاپ كەلسە ئۇنىڭغا ئاسمان تەرەپتىن بىر ندا قىلغۇچى، ياخشى ئىش قىلىدىڭ، ساڭا جەننەت لايىق بولىدۇ دەپ ندا قىلىدۇ ياكى ئاللاھ ئەرش ئالەمدە: بەندە مەن ئۈچۈن يوقلىدى ئۇنىڭغا ئۆزەم زىياپەت بېرىمەن دەيدۇ، ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەتتىن باشقا ساۋابقا رازى بولمايدۇ»

مۇسۇلمان پۈتۈن خەلققە مەنپەئەت يەتكۈزۈشنى ياخشى كۆرسىمۇ لېكىن ئۇ دوستلىرىغا مەنپەئەت يەتكۈزۈشنى بەكرەك ياخشى كۆرىدۇ ئۇلارغا يەتكەن ياخشىلىقتىن بەكرەك خۇشاللىنىدۇ، چوقۇمكى پۇل - مال بىلەن دوست بۇرادەرلىرىنى ياد ئېتىدۇ:

﴿وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

﴿ئۆزئارا ئېھسان قىلىشنى ئۈنتۈملىك ئاللاھ ھەقىقەتەن قىلغان ئەملىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دوستلار ئارا سوۋغا بېرىشىنى تەۋسىيە قىلىپ: «ھەدىيە قىلىشىڭلار، چۈنكى ھەدىيە كۆڭۈل غەشلىكىنى كەتكۈزىدۇ» دېگەن.

ئائىشە ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەدىيەنى قوبۇل قىلاتتى ۋە تەشەككۈر ئېيتاتتى.»

ئەمما بۇ خىل بۈيۈك ئەخلاققا تەكەللۇپ قىلىش، ياسالماقلىق قىلىش، تەخسىكەشلىك قىلىشلار ئارىلىشىپ قالسا بولمايدۇ، چۈنكى ئىسلام دىنى ياسالماقلىققا قارشى تۇرۇپ ئاددى - ساددىلىقنى تەشەببۇس قىلىدۇ.

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام مۇسلىم.
سۈرە بەقەرە: 237
ئىمام تىرمىزى.
بەززار.

ھەرقانداق ساختىلىق ۋە ياسالماقلىقلاردىن ئىسلام دىنى خالاستۇر، ئۇ پەقەت نىيەتنى دۇرۇسلىغاندىن كېيىن تۈرلۈك گۈزەل رەڭلەر بىلەن دوستلۇقنى بېزەشنى ۋە شۇ ئارقىلىق ھاياتلىق چاپالرىنى ئاسانلاشتۇرۇشنى مەقسەت قىلىدۇ.

﴿ئاللاھ دەرگاھىدا دوستلارنىڭ ياخشىسى دوستىغا ياخشى بولغانلاردۇر، خوشنلارنىڭ ياخشىسى خوشنىغا ياخشى بولغانلاردۇر﴾

ئىسلام دىنى كىشىگە خۇددى ئاتا - ئانىسى، قېرىنداشلىرى ۋە يېقىن تۇغقانلىرىنىڭ تائامىدىن يېيىشنى دۇرۇس قىلغىنىدەك دوستىنىڭ تائامىدىن يېيىشىنىمۇ دۇرۇس قىلدى:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُم مِّمَّاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

﴿ئى ئىنسانلار! سىلەر ئۆز ئۆيلىرىڭلاردا (يەنى ئەرلىرىڭلارنىڭ، ئاياللىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە) ئاتىلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، ئانىلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، ھەمىشەرەڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، يا ئاكاڭلارنىڭ قېرىنداشلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە ئاكاڭلارنىڭ ھەمىشەرلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە يا ئاناڭلارنىڭ قېرىنداشلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە، يا ئاناڭلارنىڭ ھەمىشەرلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە، يا سىلەر ئاچقۇچنى باشقۇرىدىغانلارنىڭ ئۆيلىرىدە (يەنى ئۆي ئىگىسى سىرتقا چىقىپ كېتىپ، ئۆي بىلەن

ئاچقۇچنى سىلەرگە تاپشۇرغانلارنىڭ ئۆيلىرىدە) يا دوستلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە (ئىجازەتسىز) بىرەر نېمە يېسەڭلار گۇناھ يوقتۇر.﴾

بۇنداق بولۇشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى دوستلۇق قىممەتلىك، ئۇنىڭ بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزدىكى تەسىرى چوڭ، ئىنتايىن قىيىن كىرىزىسقا، ھەتتا دوزاخ ئازابىدىن ئىبارەت بولغان ئەڭ قىيىن كىرىزىسقا دۇچ كەلگەن ۋاقىتىمىزدا ئەنە شۇ دوستلۇق ئەسقىتىشى مۇمكىن!!

ئاللاھ ئازاب چېكىۋاتقان مۇشرىكلارنىڭ ھالىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ اِذْ نُسُوِۡكُمۡ يَرَبَّ الْعَالَمِيۡنَ ۚ وَمَا اٰضَلْنَا اِلَّا الْمُجْرِمُوۡنَ ۚ فَمَا لَنَا مِنَ شَٰفِعِيۡنَ ۚ وَلَا صٰدِقِ حَمِيۡمٍ﴾

﴿ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بىز ئويۇچۇق گۇمراھلىقتا ئىدۇق، ئۆز ۋاقتىدا بىز سىلەرنى (ئىبادەتتە) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن ئوخشاش ئورۇندا قوياتتۇق، بىزنى پەقەت گۇناھكارلارلا ئازدۇردى، شۇنىڭ ئۈچۈن بىزگە شاپائەت قىلغۇچىلار يوق ۋە يېقىن دوستىمۇ يوق.﴾

دوستلۇقنىڭ ھەق — ھوقۇقلىرى چوڭ بولغاچقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەقەت مۆمىن بىلەنلا ھەمراھ بولغىن، تائامگىنى پەقەت تەقۋادار كىشىلا يېسۇن» دەپ كۆرسەتكەن.

سۇرە نۇر: 61
سۇرە شۇئەرا: 97-101
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

شان - شەرەپ

بەندىلەرنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى چوڭ تۇتۇش بەندىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ سۈپىتى. پەرۋەردىگار ئۇلارنى نۇقسانسىز ياراتقان، تەقدىرىنى بەلگىلەپ يول كۆرسەتكەن. ئۇ زاھىر بولسا ھەممىنى تىزگىنلەيدۇ، ئاشكارا بولسا ئۇنىڭ ئۇلۇغلىقىنىڭ نۇرىدىن كىشىلەرنىڭ قەلبىلىرى ئۆز ئورنىدىن قوزغىلىپ كېتىدۇ:

﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِيۡنَ ۚ وَلَهُ الْكِبْرِيَاۗءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيۡزُ الْحَكِيۡمُ﴾

﴿جىمى ھەمدۇسانا ئاسمانلارنىڭ پەرۋەردىگارى، زېمىننىڭ پەرۋەردىگارى ۋە ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھقا خاستۇر! ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ئۇلۇغلۇق ئاللاھقا خاستۇر، ئاللاھ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.﴾

بەندىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا تۆۋەنچىلىك قىلىشى خاتا ئەمەس، بەلكى ھەققانىي تۆۋەنچىلىك، چۈنكى يارىتىش، بۇيرۇق چۈشۈرۈش ھېچنىمىگە موھتاج بولماسلىق، ھەممىدىن ئۈستۈن پادىشاھلىق، يالغۇز شۇ ئاللاھقا خاس. بەندىلەرنىڭ تەقدىرى ئاللاھنىڭ خاھىشى ۋە ئىرادىسىگە قاراشلىق، بەندىلەر ئۇلۇغلىقنىڭ پەرۋەردىگارى - ئاللاھ ئۈچۈن ئۆزۈن سەجدىدە باشلىرىنى قويغاندا ئۆز ھالىنى بىلىپ، ئۆز دائىرىسىدە تۇرغان يەنى ئۆزىگە لايىق ئىش قىلغان بۈيۈك ياراتقۇچىغا نۇقسان ۋە گۇمان كەتمەيدىغان ھوقۇقنى بەرگەن بولىدۇ. ئەمما بەندىنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش بىر بەندىگە تۆۋەنچىلىك قىلىشى شەك - شۈبھىسىز باتىل - خاتا. بۇنداق ۋاقىتتا يۇقىرى ئورۇندا تۇرغان مۇتەكەببىر ناھەق چوڭچىلىق قىلىپ گىدىيىپ ئۆزىگە لايىق بولمىغان سۈرەتلەرنى ئۆزىدە بار دەپ قارايدۇ. خورلانغان پەس ئادەم بولسا ئۆز قەدرىنى يوقىتىپ چىدىغۇسىز جىنايەتلەرنى ئۈستىگە يۈكلۈۋالىدۇ، ئىسلام چوڭچىلىقنى چەكلىدى،

سۇرە جاسىيە: 36-37

www.number.org

www.number.org

خورلۇقنى ھارام قىلدى، ئۇلۇغلۇق ۋە ئىززەت — ھۆرمەتنى زۆرۈر مەجبۇرىيەت قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ قەلبىدە زەررىنىڭ ۋەزىنچىلىك كىبىر بولسا ئاللاھ ئۇنى دوزاخقا دۈم پېتى سالىدۇ.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «بىر ئادەم پاتقاقتا ئۆزىگە ھەۋەس قىلىپ مېڭىشىدىن پەخىرلىنىپ مېڭىۋاتاتتى، ئاللاھ ئۇنى زېمىنگە يۇتقۇزىۋەتتى، ئۇ قىيامەتكىچە زېمىنغا كىرىپ كېتىپ تۇرىدۇ.» چۈنكى چوڭچىلىق ئاللاھنىڭ سۈپىتى، ئاللاھقا لايىق سۈپەتنى ئاللاھتىن قانداقلا بىر ئىنساننىڭ تارتىۋېلىشى توغرا ئەمەس. كىشىلەرنىڭ ئومۇمىي ناچار خىسەلەت - تەكەببۇرلۇق قىلىشى زادىلا ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىش، رېئاللىقنى كۆرمەسلىك، شەرمەندىچىلىك، چېكىدىن ئېشىش، ئەخلاق - پەزىلەتكە ھاقارەت قىلىش بولىدۇ.

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا خارلىق، خورلۇق ۋە ئاجىزلىقتا قېلىشنى چەكلەپ، مۇسۇلماننىڭ ئىززەت — ھۆرمىتى ۋە ئابرويىغا نۇقسان يەتكۈزىدىغان بىئارام بولۇش، ۋاپاساش قاتارلىق ناچار سۈپەتلەرنى سۈيۈرۈپ تاشلىدى.

ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ھەدىس بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بۇ دۇنيا ئۈچۈن قايغۇغا چۆمگەن ئادەم پەرۋەردىگارىغا ئاچچىقلانغان بولىدۇ، كەلگەن مۇسەبەتتىن شىكايەت قىلغان ئادەم ئاللاھ تائالادىن شىكايەت قىلغان بولىدۇ، باينىڭ قولىدىكىگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۆزىنى خار قىلغان ئادەم ئاللاھنى غەزەپلەندۈرگەن بولىدۇ، قۇرئان بېرىلگەن بولسىمۇ دوزاخقا كىرگەن ئادەمنى ئاللاھ رەھىمىتىدىن تېخىمۇ يىراق قىلىدۇ.»

ئىمام ئەھمەد.
ئىمام بۇخارى.
تەبىرىنى.

يەنە بىر باياندا مۇنداق دېيىلگەن: «باينىڭ يېنىدا ئولتۇرغان دۇنياغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۆزىنى خار قىلغان ئادەمنىڭ دىنىنىڭ ئۈچتىن بىرى يوقالغان بولۇپ دوزاخقا كىرىدۇ.»

بۇ ھەدىس بىر قىسىم كىشىلەر قىيىنچىلىققا يولۇققاندا ئاشكارا بولىدىغان يېلىنىش، ئىلتىجا قىلىش، يېقىنچىلىق قىلىشلارنى ئىنكار قىلىدۇ، ئۇلار دۇنيانىڭ ئەرزىمەس نەرسىلىرىدىن مەھرۇم قالغانلىقىغا يىغىلايدۇ، نىجاتلىق ئىزدەپ كىشىلەرگە دەرد تۆكىدۇ، بېرەرمىكىن ياكى قەرز بېرىپ تۇرامدىكىن دەپ بايلارنىڭ توپىسىغا سۆزۈنىدۇ يەنى خۇشامەت قىلىدۇ، قول سۇنىدۇ.

قولدىن كەتكەن نەرسىگە بىئارام بولۇش پەسلىك ئەمەس. لېكىن ئايرىلىپ قېلىشتىن خورلۇنۇش بارلىققا كەلسە بۇنىڭغا ئىسلام قارشى قەدىمدىن ھازىرغىچە يارىدارنىڭ ئاجىزلاپ پالەچكە ئايلىنىپ باشقىلارنىڭ ئۆزىنى يۇدۇۋېلىشىنى كۈتۈشى ئەمەس، بەلكى ئاغرىق ئازابغا بەرداشلىق بېرىپ ساقايغۇچە تىرىشچانلىق كۆرسۈتۈپ يېڭىچە ئىرادە بىلەن سەپەرگە قايتا ئاتلىنىشىنى ھەقىقىي ئەرلىكنىڭ ئىپادىسى ھېسابلىنىدۇ.

ھەدىستە مۇنداق بار: «ئىختىيارى ھالدا خورلۇققا يول قويغان ئادەم بىزدىن ئەمەس»

ئىسلام دىنى مۆتىمىگە ئۇلۇغلۇق ۋە ھەقىقىي ئەركىنلىك ئاتا قىلغان بولۇپ، مۆتىمىن ئۆز مۇھىتىدا بۇنى ھەقىقىي كامالەتكە يەتكۈزۈشى كېرەك. ئەگەر بۇنىڭغا مۇھىت توسالغۇ بولسا خارلىق مۇھىتتىن باشقا مۇھىتقا ئۇلۇغلۇق ۋە ھۆرمەت ئىزدەپ يۆتكىلىشى زۆرۈر.

بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

﴿ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى ھىجرەتنى تەرك ئېتىپ كۇفۇرلار بىلەن بىللە تۇرغۇچىلار) نىڭ جانلىرى پەرىشتىلەر تەرىپىدىن ئېلىنىدىغان چاغدا، پەرىشتىلەر ئۇلاردىن: «دىنىڭلارنىڭ ئىشىدا، قايسى ھالەتتە ئىدىڭلار؟» دەپ سورىدۇ، ئۇلار: «زېمىندا (يەنى مەككە زېمىنىدا) بىز بوزەك قىلىنغان ئىدۇق» دەيدۇ، پەرىشتىلەر: «ھىجرەت قىلساڭلار ئاللاھنىڭ زېمىنى كەڭرى ئەمەسمىدى؟» دەيدۇ، ئەنە شۇلارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر، جەھەننەم نېمىدىگەن يامان جاي!»﴾

ئاللاھ تائالا يۆتكۈلۈشكە قادىر بولالمايدىغان، قۇتۇلۇش يولى تاپالمايدىغان ئاجىز ئەزلەرنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلدى، ئۇلارغا ئاياللار ۋە بالىلارنى قوشۇپ مۇنداق دېدى:

﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَضِعُونَ حِيَلًا وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا. فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾

﴿پەقەت ئەزلەردىن، ئاياللاردىن، بالىلاردىن چارىسىز قالغان (يەنى ھىجرەت قىلىشقا چارە تاپالمىغان) يول بىلمەيدىغان ئاجىزلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا، ئەنە شۇلارنى ئاللاھ ئەپۇ قىلغاي، ئاللاھ ناھايىتى ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر.﴾

بۇ بايانلار ئىسلام دىنىنىڭ خورلۇققا يول قويۇشنى ياقىتۇرمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدۇرىدۇ، خارلىقتىن قۇتۇلۇشقا پۈتۈن تىرىشچانلىقنى تەقدىم قىلىش ئۈچۈن ئىرادىسىنى ئويغىتىدۇ.

مۇسۇلماننىڭ ئۆزى، دىنى ۋە پەرۋەردىگارى ئارقىلىق ئۆزىنى ھۆرمەتلىك ھېس قىلىشى ئىماننىڭ ئۇلۇغلىقى ۋە شان - شەرىپى بولۇپ، زالالەتنىڭ چوڭچىلىقىغا ئوخشىمايدۇ ئىسلام ئارقىلىق ئېرىشكەن ئۇلۇغلىق مۆمىننى ھۆكۈمراننىڭ ئالدىدا خارلىنىشتىن ھەممە يەردە پەس بولۇشتىن

ياكى ئىنساننىڭ غالىپسى بولۇشتىن چەكلەيدۇ، ئۇ شۇنداق ئۇلۇغلىقى بويىسىدىن مىقدارى قارشى تۇرۇش، تۆۋەن بولغان مىقدارى يۇقىرى تۇرۇش يەنى بويىسىدىن بىلەن بىرگە ناھەقچىلىككە قارشى تۇرۇش ئۆزىنىڭ ئىززەت ھۆرمىتىنى ساقلاپ ئىتائەت قىلىش بولۇپ ئىسلامى ئۇلۇغلىققا ئېرىشكەن مۇسۇلمان بۇ دۇنيانىڭ ئېزىقتۇرۇشلىرى ئىنسانى ئىدىيىلەر ۋە ھاياتلىقنىڭ خاتا قاراشلىرىدىن قۇتۇلىدۇ، مۇسۇلمانلارنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ ئۇلار بىلەن قىزغىن ئۆتۈپ ئۇلارنى بىرلىككە كەلتۈرىدىغان ھەق - ھوقۇقلارنى قەدىرلەيدۇ ئىشلارنى ئۆز يولى بويىچە قىلىپ ئۇلۇغلىقنى ئۆز مەنبەسىدىن تەلەپ قىلىدۇ.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ﴾

﴿كىمكى (دۇنيادا) شەرەپ ئىزدەيدىكەن، شەرەپنىڭ ھەممىسى ئاللاھقا مەنسۇپ (ئۇنى ئاللاھتىن تىلىسۇن) ياخشى سۆز ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا ئۆرلەيدۇ، ياخشى ئەمەل ئۇنى كۆتۈرىدۇ. (پەيغەمبىرىگە قارشى) ھىيلە - مىكرلەرنى تۈزىدىغانلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ھىيلە - مىكرى ئىشقا ئاشمايدۇ.﴾

ئۇلۇغلىق شان - شەرەپ ۋە ئىززەت - ھۆرمەت ئىسلام تەشەببۇس قىلغان ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىغا چوڭقۇر ئورناتقان ئەقىدە ۋە تەلىماتلار بىلەن ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىشىنى كۈچەيتكەن ئەڭ مەشھۇر ئاساسىي خىسلەتلەر.

مۇئەززىن نېمە ئۈچۈن ھەركۈنى بەش قېتىم ئەزان توۋلىغاندا ئەزاننىڭ بېشى ۋە ئاخىرىدا بىرلا ئاللاھنىڭ ھەممىدىن چوڭ ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلىدۇ؟ نېمە ئۈچۈن بۇ تەكبىر - چوڭ بىلىش پۈتۈن نامازدا رۇكۇ ۋە قىياملاردا شۇنچە كۆپ تەكرارلىنىدۇ؟

بۇنىڭ سەۋەبى ھەربىر مۇسۇلماننىڭ ئاللاھتىن باشقا ھەرقانداق چوڭ مەن دېگۈچىنىڭ كىچىك ئىكەنلىكىگە ئاللاھتىن باشقا ھەرقانداق ئۆزىنى كاتتا بىلگۈچىنىڭ پەس ئىكەنلىكىگە تەۋرەنمەيدىغان، ئۆزگىرىپ كەتمەيدىغان ھالدا ئىشەنسۇن ئۈچۈن بولۇپ، بۇنىڭدا قاچانكى كىشىلەرنى دۇنيا خاتالاشتۇرسا، يوشۇرۇن ئېزىتقۇلىرى ئازدۇرسا ئۇلارنى توغرا يولغا قايتۇرۇپ كېلىش بۇ ئەزانغا تاپشۇرۇلغاندەك قىلاتتى.

بۇ مەزمۇنلارنى تەكىتلەش ئۈچۈن ئۇلۇغ ۋە غالىب ئاللاھ مۇسۇلمانلار رۇكۇ ۋە سەجدىلەردە تەكرارلاپ ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ئۇلۇغلىق ۋە يۈكسەكلىكتە يېگانە ئىكەنلىكىگە روھى توپۇنسۇن ئۈچۈن چىرايلىق ئىسىملىرىدىن «ئەزىم - قالىتس» «ئەئلا - يۈكسەك» تىن ئىبارەت ئىككى ئىسىمنى تاللىدى.

ئۇلۇغلىق مەجبۇرىيىتى بار ھوقۇق بولۇپ، بىر ئادەمنىڭ ئۆزىدىكى مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلماي تۇرۇپ مۇكاپاتنى تەلەپ قىلىشى ئەقىلگە سىغمايدۇ. ئەگەر سەن بىر خىزمەتكە تەكلىپ قىلىنىپ ئۇنى ياخشى ئادا قىلساڭ ھېچكىمنىڭ سەن بىلەن قارىشىلىشىش ھوقۇقى يوق، ھەم دەرىجىسى قانداقلا بولسۇن ھېچكىم ساڭا قوپال سۆزلەر بىلەن ئېتىراز بىلدۈرمەيدۇ. سەن مەجبۇرىيىتىڭنى تولۇق ئادا قىلغاندا ساڭا تاپا - تەنە كېلىدىغان يوپۇقلار ئېتىلىپ رەھبەرلىرىڭ ئالدىدا ئۆز ئىززىتىڭنى ساقلىيالايسەن. شۇ ۋاقىتتا سېنىڭ ئەڭ جېدەلخور دۈشمەنلىرىڭ سېنىڭدىن تارتىنىدۇ.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْلَأُهَا وَتَرَهُمْ ذُلَّتْ مَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنَّ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

﴿ياخشى ئىش قىلغانلار جەننەتكە ۋە ئاللاھنىڭ جامالىنى كۆرۈشكە ناھىل بولىدۇ، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى قارىلىق ۋە خارلىق قاپلىمايدۇ، ئەنە شۇلار ئەھلى جەننەت بولۇپ، جەننەتتە مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر، دۇنيادا يامان ئىشلارنى قىلغۇچىلار بىر يامانلىقنى قىلسا شۇنىڭغا ئوخشاش (يەنى شۇنىڭغا لايىق) جازاغا ئۇچرايدۇ، ئۇلار خارلىققا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرغۇچى زادى بولمايدۇ، ئۇلارنى يۈزلىرى گويا قاراڭغۇ كېچىنىڭ پارچىسى بىلەن ئورالغاندەك قارىيىپ كېتىدۇ، ئۇلار ئەھلى دوزاخ بولۇپ، دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر.﴾

گۇناھ ئىشلارنى قىلىش، چېكىنىش ۋە پەسلىكنىڭ يولى شەخس ۋە ئاۋامنى رەسۋاچىلىققا ئېلىپ بارىدىغان تېپىلغاق يول، ئاللاھ تائالا ئوھۇد غازىتىدىكى مەغلۇبىيەتنىڭ سەۋەبىنىڭ بىر قىسىملارنىڭ خاتالىق سادىر قىلغانلىقى ئىكەنلىكىنى ئېنىق بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُم يَوْمَ التَّنْعِيمِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾

﴿ئىككى قوشۇن (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن مۇشرىكلار) بىر - بىرى بىلەن ئۇچراشقان كۈنىدە، ئىچىڭلاردىكى (جەڭدىن) ھەقىقەتەن يۈز ئۆرۈگەن كىشىلەرنى، بەزى قىلمىشلىرى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك قىلغانلىقى) تۈپەيلىدىن، شەيتان تېپىلدۇرۇشقا ئۇرۇندى، ئاللاھ ھەقىقەتەن ئۇلارنى ئەپۇ قىلدى، ئاللاھ ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى ھەلىمدۇر.﴾

ئىسلام دىنى مۇسۇلمانلارغا ئىززەت ھۆرمىتى بىلەن ياشاشنى تەۋسىيە قىلغان ۋاقىتتا ئۇنىڭ سەۋەبلىرىنىمۇ كۆرسىتىپ ئېرىشتۈرىدىغان ۋاسىتىلارنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى. ئۇلۇغلىق ۋە ھۆرمەتنىڭ تەقۋالىقتا، ئۈستۈنلۈكنىڭ ئىبادەتتە، شان - شەرەپنىڭ ئاللاھقا بويسۇنۇشتا

ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈردى. بۇنى بىلگەن ۋە شۇ بويىچە ئەمەل قىلغان ھەربىر مۆئمىن يۈكسەك ئۇلۇغ ھاياتلىقتىكى نېسۋىسىگە كەم قالماستىن تولۇق ئېرىشىشكە تېگىشلىك. ئەگەر بىرەرسى ئۇنىڭ نېسۋىسىگە يامان نىيەتتە بولسا ياكى چاڭ سالسا ئۇنى قوغداش ئۈچۈن كۈرەش قىلسا ئاللاھ يولىدىكى جىھاد ھېسابلىنىدۇ. بۇ پەقەت ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي ھوقۇقىنى قوغدىغانلىقى بولماستىن بەلكى ئومۇمنىڭ ھوقۇقىنى تونۇپ يەتكەنلىك ۋە بۈيۈك بىر ئۆلگە تىكلەنگەنلىك بولۇپ، مۇسۇلمان ئۆز ھوقۇقىنى قوغداپ ئۆلۈپ كەتسە شېھىت بولىدۇ.

بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇنداق دېدى:
- يا رەسۇلۇللاھ! بىرسى كېلىپ مېلىمنى ئېلىۋالماقچى بولسا قانداق قىلىمەن؟

- «ئۇنىڭغا مېلىڭنى بەرمىگەن».
- ئەگەر مەن بىلەن ئۇرۇشىمچۇ؟
- «ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشقان».
- مېنى ئۆلتۈرۈۋەتسەمچۇ؟
- «ئۇنداق بولسا سەن شېھىت بولىسەن»
- مەن ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسەمچۇ؟
- «ئۇ دوزاخقا كىرىدۇ».

شۇنداق، مۆئمىننىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى قوغدىلىشى، ئاچكۆزلەرنىڭ ئولجىسى، ھۇجۇم قىلغۇچىلارنىڭ نىشانى بولۇپ قالماسلىقى، بەلكى مۆئمىن جېنى، ئابروپى، مال - مۈلكى ئائىلىسىنى جان - پىدالىق بىلەن قوغدىشى لازىم. گەرچە بو يولدا قان تۆكۈلسمۇ شان - شەرەپ ئالدىدا ئەرزىيدۇ.

ئاللاھ تائالا زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىسىنى ئۈستۈن قىلىش، ھۇجۇم قىلغۇچىنى پەسلىتىش ئۈچۈن زالىمدىن قىساس ئېلىشنى يولغا قويغان، مۇسۇلماننىڭ ھوقۇقىنى قولغا تولۇق بېرىپ ئۇنى ھوقۇقىدىن ۋاز كەچمەسلىككە پەقەت ئىززەت - ھۆرمىتىنى ئاشۇرىدىغان ئەپۇ قىلىش ياكى كەچۈرۈشتىن باشقا يەردە ئۆز ھوقۇقىدا قەتئىي چىڭ تۇرۇشقا تەشەببۇس قىلغان.

ئاللاھ تائالا دەسلىپىدىلا ئىمان دەرسلىكلىرىنى، مۇكەممەللىك قانۇنلىرىنى ئۆگىتىپ ئىنسانى پەزىلەت ۋە ئۇلۇغلىقنىڭ يولغا باشلاپ مۇنداق دېگەن:

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾﴾

﴿ئىمان ئېيتقان، پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلىدىغان كىشىلەرگە، گۇناھى كەبىرلەردىن، قەيىھ ئىشلاردىن ساقلانغۇچىلارغا، دەرغەزەپ بولغانلىرىدا كەچۈرەلەيدىغانلارغا، پەرۋەردىگارىنىڭ دەۋىتىگە ئاۋاز قوشالايدىغانلارغا، نامازنى (تەئىدىل ئەركان) بىلەن ئۆتەيدىغانلارغا، ئىشلىرىنى مەسلىھەت بىلەن قارار قىلىدىغانلارغا، بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن سەدىقە قىلىدىغانلارغا ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدىكى ساۋاب تېخىمۇ ياخشىدۇر، تېخىمۇ باقىدۇر.﴾

بۇ شەخس ياكى جامائەتكە بولسۇن مۇكەممەل ئۇلۇغلىقنى تولۇقلايدىغان تەلىماتلاردىن كېيىن مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۖ وَجِزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾

«ئۇچرىغان زۇلۇمغا قارشى تۇرالايدىغانلارغا ئاللاھنىڭ ھۆزۈرىدىكى ساۋاب تېخىمۇ ياخشىدۇر، تېخىمۇ باقىدۇر، بىر يامانلىقنىڭ جازاسى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر يامانلىقتۇر، كىمكى ئەپۇ قىلسا ۋە تۈزىسە، ئۇنىڭ ئەجرىنى ئاللاھ بېرىدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ.»

ئۆزىدىن تۆۋەن كىشىلەر ئاچچىقلانغاندا ئۇنى كەچۈرۈش مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقى. دەخلى - تەرۇز قىلغۇچىلارنىڭ ھەيۋىسىنى سۇندۇرۇش، خورىكىنى ئېلىپ قويۇش ئوخشاشلا مۇسۇلماننىڭ ئەخلاقى. مۇسۇلمان مۇنداق چاغدا جىنايەتچىلەرنى قورقۇتۇش ئۈچۈن كۈچ كۆرسىتىشى كېرەك. يەنە ئۇنىڭ مۇشۇنداق ئەدەبلەشكە قادىر ۋاقتىدا ئەپۇ قىلىش ھوقۇقى بار بولۇپ، قادىر تۇرۇپ ئەپۇ قىلىش جىنايەتچىلەرنى جازالاش ۋە مۇئەمىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنىڭ يەنە بىر ئۇسۇلى.

ئاخىرقى ئايەت ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەخلاق بېشىدىكى ئايەت ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەخلاققا ئوخشىمايدۇ.

بېشىدىكى ئايەت خاتالاشقۇچىلارنىڭ چوقانلىرىدىن ئۆتۈپ كېتىشى مەقسەت قىلىدۇ.

ئەمما كىيىنكى ئايەت جىنايەتچىنى سوتقا ئاپىرىپ، جازا ئېلان قىلىپ ھۆكۈمنى ئىجرا قىلىدۇ، ئەگەر ھەيۋىسى سۇنۇپ ئوڭشالسا ئادالەت ئىجرا قىلىنىپ بولغاندىن كېيىنكى ئىلتىپاتقا ئېرىشىدۇ، بۇ تەنتەكلەرنى قاتتىق پۇشايمان قىلدۇرۇپ مۇسۇلماننىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى ئاشۇرىدۇ.

ئىنسانىيەتنىڭ روھىيىتىدە ئاجىزلىق، ئەنسىزلىك قورقۇنچىلىق مەۋجۇت بولسا بۇ ئىنساننى ئىرادىلىك، كەسكىن كىشىلەرگە تىز يۈكىدىغان قىلىپ قويىشى، بۇ ئىززەت - ھۆرمىتىدىن ئايرىلىپ قېلىشقا

ئېلىپ بېرىشى مۇمكىن شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ئىشلاردا ئىرادىلىك بولۇشىمىزنى، ئۆزىمىزگە كېرەكلىك ئىشقا بېشىمىز ئۈستۈن ھالدا تىرىشىشىمىزنى ئۆگىتىپ مۇنداق دېگەن: «مەقسەتلىرىڭلارنى ئۈستۈن روھ بىلەن ئىزدەڭلار، ئىشلار تەقدىر بويىچە بولىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە شۇنى ئېنىق بايان قىلدىكى، ئىنسانلار - ھەممىسى بىرلىككە كەلگەن تەقدىردىمۇ - ئاللاھنىڭ بەرگىنىدىن ئازراق بولسىمۇ توسۇپ قېلىشقا ئاجىز شۇنىڭدەك، ئاللاھ چەكلىگەندىن قىلچىلىكنى بېرىشكە قادىر ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر مۇسۇلمان ئىشلارنىڭ ئاقىۋىتىنى بۈيۈك تەدبىرچى - ئاللاھقا تاپشۇرىشى، ئۇنىڭغا ئىشەنچ قىلىشى، تايىنىشى كېرەك.

دىن ئارقىلىق ئۆزىنى ئۇلۇغ بىلىشى خورلۇققا يول قويماسلىقى ئۆزىگە ئىگە بولۇشى، ھاماقەتلەرنىڭ بېشىغا چىقىۋېلىشى، چوڭچىلىق قىلىشىغا پۇرسەت بەرمەسلىكى لازىم، ھەرقانداق ئىش ئاللاھنىڭ ئىرادىسىسىز ئىشقا ئاشمايدۇ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

«ئاللاھ رەھمىتىدىن كىشىلەرگە ئاچقان نەرسىنى ھەرگىزمۇ توسۇپ قالالغۇچى بولمايدۇ، ئاللاھ رەھمىتىدىن توسقان نەرسىنى، ئاللاھ توسقاندىن كېيىن، ئۇنى ھېچ قويۇپ بەرگۈچى بولمايدۇ، ئاللاھ غالىپتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.»

ئاللاھ تائالا بىر بۆلۈك كىشىلەرگە بەرگەن ھوقۇق بەندىلەرنى كونترول قىلىپ تۇرغۇچى ئاللاھنىڭ ئىرادىسىنى قىلچىلىك ئۆزگەرتەلمەيدۇ. بىز كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئىشلىرىمىزدا مەغلۇب بولغىنىمىزنى ھېس قىلىمىز،

لېكىن ھېچقانداق نەرسە توسالغۇ بولمايدىغان ئاللاھنىڭ ھوقۇقىدا بۇنداق ئىش يوق:

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿ئاللاھ (خالغان) ئىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا قادىر. لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (بۇنى) ئۇقمايدۇ.﴾

ھەقىقەتكە ئەڭ يېقىن، پايدىغا ئەڭ يانداشقان، قىيىنچىلىقلارغا ھەل قىلىشتا ئەڭ توغرا ئىش ھەربىر مۇسۇلمان قەددى رۇس، بېشى ئۈستۈن ياشىشى، ئۇنى ئېھتىياج باش ئەگدۈرەلمەسلىكى، قىيىنچىلىق پۈكۈلدۈرمەسلىكى، ئۆزىنىڭ خوجىسىغا دۇئا بىلەن ئۈنلۈك ئىلتىجا قىلىشى، ئۆزىنىڭ مەغلۇبىيىتىنى بىرلا پەرۋەردىگارىغا ئۇچۇق ئېيتىشى، ئاللاھنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى چۈشىنىپ يۈزىنى مەخلۇقلارغا تەگلىمەسلىكىدۇر:

﴿وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

﴿ئەگەر ئاللاھ ساڭا بىرەر زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈشنى ئىرادە قىلسا، يالغۇز ئاللاھتىن باشقا ئۇنى دەپنى قىلغۇچى بولمايدۇ، ئەگەر ئاللاھ ساڭا بىرەر ياخشىلىقنى ئىرادە قىلسا ئاللاھنىڭ پەزىلىنى قايتۇرغۇچى بولمايدۇ، ئاللاھ پەزىلىنى بەندىلىرىدىن خالغان ئادەمگە يەتكۈزۈدۇ، ئاللاھ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، مېھرىباندۇر.﴾

سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىغا باشقىلاردىن بىھاجەت بولۇش، قانائەت قىلىش، ئەڭ تۆۋەن نەرسىلەرگە قەدەر كىشىلەردىن بىر نەرسە سوراشتىن قول ئۈزۈشنى قانداق ئۆگەتكەنلىكىنى بىلىسىز. «ساھابىلارنىڭ بىرەرسىنىڭ قامچىسى يەرگە چۈشۈپ كەتسە

ئېلىش ئۈچۈن تۆگىسىدىن ئۆزى چۈشەتتى، ئۇنى ئېلىشنى بىرەر سىگە دېيىشنى قوبۇل قىلمايتتى.﴾

كىشىلەر ئاچ قېلىشتىن ياكى ئۆلۈمدىن قورقۇپ ئۆزىنى خار قىلىپ دىن ۋە دۇنيا ئىشلىرىدا پەسلىكىنى قوبۇل قىلىدۇ، ئەپسۇسكى ئاللاھ تائالا ئىنسانغا بىرەر سىگە رىزىق بېرىش ياكى ئۆمىگە تەسىر كۆرسىتىش ھوقۇقىنى مۇتلەق بەرمىگەن، ھېچكىمنىڭ ئۇنداق قىلىش قولىدىن كەلمەيدۇ. ئەمەلىيەتتە ھاياتلىققا توپماسلىق ئاچ قېلىشتىن قورقۇشتىن كېلىپ چىققان، روھى مەرەزلىكتىن پەيدا بولغان ۋەھىمە كىشىلەرنى خورلۇققا دۇچار قىلىدۇ، كىشىلەر خارلىقتىن قورقۇپ خارلىققا، نامراتلىقتىن قورقۇپ نامراتلىققا چۈشۈپ قالىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئىسلام دىنى تەۋھىدىنى، مۇسبەت ۋە ھادىسىلەر ئالدىدا ئاللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ھەمدە ئىنسان ئىگە بولالمايدىغان، پايدا زىيان يەتكۈزەلەيدىغان ئىشلاردا ئۇلاردىن ئۆمىدىنى ئۈزۈش ئاساسىغا قۇرۇلغان.

﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرُونَ لَأَلَّا فِي غُرُورٍ ❖ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرِزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾

﴿سىلەرگە ئاللاھ ياردەم بەرگەندىن تاشقىرى، يەنە كىم سىلەرگە ياردەمچى قوشۇن بولالايدۇ، كاپىرلار پەقەت ئالدىنىش ئىچىدۇر، ئەگەر ئاللاھ رىزىقىنى تۇتۇپ قالسا، سىلەرگە كىم رىزىق بېرىدۇ، ئۇلار تەكەببۇرلۇقتا، ھەقتىن يىراقلىشىشتا ئەزۋەپەلەپ كەتكەندۇر.﴾

مانا بۇ مۇكەممەل تەۋھىد، بۇنىڭ بىلەن ئىشىكلەرنى ياقىلاپ، كىيىملەرگە سۆۋۈنۈپ، بوسۇغىدىن يىراق كەتمەي، كۆز ياشلىرىنى تۆككەن ئاشۇ ئاجىز بىچارىلەرنى داۋالاش زۆرۈر.

ئىسلام دىنى كىشىلەرنىڭ روھىيىتى ئەركىن ھاۋادا نەپەس ئالسۇن ئۈچۈن ئۇلارنىڭ روھىيىتىدىن ئەنسىزچىلىك ئامىللىرىنى يۇلۇپ تاشلاشنى قىيىنچىلىق، سىقىلىشنى يوقىتىشنى مەقسەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «رىزىق بەندىنى ئەجەل ئۇنى ئىزدىگەندەك ئىزدەيدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى كىشىلەر زۆرۈر بولغان رىزىق ئىزدەشتىن توختىسۇن ئۈچۈن دېمىگەن، بۇ نادانلارنىڭ قارشى، ئۇ ئۇنى كىشىلەر چىرايلىق سورىسۇن ئۈچۈن، نومۇسسىزلارچە چىڭ تۇرىۋېلىشنى، ئادەمنى بىئارام قىلىدىغان كۈچۈكلۈكلىنىشنى قىلمىسۇن ئۈچۈن دېگەن. بۇ تۆۋەندىكى قەسەمنىڭ سىرى:

﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۖ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنتُمْ تَنْطِقُونَ﴾

«ئاسماندا سىلەرنىڭ رىزىقىلار بار، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان ساۋاب بار، ئاسماننىڭ ۋە زېمىننىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن قەسەمكى، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان نەرسە ئۆزەڭلارنىڭ سۆزلەۋاتقىنىڭلاردەك ھەقتۇر.»

ئىبنى مەسئۇدىتىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «جەننەتكە پەقەت مەن بۇيرىغان ئەمەللەرلا يېقىنلاشتۇرىدۇ، دوزاخقا مەن توسقان ئىشلارلا يېقىنلاشتۇرىدۇ، سىلەردىن ھېچكىم ئۆز رىزىقىنى كېچىكىپ كەتتى دەپ قارىمىسۇن، ھەقىقەتەن جىبرىئىل مېنىڭ قەلبىمگە: سىلەردىن ھېچقانداق ئادەم رىزىقى تولۇق تۈگىمەي تۇرۇپ دۇنيادىن كەتمەيدۇ. دېدى ئى خالايق! ئاللاھتىن قورقۇڭلار، چىرايلىق سوراڭلار، بىرەرسىڭلارنىڭ رىزىقى كېچىكىپ كەتسە ئۇنى ئاللاھقا ئاسى

بولۇپ تۇرۇپ ئىزدىمىسۇن، ئېنىقكى ئاللاھنىڭ ئىنئامىغا ئاللاھقا ئاسىي بولۇپ تۇرۇپ ئېرىشكىلى بولمايدۇ.»

مۇشۇنداق ئوتلۇق تەۋسىيەلەر ئارقىلىق ئىسلام دىنى بۇ تەۋسىيەلەرگە ئەمەل قىلغانلارنىڭ قەدرىنى قىلىپ ئۇلارنى يەر يۈزىدە دادىل قەدەم ئالدىغان قىلدى ھەمدە بىز ھاجەتلىرىمىزنى ئېيتىدىغان ئاشۇ كىشىلەرنىڭ ئىھتىياجلىق نەرسىلەرگە ئېرىشىش ياكى ئېرىشمەسلىكتە بىر كۆۋرۈك ۋە ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى ئېنىق يورۇتۇپ بەردى.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدىتىن بايان قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنى نارازى قىلىپ كىشىنى رازى قىلمىغىن، ئاللاھنىڭ پەزىلى - مەرھەمىتى ئۈچۈن كىشىنى ماختىمىغىن. ئاللاھ ساڭا بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن كىشىنى سۆكۈمىگىن. چۈنكى ئاچكۆزنىڭ ھېرىسمەنلىكى ئاللاھنىڭ رىزىقىنى ساڭا ئېلىپ كېلەلمەيدۇ. ئاداۋەتخورنىڭ ئۆچمەنلىكى سەندىن رىزىقىنى قايتۇرۇۋېتەلمەيدۇ. شۈبھىسىزكى، ئاللاھ ئادىللىقى بىلەن خوشاللىق ۋە باياشاتلىقنى رازىمەنلىك ۋە چىن ئىشەنچتە قىلدى. غەم - قايغۇنى نارازىلىقتا قىلدى.»

بۇ ھەدىسنىڭ مەنىسى ياخشىلىقنى ئىنكار قىلىش، پەزىلى - مەرھەمەت ئىگىلىرىنىڭ خەيرى - ئېھسانىنى كۆزگە ئىلماسلىقىنى مەقسەت قىلمايدۇ. چۈنكى باشقا بىر ھەدىستە «خەلقكە تەشەككۈرىنى بىلدۈرمىگەن ئادەم ئاللاھقا شۈكرى - سانا ئېيتقان بولمايدۇ.» دىيىلگەن. بەلكى ئۇنىڭ مەنىسى: خەيرى - ئېھسان ئارقىلىق كىشىنىڭ شەرىپىنى ئاياغ ئاستى قىلىپ قۇل قىلىۋېلىشقا بولمايدۇ. چۈنكى، ھەقىقىي خەيرى - ئېھساننىڭ ئىگىسى ئاللاھدۇر. بەرگۈچىنىڭ خەيرى - ئېھسان ئارقىلىق قەلبىلەرنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىپ خالىغانچە باشقۇرۇشىغا يول قويۇلمايدۇ، دېگەندىن ئىبارەت. بۇنداق خاھىش خەيرى ئېھساننىڭ ساۋابىنى بېكار

قىلىۋىتىدۇ. نىيىتىدە ئاللاھ بولمىغان كىشىلەرنىڭ خەيرى - ئېھسانلىرى مانا مۇشۇنداق زايى كەتكەن ئېھساندۇر.

ئەمما ئاللاھ ئۈچۈن بېرىدىغان بەندىلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئادا قىلىدىغان كىشىلەرگە كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا بېرىلىدىغان مۇكاپات توغرىسىدا مۇنداق دېگەن: «كىمكى خەيرى - ئېھسان قىلىنسا، قولىدىن كېلىشىچە قايتۇرسۇن، قايتۇرالمىسا رەھمەت ئېيتسۇن. چۈنكى، كىمكى رەھمەت ئېيتسا، تەشەككۈر ئېيتقان بولىدۇ. يۇشۇرسا ئىنكار قىلغان بولىدۇ.»

ئەمما ئۆلۈمدىن قۇرۇش، مەيلى قانداقلا يوسۇندا بولسۇن، دۇنيا ھاياتى ئۈچۈن ئار - نومۇسقا بەرداشلىق بېرىش نادانلىقتۇر. چۈنكى قېچىش ئۆمرىنى ئۇزارتالمايدۇ. ئاتلىنىش قىسقارتالمايدۇ. بۇ قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟!

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ﴾

﴿پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغان) ھەربىر ئۆممەتنىڭ (ھالاك بولىدىغان) مۇئەييەن ۋاقتى بولىدۇ. (ھالاك بولىدىغان) ۋاقتى يەتكەندە، ئۇلار بىردەممۇ ئىلگىرى - كېيىن بولمايدۇ. (يەنى دەرھال ھالاك بولىدۇ).﴾

شۆبھىسىزكى ئۆلۈم قازاسى ئۆزىنى ئىززەتلىگەنلەرگىمۇ، خارلىغانلارغىمۇ ئوخشاش يېتىدۇ. ئەمما ئىززەتلىگەن ھالدا ۋاپات بولغانلارغا ئەجر بېرىلىدۇ. خارلىغان ھالدا ئۆلگەنلەرگە گۇناھ - يېزىلىدۇ. دېمەك، ئۆلۈمدىن ئىبارەت بۇ كەسكىن قازادىن ھېچقانداق ئىنسان قېچىپ قۇتۇلالمايدىغان بولغان ئىكەن دائىم ئەزىز بولغان ياخشى.

مېھرىبانلىق

مېھرىبانلىق ئىنسان تەبىئىتىنىڭ مۇكەممەللەشكەنلىكى بولۇپ، مېھرىبانلىق ئىنساننى مەخلۇقلارنىڭ ئازاۋىغا ئىچ ئاغرىتىدىغان ئۇنى يوقتىشقا تىرىشىدىغان، خاتالىقلىرىغا ئەپسۇسلىنىپ توغرا يول تېپىشنى ئۈمىد قىلىدىغان قىلىدۇ. مانا بۇ تەبىئەتتىكى مۇكەممەللەشكەن، چۈنكى ئىنساننىڭ تۇيغۇسى خۇنۇكلەشسە ئىنسان ھاياۋانى ئورۇنغا چۈشۈپ قېلىپ ئۇنىڭدىكى مۇھەببەت ۋە غەمغورلۇق بىلەن سوققان جانلىق ھېسسىياتتىن ئىبارەت پەزىلەتتىن مەھرۇم قولىدۇ، بەلكى بەزىدە ھاياۋاندىمۇ ئۆز بالىلىرىغا نىسبەتەن نامەلۇم كۆيىنىش تۇيغۇسى قوزغىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تاش يۈرەكلىك ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ھاياۋاننىڭ بەلكى ھېس قىلالمايدىغان، ئۈمىدسىزلىككە ئىدىغان جانسىز نەرسىلەرنىڭ دەرىجىسىگە چېكىنىپ كەتكەنلىكى بولىدۇ.

چەكسىز مۇتلەق مېھرىبانلىق ئىسىملىرى ئۇلۇغ بولغان پەرۋەردىگار ئاللاھنىڭ سۈپىتى، ئاللاھنىڭ مېھرىبانلىقى پۈتۈن مەۋجۇداتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، ھەممە شەيئىگە ئورتاق، ئاللاھنىڭ بارلىق نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ بىلىمنىڭ نۇرى نۇرلانغان يەردە چەكسىز مېھرىبانلىقنىڭ نۇرىمۇ بىللە نۇرلىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن پەرىشتىلەرنىڭ دۇئاسى تۆۋەندىكىدەك بولغان:

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾

﴿پەرۋەردىگارمىز! سېنىڭ رەھمىتىڭ ۋە ئىلمىڭ ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، تەۋبە قىلغانلارغا ۋە سېنىڭ يولۇڭغا ئەگەشكەنلەرگە مەغپىرەت قىلغىن، ئۇلارنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن.﴾

ئۆمەر ئىبنى خەتتابتىن بايان قىلىنغان بىر ھەدىستە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئەسىرلەر كەلتۈرۈلدى، ئەسىرلەرنىڭ ئىچىدىن بىر ئايالنىڭ كۆكرىكى چىڭقىلىپ كەتكەن بولۇپ ئۇ تۇيۇقسىز ئەسىرلەر ئىچىدىن بىر بالىنى تېپىپ كېلىپ ئۇنى قۇچقىغا ئېلىپ ئېمىتىشكە

باشلىدى - دە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: بۇ ئايالنى بالىسىنى ئوتقا تاشلايدۇ دەپ قارامسىلەر؟ دېدى، بىز: ياق، مۇمكىنلا بولسا ھەرگىز تاشلىمايدۇ. دېدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئاللاھ تائالا ئۆز بەندىلىرىگە ئۇ ئايالنىڭ ئۆز بالىسىغا بولغان مېھرىدىن بەكرات مېھرىبان» دىدى.

ئاللاھنىڭ گۈزەل ئىسىملىرىدىن كۆپىنچىسى مېھرىبان، سېخىي، پەزىلەتلىك، ئەپۇچان دېگەن قىسىملىرىدىن تۇرلىنىپ چىققان. ھەدىس قۇددۇستا مۇنداق دىيىلگەن: «مېنىڭ رەھىمىم غەزىپىمنى بېسىپ چۈشىدۇ.» يەنى ئاللاھنىڭ ئىنسانلارنىڭ خاتالىقىنى ئەپۇ قىلىشى ئۇلارنى جازالاش، ئۇلارغا غەزەپلىنىشىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ، شۇڭا ئۇلۇغ ئاللاھ ئەڭ بۈيۈك مېھرىبان زات بولغان:

﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾

«پەرۋەردىگارم! مەغپىرەت قىلغىن، رەھىم قىلغىن، سەن رەھىم قىلغۇچىلارنىڭ ياخشىسى» دېگەن.

يەر يۈزىدىكى بارلىق دوستلۇق، خۇشخۇيلۇق ئۆزئارا كۆيۈنۈش ئاللاھ تائالانىڭ مېھرىبانلىقىنىڭ تەسىرىدىن بولۇپ، ئاللاھ تائالا ئۆز مېھرىبانلىقىنىڭ بىر قىسمىنى بەندىلەرنىڭ قەلبىگە ئورنىتىۋەتكەن. كىشىلەرنىڭ رەھىمدىللىرى ئاللاھنىڭ مېھرىبانلىقىدىن كۆپ نېسىۋىدار بولغان ئاجىزلارنىڭ تۇرمۇشىنى چوڭقۇر چۈشىنىدىغان كىشىلەردۇر.

ئەمما مۇستەبىت، ھاكاۋۇرلاردىن تەركىب تاپقان تاش يۈرەك كىشىلەر دوزاخنىڭ ئەڭ تۆۋەن جايىدا بولۇپ، ھەدىستە: «... ئاللاھ تائالادىن ئەڭ يىراق كىشىلەر تاش يۈرەك كىشىلەردۇر.»

سۇرە غافىر: 7
ئىمام مۇسلىم،
سۇرە مۇئىننۇن: 118
ئىمام تىرمىزى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچ ئاغرىتماسلىق ۋە كۆز يېشى قىلماسلىقنى بەختسىزلىك دەپ ھېسابلايتتى، ئاللاھ تائالا دۇنياغا ئۇنىڭ بېشىنى سىلايدىغان، قايغۇلىرىنى يېنىكلىتىدىغان، خاتالىقلىرىغا قايغۇرىدىغان، توغرا يولغا باشلاش ئۈچۈن جان پىدالىق كۆرسىتىدىغان، ئاجىزنى يۆلەپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئانا بالىسىنى دەپ كۈرەش قىلغاندەك كۈرەش قىلىدىغان، كۈچلۈكنى ئوچىلىق قىلمايدىغان، ھەدىدىن ئاشمايدىغان ساغلام تەبىئەتلىك ئىنسانغا قايتىپ كەلگەنگە قەدەر ئۇنىڭ ھەيۋىسىنى سۇندۇرىدىغان بىر ئادەم ئارقىلىق پەزىلىنى ئىنئام قىلماقچى بولۇپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئەۋەتتى. ئۇنىڭ قەلبىگە بىلىم ۋە كەڭ قورساقلىق، ئەخلاققا غەمغورلۇق ۋە ياخشىلىق، تەبىئىيلىك مۇلايىملىق ۋە يۇمشاقلىق، قولغا سېخىيلىق ۋە مەردلىكنى تۆكۈپ ئۇنى ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئىچىدە ئەڭ مېھرىبان، كۆيۈمچان، كۆكسى - قارنى كەڭ قىلىدىغان سۈپەتلەرنى بەرگەن.

شۇڭا ئاللاھ بۇ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ:

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِ الْفُلُوكَ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

«ئاللاھنىڭ رەھىمىتى بىلەن ئۇلارغا مۇلايىم بولدىڭ، ئەگەر قوپال، باغرى قاتتىق بولغان بولساڭ، ئۇلار چۆرەڭدىن تارقاپ كېتەتتى.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئېسىل پەزىلەتلەرگە ئۇنى مۇشرىكلار ئوھۇدقا قەسلىمەكچى بولغان، دۈم چۈشسۇن دەپ كاتەك كولىغان ۋاقىتتىكى ئەڭ جىددىي سائەتلەردىمۇ ئەمەل قىلغان، ئۇ ساھابىلارنىڭ گۈللىرىگە قاراپ ئۇلارنىڭ يەريۈزىدە قانغا مىلىنىپ ياتقانلىقىنى كۆردى، قالغان ساھابىلارغا قارىسا مەڭزىلىرى يېرىلغان، چىشلىرى چۈشۈپ كەتكەن ھالەتتە ئىدى، مۇشۇنداق قىيىنچىلىق ۋاقىتتا ئۇنىڭغا مۇشرىكلارنىڭ زىيىنىغا دۇئا قىلغىن دېيىلىۋىدى، ئۇنىڭغا ئۇنىڭ مېھرىبانلىقى ئۈستۈن كەلدى ۋە يۈكسەك روھىيىتى ئۆز دۈشمەنلىرىنىڭ

يېتەرسىزلىكىنى قوبۇل قىلىپ: «ئاللاھ! قەۋمىمنى توغرا يولغا باشلىغىن، ئۇلار بىلمەيدۇ.» دەپ دۇئا قىلدى.

ئاللىجاناب قەلبەردە رەھىمسىزلىك ئامىللىرى ناھايىتى ئاز قوزغىلىدۇ. ئۇلاردا ئاداۋەت ۋە قارشىلىققا قارىغاندا كەڭ قورساقلىق ۋە مېھرىبانلىق ھەقىقەتەن يۇقىرى.

رەھىمسىزلىك ئىنساننىڭ ئەخلاقىدىكى زور نۇقساننىڭ دەلىلى، مىللەتنىڭ تارىخىدىكى خەتەرلىك بۇزغۇنچىلىقنىڭ ئىسپاتى. ئىسلام دىنىنىڭ ئۇنىڭدىن ئاگاھلاندۇرۇشى، ئۇنى ئاللاھنىڭ بۇيرۇقىغا پاسىقلىق قىلىشنىڭ ئىللىتى، توغرا يولدىن ئېزىپ كېتىشنىڭ سىرى دەپ ھېسابلىشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾

﴿مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ دىللىرى ئاللاھنىڭ زىكرىگە ۋە نازىل بولغان ھەقىقىيىتىگە (يەنى قۇرئان ئايەتلىرىگە) ئېرىدىغان ۋاقىت يەتمىدىمۇ؟ ئۇلار ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دەك بولمىسۇن، (ئۇلار بىلەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ئارىلىقىدىكى) زاماننىڭ ئۆزىشى بىلەن ئۇلارنىڭ دىللىرى قېتىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى ئاللاھنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر﴾

ئىسلام دىنى ئومۇمىي غەمغورلۇققا بۇيرۇپ ئۇنى مۇكەممەل ئىماننىڭ ئىسپاتى قىلدى. مۇسۇلمان كىشى ئومۇمىي كىشىلەرگە قەلبىدە غەمغورلۇق ۋە ياخشىلىق بار، ھالەتتە ئۇچراشسا ئۇلارغا ئامالنىڭ بارىچە كەڭ قورساقلىق قىلىپ ئۇلارغا ياردەم بېرىدۇ.

www.number.org

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەر ئۆزئارا مېھرىبان بولمىغۇچە مۆئمىن بولالمىسىلەر. ئۇلار، يارەسۇلۇللاھ! بىز ھەممىمىز مېھرىبان، دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئۇ سىلەرنىڭ ئۆز ھەمرايىڭلارغا مېھرىبان بولۇش ئەمەس بەلكى ئومۇمىي مېھرىبانلىق.» دېدى.

شۇنداق، ئادەم بەزىدە ئۆز دوستلىرىغا ئۇچراشقاندا خۇش چىراي ئاچىدۇ، بەزىدە بالىلىرىنى كۆرگەندە كۆيىنىدۇ، بۇ كۆپچىلىك ئارىسىغا كەڭ تارقالغان ئىش. لېكىن مۆئمىننىڭ مەسئۇلىيىتى كۆپۈنۈش دائىرىسى چەكسىز بولۇشى، ئۇچراشقان بارلىق مۇسۇلمانلارغا خۇش چىراي بولۇپ، دوستلۇقنى، مېھرىبانلىقنى نامايەن قىلىشى زۆرۈردۇر، نۇرغۇن ھەدىس بۇ ئومۇمىي مېھرىبانلىققا قىزىقتۇرۇپ كەلگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىشىلەرگە مېھرىبانلىق قىلمىغان ئادەمگە ئاللاھ مېھرىبانلىق قىلمايدۇ» يەنە بىر باياندا: «كەچۈرمىگەن ئادەمنى ئاللاھمۇ كەچۈرمەيدۇ.» دېگەن سۆزمۇ كەلگەن.

يەنە مۇنداق دېگەن: «يەر يۈزىدىكى كىشىلەرگە مېھرىبانلىق قىلمىغان ئادەمگە ئاسمان ئەھلى مېھرىبانلىق قىلمايدۇ.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «نۇقسان يوق تۇرۇپ كەمتەرلىك قىلغان، بىر نەرسە سورىماستىن تۆۋەنچىلىك قىلغان، جۇغلىغان مېلىنى دۇرۇس يولغا ئىشلەتكەن، ئاجىز، بىچارىلەرگە سىلە رەھىم قىلغان، بىلىم - ھېكمەتلىك كىشىلەرگە ئارىلاشقان كىشىگە خۇش مۇبارەك بولسۇن»

خورلانماستىن تۆۋەنچىلىك قىلىش، مۆئمىنلەر بىلەن سىپايە، ئىناق ئۆتۈش، ئۇلارغا سىلىق مۇئامىلە قىلىشنى كۆزدە تۇتىدۇ، ئاللاھ تائالا مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنى مۇشۇ ئورتاق مېھرى - شەپقەت ئارقىلىق

تىبرا دىنى.
ئىمام بۇخارى.
تەبرانىي.
تەبرانىي.

www.number.org

ئۇيۇشقان جەمئىيەت دەپ سۆيەتلەپ، مۇسۇلمانلار توغرىسىدا مۇنداق دېگەن:

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

﴿مۆئمىنلەرگە كۆيۈنىدىغان، كۇففارلارغا شەپقەتسىز...﴾

يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾

﴿كۇففارلارغا قاتتىقتۇر، ئۆزئارا كۆيۈمچاندۇر﴾

سىز ئېھتىمال ئايەتتە مېھرىبانلىق توغرىسىدا سۆزلەۋىتىپ قاتتىق قوللۇقنى تىلغا ئېلىشنىڭ مەقسىتى نېمە؟ دەپ سورىشىڭىز مۇمكىن. ھەقىقەت شۇكى ئىسلام دىنى مەيلى ئىنسان، مەيلى ھايۋان ياكى ئۇچار قۇش بولسۇن ھەممىسىگە ئومۇميۈزلۈك مېھرىبانلىق قىلىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ئالدىدا ئۆتكەن پاكىتلار بۇ تەرەپنى تەكىتلەيدۇ، لېكىن يەنە بىر بۆلۈك ئادەم ۋە ھايۋانلار باشقىلارغا نىسبەتەن خەتەر مەنبەسى، قورقۇنچ ۋە ئەنسىزلىك ئامىلى بولىدۇ، ئۇلارنىڭ يامانلىقىنى تىزگىنلەش، زىيىنىنى چەكلەش كۆپچىلىكنىڭ ئومۇمىي مەنپەئەتىگە رىئايە قىلغانلىق بولۇپ، بەزىدە ئۇلارغا قاتتىق قوللۇق قىلىش ئۇلارغا كۆيۈنۈش ۋە ئۇلارنىڭ ئەگرىلىكىنى ئوڭشىغانلىق بولىدۇ.

ئىسلام دىنى پۈتۈن ئىنسانلارغا ياخشىلىق، تىنچلىق ۋە مېھرىبانلىق يەتكۈزىدىغان دىن، ئاللاھ تائالا ئۆز پەيغەمبىرىگە مۇنداق دېگەن:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

﴿ئى مۇھەممەد! سېنى بىز پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق﴾

قۇرئان كەرىمنىڭ سۈرىلىرىنىڭ ھەممىسى «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» ئەڭ مېھرىبان ۋە شەپقەتلىك ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.» دېگەن سۆز بىلەن باشلانغان.

لېكىن ئىنساننىڭ بەزىلىرى سوۋغا قىلىنغان مېھرى - شەپقەتكە قارشى تۇرۇپ، ئۇنىڭ يولىغا تاش توسۇقلارنى قويۇپ ئۇنىڭ ئېقىنىنى ئۈزۈپ تاشلايدۇ، نادانلارچە تېڭىرقاش جىلغىسىدا ئۇلارنى مېھرىبانلىقتىن يىراقلاشتۇرۇپ ھالاك قىلىدۇ. شۇڭا بۇ توسۇقلارنى يوقاتماي ئۇنداق كىشىلەرگە يىرىكلىك قىلماي بولمايدۇ ئۇلارنىڭ توسالغۇسى، قارشىلىقى تۈگىگەندە بۇ ئومۇمىي مېھرىبانلىق ھەممەيلەننى ئۇلارنىمۇ ئۆز قوينىغا ئالىدۇ. بۇ مېھرىبانلىقتا مەسىلە يوق. مەسىلە ئۆزىنى شۇ مېھرى - شەپقەتتىن مەھرۇم قويغان كىشىدە ئاللاھنىڭ مېھرىبانلىقى، غەمغورلۇقى ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىغا قارىمىسىز؟ شۇنداق تۇرۇپ ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرگۈچىلەر ۋە تۈزكۈرلۈك قىلغۇچىلار ھەرگىز ئۇ مېھرىبانلىققا ئائىل بولالمايدۇ.:

﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْ بِهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾

﴿مېنىڭ رەھمىتىم مەخلۇقاتنىڭ ھەممىسىگە ئورتاقتۇر، رەھمىتىمنى (كۇرىدىن ۋە گۇناھتىن) ساقلاغۇچىلارغا، (ماللىرىنىڭ) زاكىتىنى بېرىدىغانلارغا ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتقانلارغا تېڭىشلىك قىلىمەن، ئۇلار ئەلچىگە — ئومۇمىي پەيغەمبەرگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئەگىشىدۇ.﴾

مىسال: مىڭ كىشىنى سىغدۇرىدىغان زال بار، لېكىن ئۇنىڭغا كارتۇچكا بار كىشىلەرلا كىرەلەيدۇ، دېسەك ئەگەر قىسمەن كىشىلەر

www.number.org

www.number.org

بەلگىلەنگەن كارتۇچكىنى ئالغىلى ئۇنىماي زالغا كىرەلمەي سىرتتا قالسا بۇ زالنىڭ كەڭلىكىگە نۇقسان ھېسابلىنامدۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزى بۇنىڭ ياخشى مىسالى: «ئۇنىمىغانلاردىن باشقا پۈتۈن ئۈمىتىم جەننەتكە كىرىدۇ، ئۇلار: كىم ئۇنىمايدۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ماڭا بويسۇنغانلار جەننەتكە كىرىدۇ، ماڭا ئاسىي بولغانلار ئۇنىمىغانلاردۇر دېدى»

بەزىدە ھەقىقىي مېھرىبانلىق رەھىمسىزلىكتەك تۇس ئالىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەس. بەزىدە بالىلار مەكتەپلەرگە مەجبۇرى ئەۋەتىلىدۇ، دەرسلەرنى بېسىم بىلەن يادلايدۇ، ئەگەر ئۇلارنى ئۆز ئىختىيارغا قويۇپ بەرسە ئويۇن - تاماشا تۈگەشتۈرىۋېتىدۇ، قولىدىن ئىش كەلمەيدىغان چوڭ بولىدۇ.

دوختۇر بەدەننى ئوپىراتسىيە قىلغاندا بەدەننى يېرىش ئۈچۈن ئوپىراتسىيە پىچىقى ئىشلىتىدۇ، يەنە بەزىدە ئۈستىخاننى كېسىشكە ئەزالارنى ئېلىۋېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ، بۇنى پەقەت كېسەلگە كۆيۈنۈش يۈزىسىدىن قىلىدۇ.

مېھرىبانلىق ئەقىلىنى ئىشلەتمەستىن كۆيۈنۈش، ئادالەت ۋە تۈزۈمنى قايرىپ قويۇپ ئىچ ئاغرىتىش ئەمەس، ئۇ بۇ ھەقلەرنىڭ ھەممىسىگە رىئايە قىلىدىغان ھېسسىيات، كۆزلىرى يورۇقلۇققا تەلمۈرگەن، نىجاتلىق تەلەپ قىلغان دارغا ئېسىلىپ بوشلۇقتا ساڭگىلاپ تۇرغان كۆرۈنۈش ئىچ ئاغرىتىشنى قوزغايدۇ، ئەگەر بۇ ئۆتكۈنچە ھېسسىياتقا يول قويۇلۇپ، قاتىل بوشتىۋېتىلسە جاھان قالايمىقانلىشىپ كېتىدۇ، بۇ يەردىكى ھەقىقىي مېھرىبانلىق مۇشۇنداق ھېسسىياتنى تىزگىنلەش:

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

﴿ئى ئەقىل ئىگىلىرى، سىلەرگە قىساستا ھاياتلىق بار، ئاللاھتىن قورقۇڭلار.﴾

ئىسلام دىنى قارشى تۇرغان رەھىمسىزلىك مەنتىقە ۋە ئادالەت بىلەن مۇناسىۋىتى بولمىغان رەھىمسىزلىك بولۇپ ئۇ يامانلىق قىلىش، زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈشنى تولۇق ئۆز ئىچىگە ئالغان، ھاكاۋۇرلۇق، شەخسىيەتچىلىك، نادانلىق بىلەن بىرلەشكەن دۈشمەنلىك... ئەمما كۆيىنىش كىشىلەرنىڭ تەبىئىتىگە سىڭىپ كەتكەن ئىلاھى گۈزەللىكنىڭ ئىزناسى بولۇپ ئۇ كىشىلەرنى ياخشىلىققا ھەيدەيدۇ، ئۇلارغا ئەڭ قىيىن ۋاقىتلاردا كۆڭۈللەرنى روھلاندۇرۇپ، ھاياتلىقنى ئىللىقلىققا ئىگە قىلىدىغان سەلەكەن شامال ئاتا قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿ئاللاھ تائالا مېھرىبانلىقنى يۈز بۆلەك قىلىپ زېمىنغا بىرنى چۈشۈرگەن، ئاشۇ بىرى بىلەن مەخلۇقاتلار ئۆزئارا مېھرىبانلىق قىلىشىدۇ، ھەتتا ھايۋان بالىسىغا دەسسەپ سېلىشتىن ئەنسىرەپ تۇيغىنى كۆتۈرىدۇ.﴾

يەنە بىر بايىدا مۇنداق بار: ﴿ئاللاھ تائالا ئاسمان - زېمىننى ياراتقان كۈنىسى يۈز مېھرىبانلىق ياراتقان بولۇپ، ھەر بىر مېھرىبانلىق ئاسمان - زېمىن ئوتتۇرىسىدا دەرىجە بويىچە بولۇپ، شۇ مېھرىبانلىقتىن بىرنى زېمىندا قىلدى، شۇ بولغاچقا ئانا بالىسىغا، ياۋايى ھايۋان ۋە قۇشلار ئۆزئارا كۆيۈنىدۇ.﴾ ئەقىل ھەرخىل بىلىم بىلەن ئۆسۈپ يېتىلگەندەك مېھرىبانلىقمۇ ھەرخىل ۋاسىتىلار بىلەن تەرەققىي قىلىپ كېڭىيىپ تەربىيلىنىدۇ، ئەگەر تاشلاپ قويۇلسا چىرىپ تۈگىشىپ ئۇنىڭ ئىگىسى جەھەننەمنىڭ ئوتۇنىغا ئايلىنىدۇ.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىشەنچلىك سەممى بۇ ھۇججىنىڭ ئىگىسى ئەبۇل قاسىم

ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، «مېھرىبانلىق پەقەت شەقى كىشىلەردىنلا يوقلىدۇ.»

ئىسلام دىنى مېھرىبانلىق ۋە كۆڭۈل بۆلۈشكە تېخىمۇ تېگىشلىك بولغان بىر بۆلۈك ئالاھىدە كىشىلەرنى ئەسكەرتىپ ئۆتكەن بولۇپ ئۇلار:

ئۇرۇق - تۇغقانلار، تۇغقان دېگەن سۆزنىڭ ئەرەبچىسى رەھمە دېگەن سۆز - رەھمەت يەنى مېھرىبانلىق دېگەن سۆزدىن تۈرلىنىپ چىققان تومۇرداش سۆز بولۇپ ئۇلار مەزمۇن جەھەتتىمۇ بىردەكلىشىشى زۆرۈر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مېھرىبانلىق قىلغۇچىلارغا ئاللاھ تائالا مېھرى - شەپقەت قىلىدۇ، يەر يۈزىدىكى كىشىلەرگە مېھرىبانلىق قىلغۇچىلار، سىلەرگە ئاسماندىكىلەر مېھرىبانلىق يەتكۈزىدۇ، تۇغقانچىلىق ئاللاھنىڭ أَلْرَحْمَنُ - مېھرىبان دېگەن سۈپىتى بىلەن تومۇرداش، كىم مېھرى - شەپقەت يەتكۈزسە ئاللاھ ئۇنىڭغا يەتكۈزىدۇ. يەتكۈزمسە ئاللاھمۇ ئۇنىڭغا يەتكۈزمەيدۇ.»

ھەربىر مۇسۇلمان ئۆز ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنىڭ، يېقىنلىرىنىڭ ھەقىقىي ئادا قىلىشى، ئۆزۈلمەس دوستلۇق ئارقىلىق قانداشلىق مۇناسىۋىتىنى كۈچەيتىشى لازىم.

ياخشىلىق ۋە خەيرى - ئېھسان قىلىشقا ئەڭ لايىق ۋە ئەڭ مۇھىمى ئاتا - ئانا، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلٰلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾

ئىمام ئەبۇداۋۇد.
ئىمام تىرمىزى

«ئۇلارغا كامالى مېھرىبانلىقتىن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلىدە بولغىن ۋە «ئى پەرۋەردىگارم! ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە تەربىيەلىگىنىدەك ئۇلارغا مەرھەمەت قىلغىن» دېگىن.»

ئاتا - ئانىدىن كېيىن بالىلار: بەرائىبى ئازىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنىپ، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئەبۇبەكرى ئائىشەنىڭ قېشىغا كەلدى، ئائىشە قىزىپ قالغان ئىدى، ئەبۇبەكرى قىزىم ئەھۋالنىڭ قانداقراق؟ دېدى ۋە ئۇنىڭ مەڭزىگە سۆيدى.»

تومپاي كىشىلەر باركى، ئۇلاردا بۇنداق مۇلايىملىق مېھرىبانلىق تۇيغۇسى يوق. ئۇلار ناھايىتى ئەخلاقسىز، گەپ - سۆزلىرى قوپال بولىدۇ.

ئەبى ھۈرەيرەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلنىڭ ئوغلى ھەسەن ياكى ھۈسەيىننى سۆيدى، ئۇنىڭ يېنىدا ئەقرە ئىبنى ھابىت تەمىمى بار بولۇپ ئۇ: مېنىڭ ئون بالام بار مەن ئۇلارنىڭ بىرەنسىمۇ ھەرگىز سۆيۈپ باقمىدىم دېۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قارىدى ۋە «مېھرىبانلىق قىلمىغان ئادەم مېھرىبانلىققا ئېرىشەلمەيدۇ.» دېدى، يەنە بىر باياندا «سېنىڭ قەلبىڭدىن مېھرىبانلىقنى ئاللاھنىڭ تارتىۋېتىشىگە مەن ئىگە بولالمايمەن.» دەپ بار.

ئەنەستىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ئەبى سەيپىل چەينىنىڭ يېنىغا كىردۇق ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىبراھىمنىڭ ئېمىتىۋېتىشى ئىدى، رەسۇلۇللاھ ئوغلىنى ئېلىپ سۆيۈپ پۇرىدى، كېيىن ئۇنىڭ يېنىغا يەنە كىردۇق، ئىبراھىم جان ئۆزگەن ئىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى كۆزى ياش تۆكۈشكە باشلىدى، ئىبنى ئەۋىق رەسۇلۇللاھنىڭ يىغىسىغا ھەيران قالغاندەك: يا رەسۇلۇللاھ يىغلاۋاتامسەن؟ دېدى،

سۈرە ئىسرا: 24
ئىمام بۇخارى.
ئىمام بۇخارى.

رەسۇلۇللاھ: «ئى ئىبنى ئەۋى بۇ مېھرىبانلىق، ئۇنىڭغا باشقىسى ئەگەشتى» دېدى. يەنە مۇنداق دېدى: «كۆز ياش تۆكىدۇ، قەلب قاغۇرىدۇ، بىز پەقەت پەرۋەردىگارىمىز رازى بولدىغان سۆزنىلا قىلىمىز، ئى ئىبراھىم بىز سېنىڭدىن ئايرىلغانغا قاغۇرىمىز.»

مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا ئۆيى ۋە قەلبىنى تاقىۋېلىشى ئۇلاردىن ئالاقىنى ئۇزۇپ، ئۇلارنىڭ دەردىگە دەردمان بولماي، ئۇلارغا ياردەم بەرمەي ئۇلاردىن يىراق ياشىشى توغرا ئەمەس، بۇنداق تاشلىشىپ كېتىش ئىنساننى ئاللاھنىڭ بەرىكىتىدىن مەھرۇم قىلىپ ئاللاھنىڭ غەزىپىگە دۇچار قىلىدۇ.

ئەبى ھۇرەيرەدىن بايان قىلىنىپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم دەيدۇ: «رەھمى دېگەن سۆز ئاللاھنىڭ أَلْرَحْمَنُ دېگەن سۆيىتىدىن كېلىپ چىققان، سەن ئى رەببىم! مەن مېھرى - شەپقەتنى ئۇزۇپ قويدۇم، ئى رەببىم، مەن ئۆزۈمگە يامانلىق قىلدىم، ئى رەببىم، مەن زۇلۇم قىلدىم، ئى رەببىم، ئى پەرۋەردىگارىم! دەيسەن، ئاللاھ ساڭا مېھرى - شەپقەتنى داۋاملاشتۇرغانلارغا مەنمۇ داۋاملاشتۇرىدىغانلىقىمغا، ئۆزۈۋەتكەنلەرگە مەنمۇ ئۆزۈۋەتكەنلىقىمغا رازى بولمامسەن؟ دەپ جاۋاب بېرىدۇ.»

يېتىملەر مېھرىبانلىق قىلىش زۆرۈر بولغانلاردىن بولۇپ ئۇلارغا خەيرى - ئېھسان قىلىش، ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىش، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا كېپىل بولۇش، ئىستىقبالغا ئەھمىيەت بېرىش ئەڭ ساپ ئىبادەت. بەلكى خاتالاشقان ھېسىيات تۈزۈلۈپ سەمىمىيلىشىدۇ، ئەبى ھۇرەيرەدىن بايان قىلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم رەسۇلۇللاھقا ئۆزىنىڭ تاش يۈرەكلىكىنى شىكايەت قىلدى، رەسۇلۇللاھ: «يېتىمنىڭ بېشىنى سىيلا، مىسكىنلەرگە تاماق بەر.» دېدى.

يەنە بىر باياندا بىر ئادەم رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا تاش يۈرەكلىكىنى شىكايەت قىلىپ كەلدى، رەسۇلۇللاھ: «قەلبىڭنىڭ يۇمشىشىنى، ھاجىتىڭنىڭ راۋا بولۇشىنى خالامسەن؟ يېتىمغا مېھرى - شەپقەت قىلغىن، بېشىنى سىلىغىن، تامىقىدىن تاماق بەرگىن، قەلبىڭ يۇمشاپ ھاجىتىڭگە يېتىسەن.»

چۈنكى ئۆزۈلمەس خوشاللىقلار قايناپ تۇرغان گۈللەنگەن مۇھىت ۋە نېمەتتىن باشقىنى بىلمەي كۈن ئۆتكۈزۈۋاتقان جەمئىيەتتە قەلب قېتىپ كېتىدۇ، باياشات كىشىلەر ئاۋامنىڭ دەرد - ئەلىمىنى ھېس قىلالمايدۇ. ھوزۇر - ھالاۋەت ئۇلارنىڭ دىللىرىنى داتلاشتۇرۇپ، كۆزلىرىنى كور قىلىپ ئۇلارنى موھتاجلارنىڭ ھاجىتىنى، دەرتىمەنلەرنىڭ دەردىنى، قاغۇرغۇچىلارنىڭ قاغۇسىنى ھېس قىلالمايدىغان قىلىپ قويدۇ. كىشىلەر ئوخشىمىغان مۇھىت بىلەن ئۇچراشقان خوشاللىق ۋە قىيىنچىلىقلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ۋاقىتتا ئېسىل قەلب ۋە ئۆتكۈر سېزىمغا ئېرىشىپ يېتىملەرنى تاشلاپ قويغانلىقىنى، دەرتىمەن بىلەن چاتقى بولمىغانلىقىنى، بىچارە يوقسۇلنى تەرك ئەتكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ.

كېسەل مېيىپ كىشىلەرگە كۆيۈنۈش مۇھىم مېھرىبانلىق جۈملىسىدىن بولۇپ، ئۇلار ھاياتلىققا، ئۇلارنىڭ پائالىيىتىگە، ئۆزىنىڭ قابىلىيىتىنى نامايەن قىلىشقا تەسىر كۆرسىتىدىغان نۇقسانلار بىلەن يۈزلىنىدۇ. ئاللاھ تائالا ئۇلارنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلغان بولغاچقا ئۆتكەن ئىشنى بىزنىڭ چىڭ تۇتۇۋېلىشىمىز توغرا ئەمەس.

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعُدِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

﴿(جىھادقا چىقىمسا) ئەمماغا گۇناھ بولمايدۇ، توكۇرغىمۇ گۇناھ بولمايدۇ، كېسەلگىمۇ گۇناھ بولمايدۇ، كىمكى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ

پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇنى ئاللاھ ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، كىمكى (ئۆزىسىز) جىھادتىن باش تارتىدىكەن، ئاللاھ ئۇنى (دۇنيادا خورلۇق بىلەن، ئاخىرەتتە ئوت بىلەن) قاتتىق ئازابلايدۇ.﴾

كېسەل كىشى ئاجىزلىق ئۇنى ئىسكەنجىگە ئالغان، كېسەلنىڭ ھارارىتى، دورىنىڭ ئاچچىقلىقى ئۇنى قىيناۋاتقان كىشى بولۇپ، ئۇ ئۆز دەرتلىرىگە سەۋر قىلغانلىقى ئۈچۈن ئاللاھقا يېقىن، ئاللاھنىڭ غەمغورلۇقىغا لايىق. ئەگەر تىكەن كىرىش مۆئىننىڭ گۇناھىنى ئازايتىدىغان بولسا مۇسبەتكە ئۇچرىغان قاتتىق ئازاب تارتقان كىشىنىڭ ئەھۋالى قانداق بولار؟ بۇ كېسەل كىشىنى ئاللاھقا يېقىن قىلىدۇ، شۇڭا كېسەللەرگە دەخلى - تەرۈز قىلىشتىن، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىشتىن ھەزەر ئەيلىشىمىز لازىم. ئۇلارغا قوپاللىق قىلىش ئېغىر جىنايەت. مېھرىبانلىق قىلىدىغان ئورۇندىن بىرى: خىزمەتچىلەرگە ياخشىلىق قىلىش، ئۇلارنىڭ خىزمىتىگە ھەمدەم بولۇش، ئۇلارنىڭ خاتالىقىنى كەچۈرۈش، ئۇلارغا قالايمىقان ھوقۇقۇق ئىشلەتمەسلىك، ئۇلارنى مەسخىرە قىلماسلىق.

ئاللاھ تائالا ئەگەر بىر ئادەمنى بىر نەرسىگە ئىگە قىلسا ئۇ ئادەم ئىستىباتلىق قىلىپ ياخشىلىق قىلمىسا، ئاللاھ ئۇ ئىگە بولغان نەرسىلەرنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنى يامان قىلىدۇ.

ئەبى مەسئۇدىل بەدرىدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن خىزمەتكارىمنى قامچا بىلەن ئۇرۇۋاتتىم كەينىمدىن، ئابا مەسئۇد ئېسىگە بولسۇن! دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىدىم - يۇ، ئاچچىقىمدىن ئاۋازنى ئاڭقىرالمىدىم، يېقىن كەلگەندە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىكەن، ئۇ: «ئابا مەسئۇد ئاللاھ سەندىن بۇ خىزمەتكارىڭنىڭ قىساسىنى ئېلىشقا ھەقىقەتەن قادىر» دەۋاتتى، مەن، ئى رەسۇلۇللاھ ئۇ ئاللاھنىڭ رازىلىقى

www.number.org

ئۈچۈن ھۆر دېدىم، رەسۇلۇللاھ: «شۇنداق قىلمىغان بولساڭ سېنى ئوت كۆيدۈرگەن بولاتتى.» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «گۈزەل ئەخلاق ئىلگىرىلەش، ناچار ئەخلاق شۇملۇق»

بىر ئادەم ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ خىزمەتچىنى نەچچە قېتىم ئەپسۇس قىلمەن؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەركۈنى يەتمەش قېتىم.» دېدى.

ھەقىقەتەن بىر بۆلۈك ئەر - ئاياللار بار، ئۇلار خىزمەتچىلەرنىڭ ئاجىزلىقىدىن پايدىلىنىپ ئۇلارغا ھەرخىل ئەزىيەتلەرنى يەتكۈزىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئىسلام دىنى ئۇلارنى بۇنداق قوپاللىقتىن ئاگاھلاندۇرغان ۋە قورقۇتقان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىم ناھەق بىر قامچە ئۇرسا، ئۇنىڭدىن قىيامەت كۈنى قىساس ئېلىنىدۇ.»

ھايۋانلارغا كۆيىنىشىمۇ تەلەپ قىلىنغان مېھرىبانلىقتىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر ئادەمنىڭ بىر قوينى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن پۇتىدىن سۆرەپ مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: ھەي سېنى! ئۇنى ئۆلۈمگە چىرايلىق يېتىلەپ بار. دېدى.

بىر ئادەم يارەسۇلۇللاھ! ئۆلتۈرىلىدىغان قويغىمۇ كۆيۈنەمدىمەن دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇنىڭغا كۆيۈنەڭ ئاللاھ ساڭا كۆيىنىدۇ.» دېدى.

ئىمام مۇسلىم.
ئىمام ئەبۇ داۋۇد.
بەزەر.
ھاكىم.

ئىسلام دىنى ھاياتىغا رەھىمسىزلىك قىلغان، ئۇلارنىڭ ئازابلىرىغا پەرۋا قىلمىغان كىشىنى قاتتىق جازالايىدۇ، ئىسلام دىنى ئىنساننىڭ شۇنچە ھۆرمەتلىك تۇرۇپ ھاياتىغا يامانلىق قىلغانلىقى سەۋەبلىك دوزاخقا كىرىدىغانلىقىنى بايان قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئايال بىر مۇشۇكىنى باغلاپ قويۇپ يېمەكلىك بەرمىگەنلىكى ياكى ئۆزى زېمىندىن نەرسە تېپىپ يېيىشى ئۈچۈن قويۇۋەتمىگەنلىكى ئۈچۈن دوزاخقا كىردى.»

شۇنىڭدەك گەرچە ئىت سەۋەبلىك بولسىمۇ قەلبىنى ئىگىلىگەن مېھرىبانلىقنىڭ ھېسسىياتىنىڭ چوڭ گۇناھلارنى ئۇچۇرىدىغانلىقىنى بايان قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئادەم يولدا كېتىۋېتىپ قاتتىق ئۇسسۇس كەتتى، ئۇ بىر قۇدۇقنى تېپىپ ئۇنىڭغا چۈشۈپ سۇ ئىچىپ چىقتى، بىر ئىت ئۇسسۇزلۇقتىن تىلنى چىقىرىپ ھۆل توپىنى يەۋاتقان ئىكەن، ھېلىقى ئادەم بۇ ئىتتىمۇ ماڭا يەتكەنگە ئوخشاش تەشەنالىق يېتىپتۇ دەپ قۇدۇققا چۈشۈپ ئايىغىنى سۇغا تولدۇرۇپ ئۇنى ئاغزىدا چىشلەپ ئۈستىگە چىقىپ ئىتنى سۇغاردى، ئاللاھ تائالا ئۇنىڭغا تەشەككۈر بىلدۈرۈپ ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۈردى.»

ساھابىلار يارەسۇلۇللاھ بىزگە ھاياتىمۇ ئەجر بارمۇ؟ دېدى، ئۇ: «ھەربىر ھۆل جىگەر ئىگىسىدە ئەجر - مۇكاپات بار.» دېدى.

يەنە بىر باياندا: «بىر بۇزۇق ئايال تومۇز ئىسسىقتا قۇدۇقنى ئايلىنىۋاتقان بىر ئىتنى كۆردى، ئۇ تەشەنالىقتىن تىلنى ساڭگىلىتىپ تۇراتتى، ئۇ ئايال ئايىغىنى سالىدى، شۇ سەۋەبلىك ئۇنىڭ گۇناھى مەغپىرەت قىلىندى.»

ئىتقا كۆيۈنۈش پەھشەنىڭ گۇناھىنى يۇغان يەردە ئىنسانغا مېھرى - شەپقەت قىلىش ئاجايىپ ھەيران قىلارلىق ئىشلارنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ!

بىلىم ۋە ئەقىل

ئىسلام دىنى ئىسلامغا ئېتىقاد قىلىدىغان بارلىق كىشىلەرگە بىلىم ئالىدىغان ئوقۇغۇچى بولۇشنى پەرز قىلىدۇ، بۇنىڭدا ساپالىقلارنىڭ نىسبىتى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ ساۋاتسىزلىقلارنىڭ نىسبىتى چۈشىدۇ ياكى يوقايدۇ.

بۇ دىننىڭ ھەقىقەتلىرى - مەيلى ئاساس ياكى تارماق بولسۇن ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا يۆتكىلىدىغان ئۆلچەم، ئىلھام قىلىش بىلەن كېڭىيىدىغان قايمۇقتۇرۇش بىلەن تارقىلىدىغان تىلتۇمار ئەمەس، ھەرگىزمۇ ئۇنداق ئەمەس، ئىسلام ھەقىقەتلىرى ھېكمەتلىك كىتابتىن يۇقىرى سەۋىيىلىك سۈننەتتىن بارلىققا كەلگەن، بۇ ھەقىقەتلەرنى يۈزەكى ئوقۇپ قويۇش بىلەنلا ئالغىلى بولمايدۇ، بۇنىڭغا يۇقىرى ساپا، يۈكسەك ئىقتىدار ۋە ئېسىل ئەخلاققا ئىگە بىر بۆلۈك كىشىلەر بولۇشى كېرەك.

ئېنىقكى، ئىسلامشۇناسلىق ئىنتىلگۇچىلەرگە نىسبەتەن ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەت ئاساسىغا قۇرۇلغان ئىسلام قانۇنشۇناسلىقى، ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتنى ئىجرا قىلىش قۇرۇلمىسىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان تەپسىلىي ئىجتىمائىي ئەخلاق ۋە دۇرۇس تەتقىقات ۋە ساغلام ئىجتىھاد مۇھىتى بارلىققا كېلىپ ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بارلىققا كەلگەن نۇرغۇن مەسىلىلەر ۋە يېڭى ئىشلارنى ئىسلام ئۆلچىمىدە زامانغا لايىق ھەل قىلىدىغان شارائىت يارىتىدۇ.

قانداقلا مۇھىتتا بۇ تەرەپلەر كەم بولسا ئىسلامنىڭ ئاساسى ئاجىزلاپ دائىرىسى تارىيىدۇ، خۇددى باراقسان ئۆسكەن ئېگىز دەرەخ قۇرۇپ، يوپۇرماقلىرى تۆكۈلۈپ قاخشال بولۇپ قالغاندەك.

ئۇنىڭدىن كېيىن دۇنيا توغرىسىدا تەپەككۈر يۈرگۈزۈش زۆرۈر بولۇپ، قورئان سۈرىلىرىدە ئىزچىل ئەمىر قىلىنغان ۋە مۇستەھكەم ئىماننى بارلىققا كەلتۈرۈشنىڭ تۇنجى ئاساسى ھىسابلانغان. دەرۋەقە، ئەنە شۇنداق تەپەككۈر يۈرگۈزۈش ئارقىلىق ھازىرقى مەدەنىيەت كەشپىياتلىرىنى بارلىققا كەلدى. دۇنياغا كائىناتنىڭ ئۇلۇغ سىرلىرى ئېچىپ بېرىلدى.

ئىنسانىيەت چۈشىدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان قولايلىقلار ھازىرلاندى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ھەقىقەتكە ئەگىشىشكە، قانچە يوشۇرۇن بولسىمۇ، ئىزدەپ تېپىشقا، تۈرلۈك خىياللارغا بېرىلمەسلىككە، قۇلاقلىرىمىز، كۆزلىرىمىز ۋە دىللىرىمىزنى ياخشى ئىشلىتىشكە تەۋسىيە قىلىش لازىم. شۇنداق بولغاندىلا ئاللاھ ھوقۇق بەرمىگەن، غۇۋا ئەنئەنەلەر ھۆكۈم سۈرگەن، تۈرلۈك يالغانچىلىقلار بىلەن توشۇپ كەتكەن، كاھىنلىق، رامباللىق ئەۋج ئالغان جەمئىيەتتە ئەمەس، بەلكى، خۇراپاتلىقلاردىن يىراق، خام خىياللاردىن پاك بولغان جەمئىيەت بەرپا قىلىشقا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدۇ.

ئىسلام ئۈچۈن بىلىم خۇددى ئىنسانغا ھايات زۆرۈر بولغاندەك زۆرۈر، بۇ دىن پەقەت پىشقان بىلىم، ئۆتكۈر ئەقىل ئىگىلىرىدىلا ئاندىن ئۆز ئورنىنى تاپىدۇ.

ئاللاھ ئۇ توغرىلىق مۇنداق دەيدۇ:

﴿هَذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَيَلْعَلُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾

«كىشىلەرنىڭ ئاگاھلاندىرىلىشى، ئاللاھنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى، ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ۋەز - نەسىھەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن بۇ (قۇرئان) تەبلىغىدۇر، (يەنى كىشىلەرگە تەبلىغ قىلىش ئۈچۈن نازىل قىلىندى.»

جەھەننەمدىكىلەرنىڭ سۆزلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾

«ئەگەر بىز (پەيغەمبەرلەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلىغان ياكى چۈشەنگەن بولساق، ئەھلى دوزاخ قاتارىدا بولماس ئىدۇق»

يەنە سەزگۈلىرى يوقالغان، ئىقتىدارى تۈگەشكەن، زېھنى ئىشلىمىگەن كىشىلەر توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الذِّبْوِ إِذَا دُعِيَ إِلَى دُعَاءِ صَوْمٍ كُمْ عَمِي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾

«كاپىرلارنى ھىدايەتكە دەۋەت قىلغۇچى خۇددى مەنسىنى چۈشەنمەي تاۋۇشنى ۋە نىدانىلا ئاڭلايدىغان چاھارپايىلارنى چاقىرغان ئادەمگە ئوخشايدۇ، (كاپىرلار ھەقىقىي ئاڭلاشتىن) گاستۇر، (ھەقىقىي سۆزلەشتىن) گاجىدۇر، (ھەقىقىي كۆرۈشتىن) كوردۇر، ئۇلار (ۋەز نەسىھەتنى) چۈشەنمەيدۇ.»

شۈبھىسىزكى، ھاياتلىق كامالەتكە يېتىپ ئەڭ ساپ، ئەڭ ئىلغار ئىسلام تەلىماتلىرىنى قوبۇل قىلىشقا تەييار بولغاندىن باشلاپ ئاللاھ ھاياتلىقنى ئىسلام ئارقىلىق شەرەپكە ئىگە قىلدى. چۈنكى ئىسلام تەلىماتلىرىنىڭ ھەممىسى ھاياتلىقنىڭ مۇكەممەلىكىگە قاراپ تەرەققىي قىلىشىغا ماس كېلىدۇ. بەلكى ئۇ ماددى ۋە روھى تەرەققىياتقا چوڭ قەدەم تاشلىغانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

سىز ئىسلامدىكى تۇنجى ئىبادەت بولغان نامازغا قارىسىڭىز ئەزان ئوقۇش ۋە ئۇنى ئادا قىلىشنىڭ تولۇق ئەقلى خىزمەت ئىكەنلىكىنى بايقايسىز، مەسىلەن: نامازغا چاقىرىش ئەقلىنى ئېچىپ دىننى ئويغىتىدىغان ئاللاھنى چوڭ بىلىش، ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىش، نىجاتلىق ۋە مۇۋەپپەقىيەتلەرگە قىزىقتۇرۇشتىن ئىبارەت بىرقانچە سۆز بولۇپ، ئەزان ھەرگىز ساداسى بوشلۇققا قويۇپ بېرىلىدىغان نامەلۇم تۇيغۇلارغا خىتاب قىلىنىدىغان سىگنال ئەمەس. نامازنىڭ ئۆزى ياخشىلىقنىڭ ئىرادىلىرى ۋە ھىدايەت دەلىللىرىگە تولغان كىتابتىن ئوقۇلغان ئايەتلەر بولۇپ ئۇنى قانچە كالا ئويغاق ھالدا ئوقۇپ، شۇ

ئايەتلەرنىڭ مەزمۇنىنى ئەقىل قانچە مۇلاھىزە قىلسا ئۇنى شۇنچە چۈشىنىپ قويۇل قىلغىلى بولىدۇ.

ھەقىقەت شۇكى، بىر ئادەمنىڭ ئىسلامدا قانچىلىك مۇستەھكەم تۇرۇشى ئۇنىڭ ئەقىل - پاراستى، كالىسنىڭ ئىشلىشى ۋە تەبىئەتنىڭ دۇرۇسلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك، پىكرى خۇنۇك، ۋىجدانى كېسەل ئادەمنىڭ بۇ دىندا ئۇزۇپ چىقىشى ناھايىتى مۇشكۈل.

قۇرئاندىن تۇنجى چۈشكەن ئايەت ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە دېگەن تۆۋەندىكى سۆزىدۇر:

﴿اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۖ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۖ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۖ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾

﴿ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن، ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى، ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر، ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى، ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى.﴾

بۇ تۇنجى بايانات بولۇپ ئۇ قەلەمنىڭ قىممىتىنى يۇقىرى كۆتۈرگەن، بىلىمنىڭ قەدىنى مەدھىيلەنگەن. بىخۇتلىقتىكى قارا ساۋاتلىققا جەڭ ئېلان قىلغان، ئوقۇش ۋە ئۆگىنىشنى ھەقىقىي ئادەم يېتىشتۈرۈپ چىقىشتىكى تۇنجى ئاساس، ھۆل كېسەك قىلغان، ئۇلۇغ ۋە بۈيۈك ئاللاھ ئالىملارنى دەرىجىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ، ھەتتا ئۇلارنى ئۆزىنىڭ بىرلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىش، ئادالەتنى ئىسپاتلاشتا ئۆزى ۋە پەرىشتىلەر بىلەن بىر قاتاردا كەلتۈرگەن.

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

﴿ئاللاھ ئادالەتنى بەرپا قىلغان ھالدا گۇۋاھلىق بەردىكى، ئۇنىڭدىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، پەرىشتىلەرمۇ ئىلىم ئەھلىلىرىمۇ شۇنداق گۇۋاھلىق بەردى، ئۇنىڭدىن باشقا مەبۇد يوقتۇر، ئۇ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾

بۇ ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، ئىشلىمەس ئەقىل، تار ئاڭ سەۋىيەگە بۈيۈك، كاتتا ئاللاھنىڭ ئۇلۇغلىقىنى ھېس قىلىش نەدە تۇرۇپتۇ، نادانلىقى ۋە بىخۇدلىقى بىلەن ھاياتلىقنىڭ قىسلىچىلىقلىرىدا ياشاۋاتقان ئادەم ھاياتلىقنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ھوقۇقىنى قانداقمۇ تونۇيالىسۇن ياكى ئۇنىڭ كاتتا سۈپەتلىرى، بۈيۈك دەلىللىرىدىن بىرەرنى چۈشىنىشكە ئېرىشەلسۇن؟

شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا ئالىملارنى ئۇلۇغلاپ ئۇلارنى ھۆرمەت ۋە پەزىلەتتە ئۈستۈن قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «غالىب ۋە ئۇلۇغ ئاللاھ قىيامەت كۈنىسى بەندىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم قىلىش ئۈچۈن ئۆز كۈرسىدا ئولتۇرغاندا ئالىملارغا مۇنداق دەيدۇ: «مەن بىلىمىم ۋە كەڭ قورساقلىقىمنى سىلەرنىڭ ئىشىڭلاردا قىلىدىكەنمەن سىلەردىكى كەمچىللىكلەرنى كەچۈرمەن، پەرۋا قىلمايمەن.»

ھاپىزىل مۇنزىرى مۇنداق دەيدۇ: ئاللاھ سۇبھانەھۇ ۋە تائالانىڭ «بىلىمىم ۋە كەڭ قورساقلىقىم» دېگەن سۆزىگە قاراڭ ئۇنىڭغا چوڭقۇر دىققەت قىلىڭ، ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ «مېنىڭ بىلىمىم ۋە مېنىڭ كەڭ قورساقلىقىم» دەپ بىلىم ۋە كەڭ قورساقلىقىنى ئۆزىگە قوشۇپ كەلتۈرىشىدىن ھازىرقى زاماندىكى ئىخلاس ۋە ئاللاھنى ھەقىقىي بىلىشتىن خالىي بىلىمنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدىكى بىلىم ئەمەسلىكى ئاشكارلىنىدۇ.

كەڭ قورساقلىقىنى بىلىمگە باغلاپ كەلتۈرۈشتە بۈيەردىكى بىلىم شاللاقلىقىنى تىزگىنلەپ، ھاۋايى - ھەۋەسكە بوي سۇنمىغان بىلىمنى كۆرسىتىدۇ.

ھەقىقىي تونۇش ئاللاھنىڭ نەزىرىدە تەۋرىنىپ تۇرغان ئەمەلدىن نادانلىق ۋە ئوقسان بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن ئىبادەتتىن ئۈستۈن تۇرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىلىمنىڭ پەزىلىتى ئىبادەتنىڭ پەزىلىتىدىن ياخشى.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاز بىلىم كۆپ ئىبادەتتىن ياخشى.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئىبادەتنىڭ ئەڭ ياخشىسى - چۈشىنىش.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ئى ئەبۇزەر ئاللاھنىڭ كىتابىدىن بىر ئايەتنى ئۆگىنىپ تاڭنى يورۇتقىنىڭ يۈز رەكئەت ناماز ئوقۇغىنىڭدىن ياخشى، ئەمەل قىلىنسۇن ياكى ئەمەل قىلىنمىسۇن بىر باب بىلىم ئۆگىنىشنىڭ مەڭ رەكئەت ناماز ئوقۇغىنىڭدىن ياخشى.»

بۇ ھۆكۈمدىكى سىر شۇكى، نادان ئىبادەت قىلغۇچى ئۇنىڭ دوستلۇقىغا ئوخشاشلا پايدىسى ئاز، ئۇلار پايدىنى ئويلاپ تۇرۇپ ئۆز - ئۆزىگە زىيان يەتكۈزىدۇ، دوستلىرىغا ياخشىلىق قىلمەن، خۇشاللىق ئاتا قىلمەن دەپ تۇرۇپ ئۇلارغا زىيان - زەخمەت، كۆڭۈلسىزلىك ئېلىپ كېلىدۇ، نادان ئىبادەت قىلغۇچىلار يۈزەكى جەھەتتىن دىنغا چىڭ يېپىشىپ ئۇنى قاتتىق قوللايدۇ، لېكىن ئۇلار نادان، ئەخمەقلىقتىن يېپىشىپ - بىلمەي دىنغا زىيان يەتكۈزىدىغان، نومۇس ئېلىپ كېلىدىغان پوزىتسىيەدە بولۇپ قالىدۇ. دىنغا كۆپ خاپىلىق ئېلىپ كېلىدۇ. ئەمما ئىلىم ئىگىلىرى بولسا ئۆتكۈر زېھنىنى، سەزگۈر قەلبىلىرى بىلەن ئىش - ھەرىكەتلىرىنى باشقۇرۇپ تۇرىدۇ. دىللىرى ئۇلارنى ھىدايەتكە ئىلھام بېرىدۇ. قىلغان ئەمەللىرىنى ئاز بولسىمۇ چۈشۈنۈپ توغرا قىلىدۇ.

ئەمما بىلىم ئىگىلىرى ئۇلارنىڭ پاراستى، ئۇلارنىڭ يولىنى بەلگىلەپ ئۇلارغا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئۇلار ئاز ئەمەل قىلغان تەقدىردىمۇ قىلغان ئىشىدا دۇرۇس ۋە ھەققانىيلىق كۆپ بولىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «چۈشەنگەن بىر ئالىم شەيتانغا تاقابىل تۇرۇشتا مەڭ ئىبادەت قىلغۇچىدىن كۈچلۈك.»

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئالىمنىڭ ئىبادەتكارغا نىسبەتەن پەزىلىتى سىلەرنىڭ ئەڭ تۆۋەنلىرىغا نىسبەتەن مېنىڭ پەزىلىتىمگە ئوخشاش.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئالىمنىڭ پەزىلىتى ئىبادەتكاردىن يەتمەش دەرىجە ئۈستۈن، ھەرىر دەرىجە ئارىلىقى ئاتنىڭ مېڭىشىدا يەتمەش يىل، بۇنداق بولۇشى شەيتان كىشىلەرگە بىدئەتلەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ، ئالىم ئۇنى كۆرۈپ كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن توسىدۇ، ئىبادەتكار تولۇق بېرىلمەي، چۈشەنمەي پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىشقا يۈزلىنىدۇ.»

ھەدىسنىڭ ئاخىرى راۋىيلار چۈشەندۈرۈش، شەرھىلەش ئۈچۈن قوشۇپ قويغان ئىبارە بولسا كېرەك.

نەزەر دائىرىسى تار بولسا، ئىماننى كۈچەيتىشكە، ياخشىلىقنى جارى قىلدۇرۇشقا ئورۇن بولمايدۇ، ئۇلۇغ ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَّاسٍ لِّلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾

«بىز ئىنسانلارغا بايان قىلغان بۇ تەمسىللەرنى پەقەت ئالىملارلا چۈشىنەلەيدۇ.»

ئاللاھ يەنە، ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسىدىغان، داۋاملىق سەگەك تۇرىدىغان ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ھېرىسمەن قەلب - ئالىمنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تولۇق خەۋەردار نۇرلۇق قەلبى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

﴿أَمَّنْ هُوَ قَابَتْ أُنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

﴿ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرگەن ئادەم ياخشىمۇ ياكى ئاخىرەت ئازابىدىن قورقۇپ، پەرۋەردىگارىنىڭ رەھمىتىنى ئۈمىد قىلىپ كېچىنىڭ سائەتلىرىنى سەجدە قىلغان ۋە قىيامدا تۇرغان ھالدا ئىبادەت قىلىپ ئۆتكۈزگەن ئادەم (ياخشىمۇ؟) ئېيىقىنىكى، بىلىدىغانلار بىلەن بىلمەيدىغانلار باراۋەر بولامدۇ؟ پەقەت (ساغلام) ئەقىل ئىگىلىرى ئىبىرەت ئالىدۇ.﴾

ھەربىر مۇسۇلمان ئۆگىنىشكە ئاتلىنىدىغان، ئىشىكىنى كەڭ ئېچىۋېتىدىغان، ئېرىشىش ئۈچۈن مەشرىقتىن مەغربىگە سەپەر قىلىدىغان بىلىم ھەرگىز باش - ئاخىرى چەكلىك مۇئەييەن بىلىم بولماستىن بەلكى ئۇ كەڭ نەزەر دائىرىگە ئورۇن بېرىدىغان، ئىلىم - ئىزىپانغا تەشنا ئەقىل ئالىدىكى بارلىق توسۇقلارنى سۇپۇرۇپ تاشلايدىغان ھەمدە ئىنسان بىلەن مەۋجۇداتلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى مۇستەھكەملەيدىغان ئىلھام ۋە ئىدراكقا چەكسىز پۇرسەت بېرىدىغان، شۇنداقلا دۇنيادا ئۆزىگە خوجا بولۇپ ياشاش، ئۆزىگە ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلىش، يوشۇرۇن بايلىقلاردىن پايدىلىنىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىدىغان بارلىق بىلىمنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ياخشى ئۆگىنىپ پۇختا ئىگىلىشكە تېگىشلىك بىلىم. ھەربىر مۇسۇلمان بۇ بىلىملەردىن تېگىشلىك نېسىۋىسىنى ئېلىشى لازىم. بۇنى ئايەت ۋە ھەدىس تولۇق ئىسپاتلاپ بېرىدۇ:

www.number.org

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرقايسى ساھەدە بىلىم سەۋىيىنى ئۆستۈرۈشكە كۆرسەتمە بەرگەن ھەدىسلىرى نۇرغۇن بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم بىلىم ئىزدەپ يولغا چىققان بولسا ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەت يولىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىدۇ.»

يەنە مۇنداق دېگەن: «ھەرقانداق ئىزدەنگۈچى بىلىمنىڭ پەزىلىتىگە ئوخشاش بىر نەرسىگە ئېرىشىپ باقمىدى، بىلىم ئىگىسىنى ھىدايەتكە باشلايدۇ، ياكى پەسلىكتىن قايتۇرىدۇ، ئىنساننىڭ ئەقلى دۇرۇسلاشماي تۇرۇپ دىنى دۇرۇس بولمايدۇ.»

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «پەقەت ئىككىلا ئىشتا ھەسەت قىلىشقا بولىدۇ، بىرى ئاللاھ ئۇنىڭغا كۆپ مال بېرىپ ئۇنى ھەق يولدا ئىشلىتىشكە مۇيەسسەر قىلغان ئادەم. يەنە بىرى، ئاللاھ بىلىم ھېكمەت بەرگەن، شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈم قىلىپ ئۇنى كىشىلەرگە ئۆگەتكەن ئادەم.»

يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ھەقىقەتەن ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەرىشتىلىرى، ئاسمان - زېمىن ئەھلى ھەتتا تۆشۈكىدىكى چۈملىگە قەدەر ھەتتا دېڭىزدىكى بېلىققا قەدەر كىشىلەرگە ياخشىلىقنى ئۆگەتكۈچى مۇئەللىمگە رەھمەت سالام يوللايدۇ.»

بۇ ھەدىسلەر ياخشىلىق ۋە ھېكمەتلىك ئىشلارنى شۇنداقلا زىياندىن ساقلاپ، پايدىغا يېقىنلاشتۇرىدىغان ھەرقانداق بىلىمنى ئۆگىنىشنى كۆرسىتىدۇ.

ئېنىقكى ئەڭ دەسلەپ ئۆگىنىشكە تېگىشلىك بىلىم ئاللاھنىڭ كىشىلەردىكى ھوقۇقى ۋە كىشىلەرنى ئۆزئارا ھەق - ھوقۇقلىرىنى بىلىش مەۋقەنى ئومۇمىي مەنپەئەتكە قارىتىش، كۆپچىلىكنى تەشكىللەشتە ۋە سىياسىي يېتەكلەشتە زور تەسىرگە ئىگە، لېكىن قەدىرلەشكە تېگىشلىك

ئىمام مۇسلىم.
تەبرىنى.
ئىمام بۇخارى.
ئىمام تىرمىزى.

بىلىم فېقھى، تەپسىر قاتارلىق بىلىملەرنى ئۆگىنىش ئەمما باشقا بىلىملەرنى ئۆگىنىش خالىغانلار ئۆگەنسە، خالىمىغانلار ئۆگەنمىسىمۇ بولىدۇ دەپ قاراش بىمەنلىك.

بۇ چوڭ خاتالىق، دۇنيا ۋە ھاياتلىق بىلىملىرىنى ئاسمان - زېمىن ھەقىقەتلىرى توغرىسىدىكى ئۈزۈلمەس تەتقىقات نەتىجىلىرى ئەھمىيەت جەھەتتىن ئوقۇل دىنى بىلىملەردىن قېلىشمايدۇ بەلكى بۇ بىلىملەرنىڭ نەتىجىسى شەرىئەت بىلىملىرىنى تېخىمۇ چوڭقۇر ئۆگىنىشكە يول ھازىرلايدۇ.

قۇرئانى كەرىم ئىلىمنىڭ پەزىلىتى، ئالىملارنىڭ ئۇلۇغلىقىنى مەدھىيلىگەندە ئالىملاردىن ياراتقۇچىنىڭ بۈيۈكلىكى ۋە يارىتىشنىڭ ئاجايىپلىقىنى بىلىدىغان ئالىملارنى كۆزدە تۇتقانلىقى، بىلىمدىن ئۆسۈملۈك، ھايۋانات ۋە باشقا تەبىئەتكە نەزەر سېلىشتىن بارلىققا كەلگەن بىلىمنى مەقسەت قىلغانلىقى بىزگە كۆپايە.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَايِبُ سُودٌ ۚ وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾

﴿كۆرمەمسەنكى، ئاللاھ بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇردى ئۇنىڭ بىلەن تۈرلۈك رەڭگارەڭ مېۋىلەرنى چىقاردى، (شۇنىڭدەك ئاللاھ تاغلارنى ياراتتى) تاغلارنىڭ ئاق، قىزىللىرى، ھەرخىل رەڭدىكى يوللۇقلىرى ۋە قاپقارلىرىمۇ بار، شۇنىڭدەك ئىنسانلارنى، ھايۋانلارنى، چاھار پايانلىرىمۇ خىلمۇخىل رەڭلىك قىلىپ ياراتتى، ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئىچىدە

ئاللاھتىن پەقەت ئالىملارلا قورقۇدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن غالبىتۇر. (بەندىلەر ئىچىدە تەۋبە قىلغانلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر. ﴿
يەنە مۇنداق دېگەن:

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾

﴿ئاللاھنىڭ ئاسمانلارنى، زېمىننى ياراتقانلىقى، تىللىرىڭلارنىڭ، رەڭگىڭلارنىڭ خىلمۇخىل بولۇشى ئاللاھنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر، بۇنىڭدا بىلىملىك كىشىلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن نۇرغۇن ئالامەتلەر بار.﴾

ھاياتلىق بىلىملىرى دىنغا خىزمەت قىلىش ۋە دىنى ھەقىقەتلەرنى يورۇتۇشتا ئاخىرەت بىلىملىرى بىلەن ئوخشاش. ۋاقىت جەھەتتىن تەبىئەت بىلىملىرى ئۇزاقراق ئۆگىنىشكە موھتاج. دىنى بىلىم ھەقىقىي بېرىلگەن كىشىگە ئاسان بولۇپ ئۇزاق ۋاقىت كەتمەيدۇ. ئەگەر شەرىئەت بىلىملىرىنى ئەتراپلىق ئۆگەنمەكچى بولسا بۇنىڭغا كۆپ ۋاقىت كېتىدۇ. بۇ دۆلەت يېتەكچىلىك قىلىدىغان ياكى ئېھتىياجغا قاراپ تەربىيەلەيدىغان خىزمەتلەرگە ئوخشاش ئىجتىمائىي ۋەزىپە، ئەگەر ئېھتىياج كۈچلۈك بولمىسا ياكى ئۈنۈم كۆرۈلمىسە ئۇنىڭ زۆرۈرىيىتىمۇ تۆۋەنلەيدۇ. مەسىلەن: ھوقۇق ۋە ھۆكۈم ئىشلىرىنى ئۆگىنىش گەرچە ئۆگەنگۈچى ئەبۇ ھەنىپەنىڭ سەۋىيىسىگە يەتكەن بولسىمۇ، ئېھتىياج كۈچلۈك بولمىسا بۇنى ئۆگىنىش تىبابەتنى ئۆگىنىشتىن شەرەپلىك ئەمەس.

بىلىم ئىگىسىنىڭ باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇرىشى ئۇنىڭ ئۆز بىلىمىنى ئاللاھنىڭ رازىلىقى ۋە ساۋابلىقىنى ئۈمىد قىلىپ، كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن قانچىلىك خىزمەت قىلدۇرغانلىقىغا يەنى بىلىمى بىلەن كىشىلەرگە قانچىلىك پايدىلىق ئىش قىلغانلىقىغا باغلىق.

نوقۇل دىن ۋە نوقۇل دۇنيا ئوتتۇرىسىدىكى توساق ناھايىتى نازۇك ھەم قويۇق. بۇ يەردىكى ئاساس يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك نىيەتنىڭ دۇرۇسلىقى، غايىنىڭ يۈكسەكلىكىگە باغلىق بىرلا نەرسە. بەزىدە تىرىشچانلىقنى شەرەپلىك ئىش ياكى پەس ئىشقا ئايلاندۇرۇۋىتىدۇ. ھەقىقەتەن تىرىشچانلىق شەخسىيەتچىلىك ئارىلاشقان بولسا بۇ زور خاتالىق بولىدۇ. ئەگەر سەممىيلىك ئارىلاشقان بولسا جىھاد ھېسابلىنىدۇ.

كىشىلەر ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

﴿مال - دۇنيا ۋە بالا - چاقا ھاياتى دۇنيانىڭ زىننىتى﴾ دېگەن سۆزىنى ئوقۇپ مال ۋە بالىنى پەقەت مەنپەئەتلىنىش دەپ قارايدۇ، مال - دۇنيا ۋە بالا - چاقىنىڭ پەرز قىلىنغان جىھادنىڭ ئاساسى كۈچى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتمەيدۇ، مال - دۇنيا ۋە بالا - چاقىنىڭ كۆپ بولۇشىنى ئاللاھ تائالا بىر مەزگىل مەغلۇب قىلىپ كېيىن ئاللاھ ئۇنىڭغا قولدىن بېرىپ قويغان شان - شەرپىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئىمكانىيىتى ئاتا قىلغان، ئۈممەتنىڭ غەلبىسىنىڭ ئاساسى ھازىرلىقى قىلغان نېمىشقا؟ قانداقسىگە؟

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾

﴿ئاندىن (يەنى تەۋبە قىلغىنىڭلاردىن) كېيىن سىلەرنىڭ ئۇلاردىن ئۈستۈنلۈكۈڭلارنى ئەسلىگە كەلتۈردۈق، سىلەرگە نۇرغۇن مال ۋە ئەۋلادىلار ئاتا قىلدۇق، سانىڭلارنى كۆپ قىلدۇق.﴾

مال ۋە ئەۋلاد بۇ مىللەتكە تۈگۈشۈپ كەتكەندىن كېيىن ياردەم بېرىپ، بۇ مىللەت چېكىنىشتىن كېيىن ئىلگىرلىدى، ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى قايتا قولغا كەلتۈردى.

بىلىم توغرىسىدىكى سۆزمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. بىر ئادەم ئاللاھنىڭ زىمىنىنىڭ مۇنبەتلىشىشىنى تىلەپ ئوغۇتۇشۇناسلىق بىلەن شوغۇللانغان بولسا ئۇنىڭ ساۋابى قىلچە كېمىيىپ كەتمەيدۇ، بەلكى ئۇنىڭ ساۋابى كېچە ئۇخلىماي مېھرابتا ناماز ئوقۇغان ئادەمنىڭ ساۋابىدىن ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن.

ئىسلام دىنى ئالىملارنىڭ دەرىجىسىنى، ئۇلارنىڭ تىرىشچانلىقىنىڭ قەدەر - قىممىتىنى، نەتىجىسىنىڭ ھۆرمىتىنى ئەڭ يۇقىرى كۆتۈرگەن. مۇناز ئىبنى جەبەلدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىلىم ئۆگىنىڭلار ھەقىقەتەن ئاللاھ ئۈچۈن بىلىم ئۆگىنىش ئاللاھتىن قورققانلىق، بىلىم تەلەپ قىلىش ئىبادەت، مۇزاكىرە قىلىش تەسبىھ، ئىزدىنىش جىھاد، بىلمەيدىغان كىشىگە ئۆگىتىش سەدىقە بىلىمگە ئېھتىياجلىقلارغا بىلىم بېرىش ئاللاھقا يېقىنچىلىق قىلىش، چۈنكى بىلىم ھالال - ھارامنىڭ بەلگىسى، جەننەت ئەھلىنىڭ يولىنىڭ مەشئىلى، ئۇ تەنھالىقتىكى ئۆلپەت، يالغۇزلۇقتىكى ھەمراھ، خىلۋەتتىكى سىرداش، خوشاللىق ۋە قىيىنچىلىق ۋاقىتلىرىدا يول كۆرسەتكۈچى، دۈشمەن ئالدىدا قورال، دوستلار ئارىسىدا زىننەت، ئاللاھ تائالا ئىلىم ئارقىلىق بىر بۆلۈك قەۋملەرنىڭ دەرىجىسىنى كۆتۈرۈپ ئۇلارنى ياخشىلىقنىڭ يولباشچىلىرى، كىشىلەرنىڭ ئۆلگىسى ۋە يولباشچىسى، پەرىشتىلەر دوست تۇتۇشقا قىزىقىدىغان، قاناتلىرى بىلەن سىپايدىغان، ئۇلارغا ھەرىر ھۆل - قۇرۇق نەرسە، دېڭىزدىكى بېلىقلار ۋە ھاشاراتلەر، قۇرۇقلۇق ھاياۋانلىرى ۋە يىرتقۇچ ھاياۋانلار مەغپىرەت تىلەيدىغان يولباشچىلاردىن قىلىدۇ. چۈنكى بىلىم قەلبىلەرنى جاھالەتتىن قۇتۇلدۇرىدۇ، قاراڭغۇلۇقتىكى كۆرۈش چىرىقى ھەرىر بەندە بىلىم ئارقىلىق ئەڭ ياخشى كىشىلەرنىڭ مەرتىۋىسىگە، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ئەڭ ياخشى دەرىجىگە ئېرىشىدۇ. بىلىمنى مۇلاھىزە قىلىش روزا تۇتۇشقا، ئۆگىنىش كېچىسى ئۇخلىماي ناماز ئوقۇغانغا باراۋەر. بىلىم ئارقىلىق تۇغقاندارچىلىق مۇستەھكەملىنىدۇ، ھالال - ھارام ئايرىلىدۇ، بىلىم رەھبەر، ئەمەل ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىسى، تەلەپلىك

كشىلەر بىلىمگە مۇيەسسەر بولىدۇ، تەلەپسىزلەر ئۇنىڭدىن مەھرۇم قالدۇ.

باشقا تىللارنى ئۆگىنىش ئىسلامنىڭ سۈننىتىدىن بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ بىلىمدىن پايدىلىنىشتا باشلامچى بولغان بولۇپ، ئۇ كاتىپى «زەيد ئىبنى سابىت» نى سۈربىيان تىلىنى ياخشى ئۆگىنىشكە بۇيرىغان زەيد مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ ماڭا ئەمىر قىلىۋىدى مەن ئۇنىڭغا سۈربىيان تىلىدا يەھۇدىيلارنىڭ كىتابىنى ئۆگەندىم، - دېدىم. رەسۇلۇللاھ: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن خېتىمدە يەھۇدىيلاردىن خاتىرجەم بولالمايمەن» دېگەن.

زەيد مۇنداق دەيدۇ: «بېرىم ئاي ئۆتە - ئۆتمەستە سۈربىيان تىلىنى ياخشى ئۆگىنىپ ئۇلارغا رەسۇلۇللاھنىڭ مەكتۇبىنى يازدىم، ئۇنىڭغا ئۇلارنىڭ مەكتۇبىنى ئوقۇپ بەردىم.»

باشقا ئەللەرنىڭ تىلىنى چۈشىنىش ئىسلامنىڭ زۆرۈرىيەتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ پەيغەمبىرى. كىشىلەرنى بىر تىلغا بىرلىككە كەلتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس، تىللارنىڭ ھەرخىل بولۇشى ئاللاھنىڭ دەلىللىرىدىن تۇرسا بۇ قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟ ئىسلام تەلىماتلىرىنى يەرشارىدىكى ھەرقايسى كىشىلەرگە ئۇلار چۈشىنىدىغان تىلدا يەتكۈزۈش ئۇلارنى ئەرەب تىلىغا بىرلىككە كەلتۈرۈشكە قارىغاندا ئەقىل ۋە ئەمەلىيەتكە ئەڭ مۇۋاپىق.

مۇيەسسەرلەر ئاللاھ تائالانىڭ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾

ئىبنى ئابدۇلبەر،
ئىمام بۇخارى.

﴿قانداقلا بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتمەيلى، ئۇنى بىز ئۆز قەۋمىگە (ئاللاھنىڭ شەرىئىتىنى) بايان قىلىش ئۈچۈن، پەقەت ئۆز قەۋمىنىڭ تىلى بىلەن (سۆزلەيدىغان) قىلىپ ئەۋەتتۇق.﴾ دېگەن سۆزنىڭ شەرھىسىدە مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەبلەردىن ئەرەب تىلىدا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلدى، لېكىن ھەرقايسى تەرەپكە ئەۋەتكەن ۋەكىللىرى شۇلارنىڭ تىلى بىلەن تەرجىمە قىلىپ سۆزلەپ ئۇلارنىڭ تىلىدا ئاللاھ تەرەپكە دەۋەت قىلىدۇ. مۇيەسسەرلەر مۇنداق دەيدۇ: قۇرئاننى كۆپ خىل تىلدا ياكى بىر خىل تىلدا چۈشۈرۈشكە توغرا كەلسە ئۇنى بارلىق تىللاردا چۈشۈرۈشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق، چۈنكى تەرجىمە بوشلۇقنى تولدۇرۇپ ئېھتىياجنى قاندۇرىدۇ. ئۇنداق بولغاندا قۇرئاننىڭ بىر تىلدا چۈشىشى مۇئەييەنلەشسەپ قالىدۇ. بۇ مۇئەييەنلەشكەن تىل پەيغەمبەرنىڭ ئۆز قەۋمىنىڭ تىلىدا بولسا ئەڭ مۇۋاپىق. چۈنكى ئۇلار ئۇنىڭغا ئەڭ يېقىن ھەم ئۆزگەرتىش مۇمكىن ئەمەس.

بۇ شۇنى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويدۇكى، مۇسۇلمانلار باشقا تىللارنى ئۆگىنىشى كېرەك، بولمىسا ئۆزلىرىنىڭ ئۈستىدىكى مەسئۇلىيەتكە خىيانەت قىلغان كىشىلەر قەستەن نادان قالدۇرۇلغان بولىدۇ، يەنە كېلىپ بىلىمنىڭ مەخسۇس ۋەتىنى يوق، مەلۇم بىر ئەۋلادقا قاراشلىقمۇ ئەمەس، بىز نەزەرنى ئۆتمۈش ۋە ھازىر دۇنيادا ئومۇملاشقان مەرىپەت مەنبەسىگە يۆتكەسەك بىلىم مەنبەلىرىنىڭ بوشلۇقتا ئۇزۇناتقان بۇلۇتقا ئوخشايدىغانلىقىنى بىر يەردە توختىمايدىغانلىقىنى بىرەر تامچىسىنىمۇ ئاياپ قالمايدىغانلىقىنى بايقايسىز، نۇرغۇن بىلىملىك خەلق بىلىمسىزلىككە پېتىپ قالدى، نۇرغۇن قارا نادانلار بىلىمدە يۇقىرى سەۋىيەگە ئېرىشتى، ياۋرۇپا نەچچە ئەسىر بۇرۇن ھېچ نەرسىنى بىلمەيدىغان بۇرنى قۇلىقىغىچە گاس، گاچا ئىدى، مانا ھازىر قەدىمىي مەدەنىيەتلەرنىڭ مىراسخورى بولۋالدى، مۇسۇلمانلار ھەرقانداق قول ۋە ھەرقانداق يۇرتتىن بىلىمگە ئېرىشىش ئۈچۈن يىراق يۇرتلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ ئارىلاشقا تەكلىپ قىلىنغان.

سۈرە ئىبراھىم: 4

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿مۆمىن جەننەتكە ئېرىشكەنگە قەدەر ياخشىلىقنى ئاڭلاپ قانمايدۇ.﴾

يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىلىم - ھېكمەت مۆمىن يوقىتىپ قويغان نەرسە، ئۇنى قەيەردىن تاپسا شۇ يەردىن ئېلىشقا ئەڭ ھەقلىق.﴾

يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىر ئادەم بىلىم ئىزدەپ چىقسا ئۇ قايتىپ كەلگەنگە قەدەر ئاللاھ يولىدا بولىدۇ.﴾

ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش ئىسلامنىڭ جېنى. ئۇنىڭسىز ئىسلامنىڭ ئاساسىنى ساقلاپ قالغىلى، كەلگۈسىگە كاپالەتلىك قىلغىلى بولمايدۇ. ئىسلامنىڭ نەزىرىدە ئادەم ئىككى خىل بولىدۇ، بىرى توغرا يول ئىزدەپ بىلىم ئۆگەنگۈچى ئوقۇغۇچى، يەنە بىرى، تېخىمۇ كۆپ بىلىم ئېلىشنى ئويلايدىغان ئالىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿ئالىم ۋە ئوقۇغۇچى ياخشىلىققا شېرىك، باشقا كىشىلەردە ياخشىلىق يوق.﴾

ۋاقتتىن پايدىلىنىش ۋە زاماندىن ئىبرەت ئېلىش

قولدىن كەتكەن ھەممە نەرسە قايتىپ كېلىشى مۇمكىن، لېكىن ۋاقت قايتىپ كەلمەيدۇ، ئۇ قولدىن كەتسە قايتىپ كېلىشىدىن ئۈمىد كۈتۈشمۇ مۇمكىن ئەمەس، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنساننىڭ قولىدىكى ئەڭ قىممەتلىك نەرسە ۋاقت. ھەربىر ئاقىل ئۆزىنىڭ كۈنلىرىنى پىخسىق ئادەم ئەڭ ئېسىل بايلىقىنى كۈتكەندەك كۈتۈشى، كۆپ قىسمى ئۇياقتا تۇرسۇن ئەڭ ئازنىمۇ قولدىن بېرىپ قويماستىكى، ھەربىرىنى قانچىلىك كىچىك بولسۇن ئۆزىگە لايىق ئورۇنغا قويۇشقا تىرىشىشى كېرەك.

بىرىمىز ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلىقىنى ھېس قىلغان چىغىدا ئۆتكەن كۈنلىرىنى ھېسابلاپ، ھاياتلىق مۇساپىسىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسىنى بىلىش ئۈچۈن كەينىگە قارىغان ۋاقتىدا، تەپەككۈرى ئۇزۇنغا بارمايدۇ. چۈنكى ئۇ پەقەت سىرلىق باشلىنىش ۋە ئەگىشىپ كەلگەن ئۇزۇن يىللار، كەڭ كېچىلەردىن باشقىنى بىلەلمەيدۇ. ئويلىنىشتىن قايتقاندا بولسا ئۆتكەل ئەشۇ يىللار گويا دائىرىسىنى غۇۋا ھادىسىلەر گىرەلىشىپ كەتكەن بىر كۈندەكلا تۇيۇلىدۇ.....

بۇ ئىنسان ھازىر ھېس قىلغان تۇيغۇ، قىيامەت كۈنى ھېساب بېرىش ئۈچۈن تۇرغاندا ھېس قىلىدىغىنى:

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ...﴾

﴿قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئۇلارنى يىغىدۇ، كۈندۈزدە ئازغىنە ۋاقت تۇرغاندەك قىسقا بىلىنىدۇ، ئۇلار ئۆزئارا تونۇشىدۇ.﴾

﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾

﴿قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى كۆرۈپ دۇنيادا تۇرغان ۋاقتى قىسقا بىلىنگەنلىكتىن﴾ (ئۇلار) دۇنيادا پەقەت ئون كۈن تۇردۇڭلار دەپ

پىچىرلىشىدۇ، ئۇلارنىڭ دەيدىغانلىرىنى بىز ئوبدان بىلىمىز، ئەينى زاماندا ئۇلارنىڭ ئەڭ توغرا سۆزلەيدىغىنى: «سىلەر پەقەت بىر كۈن تۇردۇڭلار، دەيدۇ.»

﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾

﴿ئۇلار قىيامەتنى كۆرگەن كۈندە، گويا ئۆزلىرىنى (دۇنيادا) پەقەت بىر كەچقۇرۇن ياكى بىر ئەتىگەن تۇرغاندەك (گۇمان قىلىدۇ)﴾

بۇ ھېس قىلىش يەر يۈزىدە مەڭگۈ تۇرىمىز، ئاقىۋىتىمىز تۇپراق بىلەن ئاخىرلىشىدۇ دەپ خىيال قىلغان كىشىلەرگە قاتتىق ئەلەم بولىدۇ.

بۇ دۇنيانىڭ كۈنلىرى ئاخىرەتنىڭ كۈنلىرىگە سېلىشتۇرۇلغان ۋاقىتتىكى سەممىي سېزىم. لېكىن ئۇ يېتىپ قوپۇپ ياكى يەپ - ئىچىپ، چارچاپ دەم ئېلىپ، ئەتىگەن كەچ، كۈن، ئاي ۋە يىللارنى ئۆتكۈزۈۋەتكەن دۇنيادىكى كىشىگە نىسبەتەن ئالدىنقى ۋە ئازدۇرغۇچى سېزىم. ئىنسان بۇنى سېزىپ تۇرۇپ يەنىلا غەپلەتتە ۋاقىتنى زايە قىلىدۇ. كۆزلىرى يۇمۇلۇپ ئۆلۈم قاراڭغۇسى كەلگەنگە قەدەر بىخۇتلىقنى داۋاملاشتۇرىدۇ. ئۆلۈم ۋەھمىسى يېقىنلاپ كەلگەندە ھەممە ئىش قولىدىن كېتىپ بولغاندا ئىمكانىيەت تۈگىگەندە ھوشنى تاپىدۇ...

دۇنيادىكى كىشىلەرنىڭ ئەھۋالى قىزىق، ئۇلار ئويۇن - تاماشا بىلەن بولىدۇ، تەقدىر ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرغان، ئۇلار ئېسىدىن چىقىرىپ قويغان، لېكىن ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ئەڭ ئىنچىكە تەرەپلىرىمۇ خاتىرىلەنگەن:

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَتَسْوَأُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

﴿ئۇ كۈندە ئاللاھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى تىرىلدۈرىدۇ، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئېچىپ بېرىدۇ، ئاللاھ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى (نام -

شەھىد)﴾

ئەمالغا) خاتىرىلەپ قويغان، ئۇلار بولسا ئۇنتۇپ قالغان، ئاللاھ ھەممە نەرسىنى كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر.﴾

ھەقىقىي مۇسۇلمان ۋاقىتنى قاتتىق قەدىرلەيدۇ، چۈنكى ۋاقىتنىڭ ھاياتى، ئۇ ۋاقىتنىڭ قولىدىن كېتىشىگە يول قويسا ئۇنى ئەرزىمەس ئىشلار بىلەن بېھۇدە ئۆتكۈزۈۋەتسە، نادانلىق بىلەن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغانغا باراۋەر بولىدۇ.

شۈبھىسىزكى، ئىنسان تىنىمىسىز ھالدا ئاللاھ تەرەپكە قاراپ مېڭىۋاتىدۇ. پەلەكنىڭ ھەر بىر ئايلىنىشى ئۇزۇن يولدىكى باسقۇچلارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدىغان يېڭى بىر تاڭدىن دېرەك بېرىدۇ. ئىنساننىڭ مانا بۇ ھەقىقەتنى چۈشۈنۈپ ئۇنى كۆز ئالدىدا ئايان بولۇۋاتقاندا سىزىشى، ئىلگىرى بولغان ۋە كېيىن بولىدىغان ئىشلار توغرىسىدا مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشى ئاقىلانىلىك ئەمەسمۇ؟! كىشىنىڭ ئۆزىنى توختاپ تۇرغان، ۋاقىت مېڭىۋاتقاندا ھېس قىلىشى ئالدىنقىدۇر. بۇ خۇددى پويىزدا ئولتۇرۇۋاتقان يولۇچىنىڭ ئۆزىنى جىم تۇرۇۋاتقاندا پەقەت سىرتتىكى شەيئىلەرلەر مېڭىۋاتقاندا سەزگىنىگە ئوخشايدۇ. ئەمەلىيەتتە ۋاقىت ئىنساننى مەجبۇرىي ھالدا ھامان كۆزلەنگەن نىشانغا ئاپىرىپ تاشلايدۇ.

ئىسلام دىنى ۋاقىتنىڭ قىممىتىنى بىلىدۇ، ھەم ۋاقىتنى قەدىرلەيدۇ، «ۋاقىت قىلچىقا ئوخشايدۇ، سەن كەسمىسەڭ، سېنى كېسىدۇ.» دېگەن قىممەتلىك سۆزنى تەكىتلەپ مۇسۇلمان كىشىنىڭ مۇشۇ ھەقىقەتنى چۈشىنىپ شۇنىڭ يولى بويىچە مېڭىشىنى تەقۋالىقنىڭ بەلگىسى، ئىماننىڭ دەلىلى قىلىدۇ.

﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾

﴿كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىپ تۇرىشىدا ئاللاھ ئاسماندا ۋە زېمىندا ياراتقان شەيئىلەردە (ئاللاھتىن) قورقىدىغان قەۋم ئۈچۈن ھەقىقەتەن (ئاللاھنىڭ بارلىق ۋە بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن ئالامەتلەر بار.﴾

ئەتنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغان، بۈگۈنى بىلەن غەرق بولۇپ كەتكەن، بۇ دۇنيانىڭ قىزىقتۇرىشىغا مەستخۇش بولۇپ كەتكەنلەر زىيانكار ھاماقەتلەر ھېسابلىنىدۇ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿۶﴾ أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

﴿شۈبھىسىزكى، بىز بىلەن مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلار (يەنى ئاللاھقا مۇلاقات بولۇشنى كۈزلىمەيدىغانلار) دۇنيا تىرىكچىلىكىدىن بەھرىمەن بولۇش بىلەنلا رازى بولغانلار ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئارام تاپقانلار، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزدىن غاپىل بولغانلار - ئەنە شۇلارنىڭ جايى قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن دوزاخ بولىدۇ.﴾

ئىسلام دىنى ئۆزىنىڭ ئاساسى ئىبادەتلىرىنى بىر كۈننىڭ ھەرقايسى بۆلەكلىرىگە يىلنىڭ ھەرقايسى پەسىللىرىگە ئورۇنلاشتۇرغان، بەش ۋاخ ناماز پۈتۈن بىر كۈنگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاقتى ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىگە قاراشلىق، شەرىئەتتىكى ئېنىق ئىش شۇكى - جىبرىئىل تاڭ يورۇغاندىن باشلاپ كەچ كىرگەنگە قەدەر ئىسلامى ھايات ئىنچىگە پۇختا تەرتىپ بويىچە رەتكە سېلىنسۇن ۋە كۈنكىرىت ئورۇنلاشتۇرۇلسۇن ئۈچۈن ۋاقتىنىڭ باش ئايىقىنى بەلگىلەپ بېرىش ئۈچۈن ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىن چۈشكەن:

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿۷﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾

﴿سىلەر ئاخشىامدا ۋە ئەتىگەندە ئاللاھقا تەسبىھ ئېيتىڭلار ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى ھەمدۇسانا كەچ ۋە پېشىن ۋاقتلىرىدىكى ھەمدۇسانانىڭ ھەممىسى ئاللاھقا خاستۇر.﴾

ئاددىي كۆزلەر ۋاقتىنىڭ چەكلىك تەسىرىنى يۈزەكى كۆرۈشتىلا كۆرىدۇ، لېكىن ۋاقت چىرايىلارغا قورۇق چۈشۈرۈپ، ئەجەلنى چاقىرىپ كېلىدۇ. مەدەنىيەت ۋە گۈللىنىشىنى خارابلاشتۇرۇپ ئۆزىنىڭ تاجايىپ قۇدرىتى بىلەن كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرىدۇ، مانا بۇ ۋاقت، مۇشۇ ۋاقتنىڭ ئۆزى ياخشى ئىشلارنى قىلىش، خەيرى - ئېھسان قىلىش، ئۆزى ئېرىشمەكچى بولغان ياخشىلىقلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەقىللىقلەرنى ئويغىتىشنىڭ پۇرسىتى.

ئاللاھ تاغالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿۸﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾

﴿ئاسماندا بۇرۇچلەرنى، يېنىپ تۇرىدىغان چىراقنى (يەنى كۈننى) ۋە نۇرلۇق ئايىنى ياراتقان ئاللاھنىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر، ئاللاھ (ئۆزىنىڭ قۇدرىتىنى) ئەسلىمەكچى بولغانلار ياكى (ئۆزىنىڭ نېمىتىگە) شۈكۈر قىلماقچى بولغانلار ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى ئالمىشىپ تۇرىدىغان قىلىپ بەردى.﴾

دەۋر قىلىپ ئايلىنىپ تۇرىدىغان سەييارىلەر بىلەن بىرگە كېچە - كۈندۈزگە، كۈندۈز - كېچىگە ئالمىشىدۇ. ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ بۇنى بېكارغا ياراتمىغان كىشىلەرنىڭ بۇ ئاددىي دۇنيادىكى ھاياتىنى

ئەھمىيىتى يوق دەپ قاراش نومۇسسۇزلىق. بۇ ھاياتى دۇنيا ئۇزۇن مۇسابىقىگە تەييارلانغان مەيدان، بۇ مۇسابىقىدە پەرۋەردىگارنى ھەقىقىي تونۇغان، ئۇنىڭ ھوقۇقىنى ئېسىدىن چىقارمىغان، نېمەتلىرىگە تەشەككۈر ئېيتقان يىللارنى چەكسىز زور راھەتكە ئېرىشىش نىشانى ۋە ئەمەلىيىتى بىلەن ئۆتكۈزگەن كىشىلا ئۇزۇپ چىقىدۇ. ئەمما مەقسەتلەردىن بىخەۋەر، ۋاقىتلىق مەنپەئەت ئۈچۈن ئۆزىنى يوقاتقان كىشىلەر ھاماقەت كىشىلەر بولۇپ، ۋەز - نەسپەتتىن پايدىلانمايدۇ، ھېكمەتتىن ئىبرەت نەسىھەت ئالمايدۇ.

﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾

﴿ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەر يىلى بىر قېتىم ياكى ئىككى قېتىم سىنىلىدىغانلىقىنى (يەنى ئۇلار توغرىسىدا ۋەھى نازىل بولۇپ، سىرلىرىنىڭ پاش قىلىنىدىغانلىقىنى) بىلمەمدۇ؟ ئاندىن ئۇلار تەۋبە قىلمايدۇ، (يەنى نىفاقتىن قايتمايدۇ) ئىبرەتمۇ ئالمايدۇ.﴾

سېنىڭ ئۆمرۈڭ سېنىڭ ئەڭ زور بايلىقىڭ، ئۇنى قانداق ئىشلەتكىنىڭ قانداق چىقىم قىلغىنىڭ توغرىلىق سوئال قىلىنسىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بەندىنىڭ قەدىمى قىيامەت كۈنىگە قويۇلىشىغا تۆت ئىشتىن سوئال قىلىنىدۇ، ئۆمرىنى نېمە بىلەن ئۆتكۈزگەنلىكتىن، ياشلىقىنى نېمە ئىش بىلەن تۈگەتكەنلىكتىن، مال - دۇنيانى قانداق تاپقانلىقتىن ھەم نېمىگە ئىشلەتكەنلىكىدىن، ئۆگەنگەن بىلىمگە قانداق ئەمەل قىلغانلىقىدىن سوئال - سوراق قىلىنىدۇ»

ئىسلام دىنى ئۆزىنىڭ بۇيرۇش ۋە توسۇشلىرىدا ۋاقىتنىڭ قىممىتىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بولۇپ، ئۆزئارا كېلىڭلار بىر ئاز ۋاقىت

ئۆتكۈزەيلى دەيدىغان بېكار تەلەتلەرگە قارشى تۇرۇشتا تەدبىرلىك بولۇپ، ئويۇن - تاماشا، بەھۇدە ئىشتىن يۈز ئۇرۇشنى ئىماننىڭ بەلگىسى قىلغان. بۇنداق ۋاقىتنى بەھۇدە ئۆتكۈزۈش ئادەمنىڭ ھاياتىغا قىلىنغان چاخچاق. بۇ ئۇسۇل بىلەن ۋاقىتنى خورىتىش شەخسنى خاراپلاشتۇرۇپ كۆپچىلىكنى ۋەيران قىلىدۇ.

تۆۋەندىكىلەر كۆپچىلىكنىڭ خىيالىدىن كۆتۈرۈلۈپ قالدىغان بىر قىسىم ھېكمەتلەر: «مەجبۇرىيەتلەر ۋاقىتتىن كۆپ» «ۋاقىت ساقلاپ تۇرمايدۇ» «ۋاقىت ياكى سۆيۈملۈك دوست، ياكى جېدەلخور دۈشمەن»

ھەسەنۇل بەسىرنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرىدىن: (ھەرقانداق تاڭ يورۇغان كۈنى ھەق تەرىپىدىن بىر ئىدا قىلغۇچى: ئى ئادەم ئوغلى مەن يېڭى يارىتىلغان بىر شەيئى، مەن سېنىڭ ئىشلىرىڭغا گۇۋاھچى، ياخشى ئىشنىڭ بىلەن مەندىن پايدىلانغىن مەن قىيامەتكىچە قايتا كەلمەيمەن).

بۇ ھېكمەتلەر ئىسلامنىڭ روھىدىن ۋە ئاخىرەت ھاياتى ئۈچۈن بۇ دۇنيادىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشتىكى بۈيۈك تەلىماتلارنى چۈشىنىشتىن بارلىققا كەلگەن. ئاللاھنىڭ ھەر بىر ۋاقىتنى ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا سەرپ ئېتىشكە، بىر ۋەزىپىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە بىر ۋەزىپىنى ئادا قىلىشقا تەييارلىنىشقا نىسپ قىلىشى، ئەلۋەتتە، ئاللاھنىڭ چوڭ پەزىلى - مەرھىمىتىدۇر. تەۋپىق - ھىدايەت بەرگەنلىكىنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر.

﴿وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتُبَيِّنَ لَكُمْ أُمَّرَاتِهِمْ وَأَلْفَاظَهُمْ﴾

﴿سەلەرنى كېچىدە ئارام ئالسۇن، كۈندۈزدە (ھاياتلىق يولىدا ھەرىكەتلىنىپ) ئاللاھنىڭ پەزىلىنى تەلەپ قىلسۇن ۋە (ئاللاھنىڭ

نېئىمەتلىرىگە) شۇكۇر قىلسۇن دەپ سىلەر ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى يارىتىشى ئاللاھنىڭ رەھىمىتىدۇر.﴾

ئەپسۇسلىنارلىقى كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ۋاقتلىرىنىڭ بەھۇدە زايى بولۇپ كەتكەنلىكىگە پەرۋا قىلمايدۇ، بۇ جىنايەت ئۈستىگە باشقىلارنىڭ ۋاقتىنى بەھۇدە ئەرزىمەس ئىشلار بىلەن ئىسراپ قىلىپ ئۇلارنىڭ ۋاقتىغا زىيان يەتكۈزۈش قوشۇلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام راست ئېيتقان «ئىككى نېئىمەت بار، نۇرغۇن كىشىلەر بۇنىڭدىن پايدىلىنىقسىز قالىدۇ، ئۇ ساغلاملىق ۋە بوش ۋاقت.»

ئىسلام دىنىنىڭ گەرچە ئاز بولسىمۇ ئەمەل - ئىبادەتنى ئۆزۈلدۈرمەي قىلىشقا قىزىقتۇرۇشى، ئۆزۈلمەي دىۋاملاشمىغان كۆپ ئەمەلنى ياققۇرمايلىقى ئىسلامنىڭ ۋاقتتىن ئەڭ ئۈنۈملۈك ۋاسىتى ئارقىلىق پايدىلانغانلىقىدۇر. چۈنكى ئاز ئەمەلنى ئۆزۈلدۈرمەي، ئۆزلۈكسىز داۋاملاشتۇرۇش ئادىبى، ئەرزىمەس ئىشنى ئىنسان بىلمەستىن تاغدەك ۋەزىنگە ئىگە قىلىدۇ.

ئەمما ئىنساندا ئۆتكۈنچە بارلىققا كەلگەن قىزىقىش ئۇنى كۆپ قىلىشقا چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشكە ئېلىپ بارىدۇ - يۇ، كېيىن زېرىكىش غالىپ كېلىپ ئەمەل ئىبادەت ئۆزۈلۈپ قالىدۇ، مانا بۇ ئىسلام ياققۇرمايدىغان ئىش.

ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىنغان، ئى خالايق، ئەمەللەرنى چامىڭلارنىڭ يېتىشىچە قىلىڭلار، سىلەر زېرىكىپ قېلىپ ئاللاھ زېرىكىمىسۇن، ئاللاھ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئەمەل گەرچە ئاز بولسىمۇ ئۆزلۈكسىز داۋاملاشقان ئەمەلدۇر.﴾

سۇرە قەسەس: 73
ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم.
ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم.

يەنە بىر بايانتە مۇنداق كەلگەن: «ھەقىقىي ئىزدەڭلار، ھەقىقە يېقىنلىشىڭلار، ئەتىگەن كەچتە كېچىنىڭ بىر قىسمىدا ئەمەل ئىبادەت قىلىڭلار، ئىزدەنسەڭلار مەقسىتىڭلارغا يېتىسىلەر.»

ئائىشەدىن بايان قىلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: «يېنىمغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىردى، قېشىمدا ئەسەد جەمەتىدىن بىر ئايال بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ كىم؟» دېدى، مەن: بۇ پالانى، ئۇ كېچىسى ئۇخلىمايدۇ» دېدىم ئۇ «بولدى سىلەر چامىڭلار يەتكەن ئەمەللەرنى قىلىڭلار، ئاللاھ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئەمەل - ئەمەل قىلغۇچى ئۆزۈلدۈرمەي داۋاملاشتۇرغان ئەمەلدۇر.»

ئىسلام دىنىنىڭ ۋاقتىنى چىڭ تۇتقانلىقىدىن بىرى: سەھەر تۇرۇشقا قىزىقتۇرۇش ھەربىر مۇسۇلماننىڭ كۈندىلىك ئىشلىرىنى روھى ئۈستۈن ئىرادىسى تولۇق، تېتىك باشلاشقا رىغبەتلەندۈرىدۇ، ئەتىگەننى قولدىن بەرمەسلىككە قىزىقتۇرۇش پۈتۈن كۈننى ئۈنۈملۈك ئۆتكۈزۈشتە كۈچلۈك تۈرتكىلىك رول ئوينايدۇ.

ئىسلامى تۇرمۇش تەرتىۋى سۈبھىنى بىر كۈننىڭ باشلىنىشى قىلىدۇ، كۈن چىقىشتىن بۇرۇن تولۇق ئويغىنىشىنى بېكىتىپ ناماز بامداتىنى ئۆز ۋاقتىدىن كېچىكتۈرۈۋېتىدىغان كېچىسى ئۇخلىماسلىقىنى يامان كۆرىدۇ.

ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىنغان: «ئۈممىتىمنىڭ ئەتىگەننى بەرىكەتلىك قىلغىن.»

بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ چاشكا ۋاقتىغىچە ئۇخلاشقا ئادەتلىنىشى غەپلەت ۋە مەھرۇمىيەتتىن بولۇپ ئۇلار كۈن چىققانغا قەدەر ئوسۇرۇپ ياتىدۇ. ۋاھالەنكى يەنە بىر قىسىم كىشىلەر دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇپ بولغان بولىدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم.
ئىمام مۇسلىم.
ئىمام ئەبۇداۋۇد.

www.number.org

www.number.org

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمەدىن بايان قىلىنىپ ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەتىگەندە يىلىن يېتىۋاتقان ئىدىم رەسۇلۇللاھ مېنى پۇتى بىلەن مەسلىرىلىتىپ مۇنداق دېدى: «قىزىم! تىۋرۇڭ، پەرۋەردىگارنىڭ رىزىقىغا قاتنىشىڭ، غاپىلاردىن بولماڭ، ئاللاھ تائالا تاڭ يورۇغاندىن كۈن چىققانغا قەدەر بولغان ئارىلىقتا كىشىلەرنىڭ رىزىقىنى تەقسىملەيدۇ.»

شۇڭا ئەستايىدىل كىشىلەر بىلەن ھورۇن كىشىلەر مۇشۇ ۋاقىتتا ئايرىلىدۇ، ھەربىر ئىنسانغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى نېسىۋىسى ئۇنىڭ تەييارلىقىغا قاراپ بېرىلىدۇ.

ۋاقىت بەندىلەرگە يۈكلەنگەن تەكلىپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندەك ۋاقىت ئاللاھ تائالا كىشىلەرگە ئەۋەتكەن ياخشى يامان بارلىق مەسىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان بولۇپ، بۇ مەسىلىلەر دىققەت قىلغان كىشىگە نىسبەتەن ھەقىقىي نەسىھەت ۋە قىممەتلىك دەرسلەر بىلەن تولغان:

﴿يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾

﴿ئاللاھ كېچە بىلەن كۈندۈزنى ئالماشتۇرۇپ تۇرىدۇ، بۇنىڭدا ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئىبرەت بار.﴾

كىشىلەر ھادىسىلەرگە يۈزەكى قاراپ ئۇنىڭ مەنبەسىدىن بىخەۋەر قالىدۇ، راھەت ۋە قىيىنچىلىقنىڭ تەمىنى تېتىيدۇ ۋە ئۇنى كىم تېتىتقانلىقىنى بىلمەيدۇ، ئەگەر بىرەر قىيىنچىلىققا دۇچ كەلسە ۋاقىتنى ۋە ۋاقىتنىڭ تەسىرىنى قارايدۇ، بۇ ئاللاھنى چۈشەنمىگەنلىك ۋە ئۇنىڭ بەندىلەر ئۈستىدىكى تەقدىرىدىن غاپىللىقنىڭ ئىسپاتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ئاللاھ ئەزىزە ۋە جەللە مۇنداق دەيدۇ: «ئادەم بالىسى زامانى تىللاپ ماڭا ئەزىيەت بېرىدۇ، يەنى ۋاقىت كىشىلەر ئۇنىڭدىن خۇشال بولغۇدەك ياكى قايغۇرغۇدەك كىشىلەرگە ياخشىلىق يامانلىق قىلالمايدۇ، بۇنى ۋاقىت ۋە ئورۇننىڭ پەرۋەردىگارى قىلىدۇ.»

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَتَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾

﴿ھەر بىر جان ئۆلۈمنىڭ تەمىنى تېتىغۇچىدۇر، سىلەرنى بىر يامانلىققا مۇپتىلا قىلىش، ياخشىلىق بېرىش ئارقىلىق سىنايمىز، سىلەر بىزنىڭ دەرگايمىزغا قايتىسىلەر.﴾

ئاللاھ سۇبھانەھۇ ۋەتەئالا كىشىلەرگە يۈز بەرگەن ھەرخىل ئىشلارنى پەقەت مەقسەت ۋە ھېكمەت بىلەن بارلىققا كەلتۈرىدۇ، بۇنى كالىلىسى ئوچۇق كىشىلەر ئويلىنىپ يېتىپ ئاللاھقا بولغان ئۇچرىشىشقا ئىمان ۋە ئىشەنچنى ئاشۇرىدۇ.

﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ﴾

﴿سىلەرنى پەرۋەردىگارنىڭلارغا مۇلاقات بولۇشقا ئىشەنسىۋەن دەپ قۇدرىتىنىڭ دەلىللىرىنى تەپسىلىي بايان قىلىدۇ.﴾

نادان، گالۋاڭ كىشىلەر ياخشى يامان ئەھۋاللارنى بېشىدىن ئۆتكۈزسىمۇ ئۇنىڭدىن ھېچقانداق پايدىغا ئېرىشەلمەيدۇ، ھەدىستە مۇنداق كەلگەن:

﴿... ھەقىقەتەن مۇناپىق ئاغرىپ ساقايسا، خۇددى ئىگىسى باغلاپ ئاندىن قويۇۋەتكەن تۈگىگە ئوخشاش بولۇپ نېمە ئۈچۈن باغلىدى؟ نېمە ئۈچۈن قويۇۋەتتى؟ بىلمەيدۇ﴾

دۇرۇس، ئۆتكەن ئىشلاردىن، كەتكەن كۈنلەردىن ئىبرەت ئېلىپ ھىدايەتكە قايتىمىغان ئادەم مۇئىمىن ئەمەس. نادانلار تەلىم ئالسۇن، غاپىلار ئويغانسۇن، ئاللاھتىن يىراقلاپ كەتكەنلەر ئاللاھقا تەۋبە قىلسۇن دىيىلمىسە، ئۇنداقتا كىشىلەر دەرت - ئەلەملەرگە نېمە ئۈچۈن دۇچار بولىدۇ؟

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَا هُم بِالْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٠﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾

﴿شەك - شۈبھىسىزكى، سەندىن ئىلگىرىكى ئۈممەتلەرگە (نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى) ئەۋەتتۇق، (ئۇلار پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى). ئۇلارنى ئاللاھقا (تەۋبە قىلىپ) يېلىنسۇن دەپ نامراتلىق ۋە ئاغرىق - سىلاق بىلەن جازالىدىق، ئۇلارغا بىزنىڭ ئازابىمىز چۈشكەن چاغدا نېمىشقا يېلىنمىدى؟﴾

قىيىنچىلىقتا قالغاندا ئۆز رەببىنى تونۇش، بېشىغا كۈن چۈشكەندە ئۇنىڭغا ئىلتىجا قىلىش ئىنسان تەبىئىتى بولۇپ، قىيىنچىلىققا ئۇچرىغاندا ئىشلارنى ئاللاھقا تاپشۇرىدىغان ئەقىللىق ئادەم قىيىنچىلىق يوقۇلۇپ، خاتىرجەملىككە ئېرىشكەندىمۇ پەرۋەردىگارى بىلەن بولغان كۈچلۈك مۇناسىۋەتنى ساقلاپ قىلىش كېرەك.

ئەمما نادان، ھەرخىل ھادىسە ۋە مۇسەبەتتىن ئىبرەت ئىلىشى ئاز كىشىلەر خەتەرلىك پەيتتە ئاللاھقا زارلىنىپ دۇئا قىلىدۇ، خاتىرجەم بولغاندا ئاللاھتىن قاچىدۇ.

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّهِ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿ئىنسانغا بىرەر زىيان - زەخمەت يەتسە ياتسىدۇ، ئولتۇرسىدۇ، تۇرسىدۇ بىزگە دۇئا قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن زىيان - زەخمەتنى كۆتۈرۈۋەتسەك، گويا ئۇنى كۆتۈرۈۋېتىشىمىزنى تىلەپ بىزگە دۇئا قىلمىغاندەك يامان ئىشنى يەنە داۋاملاشتۇرىدۇ، ھەددىدىن ئاشقۇچىلارنىڭ قىلمىشلىرى ئۇلارغا مۇشۇنداق چىرايلىق كۆرسىتىلدى.﴾

بۇ ئېسىل ئىنسان پەرۋەردىگار ئالدىدا قوللىنىشقا لايىق كەلمەيدىغان ھاماقەتلەرچە ھەرىكەت.

زاماندىن ئىبرەت ئېلىش ئۇقۇمى تارىخىنى تەتقىق قىلىش، ئاللاھنىڭ ئەتراپ ئالەمدىكى دەلىللىرىگە دىققەت قىلىش، ھەرقايسى قەۋملەر قانداق قەد كۆتۈردى؟ قانداق ۋەيران بولدى؟ قانداق گۈللىنىپ نېمە سەۋەبتىن چېكىندى؟ بۇنى ئويلىنىش بولۇپ ئاللاھ ئەززە ۋە جەللە كىشىلەردىن ھەرقايسى دەۋرلەرگە قاراپ بېقىشنى، ئۇلاردىن تەجرىبە ساۋاق ئېلىپ توغرا يۈزلىنىش تېپىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾

﴿ئۇلار زېمىندا سەير قىلىدىمۇ؟ شۇنىڭ بىلەن ئۇلار (يەنى سەير قىلىپ) چۈشىنىدىغان، دىللارغا، ياكى ئاڭلايدىغان قۇلاقلىرىغا ئىگە بولمىدىمۇ؟ ھەقىقەتەن كۆزلەرلا كور بولمايدۇ، لېكىن كۆكرەكلەردىكى قەلبلەر كور بولىدۇ، يەنى ھەقىقىي كورلۇق كۆزنىڭ كورلۇقى ئەمەس، دىلنىڭ كورلىقىدۇر، كور ئادەم ئىبرەت ئالمايدۇ ۋە چۈشەنمەيدۇ.﴾

ئادەم ئىككى خىل بولىدۇ، بىرى ئۆزىگە خاس تەجرىبىلىك بولۇپ بۇنىڭ بىلەن ئىدىيىسىنى توغرىلاپ ئىماننى كۈچەيتىدۇ، يەنە بىرى

بىلىمسىز بولۇپ باشقىلاردىن ئاڭلايدۇ، باشقىلارنىڭ بىلىم ۋە تەجرىبىسىدىن پايدىلىنىدۇ، ئەمما زور ۋەقەلەر بىلەن دولقۇنلىنىپ تۇرغان بۇ دۇنياغا ئويلىنماستىن ياكى چۈشەنمەستىن ياكى ئېتىبار بەرمەستىن كۆزنى ئېچىپ قاراپ تۇرۇش مانا بۇ كۆزى كورلۇق ھەققە كۆز يۇمۇش بولۇپ بۇ مۇئىمىنگە لايىق ئەمەس.

ئۆمۈر قىسقىدۇر. ئىنساننىڭ ھاياتلىق دائىرىسىمۇ تاردۇر. ئەقىل بىكىنىۋېلىش، قورۇنۇش بىلەن مەۋجۇتلۇقنى، يارقىنلىقنى، ئۆتكۈرلۈكنى نامايەن قىلالمايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن تۇرىۋاتقان ماكاندىن كەڭ كائىنات قوينغا، ياشاۋاتقان زاماندىن ھاياتلىقنىڭ ئۇزۇن ئەسىرلىرىگە يۈرۈش قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. تەتقىقات ئېلىپ ئەتراپى ئالەم، ئۆتمۈش ۋە كەلگۈسى توغرىسىدا ئىزدىنىش ۋە كۈزۈتۈپ تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق دۇنياغا بولغان بىلىمنى، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا بولغان تونۇشىنى چوڭقۇرلاشتۇرىدىغان كۆپلىگەن پايدىلىق تەپەككۈرلەر، قىسسىلەر، كۆز - قاراشلار ۋە ۋەقەلەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ. ئىسلام دىنى مۇستەھكەم ئىماننى ئويلىنىش، تەپەككۈر قىلىش، ئىزدىنىش ۋە تاللاش، مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشتىن ئىبارەت پۇختا ئاساسلار ئارقىلىق بارلىققا كەلتۈرىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام مۇسۇلمانلارنى ئۇزۇن سەپەر ۋە ئەتراپلىق ساياھەتلەرنى قىلىشقا تەكلىپ قىلدى، ئۇلارنى ئويۇن - تاماشا ئۈچۈن ئەمەس بىلىم ۋە پايدىغا ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن ئىچ پۇشۇغىنى ۋە ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىزدىنىش، تەتقىق قىلىش، جانلىقلار ۋە جانسىزلاردىن ئىبەرەت ئېلىش ئۈچۈن زېمىننىڭ شەرق ۋە غەربىنى ئايلىنىشقا ئىلھاملاندۇردى.

﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

﴿سەلەردىن ئىلگىرى نۇرغۇن ئۆمەتلەر كېلىپ كەتتى، يەر يۈزىدە سەير قىلىڭلار (ھەقىقىي) يالغانغا چىقارغانلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق

بولدىغانلىقىغا قاراڭلار، بۇ (قۇرئان) ئىنسانلارغا باياندۇر، تەقۋادارلارغا يول كۆرسەتكۈچىدۇر ۋە ۋەز - نەسەپتتۇر.﴾

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَحَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾

﴿ئۇلار زېمىندا سەير قىلىپ، ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەرنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولدىغانلىقىنى كۆزەتمىدىمۇ؟ ئۇلار بولسا زېمىندا كۈچ - قۇۋۋەت ۋە يادىكارلىقلار (يەنى ئۆي ئىمارەت قۇرۇش) جەھەتتە بۇلار (يەنى سېپىڭ قەۋمىڭنىڭ كاپىرلىرىدىن) ئۈستۈن قىلدى، گۇناھى تۈپەيلىدىن ئاللاھ ئۇلارنى جازالىدى، ئۇلارنى ھېچ ئەھەدى ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ساقلاپ قالالمىدى.﴾

شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئان كەرىم كېيىنكىلەر، بۇرۇنقىلار ئېزىپ كەلگەن خاتالىق ئورۇنلىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن بۇرۇنقى مەدەنىيەتلەرنى، ئۇلارنىڭ يوقىلىش سەۋەبلىرىنى مۇلاھىزە ۋە تەتقىق قىلىشقا چاقىرىدۇ. تارىخ نۇرغۇن ھەيران قالارلىق ئىشلارنى ئېچىپ بېرىدۇ.

ۋاقتىنىڭ ماھىيىتىنى ئەقىل بىلىشتىن ئاجىز، بىز پەقەت ئۇنىڭ ماددىدا قالدۇرغان تەسىرىنىلا بىلىمىز. بەلكىم ساقلىنىپ قېلىش ياكى يوقىلىشىنىڭ سىرى ۋاقتقا يوشۇرۇنغان بولۇشى مۇمكىن. بۇنى پەقەت شەيئىلەرنىڭ ئاشكارا ۋە مەخپىي تەرەپلىرىنى تولۇق بىلىدىغان زاتلا بىلىدۇ.

﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وَهُوَ الَّذِي يُخَيِّ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

﴿ئاللاھ سىلەرنى زېمىندا (ئەسىللەندۈرۈش يولى بىلەن) ياراتتى (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) ئۇنىڭ دەرگاھىغا يىغىلىسىلەر، ئاللاھ (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرىدۇ، (تىرىكنىڭ) جېنىنى ئالىدۇ، كېچە - كۈندۈزنىڭ ئۆزگىرىپ تۇرۇشى ئاللاھنىڭ باشقۇرىشىدۇر، چۈشەنمەسىلەر؟﴾

بىز ئويلىنىش زۆرۈر بولغان ئىش شۇكى، ئۇنداق ئەھمىيەتسىز قېلىش ئاللاھقا مۇناسىپ كەلمەيدۇ. بىزنىڭ ھاياتىمىز بېكارچى ئەھمىيەتسىز ئەمەس.

بىز ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىدىن توغرا پايدىلىنالماساق ئۆزىمىزگە پەرۋەردىگارىنىڭ ھوزۇرىدا قېرىش، چىرىش بىلەن يوقالمايدىغان مەڭگۈلۈكنى قولغا كەلتۈرىمىز.

خاتىمە

مەن بۇ كىتابتا مۇسۇلماندا بولۇشقا تىگىشلىك گۈزەل - ھەرىكەت ۋە ئېسىل ئەخلاقلارنىڭ ھەممىسىنى يازمىدىم. بەلكى، ئىسلامنىڭ تۇنجى مەنبەلىرىنى يۈزەكى ئىزدىنىپ كۆرگەندىن كېيىن ئايان بولغانلىرىنىلا يېزىپ، ئىلگىرى يېزىپ بولغانلىرىمنى قايتا تەكرارلىمىدىم.

مەسلەن: تۇرمۇشنى قامداش، ھاياتلىق مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئىزچىل ئۆگۈنۈش بىر خىل گۈزەل ئەخلاق بولۇپ، مال - مۈلۈك ۋە ئۇنىڭغا ئېرىشىش، سەرىپ قىلىش يوللىرى توغرىسىدا ئىزدەنگەن ۋاقتىمدا تەپسىلى سۆزلىگەن ئىدىم.

ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ يامان ئىشلاردىن توسۇش، ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىشىمۇ بىر خىل گۈزەل ئەخلاق بولۇپ، ئىسلام دىنىنىڭ ئىچكى - تاشقى سىياسىتى توغرىسىدا ئىزدەنگەن ۋاقتىمدا تەپسىلى سۆزلىگەن ئىدىم.

يەنە شۇنىڭدەك، ئۆز - ئارا ياردەم بېرىش، خوشىنلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىش، مېھماننى ياخشى كۈتۈش، باشقىلارغا پايدا - مەنپەئەت يەتكۈزۈش ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىش، گۇناھلىرى ئۈچۈن تەۋبە - ئىستىغفار ئېيتىش، خاتالىقتىن ئۆزىنى تارتىش، ئىبادەتنى ئىخلاس بىلەن قىلىش، ياخشى ئەمەللەر بىلەن مەشغۇل بولۇش قاتارلىق گۈزەل ئەخلاقلارنى ئەقىدىگە باغلاشتۇرۇپ ئۆز ئورنىدا تەپسىلى سۆزلىگەن ئىدىم. بۇيەردە قايتا سۆزلىمىدىم.

بۇ كىتابمۇ باشقا كىتابلارغا ئوخشاش ياخشى ئىشلارغا دەۋەت قىلىدىغان ۋاسىتە بولۇپ قالغۇسى. ياردەم بەرگۈچى نېسىپ قىلغۇچى پەقەت ئاللاھتۇر.